

విశేష సాధనము

॥ अथैतरेयोपनिषत् समाख्या प्रारभ्यते ॥ १६ ॥

ॐ नमो नारायणाय ॥ अथैतरेयोपनिषद्भाष्यम् ॥ ॐ ॥ नारायणं निखिलपूर्णगुणैकदेहं सर्वज्ञम-
च्युतमपेतसमस्तदोषम् ॥ प्राणस्य सर्वचिद्वित्परमेश्वरस्य साक्षादधीश्वरमियां शरणं मे शम् ॥ प्रादुर्बभू-
व भगवांस्तपसेतराया नारायणो ज्ञासुतस्य विशालनाम्नः ॥ तस्मिन् गते च्वरमभूत्सुरविप्रसंघो निश्चेतनस्तद-
नुपद्मभवो मुमत्सौ त् ॥ तेन स्तुतः स भगवान् गिरिशैलमुख्यान् सर्वान् बोधयदजेन सहैव तेथ ॥ दासत्वमापुर-
त एव महत्सुराणां दासत्वतः समहिंदास इति प्रसिद्धः ॥ शृण्वत्सु ते षु भगवानवदद्द्रमयै दिव्यां श्रुतिं स परमोतिमु-
दैतरेयीम् ॥ साबह्वचैः प्रपठिता च तुरानना स्याद्यस्यां रहस्यमुदितं परमं हि विष्णोः ॥ महाभूतिः श्रुतिः सैषाम

अथैतरोपनिषत् ॥ हरिः ॐ एष पंथा एतत्कर्मैतद्ब्रह्मैतत्सत्यं तस्मान्न प्रमाद्येत्तन्नातीया न्न ह्यत्या-
यन्यैर्वेयेत्यायं स्तेपरावभूवुस्तदुक्तमृषिणा प्रजाहन्ति सो अत्यायमीयुर्न्य १ न्या अर्कमभितो विवि-
श्रे । बहद्भूतस्थौ भुवनेष्वन्तः पवमानो हरित आविवेशेति प्रजाहन्ति सो अत्यायमीयु रिति यावैता-
इमाः प्रजास्ति सो अत्यायमायं स्तानीमानि वयां सिवंगवगधाश्च रेपादान्यन्या अर्कमभितो विवि-
श्रद्धतिता इमाः प्रजा अर्कमभितो निविष्टा इममेवाग्निं बहद्भूतस्थौ भुवनेष्वन्तरित्यदउ एव बहद्भुवने

हाभूतिर्यतो हरिः ॥ विशेषेणात्र कथितः सर्वज्ञः शाश्वतः प्रभुरित्युक्तं संहितायाम् ॥ एष एव सदा पंथा भगवा-
न्युरुषोत्तमः ॥ नित्यं स्वप्नामिहेतुत्वात्कर्तृत्वात्कर्ममावृतः ॥ ब्रह्मैष गुणपूर्णत्वासत्यं साधुस्वरूपतः ॥ क्वा-
पितं विस्मरेन्नैव त्यक्त्वानेतरं व्रजेत् ॥ पूर्वैर्नान्तत्यजुर्हि ब्रह्माद्यास्तेन संसृतेः ॥ मुक्ता श्रीश्वतदत्यागान्नि-
त्यमुक्तगुणाधिका ॥ विहायस्ययनात्प्रोक्ता वयांसीति पिशाचकाः ॥ वर्तितज्ञानतो वंगानरास्ते रवनं स-
दा ॥ अनरूपैर्गुप्रबोहि वंगवगधनामकाः ॥ राक्षसा असुरा ईरपाद्वा इति समीरिताः ॥ धर्मो ज्ञानं च वै

पतिरेवच ॥ अहमुक्थमितिद्येतांविद्यामनुभवत्यसौ ॥ पृथक्पृथक्कृतस्यांगान्युक्थानिजगदीशितुः ॥ अ
ग्निवातद्विनैशानामुत्थानानिपृथक्पृथक् ॥ वदनंनसिकानेत्रमित्येतानिपरात्मनः ॥ तृचाशीतिविभिन्नस्य
शस्त्रस्यान्यत्वेहेतुतः ॥ विष्णोस्तृचाशीतिवस्यासिद्धान्भितिरुष्टम् ॥ अन्नाग्निमनिदेवश्चतृचाशीत्या
श्वदेवता ॥ सोमएवततश्चान्नमशीतयइतीरितम् ॥ अदनाघ्राणदृष्ट्याख्यभोगत्रयविभागतः ॥ मुखना
साचक्षुषांतद्भोग्यमन्महरेःश्रुतम् ॥ अरणंमनंयस्मादर्कःशीघ्रगतित्वतः ॥ श्येनएवतदाकाराचितिरर्कपद्मो
द्विता ॥ सुपर्णप्रतिमासायत्तदारूढोजनार्दनः ॥ तस्मात्तस्यार्कइतिसाग्रोच्यतेवैदिकैःपदैः॥योसौचितिगतो
वींद्रःसोमिवातरविष्वपि ॥ तथावाक्प्राणचक्षुष्पुतस्मात्तेर्काःप्रकीर्तिताः ॥ तेषुस्थितेसुपर्णेचरूपभेदेःपृथ

तस्यवागर्कोन्नमशीतयोन्नेनहीदंसर्वमश्रुतेनासिकेएवोक्थंयथान्तरिक्षंतथातस्यप्राणोर्कोन्न
मशीतयोन्नेनहीदंसर्वमश्रुतेनदेतद्ब्रह्मस्यविष्टपंधदेतन्नासिकायैविनतमिवललाटमेवोक्थंयथा
क्पृथक् ॥ स्थितोविष्णुस्तदर्कास्तेतस्मादेवप्रकीर्तिताः ॥ व्याप्तत्वाज्जीवेदेहेषुमुखेविष्णोर्मुखंस्मृतम् ॥ ना
स्योर्नासिकाविष्णोरक्ष्णोरेवतदक्षिणी ॥ जीववाक्प्राणचक्षुष्पुतद्वागाद्यस्ततःस्थिताः ॥ विष्णोर्वीर्भागवो
रामोप्राणोऽस्यनर्केसरी ॥ चक्षुस्तुक्पिलोविष्णुरग्न्यादीनांचकारणम् ॥ जीववागादिसंस्थं चसुपर्णमधिंसं
स्थिताः ॥ अविशेषोपिभगवान्पूर्णेऽर्थस्वरूपतः ॥ अंगांगित्वेनैकएवस्यानंदानुभवेस्थितः ॥ सएवव्यूह
चात्मानंपृथग्रूपइवस्थितः ॥ सुपर्णनामाभगवान्सुपर्णेचव्यवस्थितः ॥ अग्न्यादिषुचतन्नामावासुदेवःसंसं
स्थितः ॥ अन्ननामासएवान्नेचेष्टयस्सर्वमास्थितः ॥ अन्नेस्थितःसएवशोश्चन्द्रदातृगतिस्रदः ॥ तस्यांतरिक्ष
गस्यैवनिग्रयमादनुपक्षिणः॥ पतंतिधावयत्यश्चनरादींश्चनरादयः ॥ परस्यविष्णोर्धामत्वाःसूर्योब्रध्नइतीरितः॥

निहितश्चैवतहोकोनासिकायांनतस्थले ॥ पृथिव्यांसंस्थितोविष्णुःस्त्रीरूपेणद्युलोकतः ॥ पतितंसर्वमेवा-
 न्नितादिविचसंस्थितः ॥ इतोगतंसर्वमत्तिद्युनामाभगवान्परः ॥ भोग्यत्वादाद्यइत्युक्तएवामाद्यात्तृप-
 वान् ॥ एकएवपरोविष्णुरन्तान्यैरुपजीव्यतः ॥ आद्योभवतिचान्येषांनोपजीव्योभवेद्यथा ॥ हरिःससर्व-
 जीवानांभुज्यंतेयथायुना ॥ सर्वेलोकास्तथाकर्तुर्नैवेष्टेकश्चनक्कचित् ॥ २ ॥ सएवभगवान्विष्णुःप्रजा-

द्यौस्तथातस्यचक्षुरर्कोऽन्नमशीतयोऽन्नेनह्रीदंसर्वमभ्रुतेसमानमशीतयोऽध्यात्मंचाधिदैवतंवा-
 न्नमेवाऽन्नेनह्रीमानिसर्वाणिभूतानिसमनन्ती ॥ अन्नेनेमलोकंजत्यन्नेनाभुंतस्मात्समानमशीत-
 योऽध्यात्मंचाधिदैवतंचान्नमेवतदिदमन्नमन्नादमियमेवपृथिवीतोह्रीदंसर्वमुत्तिष्ठतियदिदंकिं-
 चयद्दकिंचेदंप्रेता ॥ इतदसौसर्वमत्तिद्युदुकिंचातःप्रीती ॥ इतदिदंसर्वमत्तिसेयमित्याद्यान्पत्ता-
 हवाआद्योभवतिनतस्येशेयंनाद्याद्यद्वैर्ननाद्युः ॥ २ ॥ अथात्तोरितसःसृष्टिःप्रजापते-
 रेतोदेवादेवानरितोवर्षवर्षस्यरेतओषधयओषधीनरितोऽन्नमन्नस्यरेतोरितसोरितसोरितःप्रजाःप्रजा-
 नरितोऽहदयंहृदयस्यरेतोमनसोरितोवागाचारितःकर्मतदिदंकर्मकृतमयंपुरुषोब्रह्मणोलोकः
 सइरामयोयद्दीरामयस्तस्माद्द्विरण्मयोहिरण्मयोह्वाअमुष्मिँहोसंभवतिहिरण्मयःसर्वेभ्यो

पतिरिनीरितः ॥ तस्माज्जाताःसर्वदेवाब्रह्माद्यास्तेभ्यएवच ॥ सृष्टिःसंजायेततस्याःसर्वाओषधयोभवन् ॥
 ओषधीभ्योन्नमन्नाच्चेतोरितसएवच ॥ सर्वाःप्रजाःप्रजायंतेसंकल्पोहृदयाभिधः ॥ प्रजाभ्योजायतेत-
 स्माद्विकल्पाख्यमनस्तथा ॥ विकल्पाद्वाक्श्रचारश्चवाचानामादिवेदनात् ॥ कर्मसंजायेततस्मात्कर्मणश्च
 जगत्पुनः ॥ कर्माभिमान्ययंजीवःपरस्यब्रह्मणोहरेः ॥ आवासस्थानमुद्विष्टोविशेषात्सहरामयः ॥ इच्छा

नुरूपांतुसुखमिरेत्येवप्रकीर्तितम् ॥ इच्छानंदप्रभूतत्वासएवचहिरण्मयः ॥ हिरुक्मुखं हिरण्यं स्याद्वाहानं
दात्पृथग्यतः ॥ आधिक्यार्थमयड्यस्मादधिकानंदरूपकः ॥ उत्तज्यकर्मजरूपनिजानंदैकरूपकः ॥ ए
वंनारायणं जानन्सर्वलोकैककारणम् ॥ तद्भोकेदृश्यते भूतैर्मुक्तैरानंदरूपकः ॥ ३ ॥ तमिमंप्रथमज्ञानिपुरु
षंचतुराननम् ॥ वासुदेवाभिधं ब्रह्म प्रापपदयोः पुरा ॥ यस्मात्पेदे भगवान्प्रपदा चतुराननम् ॥ तस्मात्पद
नादेव प्रपदं नाम कीर्तितम् ॥ चतुर्मुखाकारवतां नृणां पादतलोपरि ॥ प्रपदाख्यावर्तेते न तु पश्वादिनां कंचि
त् ॥ अयादूर्ध्वततो विष्णुः प्रपदादूरुमत्र च ॥ स्थित ऊरुचतावास्ता मूरुर्ध्वगमनाद्धरेः ॥ किंचिदूर्ध्वततो ग

भूतेभ्यो ददशेय एव वेदः ॥ ३ ॥ तंप्रपदाभ्यां प्रापद्यत ब्रह्मे मंपुरुषं यत्प्रपदाभ्यां प्रापद्यत ब्रह्मे मंपुरुषं
तस्मात्प्रपदेतस्मात्प्रपदे इत्याचक्षते शफाः खुरा इत्यन्येषां पशूनां तदूर्ध्वमुदसर्पत्ता ऊरु अभवतामु
रुणी हीन्य ब्रवीत्तदुरम भवदुर्वैवमेकुर्वित्य ब्रवीत्तदुरो भवदुरं ब्रह्मेति शार्कराक्ष्या उपपासेत ह
दयं ब्रह्मेत्यारुणयो ब्रह्माहैवता ३ इ ऊर्ध्वत्वेवोदसर्पत्तच्छिरो श्रयत यच्छिरो श्रयत तच्छिरो भवत
च्छिरसः शिरस्त्वं ता एताः शीर्षं त्रिच्छ्रयः श्रिताश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्प्रमाणः श्रयं ते स्मि त्रिच्छ्रयो य ए

त्वावायुना सह केरावः ॥ वायुमाहोरुगरणं कुर्वन्नस्थित इत्यपि ॥ उर्वेव गरणं च केवायुर्यत्र स्थितः सदा ॥ त
स्थानमुदरं नाम पुनराह जनार्दनः ॥ उरुस्थानं निवासं मे कुरु विस्तारं संयुतम् ॥ तथा करोत्सवायुश्चतुर्दुरोऽभूदु
रुत्ततः ॥ उरो मध्ये च हृदयं तत्रावासो हरेः सदा ॥ सूक्ष्मदृष्टियुता ये तु मनयः शार्कराक्ष्यकाः ॥ उदरे ते परं ब्रह्म
वासुदेवमुपासेते ॥ हस्तमेव परं विष्णुं ध्यायं त्यारुणयः सदा ॥ उदरस्थं च हृदं च ते उभे ब्रह्मतत्परम् ॥ एकमेव
यतस्तस्मादुभयेऽपि तद्विदः ॥ तत उर्ध्वगतो विष्णुर्वायुना सहैव तैः ॥ स्थितो मूर्धनि देवेशः श्रितो साविति

च्छिरः ॥ तत्रप्राणात्मनावायुर्मनोरूपेणशंकरः ॥ शेषःसुपर्णइंद्रश्वमनांस्येवपृथक्पृथक् ॥ अहंभावम
नोरुद्रःशेषोऽसौपांचरात्रकम् ॥ वैदिकंगुरुद्वयैद्रोयज्ञादिविषयंमनः ॥ श्रोत्रंचंद्रोरविश्वश्रुवाग्निःपरिकी
र्तितः ॥ एतेदेवास्तदन्येचसर्वप्राणिषुसंस्थिताः ॥ उपासतेमहोविष्णुंपरमात्मानमच्युतम् ॥ वाचाहिसाम
कुर्वंस्तेविनिंदंतःपरस्परम् ॥ तेविष्णोराज्ञयावोचन्नुक्तमामपृथक्पृथक् ॥ देहादज्जभवस्यास्माद्यस्मिन्नु

वमेतच्छिरसःशिरस्त्वंवेदताअहिंसंताहुमुक्थमस्म्यहुमुक्थमस्मीतिताअब्रुवन्हंतास्माच्छरी
रादुत्कामामतद्यस्मिन्नुत्क्रांतइंद्रशरीरंपत्स्यतितदुक्थंभविष्यतीतिवागुदकामदवदन्नश्च
न्पिबन्नास्तैवचक्षुरुदकामदपश्यन्नश्चन्पिबन्नास्तैवश्रोत्रमुदकामदशृण्वन्नश्चन्पिबन्नास्तैव
मनउदकामन्मीलितइवाश्चन्पिबन्नास्तैवप्राणउदकामत्तप्राणउत्क्रांतेऽपद्यततदशीर्यताशा
रीतीहैतच्छरीरमभवत्तच्छरीरस्यशरीरत्वंशीर्यतेहवाअस्यद्विषन्पाप्माभ्रातृव्यःपरास्यद्विषन्पा
प्माभ्रातृव्योभवतियएवंवेद ताअहिंसंतेवाहुमुक्थमस्म्यहुमुक्थमस्मीतिताअब्रुवन्हंतेदंपु
नःशरीरंप्रविशामतद्यस्मिन्नःप्रपन्नइंद्रशरीरमुत्थास्यतितदुक्थंभविष्यतीतिवाक्प्राविशदशाय
देवचक्षुःप्राविशदशायदेवश्रोत्रंप्राविशदशायदेवमनःप्राविशदशायदेवप्राणःप्राविशत्तत्प्राणेप्रप

त्क्रांतएवहि ॥ शरीरंपद्यतेश्रेयान्सनइत्यवधार्यताम्॥ततःक्रमेणचाग्न्याद्यानिष्क्रांतास्तेषुसर्वशः ॥ निष्क्रां
तेषुनवैपातःशरीरस्याभवत्क्वचित् ॥ बायावुत्क्रांतयेवैतच्छरीरमपतद्विहो ॥ उदासीनवदास्तांतौकेशवश्चा
ब्जसंभवः ॥ तेषांबलपरीक्षार्थंवाध्वादीनांचसर्वशः ॥ पुनस्तेप्राविशान्सर्वेवह्निषूयौशशीशिवः ॥ नोत्थान

ममत्तेषु प्रविष्टेष्वपि सर्वशः ॥ वायौ प्रविष्टे तून्धानं कायस्यासीत्तदैव च ॥ उच्चैः स्थितत्वादुक्थो भद्रा युरेव
ततः प्रभुः ॥ उच्चत्वं च गुणाधिक्यं त्वमुच्चोसीति ब्रुवन् ॥ भृत्या वयं तैवैव स्मत्वस्माकं पतिः सदा ॥ स्वर्धा
महेत्वद्वलेन त्वयानान्येन केन चित् ॥ इत्युचुर्वीन्द्रशेषेण शक्रचंद्रादिकाः पृथक् ॥ वायुः स संस्तुतस्तैश्च प्रस
न्नो भूद्विबौकसाम् ॥ ४ ॥ तस्माच्छ्रुत्वा परं ब्रह्म देवानां राधणाभिधम् ॥ शिष्यप्रशिक्ष्यादिषु च तेन यन्वायु
नोदितम् ॥ वायुमप्यनयन् सर्वैयं रासातलं नोदितः ॥ ये ये गुणां न्विजानंति वायोस्तानां विशन्मरुत् ॥ तत्र

अउदतिष्ठत्तदुक्थमभवत्तदेतदुक्थं प्राण एव प्राण उक्थमित्येव विद्यात्तदेवाऽब्रुवंस्त्वमुक्थम
सित्वमिदं सर्वमसितवयं स्मस्त्वमस्माकमसीति तदप्येतद्विषणोक्तं त्वमस्माकं तव स्मसीति
॥ ४ ॥ तदेवाऽप्राणयंतं संप्रणीतः प्रातायतप्रातायती ईतत्प्रातरभवत्समागादिनी ईत
त्सायमभवदहरेव प्राणोरात्रिरपानो वागग्निश्चक्षुरसावादित्यश्चंद्रमामनो दिशः श्रोत्रं स एष प्रहि
तां संयोगो ध्यात्मा ममादेव ता अदउ आ विरधिदेव तमित्येतत्तदुक्तं भवत्येतद्वस्मैव तदिद्वानाह
हिरण्यदचैव दोनतस्येशेयं मद्भानंदद्युरिति प्रहितां वा अहमध्यात्मसंयोगं निविष्टुं वैदेतद्वतदनीशा
तत्र प्रविष्टत्वात्प्रततो सौवभूवह ॥ प्रतत्त्वात्प्रातरिति तस्य नामाभवद्विभोः ॥ संगतश्चाभवज्जीवचितारूपां
तरेण सः ॥ संगतत्वात्सायमितितद्रूपं नामतो भवत् ॥ वायोस्तत्पुनरध्यात्मं प्राणापानाभिधं द्वयम् ॥ अध्या
त्ममग्निर्वागाख्यश्चक्षुः सूर्यः प्रकीर्तितः ॥ यज्ञादिसाधने यत्तु मनश्चंद्रः प्रकीर्तितः ॥ मित्रो यमश्च वरुणः कु
बेरश्च द्विगीश्वराः ॥ श्रोत्राग्निमानिनः सर्ववैदिकश्च वणोचितम् ॥ श्रोत्रं चंद्रस्तथास्मार्ततां चिकश्च वणोचि
तम् ॥ यम एव षडंगानां विषयश्च वणोचितम् ॥ श्रोत्रंतु वरुणः काम्यशास्त्रार्थमित्र एव च ॥ श्रोत्रयन्त्री

निशास्त्रार्थकुबेरश्चप्रकीर्तितः ॥ विष्णुनाप्रहितानांहिसंयोगोध्यात्ममेषहि ॥ शिवादीनांचसर्वेषामन
स्वंकथितंपुरा ॥ एतास्सर्वीदेवताहिब्रह्मवायुसुपूर्णकाः ॥ शेषशंकरशक्राश्चचंद्रसूर्ययमाअपि ॥
अग्निश्चामित्रावरुणौकुबेराद्याश्चसर्वशः ॥ अधिदैवंसएवैकआधिक्यापुरुषोत्तमः ॥ देवमात्रास्तद
न्येतुसआविःपुरुषोत्तमः ॥ पूर्णज्ञानस्वरूपत्वादोतावत्कथितंभवेत् ॥ तात्पर्यात्सर्ववैदेश्यतज्ज्ञानन्वद
न्युनिः ॥ हिरण्यदन्मामवैदोभूतेषुहिसुरादृते ॥ मदभीष्टंममादातुंनैवेष्टेकश्चनोजसा ॥ विष्णुनाप्रहि
तानांहिदेवानामहमुत्तमम् ॥ वेदसंयोगमध्यात्मंततोमुक्तौयथेष्टभुक् ॥ स्यान्नैवात्रास्तिसंदेहःस्वेच्छा
विहृतिरेवच ॥ मन्निबोधेनशक्तोस्तिप्रीतादेवाहिमेसदा ॥ अधिदैवेनसहिताविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥

आनिहवाअस्मैभूतानिबलिंहरंतियएवंवेदतत्सत्यंसदितिप्राणस्तीत्यञ्चंयमित्यसावादित्यस्त
देतत्रिवृच्चिवैवैचक्षुःशुक्लकण्ठकनीनिकेतिसयदिहवाअपिमृषावदतिसत्यंहैवास्योदितं

एतद्धितेनकथितंमुनिनातत्त्ववेदिना ॥ विष्णुप्रहितदेवानांयोगमध्यात्ममंजसा ॥ वेदतंचनियोक्तारमु
पास्तेविष्णुमव्ययम् ॥ एतादृशोपासनायायोग्यःसन्सततंसुधीः ॥ स्वस्वाम्यन्यानिभूतानिहरेयुर्ब
ल्लिमस्यहि ॥ मुक्तस्यवैष्णवेलोकेमुक्तानिचनसंशयः ॥ इत्येतद्ध्यानयोगाश्चमूनयोदेवतास्तथा ॥
मानुषाज्ञानमात्रेणस्वावरैःपूज्यतामियुः ॥ मुक्तामुक्तैर्मुक्तियोग्याइतिशास्त्रस्यनिर्णयः ॥ सएषभगवा
न्विष्णुःसत्यमित्यभिधीयते ॥ सर्वोत्तमत्वात्पूर्णत्वासर्वज्ञत्वात्तथैवच ॥ देवतात्रयमन्यच्चपृथक्सत्य
मितीर्यते ॥ शेषवीद्रशिवादिभ्यउत्तमत्वात्सदैवहि ॥ वायुःसदितिसंप्रोक्तोजीवेषुसुपूर्णतः ॥ तीति
ब्रह्मासमुद्दिष्टःसएवान्नाभिमानवान् ॥ अन्नंप्रजापतिरितिश्रुतिरन्यासभाषत ॥ अतिनादात्सदावदै

रप्यनंसचतुर्मुखः ॥ यमित्यादियउद्धितोयमयेद्यप्रकाशनात् ॥ देवतात्रयमेतत्तुसहितंसत्यमुच्यते ॥
शुक्लकृष्णकनीनासुचक्षुषोप्येतआस्थिताः ॥ एवंसत्यपदार्थंहिविज्ञायोपास्तआदरात् ॥ योग्यस्तस्याउ
पासायनैवासत्येनदुष्यति ॥ देवतामूनयश्चैवयोग्याअस्याअपिस्फुटम् ॥ मनुष्याणांज्ञानमात्राद्वोषोना
नितरांभवेत् ॥ ५ ॥ तस्यनारायणस्यैवसर्ववैदामिकाहिवाक् ॥ तंतिरूपाजगद्धेनामब्रह्मादिकंचयत् ॥
विप्रक्षत्रियवैश्यादिरूपंचाखिलमेवतु ॥ दामतेनैवबभ्रातिसकलंजगदच्युतः ॥ सर्वहिनामवतोत्रसर्वेवोदि
ताअपि ॥ वेदात्मिकयायतोवाचाविष्णुर्वदतिसोखिलम् ॥ यएतद्विष्णुवाचैवबद्धंनामाख्यदामभिः ॥

भवतिथएवमेतत्सत्यस्यसत्यत्वंवेद ॥ ५ ॥ तस्यवाक्तंतिर्नानिदामानितदस्येदंवाचातं
त्यानामभिर्दामभिःसर्वसितंसर्वहीदंनामानींसर्ववाचाभिवदतिवहंतिहवाएनंतंतिंसंबद्वाय
एवंवेदतस्योष्णिग्लोमानित्वगायत्रीत्रिष्टुम्मांसमनुष्टुप्पञ्चावान्यस्थिजगतीपंक्तिर्मज्जाप्राणो
बृहतीसच्छंदोमिश्रन्नोयच्छंदोमिश्रन्नस्तस्माच्छंदंसीत्याचक्षतेछादयंतिहवाएनच्छंदंमि

ज्ञात्वाजगदुपास्तेतुयोग्यःसंस्तदुपासने ॥ तंप्रत्येवाखिलान्येवभूतानिसहदैवैतैः ॥ बलिहरंतिपंचायभूता
न्येनंवहंतिच ॥ योग्यश्चास्याउपासायायोग्योब्रह्मपदस्ययः ॥ भूतयुक्तेरयेतस्मात्सतिष्ठतिसुरार्चितः ॥
मूक्तःसश्चतद्व्येषाज्ञानमात्राद्विमुक्तिगैः॥स्वावैःसेव्यतैवस्यालैकेश्विदेवक्वचित्कचित् ॥ तथैववायुनाबद्धंज
गदतत्तोवरम् ॥ सुपर्णशेषगिरिशक्रसूर्याद्यमंजसा ॥ विष्णोर्वायोश्चलोमादौछंदोस्येवाश्रितानिच ॥ वि
ष्णोर्विमुक्तवायोश्चलोमाद्यंतुचिदात्मकम् ॥ लोमप्राणादिभेदश्चनैवकश्चिच्चिदात्मनि ॥ छन्नश्छंदोभिरेवं
सकेशंस्वेतेनचाभिधा ॥ छंदंसीत्येवतेषांहियएवंविदुपासकः ॥ निवारयंतिपापेभ्यश्छंदंसिक्किमुकेशवः ॥

योग्याअस्याश्चविद्यायाभृग्वाद्यादेवतास्तथा ॥ छंदस्सुसंस्थितोविष्णुर्गोपायत्येवतद्विदः ॥ मंत्रोप्यर्थमि
मंप्राहापश्यंगोपाभितिस्मह ॥ एषगोप्ताहिसर्वस्यवायुस्थःपुरुषोत्तमः ॥ छंदस्सुसंस्थितोवायुर्वायौचसज
नार्दनः ॥ वायुश्चवायुसंस्थश्चकदाचिन्नैवतिष्ठतः ॥ वायुर्हिनित्यसंचारीसदासर्वप्रवृत्तिमान् ॥ चोदितःके
शवैनैवतत्स्थेनामितशक्तिना ॥ आसमंतात्पराक्कापिपंचभूतेभ्यईश्वरः ॥ वायुस्तत्स्थोहरिश्चैवचरत्यमित
वोरुषः ॥ सध्रीचीनासुपूर्वादिदिक्ष्वेतौचतसृष्वपि ॥ नित्यदावसतःकोणदिक्ष्वथासुविषूचिषु ॥ अंतश्चसर्व

पापात्कर्मणोयस्यांकस्यांचिद्दिशिकामयतेयएवमेतच्छंदसांछंदस्त्वैदतदुक्तमृषिणाऽपश्यं
गोपाभित्येवैगोपाएषह्रीदंसर्वगोपायत्यनिपद्यमानमिति नक्षेत्रकदाचनसंविशत्याचपराचप
थिभिश्चरंतमित्याचक्षोपपराचपथिभिश्चरतिसध्रीचीःसविषूचीर्वसानइतिसध्रीचीश्चक्षेपविषू
चीश्चवस्तइमाएवदिशआवरीवर्तिभुवनेष्वंतरीत्येषहंतभुवनेष्ववारीवर्त्यथोआवृतासोवतासो
नकर्तृभिरितिसर्वह्रीदंप्राणेनावृतंसोयमाकाशःप्राणेनबृहत्याविष्टब्धस्तद्यथायमाकाशःप्राणेन
बृहत्याविष्टब्धएवंसर्वाणिभूतान्यापिपील्लिकाभ्यःप्राणेनबृहत्याविष्टब्धानीत्येवविद्यात् ॥६॥

लोकेषुचतोलोकसाक्षिणौ॥हस्तयोरैतयोरेव नित्याक्षीणं वसु स्थितम् ॥ तद्वा स संवलं वा योरनंतं किमुतद्धरः ॥
वायोरधारभूतस्थताभ्यांहि क्रतुनामकाः ॥ आवृताः सर्वजीवा हि यथैव कनकावटाः ॥ आच्छाद्यते वि
त्तवद्विस्ताभ्यामेवं चेतनाः ॥ आवृता महदाद्यास्तु देहे तिष्ठंति चैतयोः ॥ विष्टब्धाश्चैव सर्वे पि जीवा आ
काशा एव च ॥ सवायुः प्रकृतिश्चैव विष्टब्धौ केशे व न हि ॥ बृहत्त्वाद्बृहतीत्येव तयोर्नाम प्रकीर्तितम् ॥ वायु
केशवयोः प्राणनाम सर्वप्रणयनात् ॥ विशेषतो बृहत्याणो भगवांस्तत्र केशवः ॥ इति विद्यात् ॥ ६ ॥

तस्य विष्णोरेगानामथैवैवम् ॥ उच्यते तस्य वाचा हि सृष्टावग्निः क्षितिस्तथा ॥ शुश्रूषार्थं तस्य पृथ्वीजनय
त्योषधीः प्रभोः ॥ ताः पचत्यग्निरधुक्त आहूताः पुनः ॥ आहरेति चोस्यापिशृण्वेत्येव महर्षयः । मु
खजत्वात्तयोर्विष्णोर्मुखं जनकमिष्यते ॥ आस्य भोग्यं ततो विष्णोर्भक्तौ कुरुतः सदा ॥ सर्वैर्यद्भुज्यते चा
नंतत्र तत्र स्थितो हरिः ॥ तद्भुङ्क्ते तस्तदर्थं हि तावन्कुरुतः सदा ॥ विष्णोर्वीग्विभवे देय उपास्ते च सर्वदा ॥ यो

अथातो विभूतयोऽस्य पुरुषस्य तस्य वाचा सृष्टौ पृथिवी चाग्निश्चास्यामोषधयो जायंते भिरेनास्वद
यतीदमाहरेतदमाहरेत्येवमेतौ वाचं पितरं परिचरतः पृथिवी चाग्निश्चायावदनुपृथिवी यावदन्व
ग्निस्तावानस्य लोको भवति नास्य तावद्दोको जीयते यावदेतयोर्न जीयंते पृथिव्याश्चाग्नेश्च एव
मेतावाचो विभूतिर्वेदप्राणेन सृष्टावन्तरिक्षं च वायुश्चांतरिक्षं वानुचरंत्यं तरिक्षमनुशृण्वंति वायुरस्मै
पुण्यं गंधमावहत्येवमेतौ प्राणं पितरं परिचरतौ तरिक्षं च वायुश्चायावदन्वतरिक्षं यावदनुवायुस्तावा
नस्य लोको भवति नास्य तावद्दोको जीयते यावदेतयोर्न जीयंते तरिक्षस्य च वायोश्च एवमेतां प्रा
णस्य विभूतिर्वेदचक्षुषामसृष्टौ चादित्याश्च द्यौर्हस्मै हृष्टिमाद्यां संप्रयच्छत्यादित्योऽस्य ज्यो
तिः प्रकाशं करोत्येवमेतौ चक्षुः पितरं परिचरतौ द्यौश्चादित्यश्चायावदनुद्यौरीयावदन्वादित्यस्तावा

ग्यः संस्तुदुपासायाः स भूयः प्रसन्नः सन्वितः ॥ समंततो व्याप्तिमांश्च तद्वन्मुक्तश्च निर्यदा ॥ अनष्टलोको वसति
समीपे केशवस्य च ॥ योग्या अस्या उपासायाः पृथिव्यग्निपदस्य ये ॥ योग्यास्ते वै मुख्यतया तदन्ये यत्र तौ
स्थितौ ॥ तत्र चर्तुं समर्थाः स्युर्मुक्तिं प्राप्य यदृच्छया ॥ कादाचित्कोपासेन तु तावत्पेक्षां च योग्यता ॥ वेदनं क्षा
परोक्ष्येण मुख्यं भवति नान्यथा । एकदेशविदो यस्मात्परोक्षज्ञानिनोऽखिलाः । आपरोक्ष्यं भवेद्यस्मान्नैवो

पासां गृहे कच्चित् ॥ तस्मादुपासापूर्वतु योपरोक्षं प्रपश्यति ॥ स एव वेदनाय्यस्तु योग्यस्यैवापरोक्षदत्क् ॥ तस्माद्योग्यस्योक्तफलमन्येषां किंचिदेव हि ॥ प्राणादिभ्यश्च वाधाया एव विष्णोः प्रजज्ञिरे ॥ ब्रह्मशेषसुपर्णैर्द्रशिवाद्या आपर्इरिताः ॥ ते विष्णोर्धनसाजाताः सर्वे चावभिमानिनः ॥ वैश्वदेव्यस्ततो ह्यापोवरुणश्च मनोभवः ॥ प्राणिनां पूर्तपुण्येषु श्रद्धारूपमनोधिपः ॥ एवं हि सर्वदेवा हि विष्णवंगेभ्यः प्रजज्ञिरे ॥ स्त्रो

नस्य लोको भवति नास्य तावहो लोको जीयते यावदेतयोर्न जीयते दिवश्चादित्यस्य च यस्य एवमेतां च क्षुषो विभूर्तिवेद श्रोत्रेण सृष्टादिशश्चंद्रमाश्च दिग्भ्यो हैनमायं तीर्ह दिग्भ्यो विशणोति चंद्रमा अस्मै पूर्वपक्षापरपक्षान्विचिनोति पुण्याय कर्मणे एवमेते श्रोत्रं पितरं परित्तरं तिदिशश्च चंद्रमाश्च यावदनुदिशो यावदनु चंद्रमास्तावानस्य लोको भवति नास्य तावहो लोको जीयते यावदेषां न जीयंते दिशां च चंद्रमसश्च यस्य एवमेतां श्रोत्रस्य विभूर्तिवेद मनसा सृष्टा आपश्च वरुणश्चापो ह्यस्मै श्रद्धां स च मते पुण्याय कर्मणे वरुणोऽस्य प्रजां धर्मं दधाधरैरेवमेते मनः पितरं परित्तरं त्यापश्च वरुणश्च यावदन्वापो यावदनु वरुणस्तावानस्य लोको भवति नास्य तावहो लोको जीयते यावदेतेषां न जीयंतेऽपां च वरुणस्य च यस्य एवमेतां मनसो विभूर्तिवेद ॥ ७ ॥ आपाः ३ इत्याप इति तदिदमाप एव देवै

तपस्य गंगं च ते विष्णोः शुश्रूषंते पृथक् पृथक् ॥ विष्णोर्विषयधर्मेषु ज्ञानादिषु चतुर्मुखः ॥ श्रद्धां ददाति भूतानां विदिकश्च वणे विपः ॥ तां चिकेशोषरुद्रौ च शको यज्ञादिकर्मणि ॥ वायुर्गंधवहश्चास्य भक्तिज्ञानप्रदस्तथा ॥ भूतानां तस्य विषये त्वं तरिक्षं च कर्मणः ॥ तदीयस्यैव भोगार्थं जीवानां श्रुतिचारदम् ॥ अंतरिक्षं च विघ्नेशः सूर्यस्तत्कर्म सिद्धये ॥ भूतानां ज्योतिषोदाता द्यौरप्यन्वाद्यदायिनी ॥ ७ ॥ आप इत्येव देवानां ब्रह्मादीनां कथं

भवेत् ॥ नामपृथ्यच्छुद्धमीस्तंमहिदासंजनार्दनम् ॥ आपइत्येवनाभैषांभवतीत्याहसप्रभुः ॥ इदंमदाख्यं
यद्वत्तस्यापइत्यभिधीयते ॥ आपूर्णत्वाद्गुणैः सर्वस्तन्मूलमखिलस्यच ॥ तूलभूतंतदन्यत्तुपिताशेषजनार्द
नः ॥ पुत्राब्रह्मादयः सर्वेनैवायं दक्षमूलवत् ॥ स्वतंत्रत्वाज्जगन्नाथः पितृत्वात्परमेशितुः ॥ तन्नामापइतिशेनद्व
स्तरुद्रादिनांभवेत् ॥ यथायदवइत्येवपयवः कुरुवस्तथा ॥ पुत्रनामपितुश्चस्यात्तंत्रत्वास्तुतस्यहि ॥ यथा
पितामहाद्याश्चपितरोनामकीर्तिताः ॥ तथापिमुख्ययावत्स्याव्यवहारव्यवस्थितिः ॥ आपइत्येवदेवानांस
र्वेषांप्रददौहरिः ॥ स्वकीयमेवमन्यानिपृथक्पृथग्दात्प्रभुः ॥ नारायणादिनामानिददौनान्यस्यकेकेशवः ॥

मूलमदस्तूलमयंपितैतेपुत्रायात्रहृक्चपुत्रस्यतत्पितुर्नृत्तवापितुस्तद्वापुत्रस्येत्येतत्तदुक्तंभव
त्येतद्भस्मैवैतद्विद्वानाहमहिदासएतरेयआहंभादेवेभ्योवेदाओमदेवान्वेदेतः प्रदानाच्छेतइतः
संभूताइतिसएषगिरिश्वक्षुः श्रोत्रंमनोवाक्प्रमाणस्तंब्रह्मगिरिरित्याचक्षतेगिरितिहैवैद्विषंतंपापमा

एवंसंभगवान्विष्णुर्महिदासाभिधः प्रभुः ॥ जानन्नित्योदितज्ञानादाहदेवीमिदंबचः ॥ देवपर्यंतमाव्याप्तिं
वेदाहंममसर्वदा ॥ मत्पर्यंतंतथाव्याप्तिंदेवानामपिसर्वशः ॥ मयिदेवास्तेषुचाहमितिद्विवरानने ॥ मयै
तानिप्रदत्तानिपदानिब्रह्मपूर्वकाः ॥ अधितिष्ठंतिसत्ताद्याअप्येतेषांमदाज्ञया ॥ ज्ञानकर्मबलेहायामद्व
त्ताइतिर्किंवदे ॥ संभूतामत्तएवैतेसएषभगवान्गिरिः ॥ गिरणात्सर्वभूतानांचक्षुर्नामास्यदर्शनात् ॥ सर्व
श्रोतृत्वतः श्रोत्रंमनोमंतृत्वहेतुतः ॥ प्राणनामाप्राणेतृत्वात्तमेनंगुणपूतितः ॥ गिरणाच्चाखिलस्यास्यप्राहु
र्ब्रह्मगिरिप्रभुम् ॥ यएवैवदेतंविष्णुमापरोक्ष्येणशाश्वतम् ॥ गिरित्येवाखिलंप्रापंभ्रातृवत्सहसंस्थितम् ॥

पराभवपिपाप्मास्यद्वेष्टानिरयगः सदा ॥ असनाद्गवान्सोसुः सर्वस्यापि जनार्दनः ॥ प्रकृष्टानंदरूपत्वात्प्रा
णइत्यभिधीयते ॥ स एष भूतिनामापि ज्ञानैश्वर्यादिभूतिदः ॥ अज्ञानादिप्रदातृत्वात्स एवाभूतिनामकः ॥ सुख
ज्ञानादिगुणदंपूर्णसर्वगुणैः प्रभुम् ॥ उपासते तं वा द्वाधा देवास्तस्माच्च तेऽखिलाः ॥ बभूवुः सुखसज्ज्ञानपूर्वैः
सर्वगुणैर्युताः ॥ देवानामपि सर्वेषां प्रधानो ध्यापि मारुतः ॥ स्थित्वा सुषुविष्णुं तं भूरि रित्येव शंसति ॥ भू-श

नं आतृव्यं परास्यद्विषन् पाप्मा आतृव्यो भवति य एव वेद स एषो सुः स एष प्राणः स एष भूतिश्चाभूति
श्च तं भूतिरिति वेदा उपासां च क्तिरेते बभूवुस्तस्माद्वाप्येतर्हि सो भूर्भूरित्येव प्रश्वसित्यभूतिरि
त्यसुरास्ते ह परावभूवुर्भवत्यात्मना परास्यद्विषन् पाप्मा आतृव्यो भवति य एव वेद स एष मृत्युश्चैवा
मृतं च तदुक्तमृषिणाऽऽपाङ्गप्राङेति स्वधया गृभीत इत्यपानेन ह्ययं यतः प्राणो न पराङ्भवत्यमर्त्यो
मर्त्येनास्योनिरित्येते न ह्योदं सर्वस्यो निमर्त्यो निह्रीमानि शरीराणीहै अमृतैषो दवताता शश्वंता
विषचीनावियंतान्यन्यं निचिक्वुर्न निचिक्वुरन्यमिति निचिन्वति हैवमानि शरीराणीहै अमृ
तैर्वैषा देवता मृतो ह वा अमुष्मिँहो के संभवत्यमृतः सर्वभ्यो भूतेभ्यो ददृशे य एव वेद ॥ ८ ॥ इत्यै
तरे योपनिषत्सु द्वितीयाख्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ २ ॥ १ ॥

ब्दार्थो भूतिरिति वैपरीत्येन चासुराः ॥ अभूतिकारकोस्माकमैश्वर्यादिगुणोऽजितः ॥ इत्येवोपासते तस्मा
त्पराभूतांश्च सर्वशः ॥ ज्ञानैश्वर्यादिभिर्हीनाः पेतुरंधेतमस्यथ ॥ य एव वेद तं विष्णुं भूतिदं भूतिरूपिणम् ॥
आवाभावं च देवानां दैत्यानां चैव मेव तु ॥ ज्ञानैश्वर्यादिभिः सोऽपि भवेत्तस्य परात्मनः ॥ प्रसादात्तस्य पा
प्मा च पराभवतिसर्वशः ॥ स एष भगवान्विष्णुर्धृत्युदो मोक्षदस्तथा ॥ स एव जीवनकरो यदा पानेन संय

तम् ॥ प्राणं नियमयत्यस्मिञ्छरीरि पुरुषोत्तमः ॥ शरीराद्बहिरितौ तु यदानीः सारयत्यजः ॥ तदा मृत्युप्रदं
 श्वायं मुक्तानामपि जीवनम् ॥ प्राणादेव हितत्रापि प्राणाधारो जनार्दनः ॥ अवाक्प्राक्कसदा गच्छेद्वायुरानं
 दरूपिणा ॥ अनेनैव गृहीतो हि प्राणोऽपानेन संयुतः ॥ अनेन हरिणाय स्मान्नि यतो न परागमेव ॥ अम
 र्यस्तत्ससादेन वायुर्देहैः सह स्थितः ॥ अनित्या अपि देहास्ते शश्वत्सत्या विमोक्षतः ॥ स्थूलसूक्ष्मविभा
 गेन किमु बायुर्जागन्नभुः ॥ नानागती तु तावैतौ वायुः प्रामोतिकेशवम् ॥ शरीरं तु विनष्टं स्यात्पंचत्वमुपग
 च्छति ॥ जडं तज्जडतामेति चेत्तना वायुदेवता ॥ चेतने शहरियातिरिक्कद्वगमनौ चतौ ॥ ऊर्ध्वगच्छति दे
 वः स देहो धः पतति क्षितौ ॥ दृश्यमेतच्छरीरं चाप्यदृश्या वायुदेवता ॥ य एवं वेद तवायुममृतं सर्वनायक
 म् ॥ पूर्णानंदेन हरिणा गृहीतं तद्वशं सदा ॥ समुक्तो लोकमामोति विष्णोर्मुक्तैश्च दृश्यत इति च ॥ ब्रह्मपं
 थाः सत्यं कर्मेति तस्य नारायणस्य वासुदेवाद्याः क्रमेण च तस्मो मूर्तयः ॥ नासिकायां यन्नेत्रयोर्मध्ये विनत
 मि वकिंचिन्तस्थानं तत्सूर्यलोकस्थानीयं विद्यात् ॥ तथेति निर्णयः ॥ ईशमय इति दीर्घ्यमवधारणा
 र्थम् ॥ दीर्घ्यं तु च हिंकारोर्बिंदुरप्यवधारण इति शब्दनिर्णये ॥ ब्रह्माहैवता ३ इति ॥ देशतः कालतो
 र्याच्च बलतो गुणतस्तथा ॥ स्वरूपतोपि नैव स्याद्ब्रह्मोत्पत्त्योऽपि यत्र हि ॥ केवलैश्चर्ययोगेन यत्र संख्यादिवद्भ
 वेत् ॥ स्वरस्पर्शविभागेन तत्रोक्तिः स्याद्विभक्तिषु ॥ अचिंत्या तु तथैश्वर्यादेकोपि बहुरूपवान् ॥ प्रकाशये
 द्यतो विष्णुः सर्वत्राप्यविशेषवान् ॥ न विशेषो हि रूपाणां मत्स्यादीनां कथंचन ॥ नैश्वर्येन बले चैव नानंदादि
 गुणेष्वपीत्यादिशब्दनिर्णयवचनात् ॥ द्विवचनमत्र व्यवहारमात्रमिति तादृश्यात् ॥ संहितायां यत्रैदृश्यं प
 देयत्र न विद्यते ॥ उक्तार्थस्य मह्यं अधिकं श्रुतेस्तत्र विवक्षितमित्यतो ब्रह्माहेति दीर्घ्यमपि परब्रह्मत्वविवक्षया ॥

अउउएवनारायणाख्यमधिदैवतमन्यानिदैवतमात्राणि ॥ स्थानान्तरेणेषामप्यधिदैवत्वकथनं कर्मजदेवा
 ध्येक्षया ॥ मुख्यमधिदैवतं नारायण एव ॥ तस्योष्णिग्लोमानीत्यादिलोमसूष्णिगित्याद्यर्थे ॥ सप्तसुप्रथमे
 निस्त्रयात् ॥ सच्छंदोऽभिश्छन्नइति वाक्यशेषात् ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीदित्यादिवच्च ॥ अंगेषु यस्य च्छंदोऽसि
 देवालोकामखा अपि ॥ तद्वृशानियतानित्यं नमस्तस्मै परात्मन इति चस्कंदे ॥ अस्मै पुण्याय कर्मण इत्येतमु
 द्विश्य जीवानां पुण्यकर्मकर्तुम् ॥ तौ हि सुत्यादिकर्मणि कृता निश्रोत्रेण शृणोति भगवान् ॥ दिग्भ्योऽप्यन्य एव
 विशृणोति जीवः ॥ अन्येषां जीवानां श्रवणजं भोगं स्वश्रोत्रेण दिग्भिरननुगृहीतेनैव भगवान्भुङ्क्ते ॥ न च जी
 ववागादिना पृथिव्यस्यादिकं सृष्टमित्यत्र किंचिन्मानमस्ति ॥ मुखमिदं श्वाग्निश्चेत्यादिना भगवतः सकाशा
 द्द्विसर्वेषां सृष्टिः प्रसिद्धा ॥ सृष्टिर्भेदादप्यथावचनम् ॥ न च मुख्यकारणां गीकारेऽविरोधे औपचारिकं कार

हरिः ॐ एष इमं लोकमभ्यार्चयत् पुरुषरूपेण य एष तपति प्राणो वाव तदभ्यार्चत् प्राणो ह्येष य एष तप

णमंगीकर्तुं युक्तम् ॥ अतिप्रसंगात् ॥ न हि यत्किंचित्कारणत्वमस्तीत्येतावता ब्राह्मणस्य चंडालः पितेत्युच्य
 ते ॥ पितृत्वं चात्रोक्तं वाचं पितरमित्यादिना ॥ मनुष्याणां तु यत्कर्म न देवोत्पत्तिकारणम् ॥ देवैरुपकारस्तु
 क्रियते नरकर्मणाम् ॥ देवानां कर्मणैवैते जायन्ते सर्वमानुषाः ॥ प्रधानत्वाच्च देवानां च कर्मोत्पत्तिकारणमिति
 च ब्रह्मादे ॥ आह महिदासे तरे यदिति तु सर्वस्य वचनस्य तदीयत्वज्ञापनार्थं न तु सन्निहितस्यैव ॥ यथेदं कुत्स
 मित्यादि ॥ यथा च पूर्वतु बादरायणो हेतुव्यपदेशादिति ॥ ८ ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्य
 विरचिते श्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्ये द्वितीयप्रघटके प्रथमोऽध्यायः ॥ २ ॥ १ ॥

ॐ ॥ एष नारायणो देवो वायुना सहैव मं लोकमभ्यार्चत् ॥ ब्रह्मादिशरीरेषु प्रविवेश ॥ पुरुष इत्यंतर्यामिरू

धाःप्रभुः ॥ प्रकृष्टानंदरूपत्वात्प्राणइत्यभिधीयते ॥ अहेयत्वाद्दहनामास्थसनाम्बिनुतेरपि ॥ ततोवेत्ती
 तिचत्वंसपूर्णत्वासर्वनामकः ॥ सर्वाणिबहुद्रूपत्वासर्वरूपेषुपूर्तितः ॥ प्रभूतत्वाद्भूतनामासर्वरूपप्रभूततः ॥
 बहुद्रूपःसभूतानीत्युक्तोविष्णुस्सनातनः ॥ सर्वैश्वर्यस्वरूपत्वाद्देवइत्यभिधीयते ॥ सएवसूर्यसंस्थःसन्लो
 कंतपतिकेशवः ॥ सर्वनामवतस्तस्यमाम्बंमित्रमुच्यते ॥ अन्नाभिमानिनीसाक्षाच्छीरेवप्रमदोत्तमा ॥
 सान्नामित्युच्यतेविष्णोर्भोग्यत्वाग्निमित्रमेवच ॥ दक्षभागस्थितेनत्वाद्दक्षिणंनामसोच्यते ॥ तस्याइनोहि
 विष्णुःसदक्षभागेस्थितःसदा ॥ यस्याभिमानिन्यनस्यलक्ष्मीःसादेवतोत्तमा ॥ वैश्वामित्रंतदन्तुचक्रस
 हस्रात्मकंमतम् ॥ विश्वामित्रेणदृष्टत्वाद्द्वैश्वामित्रमितीर्यते ॥ इंद्राविष्टःकोयमितिशंकांपरिहरन्हरिः ॥ आ
 दित्यसंस्थितोविष्णुस्तपन्नस्मीतिचोचिवान् ॥ त्वंजानीयामितिप्रश्रंविश्वामित्रस्यकुर्वतः ॥ अभिप्राय
 द्वयंशस्तिशक्राविष्टोनचापरः ॥ हेररितितुमेतर्कस्तेजोबाहुल्यतोजनि ॥ तस्यतर्कस्यसत्यत्वंज्ञातव्यंप्रथमं
 मया ॥ द्वितीयंयदिविष्णुःस्याज्ज्ञातव्योमेविशेषतः ॥ इत्यभिप्रायमस्यैवज्ञात्वाविष्णुःसनातनः ॥ अभिप्रा
 यद्वयस्यापिपरिहरंहरिर्ददौ ॥ प्राणोवाअहमित्यादिनामसंदर्भमुक्तवान् ॥ विशेषज्ञानसिद्ध्यर्थनाम्नामु
 क्तिःपरात्वनः ॥ इंद्राविष्टःकोयमितिशंकानुच्यर्थमेवच ॥ तपन्नेवास्मीत्यवदत्तपंतंवेदसोपिहि ॥ नारायणं
 सूर्यगंतगायत्र्योपासकोहिसइतिब्रह्मांडे ॥ उपनिषणमिंद्रंद्रद्वापित्वामेवजानीयामितिबरस्त्रीकाराईंद्रादे
 वचेंद्राविष्टोभगवानत्रोक्तइतिज्ञायते॥ इंद्रंजानात्येवहिविश्वामित्रः ॥ भगवंतमपित्वरूपतआगतंजानात्ये
 वा॥विशेषज्ञानप्राथ्येनप्राणोवाअहमस्युषइत्यादिकमेवपूर्यते ॥ एषतपन्नेवास्मीतिव्यर्थम्॥प्राणोक्षेययएष
 तपतीत्युक्तत्वात् ॥ सएतेनरूपेणसर्वादिशोविष्टोस्मीत्यादिनाप्याविष्टस्यविष्णुत्वंकिंचिज्ज्ञायते ॥ तथाप्ये

तेनेति नुनीयात्वाकरणत्वांशकाभवति ॥ तस्यमद्वैतवैयधिकरण्यमिति च ॥ अतो भगवन्नामानि पृथगु-
क्ताहं विष्णुरित्येव तपन्नेवास्मीत्युवाच ॥ इन्द्रशरीरे मेव पश्यतो विश्वामित्रस्य तर्कमात्रतो भगवानिति किंचि-
ज्जानत इति ज्ञायते ॥ न चैन्द्रस्य प्राणशब्दाभिधेयत्वं च विद्यते ॥ अजस्य नाभावध्येकमर्पितमित्युक्तस्य
पद्मनाभस्य हि यो देवानां नाम धाएक एवेति सर्वदेवाभिधानत्वमुक्तम् ॥ इद्रेहीन्द्रशब्दोऽपि न मुख्यतो वर्तते ॥
परमैश्वर्याभावात् ॥ इन्द्रशब्दोऽपि विष्णोरेव वर्तते ॥ सहि परमेश्वरः ॥ यमिन्द्रमाहुर्वरुणं यमाहुर्मित्र-
माहुर्मयस्य माहु रिति श्रुतेः ॥ इन्द्रं मित्रं वरुणं मिमाहु रथो दिव्यः सः सुपर्णो गरुत्मानि त्यादि श्रुतेः ॥ स
प्रार्थगर्भाभुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठति प्रदिशा विधर्मणी त्यादिना विष्णुरेव हितत्र प्रस्तुतः ॥ नामानि विश्वामि-
नसं तिलोके यद्वा विरासीदनु तस्य सर्वम् ॥ नामानि सर्वाणि यमा विशं तितैव विष्णुं परममुदाहरंतीति श्रुतिः ॥ यो
देवानां नाम धाएक एवेत्यवधारणान्नान्यस्य सर्वनामत्वम् ॥ स च विष्णोर्नान्यः ॥ पद्मनाभत्वादेव ॥
श्रियो वायोरपि नारायणादिनामवत्वम् ॥ एको वासुदेवस्तत्सदृशपरो नस्तदिति हि श्रुतिः ॥ एको नारायण
आसीत्तत्समो वाधिको बानास्तीति च ॥ येनादृतं स्वं च दिवं महौ च येनादित्यस्तपतितेजसा भाजसा च ॥ य
मंतः समुद्रे कवयो वयं ति यदक्षरे परमे प्रजा इत्युक्तस्य समुद्रशाधि न एव नारायणस्य ते देवतं दुःसत्यमाहुस्तदेव
ब्रह्म परमं कवीनामिति परब्रह्मत्वावधारणाच्च विष्णोः परसदृशं बानास्येव ॥ अतस्तदत्रोच्यते इत्यपि न वक्त-
व्यम् ॥ परो मात्रया तच्चादधानने ते महित्वमन्वश्रुवन्ति ॥ न ते विष्णो जायमानो न जातो देवमहिम्नः परमंत-
मापेत्यादेश्च ॥ न किं रिद्रत्वदुत्तरो न ज्यायां अस्ति द्रवहन् ॥ न किं रेवा यथा त्वमित्याद्यपि सर्वनामकत्वात्
स्यैव ॥ किमेकं दैवतं लोको किं वाप्येकं परायणमित्यादि प्रश्रयापि ॥ परमं यो महतेजः परमं यो महत्तपः ॥

परमं यो महद्ब्रह्म परमं यः परायणम् ॥ पवित्राणां पवित्रं यो मंगलानां च मंगलम् ॥ देवतैर्देवतानां च भूतानां
 यो व्ययः पिता ॥ यतः सर्वाणि भूतानि भवंत्यादियुगमे ॥ यस्मिंश्च प्रलयं याति पुनरेव युगक्षये ॥ तस्य लोका
 प्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते ॥ विष्णोर्नाम सहस्रमित्येव भारते परिहाराच्च ॥ मेन्द्रक्षिणमित्युक्त
 त्वाच्च विष्णुरेवेति ज्ञायते ॥ सह विष्णुर्दक्षिणामित्र उक्तो हरिश्च शेषु धन्याश्चर्याध्याये ॥ दक्षिणाभिः सहै
 वैतन्मदधस्ताज्जगत्सदा ॥ धन्याश्चर्यो ह वै वैको मित्रं मे दक्षिणारमा ॥ इत्यवादीद्धरिर्भूपाधन्यो सीत्युदितो
 मयेति नारदवचनम् ॥ न च बृहती सहस्राभिमानिर्निर्देवी विनाचेतनमात्रस्य मुख्यमित्रत्वं युज्यते ॥ मित्रो
 तिन्नायेते चेति मित्रमित्यभिधीयते ॥ तस्माद्योयं विज्ञानाति स मित्रं तस्य नान्यथेति भारते ॥ उक्त्या युत्वा
 च विष्णुरेवात्रोक्त इत्यवगम्यते ॥ बृहती सहस्रं ह्युक्त्यनामकं मुख्यतः ॥ महाव्रतनियुक्तं यदृक्कसहस्रं हरैः
 प्रियम् ॥ तदुक्त्यमितिसं प्रोक्तं तेनेयो विष्णुरेव हि ॥ तस्मादुक्त्यायुरित्युक्त एष्वर्यादिद्रुच्यते ॥ तस्मादु
 क्थायुरिन्द्रेति विष्णुर्यज्ञेषु पूज्यत इति गारुडे ॥ विष्णुर्ह्युक्त्यायुरिन्द्र इत्युच्यते ॥ यज्ञेष्वन्येन्द्रः पृथक् चो
 च्यते ॥ यमिन्द्रमाहुर्वरुणं यमाहुर्यमित्रमाहुर्यमुसत्यमाहु रित्युक्ता तस्मै त्वातेभ्यस्त्वेति भेदवचनाच्च ॥ स
 त्यइति वायुः ॥ सदिति प्राण इति श्रुतेः ॥ स देवसत्यमित्युक्तं सत्यो वायुरुदाहृतः ॥ साधुत्वं सत्यता प्रोक्ता
 साधुर्वायुर्हि सर्वत इति शब्दनिर्णये ॥ प्रियधाम्ना उपसमीपे गमनं नाम तद्धामप्राप्तिकारण भगवत्प्रसादप्रा
 प्तिः ॥ अन्यथोपशब्दो व्यर्थः स्यात् ॥ न च तैर्देव भगवतः प्रियं धाम विष्वा मित्रेण प्राप्तम् ॥ बृहती सहस्रे प्रथ
 मे सालोक्यं प्रददौ हरिः ॥ द्वितीये स्वपुरप्राप्तिं तृतीयैतः पुरस्य च ॥ तथा स्वविषयं ज्ञानं विश्वामित्रे ददौ प्रभुरि
 ति च गारुडे ॥ न चैद्वादिभिरेकं धमत्रोच्यते ॥ प्राणस्तथानुगमादिति च विष्णोरेव प्राणशब्दाभिधेयत्वमु

कत्वा ॥ नवक्तुरात्मोपदेशादिति चेदध्यात्मसंबंधमाह्यस्मिन्निति वक्तुर्बुहती सहस्रंशंसितुर्विश्वामित्रस्यै
 द्रेण स्वात्मोपदेशः क्रियत इति पक्षो निराकृतो हि भगवता सूत्रेषु ॥ अध्यात्मसंबंधशब्देनावेशो विणो रद्विवि
 वक्षितो भगवता ॥ अन्येष्वंतर्याभि रूपेण संबंधो स्येव ॥ अस्मिन्निद्रेतु विशेषशस्ताकालिकः ॥ अधिका
 त्मनः परमात्मनः संबंधोऽध्यात्मबंधः ॥ न हि स्वात्मना स्वस्य संबंधो भवति ॥ यद्यध्यात्ममात्रमत्रोच्यत इति वि
 वक्षितं तर्ह्यध्यात्मभूमेत्येव स्यात्संबंधशब्दो व्यर्थः ॥ तस्मादिन्द्रादिजीवभ्यो विणो र्भेद एवात्र भगवतो विवक्षि
 तः ॥ शास्त्रदृष्ट्या तूपदेशो वा मे देववादि ति शास्तरंतर्या मिणो विणोः सर्वशरीरस्थितत्वात्सर्वनामाभिधेयत्वं
 चोक्तमहं मनुरभवत्सूर्यश्चेत्यादिवत् ॥ न हि मनुसूर्यादिर्भवति वा मे देवस्तेषां पक्षेऽपि ॥ सर्वप्रवृत्तिहीनतां हि
 ते मोक्षवदंति ॥ अत्र चाहं भूमीमददामार्यायित्यादिना प्रवृत्तिरेवोच्यते ॥ न च वामदेवेन मन्वादिकर्म क्रियते
 कदापि ॥ अतीतार्थश्चायं दृश्यते भूमीमददामित्यादिना ॥ न हि पूर्ववामदेवेन तानि कर्माणि कृतानि ॥ भगवा
 न्विष्णुर्हीद्राय भूमि मददात् ॥ स एव च सर्वेष्वंतर्यामित्वेन स्थित्वानामप्रवृत्तिमिदं निर्वर्तयति ॥ नित्यं सर्वकर्माणि कुर्वन्
 वबोधसूरिर्नियमनादिभिर्मनुसूर्यादिसर्वनामा भवति ॥ यदि भेदस्य पूर्वमपि मिथ्यात्वमंगीक्रियते तर्हि भूमि
 दानादिसर्वकर्मणां मन्वादित्वस्यापि मिथ्यात्वाहं मनुरभवमित्यादिकं सर्वमनर्थकमेव भवति ॥ जीवेश्वरभि
 दाचैव जीवभेदः परस्परम् ॥ जडेऽश्वरभिदाचैव जडभेदस्तथैव च ॥ जडजीवभिदाचैव सत्योयभेदपंचकः ॥
 न कदाचिन्निवर्त्योयं मुक्तौ संसार एव च ॥ य एतद्व्यथा ब्रूयुस्ते हि यां त्यधरंतम इति भविष्यत्पर्वणि ॥ अस
 त्यमप्रतिष्ठंते जगदादुरनीश्वरम् ॥ ईश्वरो ह मंहं भोगी सिद्धो हं बलवान्मुखी ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानोऽ
 ल्पबुद्धयः ॥ आसुरीयो निमापन्नामूढा जन्मनि जन्मनि ॥ मामप्राप्यैव कौंतेय ततो यां त्यधमां गतिमित्यादि

च ॥ नचप्राणोवाअहमस्म्यृषइत्यादावहमस्यादिशब्दोऽस्मच्छब्दार्थस्थः ॥ एषतपन्नेवास्मीत्युपरितन
 स्यवैयर्थ्यात् ॥ प्राणोऽशेषयएषतपतीत्युक्तत्वात् ॥ अतोहमस्मीत्यादिचभगवन्नामैव ॥ नचजीवैक्यव
 चनमत्रप्रस्तुतम् ॥ तावाएताःसर्वाक्चःसर्वेवेदाःसर्वेघोषाएकैकव्याहृतिःप्राणएवेतिसर्वनामाभिधेयत्वंभ
 गवतउक्तवानत्रैवप्रमाणत्वेनविश्वामित्रंध्येतदहरित्याद्याख्यायिकोक्ता ॥ तस्मात्सर्वान्तयार्मित्वात्सर्वगुण
 त्वात्सर्वशक्तिवाच्चसर्वनामवत्त्वमेवविष्णोरुच्यतेनतुसर्वस्वरूपत्वम् ॥ उक्तंचभारते ॥ स्रष्टृत्वाच्चैवपातृ
 त्वान्वियमाच्चप्रकाशनात् ॥ सर्वत्वमुक्तंविष्णोस्तुनतुसर्वस्वरूपतइति ॥ पुरुषएवेदंसर्वयद्भूतंयच्चअध्यमि
 तिपुरुषेणैवेदंसर्वव्याप्तंयद्भूतंयच्चअव्ययम् ॥ आवृणादाकरीषात्सर्वभगवानितिभिध्यादृष्टिरेवेतिचश्रुतिः ॥
 हिरण्यमयोहवाअमुष्मिँह्लोकेसंभवतिहिरण्यमयःसर्वेभ्योभूतेभ्योददृशेयएवंवेदअमृतोहवाअमुष्मिँह्लोकेसंभ
 वत्यमृतःसर्वेभ्योभूतेभ्योददृशेयएवंवेदसएतेनप्रज्ञेनात्मनास्माह्लोकादुक्कम्यामुष्मिन्स्वर्गलोकेसर्वान्का
 मानान्त्वामृतःसमभावत्समभवदित्यादिनामुक्तानामपिभेदस्यैवोक्तेश्च ॥ नहिभेदाभावेसर्वेभ्योभूतेभ्योददृ
 शइतियुज्यते ॥ नचामुक्तैःसर्वभूतेर्मुक्तोदृश्यते ॥ एकत्वेतुदृशइत्येतावतापूर्यतेसर्वेभ्योभूतेभ्यइतिव्य
 र्थम् ॥ नचतेषांपक्षेस्वयमपिस्वात्मानंपश्यति ॥ कर्तृकर्मविरोधइतिहिनेवदंति ॥ अतःसर्वश्रुतिविरोधएव
 जीवेश्वैक्यांगीकारे ॥ नचकर्तृकर्मविरोधोनामास्तीत्यत्रकिंचिन्मानम् ॥ श्रुत्यनुभवसिद्धत्वाच्चस्वदर्श
 नादेः ॥ नचतेषांपक्षेप्रज्ञेनसर्वज्ञेनपरमात्मनासर्वकामावाप्तिर्नामांगीक्रियतेशरीरादुक्तांतस्यज्ञानिनः ॥
 तस्माद्वेदविरुद्धवादिनएवतेपि ॥ नचशून्यवादिनःकश्चिद्विशेषोदृश्यते ॥ नहिसर्वावाच्यंसर्वाज्ञेयंशून्यंच
 तिकश्चिद्विशेषः ॥ केनापिशब्देनावाच्यस्यलक्षणायामपिप्रमाणानास्ति ॥ क्षीरमाधुर्यादयोपितैरेवशब्दै

रुच्यते ॥ विशदंक्षीरमाधुर्यंस्थिरमाज्यस्यतीक्ष्णकम् ॥ गण्डस्यपनसादीनां निहारीत्यभिधीयत इति शब्दनिर्णये ॥ न च सर्वगुणदोषाक्रियाविनिर्मुक्तस्यास्तित्वमपि कुत्रचिदृष्टम् ॥ अतः शून्यवादिन एवेति ॥ अस्तीत्येवोपलब्धस्य तत्त्वभावः प्रसीदतीत्यादिना प्रसादादिगुणाश्च भगवतो दृश्यन्ते ॥ यस्य ब्रह्म चक्षत्रं चोभयवत ओदन इत्यादिना कर्माणि च ॥ तस्मिन्देवाः श्रिताः सर्व इत्यादिगुणाश्च तत्रैवोक्ताः ॥ अक्षण्वन्तः कर्णवन्तः सर्वा यो मनोजेष्ठाः स मावभूवुः ॥ आदघ्नास उपकक्षास उपलेहदा इव स्नात्वा उत्वेददश्रुतिमुक्तानामपिता रतम्यंचोक्तम् ॥ श्रुत्वा विष्णुं कर्णफलं प्राप्तत्वा कर्णसंयुताः ॥ अक्षण्वन्तो दर्शनाच्च विष्णोर्मुक्ताश्च ये गणाः ॥ तारतम्यंच तेषां हि श्रुता वुदितमं जसा ॥ क्षीरसागरदघ्नास्तु केचिन्निष्ठं तिमुक्तिगाः ॥ उपस्थिता ब्रह्मवन्तं केचिदश्वत्थमण्डलम् ॥ ऐरेह देकेचिदपि देवा एव परं हरिं ॥ नागभोगशयं मुक्ताददश्रुतिमुक्तमोदिनः ॥ सागरादिस्थिता विष्णुपश्यन्ति केचिदेव हीति ब्रह्मसारे ॥ यत्र ब्रह्मापवमानलं दस्यां ३ वाचं वदन् ॥ ग्राणा सोमेमहीयते सोमेनानंदं जनयन् चिद्रायेंदोपरि स्रव ॥ यत्र ज्योतिरजसं यस्मिँहोके स्वाहितम् ॥ तस्मिन्मांधे हि पवमाना मृते लोके अक्षितं दं द्रायेंदोपरि स्रव ॥ यत्र राजा वैवस्वतो यत्रावरोधनं दिवः ॥ यत्रा मूर्यं हतीरा पस्तत्र माममृतं कूर्धा द्रायेंदोपरि स्रव ॥ यत्रानु कामं चरणं त्रिनाकेचिदिवे दिवः ॥ लोका यत्र ज्योतिर्भूतं स्तत्र माममृतं कूर्धा द्रायेंदोपरि स्रव ॥ यत्रानंदाश्च मोदाश्च मुदः प्रमुद आसते ॥ कामस्य यत्राप्ताः कामा स्तत्र माममृतं कूर्धा द्रायेंदोपरि स्रव ॥ इत्यादिना ब्रह्मसूर्ययमादीनां सर्वदेवानां दिवो देव्या अवरोध भूतानां सर्वदेवीनां गायत्र्ये देवानां च वेदव्याख्यानां सोमयागादिकं कामचरणं च मुक्तानां भेदेनावस्थितानां मुच्यते ॥ मुक्ताश्चात्रोच्यन्त इति प्रतीयते ॥ अमृतं कूर्धीति वचनात् ॥ अमुक्तानां स्वेलोकेऽवस्थानं हितेषाम् ॥

मुक्तानां हि विष्णुलोके वस्थानं देवानाम् ॥ मुक्तः प्रतिज्ञानात् ॥ संकल्पादेव च तच्छ्रुतेः ॥ जगद्वापा
 र्वजम् ॥ भोगमात्रसाम्यलिङ्गाच्च ॥ अनादृतिः शब्दादनादृतिः शब्दात् ॥ इत्यादिमुक्तसूत्रेभ्यश्च मुक्ता
 नां विष्णोर्भेदो भोगादिकं च सर्वप्रतीयते ॥ ग्रावणासोमेमहीयत इति ब्रह्मणोऽन्यमुक्तैः पूज्यत्वं च प्रतीयते ॥
 न च सूत्रेषु निश्चितार्थस्यौपचारिकत्वं वक्तुं युज्यते ॥ निर्णयात्मकत्वात्तेषाम् ॥ अतिप्रसंगश्चोपचारादि
 कल्पने ॥ ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमद्विविनिश्चितैरिति निश्चितानि ब्रह्मसूत्राणि ॥ बहुनात्र किमुक्तेन यावच्छे
 तं न गच्छति ॥ योगीतावनमुक्तः स्यादेष शास्त्रस्य निर्णय इति चादित्यपुराणे ॥ न च निर्णयकानि भगवद्वा
 क्यान्यपहाय मानुषवाक्यैरेवेतेषामुपचारत्वादिकल्प्यम् ॥ न च भोगरहितामुक्तिर्नान्यास्तीत्यत्र किं
 चिन्मानम् ॥ भुंजते पुरुषं प्राप्य यथादेवग्रहादयः ॥ तथामुक्तावुत्तमायां विष्णुमाविश्य भुंजते ॥ विष्णो

तद्वा इदं बृहती सहस्रं संपन्नं तस्य यानि व्यंजनानि तच्छरीरं योषः स आत्मा य ऊष्माणः स प्राणः
 र्वशाश्वते सर्वे सर्वदा दुःखवर्जिताः ॥ न तु विष्णुगुणान्सर्वे भुंजते ते कदाचन ॥ बाह्यभोगां भुंजते च तारत
 म्येन कांश्चन ॥ विष्णोर्देहाद्वा हि श्वापि निर्गच्छंति यथेष्टत इति स्कादे ॥ इदं ज्ञानमुपाश्रित्य मम साध
 र्म्यमागताः ॥ सर्वेऽपिनोपजायंते प्रलये न व्ययंति चेति भगवद्ब्रह्मचरम् ॥ तस्मान्मुक्तैरपीज्यमानः सर्व
 स्माद्भिन्नः सर्वोत्तमः सर्वनामा सर्वशक्तिः सर्वगुणसंपूर्णो नारायणः सर्वदेवादिषूच्यत इति सिद्धम् ॥ ३ ॥
 यावती भिर्ऋग्निः शंसिताभिः षट्त्रिंशत्सहस्राण्यक्षराणि भवन्ति ॥ यस्मात्कस्मादपिच्छं दसस्तावत्यः शंस
 नीयास्तदा संपादितं बृहती सहस्रं भवति ॥ तत्र याव्यं जनाभिमानि देवतासैव सर्वप्राणिनां शरीराभिमानि दे
 वतां स्वायं भुवो मनुः ॥ घोषाभिमानि देवता सर्वजीवाभिमानि ब्रह्मा ॥ ऊष्माभिमानि वायुः ॥ व्यंजनानां

शरीरस्य चाग्निमानीमनुः स्मृतः ॥ घोषाणां सर्वजीवानामग्निमानीचतुर्मुखः ॥ ऊष्माग्निमानीवायुश्च प्र
तिपाद्योजनार्दनः ॥ एतेषामधिपं विष्णुं बृहद्व्युक्त्यस्य देवताम् ॥ उपास्यैव वसिष्ठोऽभद्रसिष्ठः शक्र एव च ॥
एतां विद्यां कौशिकाय भरद्वाजाय च ददात् ॥ एतद्विद्याबलैर्विद्याधीशेन बंधुना ॥ यज्ञेष्व्वाहूय ते नित्यमिं
द्रो विष्णुं प्रसादतः ॥ षट्त्रिंशद्द्रुपवा विष्णुर्ब्यजनेषु च संस्थितः ॥ तान्येव विष्णुरूपानि रात्रीणामपि देव
ताः ॥ एकैकं च सहस्रं तद्वाजनेषु च रात्रिषु ॥ रूपं विष्णोः स्थितं व्यूष षट्त्रिंशतिसहस्रधा ॥ षट्त्रिंशतिसह
स्राणि स्वरगणिहरेरपि ॥ तान्येवाह्नादिवतानि रूपानि परमात्मनः ॥ द्वा सप्ततिसहस्राणि रूपान्येवं रमाप
तेः ॥ शताब्दानामहोरात्रैव तान्युत्तमानि च ॥ बृहती सहस्रवर्णानामपि ध्यात्वा खिलान्यपि ॥ शतवर्षह

तद्धस्म वै तद्विद्वान् च सिष्ठो वै सिष्ठो वै भूवत एतन्मायं लेभ एतदुहैवैन्द्रो विश्वा मित्राय प्रोवाचैत
दुहैवैन्द्रो भरद्वाजाय प्रोवाच तस्मात्स ते न बंधुना ये ज्ञेषु हूयेते तद्वा इदं बृहती सहस्रं संपन्नं तस्य वा एत
स्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य षट्त्रिंशतमक्षराणां सहस्राणि भवन्ति तं शतं संवत्सरस्याह्नां स

रिध्या न फलमाप्नोति पूरुषः ॥ एवं ज्ञात्वा पिसंपाद्य बृहतीनां सहस्रकम् ॥ ज्ञानान्ना रायणस्यैव प्रकृष्टज्ञान
संततेः ॥ स एव मेमयो विष्णुः प्रकृष्टज्ञानरूपकः ॥ प्राधान्यं मय शब्दोऽयं वक्ति विष्णोः सैव हि ॥ प्रधा
नोऽस्य हरि र्यस्माद्यज्ञारूपो धिदेवता ॥ ब्रह्मासृतं च तेनायं ब्रह्मादिमय उच्यते ॥ सर्वोत्तमस्वरूपत्वाद् विष्णु
रुक्तः स देवता ॥ ब्रह्मपूर्णगुणत्वाच्च नित्यत्वाद् सृतं तथा ॥ एतादृशं तु यो विष्णुं प्रधानं वेत्ति सर्वदा ॥ प्रज्ञा
दिभिर्गुणैः स्वस्मात्परेभ्यश्च सदाधिकम् ॥ प्रज्ञादेव ब्रह्मासृतमयः स परिकीर्तितः ॥ प्रज्ञादिमय एवं स भूत्वा
देवान् क्रमेण च ॥ एतिमारुत पर्यं तान्मातृतेन च के शवम् ॥ संपादनाच्च विद्याया अस्याः परत एव च ॥ द्वा

सप्तसहस्राणिरूपाणिहिरमापतेः ॥ बृहतीसहस्रसंस्थानिस्वरव्यंजनभेदतः ॥ तान्येवपुरुषस्थानिय
स्मापुरुषसंस्थितम् ॥ बृहतीसहस्रतच्छस्यं व्यज्येतेनद्यूतेनरम् ॥ द्वाप्तसप्तसहस्राणि तान्येवाहर्निशासु
च ॥ विष्णुरूपाणिसूर्येपित्वहोरात्रं हिसूर्यगम् ॥ तस्माद्योयमहं नामासदाहेयत्वहेतुतः ॥ स एवासी
सूर्यसंस्थः साक्षान् नारायणः प्रभुः ॥ योसौसूर्यगतोविष्णुः सोहेयोभास्करादिभिः ॥ एवंमनुष्यजीवेषुसू
र्यादिषुचसंस्थितः ॥ एकएवपरोविष्णुरितिजीवसमीपगम् ॥ ईक्षेन्नारायणदेवसर्वजीवेश्वरेश्वर
मित्यैतरेयसंहितायाम् ॥ संपन्नस्यपरस्तादेवानंतरमेव ॥ नपुनः कर्मांतरेणशरीरारंभएवंविदोभाव

हस्राणिभवंतिव्यंजनैरिवरात्रीरामुवंतिस्वैरहानितद्वाइदंबृहतीसहस्रसंपन्नंतस्यवाएतस्यबृह
तीसहस्रस्यसंपन्नस्यपरस्तात्प्रज्ञामयोदेवतामयोब्रह्ममयोऽमृतमयः संभूयदेवताअप्येतियए
वंवेदतद्योहंसोसौयोसौसोहंतुक्तमृषिणासूर्यआत्माजगतस्तस्थुषश्चेत्येतदुहैवोपेक्षेतेपेक्षेत
॥ ४ ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सुद्वितीयारण्यकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ २ ॥

ति ॥ प्रज्ञामयोदेवतामयइत्यादिपृथक्पृथङ्मयशब्दोनिरुद्धादिवचतुर्मूर्तीनामपिपरस्परसाम्येनसर्व
जीवेभ्यआधिक्यंज्ञातव्यमितिदर्शयितुम् ॥ अंतर्यामिस्वरूपेणज्ञापयन्ननिरुद्धकः ॥ प्रज्ञेत्युक्तोद्योतना
च्चप्रद्युम्नोदेवतोदितः ॥ अमं करोति यच्छास्त्रमृतं स्वस्मिन्पुनः पुनः ॥ संकर्षणोऽमृतं तस्माद्वासुदेवस्तु बृह
णात् ॥ जीवानां मुक्तिदोनेन ब्रह्मेनिकथितः प्रभुः ॥ एवमेकोपि भगवांश्चतुर्धासमुदीरितइत्यादिचातु
रात्म्ये ॥ संभूयेत्यत्रसमित्युपसर्गाद्बृहतीसहस्रसंपादनानंतरं भगवदाधिक्यं पुनराधिक्येन ज्ञायतइत्युक्तं भ
वति ॥ भगवदाधिक्यमधिकं ज्ञात्वा देवता अपिक्रमेण प्राप्नोति ॥ द्वाप्तसप्तसहस्राणिरूपाणां पर्युपास

नात् ॥ आधिक्यं ज्ञायते विष्णोर्नितरां हि पुनः पुनः ॥ प्रामोति देवताश्चैव केशवांताः क्रमेण तु ॥ योग्या अस्याश्च विद्याया देवाः ऋषय एव चेत्यादिसत्तत्त्वे ॥ बृहती सहस्रस्थिता निविष्णुरूपाणि पुरुषे स्थिता निपुरुषे रहेयत्वा दहं नाम कानि तान्येव सूयै र्स्थिता नितान्य पि सूया दिभिरहेयत्वा दहं नाम कानि तदेवोक्तं नारायणाख्यं परब्रह्मैव सर्वदा उपसमीपं दक्षेत ॥ नाज्जीवेश्वराभेदो विवक्षितः ॥ उपसमीपे दक्षेते तिसृषीपे दर्शनवचनात् ॥ न च निरर्थकत्वमुपसर्गस्यांगीकर्तुं युक्तम् ॥ न ह्यार्षेषु वेदादिषु व्याकरणानि रुक्तादिषु चोपसर्गाणां वैयर्थ्यमंगीकर्तुं कुत्रचित् ॥ उक्तं च भगवता व्यासेन ॥ नानर्थकः स्वरो वापि वर्णो वा कुत्रचित् द्वेवेत् ॥ पदं वाक्यं कुतश्च स्यान्नाल्पार्थमपि कुत्रचित् ॥ उच्चारार्थमपि वानास्ति किंचित् स्वरादिकम् ॥ महार्थमेव सर्वं हि वेदे वा वैदिके पि वेति ॥ सुकरं च सर्वपदानां मनर्थकल्पनं येनैवैवार्थवत्त्वं प्रतीयते तेषामप्यनर्थकत्वमेव स्याद्विशेषाभावात् ॥ न च मानुषवाक्येन वेदपदानां मानर्थक्यं कल्प्यम् ॥ जीवेश्वरैक्यांगीकारे यो हं सो सा वित्येव पूर्यते पुनर्यो सो सोऽहमिति व्यर्थम् ॥ न ह्यस्य तेनैक्ये तस्यानेन भेदशंका भवति ॥ अस्य तस्येति भेदांगीकारेनाभेदो मुख्यः ॥ किंतु तदधीनत्वमेवान्यस्य भवति स्नेहविशेषो वा ॥ चैत्रो मे त्रौ मे त्रश्चैत्र इति वत् ॥ तत्र ह्युभयस्नेहापेक्षया पुनर्वचनं युज्यते ॥ अभ्यासत्वे ह्येकप्रकारेण प्रयोगो दृष्टः ॥ अत्र हि प्रयोगद्वैविध्यं दृश्यते ॥ एकप्रकाराबहुशो वागभ्यास इतीरितः ॥ अर्थान्तरार्थाद्विविधा प्रयुक्तेति हि निर्णय इति गारुडे ॥ अहंशब्दस्य हेयत्वांगीकारेन हेयत्वं सुराहेयत्वं चोच्यत इति न वैयर्थ्यम् ॥ अइति ब्रह्मतत्त्वागतमहमिति न वा अहमिं विजानाति तस्योपनिषदहमित्यादौ विष्णोरेवाहेयत्वेनाहं नामकत्वप्रसिद्धेः ॥ अहंशब्दस्यास्मच्छब्दार्थकत्वं हंमिं मनजानातीति न युज्यते ॥ तस्य भूरिति शिरोभुव इति बाहू इ

त्यादिनाक्षिसंस्थो भगवानेव स्रहंशब्दोदितः ॥ नहि जीवस्याक्षिण्पृथक् शिरोबाह्वादिकं विद्यते ॥ हृदि स्थि-
 तमेव हितस्य स्वरूपम् ॥ जागरितेऽप्यक्ष्यादिषु विशेषसन्निहितं भवति दीपप्रकाशवत् ॥ अवस्थितिर्वैशेष्या
 दिति चेन्नाभ्युपगमाद्बुद्धिहि ॥ गुणाद्बालोकवदिति च सूत्रात् ॥ आदित्ये हि रण्मयः पुरुषस्तस्य यथा क-
 प्यासं पुंडरीकमेवमक्षिणी इत्यादिसूर्ये स्थितस्य विष्णोरूपमुक्त्वा स्थितस्यापि तस्यैतस्य तेदेव रूपमिति कथ-
 नाच्च ॥ स एष एवैतस्मादवाञ्छालोकास्तेषां चेष्टइत्यादिलोकाधिपत्यकथनाच्च ॥ नहिकश्चिद्विशुक्कः
 पातालाद्यधिपतिरित्यत्र किंचिन्मानम् ॥ तस्माद्भगवानेवाहेयत्वाद्दहं नामा ॥ चक्षुर्भित्रस्यवरुणस्या-
 ग्रेः ॥ जगतस्तस्थुषश्चात्मेत्यादि जीवेष्वभ्योभेददर्शनाच्च ॥ यच्चाभो नित्यदादत्तेयच्चात्तिविषयानिह ॥
 यच्चास्य संततोभावस्तस्मादात्मेति भण्यत इति भारते ॥ देवता अपि एति ग्रामो नीत्येव चार्थः ॥ लयश्चेद्वेव
 तास्वप्येतीति स्यात् ॥ न च विनाशः पुरुषार्थः ॥ मयदृशाब्दस्य भगवत्प्राधान्यार्थत्वा नङ्गीकारे संभूयेदेव
 ता अप्येतीति ल्यभ्युज्यते ॥ उपासनायास्तु संपन्नस्य परस्तादियुक्तत्वात्पूर्वमेव सिद्धिः ॥ सर्वस्माद्भिन्न
 मीशेशं जीवाभेदेन यः स्मरेत् ॥ स यात्यंधंतमो घोरं नित्यातिशयदुःखदम् ॥ सर्वोत्तमं तु यो विष्णुं भिन्नं जाना-
 तिसर्वतः ॥ नित्यानंदमसौ याति वासुदेव प्रसादत इति चैतरेयसंहितायाम् ॥ अतः सर्वव्यतिरिक्तः सर्वोत्तमः स
 र्वगुणसंपूर्णो नारायण इति सिद्धम् ॥ सर्वप्रमाणसिद्धत्वं वक्तुमाध्यायमूलतः ॥ अध्यायाने द्विरुक्तिः स्यात् पू-
 र्वोक्तस्यावधारण इति शब्दनिर्णये ॥ ४ ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमन्महैतरे-
 योपनिषद्भाष्ये द्वितीयप्रघटके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ २ ॥

ॐ ॥ योसौनारायणोदेवः परमात्मासनानतनः ॥ नित्यातगुणत्वात्स आत्मेयुक्तः सदाश्रुतौ ॥ नारायणादिरू-
पेणपंचधावस्थितः सदा ॥ सर्वस्योत्थापकत्वात्स उक्थमित्यभिधीयते ॥ बृहतीसहस्ररूपेच स उक्थेपंच-
धास्थितः ॥ पंचभेदं हितच्छब्दं तृचाशीतित्रयंचयत् ॥ पूर्वापरंतृचाशीत्याइतिपंचात्मकंहितत् ॥ प्रथमे
पंचकाद्भागे स्थितो नारायणः स्वयम् ॥ ऋक्याशीतिके पूर्वगायत्रीच्छंद आत्मके ॥ वासुदेवः स्थितो नित्य-
मृगशीतित्रये तथा ॥ द्वितीये बृहतीच्छंदस्य सौसंकर्षणः स्थितः ॥ यस्यावेशबलैर्नैव जीवः संकर्षणोपरः ॥
पृथिवीं विभर्ति सततं तत्प्रसादानैवैभवः ॥ तृतीयायांतृचाशीत्यामुष्णिक्छंदसि केशवः ॥ प्रद्युम्नरूपी सततं
हरिः ॐ ॥ ॥ यो ह वा आत्मानं पंचविधमुक्थं वेदयस्मादिदं सर्वमुत्तिष्ठ निसंस्पृतिवित्पृथिवी वा
युराकाश आपो ज्योतीषीत्येष वा आत्मोक्थं पंचविधमेतस्माद्धीदं सर्वमुत्तिष्ठत्येतमेवाप्येत्यय-
नंहवै समानां भवति य एवं वेद तस्मिन् यो जंचात्त्रादं च वेदाहास्मिन्नज्जादो जायते भवत्यस्याञ्च
मापश्य पृथिवी चान्नमेतन्मयानि ह्यत्रानि भवंति ज्योतिश्च वायुश्चाद्भ्यो हि दं सर्वमञ्जम
स्थितो यस्यैव सन्निधेः ॥ कामः प्रद्युम्ननाभा नृत्तत्प्रसादानैवैभवः ॥ उक्थस्यैवां त्यभागे तु सो निरुद्धो
हरिः स्थितः ॥ कामपुत्रो निरुद्धाख्यां यदावेशेन लब्धवान् ॥ एवं पंचात्मकं विष्णुं बृहद्युक्थस्य देवताम् ॥
यो वेदसम्यक्वेत्ता स तानिरूपानिवैहरेः ॥ स्थितानि पंचभूतेषु पृथिव्याद्यभिधानि च ॥ तदावेशात्पृथि-
व्यादिनामभूतेषु पंचसु ॥ पृथुत्वात्पृथिवीनामभूमौ नारायणः स्थितः ॥ बलज्ञानस्वरूपत्वाद्वायु-
नामास एव च ॥ वायौ संकर्षणो नित्यं स्थित आकाशनामकः ॥ व्याप्तत्वाद्वासुदेवस्तु सद्वाकशो स्थितः
प्रभुः ॥ अनिरुद्धस्तथैवाप्सु बद्भुरूपो व्यवस्थितः ॥ अन्नामापालनान्नित्यं प्रद्युम्नो ज्योतिषि स्थितः ॥ ज्यो-

तिर्नामाद्योतनाच्च बहुरूपः पृथक् पृथक् ॥ यद्यप्यस्य हरः सर्वरूपाण्यप्यखिलैर्गुणैः ॥ पूर्णान्यथापि चैकैकरूपेषु संपृथग्गुणैः ॥ व्यवहारान्पृथग्देवः करोतीव हिलीलाया ॥ तस्मात्पृथग्विवास्तेति नामविष्णोः परात्मनः ॥ सर्वत्र सर्वनाम्नोपिव्यवहारार्थमीर्यते ॥ एतस्माद्विहरैर्नित्यं जगदुत्तिष्ठति प्रभोः ॥ मुक्तौ लये च तं याति स च सर्वश्रयः प्रभुः ॥ य एवं वेत्ति तं विष्णुमुपास्ते चापरोक्षतः ॥ समुक्तः समजातीनामाश्रयश्च भविष्यति ॥ सजातीनामुत्तमत्वपदयोग्याहिये सुराः ॥ ब्रह्मेन्द्राद्यास्तैर्हियोग्याः साक्षादस्मिन्नुपासने ॥ अन्येषां ज्ञानमात्रेण योग्यमाधिक्यमाप्यते ॥ संकर्षणश्च प्रद्युम्नास्तत्र भोक्तृषु संस्थितौ ॥ भोक्तृशक्तिप्रदौ नि

त्यावपनमाकाश आकाशे हीदं सर्वं समोप्यत आवपनं ह वै समानानां भवतिय एवं वेद तस्मिन् यो अत्राचादं च वेद हास्मि च अदो जायते भवत्यस्या अमोषधिवनस्पतयो अत्र प्राण भूतो अत्रादमोषधिवनस्पती न्हि प्राण भूतो दंति ते पांय उभयतो दंताः पुरुषस्यानुविधां विहितास्ते आदा अत्र भितरे

त्यं भोक्तारौ च विशेषतः ॥ नारायणानिरुद्धौ तौ भोग्यवस्तुषु संस्थितौ ॥ तर्पकौ सर्वलोकानां तस्माद्भोग्यौ न च वर्धतः ॥ अवकाशप्रदौ नित्यं वासुदेवो न भः स्थितः ॥ एवं पंचात्मकं विष्णुं य उपपास्ते सैव तु ॥ अवकाशप्रदः सोऽपि स्वजातीनां भविष्यति ॥ भोक्ता चाप्यायकश्चैव तस्य विष्णोः प्रसादतः ॥ ब्रह्मेन्द्राद्याः स्वजातीनां पदयोग्या अमुष्य च ॥ योग्या उपपासनस्य स्युस्तद्व्येज्ज्ञानमात्रके ॥ संकर्षणश्च प्रद्युम्नो जंगमेषु व्यवस्थितौ ॥ नारायणानिरुद्धौ तु स्थावरांतर्गतौ प्रभू ॥ तत्राप्याकाशगोनित्यं वासुदेवो निरंजनः ॥ प्राणानां भरणान्नित्यं प्राणभृन्नामतद्धरेः ॥ न ह्यन्यः प्राणभर्ता स्ति मृत्युने पुरुषोत्तमम् ॥ ओषणाच्च निधानाच्च स एवोषधिनामकः ॥ वननीयपतित्वाच्च स एव हिवनस्पतिः ॥ अन्ने स्थित्वा तु मिदं वतस्याद्यत्वं मपीष्यते ॥

पुरुषस्य हर्येतु सदाकारेण संस्थिताः ॥ देवगंधर्वमर्त्याद्यास्तेषु संकर्षणो हरिः ॥ प्रद्युम्नश्च स्थितो नित्यं पुरुषाकृतिरेव तु ॥ तौ भोक्तारौ च भोग्यानां भोजकावखिलस्य च ॥ नारायणा निरुद्धौ तु तथान्यपथुषु स्थितौ ॥ वृषभान्श्चादिरूपेण तु निदावखिलस्य च ॥ बाहनोपानदादीनामारोरो नरादयः ॥ यतः संकर्षणश्चैव प्रद्युम्नस्तेषु संस्थितौ ॥ ततस्तयो हि संचार उपरीव भविष्यति ॥ आकाशगोवासुदेवः पंचमोऽत्राप्युपास्यते ॥ बाहनादियुतो मुक्तौ भवेदेतदुपासक इत्येते यसं हितायाम् ॥ आत्मशब्दाच्च न भूतमात्रमत्रोच्यते ॥ न च मुख्यार्थं परित्यज्योपचारार्थी गीकर्तव्यो विरोधाभावे ॥ सर्वनामवत्त्वं च भगवतः श्रुत्यैवोपपादितं पूर्वं

पशवस्तस्मात्तद्वतरान्पशून् धीवचरं त्यधीव ह्यच्चेन्नादो भवत्यधीव हसमानानां जायेते यस्यैव वेद

॥ १ ॥ तस्य य आत्मानमाविस्तरा विदा भुतेहा विभूय ओषधिवनस्पतयो यच्चा किंच प्राणभूत्स आत्मानमाविस्तरा विदौषधिवनस्पतिषु हिरसोदृश्यते चित्तं प्राणभूत्स प्राणभूत्सु त्वेवाविस्तरमा

त्र ॥ वपनीरोमकरणावकाशप्रदानबीजवर्धनेष्विति च धातुः ॥ तस्मिन्पंचके यो न्यमनन्दं च वेद सोऽस्मिन्स्वजातिथ्ये विशेषेणान्नादजायेतेहा तस्मिन्वेदस्मिन्नाजायत इति पृथक्पृथक्पुनः पुनर्विशेषणादुपासकस्य स्वजातिसन्निधानाच्च स्वजाताविति ज्ञायते ॥ क्षीराब्धि शयनं विष्णोरूपं यत्पुरुषाभिधम् ॥ संकर्षणश्च प्रद्युम्नस्तदाकारौ नृषु स्थितौ ॥ नारायणा निरुद्धौ तु पश्चात्कारौ पशुस्थिताविति सत्त्वे ॥ गुणवैशेष्याभावेन बाहनादिषु चरणमात्रादधीवचरंतीत्यादाविविशब्दः ॥ १ ॥ आभिर्भाविन्तारतम्याद्यो वेदपरमात्मनः ॥ सतस्यैव विशेषेण प्रीतियोगाद्भविष्यति ॥ स्यात्वं जंगमं चैव भूयस्त्वेनाश्रुते हरिः ॥ आविर्भूतस्तेषु सदा सम्यक्स्वात्मानमेव च ॥ तारतम्यात्सन्निहितं सर्वभूतेषु केशवः ॥ वेत्त्येक एव विष्णो र्यद्विशेषावेशनं सदा ॥

जंगमेषु च वृक्षेषु नैव तादृक् शिलादिषु ॥ तस्माद् दृक्षादिषु सश्चित्तं चलनवत्सु च ॥ दृश्यते न शिलाद्येषु सन्निधिर्न हि तादृशी ॥ शिलाद्येषु स्थितो विष्णुर्भारदाढ्यादिकारणम् ॥ नैव चित्तादिकस्यातो दृक्षाद्या उत्तमास्ततः ॥ विशेषो यं पदार्थानां न तु विष्णोः कथंचन ॥ यत्र विष्णुर्गुणाधिक्यं दर्शयेद्ब्रह्म तद्द्वरम् ॥ गुणपणोर्हि सर्वत्र स्वयं विष्णुः सनातनः ॥ वृक्षेभ्योऽप्यधिकं विष्णुर्जंगमेषु प्रकाशितः ॥ तेभ्योऽपि पुरुषे विष्णुर्गुणाधिक्यप्रकाशक इत्यादि च ॥ यथा आत्मानं परमात्मानमाविस्तरां आविर्भावतारतम्येन वेदस्तस्य विष्णोरेव ॥ सर्वेषां तदीयत्वेऽपि प्रियत्वात्

त्मानेषु हिरसो दृश्यते न चित्तमितरेषु पुरुषे त्वेवाविस्तरा मात्मा सा हि प्रज्ञानेन संपञ्चतमो विज्ञातं वेदति विज्ञातं पश्यति वेदश्च स्वस्तं वेदलोका लोको मर्त्येनामृतभीप्सस्येवं संपञ्चोत्थे तरेषां पशूनामशनापि पासेषु बाभिविज्ञानं न विज्ञातं वेदंति न विज्ञातं पश्यंति न विदुः ॥ श्वस्तं न लोका लोको त एतावन्तो भवंति यथा प्रज्ञां हि संभवाः ॥ २ ॥ स एष पुरुषः समुद्रः सर्वलोका मत्ति यद्दक्षिं चाश्रुतेत्येन मन्यते यद्यंतरिक्षलोका मश्रुतेत्येन मन्यते यद्यमुं लोकमश्रुवीनात्येन मन्यते स एष पुरुषः पंचविधस्तस्य यदुष्णं तज्ज्योतिर्यानि स आकाशो यं लोहितं श्लेष्मरो तस्ता आपो यच्छरीरं सा पृथिवी यः

तदीयत्वं विशेषणम् ॥ ओषधिवनस्पतयो यच्च किंच प्राणभृत्तत्सर्वं शिलादिभ्यो भूयस्त्वेन तेष्वा विभूतोऽश्रुते भगवान् ॥ स एव च नारायणः सम्यक्स्वात्मानमाविस्तरां वेद ॥ अने चेष्टायां भित्तिधातोश्चेष्टावत्त्वेन प्रमाणत्वं पश्चादीनाम् ॥ ज्ञानानुसारेण द्युपत्तयः संभवाः ॥ २ ॥ योस्मिन् पुरुषे पश्चादिभ्य आधिक्येन सन्निहितो भगवान् स एष पुरुषः समुद्रः समुद्रिक्तो न्येभ्यः ॥ स जीवो यद्यपि भगवत्सदा सर्वलोकाधिपोऽभवति सर्वलोका नतीत्ययं किंचिदलौकिकं मोक्षाख्यमप्यश्रुते तथा पितमेन मात्मा शब्देन प्रस्तुतं विष्णुमप्येव मन्यते ॥ अधिकमेव

मन्यतेस्वात्मनः सर्वस्माच्च मुक्तोऽपि न तेन साम्यं तद्वावंगमन्यते ॥ कृष्णो मुक्तैरिज्यते वीतमोहैः ॥ मुक्तानां प
रमागतिः ॥ अमृतस्यैष सेतुरित्यादिवाक्याच्च ॥ यद्यपि देवलोकाधिपयंत्यो गयस्य विष्णुर्देवातिनदप्यशु
वीतैव ॥ बहुगणिकादिपरिवाररूपमशुचीदंपदमित्यादिबुद्धानापह्नुवीत ॥ एनं भगवंतमतिमन्येतैव सर्वथा
स्वतः सर्वस्माच्च आधिकमेव मन्येत ॥ यद्यमुं लोकमश्रुते प्राप्नोति अश्रुवीत भुंजीत ॥ पृथिवी लोकाधिपत्येऽपि
विष्णोराधिक्यं संपुरुषो मन्यत इति प्रत्यक्षसिद्धत्वान्न पृथगुक्तम् ॥ अतिशब्दाद्यद्विक्रियेति प्रथमोक्तो मो
क्षइति सिद्धम् ॥ अंतरिक्षप्राप्तेरल्पत्वान्मोक्षे स्वनः सिद्धत्वाच्चातिमन्यत इति सिद्धवचनमेव कृतम् ॥ स्वर्गा

प्राणः स वायुः स एष वायुः पंचविधः प्राणोऽपानोऽन्यान उदानः समानस्ता एता देवताः प्राणापानयोरे
व निविष्टाश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वागिति प्राणस्य स्य ह्यन्वपायमेता अपि यंति स एष वाचाश्चित्तस्योत्तरोत्तरि
क्रमोऽयद्यज्ञः स एष यज्ञः पंचविधोऽग्निहोत्रं दशपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि पशुः सोमः स एष यज्ञानां संप
दिप्राप्तेरधिकैश्वर्याद्भगवत्समोऽहं भगवत्स्वरूप इति वामंतु शान्तिरस्तीत्येवं मन्येतैति सावधारणविधिः ॥ न
च मन्यत इति काममात्रम् ॥ मनु अवबोधन इति धातोः ॥ न ह्यवबोध एव कामः ॥ अन्यथाराज्यं जानन्नपि
राज्यकाम इति स्यात् ॥ न च मन्यते मन्येतैति द्विविधः प्रयोगस्तस्मिन्पक्षेऽयुज्यते ॥ न च सर्वलोकमतीत्याश्र
तोऽमुक्तस्य मुक्तेरन्यत्र कामो विद्यते ॥ सर्वलोकाधिकं च मुक्तिं विनानान्यत् ॥ तस्मान्मुक्तैरमुक्तैरपि
भगवांसर्वोत्तमत्वेन चित्य इति सिद्धम् ॥ पुरुषस्थं पंचभूतेषु पंचरूपो हरिः स्थितः ॥ प्रद्युम्नादिस्वरूपे
ण ज्योतिरादौ पृथक् पृथक् ॥ स एव च पुनर्वायौ पंचधावस्थितः प्रभुः ॥ प्राणादिरूपेव सति ह्यनिरुद्धादि
रूपवान् ॥ अनिरुद्धः स प्रद्युम्नस्तथा संकर्षणः प्रभुः ॥ वासुदेवो नारायणः पंचरूप इति क्रमात् ॥ पं

चरूपोपि भगवान्यस्माद्वायौ विशेषतः ॥ स्थितस्तेन च स्वादिभ्यो वायुरेव विशिष्यते ॥ अत एव पृथिव्यादि
 स्वरूपामन आदयः ॥ देवाः प्राणाश्रितानित्यं गच्छन्ति प्राणमन्वपि ॥ पृथिवी मयं मनस्तत्र शेषवीन्द्रशिर्वेन्द्र
 काः ॥ कामानिरुद्धौ देवगुरुमनो देवाः सचंद्रकाः ॥ श्रोत्रमाकाशरूपंच मित्रधर्मजलाधिपाः कुबेरश्च दि
 शा देवाः श्रोत्रदेवा इति श्रुता ॥ ज्योतीरूपं तथा च क्षुश्चक्षुर्देवोरविः स्मृतः ॥ किंचित्तेजोयुता वाक्प्रवेशेण त्व
 बात्मिका ॥ उपचीयते ततः सा द्भिस्तदभावे च शुष्यति ॥ वृषितस्य हि वागेव पूर्वमंदा प्रवर्तते ॥ वाग्देवते त
 तो वह्निरुमाचापि प्रकीर्तिते ॥ चक्षुष्टमग्नेः श्रोत्रत्वं चंद्रस्यापि सहोच्यते ॥ स्वाहाया अपि वाक्त्वं च पर्जन्य
 अतमोयस्सोम एतस्मिन् ह्येताः पंचविधा अधिगम्यन्ते यन्प्राकसवनेभ्यः सैका विधा त्रीणि सवनानि
 यदूर्ध्वसांपंचमी ॥ ३ ॥ यो ह वै यज्ञे यज्ञं वेदाहन्यहर्देवेषु देवमध्यूं संप्रति विदेश वै यज्ञे यज्ञो
 हन्यहर्देवेषु देवोध्यूं ह्यो यदेतन्महदुक्थं तदेतत्पंचविधं त्रिष्टयं च दशं सप्तदशमेकं विंशं पंचविंशं भि
 स्य मनः स्थितिः ॥ द्वितीयमेतदस्थानं श्रुतिवाक्यप्रमाणः ॥ शेषवीन्द्रशिवादीनां मन आदिस्वरूपिणाम् ॥
 आश्रयो वायुरेवैकस्तस्य नारायणः स्वयम् ॥ तस्माद्वायुवशानां हि वाक्चित्तादिस्वरूपिणाम् ॥ देवानां क्र
 मवृत्तिभ्यो जाते यज्ञोपिकेशवः ॥ अग्निहोत्रादिके नित्यमनिरुद्धादिरूपकः ॥ पंचधावस्थितः सोमोपंचरू
 पोव्यवस्थितः ॥ सवनत्रयात्पूर्वके च सवनत्रितये परे ॥ अनिरुद्धादिरूपेण क्रमेणैव व्यवस्थितः ॥ तमेतं
 परमं विष्णुमुक्तोप्यत्येवमन्यते ॥ अधिकं श्वेव तस्मान्मन्त्रं मन्येतान्योपि सवदित्यादि च ॥ पंचरूपभगवद्वा ना
 र्थमेव चैतत्पंचविधत्वं सर्वत्रोक्तम् ॥ ३ ॥ यज्ञेषु यज्ञानामनं याज्यत्वात्पुरुषोत्तमम् ॥ अधिकं हतं तथा हस्तु
 चाहर्नमानमेव नु ॥ अहार्यत्वाद्धिदेवेषु देवं सर्वोत्तमत्वं ॥ एवं च सर्वनामानं सर्वेषु स्थितमच्युतम् ॥ स्तो

मादिषु च यो वेदससम्यग्विवदिति श्रुतः ॥ य एष उक्थनामासौ सर्वोत्थापनको हरिः ॥ महान्श्च परिपूर्णत्वात्स
हस्रबृहती स्थितः ॥ अहरह्नासयज्ञानां यज्ञो देवाधिकोऽपि सः ॥ अनिरुद्धादिरूपेण स विष्णुः पञ्चधा स्थितः ॥
स्तोमसामाचि तिच्छं दशौ स्त्रेष्वपि पृथक् पृथक् ॥ एकैकमेव तद्रूपमनिरुद्धादि पञ्चकम् ॥ प्रस्तावादिष्वपि
विभुः पञ्चधैव व्यवस्थितः ॥ प्रस्तावादीन्पञ्चकत्वरस्तरमादेव प्रकुर्वते ॥ पञ्चरूपं ते मैवैकं स्तोतुमेव पृथक् पृथक्
॥ तत्र ये स्तोमशब्दाश्च संस्थिता बहुकोटयः ॥ पृथक् पृथक् तेऽपि विष्णोः प्रादुर्भावात्प्रचक्षते ॥ अनन्तरू
पो हि हरिः शब्दोऽप्येष नन्तधा ॥ विष्णोः सहस्रनाम्नस्तु यत्तद्रूपसहस्रकम् ॥ बृहती सहस्रमेतच्च तद्वक्ति हि
पृथक् पृथक् ॥ सहस्रशब्दोऽप्यमिन्तं यतो वक्तव्यमिति न्यतः ॥ नामानि विष्णोरुच्यन्ते सहस्रमिति चाख्य

नि स्तोमतो गायत्रं रथं रं बृहद्द्रं राजनमिति सामतो गायत्र्युष्णिग्बृहती त्रिष्टुब्धिपदेति च्छंद
स्तः शिरोदक्षिणः पक्ष उत्तरः पक्षः पुच्छमात्मेत्याख्यानं पञ्चकत्वः प्रस्तौति पञ्चकत्व उद्गायति पञ्चक

या ॥ अनन्तनामवचने त्वशक्तत्वात्सहस्रकम् ॥ नाम्नां पृथग्निर्दिष्टोक्तमन्ततनुवाचकम् ॥ विष्णोरनं
तरूपाणामुक्त्या पञ्चशतद्वये ॥ आसीत्सहस्रमित्याख्या सहस्रमुख्यतोऽमितम् ॥ ब्रह्मयावत्तावती वाग्नि
तिवेदप्रमाणतः ॥ सैवानन्तरूपैस्तु सरणेन सहस्रकम् ॥ नाम्ना सहसृतेरेवरूपाणां वा सहस्रता ॥ बृह
ती सहस्रं चैतस्माद्रूपानन्ताभिधायकम् ॥ पृथक् पृथग्विधनामार्थाः क्रच एताः प्रकीर्तिताः ॥ सर्वनामात्मकं
तस्माद्वक्सहस्रमिदं हरेः ॥ सर्वरूपाण्यतो विष्णोः संस्तुतान्यमुनैव हि ॥ मत्स्यकूर्मकोडसिंहबटुभार्गवरा
घवाः ॥ कृष्णबुद्धौ च कल्कीति रूपाणां दशकं हरेः ॥ पञ्चभेदविभिन्नेन ह्युक्तसहस्रेण शंस्यते ॥ रूपाणां पं
चकं पूर्वमपरं पञ्चकं हरेः ॥ प्रस्तावाद्यैरानिधनैः स्तुयेते सामभक्तिभिः ॥ तानिरूपाण्यस्य दशसर्वरूपात्म

कानिच ॥ दशनामानिचार्यैवसर्वरूपाभिधान्यपि ॥ पंचकंसामभक्तीनामृक्सहस्रंचतद्वयम् ॥ स्ता
वकंसर्वरूपाणामतएवमापतेः ॥ दशेति सर्वनामैतत्प्रथितं मुख्यतः श्रुतौ ॥ शंरूपं भगवंतं यद्व्याघ्रकस्यास
मस्तशः ॥ दशैत्यमितनाम्नां तदाख्यारूपेषु शंदेः ॥ सर्वनामार्थवचनात्पंचकद्वितयस्य च ॥ अभूद्दशो
तिवैनामतस्मादेतद्व्याखिलम् ॥ दशैवमूलसंख्याचतद्विभेदाः शतादयः ॥ ऋक्सहस्रमिदं तस्मादनेन गुण
मच्युतम् ॥ अनंतशक्तिममितरूपनामानमेव च ॥ वक्तिच्छंदस्त्रयंचात्रातृचाशीतित्रयात्मकम् ॥ अ
शनादिविकंतच्च भूत्वा विष्णुमुपैति च ॥ सर्वच्छंदोभिधैवसर्वदेवाभिधस्तथा ॥ सर्वमुच्यभिधैवसर्व

त्वः प्रतिहरति पंचकत्व उपपदवति पंचकत्वो निधनमुपयंति तस्तो भसहस्रं भवत्येवं ह्येताः पंचविधा
अनुशस्यन्ते यत्प्राक्तृचाशीतिभ्यः सैकाविधानि स्रुचाशीतयो यदूर्ध्वसांपंचमीते देतत्सहस्रं त
त्सर्वतानि दशदशेति वै सर्वमेतावती हि संख्या दशदशतस्तच्छतं दशशतानि तत्सहस्रं तत्सर्वतानि

वस्त्वभिधो हरिः ॥ अनंतपूर्णगुणकस्तस्माज्ज्ञेयोरमापतिः ॥ मुख्यतोऽस्यां च विद्यायां योग्य एकश्चतुर्मुखः ॥
एकदेशपरिज्ञाते त्वन्ये योग्याः शिवादय इति च ॥ त्रिविधो ह्यनिरुद्धो सावध्यात्मा दिविभेदतः ॥ अतस्त्रि
वृद्धिनिप्रोक्तस्तथा पंचदशात्मकः ॥ प्रद्युम्नः पंचभूतेषु ह्यध्यात्मा दिविभेदतः ॥ लिंगसप्तदशस्थत्वात्तावा
न्संकर्षणः श्रुतः ॥ सप्तधा तु पुंसंस्थः सन्नध्यात्मा दिविभेदतः ॥ एकविंशो वासुदेवो मनोऽपि चतुष्टये ॥ गु
णत्रये च क्रकतावध्यात्मा दिविभेदतः ॥ मूलरूपेण च सह पंचविंशत्मात्मकः प्रभुः ॥ नारायणस्त्वचिं चित्यात्मा
स एकोऽपि ह्यनंतधा ॥ गायकानां त्राणकोऽसौ गायत्रमनिरुद्धकः ॥ प्रद्युम्नो हिराक्षस्तेन चोक्तो रथंत
रम् ॥ बृहद्गोबृहन्नामा तथा संकर्षणः प्रभुः ॥ भद्रंतु वासुदेवोऽसौ भद्रमोक्षप्रदो यतः ॥ नारायणो राजनं स्या

द्राजयत्येषमोक्षिणः ॥ गायत्रीत्वनिरुद्धेऽसौ त्रिकाले गीयेत यतः ॥ उष्णिगुष्णस्वरूपत्वात्प्रथुमोऽग्न्यादि संस्थितः ॥ स्त्रीरूपो बृहतीनामा बृहत्संकर्षणः प्रभुः ॥ वासुदेवस्तथा त्रिष्टुप्त्रिवेदैः स्तूयते यतः ॥ नारायणस्तु स्त्रीरूपो द्विधैवासौ व्यवस्थितः ॥ द्विपदेति तोनाम सर्वच्छंदो भिदा इमे ॥ वनिता नवः प्रोक्ता मध्यं नारायणः प्रभुः ॥ वासुदेवोऽस्य पुच्छं च वामदक्षौ च पक्षकौ ॥ संकर्षणश्च प्रथुश्चः क्रमादेवं प्रकीर्तितौ ॥ अनिरुद्धः शिरश्चैव तथैकोऽपि हि पंचधा ॥ प्रस्तावनामानिरुद्धोरक्षरक्षस्तूयते यतः ॥ सूजन्जगच्चरमया प्रथुश्चस्तत्र गीयेते ॥ उद्रीथनामा तेनासौ जगदुद्रमनेन वा ॥ सहारात्प्रतिहाराख्यस्तथा संकर्षणः प्रभुः ॥ मोचयि

त्रीणि च्छंदांसि भवंति त्रेधा विहितं वा इदमन्त्रमशनं पानं खादस्व देतैरा मोति ॥ ४ ॥ तद्वा इदं बृहती सहस्रं संपन्नं तद्धै तदेकेनानाच्छंदसां सहस्रं प्रतिजानते किमन्यत्सदन्यद्व्यामेति त्रिष्टुप्सहस्रमेके जगती सहस्रमेकेऽनुष्टुप्सहस्रमेके तदुक्तमृषिणानुष्टुभमनुर्चयूमाणि भिद्रं निचिक्क्युः कवयो मनीषेति वाचिवै तदं प्राणं न्यचायन्ति येन तत्तदुक्तं भवति सहेऽश्वरो यशस्वी कल्याणकीर्तिर्भवि

त्वासमीपं हि द्रावयेद्वासुदेवकः ॥ तेनोपद्रवनामासौ निधीयेत यतोऽखिलाः ॥ मुक्तानारायणे देवे तेनासौ निधनाभिध इत्यादि च ॥ स्तूयमानत्वात्स्तोमः समत्वात्साम छंद्यत्वाच्छंदः ॥ ४ ॥ तदिदमुक्तप्रकारेणैव बृहती सहस्रं संपन्नं भवति ॥ तदेकेनानाच्छंदसां सहस्रं शंसितव्यमेव बृहती सहस्रं संपादनमविवक्षितमिति प्रतिजानते ॥ केचिच्चिष्टुप्सहस्रमेव शंसितव्यमिति ॥ अनुष्टुप्सहस्रमेवेति वदन्तोऽनुष्टुप्प्रशंसात्मिका मृचं दर्शयंति ॥ बीभत्सूनां जगद्गर्तुमिच्छूनाम् ॥ अपांस्युजं सहैव चरंतं चाहुः ॥ विष्णुहंसस्वरूपिणं अनुष्टुभं च चूयमाणं पुनर्वदंतं परमेश्वरं ददृशुश्च ॥ मेघसंस्थं हंसरूपं तं विष्णुं परमेश्वरम् ॥ विरिंचिशिवपूर्वभ्योऽन्तसिंहानु

हृत्परां ॥ उच्चारयंतमर्थीश्वर्याचक्ष्णंसमततः ॥ ददृशुर्मनुयोद्व्याआचार्यब्रह्मशर्वयोः ॥ एवंवायु
चददृशुस्तत्रहंसस्वरूपिणम् ॥ शिवादिभ्योव्याहरंततामेवानुष्टुभंपरामित्यादिच ॥ वागाख्यायामनुष्टुभ्यु
च्चार्यमाणायामिहमुनयोविष्णुंददृशुः ॥ अतोब्रह्मादयोपिविष्णोःसकाशादनुष्टुबर्थसर्वदाशृण्वंतोतिज्ञायतेऽ
तोनुष्टुबेवच्छंदसांवरेतिचोक्तमवति ॥ अनुष्टुभांसहस्रंतुयःशंसीतातएवतु ॥ भवितुंचेश्वरःसस्याद्वा
वोमुक्तिर्नचान्यथा ॥ यशस्वीसप्रसिद्धःस्याच्छुभकीर्तिश्चसर्वदा ॥ स्वच्छंदमृत्युताचस्यात्तस्ये
त्याहैतरेयकः ॥ महैतरेयोभगवांस्तन्मेत्याहरमापतिः ॥ नानाछंदःप्रशंसादिप्रमाणरहितत्वतः ॥

तोरीश्वरोहनुपुरायुषःप्रैतोरितिहस्माहाकृत्स्नोऽशेषआत्मायद्वागभिहिप्राणेनमनसेस्यमनोवा
चानानुभवतिबृहतीमभिसंपादयेदेवैकृत्स्नआत्मायद्बृहतीसोयमात्मासर्वतःशरीरैःपरिहृतस्त
द्यथायमात्मासर्वतःशरीरैःपरिहृतएवमेवबृहतीसर्वतच्छंदोभिःपरिहृतमध्यक्षेपामंगानामात्मा

परिहरायचापूर्णमैतरेयमुनेशृणु ॥ त्वंतुमंत्रमुदाहृत्ययस्मादेतद्वोचथाः ॥ तस्माद्वक्ष्याम्युत्तरेंप्रि
यःशिष्योसिमेयतः ॥ उभैववागितिप्रोक्तासानुष्टुबभिमानिनी ॥ अकृत्स्नासातनैवब्रह्मेत्युक्ताकथंच
न ॥ वागिंद्रियाभिमानिन्यांनह्रिब्रह्मवचःकचित् ॥ वायुनाप्राणरूपेणमनोरूपशिवेनच ॥ अभ्यस्य
मानोनुभवेत्पुमान्वाचातुनकचित् ॥ अभिमानीबृहत्यास्तुवायुरेवयतःप्रभुः ॥ तस्मादेषाच्छंदसांहिवरिष्ठा
बृहतीस्मृता ॥ पूर्णोहिवायुर्देवानांतस्माद्ब्रह्मेतिचोच्यते ॥ माहात्म्याधिक्यतश्चैवबृहतीत्येवनामतत् ॥
अंगेभ्यएवसंभूतान्यच्छंदोसिचाब्जजात् ॥ मध्यातुबृहतीजातातस्मात्सामध्यमुच्यते॥पठ्यतेतेनमध्ये
साछंदसांप्रवरासनी ॥ छंदोस्यन्यान्यंगवस्त्युर्मध्यवद्बृहतीपरा ॥ सप्तच्छंदोसिचैवंहिप्रतिमावैष्णवीम

ता ॥ गायत्रीदेवतात्वं लक्ष्म्याय त्राभिधीयते ॥ बृहतीदेवता तत्र भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ आधिक्यं लंढं सांयत्र गायत्र्यास्तु विवक्षितम् ॥ तत्र तत्पुत्रको वायुर्बृहतीदेवता मता ॥ ऋचा माधिक्ययोगार्थेनांगीकर्तव्यमत्रतत् ॥ प्रधानत्वाद्बृहत्यास्तु जगत्याद्यं न युज्यते ॥ संपादनाद्बृहत्यास्तु मुक्तो भवितुमीश्वरः ॥ स्यात्प्रसिद्धः सुकीर्तिश्चच्छेदो मृत्युर्गुणाधिकः ॥ इति प्राह स्वयं विष्णुर्महिंदासाभिधः प्रभुरित्यादि च ॥ इतो न्यत्सत्किमित्याहुर्नाना लंढस्त्ववादिनः ॥ अन्यत्सद्रूपमित्याहुस्त्रिष्टुब्वादिन एव ते ॥ ऐंद्रप्राणपरमेश्वरसहितं वायुम् ॥ प्राणेन मनसा च ॥ अभिदस्यमानोऽभ्यस्यमानः ॥ तृतीयोतिशये इति सूत्रादकारस्येकारः ॥ मथनांस्मिथिलोजा

मध्यं लंढं सांबृहती सहैश्वरो यशस्वी कल्याणकीर्तिर्भवितोरीश्वरो हनु पुरुषायुषः प्रेतोरिति हस्मा हृक्स्त्रोद्योष आत्मा यद्बृहती ततस्माद्बृहती भवामि संपादयेत् ॥ ५ ॥ तद्वा इदं बृहती सहस्रं संपन्नं स्यवा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्यैकादशानुष्टुभांशतानि भवन्ति पंचविंशतिश्चानुष्टुभ आत्तं

तः सह नास्ति सह उच्यते ॥ हत्वा इत्सूनि त्यादिवच्च ॥ अभ्यस्यमानः अभितः क्षितः क्षिप्यमाणो विषयेषु बहुशः ॥ कृत्स्न आत्मा कृत्स्न प्रतिमा विष्णोः ॥ एकापि प्रतिमा विष्णोर्बृहती लंढं सांवरा ॥ अन्यच्छेदो भिधाय तस्यात्यतिमाभ्यमेव तदिति च ॥ एवं ब्रह्मादिभिः श्रूयमाणानुष्टुबपि बृहत्या अंगमिति बृहत्या एवाधिक्यमुक्तं भवति ॥ ५ ॥ बृहती संपादने नुष्टुच्छंसनमात्रात् पंचविंशोत्तरशतानुष्टुबाधिक्यं च भवति ॥ अत आधिक्याद्बृहती संपादनमेव वरम् ॥ तस्यात्रैवांतर्भावित् ॥ जगत्यादिकं त्वधिकत्वे पिबृहती वन्माहात्म्या भावो देवोपेक्ष्यते ॥ वाचमष्टापदी महिम्यनुष्टुभो बृहती संपादनवचनाच्च ॥ अष्टचतुरक्षराण्यनुष्टुप् ॥ तस्या एव बृहती संपादनेन वसक्तो भवति ॥ ऋचा वाग्ऋयूषेण वाग्युतं स्पृष्टा सत्यरूपं विष्णुं स्पृष्टा भवति ॥ इंद्र

स्यपरमेश्वरस्यविष्णोःसंबंधीनितरांग्रियत्वाद्यःप्राणदेवतावायुःतस्यप्रतिमारूपमिदंबृहतीसहस्रम् ॥ स चवायुर्विष्णोर्मुख्यप्रतिमा ॥ तस्माद्विष्णोरेवप्रतिमाबृहतीसहस्रम् ॥ तस्मात्तस्यैवबृहतीसहस्रत्वेनसंपन्नस्यपंचविंशोत्तरैकादशशतानुष्टुप्स्वेनसंपादनेबृहतीदेवतप्राणरूपाद्वायोरनुष्टुब्देवतायावायूपायाउमायाउत्पत्तिःसंस्मृताभवत्येवंजानतः ॥ ततश्चोमायाअपिभगवत्प्रतिमात्वाद्विष्णुप्रतिमास्थापकएवभवत्येतत्सर्वसम्यग्ध्यायन् ॥ विष्णोरेवबृहत्याःप्राणस्याधिष्ठातृदेवता ॥ प्रतिमाधिष्ठितदेवतावत् ॥ तस्मा

वैभूयसाकनीयस्तदुक्तमृषिणावाचमष्टापदीमहमित्यष्टौहिचतुरक्षराणिभवंतिनवस्रक्तिमिति बृहतीसंपद्यमानानवस्रक्पृतस्पृशमितिस्तय्यैवागृचास्पृष्टेन्द्रात्परितन्वंममइतितद्येदेवैतद्बृहती सहस्रमनुष्टुप्संपन्नंभवतितस्मात्तदेन्द्रात्प्राणाद्बृहत्तैवाचमनुष्टुभंतन्वंसंनिभिमीतेसवाएषवाचः परमोविकारोयेदेतन्महदुक्तं तदेतत्पंचविधंभित्तममितंस्वरःसत्यानृतेइत्यृगाथाकुंब्यातन्मितं यजुर्निर्गदोवृथावाक्तदमितंसामाथोयःकश्चगेष्णःसस्वरओमितिस्तयनेत्यनृतंतदेतत्सुष्पफलं

दृहत्याःसकाशादनुष्टुप्संपादनेतस्यैवविष्णोःप्रतिमांतरंतस्मादेवनिर्मितंभवति ॥ अतएवेंद्रात्परितन्वंमम इत्युक्तम् ॥ बृहतीस्यविष्णोर्बलादेवतत्संपद्यते ॥ सहितस्याःषट्त्रिंशदक्षरादित्वमपिनियमयतितत्प्र सादाद्वायुश्च ॥ वायुरेवयद्भगवन्नियतोऽनियमयतितस्मादेन्द्रात्परीत्यस्यैन्द्रात्प्राणादितिव्याख्याकृता ॥ यावत्सहसंबृहतीतावच्छंसेदनुष्टुभाम् ॥ छंदसांवातदन्येषांबृहतीत्वंस्मरेन्नतः ॥ तेनसर्वगतोविष्णुःसर्व स्मादधिकोर्चितः ॥ भवेदेवंजानतस्तुक्ताचप्रतिमाभवेत्तात्थावायोरपिक्तावायुर्हिंप्रतिमाहरेः ॥ तस्माद्वायुकृतंसर्वक्रियतेविष्णुनैवहि ॥ बृहतीसहस्रसंपन्नमेकादशशतंपुनः ॥ अनुष्टुभांस्मरेत्पंचविंशोत्तरमुदा

रधीः।तेनवायोरुभोत्पत्तिःसम्यग्ज्ञानास्तृप्ताभवेत्।ततोद्वितीयप्रतिमाविष्णोरेवकृताभवेत्॥विष्णुनानुप्र
विष्टोयदुमावायुश्चतद्वशावित्यादिच ॥ सक्तयोविभागाः॥स्रक्तिरंशोविभागश्चाविदलंचेतिकथ्यतइतिश
ब्दनिर्णये॥सवाएषवाचःपरमोविकारः॥अकाराख्यवाग्विकारेषुतमोबृहतीसहस्राख्यः ॥ अकारःप्रथमं
नामविष्णोःसर्वगुणान्ब्रुवन्॥सर्वदोषविरुद्धत्वाद्गुणानामस्यतामपि ॥विष्णोर्वदतिजीवेभ्योजडेभ्यश्चैवस
र्वदा॥अभाच्चैवदोषाणांसर्वेषांक्रेशेवदेत् ॥सम्यग्वक्तृत्वतस्तस्मादकारोमुख्यनामहि ॥ तदर्थनिकेदेशेन
शब्दाःसर्वेपिचोचिरो॥व्याख्याव्याख्येग्रूपत्वंविकारत्वमिहोदितम् ॥ विकारत्वंचनान्यस्यानित्यावेदाय
वाचोयत्सत्यंसहेश्वरोयशस्वीकल्याणकीर्तिर्भवितीःपुष्पंहिफलंवाचःसत्यंवदत्यथैतन्मूलंवाचो
यदनृतंतद्यथादृक्षआविर्मूलःशुष्यतिसउद्धर्तएवमेवानृतंवदन्नाविर्मूलमात्मानंकरोतिसशुष्य
तिसउद्धर्तैतस्मादनृतंनवदेहयेतत्वेनपराग्वाएतद्विक्तमक्षरंयेनदोभितितद्यत्किंचोभित्याहा
त्रैवास्मैतद्विच्यतेसयत्सर्वमोकुर्याद्विच्यदात्मात्मानंसकामेभ्योनालंस्यादथैतत्पूर्णमभ्यात्मसंयत्ने
तोखिलाः ॥ वाचकेषुतथाविष्णोःसहस्रबृहतीमयम् ॥ उक्त्यमुत्तममुद्दिष्टंव्याख्याकारस्यसापरा ॥ अ
न्येपिशब्दाःसर्वेपिस्वकारार्थाभिधायिनः ॥ एषांपरममुख्यंतत्त्वेतत्संचास्थितम् ॥ व्याख्यानेमेवाका
रस्यसहैवोक्त्येनसर्वशः ॥ भितामितेस्वरस्त्यमनंतंचेतिपंचधा ॥ तस्मादकारएवायंसर्ववागात्मकःश्रुतः॥
तस्यैवव्यक्तिरूपोयंसर्ववेदादिविस्तरः ॥ तस्मात्सर्वगुणान्विष्णोरकारोवक्तियत्यज्ञोः ॥ तद्व्यक्तयोपिशब्दा
येसर्वेविष्णुगुणब्रुवाः ॥ अकारस्यतथोपाशोरभिमानीतुमारुतः ॥ देहेन्द्रियांतःकरणनाम्नोस्यद्विविधस्य
च ॥ स्थूलसूक्ष्मशरीरस्यसर्वेषामभिमानी ॥ भारत्युच्चोदितस्यापिस्वकारस्याभिमानीनी ॥ तस्मा

हुच्चादुपांशुर्हिजपादिषुफलाधिकः ॥ वायुःपतिर्हिभारत्याउपांशोर्देवतामतः ॥ अकारस्यविकारोयमो
कारइतिकथ्यते ॥ अधिकोच्चत्वमानंहितस्यार्थःसमुदीरितः ॥ अकारेणैवतत्सर्वमुक्तमाधिक्यवक्तृतः ॥
अधिकोच्चस्वरूपोसौमाताचाधिकएवहि ॥ एकार्थत्वादकारोसौनकारत्वमुपागतः ॥ दीर्घाभूतःपुनस्ते
नैवाकारेणसहस्थितः ॥ अभाववाच्यकारस्यस्यर्थैरिफःक्षयंवदन् ॥ सोप्यकारेणसहितोदीर्घत्वंसमु
पागतः ॥ अभाववाच्यकारःसएकार्थाद्रित्यभावयोः ॥ यकारत्वंगतस्तस्मान्नोरेफस्योत्तरत्वतः ॥
णत्वंगतोश्चकारोसौनोविरुद्धार्थवाचकः ॥ अन्यत्वात्सर्वजीवेभ्योजडेभ्यश्चसदैवहि ॥ सर्वदोषोज्झित
त्वाच्चसर्वतोप्यधिकत्वतः ॥ निरासनाच्चदोषाणांस्वभक्तेभ्यःसमंततः ॥ सर्वदोषविरुद्धोरुगुणपूर्णस्वरू

तिसयत्सर्वच्चेतिब्रूयात्पापिकास्यकीर्तिर्जायेतसैनंतत्रैवहन्यात्तस्मात्कालएवदद्यात्कालेनद
द्यात्तत्सत्थानृतेमिथुनीकरोतितयोर्मिथुनात्प्रजायेतेभूयान्भवतिथौवैतांवाचंवेदयस्याएषवि

पतः ॥ नारायणइतिप्रोक्तोक्षकारार्थोधमेवहि ॥ तस्मादकारबीज्यंविष्णोर्नारायणाभिधा ॥ प्रण
वश्चतनोकारःप्रधाननामचक्रिणः ॥ अकानामानान्योस्तिस्तृतेपुरुषोत्तमम् ॥ ब्रह्मरुद्रादिनामानि
ब्रह्मादिष्वप्यमुख्यतः ॥ वर्ततेनत्वकारोयंवर्ततेकेशवंविना ॥ नारायणादिनामानिनूणानामक्रियास्य
पि ॥ विहितान्यकारोनैनायंविहितस्तृतेप्रभुम् ॥ वायुर्ब्रह्मापिचाकारदेवतेनतुनामिनौ ॥ यथावेदा
भिधेयोन्योवेदाख्यादेवतापरा ॥ एवंनामाभिमानीतुवायुर्वाच्योजनार्दनः ॥ तस्मादइतिनामैतद्विष्णोः
केवलमेवहि ॥ विशेषतोस्यव्याख्यानंबृहतीनांसहस्रकम् ॥ तस्मात्प्रीतोभवेद्विष्णुःशंसनादस्यसर्वदा ॥
तस्माथज्ञेपिवाशंसेदयज्ञेपिरहःपुमान् ॥ ध्यात्वानारायणंदेवंविष्णोरन्ंहितत्परमित्यादिब्रह्मसारे ॥ पर

मविकारेणसहविकारमात्रस्यापिप्रस्तुतत्वात्तदेतत्तयंचविधिमितिपरामर्शः ॥ स्वराणानियमोयत्रक्रवो
नामैवताःस्मृताः ॥ अन्यामिताक्षरायास्तुतागाथाःपरिकीर्तिताः ॥ खंडवाक्यानिंकुब्ध्याःस्थुरसमा
निरस्परम् ॥ यज्ञांगंयजुरुद्विष्टंनिगदंवाक्यमात्रकमित्यादिशब्दनिर्णये ॥ अकारार्थत्वान्नकारस्यकिं
चिन्मूलमिव ॥ तस्मान्मूलत्वादकारार्थोपिज्ञेयएव ॥ नायोग्यानांसम्यग्वाच्यइतिस्वल्पएवव्यकशितोस्मा
भिः ॥ वाचउद्धर्तनाशक्तेःस्वयमेवोद्धर्तते ॥ यद्विदेवतासुकरोतितदामन्यापतति ॥ तस्माद्रव्यदानंज्ञानदा
नंवाकालेपात्राद्यनुसारेणैवकुर्यात् ॥ अकारस्योकारतात्वकारलोपेनैवजातेतिसत्यमोकारः ॥ अकार

कारःसंसंप्रतिविदकारौवैसर्वावाक्यैषास्पशोऽपिभिव्यज्यमानाबह्वीनानारूपाभवतितस्यैयदु
पांशुसप्राणोथयदुच्चैस्तच्छरीरंतस्मात्तत्तिरइवतिरइवह्यशरीरमशरीरोहिप्राणोथयदुच्चैस्तच्छ
रीरंतस्मात्तदाविराविहिंशरीरम् ॥ ६ ॥ तद्वाइदंबूहतीसहस्रंसंपन्नंतद्यशःसइंद्रःसभूतानामधि
पतिःसयएवमेतमिंद्रंभूतानामधिपतिवेदविस्मसाहैपास्माहोकात्प्रैतीतिहस्माहमहिदासएतरे
स्यादौस्थितत्वेनचयथार्थरूपत्वात् ॥ उकारादिविकारसहितत्वात्पुष्पफलात्मकश्च ॥ अकारस्यार्थरूपः
सन्नेवचभगवांस्तमेवोकारोवक्ति ॥ अतश्चसत्यमोकारः ॥ यमर्थमकारोवक्तितमेववक्तीति ॥ नकारस्त्व
च्छिरस्कत्वान्मूलभूतस्याकारस्यानेस्थितिरूपत्वादयथास्थितेरसत्यरूपः ॥ तथाप्यकारस्यचैकार्यत्वा
न्मूलभूतश्च ॥ तस्मादकारस्यैद्वृथावागादिकमपिव्याख्यानम् ॥ तस्माद्विजानतःसर्वमपिभगवन्नामैव
॥ ६ ॥ विद्यांतरोपदेशार्थंतद्वाइदंबूहतीसहस्रमितिपुनःपुनःपरामर्शः ॥ तदिदंबूहतीसहस्रंतद्यशस्तस्यना
रायणस्ययशः ॥ यस्यनारायणस्यैतद्यशःसभगवानेवेंद्रनामा ॥ सहियत्प्रथमतइंद्रोबभूवस्वेच्छयायज्ञा

नामा ॥ तस्मात्तमेवेवेदाइंद्रशब्देन वदंति मुख्यतः ॥ इद्विपरमैश्वर्यइति धातोश्च तस्यैव हि परिमैश्वर्यम् ॥ अन्येषां तु द्वादाशानेन तत्तमेवेदंत्वं न तु मुख्यतः ॥ अतो विष्णावेवेदंशब्दं प्रयुंक्ते श्रुतिः ॥ मत्सिसोमं वरुणं मत्सि मित्रं मत्सीन्द्रमिदोपवमानं विष्णुमिति ॥ न चेंद्रं विष्णुं चेति पृथगन्वयः क्रियते ॥ तदा वरुणादिषु पृथक् पृथङ् मत्सिशब्ददर्शनादत्रापि पृथङ् मत्सिशब्दोदश्येत ॥ न हि सर्वेषां पृथङ् मत्सिशब्ददर्शने एकस्यैवान्यथा त्वं युज्यते ॥ न चात्र द्वित्वगमकं चकारादिकं विद्यते ॥ तस्मात्पातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिमित्याद्यप्येकस्यैव विष्णोर्विशेषणम् ॥ यत्र चैवं भूतेष्वेकत्वे विरोधोदश्येत तत्र तेनैव विरोधेन द्वित्वं भवति ॥ अन्यथैकत्वमेव ॥ योदेवानां नाम धाएकएवेति चोक्तम् ॥ बहुरूपत्वाद् बहुवचनं च विष्णोरेव युज्यते ॥ तस्मान्मुख्यतो विष्णावेवेदंशब्दा अन्येषामुपचारतः ॥ मत्सिमहामिन्द्रमिदोमदायेत्यन्येंद्रस्य पृथगुक्ते श्वमत्सीन्द्रमिदोपवमानेति पूर्वो

यः प्रत्येंद्रो भूत्वैषु लोकेषु राजति तदा हुयं देनेन रूपेणा मुं लोकाभिः संभवती ई अथ केन रूपेणं कइंद्रो विष्णुरेवेति सिद्धम् ॥ महत्त्वं च तस्यादिति पुत्रत्वेऽयजत्वमात्रं न तु सामर्थ्यतः ॥ महपूजायामिति धातोः ॥ पूज्यो ह्ययजो भवति ॥ आयो विवायस च थायै देव्यइंद्राय विष्णुः सुकृते सुक्तरः ॥ वेधा अजिन्वन्निषधस्य आर्यं द्युतस्य भागे यजमानमाभजदिति द्रस्य परमैव देवं जनको यज्ञभागादिप्रदाता विष्णुरेव हि श्रूयते ॥ इंद्रश्च यजमानः ॥ तस्मात्तत्प्रसादादवताराय जत्वमेव तस्य महत्त्वम् ॥ अन्येंद्रो ह्यहं प्रथमः पिवेयमहं प्रथमः पिवेयमिति वायुना विवदमान आजौ पराजितो वायुं प्रसादयित्वा चतुर्थे वायुना सह ग्रहमापा ॥ विष्णुस्तु क्रतुं संचंतमारुतस्य वेधस इति वायोरपि विधाता श्रूयते ॥ इहा अधारणपोषणयोरिति धातोर्वि शेषेण धारणपोषणकर्ता हि वेधाः ॥ तस्माद्भगवतएवैतद्यशो बहु दुक्त्वादिकम् ॥ ऋक्सहस्रात्मकं वि

णोर्यशदंशान्निधस्यहि ॥ इन्द्रोहिप्रथमोविष्णुर्गङ्गानामाजगत्पतिः ॥ तत्प्रसादादर्थेन्द्रत्वं द्वादशा
 न्येप्रपेदिरे ॥ पुरंदरस्तेकएववासुदेवप्रसादतः ॥ द्विवारंभिद्रतामापतस्माद्द्वादशतेपरे ॥ अयजत्वा
 ददित्यांतुर्मेन्द्रोनामचाभवत् ॥ महात्रातं कर्मकृत्वाचैवनाश्रामहेन्द्रकः ॥ महत्त्वंमुख्यतोविष्णोर्न
 ह्यन्यस्यकदाचन ॥ एवंयोवेदतंविष्णुंविस्मस्तोबन्धतोखिलात् ॥ अस्माह्लोकाद्धरेलोकमेतिना
 स्यत्रसंशयः ॥ इत्याहभागवान्विष्णुर्महिदासस्वरूपकः ॥ श्वेतद्वीपादिकात्प्राप्यसदं द्राव्योह्रिःस्वयम् ॥
 महिदासाभिधोभूत्वालोकेष्वेवुविराजति ॥ तत्रपृच्छंनिकेचित्तुयद्येषभागवाह्रिः ॥ महिदासादिरूपेण
 भूमिष्ठोरमतेप्रभुः ॥ तदायदास्त्रियाविष्णुरमतेनित्यसत्सुखः ॥ कयास्त्रियारतिकुर्यान्नहन्यरतिरच्युतः ॥
 लोकमाभवतीतैतद्यदेतत्स्त्रियांलोहितंभवत्यग्नेस्तद्रूपं तस्मात्तस्मान्नबीभत्सेताथयदेतत्पुरुषे
 रेतोभवत्यादित्यस्यतद्रूपं तस्मात्तस्मान्नबीभत्सेतसायमात्मेममात्मानममुष्माआत्मनेसंप्रय
 स्त्रीरूपे तत्स्वयंस्वस्मिन्नमतेसावित्रीदृशम् ॥ वाच्यंतत्रचभूमिष्ठरूपेणतुदिविस्थितम् ॥ स्त्रीरूपं किमसौग
 च्छेदयद्येवमत्रच ॥ स्त्रीरूपं पृथिवीसंस्थकेनरूपेणसंव्रजेत् ॥ नहन्यगम्योभगवान्स्त्रीरूपोपिजनार्दनः ॥
 इतिपृष्ठःस्त्रिशब्दैःसमहिदासोऽवदद्ध्रिः ॥ स्त्रीषुयह्लोहितंलोकेतत्राग्नस्थोजनार्दनः ॥ स्त्रीरूपःसोमिनामै
 वज्वलज्ज्वालासमप्रभः ॥ तस्माद्विष्णोःसन्निधानाद्भर्ताभार्याशरीरगात् ॥ नबीभत्सेतैव रक्तात्तथापुरेत
 सिस्थितः ॥ आदित्येसंस्थितोविष्णुरादेरादित्यनामकः ॥ तस्मान्नरेतसोभार्याबीभत्सेतपतिस्थितात् ॥
 पुरुषोभगवान्विष्णुरेतसिस्थोद्युमत्प्रभः ॥ तस्माद्यद्भूमिगंविष्णोःस्त्रीरूपंतत्स्वयंद्रिः ॥ प्रादुर्भावगतोदया
 द्विविस्थितपुमात्मनः ॥ सूर्यगस्यतथापुंसोरेतसिस्थस्यचात्मनः ॥ देवीषुयह्लोहितंगंस्त्रीरूपंपरमात्मनः ॥

तत्सूर्यगतोविष्णुःपुरेतस्थस्यचात्मनः ॥ दद्याद्भूमिगतस्यैव रूपद्वयमिदंततः ॥ परस्परसंभवतिविष्णोर्ना
 त्यसुखात्मकम् ॥ प्रादुर्भावस्थितंरूपंयच्चभूमौपुमात्मकम् ॥ विष्णोस्तदपिदेवीषुस्थितःस्त्रीरूपकत्वात्
 ना ॥ एवमन्योन्यतोविष्णूरतःस्वस्मिन्नचान्यतः ॥ रमयारममाणोपितत्स्थेनैवस्त्रियात्मना ॥ रमतेना
 न्यतःक्वापिरतिर्विष्णोःसुखात्मनः ॥ रमयारमणंतस्माद्रमयारतिपात्रता ॥ नैवास्यारतिदानुत्वंविष्णो
 र्नस्यन्यतोरतिरित्यादिच ॥ सएवमहिदासइंद्रनामाप्राप्येमंलोकमत्रभूत्वाप्रादुर्भूयमनुष्यदृष्टिगोचरतां
 प्राप्यैषुलोकेषुराजति ॥ नात्रप्रेत्यशब्दोमरणवाची ॥ किंतुप्रेतांयज्ञस्यशंभुवेत्यादिवत्प्राप्तिवाच्येव ॥
 नहिमृतःपुनरेषुलोकेष्वेवराजति ॥ नचयशोमात्रराजनेनस्वस्थराजनंभवति ॥ भिन्नपदार्थत्वात् ॥

च्छत्यसावात्माभुमात्मानमिममरमाआत्मनेसंप्रयच्छतितावन्योन्यमभिसंभवतोनेनाहरूपे

यद्वाएतिचप्रेतिचेतिचेत्यादौप्राप्त्यर्थेपिवेदेषुप्रसिद्धत्वाच्च ॥ लक्ष्मणःप्रेत्यसुषीवंबभौषरामचोदितमि
 त्स्कादे ॥ यदनेनरूपेणामूलोकमभिसंभवति ॥ अनेनमहिदासादिरूपेणामूलोकंदिविष्टंस्वरूपम् ॥
 लोकायतइतिस्वरूपवाचीलोकशब्दः ॥ आत्मानमेवलोकमुपासीतेतिवत् ॥ यच्छब्दःकिंशब्दार्थे ॥
 अनेनरूपेणतद्रूपमभिसंभवति किम् ॥ उभयोरपिपरिहारदर्शनादस्यापिप्रश्रुत्वमवगम्यते ॥ यतश्चोदेतिसू
 र्यइत्यादिवत् ॥ रंगस्तुप्रश्रवणस्यदुर्गवगमत्वंप्रकाशयति ॥ दुर्गमेप्रश्रवणस्येप्रश्नोरंगयुतोभवेदितिश
 ब्दनिर्णये ॥ केनरूपेणमूलोकमाभवति ॥ केनस्वरूपेणभूमिष्ठेनात्मनएवस्त्रीरूपेणविष्णुःसंबध्यते ॥ सो
 यंमहिदासादिप्रादुर्भावरूपइदंभूमिष्ठस्त्रीरूपंलोहितगर्नंचस्वकीयेमेवरूपममुष्मैदिविष्टायस्वरूपपाय
 प्रयच्छतिदेवरेतःस्थितायच॥ देवीलोहितस्थितात्मनःस्त्रीरूपमहिदासादिरूपेभ्योमानुषरेतःस्थितरूपेभ्य

श्चदिविष्टैश्चविष्णवादिस्वरूपैः प्रयच्छति च ॥ तानिभूमिष्ठत्वेनदिविष्टत्वेनद्विविधत्वात्तावित्युच्यते ॥ अत्र
स्तद्वृत्तमग्निनाशोविष्णोःप्रतिमातत्सन्निधानात् ॥ एवमादित्यनाशोविष्णोः ॥ नक्षत्रादिरस्वरूपमेवलोहिता
दि ॥ नचलौकिकस्त्रीपुरुषसंबन्धमात्रमत्रोच्यते ॥ अप्रस्तुतत्वात्तस्य ॥ भगवानेवक्ष्यप्रस्तुतः ॥ असावामे
त्यात्मशब्दाच्चभगवानेवेतिज्ञायते ॥ आत्मशब्दः परेविष्णौनान्यत्रक्वचिदिष्यते ॥ गुणपूर्व्यभिधायीसना
न्यस्यगुणपूर्णता ॥ अमुख्यात्मानएवातोब्रह्माद्याः सर्वएवहीत्यादिचब्रह्माह ॥ यदक्षरंपंचविधंसमेति ॥
सत्यस्यसत्यमनुयत्रयुज्यतइत्यादिनोक्तार्थविषयोदाहृतैः श्लोकैरपिभगवतएवस्वरूपपाणांपरस्परयोगस्यो
क्तत्वात् ॥ गायत्र्युष्णिगंबृहतीत्यादिनाभगवतएवपंचविधस्यस्त्रीरूपस्यमहिदासादिपंचपुरुषपाणांचप्रस्तु

णामुंलोकमभिसंभवत्यमुनारूपेणमंलोकमाभवति ॥ ७ ॥ तत्रैतैश्श्लोकाः यदक्षरंपंचविधंस
मेतियुजोयुक्ताअभियत्संवहंति । सत्यस्यसत्यमनुयत्रयुज्यतेतत्रदेवाः सर्वएकंभवन्ति ॥ यदक्ष
तवाच्च ॥ ७ ॥ यन्नारायणादिरूपेणपंचविधमक्षरंपरंब्रह्मतत्स्वस्मिन्नेवस्त्रीपुरुषेणसमेति ॥ स्त्रीपुरुषेण
युजोदेवाअश्वरूपेणरथेयुक्ताः संतोयन्नारायणाख्यपरंब्रह्माभिसंवहंति ॥ तदेतत्सत्यस्यसत्यन्नारायणाख्यं
ब्रह्मयत्रानुयुज्यतेयस्मिन्स्वरूपएवस्त्रीपुरुषेणयुज्यते ॥ तत्रतस्मिन्नेवपरेब्रह्मणिनारायणाख्येसर्वदेवाए
कीभवन्तिमुक्ताः संतोमिलिताभवन्ति ॥ नायमेकीभावोनामस्वरूपैक्यम् ॥ कित्वेकस्थानेवासोत्यनुकूल
लचिन्ताच ॥ एकीभूयनृपाः सर्ववदृषुः पांडवंशरैः ॥ एकीभूतातुसासेनापांडवानभ्यवर्तन्त्यादिवत् ॥ न
चैकीभावशब्दः स्वरूपैकत्वविषयेप्रयुज्यमानः कुत्रचिदृष्टः ॥ एकः पुरुषोपियदाद्विधाभूत्वाएकीभवतीत्यु
च्यतेनदापिस्थानैक्यमेव ॥ स्वरूपैक्यस्यपुत्रमेवसिद्धत्वात् ॥ नचाज्ञातएकत्वेपुनर्ज्ञातिरेक्यंप्राप्तइ

तिप्रयोगोद्भश्यते ॥ किंतुज्ञातइत्येवप्रयुज्यते ॥ तस्माद्भावसहितएकशब्देनस्वरूपवाची ॥ नहिपूर्वाभिन्नस्यपश्चात्स्वरूपैक्यंभवतिकिंतुसंसर्गएवभवति ॥ तस्मादत्रापिसंसर्गएवविवक्षितः ॥ यदक्षरं पंचविधंसेतीत्युक्तस्यसत्यस्यमनुयत्रयुज्यतइतिपरामर्शकत्वातत्रदेवाःसर्वएकंभवन्तीत्युच्यतेतस्मान्पुनरुक्तिः ॥ यस्मादक्षरानारायणाख्यात्सस्वयमेवभगवान्श्रादुर्भाविरूपीस्त्रीपुरुषेणयुक्तआगच्छति ॥ तात्पर्यार्थतस्यैवार्थस्यपुनरभ्यासः ॥ वियूयविचार्यनामायत्तान्येवनामार्थभूतान्येवविणोर्माहात्म्यादीन्यन्वविदन् ॥ ततश्चाधिकंसमत्प्यन् ॥ शूतेपरिपेकसतिज्ञाने ॥ यस्मिन्विणौनामानिज्ञात्वात

रादक्षरमेतियुक्तंयुज्योयुक्ताअभियत्संवहंति । सत्यस्यसत्यमनुयत्रयुज्यतेतत्रदेवाःसर्वएकं भवंति ॥ यद्वाचओभितिथच्चेनेतियच्चास्याःकूरंयदुचोल्बणिष्णु । तद्वियूयाकवयोऽन्वविदन्नामायत्तासमत्प्यन्वुद्धतेधि ॥ यस्मिन्नामासमत्प्यन्वुद्धतेधितत्रदेवाःसर्वयुज्यो भवंति । तेन पाप्मानमपहत्यब्रह्मणास्वर्गलोकमप्येतिविद्वान् ॥ नैनंवाचास्त्रियंब्रुवन्नैनमस्त्रीपुमान्ब्रुवन्पुस्मिन्ज्ञानेपरिपेकसमत्प्यन्तस्मिन्नेवेदेवाःसर्वयुज्यो भवन्तीत्यवधारणार्थपुनर्वचनम् ॥ सर्वयुज्यो भवंति मनोवाक्कर्मभिस्तत्रैवयुक्ता भवंति ॥ अर्थतःकठिनंकूरमुल्बणंश्रवणाप्रियमितिशब्दनिर्णये ॥ अस्त्रीपुमान्ब्रुवन् अस्त्रीपुमांसंब्रुवन् सप्तसुप्रथमेतिसूत्रात् ॥ स्वातंत्र्येविक्रिस्त्विययइतिच ॥ स्वतंत्रोहिभगवान्तत्त्वेरितएव तंवदतीत्यभिप्रायः ॥ वदन्वदतिवदन्नेववदति ॥ वदन्नेवनवदति ॥ भवत्येवहिभगवान्स्त्रीरूपःपुरुषश्च ॥ तस्माद्वादयेव ॥ अप्रसिद्धत्वान्नवदतिच ॥ स्त्रीरूपश्चैवपुरुषोयस्मान्नारायणःस्थितः ॥ पुमान्स्त्रीचेतिवाच्येतौवैलक्षण्यानचोच्यते ॥ विणोर्नपुंसकारौनैवास्तिक्वचनप्रभोः ॥ तथाप्यरागाकटत्वात्तच्छब्दे

रपिकथ्यतइतिगारुडे ॥ नारायणादिरूपेणपंचधैवहरिःस्थितः ॥ तन्नाममिश्रस्त्रीरूपैःसमेतिस्वैःसकेशवः ॥
यत्स्यद्वनंवहंतेदेवाभार्यासमन्विताः ॥ अधिदैवतथाध्यात्मेजीवेहात्मकंरथम् ॥ ससूर्यःसूर्यभार्याचच
क्षुर्द्वयसमाश्रितौ ॥ बहतोश्वात्मकौदेहंनारायणरथात्मकम् ॥ सोमश्चरार्हिणीचैवदक्षवामश्रुतिस्थितौ ॥
उभयोःपक्षयोःस्थित्वाबहतोश्वात्मकौतयोः ॥ उद्धरणार्थमेतेषामुमावाचिसमास्थिता ॥ नागाकारैवर
श्मित्वमगमद्वेषणैरथे ॥ मनःस्थितःशिवश्चात्रमनोनामामहाबलः ॥ अभवत्सारथिर्विष्णोर्विष्णुर्वायुश्च
तंरथम् ॥ प्रकृष्टानंदरूपत्वात्प्राणाल्यावधिष्ठितः ॥ तावेवचाश्विनमानौहयास्यौजगदीश्वरावित्यादि
गारुडे ॥ तस्योपनिषत्सत्यस्यमितिप्राणवैसत्यंतेषामेषसत्यमितिचश्रुतिः ॥ सर्वसाधुगुणत्वात्तुवायुःस
त्यइतीर्यते ॥ तस्यापिसत्यतादातासाधुपूर्णगुणोहरिः ॥ सत्यस्यसत्यएतस्मात्स्त्रीपुरुषःसकेशवः ॥ यस्मि
न्स्वात्मनियुक्तःसरमतेस्त्रीपुमात्मना ॥ मुनिगंधर्वपित्रार्थैर्नतप्राप्यकथंचन ॥ आमुर्वतिसुराःसर्वैतद्रूपंजा
ज्वलत्सदा ॥ अर्धनारीपुमाकारंतस्यवामस्थितानिच ॥ स्त्रीरूपाणितुसर्वाणिविष्णोरत्यद्भुतानिच ॥
विष्णोर्यानिपुंरूपाण्यास्थितान्यस्यदक्षिणे ॥ तांयस्यैवतुप्राणियुज्यंतेत्रपरस्परम् ॥ एषनारायणोदे
वोस्वर्धनारीपुमात्मकः ॥ सर्वदेवास्सभार्याश्चतंप्राप्यपुरुषोत्तमम् ॥ एकीभावंस्वभार्याभिरर्धनारीपुमात्म
ना ॥ प्राप्यैवोपासतेविष्णुमुक्ताःसंसारसागरात् ॥ मोदंतेचरमंतेचविभागंचेच्छयामुयुः ॥ बहुधाच
भवंत्येतेस्त्रीपुमात्मपृथक्कतः ॥ प्रसादाद्वासुदेवस्यभागःस्त्रीपुंस्वरूपिणः ॥ तैर्नैवनियतानित्यंतद्वशास्त्य
रायणाः ॥ रमंतेनान्यगम्योसौदेशोविष्णोःपरात्मनः ॥ स्त्रीपुरुषेणयुक्तंतद्विष्णवाख्यंपरमक्षरम् ॥ अक्ष
रादेवपरमात्वंसोनारायणाभिधात् ॥ आगच्छंतितैदेचेदेवाभार्यासमन्विताः ॥ बहंत्यश्वादिरूपेणरथस्थ

परमं वपुः ॥ तस्मै वै देवैः प्राप्यं च नान्यैः कथमपि क्वचित् ॥ मितादिपञ्चरूपं यद्वाक्यं लोके अवाश्रुतौ ॥ नारायणस्य नमैतदिति जानन्ति देवताः ॥ मनोवाक्कर्मभिस्तस्माद्योगमाप्स्यन्ति तत्र ते ॥ सर्वशब्दान्दहरोनेतुं कस्य देवाच्चेते बलम् ॥ वाचं तस्मात्स्तारतम्येन विष्णुना मार्ये वेदिनः ॥ सम्यग्वेत्ता मारुतो व्रतस्मान्मुक्तेभ्य एव च ॥ सुरेभ्यो धिक्मानन्दं नित्यं भुङ्क्ते हरै रन्वि त्याद्यर्थनारी नारायण तंत्रे ॥ एवं सर्वशब्दा भगवद्वाचका इत्युक्त्वा अकारो विशेषतो नारायण वाचक इत्याह ॥ अइति ब्रह्मेति ॥ इति शब्दो भिधानेति यत्र वैशेषिकं हितत् ॥ नामस्यादिति मे साक्षान्निर्णयः समुदाहृत इति शब्दनिर्णये तत्रागतमहमिति ॥ यस्यादइत्ययं शब्दः प्रस्तुतस्याभावं विरोधिनमन्यं च वदति तस्मात्प्राप्यक्षत्वाज्जीवजडात्मकस्य जगतएवानुक्तावपि प्रस्तुतरूपत्वात्तदन्यस्तद्विरोधी तत्र दृश्यमानदोषवर्जितश्चाकारशब्दार्थ इति सिध्यति ॥ मनसि प्रस्तुतत्वादवचनेपि प्रस्तुतमेवेदं मांसं ननु वच्चेनं वदन्वदति कश्चन ॥ अइति ब्रह्मतत्रागतमहमिति तद्वा इदं ब्रह्मतीसहस्रं संपञ्चतस्य

सर्वम् ॥ दृष्टसंबन्धित्वाददृष्टं सर्वमपि प्रस्तुतं भवति ॥ भगवांस्त्वइति पृथग्विवक्षितत्वादेव न प्रस्तुतसमुदाये ॥ न च शून्यस्याशब्दार्थता ॥ शून्यांगीकारे ह्यकारस्याभावतात्थ्य एकएवार्थ इति सिद्ध्यति ॥ विष्णो रंगीकारे स्वभावतान्यताविरोधेति तत्रोप्यर्थः सम्यगेव सिध्यति ॥ तस्मादकारस्य भगवानेव मुख्यार्थो न शून्यम् ॥ एकदेशार्थत्वात् ॥ तस्मादमुख्यार्थत्वादप्युक्तेनैवाकारेणाभाव इति तदुच्यते न त्वदइत्येव न चित्क्वचित् ॥ न च तथा प्रयोगोऽस्ति ॥ तस्मात्पारंत्र्याल्पगुणत्वादिसर्वस्वभावविरुद्धस्वभावं स्वतंत्रं पूर्णगुणं सर्वजीवजेभ्यो न्यदज्ञानदुःखाल्पत्वपारंत्र्योपत्तिना शादिसर्वदोषविवर्जितं ब्रह्मैवाशब्दार्थः ॥ पूर्णं हि ब्रह्मशब्दस्यार्थः ॥ न च दोषयुक्तस्य पूर्णता ॥ न च जीवजडाद्यपूर्णवस्त्वभिन्नस्य पूर्णत्वं भवति ॥ त

स्मादकारशब्दार्थएवब्रह्मशब्दार्थः ॥ तदेतदुक्तमःइतिब्रह्मेति ॥ अःइतिपृथक्केनवचनंतत्सममधिकंवाकि
मपिनास्तीतिदर्शयितुम् ॥ विदृतावपिसर्गःस्यात्संहितायांचयत्रहि ॥ समानोत्तमहीनत्वमुच्यतेवस्तुनोज
सेतिशब्दनिर्णये ॥ अःइतिब्रह्मपूर्णवस्तूच्यते ॥ तत्रागतमहमिति ॥ तत्राकारस्यपूर्णवाचित्वेऽहमेवसोकार
वाच्यइत्याहमहिदासरूपोभगवान्भारायणः ॥ अहमेकएवपरिपूर्णः ॥ अन्येषांसर्वेषामदधीनत्वादल्पत्वा
दिति ॥ मुक्तेभ्यःप्रलयेलीनेभ्यश्चसर्ववस्तुभ्यःसदाविभिन्नएव भवानितिदर्शयितुंचअःइतिपृथग्वचनमात
च्चोक्तंवाक्यनिर्णये॥मुक्ताअपिनविष्णुत्वयांतितत्समतामपि ॥ आधिक्यंकुतएवस्यान्मुक्तानांमुक्तिदातृ
तः॥कुतएवप्रलीनानांप्रलयेतुनदालता ॥ ब्रह्मशर्वैद्रपूर्वाणामुक्तावपिनविष्णुता॥यदातदातुसंसारेकतद्रूपत्व
मिष्यते ॥ अन्योसौसर्वतोविष्णुःस्वातंत्र्याद्गुणपूर्तितः ॥ सर्ववस्तुस्वभावस्यविरुद्धोरुस्यभावकः ॥ पारतं
त्र्याल्पताज्ञानजनिनाशादिवर्जितः ॥ अकारेणततोविष्णुःसंहितायांपदामना ॥ बहुचोपनिषदोक्तस्ते
नैवपरमात्मना ॥ महिदासावतरेणसोहमेवंविधस्त्विति ॥ मत्तोन्न्योनहिपूर्णोस्ति यतोकारश्चपूर्णताम् ॥
वक्तितस्मादकारोयंमामेववदतिस्फुटम् ॥ नाभावाच्यकारःस्यादर्थत्रययुतोयतः ॥ एकार्थात्माश्रभा
वःस्यान्निषेधैकस्वरूपतः ॥ अन्यताचनिषेधश्चविरुद्धत्वमितित्रयः ॥ अकारार्थाश्रभावस्तुनिषेधैकस्व
रूपतः ॥ एकदेशेस्वरूपत्वान्नाकारेणैवभण्यते ॥ किंत्वभावइतित्वेवतेनाकारोदितोहरिरिति ॥ नचनि
षेधस्वरूपेविरुद्धताचान्यताचास्तीत्येतावतापूर्णार्थताभवति ॥ तदार्थत्रयकल्पनस्यैवैयर्थ्यात् ॥ उक्तं
हिशब्दनिर्णये ॥ विरुद्धतानिषेधान्यभावयुक्तेहिकेवलः ॥ अकारोवर्ततेतेषामेकार्थात्मन्यभावके ॥
वर्ततेभावइत्येवमन्येकैवलइति ॥ तस्मान्भारायणएवाकारवाच्यइतिसिद्धम् ॥ यतोकारःसदावि

ष्णोर्वाचकत्वेन संस्थितः ॥ तस्माद्दूर्णत्रयात्मायं प्रणवोऽपि त्रयात्मकम् ॥ हरिमेव सदावक्ति नैवान्यं कंच
 न क्वचित् ॥ सृष्टिकर्ता ब्रह्मनामा योऽसृजश्च तुराननम् ॥ अंतर्यामी विरिचस्य सोकारथो जनार्दनः ॥ वैकुण्ठ
 लोक आस्ते स द्वितीयवपुषा हरिः ॥ उकारवाच्यः स विभुर्वसिंहो रुद्रनामकः ॥ रौद्रत्वात् स शिवस्याऽपि स्र
 ष्टासंहारकारकः ॥ अंतर्यामी शिवस्यापि मकारार्थः प्रकीर्तितः ॥ एवं त्रियात्मकं विष्णुं प्रणवोऽयं त्रियात्म
 कः ॥ एवं पृथग्विवाच्ये ब्रह्मं त्रयं निरुद्धकम् ॥ प्रथुम्राद्यान्नादपूर्वाः सर्वान् नारायणात्मकान् ॥ पद्मनाभा
 दिका एव मूर्ती नारायणोत्तराः ॥ प्रणवोऽयं वदत्यद्यैतस्मान् नान्याभिधायक इति तत्त्वसारे ॥ षट्त्रिंशति स ह
 स्माणि बृहत्पुत्राण्युक्थार्णगानि तु ॥ स्त्रीरूपाणि हरेस्तावदङ्गामप्यभिमानिषु ॥ सूर्यरूपेषु रूपाणि पुमाकाराणि
 सर्वशः ॥ एतैः पुरुषैर्गैरूपैर्बृहत्पुत्राण्युक्थव्यवस्थितैः ॥ कदाचिद्भगवान्विष्णुः पुमाकाराणि तानि च ॥ कृत्वा सू
 र्यगतान्येव स्त्रीरूपाणि विधाय च ॥ तान्यामोति च पुंरूपैस्तैरेवाक्षरगानि च ॥ स्त्रीरूपाणि जगन्नाथः प्रामो
 त्यात्मैच्छया प्रभुः ॥ पुंरूपप्रमदरूपस्वरूपैरमतेस्वयम् ॥ एकीकृत्य च तान्येव द्विरूपैरमते तथा ॥ स एव र
 मते मायां स्थितात्मस्त्रीतनौ हरिः ॥ प्राणस्योत्पत्तिकामः स न्येच्छामारनामक इत्यर्धनारी नारायणतंत्रे ॥
 वायोरुत्पत्तिकामो मायां रमायां रमत इत्यनकाममारः ॥ जीवस्थितेनाक्षरेणाक्षरनाम्ना स्वरूपेण जीवाख्य
 सूर्यस्थितमहराख्यं स्वरूपमामोति तेन चाक्षराख्यं स्वरूपमामोति ॥ यदक्षरादक्षरमेतियुक्तमित्यस्य व्या
 ख्यानरूपत्वाच्चैतदवसीयते ॥ पुमांसं स्त्रियं च वदन्नेव न वदतीत्युक्तत्वाद्भुम्यात्मकं रूपं प्रतीयते ॥ अस्त्रीपुमा
 निति ब्रुवन्नपि न वदतीत्युक्तत्वाच्च स्त्रीत्वं पुंस्त्वं च प्रतीयते विष्णोः ॥ न च न पुंसकरूपं भागवतः कुत्रचिदुक्तम् ॥
 प्रसिद्धमेव च रूपद्वयम् ॥ अतो न पुंसकेव दन्नपि न वदतीति न तद्वदनुषज्यते ॥ न पुंसकरूपे प्रमाणाभावादेव ॥

लौकिकस्त्रीषु विलक्षणत्वाद् स्त्रीषु मानित्यपि वदन्ति भवति ॥ स्त्रीषु रूपाद्वयं विष्णोर्न वृतीयं कथंचन ॥ साक्षान् पुंसकस्तस्मान्मुक्तिभागी न तु कचिदिति ब्रह्मांडे ॥ न च रक्षदिति पुंसकशब्दमात्रेण रावणादयो न पुंसका भवन्ति ॥ भवतीति पदाभावादन काममार इति भगवन्मयैवेति ज्ञायते ॥ ऋषज्ञान इति शस्माद्धातोः सर्वज्ञ एकराट् ॥ वेदद्रष्टा परम ऋषिर्हयास्यः पुरुषोत्तमः ॥ मंत्राणां प्रथमो द्रष्टा सर्वेषां यत एव तु ॥ ऋषिणोक्तमिति प्राहुर्मन्त्रोक्तं ब्राह्मणान्यतः ॥ तत्प्रसादाद्धितपसापश्चान्मंत्रान्प्रपेदिरे ॥ ब्रह्माद्या ब्राह्मणं पश्चात्तैर्दृष्टमृषिभिः पृथक् ॥ मंत्राश्चोपनिषच्चैव नाकृत्वासु महत्तपः ॥ प्रथमं तद्धयास्येन दृष्टे केन चिदीक्ष्यते ॥ विना पृथक् कपोदशयेद्ब्राह्मणं मुनिभिर्यतः ॥ मंत्राश्चोपनिषच्चैव ब्राह्मणा दुत्तमास्ततः ॥ तत्राप्युपनिषच्छ्लेषायुक्ताव

वा एतस्य बृहती सहस्रस्य संपन्नस्य षट्त्रिंशत्तमक्षराणां सहस्राणि भवन्ति तावन्ति पुरुषायुषो ह्यहं सहस्राणि भवन्ति जीवाक्षरेण जीवाहं रामो निजीवा ह्यहं जीवाक्षरमित्यन काममारोथ देव रथस्तस्य स्थाधिगम्य तद्व्याप्तिप्रमाणविवेके ॥ तेन रथेनाध्यात्मशरीराख्येनाधिदैव रथरूपेण ॥ ऋभव इत्यत्र देवानां साधारणं नाम ॥ आदित्याव सवोरुद्रा विश्वे ऋभव इत्यपि ॥ सर्वदेवसमाख्या च द्वादशाष्टादिकेऽस्वपीति शब्दनिर्णये ॥ निर्भितो दैवतैः सर्वैर्विष्णुना वायुना सह ॥ अधिष्ठितो रथो दिव्यः सोऽध्यात्मं देहनामकः ॥ सम्यग्योगो यदा तस्य मनो वाक्कर्म भिर्भवेत् ॥ देहाख्यस्य रथस्यैव तदानारायणात्प्रभोः ॥ विविधं वासवत्वात्तु विवस्वन्नामकाच्छ्रुतम् ॥ संसारवारकं ज्ञानं दिवोऽद्विदुहितुनामकम् ॥ विष्णुतत्त्वापरोक्षोऽख्यमहर्निह च शोभने ॥ ज्ञानावस्थामुत्तमवस्थेयुभे एवाहनीपरे ॥ जायते देवतास्त्वेषां भारती वायुरेव च ॥ जीवन्मुक्तेऽश्वमुक्तेऽश्वदा तारूपद्वयी प्रभुः ॥ सर्वस्त्रीणामुत्तमत्वाद्यौर्नामा श्रीरुदाहृता ॥ दुहितारस्या भारती तु नित्याहेयस्वरूपतः ॥

अहरित्युच्येतेवायुज्ञानात्मत्वात्तथैवच ॥ अधिदैवैरथेप्येतेविष्णोर्लक्ष्म्यांप्रजङ्गिरे ॥ रथेनतेनदेवशौवि
ष्णवायुजगत्पती ॥ आयातमितिहैतौप्रार्थयेद्यज्ञकर्मणि ॥ अन्यथाप्यथयेदेतौज्ञानेच्छुःपुरुषःसदा ॥
जपेन्मन्त्रद्वयंनित्यमातेननिमिषस्तथा ॥ रक्षणंवांसमीपेरस्यान्ममेत्यध्यात्ममेवच ॥ हयास्यत्वाच्चाश्विनौ
तावित्याहपरमाश्रुतिः ॥ ऐन्द्राग्नेयादिकाश्चैवंसर्वेमन्त्राहरिंपरमावदंतिमुख्यतो नान्यं सर्वनामानमच्युतम् ॥
अथवावायुदेवस्थं पृथक्स्थं चकेशवम् ॥ मन्त्रोद्विचनोवक्तितथाबहुवचस्वपीत्याद्यैरेयसंहिताया
म् ॥ सुखंददतइतिसुदिने ॥ विवस्वतोविष्णोःसकाशाद्विबोदुहिताअहनीचजायंते ॥ अहनीइति
द्विवचनेनद्वित्वेसिद्धेप्युभेइतिवचनमध्यात्माधिदैवतयोरुभयोरपिवचनार्थम् ॥ नचसूर्यरथोत्रवर्ण्य
ते ॥ नचाहोरात्रेअहनीइत्युच्येते ॥ सूर्यस्याश्विनामाभावात् ॥ सप्ताश्वत्वाच्चतद्रथस्य ॥ च

वागुद्धिःश्रोत्रेपक्षसीचक्षुषीयुक्तेमनःसंग्रहीतातदयंप्राणोधिनिष्ठतितदुक्तमृषिणाऽऽतेनयानं
तुरश्वत्वात्रोच्यते ॥ श्रोत्रेपक्षसीचक्षुषीयुक्तेइत्यध्यात्मसंबंधाच्च ॥ नचरात्रौसुदिनमितिप्रयोगोदृष्टः ॥
असुदिनस्यापिततएवजानत्वाद्यर्थविशेषणताचा॥अस्मिन्पक्षेतुलौकिकाहवर्ग्यद्वयार्थसुदिनेइतियुज्यते ॥
जीवन्मुक्तिश्चमुक्तिश्चहिमुख्येसुदिने ॥ सयआत्मानमेवलोकमुपास्तेनहास्यकर्मक्षीयतेऽस्माद्धोवात्मनो
यद्यत्कामयतेतत्तत्तजतइतिज्ञानावस्थायामुक्तौभोगबाहुल्यकारणत्वात्सापिमुक्तिवत्सुदिनम् ॥ नहिमु
क्तावाधिक्यार्जनमस्ति ॥ नहीयेतेयत्रगत्वायत्रगत्वानवर्धतइतिवचनात् ॥ अतोज्ञानोत्पत्तिसमनंतरमे
वमुक्तौनपुनरार्जनमस्तीति किंचित्कालंज्ञानित्वेनावस्थानमपिसुदिनमेव ॥ ज्ञानात्पूर्वतुपतनसंशयादेवन
सुदिनम् ॥ नचाश्विरथोवर्ण्यते ॥ नद्याश्विरथयोगादहनीजायेते ॥ एकरासभयुक्तोहितद्रथः ॥ तद्रासभो

नासत्यासहस्रमिति वचनात् ॥ न च विवस्वच्छब्दोऽश्विनोर्विद्यते ॥ यो देवानां नामधा एक एवेति विष्णोः सर्वनामानि प्रसिद्धानि च ॥ युजोयुक्ता अभिय संवहंतीत्यादिना तस्यैव प्रस्तावाच्च ॥ अतो विष्णुरेव मुख्यतः सर्वनामोक्त इति सिद्धम् ॥ ८ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमन्महेश्वरयोपनिषद्भाष्ये द्वितीयप्रघट्टके तृतीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ३ ॥

ॐ ॥ एको नारायणस्त्वासीत्यलये रमया सह ॥ नित्या तत गुणत्वात्स आत्मेति श्रुतिषूहितः ॥ इदं सर्वमपेक्षया

मनसोजवीयसानि मिषश्चिज्जवीयसेति जवीयसेति ॥ ८ ॥ इत्येतरे योपनिषत्सु द्वितीयाख्यकेतृतीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ३ ॥

हरिः ॐ ॥ आत्मा बाह्यदेवमेक एवाग्र आसीत् आन्यत्किंच न मिषत्स ईक्षत लोकां नृसृजा इति स इमौ लोकानमृजतां भोमरीचीर्मरमापोदौ भः परेण दिवं द्यौः प्रतिष्ठांतरिक्षं मरीचयः पृथिवीमरोया

सौकालतो गुणतस्तथा ॥ अथ्य एव स मस्तेभ्यस्तद्वशत्वाद्द्रमापिसा ॥ विद्यमाना पितृनामस्थानुगुणैरूहानततो यतः ॥ न ब्रह्मान शिवश्चासीन्नैवान्यच्च मिषत्कचित् ॥ सुमास्तत्र यतो जीवाः सर्वे ब्रह्म शिवादिकाः ॥ असुप्ता श्रीश्च मुक्ताश्च स्वतंत्रोन्मेषवर्जनात् ॥ अनुन्मेषा एवेति स्वतंत्रोन्मेष एकराट् ॥ नारायणो न चान्योऽस्ति पूर्णोन्मीलदुर्गालोकः ॥ पराधीनैर्न विज्ञेयं न मुंजन् विहिंक्षुकः ॥ विज्ज्वानिति नैवोक्तस्तथा श्रीमृत्किं

गाअपि ॥ विषंतोप्यन्यतंत्रत्वान्नविषंतःकथंचन ॥ सर्वदाप्येकएवायंस्वतंत्रोनापरःकचिन् ॥ का
लाग्र्यत्वंवक्तुमस्यप्रत्ययेस्थितिरुच्यते ॥ सएच्छद्गगवान्विष्णुःस्रष्टुंलोकामिमानिनः ॥ लोकाभिधा
नवद्देवाजडलोकांश्चशाश्वतः ॥ सलोकेभ्यःपूर्वतननराख्यान्महदादिकान् ॥ ब्रह्मशर्वादिकान्सूद्धा
जडैस्सहजनार्दनः ॥ दिवमाकाशमुर्वीचससृजेयद्विसप्तकान् ॥ इतिसृष्ट्वासलोकांस्तुपुनस्तानेवलोक
पान् ॥ अंडांतःस्रष्टुमैच्छच्चेतेषांपूज्यत्वसिद्धये ॥ अन्नामकेभ्यस्तेभ्यःसपूर्वसृष्टेभ्यएवतु ॥ सर्वजीवा

अधस्तात्ताआपःसईक्षतेमेनुलोकालोकपालान्सृजाइतिसोऽयएवपुरुषंसमुद्भृत्यामूच्छयत्त
मभ्यतपत्तस्यामितसस्यमुखंनिरभिद्यतयथांडंमुखाद्वाग्वाचोअिनीसिकेनिरभिद्येतांनासि
काभ्यांप्राणःप्राणाद्वायुरक्षणीनिरभिद्येतामक्षीभ्यांचक्षुश्चक्षुषआदित्यःकर्णौनिरभिद्येतांका

धिकत्वान्तुब्रह्माणंपुरुषाभिधम् ॥ अंशेनोद्धृत्यरुद्राद्यैःसहचैनमयोजयत् ॥ तथैवाचेतनानांचभागानुद्धृ
त्यपिडवत्॥चेतनाचेतनंराशिमैकस्थंविदधेप्रभुः॥पुनरैच्छज्जगन्नाथस्तस्यांगोत्पत्तिमच्युतः॥ अंडवन्मुख
मस्यासीत्यथमंतुशिरोभिधम्॥ भिन्नमास्यंपुनस्तस्यविष्णोरेवेच्छयाप्रभोः॥ तत्रवाङ्मनामंकरूपंवह्नेरासी
त्पुरातनम् ॥तस्यैवाथद्वितीयंचयदग्निरितिगीयते ॥ तथैवनासिकातोभून्मुख्यवायोःसुतोमरुत् ॥ प्राणोवा
युरितिद्वेधाचक्षुषोभून्तथारविः ॥ द्विरूपएवकर्णाभ्यामित्रधर्माप्यवित्तपाः ॥ दिग्देवताद्विरूपेणबभूवुः

सर्वएवच ॥ हृदयाद्रूढानंतशिवचंद्राः पृथक्पृथक् ॥ मनोबुद्ध्यभिमानाश्चतन्नामानश्चजिरे ॥ त्वच
श्चरोमनामानोत्क्षनामानएवच ॥ द्विविधाः पारिजाताद्याबभूवुर्ब्रह्मदेहतः ॥ हस्ताभ्यां द्विविधः शक्रः पद्भ्यां
तत्सूनुवच ॥ यज्ञस्त्वजनिपायोश्चयमोर्निर्ऋतिरेवच ॥ रेतोघ्रायाद्विरूपस्तु शिवएवच गुह्यतः ॥ अपानो
मृत्युरिति च मुख्यो नाभेस्तु मारुतः ॥ १ ॥ एवंरूपद्वयेनापिस्तुवंतो विष्णुमव्ययम् ॥ दिव्यांबराः कुंडलिनः

र्णाभ्यां श्रोत्रं श्रोत्राद्विशस्त्वद्विरभिद्यत त्वचो लोमानि लोमभ्यओषधिवनस्पतयो हृदयं निर
भिद्यत हृदयान् मनो मनसश्चंद्रमानाभिर्विरभिद्यत नाभ्या अपानोऽपानान् मृत्युः शिश्नं निरभिद्यत
शिश्नोऽत्रे तोरितस आपः ॥ १ ॥ ता एता देवताः सृष्ट्वा अस्मिन्महत्तयर्णविप्रापतंस्तमशनापिपासा
भ्यामन्ववार्जता एनमब्रुवन्नायतनं नः प्रजानीहियस्मिन्प्रतिष्ठिता अन्नमदामेति ताभ्योगामा
नयत्ता अब्रुवन् नैव नोयमलमिति ताभ्योऽश्वमानयत्ता अब्रुवन् नैव नोयमलमिति ताभ्यः पुरुषमान
यत्ता अब्रुवन् सुकृतं वतेति पुरुषोवावसुकृतं ता अब्रवीद्यथायतनं प्रविशतेत्यग्निर्वाग्भूत्वा मुखं प्रा
विशद्वायुः प्राणो भूत्वा नासिके प्राविशद्वा दित्यश्वक्षुर्भूत्वा क्षिणी प्राविशद्वा हिशः श्रोत्रं भूत्वा कर्णौ प्रा

प्राविशन्नुदकार्णवम् ॥ तदाशनापिपासाख्यं द्विरूपं मारुतं पुनः ॥ तस्मिन् देवसमूहे तु विष्णुः प्राविशत्यप्रभुः ॥
ते ब्रुवन् देहि नो वासं यत्र चान्नमदामहे ॥ गोरूपमेभ्यो ब्रह्माण्डदौ नारायणः प्रभुः ॥ तत्र प्रविश्य ते देवानालमि
त्यब्रुवन् पुनः ॥ अश्वरूपं विरिचं च पुनरेवावदत्प्रभुः ॥ तद्वूपेऽपि प्रविश्यैव नालमित्यब्रुवन् पुनः ॥ पूर्वसृष्टं पु

माकारं ब्रह्मणो दासु नर्हरिः ॥ तत्तद्वैवालयमित्युचुर्विशतेति सचाब्रवीत् ॥ विविशुश्चयथोपन्नाः सर्वदेवाश्च
तुर्मुखम् ॥ अशनापिपासामानीतुद्विरूपोमारुतोवदत् ॥ कुर्वाज्ञामावयोश्चैवयथात्वच्छासनानुगौ ॥ नि
त्यं भवावेति हरिः सर्वत्र प्रविशेत्यमुम् ॥ आहतस्माद्देवतानां सर्वासां भागभुङ्क्ष्व ॥ एकएव प्राणानामाना
मिस्थोऽपि स एव तु ॥ अशनापिपासापानश्च मृत्युश्चेति चतुर्विधः ॥ एकएव महाचायुः सर्वदेवेषु संस्थितः
॥ २ ॥ पुनरैच्छत्केशवो सावन्मभ्यः सृजाइति ॥ अबाध्यादेवताः पूर्वसृष्टा ब्रह्मादिकाः पुनः ॥ ददर्श सुवि

विशन्नोषधिवनस्पतयो लोमानि भूत्वा त्वचं प्राविशंश्चंद्रमामनो भूत्वा हृदयं प्राविशन्मृत्युरपानो
भूत्वा नानाभिं प्राविशदापोरेतो भूत्वा शिश्रं प्राविशंस्तमशनापिपासे अब्रूतामावाभ्यामभिप्रजानी
हीति ते अब्रवीदेतास्वेव वान्देवतास्वाभ्याम्येता सुभागिन्यौ करोमीति तस्माद्यस्यैकस्यै च देव
तायै हविर्गृह्यते भागिन्येव वास्यामशनापिपासे भवतः ॥ २ ॥ स ईक्षते मे नु लोकाश्च लोकपालाश्चा
न्न मे भ्यः सृजाइति सोपोभ्यतपत्ताभ्यो भितसाभ्यो भूतिरजायत यवैसामूर्तिरजायतान्न वैतत्त

शालाभ्यानेत्राभ्यां पुष्करैः क्षणः ॥ तद्वर्शनात्तद्विच्छातस्तासोद्दिहो भवत्पृथक् ॥ सर्वासामपि देहे कदेशे
भ्यो मिलितं शुभम् ॥ सर्वैरधिष्ठितं चैव विरिचै न विशेषतः ॥ दिव्यावयवसंपन्नमेकमेव सुलोचनम् ॥ भोग्यभो
क्तात्मनानास्ति तस्य दुःखं कथंचन ॥ ते हि देवाः स्वयं भोग्याः स्वयं भोक्ता एव च ॥ क्रीडन्ते मोदिनो नित्यं त
थाप्यन्नात्मकरस्वसौ ॥ क्रीडया पाकमर्त्तिकं चिन्तत दासी चतुर्भुवः ॥ अतुंगागादिभिः सर्वैरेच्छन्नाप्य

शकत्तदा ॥ जानन्नपिक्रीडयैवतारतम्यंप्रकाशयन् ॥ एवंचकारब्रह्मासक्ताज्ञानंलोककर्तारि ॥ क्षुत्पिपासादयश्चैवदेवानांभोगसाधकाः ॥ ननुपीडाकरास्तेषामैश्वर्यादिगुणोन्मतेः ॥ अन्मूर्तिततोब्रह्माप्रधानेनैववायुना ॥ अपानारब्धेनात्तुमैच्छत्तदैवाशकदाशुसः॥तस्माद्रौक्तेकएवासौसर्वस्यान्वस्यमारुतः॥तत्प्रसादात्परेश्रंतिर्किंचिकिंचिन्नचारिखलम्॥आयूरूपोखिलानांचदेवानांवायुरेवहि॥अन्नेदेवस्यचायुःसतस्मा

देनत्सृष्टंपराढत्यजिघांसत्तद्वाचाजिघृक्षत्तन्नाशक्रोद्धाचाग्रहीतुंसयद्वैनद्वाचाग्रहैष्यदभि
व्याहृत्यैहैवाञ्जमत्रप्स्यत्तत्प्राणेनाजिघृक्षत्तन्नाशक्रोत्प्राणेनग्रहीतुंसयद्वैनत्प्राणेनाग्रहैष्यद
भिप्राणयैहैवाञ्जमत्रप्स्यत्तच्चक्षुषाजिघृक्षत्तन्नाशक्रोच्चक्षुषाग्रहीतुंसयद्वैनच्चक्षुषाहैष्यदृष्ट्वाहै
वाञ्जमत्रप्स्यत्तच्छ्रोत्रेणाजिघृक्षत्तन्नाशक्रोच्छ्रोत्रेणग्रहीतुंसयद्वैनच्छ्रोत्रेणाग्रहैष्यच्छ्रुत्वाहै

द्वेवोत्तमोमरुत् ॥ आयुःशब्दोज्ञानवाचीगतिवाचीचयत्ततः ॥ चेष्टामोक्षज्ञानदानासुराणांमारुतस्ततः ॥ अन्योन्यगुणदानुत्वात्समानौब्रह्ममारुतौ ॥ तस्मान्मोक्षेसुखेज्ञानेविष्णुभक्त्यादिकेष्वपि ॥ सर्वस्यश्चाधिकौतौहितयोर्विष्णुःपरस्सदा ॥ देवतानांप्रवेशात्तुपूर्वमेवजनार्दनः ॥ इत्थमैक्षतेदेवेशोब्रह्माद्यादिर्मांविना ॥ क्रियादिधुसमर्थाःस्युर्नमेविष्ण्वभिधाप्रवेत् ॥ सर्वचेष्टयितृत्वाच्चविशिष्टबलतस्तथा ॥ विष्णुरित्यभिधामहंसानयुक्तादिवौकसाम् ॥ स्वतंत्रत्वेततःसर्वमद्वशाएवनान्यथा ॥ तस्मादेवांप्रवृत्त्यर्थंप्रवेक्ष्ये

सहवायुना ॥ इतिमत्वाविरेचस्यशरीरप्रविवेशसः ॥ मूर्धन्यनाड्याग्रथमं ब्रह्मवायुसमन्वितः ॥ अश्यादय
स्ततः पश्चात्प्रविष्टास्तन्नियोजिताः ॥ प्रपदाभ्यां तथान्येनरूपेण प्रविवेशसः ॥ विभक्तिर्देहेतैवमूर्धाविष्टे
नचेष्टयन् ॥ नारायणो वासुदेव इति द्वेधाव्यवस्थितः ॥ मूर्धाविष्टो वासुदेवस्तस्य चावसथास्त्रयः ॥ अक्षि
कंठो हृदि त्येव त एव स्वमनामकाः ॥ आमोत्यत्र स्वयं विष्णुरतः स्वामाः प्रकीर्तिताः ॥ अनिरुद्धादिरूपेण त्रि
धातेषु व्यवस्थितः ॥ दाताऽवस्थात्रयस्यास्य जीवस्य क्रमशो विभुः ॥ सुषुम्नायां वासुदेवो मूर्धन्ये व्यवव
स्थितः ॥ तस्यामेव ब्रह्मनाड्यां स्थितो नारायणः प्रभुः ॥ स एव भगवान्विष्णुः प्रादुर्भावात्मना पुनः ॥ जातो म
त्स्यादिरूपेण सर्वभूतेषु चाविशत् ॥ असुराणां निहंता रंजानां दिगुणदंतथा ॥ चेष्टाप्रदं च भूतेषु नमदन्यं वदत्य
पि ॥ इति मत्वा जगन्नाथो दैत्यनिग्रहणेच्छया ॥ ज्ञानदानार्थं मपितु प्रादुर्भूतो भुवि प्रभुः ॥ तथा जीवेषु सर्वे
षु प्रविष्टः प्रेरणेच्छया ॥ को ह्यन्यस्तमृते विष्णुमेतत्कर्म करिष्यति ॥ स सर्वगुणसंपूर्णं सर्वगं नित्यमव्ययम् ॥
एतदेव स्वरूपं सत्त्वपश्यदवतारगम् ॥ तस्मात्सर्वावताराश्च सर्वजीवेषु संस्थिताः ॥ प्रादुर्भावाः सर्वगणैः पूर्णा ए
व सदा स्थिताः ॥ पश्यंति च तथा नित्यं निर्दोषा रुक्मसंविदा ॥ गुणपूर्णस्वरूपस्य त्वापरोक्ष्येण दर्शनात् ॥
सर्वदेवस्य सौविष्णुरिदं द्रोनामतो मतः ॥ ब्रह्मादीनां हि सर्वेषां तत्प्रसादेन जायते ॥ जानंति न स्वतस्तेन दं द्रास्ते
प्रकीर्तिताः ॥ रमापितत्प्रसादेन जानाति किमुतापरे ॥ अल्पज्ञाना अल्पगुणा अल्पा नंदाश्च तेऽखिलाः ॥
रमाजशंकरेन्द्राद्यास्तेनानिद्राः क्रमेण ते ॥ पापैरज्ञाततदेवामानयं तिसदात्मनः ॥ हर्षेण तेन विष्णुः स इंद्र
इत्यभिशाब्धते ॥ नेदं द्रताऽसुरादीनां ज्ञायेतेति श्रुतिर्हरिम् ॥ इंद्र इत्येव वदति पारोक्ष्येणोरुसद्गुणमित्याद्यै
तरेयसंहितायाम् ॥ आततगुणत्वादात्मानारायणः ॥ ब्रह्मपंथाः सत्यं कर्म तितितस्यैव पंचरात्रप्रसिद्धैरेव नाम

भिरारब्धत्वाच्च ॥ मुख्यतः कर्मनामाप्रादुर्भावात्मकोहरिः ॥ अनिरुद्धतनुश्चैव तत्र ह्यमितचेष्टितः ॥
 कर्माभासाजीवसंघाः सत्यं प्रद्युम्ननामकः ॥ संकर्षणो हरिः पञ्चाशत्को वासुदेवक इत्यादिनामनिर्णये ॥
 मत्सीद्भिर्मोपवमानविष्णुमित्यादि श्रुतौ तस्मिन्नेव प्रसिद्धस्यैश्वर्यशब्दस्य बहुशोभ्यासाच्च ॥ अकारस्य च वि
 ष्णोर्वेव प्रसिद्धस्यात्राप्यभ्यासात् ॥ तस्य यथाकप्यासं पुंडरीकमेव मक्षिणी इति सूर्यमंडले पुंडरीकाक्षत्वे
 न निर्दिष्टस्यात्रापि य एष तपतीत्यादिना बहुशोभ्यासाच्च ॥ सूर्यो हि हरिण्याक्षः सवितो देव आगादिति
 पिंगलाक्षः प्रसिद्धः ॥ विरूपाक्षः शिवः सूर्यः सुराचार्यो विनायकः ॥ पुंडरीकेक्षणो विष्णुः सहस्राक्षः
 सुराधिप इति च स्कादि ॥ यो देवानां नामधा एक एव ॥ नामानि सर्वाणि यमाविशंति तैर्विष्णुं परममुदाहरं
 ति ॥ यमिंद्रमाद्गुर्वरुणं यमाहुः ॥ चंद्रसूर्यादयः शब्दा विष्णाविवहि मुख्यतः ॥ उपचारात्तदन्येषां विष्णुनै
 व कृताः पुरेत्यादिना तस्यैव सर्वनामवत्त्वाच्च ॥ णकारो बलं षकारः प्राण आत्मेत्यादीनां तेषां विष्णुशब्दव्या
 ख्यानोपसंहाराच्च ॥ आत्मब्रह्मादयः शब्दास्तमृते विष्णुमव्ययम् ॥ नवर्तते तदव्ययं त्रिशूणि वेगिरे ग्निशब्दवदि
 ति च पादौ ॥ एको नारायण आसीन्न ब्रह्मान च शंकरः ॥ एको नारायण आसीन्न ब्रह्मानेशानः ॥ वासुदेवो
 वा इदमग्र आसीन्न ब्रह्मान च शंकर इत्यादि श्रुतिभ्यश्च ॥ अग्रशब्दो गुणाधिक्यवाची ॥ इदं मा ब्रह्म शिवा
 दिकं सर्वं जगदपेक्ष्यामैवाग्रे विष्णुरेवाग्र्यः सर्वगुणैरित्यर्थः ॥ तत्र हेतुस्तदन्यत्किंचिन्न मिषदासीत् ॥ सर्व
 स्याप्युन्मेषणं नासीदित्यर्थः ॥ स्वतउन्मेषणं कस्यापि नास्ति ॥ अस्ति शब्दवदासीच्छब्दोऽपि सर्वकालसा
 धारणः ॥ भगवत्प्रसादादेव सर्वदा सर्वत्र किंचिदुन्मिषति ॥ स्वातं व्येण पूर्णोन्मेषो विष्णुरेव ॥ उन्मेषो गुणसं
 पूर्णैरुक्रानुभवः स्मृतः ॥ तदेव मिषणं नाम सद्रूपं मिनुते यतः ॥ मिषच्च नान्यद्विष्णोर्हि किमुतोन्मिषदिष्य

ते ॥ उच्चैर्मिषन्हुभगवान्सर्वदेवजनार्दनइतिचसन्तत्त्वे ॥ नास्तिनारायणसमंभूतंनभविष्यतीतिचआर
ते ॥ सर्वजीवानांरमायाश्चप्रलयेपिविद्यमानत्वादेवनाग्रइतिकालापेक्षयातदधीनमिषत्वादन्धेषामभ्यः
सएवेत्याशयः ॥ तदधीनत्वमेवतेषांस्तृष्ट्यादिनादर्शयति ॥ स्थूलशरीरस्यपूर्वाभावस्ततएवार्थतःसि
द्ध्यति ॥ प्रलयेप्यखिलदेवीरमाविष्णुप्रसादतः ॥ जानातिनित्यज्ञानेनमुक्ताध्यानस्थितालयइति
चसन्तत्त्वे ॥ ब्रह्मादीनांशरीरांतरस्यापिप्रलयेनुक्तेरेवाभावःसिद्ध्यति ॥ आत्मब्रह्माग्रइत्यादिगुणाग्र्य
त्वंहरेर्वेदत् ॥ कालज्यैष्ठ्यंनयस्मान्तस्तृष्ट्युक्तेरेवसिद्ध्यतीतिवाक्यनिर्णये ॥ गुणाग्र्यतायामेवकालज्यै

वाञ्जमत्रप्स्यत्तत्त्वचाजिघृक्षत्तन्नाशक्रोस्वचाग्रहीतुंसयद्वैनस्वचाग्रहैष्यत्स्पृष्टहैवाञ्जमत्र
प्स्यत्तन्मनसाजिघृक्षत्तन्नाशक्रोन्मनसाग्रहीतुंसयद्वैनन्मनसाग्रहैष्यद्वात्वाहैवाञ्जमत्रप्स्यत्त
च्छिन्नेनाजिघृक्षत्तन्नाशक्रोच्छिन्नेनग्रहीतुंसयद्वैनच्छिन्नेनाग्रहैष्यद्विसृज्यहैवाञ्जमत्रप्स्य

षष्ठ्याप्यन्तर्भावाच्च ॥ अविष्णुं बिभर्तीत्यंभो विष्णुलोको दिवः परः महरादयश्च दिव्य विभगवान्प्रति
 क्षतीति प्रतिष्ठा ॥ तेषु सर्वेषु पृथक्क्षतश्चरति विष्णुस्तस्मादंग इत्युच्यते ॥ दिवः परेद्यौ श्वांभो नामका इत्यर्थः ॥
 सूर्यमरीचीनां तत्र विशेषेण विततत्वांतरिक्षं मरीचयः ॥ मरीचीनामयनात् ॥ पृथिव्यां क्षिप्रमंतीति पृथि
 वीमरः ॥ भूतेभ्यो नंतरं त्वंडसृष्ट्वा विष्णुः पुरा प्रभुः ॥ लोकभेदांश्च क्रेत्रपश्चाद्ब्रह्मा विशेषतः ॥ सम्यक्क्र
 कारलोकांस्तोल्लोककर्ता ततः स चेति ब्रह्मवैवर्ते ॥ या अधस्तात्पूर्वमेव सृष्टा देवतास्ता आप इत्युच्यते ॥
 आपा इत्याप इतीति पूर्वभगवंदंगसृष्टानामेवापशब्देनोक्तेः ॥ अयं पितैते पुत्रा इति च ॥ आहं मादेवेभ्यो

वेदोभेद्देवान्वेदेति च ॥ ब्रह्मवायुचतुर्द्धार्यैर्वाद्रशेषौचनस्त्रियौ ॥ शिवस्तद्विधिताशक्रकामौतद्वि
धितादयः ॥ सर्वसुराः क्रमेणैव विष्णोर्जाता अबास्थकाः ॥ ज्ञानानन्दबलाद्येषु विष्णुभक्तौ च सर्व
शः ॥ हीनाः शतगुणैर्नैव क्रमेणानेनेमताः ॥ तेभ्यश्च ऋषयो मत्याहीना एव क्रमेण च ॥ विशेषतस्तु मुक्ता
नां सर्वसंसारबन्धनात् ॥ क्रमोऽयं सम्यगुद्दिष्टो नित्यान्दैकभोगिनाम् ॥ न विशेषो ब्रह्मवाच्यो रधिकारा विभे
दतः ॥ न शेष शिवयोश्चैव तत्पत्नीनां च सर्वशः ॥ सुपर्णशेषयोश्चैव साम्यं सर्वगुणेष्वपि ॥ साम्यमेवैतयोः प
त्न्योः साम्यं शक्रमनोजयोः ॥ एते तु महदादीनां सर्वेऽपि ह्यभिमानिनः ॥ पूर्वस्य प्रतिर्विबश्च चरमस्तत्सु तस्त

तदपानेनाजिघृक्षत्तदावयत्सैषोऽन्नस्य ग्रहोऽयद्वायुरन्नायुर्वा एष्यद्वायुः सर्वैक्षनकथञ्चिदं महद्
ते स्यादिति सर्वैक्षतकतरेण प्रपद्यादिति सर्वैक्षतयदिवचा अभिव्याहृतं यद्विप्राणेनाभिप्राणितं यदि
च क्षुषादृष्टं यद्विश्रोत्रेण श्रुतं यदित्त्वचास्पृष्टं यद्विमनसा ध्यातं यद्यपानेनाभ्यपानितं यद्विशिष्टे
न विस्मृष्टमथ कोहमिति स एतमेव सीमानं विदार्यैतया द्दारा प्रापद्यत्तसैषा विद्वनिर्नाम द्वास्तदेतन्ना
था ॥ तद्वशाश्चाखिला विष्णोर्न विष्णुः कस्यचिद्वशे ॥ महदादिमानिनश्चेते जातास्तैः सह सर्वशः ॥ एते
लोका इति प्रोक्तलोका नामाभिमानिनः ॥ त एव लोकपालाश्च यदापश्चात्प्रजङ्गिर ॥ पश्चाज्जातैर्हि हूयैस्त
र्लोकस्थान्पालयन्त्यलमित्यादितत्त्वसारे ॥ अमूर्च्छयन्मूर्तमकरोत् ॥ अग्निर्वाग्भूत्वेत्यादिना पश्चाद्वै
क्यप्रतीतेरकस्यैव रूपद्वयं तदिति प्रतीयते ॥ प्रजानीहि प्रकर्षेणानुजानीहि ॥ अन्यदेवता च सर्वदेवतायु
क्तो विरिच एव ॥ यस्य न चैतस्मिन् प्रवेश एव न तु पीडा तस्य ॥ एक एव हि ब्रह्माभोक्तृभोग्यत्वेन स्थितो भोग्य
रूपेणैकीभूयाति तन्ममोदित्यर्थः ॥ देवानामुपद्रवाभावाद्भोक्तृत्वशक्तियोजनमेवाशनापि पासाभ्यामच

वार्जनम् ॥ वायुरेवचभोक्तृत्वशक्तिरूपः ॥ यद्विवागादीनामेवाभिव्याहरणादिशक्तिः स्यान्मांविनातर्हि विष्णुत्वंनमस्यात्तस्मात्कोहंभवानीत्याक्षेपः ॥ विशेषेणप्राणग्रतिसर्वांस्सर्वेभ्योविशिष्टश्चेतिहिविष्णुः ॥ णकारोबलंषकारःप्राणआत्मेतिव्याख्यानात् ॥ तस्मान्मत्प्रेरिताएवैतेअभिव्याहारादिशक्ताइत्यभिप्रायः ॥ पूर्णानंदस्वरूपत्वानंदनोभगवान् ॥ प्रादुर्भावरूपेणजातोपिभगवान्सर्वभूतान्यभितःसर्वकालेषुविशेषेणपश्यत्येव ॥ इहभूतेषुमत्तोऽन्यंप्रवर्तकंवदेत्किमित्याक्षेपः ॥ अहमेवस्वतंत्रःपरिपूर्णगुणइतिकृष्णराघवादिसर्वावताररूपोपिसर्वदाभुभवत्येव ॥ नायंदशरथाज्जातोनाचापिवसुदेवतः ॥ कास्याज्ञानंकुतोदुःखंप्रादुर्भाविव्व

दनंतस्यत्रयआवसथास्त्रयःस्वमाअयमावसथोयमावसथइतिसजातोभूतान्यभि
व्यैख्यत्किमिहान्यंवादिषदितिसएतेमेवपुरुषंब्रह्मततममपश्यदिदमदर्शमितीदँतस्मादिदं
द्रोनामेदंद्रोहवैनामतमिदंद्रंसंतमिदंइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाःपरोक्षप्रियाइव
हिदेवाः ॥ ३ ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सुद्वितीयारण्यकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ २ ॥ ४ ॥

विप्रभोः ॥ प्रादुर्भूतश्चिदानंदशरीरोराघवःस्वयम् ॥ स्तंभाद्वानरेदेहाद्वानैवास्यप्राकृतीतनुः ॥ दैत्यानांभो
हनार्थायसोज्ञानाद्यंप्रकाशयेत् ॥ पूर्णचिसुखरूपोपिसदासर्वावतारगइत्यादिस्कदि ॥ एतमेवपुरुषंव्या
सकृष्णकपिलराघवादिरूपंततममपश्यत् ॥ ततमंपरिपूर्णतमंब्रह्मापश्यत् ॥ इदंमेस्वरूपमदर्शमेवाहमि
ति ॥ रंगस्त्वधारणे ॥ रंगोवधारणेचैवसंवेदचप्रयुज्यतइतिपदविवेके ॥ अपश्यदित्यत्रनातीतकालत्वं
विवक्षितम् ॥ अभिव्यैख्यदित्यभिशब्दस्यानुषंगात् ॥ अपश्यत्पश्यतीतिचैककालसंबंधंविनावक्तुमश
क्यत्वान्नाथाप्रयोगः ॥ प्रयोगएककालीनःसर्वकालेषुज्यते ॥ दर्शविष्णुरित्यादौनित्यचिद्रूपतोहरेरि

त्यादिसत्तत्त्वे ॥ परोक्षप्रियाद्देव्यसुराणां सम्यग्दर्शनपतनं देवानां प्रियं तथाप्यपरोक्षदर्शिन्येव प्रीतिं कुर्वतीतीवशब्दः ॥ ३ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमन्महेश्वरेयोपनिषद्भाष्ये द्वितीयप्रघट्टके चतुर्थोऽध्यायः ॥ २ ॥ ४ ॥

ॐ अयं नारायणो देवः पुरुषे प्रथमं विशेषत् ॥ अन्वस्थो न्नेन सहितस्तस्मिन्नेतस्त्वमागते ॥ तस्मिन् स्थितं स्वरूपं स पुरुषस्थो विभर्त्यजः ॥ तद्रूपं तसासाकं स्वयंपुं स्थितो हरिः ॥ स्त्रियां सिंचितस्यैव स्थानं तरगतेः प्रभोः ॥ प्रथमं जन्म विष्णोस्तु स तस्या अंगवत्प्रभुः ॥ नैनां हि न स्यानुकूल्यात्मा पुत्रं भावयत्यथ ॥ पुत्रस्य भावनसैव त

हरिः ॐ ॥ (अपक्रामंतुर्गभिण्यः) ॥ पुरुषे ह वा अयमादितोगर्भो भवति यदेतदेतस्ते तत्सर्वे भूयो गेभ्यस्ते जस्संभूतमात्मन्येवात्मानं विभर्ति तद्यदा स्त्रियां सिंचत्यथैनज्जनयति तदस्य प्रथमं जन्म तत्स्त्रिया आत्मभूयं गच्छति यथा स्वमंगं तथा तस्मादेना न्न हि न स्ति सा स्यैव तमात्मानमत्र गतं भावयति सा भावयित्री भावयितव्या भवति तं स्त्री गर्भं विभर्ति सोऽयं वक्रुमारं जन्म नो ग्रेधि भावयति स यत्क्रुमारं जन्म नो ग्रेधि भावयत्यात्मानमेव तद्भावयत्येतेषां लोकानां संतत्या एव संतता ही भेलोकास्तदस्य द्वितीयं जन्म सोऽस्यायमात्मा पुण्येभ्यः कर्मभ्यः प्रतिधीयते आस्यायमि तर आत्मा कृतक

द्रत्वाद्धरिभावा ॥ संभावितव्या सा चैव भर्त्री पुत्रश्च सादरम् ॥ संभावनं कुमारस्य जानतः केशवे भवेत् ॥ तस्यैव र्षेण मात्रेण पूजितो हि भवैद्धरिः ॥ पुत्रस्थस्य हरेः पूजां कुर्वतः पृथिवी स्थितिः ॥ स्वर्गस्थस्यापि भवति पुत्रपुण्यं यतोऽखिलम् ॥ अत्यल्पपुण्यभाक् सस्यान्ना च ये लोकैः वंद्यदि ॥ पृथिव्यां जन्म पुत्रस्य द्वितीयं विष्णुजन्म हि ॥ एतद्रूपं निधायैव जीवार्थे धर्मकर्तव्ये ॥ पितृस्थेन तु रूपेण गच्छत्यन्यत्र केशवः ॥ पितुः अन्यत्र जननं तृतीयं जन्मतद्धरेः ॥ अंतर्ध्यामि तयैवं हि सर्वजीवेषु संस्थितम् ॥ सर्वदोषोऽज्ञितं विष्णुं कर्तारं सर्वकर्म

णाम् ॥ नित्यानंदंस्वतंत्रं च सर्वज्ञं सर्वतोधिकम् ॥ यो वेदे देहबन्धात्स विमुक्तो नित्यमुत्तमान् ॥ भोगान्भुंक्ते यथा
 योग्यमिति वेदानुशासनमित्येतेरेयं संहितायाम् ॥ नात्र जीवोत्पत्तिमात्रमुच्यते ॥ न हि जीवोत्पत्तिमात्रपरि
 ज्ञानादमृतत्वं भवति ॥ ज्ञातमेव सर्वैः पिता पुत्रसंबन्धमात्रं पश्चादिति रपि ॥ गर्भो नु सन्नन्वेषामेव देहदेवानां
 जनिमानि विश्वेत्युक्तार्थ उदाहृतमत्र देवजन्मकथनाच्च ॥ विष्णुर्हि परमो देवः ॥ तेनैव सह सर्वेऽपि देवा जीवे देह
 जनने जायन्त इव ॥ शरीरप्राप्तिरेव हि जन्मान्येषामपि ॥ अयमेव विशेषो देवानां दुःखाभोगः ॥ स्वातंत्र्यं च
 विष्णोः ॥ आत्मन्येवात्मानं विभर्ति आत्मानमेव तद्भावयतीत्याद्यात्मशब्दश्च मुख्यतो विष्णावेव युज्यते ॥ ण
 कारो बलं षकारः प्राण आत्मेति विष्णुशब्दार्थे कदेशवाचित्वाच्चात्मशब्दस्य ॥ एतया द्वारा प्राप्य ते तितस्थैव श
 रीरप्रवेशस्य प्रस्तुतत्वाच्च ॥ जीवशरीरं परित्यज्या न्यत्र गमनमात्रं विष्णोरप्यस्तीति त्रैतीत्युक्तेऽप्यविरोधः ॥ क
 णरायवादिस्वरूपमेव ह्यसौ न परित्यजति ॥ कृष्णो ह्यत्यक्तदेहोऽपित्यक्तदेहदेवच ॥ लोकानां दर्शयामास
 स्वरूपसदृशाकृतिम् ॥ येन रूपेण कंसोऽदीनृजघ्ने तद्रूपमेव हि ॥ पूज्यतेऽद्यापि शर्वाद्यैर्निर्मितान्याशवाकृतिः ॥
 स्वर्गरीरहणकाले तु जनास्तेनैव मोहिताः ॥ यत्तद्रूपं जं विष्णोर्दृष्टं सर्वजैर्भुवि ॥ अद्यापि तदेव लोके पूज्यते सर्व
 देवैर्नैरित्यादिस्कांदे ॥ प्रदर्शयति तत्तत्पसामवितृप्तदृशं नृणाम् ॥ आदायांतरधाद्यस्तु स्वर्बिंबलोकलोचनमिति
 च भागवते ॥ प्रेतां यज्ञस्य शंभुवेत्यादि बल्यकृष्टगतिवाच्ये वायं शब्दः ॥ प्रकृष्टगतित्वादेव च मरणेऽपि प्रयुज्यते ॥
 एषामेव देहमहमित्यन्नापि जीवभेद एवोक्तः ॥ अन्यथा मम जनिमानि तेवोच्येत ॥ व्यर्थता चैषामित्यादिवि
 शेषणानाम् ॥ अवेदमित्यनेनैव स्वस्य सिद्धत्वाद्देहमित्यप्यह्येतेन तिक्रियाविशेषणम् ॥ जन्मजानन्ऽपि दे
 वानां दुःखाद्विधेरहितत्वेन व्यजानामीत्यर्थः ॥ तस्मादहं मनु रित्यादावप्यह्ये गुणं भगवंतमेवाहं शब्दोक्तिः

सर्वतरत्वात्तस्मिन्नेवात्रावमित्युक्तमपुरुषशब्दोपि सर्वो वर्तते ॥ अहेयत्वादहंविष्णुः सतुसर्वतरत्वनतः ॥ अस्यस्मीत्यादिभिः शब्दैरुच्यते न्योपि जीवत इति ब्रह्मवैवर्ते ॥ न च मूढव्यवहार एव वेदनिर्णयाय भवति ॥ किं तु सर्वेषामनुभवो युक्तश्च वाक्यान्तरं च निर्णयकारणम् ॥ तस्मात्सर्वजीवादिभ्योन्यः सर्वोत्तमो विष्णुरेवात्रोक्तः ॥ नर्वेदेषु पदं किंचिद्द्वर्णो वा व्यर्थ इष्यते ॥ यथा योग्यं चार्थभेद ऊह्यः सर्वत्र वेदिभि रिति शब्दनिर्णये ॥ शब्दोरनोन्ममित्याद्या अपितत्र गतं हरिम् ॥ वदंत्यविष्णुवाची हिनशब्दः क्वचिद्व्यत इति च ॥ भावयति संभावयति ॥ सोम एव सोऽग्नयो विष्णुरेव ॥ पुत्रसंभावनमपि तत्र स्थं विष्णुसंभावयामीति तत्तस्यैव भवति ॥ एव संभावयतामैवैष पथा उरुगाय इत्याद्यपि ॥ तं पश्यंति पशव इत्याद्यपि दिव्यपश्वदीनामेव ॥ अन्येषां स्वभा

व्योवयोगतः प्रैतिसह तः प्रयत्नेव पुनर्जायते तदस्य तृतीयं जन्मतदुक्तमृषिणा गर्भेन सन्नेवेषामवेदमहं देवानां जननिमानि विष्वा ॥ शतं मापु रआयसी रक्षन्नधः श्येनो जवसानि रदीयमिति गर्भे एवैतच्छयानो वामदेव एव मुवाच स एव विद्वानस्माच्छरीरभेदादूर्ध्व उत्क्रम्या मुष्मिन्स्वर्गलोके

वप्रवृत्तिः ॥ ता एव देवताः शतं पुर आयसी ज्ञानिन्यो विशेषतः ॥ अयपयगता विनिधातोः ॥ मानुषानपेक्ष्य पूर्णत्वात्सुरः ॥ विष्णुर्मुख्यत एव पूर्णः ॥ न च शरीरैर्जीवोरक्षितः ॥ मुख्ये युज्यमाने च नामुल्यार्थः कल्प्यः ॥ शमस्य विद्यत इति शीविष्णुः पूर्णानंदत्वात् ॥ स एव ज्ञानत्वाध्वेश्वर इति श्यः ॥ सोऽस्य जीवस्य न इति श्येनः ॥ विष्णुं स्वामिं ज्ञात्वेत्यर्थः ॥ निरदीयं निष्क्रम्यातीतोऽस्मि गर्भवासंस्वरानंदो विष्णुरन्नग इति स्वर्गलोको विष्णुलो कः ॥ अमृतः सत्सर्वान्कामानाम्वातानेव सर्वान्कामान्समभवदनु भवति ॥ अपेक्षितवस्तु स्वीकार आप्तिः संभवो भोगः ॥ तान्समभवत्ततोऽमनुष्या अजायंते त्यादिवत् ॥ मुत्तयन्तरं मेव ह्यनुपचरितसर्वकामावाप्तिः ॥

मुख्यएवचार्यस्वीकार्यः ॥ अमुक्तानांविष्णुलोकगानामपिनसर्वकामावाप्तिः ॥ जयविजयादीनामप्रियदर्शनात् ॥ अतोऽमृतःसन्सर्वकामानाम्वेत्यर्थः ॥ मुक्तःकामानवाप्नोतिभुंक्तेचैवयथेष्टतः ॥ सर्वानपिनिरातंकःसर्वदाचहरेर्वशइतिसत्तत्त्वे ॥ १ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितश्रीमन्महेतरोपनिषद्भाष्येद्वितीयप्रपद्यद्वेकंपंचमोऽध्यायः ॥ २ ॥ ५ ॥

ॐ अयंविष्णुर्हिर्किंरूपउपास्योस्माभिरच्युतः ॥ इत्यपृच्छद्रमादेवीमहिदासंजनार्दनम् ॥ आहतांमहिदासोऽथपूर्णानंदतमस्त्विति ॥ उपास्यस्तादृशस्यस्वभावःपरमात्मनः ॥ येनजीवोदर्शनादीन्प्रेरितःकुरुसर्वान्कामानास्वाऽमृतःसमभवत्समभवत् ॥ १ ॥ (यथास्थानंगभिण्यः) इत्येतरयोपनिषत्सुद्वितीयाण्येकंपंचमोऽध्यायः ॥ २ ॥ ५ ॥

हरिःॐ ॥ कोयमात्मेतिवयमुपास्महेकतरःसआत्मायेनवापश्यतियेनवाशृणोतियेनवागंधानाजिघ्रतियेनवावाचंव्याकरोतियेनवास्वादुचास्वादुचविजानातियेदेतद्धृदयंमनश्चैतत्संज्ञानमा

तेसदा ॥ योविष्णुर्हृदयमितिहृद्रतत्वात्प्रकीर्तितः ॥ मंतृत्वान्मनइत्येवयच्चज्ञानस्वरूपतः ॥ एतत्सन्निहितत्वाच्चपूर्णत्वादेतिकीर्तितः ॥ इतत्वाच्चततत्वाच्चसद्वत्त्वामकेशवः ॥ गुणानामुच्चयोयस्मात्सचइत्येवशब्दितः ॥ सम्यग्ज्ञानस्वरूपत्वात्संज्ञानमितिकीर्तितः ॥ आततज्ञानरूपत्वादाज्ञानंभगवान्हरिः ॥ विविधज्ञानरूपत्वाद्विज्ञानमितिकीर्तितः ॥ प्रकृष्टात्मगुणज्ञानरूपःप्रज्ञानमुच्यते ॥ अविस्मृतित्वान्मेधासहस्रिर्दर्शनरूपतः ॥ धृतिर्धारणरूपत्वान्मतिर्मासुततत्त्वतः ॥ मनुनाम्नामजादीनामनीवेशोयतोहरिः ॥ सर्वप्रेकरूपत्वाज्जुतिरित्यभिधीयते ॥ सर्वदेशेषुकालेषुस्वरूपेषुचसर्वशः ॥ समंरमतइत्येवस्मृतिर्नामजनार्द

नः ॥ सर्वस्य कृत्तिकर्तृत्वात्संकल्पइति गीयते ॥ क्रतुःसर्वकर्तृत्वादसुरप्यसनाद्धरिः ॥ अमेयानंदरूप
त्वात्कामइत्यभिधीयते ॥ अवशःसत्त्वंतत्रत्वात्त्रयोविंशतिनामकम् ॥ योवैदेवंहरिसम्यङ्मुच्यतेखिलसं
सृतेः ॥ ब्रह्माशिवश्चशक्रश्चदेवाश्चान्येसमस्तशः ॥ तथैवपंचभूतानिपुण्यपापविभिश्चिताः ॥ क्षुद्रात्मान
स्तुयेमत्यादितरेअसुराअपि ॥ सर्वजगदिदंविष्णोर्वशेतिष्ठतिसर्वदा ॥ तैवेवनीयतेनित्यंतस्मिन्नेवप्रतिष्ठित
म् ॥ मुक्तायैलोकनामानोनीयंतेतेपिविष्णुना ॥ स्वयंचानन्यनिष्ठत्वात्प्रतिष्ठेत्यभिधीयते ॥ देशतःकाल
तश्चैवगुणतश्चातिपूर्तितः ॥ विष्णोर्ब्रह्मेतिनामैतन्मुख्यतोऽन्यत्रनक्वचित् ॥ सोलोकनामामुक्तरुचिनिमा
त्रस्वरूपतः ॥ प्रकृष्टज्ञानरूपस्यप्रसादात्परमात्मनः ॥ अस्माद्देहात्समुक्तम्यगत्वोर्ध्वलोकमुत्तमम् ॥

ज्ञानंविज्ञानंप्रज्ञानंमेधादृष्टिर्धृतिर्मतिर्मनीषाजूतिःस्मृतिःसंकल्पःक्रतुरसुःकामोवशइति सर्वा
ण्येवैतानिप्रज्ञानस्यनाम्नधेयानिभवंत्येवब्रह्मैषइंद्रोपप्रजापतिरेतेसर्वेदेवाइमानिचंपंचमहाभू

अमृतःसन्विष्णुलोकैर्भोगान्संप्राप्यपुष्कलान् ॥ भुंक्तेयथेष्टोनित्यमिति वेदानुशासनमित्याद्येतरयसं
हितायाम् ॥ जानंत्यापिदेव्यालोकानुग्रहार्थंविशेषज्ञानार्थंचकोयमात्मेतिपृष्टःसभगवानाह ॥ कतरः
सआत्मेति ॥ कतरःआनंदतमःयत्रोभयोःप्रयोगेनतत्रैकार्थीतरसमावितिशब्दनिर्णये ॥ यत्प्रेरणादयं
जीवोदर्शनादीन्करोतिच ॥ रमाब्रह्मादीनामपित्प्रेरितत्वात् ॥ सर्वेषांदर्शनादिकारणत्वमैकैकमपितस्य
लक्षणंभवतीतिवाशब्दःसर्वत्रानुषज्यते ॥ प्रजापतिःशिवःलिंगाभिमानित्वात् ॥ प्रजापतिःशिवःशेषोलं
गमित्यभिधीयते ॥ लिंगाभिमानीलोकस्थस्रष्टागिरिशएवहीतिशेषपुराणे ॥ सममस्त्वनयोर्युद्धमिति

प्राह्मप्रजापतिः ॥ वाक्यं शिवस्य तच्छ्रुत्वा शक्रो नेत्याहं सत्वरं प्रतिभारते ॥ क्षुद्रमिश्राणीव बीजानि शाल्या
 दिवीजवत् ॥ भिन्नस्वभावा ब्रह्मादयः सर्वजीवाः ॥ ब्रह्माद्याः सर्वे एवैते जीवा भिन्नस्वभावाकाः ॥ यथा
 शाल्यादि बीजानि भिन्नबीर्याणि सर्वशङ्कानि सत्तत्त्वे ॥ प्रथमेतराणीति शब्दो मानुषाणां द्वितीयोऽसुरादीना
 म् ॥ प्रज्ञानेनोऽलोकइति ॥ अलोकशब्देन मुक्तसमुदाय उच्यते ॥ ब्रह्मादिस्थावरांतस्य लोकस्य सर्वं
 तत्प्रज्ञानेन विष्णवधीनत्वस्य पूर्वमेवोक्तत्वात् पुनः प्रज्ञानेन त्रिलोकइति मुक्तविषयमेव ॥ मुक्तो ह्यलो
 कयत्वा इलोकः ॥ अंजजानि चेत्याद्युक्त्वा पुनरश्वगावइत्यादि देवादीनां मन आदरेव जातानामपि स्वी

तानि पृथिवीवायुराकाश आपोज्योतीषीत्येतानीमानि च क्षुद्रमिश्राणीव बीजानीतराणि चेतरा
 णि चांजजानि च जारुजानि च खेदजानि चोद्भिज्जानि च श्वागावः पुरुषा इति नोयत्किंचेदं प्रा
 णिजंगमंचपतत्रिचयचस्थारं सर्वतत्प्रज्ञानेन प्रतिष्ठितं प्रज्ञानेन त्रिलोकः प्रज्ञाप्रतिष्ठाप्र

कारार्थम् ॥ अंजजत्वाद्युत्पत्तिप्रकारोऽपि विष्णवधीनइति ज्ञापयितुं तत्कथनम् ॥ तथाश्मानस्तृणकाष्ठा
 श्वसर्वे दिदृक्षयेत्यां प्रकृतिं भजंतइति भारतवचनादश्मादीनामपि प्राणि त्वात्तत्स्वीकारार्थं प्राणीति ॥ गमन
 पतनस्थिरत्वादयोऽपि भावा विष्णवधीनाइति ज्ञापयितुं जंगममित्यादिवचनम् ॥ स एतेनेत्यलोकशब्दोक्तो
 मुक्तः परामृश्यते ॥ सकलकर्मबंधमुक्त्यनंतरं हि शरीरादुत्क्रामति ॥ प्रकृष्टज्ञानरूपेण विष्णुना प्रेरितः प्रज्ञे
 नात्मनैवोत्क्रम्यते नैव सर्वाङ्कामानां स्वात्मेनैव सर्वाङ्कामान्संभुक्तइति सर्वत्रानुषज्यते ॥ प्रज्ञानेन त्रिलोकइत्यु
 क्तकथं प्रज्ञानेन त्रिलोकइत्याकांक्षायांतस्थैव व्याख्यानं स एतेन प्रज्ञेनात्मनेत्यादि ॥ अनुक्तविशेषणानामपि

भगवद्धीनत्वज्ञापनार्थप्रज्ञानेत्रोलोकइतिसामान्यवचनम् ॥ अनारब्धफलानांचप्रारब्धानांचसर्वशः ॥
कर्मणांदाहएवायंमुक्तिरित्यभिधीयते ॥ सतुमुक्तस्ततोद्देहादुद्भच्छतिपरात्मना ॥ प्रेरितोविष्णुलोकंचप्रा
प्यभोगानवाप्यच ॥ भुंक्तेविष्णुप्रसादेननविष्णोरवशःकचित् ॥ विष्णुतंत्राइमेसर्वमुक्ताअपियतोऽस्वि
लाइतिब्रह्मांड ॥ ब्रह्मेन्द्रादिशब्दविष्णावेवमुख्यतइतितद्याहृत्याजीवानांस्वीकारार्थमेवइत्यादिशब्दः ॥
सहिभावान्स्वनेत्रकोपिनानुग्राहः ॥ अनुग्राहत्वंहिब्रह्मादीनामत्रविवक्षितम् ॥ नेयतानुग्राहतापिनसा
विष्णोःस्वतोपित्विशब्दतत्त्वे ॥ १ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमन्महैतरेयो
पनिषद्भाष्येद्वितीयप्रपद्यद्वेकषष्ठोऽध्यायः ॥ २ ॥ ६ ॥

ज्ञानंब्रह्मसत्तेनप्रज्ञेनात्मनास्माह्लोकादुत्क्रम्याभुष्मिन्स्वर्गलोकेसर्वान्कामानास्वामृतःसमभ
वत्समभवत् ॥ १ ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सुद्वितीयारण्यकेषष्ठोऽध्यायः ॥ २ ॥ ६ ॥
हरिःॐ । वाङ्मेमनसिप्रतिष्ठितामनोमेवाचिप्रतिष्ठितामविरावीर्मणधिवेदस्यमआणीस्थश्रुतं
ॐवाङ्मेमनसिप्रतिष्ठिताअवबोधहूपेविष्णौप्रतिष्ठितासचविष्णुर्मेवाचिस्थितः ॥ यदेतद्दृश्यमनश्चेतिवि
ष्णुनामधेयेषूक्तत्वात्॥आविरावीर्मणधिवेविष्णोममाविराविर्भव ॥आणीस्थितआण्यांस्थितविष्णोइतिसं
बोधनम्॥आधारःसर्ववेदानांचेदाणीप्राणउच्यते॥नस्मिन्स्थितोहरिर्नित्यमाणीस्थइतिगीयतइतिशब्दतत्त्वे॥
आविरावीरितिदैर्घ्यमतिशयार्थ ॥ आधिक्येधिकमितिसूत्रात् ॥ अणशब्दस्यगतिवाचित्वाच्चलमाणमु
च्यते ॥ तस्यधारणेनतद्वानाणी ॥ स्थापकइत्यर्थः ॥ मेश्रुतंमग्राहसीः ॥ ममविद्यागोचरएवसर्वदाभ
व ॥ विस्तृतोमाभव ॥ हेविष्णोअनेनत्वद्विषयेगैवाधीतेनाहोरात्रासंधामि ॥ सर्वाहोरात्रेष्वपित्वद्विष

याध्ययनमेवकरोमीत्यर्थः ॥ ऋतं यथावदवगतं त्वां विष्यामि ॥ सत्यं साधुगुणैस्ततः सर्वं नियन्तरं च ॥ तद्वि
 ष्णवाख्यं ब्रह्म मामवत्वितितस्यैव विष्णोः परोक्षत्वेनैव प्रार्थनम् ॥ बाह्म इत्यादिकं त्वं विष्णुप्रार्थनरूपकम् ॥
 अविघ्नत्वमभीप्सूनां शिष्याणां दृष्टवान्हरिरिति च ॥ १ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते
 श्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्ये द्वितीयप्रघटके सप्तमोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७ ॥ इति द्वितीयप्रघटकसंपूर्णम् ॥ २ ॥
 ॐ विष्णुनाम्निषकारस्यणकारस्य च संहिताम् ॥ विष्णोस्तु बहुरूपाणां वाचिका मृषयो विदुः ॥ तौ च वर्णौ
 हरैः सम्यक् स्वरूपप्रतिपादकौ ॥ बहुधैवस्थितस्यास्य सदैवैकस्वरूपिणः ॥ विष्णुनामार्थरूपत्वाद्देवानामपि
 मेमाप्रहासीरेनेनाधीतेनाहोरात्रान्तसंस्थाम्भृतं वदिष्यामि सत्यं वदिष्यामि तन्माभवतु तद्वत्कारम
 वत्ववतु मामवतु वत्कारमवतु वत्कारम् ॥ १ ॥ २६ ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सु द्वितीयारण्यके सप्त
 मोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७ ॥

हरिः ॐ । अथातः संहिताया उपनिषत्पृथिवीपूर्वरूपं द्यौरुत्तररूपं वायुसंहितेति मां दूक्रेय आ
 सक्ताः ॥ अन्येषामपिशब्दानां संहिता विष्णुवाचिकाः ॥ तद्वाचकास्तथावर्णाः सर्वे लौकिकवैदिकाः ॥
 पृथिवीनामंकरूपं पृथुत्वात् पृथिवीस्थितम् ॥ देवतापूर्ववर्णस्य पूर्व रूपं तदुच्यते ॥ देवतोत्तरवर्णस्य क्रीडना
 च्छुनामकम् ॥ दिविस्थितं हरेरूपमुत्तररूपमुच्यते ॥ वेदकत्वाच्चायनत्वाद्द्रूपं द्वायुनामकम् ॥ विष्णो
 स्ताद्वर्णयोर्मध्यदेवतेति प्रकीर्तितम् ॥ संहितानामंकरूपद्वयसहस्थितेः ॥ वर्णद्वयविकारं च षकारं केचि
 द्ब्रुवन् ॥ षकारं मध्यमं त्रैवर्णकारं केचिदुत्तरम् ॥ पृथक्करणमैवैषां वर्णयोर्मध्यमुच्यते ॥ उपसर्गमात्रं वी
 त्याहुः केचिन्नामष्णमाचकम् ॥ षकारं च णकारं च वर्णौ पूर्वोत्तरावपि ॥ व्यक्तिरेवोष्मणस्तत्र मध्यमित्य

अधिधीतो। सर्वप्येतउपादेयाः पक्षानिर्वाषकायतइत्याद्यैतरेयसंहितायाम् ॥ आकाशस्थआकाशनामाग्न
वाचवर्णयोर्मध्यदेवतेतिमाक्षव्यः। उग्रयरूपसंहितत्वासंहितानामकः ॥ समाङ्केयस्तेनमाक्षव्येनापरिहृतः
स्वपक्षइतिमेने। मेमदीयेनमहुपासितेनास्याकाशस्यपुत्रेणवायुनानसमागदसौमाक्षव्यः ॥ वायुस्थविष्णव
नुपासनात् ॥ यद्यप्याकाशस्थोऽगवान्संहितानामकोऽभवति। तथापिनवायुस्थस्यासंहितात्वं भवतीत्यपरि
हृतत्वम्। परिहृतोमाङ्केयपक्षइत्यहमेनइत्यागस्त्यः ॥ आकाशेविष्णुपासनस्याधिकफलत्वात् ॥ पिताह्या
काशोवायोः ॥ भगवतस्तुपक्षः समत्वमेवाव्याकाशयोरिति॥ आकाशस्यपितृत्वाद्वायोर्बलाधिकत्वाच्चो

काशः संहितेत्यस्यमाक्षव्योवेद्यांचकेमहाविपरिद्धतोमेनेमेस्यपुत्रेणसमगादिति समानैवैत
त्परिद्धतोमेनइत्यागस्त्यः समानंद्येतद्भवतिवायुश्चाकाशश्चेत्यधिदैवतमथाध्यात्मंवाक्पूर्वंप्रम
नउत्तररूपंप्राणस्संहितेतिशूरवीरोमाङ्केयोथहास्यपुत्रआहज्येष्टोमनःपूर्वरूपंवागुत्तररूपंमन
सावाग्नेसंकल्पयत्यथवाचाव्याहरतितस्मान्मनसुवपूर्वरूपंवागुत्तररूपंप्राणस्त्वैवसंहितेनिस
मानमेनयोरत्रपितुश्चपुत्रस्यचसणोश्चरथः प्रष्टुवाहनोमनोवाक्प्राणसंहतः सयसुवमेतांसंहि

भयोरुपासनास्थानेत्वेसाग्यम्। तस्माद्गुभावपियाद्यौ। त्वर्गिन्द्रियदेवतात्वेनाकाशात्पूर्वमेववायोः सात्विकाहं
कारजत्वाद्वायोरौकाशाद्गुणाधिकत्वम् ॥ तथाप्यन्नाकाशस्यपितृत्वंव्याप्तिश्चाधिकेत्युपासनायां साम्य
म् ॥ अत्रप्राणारुध्यस्यग्नौस्थितस्यविष्णोः ॥ संहितानामत्वेपितापुत्रयोः साम्यमेव ॥ अन्यत्रतुपुत्रपक्ष
एवबलीयान् ॥ युक्तिमत्त्वात् ॥ मनोवाक्प्राणनामासौमनआदिषुसंस्थितः ॥ विष्णुस्तस्यरथोदेहइंद्रि
याश्चः प्रकीर्तितइतिच ॥ प्रष्टुः सपृच्छनीयत्वात्परमात्माजनार्दनः ॥ वक्तृत्वाच्चैववाङ्मनामनोमंतुवहे

तुतइतिच ॥ प्राणनेवप्राणोनामभवति ॥ वदन्वाक्पश्यंश्चक्षुःशृण्वन्श्रोत्रंमन्वानोमनस्तान्यस्यैवतानिक
र्मनामान्येवेतिचश्रुतिः ॥ मुक्तिरेवस्वर्गलोकः ॥ अमुष्मिन्स्वर्गलोकेसर्वान्कामानान्वेतिप्रस्तुतत्वात् ॥ मुक्तः
प्रकृष्टज्ञानैश्चवैद्विर्बिण्णस्यतेजसा ॥ नित्यायुषाचयुक्तः स्यात्संहितारूपविद्धेरितिच ॥ प्रकृष्टत्वेनजननात्य
जेतिज्ञानम् ॥ पातिशंसाधनाश्चेतिपशवोवेदाः ॥ परब्रह्मणोविष्णोर्वरणादेवसम्यक्चायितस्वरूपंतेजःब्रह्म
वर्चसम् ॥ लौकिकप्रजादिकमपितदिच्छतांयथायोग्यंभवति ॥ माण्डूकेयैर्ऋषिभिरुपासिताएताविद्याः ॥ १ ॥
वराहोवामनःसिंहइतिरूपत्रयंहरेः ॥ पूर्वोत्तरार्णमध्येषुस्थितमुक्तंसनातनम् ॥ माण्डूकेयैर्हिंशाकल्योवासुदेवा
दिरूपिणाम् ॥ तेषुचोच्चारकेचैवस्थितमाहचतुर्विधम् ॥ भूमिद्युदृष्टिपर्जन्यनाम्नोव्याधिषुसंस्थितम् ॥ उर्व्यादी

तावैदसंधीयनेप्रजयापथुभिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेणलोकेनसर्वमायुरेतीतिनुमाण्डूकेयानाम्
॥ १ ॥ अथशाकल्यस्यपृथिवीपूर्वरूपंद्यौरुत्तररूपंदृष्टिःसंधिःपर्जन्यःसंधातातदुतापियत्रैत
द्वलवदनूह्लन्संदधदहोरात्रेवर्षतिद्यावापृथिव्यौसमधातामित्युताप्याहुरितीन्वधिदेवतमथा
नांचतुर्णांचदेहएवस्थितिंपुनः ॥ अधरार्धस्यचोर्व्याश्चसाम्यमन्यस्यवैदिवा ॥ वाचोदृष्ट्यैवसाम्यंचपर्ज
न्येनैवचात्मनः ॥ तेषांतेषुस्थितिंचैवविष्णोश्चचतुरात्मनः ॥ आकाशस्यांतराकाशेशोसिंहस्यात्रसंस्थिति
म् ॥ वायोःप्राणात्मतांचैवतत्रदाशरथेःस्थितिम् ॥ सूर्यविद्युद्भुताशानांदग्युदेतःसुचस्थितिम् ॥ कपिल
स्यचहंसस्यजामदग्न्यस्यतेषुच ॥ स्थितिंवदतिविद्येयमपिमोक्षप्रदायिनीत्यादिच ॥ वर्षणादृष्टिः ॥ परं
जनयतीतिपर्जन्यनामाविष्णुः ॥ संधिनोतीतिसंधिः ॥ धिनुपुष्टावितिधातुः ॥ सम्यग्धारणासंधाता ॥
वर्षणमेवद्यावापृथिव्योःसंधानम् ॥ पर्जन्यस्योभगवांस्तुतर्कता ॥ २ ॥ पृथिवीस्थोवराहस्तुसंहितादेव

तोदिता ॥ दिविष्ठोवा मनश्चैव संप्रोक्तः पददेवता ॥ नृसिंहरत्नतरिक्षस्थो भगवान्कर्मदेवता ॥ स्वाध्यायमेवं
ध्यात्वायः करोत्युपवेद्यतम् ॥ तस्यापवदितायातित्रैलोक्यादधएवहि ॥ नाशमामोतिनिरयेतस्मादपव
देन्यतम् ॥ गच्छस्यधइतिब्रूयादस्यब्राह्मणतस्तथा ॥ ब्रह्मप्राप्तोर्हि योग्यो ब्राह्मणः स नचेतइतिच भंजनव
र्जितत्वान्निर्भुजं संहिता ॥ तूणच्छेदनइतिथतोः प्रतृणणंपदम् ॥ उभयमंतरेणक्रमः ॥ निर्भुजमूलत्वात्पदा

ध्यातमंपुरुषो ह्वाअयंसर्वआदंदेविदलेभवतइत्याहुस्तस्येदमेवपृथिव्यारूपमिदं दिवस्तत्राय
मंतरेणकाशोयथासौद्यावापृथिव्यावन्तरेणकाशस्तस्मिन्हस्मिन्नाकाशे प्राण आयत्तोयथामु
ष्मिन्नाकाशे वायुरायत्तोयथामूनित्रीणि ज्योतीष्येवमिमानीपुरुषेत्रीणि ज्योतीषियथासौदि
व्यादित्यएवमिदं शिरसिचक्षुर्यथासावन्तरिक्षेविद्युदेवमिदमात्मनिहृदयंयथायमग्निः पृथिव्या
मेवमिदमुपस्थेरेतएवमुहस्मसर्वलोकमात्मानमनुविधायाहेदमेवपृथिव्यारूपमिदं दिवः सयएव
मेतांसंहितावेदंसंधीयते प्रजयापथुमिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेणलोकेनसर्वमायुरेति ॥ २ ॥
अथातो निर्भुजप्रवादाः पृथिव्यायतनं निर्भुजं दिव्यायतनं प्रतृणणमंतरिक्षायतनमुभयमन्तरेणा
थयद्येनं निर्भुजं ब्रुवन्तमुपवेददृच्योष्ठावराभ्यां स्थानाभ्यामित्येनंब्रूयादथद्येनंप्रतृणणंब्रुवन्त

दीनांतद्विषयप्रवादा अपि निर्भुजप्रवादा इत्येवोच्यते ॥ पृथिवीस्थितपृथिवीनामकविष्णवायतनंपृथिव्या
यतनमित्यादि ॥ अवराभ्यांपृथिव्यंतर्दिक्षाभ्यांच्युतोसीति ॥ उत्तराभ्यामंतरिक्षद्युभ्याम् ॥ कमस्वाध्याय
कृत्यस्तं विशेषेण निर्दिशेत् ॥ लोकत्रयादपि भक्षोयस्मात्तं निर्दिशको भवेदिति च ॥ तस्मादतिदुष्टत्वात्तान्निद
कोनास्येवेत्युक्तं स्थानास्युपवादइति ॥ तं कृण्वं पुंडरीकाक्षं कोनुयुध्येत बुद्धिमानित्यादिवत् ॥ उपवेदेदि

त्युक्तो मनुष्यमात्रः ॥ पर उपपवदेदित्यसुरः ॥ सर्वशत्रुत्वात् ॥ अमुक्तिर्योऽयैस्तु नैरेर्विदुषां निन्दनेकते ॥
 ब्रूयाह्लोकच्युतोसीति निर्निदितोसुरसर्गिणः ॥ नाशयिष्यति विष्णुस्त्वामंधेममसि पातयेत् ॥ इति ब्रूयान्नतु ब्रू-
 याद्वेवसर्गस्मकंकचिदिति च ॥ षण्योःसंधिकरणात्संहिताध्ययनं भवेत् ॥ विषणस्त्वितियो ब्रूयात्पदाध्या-
 यी भवेतसः ॥ संध्युक्तिश्च विभागश्च द्वयंव्याप्तं क्रमेण तु ॥ तस्माद्विधापिवचनात्कमाध्यायी भवेतसः ॥
 भोगवद्विचयो मोक्ष इच्छेद्विष्णव इत्यसौ ॥ मोक्षकामो विषणवेद्वयकामो द्वयं वेदेत् ॥ विष्णुना मात्मकत्वा

मुपपवदेदच्योऽष्टा उत्तराभ्यां स्थानाभ्यामित्येनं ब्रूयाद्यस्त्वेवोभयमंतरेणाहुतस्य नास्त्युपवादो य-
 द्विसंधिं विवर्तयति तन्निर्भुजस्य रूपमथ यच्छुद्धे अक्षरे अभिव्याहरति तत्प्रतृणस्याग्र उ एवोभ-
 यमन्तरेणोभयंव्याप्तं सवत्यन्नाद्यकामो निर्भुजं ब्रूयात्स्वर्गकामः प्रतृणमुभयकाम उभयमन्तरे-
 णाथ यद्येनं निर्भुजं ब्रुवन्तं पर उपपवदेत्पृथिवीं देवतामारः पृथिवीत्वा देवतारिष्यतीत्येनं ब्रूयादथ य-
 द्येनं प्रतृणं ब्रुवन्तं पर उपपवदेद्विंदेवतामारोद्यौ स्त्वा देवतारिष्यतीत्येनं ब्रूयादथ यद्येनमुभयमन्त-
 रेण ब्रुवन्तं पर उपपवदेदं तं रिक्षं देवतामारो न रिक्षंत्वा देवतारिष्यतीत्येनं ब्रूयाद्यथा तु कथा च ब्रुवन्वा ब्रु-
 वन्तं वा ब्रूयादभ्याशमेव यत्तथास्यान्त्रत्वेवान्यत्कुशलाह्वानं ब्रूयादिति द्युम्न एव ब्राह्मणं ब्रूया

च्चाथ संहितपदक्रमाः ॥ सर्ववेदस्थिता मोक्षतद्भोगद्वयसाधकाः ॥ तज्ज्ञानमेवनान्येषामिति वेदानुशास-
 नम् ॥ संहिताद्या ब्रुवन्वापि य एवं विनचा ब्रुवन् ॥ परिवादं ब्रुवंतं वान्ब्रुवंतं मथापि वा ॥ यद्वेदे तत्तथैव स्या-
 त्क्षिप्रमेव न संशय इति च ॥ अग्र एव ॥ अग्र्यमेवोभयमंतरेण ॥ द्युम्नोद्युतिस्वरूपत्वाद्विष्णुरेव प्रकीर्तितः ॥
 योनिकामतितस्याज्ञामति द्युम्नः प्रकीर्तितः ॥ मोक्षयोग्योऽपि यस्येवमति द्युम्नो भवेत्पुमान् ॥ लोकच्युतो

सीत्येवंतंब्रूयान्नाज्ञास्थितं क्वचित् ॥ लोकच्युतो भवेत्येनमपि नैव देकचित् ॥ च्युतो सीति तु शिक्षार्थं ब्रू-
यान्नैवान्यथा क्वचिदिति च ॥ ३ ॥ भगवदुपासकस्य यस्मिन्कस्मिंश्चिद्दोष उक्तेतं प्रयुक्तिप्रकारः पूर्वदर्शितः ॥
अनुव्याहारशब्देन भगवदुपासनाविषय एवास्याशक्त्यादिदोषवदतः प्रयुक्तिरुच्यते ॥ निर्भुजं वदंतमित्या-
दित्ववस्थामात्रदर्शनम् ॥ आत्मनो ज्ञानसामर्थ्यानुसारोपवक्तव्यत्वाद् अनुव्याहारः ॥ सर्वाधारत्वतो वंश इ-
त्युपासीतयो हरिम् ॥ वायुं च मुक्तिमोति य एव तदुपासकम् ॥ निंदितविष्णुविज्ञानविषये तं वेदतः ॥ वि-

आतिद्युमे च न ब्राह्मणं ब्रूयात्त्रमो अस्तु ब्राह्मणेभ्य इति हस्माद्दशरूपीरोमां हुकेयः ॥ ३ ॥
अथातो नुव्याहाराः प्राणो वंश इति विद्यात्सय एनं प्राणं वंशमुपवेदेच्छं कुर्वंत चेन्मन्येत प्राणवशंस-
मथां ३ प्राणं भावंशं संदधंत न शक्नोषीत्याहुः प्राणस्त्वावंशो ह्यस्य तीत्येनं ब्रूयादथ चेदशक्रुवन्तं मन्ये-
त प्राणं वंशं संधिस्तिर्षतं नाशकः संधातुं प्राणस्त्वावंशो ह्यस्य तीत्येनं ब्रूयाद्यथा तु कथा च ब्रुवन्वा-
ब्रुवंतं वा ब्रूयादभ्याशमेव यत्तथा स्यात्तत्वेवान्यत्कुशलं ब्राह्मणं ब्रूयादिति द्युभ्र एव ब्राह्मणं ब्रूया-
त्आतिद्युमे च न ब्राह्मणं ब्रूयात्त्रमो अस्तु ब्राह्मणेभ्य इति हस्माद्दशरूपीरोमां हुकेयः ॥ ४ ॥

ष्णुना वंशभूतेन वायुना सहितं तथा ॥ न शक्नोषीति सामान्याहस्यतस्त्वामतो हितौ ॥ ज्ञानसामर्थ्यावनि-
त्यं ब्रूयाद्वैवादिरुत्तमः ॥ अन्योगंधर्वपित्रादिरुत्पज्ञानबलो हि यः ॥ स ब्रूयाद्विष्णुवायुभ्यां संधिं चिच्छंतं
मेव मायम् ॥ संधातुं नाशको यस्माद्धास्यतस्त्वामतो हितो विति च ॥ स य एनं प्राणं वंशमुपवेदेत्याणं प्रत्येनमु-
पासकमुपवेदेत् ॥ प्राणस्य विष्णोः प्रियत्वं तव न प्राप्स्यतीति ॥ नाशकः संधातुं मया सह संधानं कर्तुं नाश-
कः ॥ मम प्रीतिं कर्तुं नाशकः ॥ तद्वक्तभक्तेष्वपियोनकुयात्प्रीतिमंजसा ॥ विष्णुर्जहाति तं पापमिह चामु

त्रचभ्रुरितिचभारते ॥ ४ ॥ पूर्ववर्णीस्थितंयत्तद्रूपंपूर्वाक्षराभिधम् ॥ वराहाख्यहरेरन्यवर्णगंगामना
भिधम् ॥ उत्तराक्षरसंज्ञंचवर्णयोरंतरस्थितम् ॥ अवनात्काशनाच्चैतदवकाशाभिधंहरः ॥ नृसिंहरूपमि
त्याहुर्निर्भुजास्यास्ताथावदत् ॥ ह्रस्वोयेनाक्षरोच्चारोमात्रासंधिस्वरात्मकः ॥ व्यासरूपोह्रिःसाक्षात्संहि
तानामकस्त्विति ॥ तत्पुत्रोमध्यमःप्राहसमोच्चारणकारणः ॥ सामनामावासुदेवःसंहितानामवानिती
तिच ॥ मापयतित्रायतिचेतिमात्राभगवान् ॥ यथोच्चारितवर्णयोर्मध्यस्थितश्च ॥ मानस्तेनेभ्योये
अभिद्रुहस्पदेनिरामिणोरिपबोन्नेषुजागृधुः ॥ येषानैतन्नापरंकिंचनैकंब्रह्मणस्पतेब्रूहिनेभ्यःकदाचित् ॥

अथखल्व्वाहुर्निर्भुजवक्त्राःपूर्वमक्षरंपूर्वरूपमुत्तरमुत्तररूपंयोवकाशःपूर्वरूपोत्तररूपेअंतरेणसांसं
हितेनिसयलुवमेतांसंहितांवेदसंधीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेणलोकेनसर्वमायु
रेत्यथवयंब्रूमोर्निर्भुजवक्त्रादितिहस्माहह्रस्वोमांडूकेयःपूर्वमेवाक्षरंपूर्वरूपमुत्तरमुत्तररूपंयोवका
शःपूर्वरूपोत्तररूपेअंतरेणयेनसंधिंविवर्तयतियेनस्वराःस्वरंविजानातियेनमात्रामात्रांविभजते
अथोशमेनोपरतामनुष्यायेधर्मिणोब्रूहिनेभ्यःसदानः ॥ आदेवानामोहतेविषयोहृदिबृहस्पतेनपरःसा
म्रोविदुः ॥ अभिद्रुहस्पदेअभितोद्रोहस्यनित्यनिरतिशयदुःखस्यांधतमसोयोग्याः ॥ ऐकात्म्यंम
यदिदंकेचिद्दूरनैपुणाः ॥ शास्त्रतत्त्वमविज्ञायतथावादबलाजनाः ॥ कामक्रोधाभिभूतत्वादहंकार
वशंगताः ॥ याथातथ्यमविज्ञायशास्त्राणांशास्त्रदस्यवः ॥ ब्रह्मस्तेनानिरानंदोअपक्वमनसोशिवाः ॥
वैगुण्यमेवपश्यंतिनगुणानिनिर्जते ॥ तेषांतमःशरीराणांतमएवपरायणमितिमोक्षधर्मभगवद्वचनोदे
वंविधाएवस्तेनाः ॥ अभिद्रुहस्पदस्थाश्च ॥ निरामिणःरामस्यरमणरूपस्यपूर्णानंदस्वरूपस्यविष्णो

जीवस्वरूपताज्ञानेन नीचताविदः ॥ तएव रिपवश्च तस्य ॥ अवजानंति मां मूढा मानुषी तनुमाश्रितम् ॥
परं भावमजानं तो मम भूतमहेश्वरम् ॥ मोघाशामोघकर्माणो मोघज्ञाना विचेतसः ॥ राक्षसी मासुरी
चैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रिता इत्यादिवचनादसुरादयः ॥ अन्नेषु जागृधुः भोगमात्रगृध्रवः ॥ येषां मेतत्सर्वोत्त
मं वासुदेवाख्यं परं ब्रह्म नास्तीति पक्षः ईशितव्ये विद्यमाने हीश्वरो भवतीति ॥ नचापरां किंचित्परमापेक्षया ह्य
परमिति ॥ किंतु हि किंच नैकं किमप्येकमेव वस्वस्ति न परमपरं चेति तेषां पक्षः ॥ असत्यमप्रतिष्ठते जगदाद्वार
नीश्वरम् ॥ अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहेतुकम् ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानो ल्पबुद्धयः ॥ प्रभवं

सासंहितेति सद्य एव मेतां संहितां विदसंधीयते प्रजयापशुभिर्यशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्व
मायुरेत्यथ हास्यपुत्र आह मध्यमः प्राप्ती बोधीपुत्रोक्षरे खल्विमे अविकर्षजनैकी कुर्वन् यथावर्ण
माह नद्यासौ मात्रापूर्वरूपोत्तररूपे अंतरेण संधि विज्ञपनी साम तद्भवति सामैवाहं संहितां मन्यद्
तितदप्येतद्विणोक्तं बृहस्पतेन परः सामो विदुर्गिति सद्य एव मेतां संहितां विदसंधीयते प्रजयापशु

त्युपकर्माणः क्षयाय जगतोऽहिताः ॥ ईश्वरो ह म हं भोगी सिद्धो हं बलवान्मुखीत्यादिवचनात् ॥ ब्रह्मणस्पते
ब्रह्मणो वेदस्य पते वायो ॥ अथ हे ममासन्यं प्राणमूचुः ॥ एष उ एव ब्रह्मणस्पतिर्वाग्वै ब्रह्मतस्या एष पतिस्त
स्माद्ब्रह्मणस्पतिरित्यादि श्रुतेरेतादृशेभ्यो माब्रूहि ॥ शमेन विष्णुनिष्ठया उपसमीपे तस्मिन्नेवरताः साम्नो
विष्णोः परं किमपि न विदुः ॥ तदेव देवानां व्रयः ॥ सर्वदेवानां परतमं विष्णवाख्यं ब्रह्म हृदा व्योहते ॥ वासुदे
वादि रूपेण वरं नियामकं चेति व्रयः ॥ तेभ्यो ब्रूहि ॥ वायुं विद्याः समासाद्य सर्वासां पतिमूचिरे ॥ स्तेने
भ्यो मैव नो ब्रूहि ब्रूह्यथो वैष्णवेषु चेति च ॥ सामनाम्ना श्रुतिर्यस्माद्विष्णुमाह ततः प्रियम् ॥ तन्नाम विष्णो रिह

तुसंहितार्थवदेद्यतइतिच ॥ सामन्नाम्नाःसंहिताशब्दार्थत्वाद्धिष्णोस्तस्यनाम्नाःश्रुतिसिद्धत्वाच्चसामनाम्ना
वासुदेवरूपसमाख्यासुपंचरात्रेपठितत्वाच्चतद्रूपसंहितानामकमिति युक्तमित्यभिप्रायः ॥ ५ ॥ देवता
पूर्ववर्णस्यलक्ष्मीरेवप्रकीर्तिता ॥ नारायणस्तूत्तरस्यतौवाक्प्राणाभिधौमतौ ॥ मध्यस्थःसंहितानामा
सोर्धनारीपुमात्मकः ॥ वेदात्मकत्वाद्वाङ्मनाम्नीलक्ष्मीरेवप्रकीर्तिता ॥ प्राणानामाप्राणेतृत्वात्साक्षान्ना
रायणःस्वयम् ॥ रमित्यानंदउद्धिष्टःसंभोग्ययमुदाहृतम् ॥ विष्णुभोग्यारतितरालक्ष्मीरेवस्थंरम् ॥ नारा

भिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेणल्लोकेनसर्वमायुरेति ॥ ५ ॥ बृहद्रथंतरयोहूपेणसंहितासंधी
यतइतिताक्ष्यौवाग्वैरथंतरस्यरूपंप्राणोबृहत्तत्तमाभ्यामुखलुसंहितासंधीयतेवाचावप्राणेनचै
तस्यांहस्मोपनिषदिसंवत्सरंगारक्षयतेताक्ष्यएतस्यांहस्ममात्रायांसंवत्सरंगारक्षयतेताक्ष्यस्त
दप्येतद्विष्णोक्तं रथंतरमाजसारावसिष्ठः ॥ भरद्वाजोबृहदाचेक्रेअग्नोरितिसयएवमेतांसं
हितविदसंधीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेणल्लोकेनसर्वमायुरेतिवाक्प्राणेनसंहिते
तिकौठरव्यःप्राणःपवमानेनपवमानोविश्वेदेवैर्विश्वेदेवाःस्वर्गेणल्लोकेनस्वर्गल्लोकोब्रह्मणसैषा

यणोबृहत्त्वात्तुबृहन्नामाप्रकीर्तिताः ॥ रथंतरस्यबृहत्तदेवतैचैवतावुभौ ॥ वाक्प्राणसंस्थितौचैवताभ्यामे
वहिसंधितम् ॥ लक्ष्मीनारायणंरूपंसंहितानामकंशुभम् ॥ एतांविद्यामवाप्तुंहिवत्सरंगारक्षत ॥ ता
क्ष्यएतन्मात्रंचसमुद्दिश्यनचापरम् ॥ संहितादेवताबृहद्यदतिकुठरवात्मजः ॥ द्वयंद्वयदेवतानांभित्ति
तंहरिशर्ववत् ॥ संहितानामकंतत्रवर्णमध्यस्यदेवता ॥ तयोरेकदेवतयोःपरमन्यत्तथावरम् ॥ अव
रस्यपरस्यापिसंयोगात्संहितानुसा ॥ प्रोक्तावरपरेत्येववाक्प्राणाख्योरमाच्युतौ ॥ संहितैकातथैवान्याके

शवोवायुसंयुतः ॥ वायुः सप्तमनाख्यो देवताश्चाखिला अपि ॥ तृतीयासंहिताप्रोक्ता देवतास्ताः सशंकराः ॥ चतुर्थीसंहिताप्रोक्ता शंकरो ब्रह्मणा सह ॥ पंचमीसंहिताचैव संहितामोक्षदा हमाः ॥ प्रथमायां द्वितीयायां विष्णुरेव परोमतः ॥ तृतीयायां वायुरेव चतुर्थ्यासर्वदेवताः ॥ विरिचएव पंचम्यामवरा इतरेततः ॥ प्रथमायां संहितायामवरो वामभागः ॥ द्वितीयायां तु परमस्तृतीयायां नथावरः ॥ चतुर्थ्यां परमश्चैव पंचम्यां वामगोवरः ॥ अवराधाः परांताय देताः सर्वाश्च संहिताः ॥ ततो वरपराः प्रोक्ता नैवोक्तास्ताः परावराः ॥ अग्निमान्द्युलोकस्य शिवः सर्वस्थलोकनात् ॥ द्योतनाच्चयिद्ब्रूयान्मंत्रमेतमथापि वा ॥ आत्मा र्थेथ परार्थेवाचितवरपरासंहितासयौ हेतामवरपरं संहितौ वै देवैव हेव सप्रजया पशुभिर्यशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन संधीयते यैषां संहितासयौ दिपरेण वोपसृतः स्वेन वार्थेनाभिव्याहारे दभिव्याहारे ञेव विद्याद्विवंसंहितागमद्विदुषां देवानामेवं भविष्यतीति शश्वत्तथा स्यात्सयएव मेतां संहितां वेदसंधीयते प्रजया पशुभिर्यशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेति वाक्संहितेति पंचालचंडो वाचैव वेदास्संयदेवमंजसा ॥ विद्वांसो देवतायस्मात्सम्यक्तेन महत्फलम् ॥ तेषामेव हरिश्चैव संहितारूपकः प्रभुः ॥ अगमदेवलोकं हि कर्तुं देवेष्वनुग्रहम् ॥ इति चिंतयतस्तेषां प्रसादात्फलमंजसा ॥ पंचालचंडो वाचं तु ब्रह्मणो हि सखतीम् ॥ मन्यते स्याः पुत्रवच्च देवं नारायणं प्रभुम् ॥ वैदेहिं व्यज्यते विष्णुः साच वेदाभिमानिनी ॥ प्राणस्थो भगवान् विष्णुः प्राणनामा प्रणे तूतः ॥ ब्रह्मणोऽपि पितानित्यं भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ उपचर्यते पुत्र इति वैदेर्यद्व्यज्यते हरिः ॥ सा देवी संहितानाम्नीवाच्यो स्या विष्णुरेव हि ॥ प्रजापत्याख्यशर्वेण प्रोक्ता न्यासं हितानि हि ॥ विष्णुरेवादिनिर्मसर्वस्यात्तायतः प्रभुः ॥ स एव पितृसंस्थस्तु पातृत्वात्पितृनामकः ॥ देवतोत्तरवर्णस्य मातृ

स्थोमातुनामकः ॥ माननात्पूर्ववर्णस्यदेवेतिप्रकीर्तितः॥ पोषकत्वात्संधिनामावर्णयोरंतरस्थितः॥ सएवपु
 त्रसंस्थश्चपुत्रनामाजानार्दनः॥ त्राणात्पूतितएवासौवर्णसंधानकर्मणि ॥ संधाननामासंधानकर्तृत्वात्पुरुषोत्त
 मः ॥ प्रजातिकर्मसंस्थश्चसएवप्रजनाभिधः ॥ जनकत्वात्परोविष्णुरेवंविष्णुर्हिंसहिता ॥ वासुदेवादिरूपे
 णचतुर्थेव्यवस्थितः ॥ सएवदिविसंस्थश्चयुनामाक्रीडनाश्रमुः ॥ अंतरेवेक्षणाच्चैवसोत्तरिक्षोरक्षगः ॥
 पृथिवीपृथिवीस्थश्चैवप्रथितत्वाज्जानार्दनः ॥ मुख्यार्थत्वात्सर्वनाम्नासर्वदेवाभिधोहरिः ॥ विश्वेदेवाइति
 धीयंतेवाचाच्छंदांसिवाचाभिन्नाग्निसंदधतिवाचासर्वाणिभूतान्यथोवागेवेदंसर्वमितितद्यत्रैत
 दधीतेवाभाषतेवावाचितदाप्राणोभवतिवाक्तदाप्राणैरेह्यथयत्रनूष्णींवाभवतिस्वपितिवाप्रा
 णेतदावाग्भवतिप्राणस्तदावाचैरेह्मितावन्योन्यरीहोवाग्वैमाताप्राणःपुत्रस्तदप्येतदृषिणोक्त
 मेकःसुपर्णःससमुद्रमाविवेशसइदंविश्वंभुवनंविचष्टे ॥ तंपाकेनमनसापश्यमंतितस्तंमातारे
 ह्मिसउरेह्मिमातरमितिसयएवमेतांसंहितंवेदसंधीयतेप्रजयापथुमिर्धशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेण
 भोक्तोबहुधातेषुसंस्थितः ॥ ज्ञानयुतेर्देवनामास्थितोदेवेषुकेशवः ॥ गांधारयंश्चगंधर्वो गंधर्वेषुव्यवस्थि
 तः ॥ माननाम्नानुषोनाममानुषेषुस्थितोहरिः ॥ पालनात्पितृनामासौपितृष्वेवव्यवस्थितः ॥ रतेः
 प्राणेशुराल्यश्चसोऽसुरेषुव्यवस्थितः ॥ एवंपंचजनेषुस्थोहरिःपंचजनाभिधः ॥ जातनामाजातसं
 स्थःप्रादुर्भूतगुणत्वतः ॥ जनिक्रियास्थितश्चासौजनित्वमितिगीयते ॥ जनिंयस्मात्तदयतितवनंहि
 प्रकाशनमितिच ॥ प्रथश्चसप्रथश्चैवराजानौमत्स्यदेशजौ ॥ यापयाभासतुर्विष्णोर्देविर्नामोहविर्मु
 खे ॥ अनुष्टुब्देवतायस्तुनृसिंहोजगतोस्यच ॥ स्वमुखेहवनादेवहविरित्यभिधीयते ॥ तस्मिन्यज्ञेवसिष्ठस्तु

चतुरूपपञ्जनादनात् ॥ आजहारश्रियदेश्वरथारवाभिधाम् ॥ चतुर्मूर्तिःस्तुतस्तेनप्रेषयामासतांश्रियम् ॥
साचारमैप्रदौविद्याप्रययौचपुनर्हरिम् ॥ धातेयुक्तोतिरुद्धस्तुप्रद्युम्नस्तुनामकः ॥ वासुदेवःप्रसविता
सर्वस्यप्रसवाद्विभुः ॥ संकर्षणोविष्णुनामाप्रणेतृत्वाद्बलादपि ॥ चतुरूपंपरंविष्णुराजानौप्रथमप्रथौ ॥
भरद्वाजोवसिष्ठश्चध्यात्वाविंदंपरात्परम् ॥ यजनीयोयजुर्नामाविष्णुःसंकर्षणाभिधः ॥ जीवानांस्कंदना
देवस्कन्धःप्रद्युम्नउच्यते ॥ प्रथमोवासुदेवस्तुदेवयानोतिरुद्धकः ॥ प्राप्योदैवैर्यतो नित्यमतिरुद्धाभिधोह
रिः ॥ तस्मादेवंचतुर्मूर्तिःस्तुतिसंतोषिताद्धरः ॥ आजहारभरद्वाजोरूपंनारायणाभिधम् ॥ तद्ब्रह्मामकंवि

लोकैकनसर्वमायुरेत्यथानःप्रजापतिर्संहिताजायापूर्वरूपंपतिरुत्तररूपंपुत्रःसंधिःप्रजननंसंधानंसै
षादितिःसंहितादिनिर्हीदंसर्वयदिदंकिंचपिताचमाताचपुत्रश्चप्रजननंचतदप्येतदृषिणोक्तमदि
तिर्मातासपिनासपुत्रइतिसयएवमेतांसंहितविदंसंधीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्ग
णोश्चानुरात्म्यात्समुद्रतम् ॥ भरद्वाजमुपागम्यप्रादान्मोक्षवरंपरम् ॥ चतुर्मूर्तिःसभगवानग्निरित्यभिधी
यते ॥ अग्न्यत्वात्सर्वभूतानामेवंचत्वारएवते ॥ अविंदस्तंचतुर्मूर्तिसाक्षान्नाारायणंप्रभुम् ॥ गुहायांसंस्थि
तमपिहानीवहितमस्यचात्सर्वज्ञत्वाद्यज्ञानाग्नोविष्णोस्तेजःपरंहितत् ॥ तस्मादेवचतुर्मूर्तिःसूरिप्राप्यत्वहेतुनः ॥
सूर्यनाग्नोहरन्धर्मनामानंतंरुसिंहकम् ॥ घर्षणात्सर्वलोकस्यचरुसिंहोघर्मउच्यते ॥ निर्गत्यसचतुर्मूर्तिर्विप्र
क्षत्राभिसंस्तुतात् ॥ प्रथादीनांचतुर्णांचपुरुषार्थंचतुष्टयम् ॥ दत्त्वाजगामभगवान्स्वकीयांतनुमेवच ॥
वसिष्ठाच्चभरद्वाजाद्धोत्रध्वन्वोर्नृपौतौ ॥ यथेष्टसिद्धिसंप्राप्तौसम्यगिष्टाज्जनार्दनादित्याद्यृग्वेदसंहिताया
म् ॥ यस्यप्रथइतिनामसचहविर्नाग्नोविष्णोर्हविर्वित्तुअयत् ॥ अटोलोपेनांतर्णीतिणित्वेनअयापयदित्य

र्थः ॥ एवं सप्रथमं इति यस्य नामासौ ॥ हविर्यदिति पृथक् संबंधः ॥ आचक्रे आकारायामास ॥ अविदन्ते अविदन्ति त्वद्ध्यात्माः माधिदैवतयोरुभयत्रापि भगवंतमविदन्ति त्वर्थः ॥ देवयै नंगुहायदिति वचनात् ॥ चतुःशिरं वंडातुरमां द्विरूपो भगवान्हरिः ॥ परमानंदरूपत्वात्सुपर्ण इति नामकः ॥ रमयामास तस्यांच निषण्णः सर्वदैवसः ॥ एक एव च विष्णुः सप्रविष्टः क्षीरसागरम् ॥ सर्वपश्यत्यसौ देवः पूर्णकुण्डेन चेतसा ॥ परिपकेन मनसाऽपश्यमित्याह गंतव्यजः ॥ मातेव व्यंजकत्वात् प्राणस्थं वाक्यं रस्वती ॥ लिहते लिह्यत इव प्राणस्थे न तु सा सदा ॥ स्वयंतु भगवान्विष्णुर्वाक्यपते ब्रह्मणोपि हि ॥ नित्यः पिता स्वतंत्रश्च नास्य माता पितापि चेत्या

गल्लोकेन सर्वमायुरेति सर्वमायुरेति ॥ ६ ॥ इत्यैतरेयो निषत्सु तृतीयारण्यके प्रथमोऽध्यायः ॥ ३ ॥ १ ॥ हरिः ॐ ॥ प्राणो वंश इति स्थविरः शाकल्यस्तद्यथा शाला वंशे सर्वे न्येवं शाः समाहिताः स्युरेव मस्मिन् प्राणे चक्षुः श्रोत्रं मनो वा गिंद्रियाणि शरीरं सर्व आत्मा समाहितस्तस्यैतस्यात्मनः प्राण ऊष्मरूपमस्थीनि स्पर्शरूपं मज्जानः स्वरूपं मांसं लोहितमित्येतदन्यच्चतुर्थं भूतं तस्या रूपमिति हस्माह दिव ॥ ६ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्ये तृतीयप्रघटके प्रथमोऽध्यायः ॥ ३ ॥ १ ॥

ॐ ॥ गृहस्याच्छादनादीनां मध्यवंशो यथाश्रयः ॥ तथेन्द्रियाभिमान्यादिदेवानां वायुराश्रयः ॥ तेषु सर्वेषु भगवान्ब्रह्मरूपो हरिः स्थितः ॥ विष्णुना माक्षरेष्वेव मन्येष्वपि तदर्थतः ॥ प्राणनामापि भगवान्प्राणस्थश्चोष्मसु स्थितः ॥ ऊष्मनामासमर्थत्वात् स एव भगवान्हरिः ॥ पूर्णत्वादात्मनामासौ प्रीतिमावाद्मुष्यतु ॥ संघात आत्मशब्दोक्तोऽस्थिरश्चास्थिनामकः ॥ अस्थिस्थितो हरिः स्पर्शसंस्थितः स्पर्शनामकः ॥ स्पर्शहेतुवतः

स्पर्शनामासन्नगान्हरिः ॥ मज्जासुस्थः समज्जाख्यो मंदं जनयतीति हि ॥ स एव स्वरसंस्थश्च स्वराख्यः स्वरतः प्रभुः ॥ ग्रमाणं सारयेद्यस्मान्मांसाख्यो मांससंस्थितः ॥ लोहिताख्यो रक्तवर्णो लोहितस्थो जनार्दनः ॥ अस्थिस्थान्ये वरूपाणि पर्वस्वपि हेर्यतः ॥ तत एव विभक्तानि संख्यातेषां पृथङ्मुनतत् ॥ तस्मात्सप्तशतान्येव देहे विशच्चतस्य हि ॥ रूपाणि विष्णो भोगितुषष्ट्युत्तरशत्रयम् ॥ तान्येव विष्णो रूपाणि वत्सराहस्तु सवर्षशः ॥ अहर्नामा च भगवानहार्यत्वात्कीर्तितः ॥ अहोभिः समसंख्या नियस्मादध्यात्मगानितु ॥ रूपाणि विष्णो

ह्रस्वो माण्डूकेयस्त्रयं त्वेन एतत्प्रोक्तं तस्यैतस्य त्रयस्य स्थानां मज्जापर्वणा मिति त्रीणीतः षष्टिशतानि त्रीणीतस्तानि सप्तविंशतिशतानि भवंति सप्तचैवैशतानि विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्राः स एषो हः संमानश्च क्षुर्मयः श्रोत्रमयश्छंदो मयो मनो मयो वाङ्मय आत्मा स य एव मेतमहः संमानं च क्षुर्मयं श्रोत्रमयं च छंदो मयं मनो मयं वाङ्मयमात्मानं वेदाह्नां सायुज्यं सरूपतां सलोकताम श्रुते पुत्रीपशुमान्भवति सर्वमायुरेति ॥ १ ॥ अथ कौठरव्यस्त्रीणि षष्टिशतान्यक्षराणां त्रीणि षष्टिशतान्युष्मणां

स्तेनायमहस्संमान उच्यते ॥ पूर्णदर्शनशक्तित्वाच्च क्षुर्मय उदीरितः ॥ तादृक्श्रवणशक्तित्वात्तथा श्रोत्रमयः स्मृतः ॥ छंदो मयः सत्यकामो मंतृवक्तृबलात्मकः ॥ एवं विद्वांस्तस्य रूपाण्या मोतिज्ञानपुत्रवान् ॥ पीयमानं शमोति प्राप्या हर्नमि कंहरिम् ॥ १ ॥ एवमुक्तप्रकरणे तस्यैक्षरक्षरनामकम् ॥ अशीत्युत्तरसाहस्ररूपवर्णेषु संस्थितम् ॥ विष्णुना श्रोथवान्येषु पंचाशत्संख्यकेष्वपि ॥ तावत्संख्या निदेहेषु पृथङ्मज्जास्थिपर्वसु ॥ रूपाणि विष्णोस्तावन्ति चेष्टकानि पृथक् पृथक् ॥ अर्कस्थितवृहत्याख्यरूपाण्यङ्गाच सर्वशः ॥ संपादकानि तान्येव तान्यक्षरमिति च ॥ अस्थ्यादिस्थितरूपाणि तान्युपास्य विमुच्यत इति च ॥ तस्यै

तस्यात्मनस्तस्यशरीराख्यस्यात्मनोयआत्माआदानादिकर्ततस्यपरमात्मनएतस्य ॥ अस्थांमज्ज्ञांपवर्णांच
मिलितानामपिविशोत्तरसप्तशतत्वोक्तेस्तत्स्थविष्णुरूपाण्येवोच्यंतइतिसिद्धम् ॥ अस्थ्यादीन्येवचेद
शीत्युत्तरसहस्राणिसंतिहि ॥ षण्णुरित्येतानि विष्णुनामगतान्यूष्माक्षरसंधिनामकानितद्रतभगवद्रूपा
णिमुख्यतस्तन्वामकानि ॥ अहार्थत्वाद्दहनभारात्रिनामारतिप्रदः ॥ संधानात्संधिनामासौस्वयंनाराय
णःप्रभुः ॥ संध्यूष्माक्षराण्यस्यविष्णोरूपाणिसर्वशः ॥ संध्यारात्रिदिवास्थानिसाशीतिकसहस्रकम् ॥

त्रीणिषड्विंशतानिसंधीनांयान्यक्षराण्यवोचामाहानितानियानूष्मणोवोचामरात्रयस्तायान्सं
धीनवोचामाहोरात्राणांतिसंधयइत्यधिदैवतमथाध्यात्मंयान्यक्षराण्यधिदैवतमवोचामास्थीनि
तान्यध्यात्मंयानूष्मणोधिदैवतमवोचाममज्ज्ञानस्तेध्यात्ममेषहवैसंप्रतिप्राणोयन्मज्जैतेद्रेतोन
ह्वातेप्राणाद्देनःसिच्येतेयद्वाक्कृतेप्राणाद्देतःसिच्येतपूयेअसंभवेद्यान्संधीनधिदैवतमवोचा
मपर्वाणितान्यध्यात्मंतस्यैतस्यत्रयस्यास्थानामज्ञांपवर्णाभितिपंचेतश्चत्वारिंशच्छतानिपंचेत
स्तदशीतिसहस्रंभवत्यशीनिसहस्रंवाअर्कलिनोबृहतीरहरभिसंपादयंतिसएषोक्षरसंमानश्चक्षु

तान्येवास्थिषुमज्ज्ञासुपर्वस्वपिचसर्वशः ॥ परज्ञानानुपवर्णिविष्णोरूपाणितानिहि ॥ अस्थानान्मदना
च्चैवस्थिमज्ज्ञाभिधानिच ॥ व्यक्तिर्मज्ज्ञासुतस्यैवप्राणोमज्ज्ञासुसंस्थितः ॥ मज्जैवरेतोभवतिरेतसि
स्थोविशेषतः ॥ प्राणस्तेनहितद्रेतोयुक्तंप्राणेनसर्वदा ॥ यदिप्राणोनतद्रेतो नगर्भत्वंव्रजेत्कचित् ॥ वि
शेषप्राणसंबंधवर्जितान्यतएवहि ॥ नमांसादीनिगर्भत्वंयांत्यतःसहिरेतसि ॥ विशेषेणस्थितःप्राणःप्रा
णेचैवविशेषतः ॥ स्थितोनारायणोदेवस्तस्मान्मज्ज्ञासुचस्थितइतिच ॥ मज्जास्वधिकसन्निधानज्ञा

पनार्थमिदं वचनम् ॥ अशीत्युत्तरसहस्रवर्णानामभावाच्चतस्य विष्णुरूपाण्येव तत्संख्यानानीति सिद्धम् ॥
 अर्कं निलीनत्वेनादृश्यत्वेन स्थिता भगवत्याहुर्भावा अर्कलिनः ॥ त एव शरीरे स्थित्वा सहस्रं बृहतीः संपादयं
 ति ॥ वाक्प्रेरकत्वा द्विष्णुना मर्थवत्त्वोदेव च बृहती सहस्रस्य तद्देवताश्चैतान्येवाशीत्युत्तरसहस्ररूपाण्ये
 तान्येवाहः प्रवर्तकानि च ॥ अहः शब्देन यज्ञो दिवसश्चोभावप्यभिप्रेतौ ॥ यज्ञानां दिवसानां च सारणीतिकस
 हस्रकैः ॥ विष्णुः प्रवर्तको रूपैर्बृहत्या युक्त्यस्य चांजसा ॥ बृहत्या युक्त्येन वाच्या निरूपाण्येता न्यधीशितुरिति
 र्भयः श्रोत्रमयश्छंदो मयो मनो मयो वाङ्मय आत्मा स एव मेतमक्षरं संमानं च क्षुर्भयं श्रोत्रमयं छं
 दो मयं मनो मयं वाङ्मयमात्मानं वेदाक्षराणां सायुज्यं सरूपतां सलोकनामश्नुते पुत्री पशुमान्भवति
 सर्वमायुरेति ॥ २ ॥ चत्वारः पुरुषा इति बाध्वाः शरीरपुरुषश्छंदः पुरुषो वेदपुरुषो महापुरुष इति शरीर
 पुरुष इति यमवोचामस्य एवार्थं दैहिक आत्मा तस्य यो यमशरीरः प्रज्ञात्मा सरसश्छंदः पुरुष इति य
 मवोचामाक्षरसमास्माय एव तस्यैतस्या कारोरो वेदपुरुष इति यमवोचामयेने वेदान्वेदः ऋग्वेदं य
 जुर्वेदं सामवेदं तस्यैतस्य ब्रह्मारसस्तस्माद्ब्रह्माणं ब्रह्मिष्ठं कुर्वीत यो यज्ञस्यो लवणं पश्येन्महापुरुष
 च ॥ २ ॥ संसारबाधितैः प्राप्यो बाध्वा वायुरुदाहृतः ॥ सहि मोक्षप्रदो विष्णो राज्ञया स उवाच ह ॥ सर्वदेहा
 भिमानी तु शरीरपुरुषः शिवः ॥ सर्ववर्णा भिमानी च शेषो सौच्छांदसः पुमान् ॥ सर्ववेदा भिमानी ये व गरुडो वेदपू
 रुषः ॥ संवत्सरा भिमानी तु ब्रह्मैव हि महापुमान् ॥ सारः शिवस्या निरुद्धनामो देहस्थितो हरिः ॥ अइत्या
 क्रियते यस्माद्वाग्देवो ह्यकारकः ॥ शेषस्य सारं स विभुर्ब्रह्माख्यो ज्ञानबृंहणात् ॥ संकर्षणाख्यस्तु हरिः सारः
 स गरुडस्य च ॥ ब्रह्मत्विक्संस्थितश्चासौ तस्माद्ब्रह्मिष्ठमेव हि ॥ कुर्याद्ब्रह्मत्विजं तस्मिन् विशेषेण स्थितो हरिः ॥

ब्रह्मणः सारभूतस्तु प्रद्युम्नो भगवान्हरिः ॥ स एवादित्यसंस्थश्च स ह्यादिर्जगतो विभुः ॥ ततश्च सर्वभूतेषु जीवानां
विनियामकः ॥ स एवादित्यगोविष्णुर्यः प्रद्युम्नाभिधो हरिः ॥ स एव सर्वदेहेषु चानिरुद्धतनुः स्थितः ॥ संक-
र्षणो वासुदेव इत्येकः स चतुर्विधः ॥ प्रतिपूरुषमेतस्मात्स्थितो विष्णुर्नियामकः ॥ आदित्यादिषु च स्थित्वा
द्योतको सौ प्रेतिप्रति ॥ स चेत्तनतमत्वाद्भिचित्रमित्यभिधीयते ॥ मुख्यत्वात्सर्वदेवानामननादी शिचुल्लतः ॥
कर्तृत्वाद्यनीकं स उदैस्सूर्यस्थितो हरिः ॥ ज्ञानदत्त्वाच्चेदेवानां च क्षुरेनेन दर्शनात् ॥ आपूरयत्सर्वलोकान् प्र

इति यमवोचामं संवत्सर एव प्रध्वंसयन्नन्यानि भूतान्यैकया भावयन्नन्यानि स्यैतस्यासावादि-
त्योरसः स यश्चायमशरीरः प्रज्ञात्मा यश्चासावादित्य एकमेतदिति विद्यात्तस्मात्पुरुषं पुरुषं प्रत्यादि-
त्यो भवति तदप्येतद्विषणोक्तं चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्भिन्नस्य वरुणस्याग्नेः ॥ आप्राद्या-
वापृथिवी अंतरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्तुषश्चेत्येतामनुविधं संहितां संधीयमानां मन्य इति हस्मा
ह्वाध्व एतं ह्येव बह्वुचामहत्पुरुषे मीमांसत एतमग्नावध्वर्यव एतं महावते छंदो गतमस्यामेतं दि-
व्ये तं वायो वेतमाकाश एतमप्ये तमोषधीष्वेतं वनस्पतिष्वेतं चंद्रमस्येतं नक्षत्रेष्वेतं सर्वेषु भूतेष्वे-
तमेव ब्रह्मेत्याचक्षते स एष संवत्सर संमानश्च क्षुर्मयः श्रोत्रमयश्छंदो मयो मनो मयो वाङ्मय आत्मा

कारो न जनार्दनः ॥ आदानात्सर्वजीवानामनृत्वात्पलये पि च ॥ आत्मेत्युक्तः स भगवान्जगतः स्थावरस्य च ॥
एवं चतुर्विधो विष्णुः संहिता देवता यदा ॥ ज्ञायते पूर्ववर्णस्य रूपं नारायणाभिधम् ॥ प्रादुर्भावाः समस्ताश्च
चरमाणस्य देवताः ॥ तदा तु संहितां सम्यङ्मन्येह संहितामिति ॥ आहवायुरिमं विष्णुं बृहत्युक्थस्य देवता
म् ॥ महावताख्यस्तोत्रस्य चेष्टकानां च देवताम् ॥ एतमेवाखिलजगद्द्याप्तं पूर्णगुणात्मकम् ॥ संवत्सद्रतिदा

तुत्वाद्ब्रह्मासंबत्सराभिधः ॥ नियामकः सजीवानां सर्वेषां प्रभुरीश्वरः ॥ अनंतमूर्तिर्ब्रह्मासावनंतजगदास्थि-
तः ॥ नियामकस्तस्य विष्णुस्तावद्भूषेषु संस्थितः ॥ तत्संबत्सरसंभानः स विष्णुः परमेश्वरः ॥ ३॥ यएनंवत्तय
योगेभ्यो यो यो यच्चैवं महाव्रते ॥ कर्मण्याचार्यतो न्यस्य शंसेत पिबुतो यवा ॥ महाव्रतेन स्तोत्रेण स्तुवीतैनम
थापि वा ॥ महाव्रते चित्तिं वापि कुर्यान्न्यास्य फलं श्रुतेः ॥ सुकृतस्य फलं चैव नासीसम्यगवाप्स्यति ॥ प्रत्यक्ष
ज्ञानिनिष्येत दानं दह्नासकृद्वेत् ॥ प्रत्यक्षज्ञानिनिमोक्षो न कथं चिद्विहीयते ॥ आचार्यमेव तं विद्याद्भू-
सय एव मे तं संबत्सरसंभानं च क्षुर्मयं श्रोत्रमयं छंदोमयं मनोमयं वाङ्मयमात्मानं परस्मै शंसति ॥ ३॥
दुग्धदोहा अस्य वेदाभवंति न तस्यानूक्ते भागो अस्ति न वेदसुकृतस्य पंथाः न मिति तदप्येतद्विष्णो
क्तं यस्ति तस्याजस्रं चिद्विदं सत्त्वायं न तस्य वाच्यं पि भागो अस्ति ॥ यदींश्रुणोत्यलं कंशृणोति न हि प्र-
वेदसुकृतस्य पंथानमिति न तस्यानूक्ते भागो अस्ति न वेदसुकृतस्य पंथानमित्येतत्तदुक्तं भवति तस्मा
देवं विद्वान्परस्माभिर्निचिनुयान्परस्मै महाव्रतेन स्तुवीत न परस्मा एतदहःशंसित्कामं पित्रे वा
चार्याय वा शंसित्कामेन एवास्य तत्कृतं भवति स यश्चायमशरीरः प्रज्ञात्मा यश्चासावादित्य एकमेतदि-
गैर्यः स्वात्मनोधिकः ॥ गुणाधिकस्य तेनैव शंसनादि न दुष्यति ॥ अयोग्यस्योपदेशे तु कृते होत्रादिकपि वा ॥
प्रायश्चित्ताथ मेतत्तु शंसीत शतवारकम् ॥ अन्यथा मानुषेष्वेव जायेत न दिवं जेत् ॥ योग्या अस्याश्च
विद्याया देवाः ऋषय एव च ॥ एकदेशज्ञानयोग्यामांषा उत्तमा यद्दि ॥ कर्मसंचये च तारं त्यजेन्नारायणं
हियः ॥ प्रीत्यैकदेशं संस्थत्वा त्सावायमिति चोदितम् ॥ न विद्यायाः फलं तस्य श्रुतं च न कारका बहम् ॥ नै-
व प्राप्नोति सुकृतं संत्यागात्परमात्मनः ॥ मुख्यत्यागो हि रेष यन्वास्तीति वेदमुम् ॥ तत्समं वाधिकं वापि

ब्रूयदैक्यमथापिवा ॥ ऐश्वर्यादिगुणानांवाह्यासंनस्तित्वमेववा ॥ तत्पसादंविनामोक्षंब्रूयाद्वाकस्य
 चित्कचित् ॥ ऐक्यंवाब्रह्मशर्विर्मुक्तावैक्यमथापिवा ॥ व्यत्यासंचावताराणांजीवाभेदमभ्यु-
 वा ॥ भेदज्ञानंतद्गुणानांतेनवाथमिथोपिवा ॥ तथैवतत्क्रियाणांचतद्रूपाणामथापिवा ॥ असास्य
 दर्शनंवापितद्गुणानांपरस्परम् ॥ देहदेहिबिभेदंचतस्मिन्नवयवेषुवा ॥ परस्परंभेददृष्टितेनवाक्रुञ्चित्क-
 चित् ॥ दोषसंसर्गमस्यापिस्वतःपरतएववा ॥ अज्ञानतोज्ञानतोवा निर्देहत्वमभ्युच ॥ तद्देहस्यप्रा-
 कृतत्वमचिदानंदेहेताम् ॥ प्रादुर्भाविविभोर्देहत्यागोद्भवादिकम् ॥ अज्ञानदुःखासामर्थ्यपरवश्या
 दिकंतथा ॥ अतद्वशत्वंकस्यापिकदाचित्कचिदप्युत ॥ परिमाणंबलोदेवातस्यविष्णोर्महात्मनः ॥ भेदा
 भेददृशिर्वास्यजीवैवस्वगुणादिभिः ॥ तर्कैस्तस्यापलापोवातत्रक्तेनचेतसा ॥ त्यागानामेवमुक्तानांत
 काथीःसाधनंतथा ॥ अचित्यविभवेऽप्यस्मिन्नसंभवनिरूपणम् ॥ सएवमुख्यतस्यागोवासुदेवस्यकीर्ति-
 तः ॥ रमाब्रह्मादिकानांचतारतम्यानभिज्ञता ॥ संशयश्चोक्ततत्त्वेषुजगन्मिथ्यात्वदर्शनम् ॥ अस्त्विति
 र्वासुदेवस्यसद्गतानांचनिर्दनम् ॥ द्वितीयएषत्यागस्तुष्णोरेवप्रकीर्तितः ॥ निषिद्धकर्मकरणांविहितस्य
 चवर्जनम् ॥ त्यागस्तृतीयोहिहरेश्वतुर्थोऽद्योग्यपूरुषे ॥ उपदेशःकेशवस्ययथाशास्त्रोदितक्रमात् ॥ आ-
 चार्यपित्रोरन्यत्रतथैवचमहाव्रते ॥ हौत्रोद्वात्राध्वार्यवाणित्यागएवंचतुर्विधः ॥ त्यागद्वयात्तुप्रथमात्या-
 प्यतेधंतमःक्रमात् ॥ तृतीयान्निरयप्राप्तिश्चतुर्थान्नदिवंब्रजेत् ॥ उपदिष्टेपियस्तत्त्वेसंशयंकुरुतेपुमान् ॥
 सौंधंतमोव्रजेद्व्योनिरयायैवगच्छति ॥ सएवभगवान्विष्णुरैतेर्दोषैर्विनायदि ॥ ज्ञायतेमुक्तिदःसाक्षान्ना
 चकार्याविचारणा॥यदिज्ञानंनानिपक्वंसरांगचमानोभवेत् ॥ तदास्वर्गादिलोकानिःसंशयश्चेत्कचित्कचित्॥

आवृत्तिरेव संसारावबन्निःसंशयो भवेत् ॥ पुनरावृत्तिर्हीनतु तमौ धं मुक्तिरेव च ॥ पूर्वतु निःसुखं तत्र निर्दुःखं
चापरं मतम् ॥ निशेषगुणहीनं च पूर्वं निर्दोषं कर्म ॥ विमिश्रगतयस्त्वन्याः पुनरावृत्ति संयुताः ॥ असुरा
देवता मर्त्या यो ग्या एतेषु च कर्मात् ॥ न च तेषां संकरो स्त्रियथा योग्या हितव्रतिः ॥ मानुषेषूत्तमामुक्ति
मधमानिरयंतथा ॥ आमूर्ध्वं तिमनुष्येषु मध्यामाः सृतिभागिनः ॥ नियमोयं नान्यथा स्यादच्छिद्रत्वं य
था भवेत् ॥ दोषेथ वा गुणे वापि तदद्वैद्याः सुरा अपि ॥ स्वांत्वांगं तिसमायां तितावत्संसारभागिनः ॥ अच्छि
द्रत्वं नैव सर्वैः कदाचित् प्राप्यते यतः ॥ सृष्टिस्थिति लयादीनां नोच्छेदस्तेन कुत्रचित् ॥ तस्माद्दोषान्यप्यहोयैव
विष्णुं सर्वोत्तमोत्तमम् ॥ जानीयात्तेन मुक्तिः स्यादपरोक्षदृशेरनु ॥ सूर्यमंडलगोविष्णुर्देहे च क्षुषिसंस्थितः ॥
त्यवोचामतौ यत्र विहिंयेते चंद्रमा इवाद्योदृश्यते न रश्मयः प्रादुर्भवन्ति लोहिनीद्यौ भवति यथा
मंजिष्ठा व्यस्तः पायुः काककुलायगंधिकमस्य शिरो वायुति संपरेतो स्यात्मानचिरमिव जीविष्य
तीति विद्यात्सयत्स्करणीयं मन्येत तत्कुर्वीत यदंतियच्च दूरकडति स जपेदादिप्रब्रस्यरेत स इत्ये
अनिरुद्धश्च हृदयेन च भेदोऽनयोः क्वचित् ॥ अन्येषामपिरूपाणामिति विद्याद्विचक्षणः ॥ द्विरूपः स यदा वि
ष्णुरपगच्छति देहतः ॥ तदैवदुर्निमित्तानि जायंते नान्यदा क्वचित् ॥ तस्मात्तेषां दर्शने तु कर्तव्यं परलौकिक
म् ॥ सर्वमेव जपेच्चैव यदंतीत्यादिका कृचः ॥ कृग्भिः षड्भिर्वायुरेव पवमाना दिनामतः ॥ स्तूयते संगेन तु
त्वाद्गिरित्यभिधीयते ॥ परस्य ब्रह्मणो विष्णोर्ज्ञापनाख्यप्रसृतिभिः ॥ वायुः पुनाति यस्त्रोक्तान्संविता तेन क
थ्यते ॥ पवित्रं नाम साक्षात्तत्परं ब्रह्म जनार्दनः ॥ प्रसादयित्वा तं विष्णुं तेन लोकान् पुनात्यसुः ॥ ज्ञानाख्या प्रस
वेनापि स्वयं वायुः पुनात्ययम् ॥ प्राणाग्नेरर्चिर्बोदे देवितता स्तेषु केशवः ॥ आर्च्यमां चिततो नित्यं वायुस्ते

नपुनात्ययम् ॥ यत्र ब्रह्मेतिषड्भिश्चप्रार्थनीयः समारुतः ॥ भोचघित्वैवसाराद्विष्णोर्लोकैकधीतिच ॥
 आदित्प्रब्रह्मस्येतिविष्णुःस्तुत्यैवैकुण्ठलोकगः ॥ आदित्यमंडलस्थश्चसाक्षान्मारायणःप्रभुः ॥ उद्वयंत्वितिमंत्रे
 णस्तुत्योवायोरपीश्वरः ॥ अपस्तुत्युभयंतस्ययदंतीत्यृजपाद्भजेत् ॥ कालस्तुत्युर्यद्विभवेनतथाजन्मादि
 कंभयम् ॥ अन्याभिःकर्मतःपूतोयत्रब्रह्मेतिवैष्णवम् ॥ लोकं व्रजेत्तथान्याभ्यांविष्णुर्मोक्षसुखप्रदः ॥
 इष्टप्रदानशीलत्वादिंदुर्वायुःसएवच ॥ सोमःसौम्यस्वरूपत्वात्पवमानश्चपावनात् ॥ विष्णुःपुरातनत्वा
 त्पुत्रत्नोरेतोमहारतिः ॥ देवत्रादेवएवासौसर्वदेवेश्वरोयतः ॥ सूर्यश्चसूरिभिःप्राप्योनित्यानंदोरमापतिः ॥
 देशतःकालतश्चैवगुणतश्चापिपूर्तिंतः ॥ अतइत्युच्यतेविष्णुःसंततोद्यतउच्यते ॥ तृतीयवर्णोतिशयेयत
 स्तेनानिरववा ॥ अतइत्युच्यतेविष्णुःसम्यक्छुत्याद्यशक्यतः ॥ पूर्णत्वाद्भगवान्विष्णुरश्रुतत्वादिनोदि

कायत्रब्रह्मापवमानेतिषड्द्वयंतमसस्परित्येकाथापियत्रच्छिद्रइवादित्योदृश्यतेरथनाभिरिवा
 तः ॥ अंतस्थःसर्वजीवानांपूर्णत्वात्पुरुषाभिधः ॥ समःसमसर्वरूपेपुसर्वजीवनियामकः ॥ इतिविद्यापर
 विष्णुमुच्यतेनेनसंस्तुरित्यादिच ॥ शरीरपुरुषादीनांप्राप्यत्वात्तदुपास्यत्वात्तेषांनियामकत्वेनतेभ्योप्यु
 त्तमत्वेनेतेषुस्थितत्वाच्चेतेषांसारइत्युच्यतेभगवान् ॥ यदीएवअलंकंअरकंयत्किंचिच्छृणोतितत्सर्व
 मरतिरूपांधतमःप्रामिकारणमेवतस्यभवति ॥ तत्रहि सर्वरत्यभावोरतिविरुद्धदुःखंचपूर्णम् ॥ परस्मै
 शंसनमात्रादरतिरेवेत्यतप्रस्तुतेचतुर्थत्यागेनतस्यवाच्यपिभागोअस्ति ॥ नहिप्रवेदसुकृतस्यपंध्यामितिदो
 षद्वयमेवेत्यवधारयति ॥ नतस्यानूक्तेभागोस्तिनवेदसुकृतस्यपंध्यानमित्येतत्तदुक्तंभवतीति ॥ अलंकं
 शृणोतीनित्यागद्वयस्यमुख्यतस्तृतीयस्यापिनरकंशृणोतीतिकिंचिद्भवति ॥ तौयदास्माच्छरीराद्विहीधे

नेतेद्वैतानि निमित्तानि पश्यन्तीति नियमः ॥ न च तदा पश्यत्येवेति ॥ वासेन मयतीति वासरं विष्णुज्योतिः ॥ यन्न ब्रह्मा वेदवाक्यं व्याचक्षाणो मरैर्यजन् ॥ सोमेन च सुतेने शमास्ते लोके हरेर्हिंसइति स्कादे ॥ यावणा सोमविषये सोमेने ह्वामहीयते तेनैव विष्णुप्रीत्या स्वस्यानंदं जनयन् ॥ स्वरानंदरूपो विष्णुः ॥ दिवो देव्या अवरोधनंतस्याः परिवारभूताः सर्वदेव्योद्यौर्नामवायुपत्नी ॥ अजनयो मरुतो वक्षणाभ्यो दिव आवक्षणाभ्य इत्यादेः ॥ यत्नतीः स्युदमानाः ॥ सर्वदृढजगत्प्राणमामादाय परित्स्व ॥ यत्रासौ भगवान्विष्णुस्त्वं हि मोक्षप्रदः सदेति च ॥ इंदुरिष्टप्रदत्वाद्यो वायुरादाय गच्छति ॥ इंद्रनाम्नः केशवस्य समीपं मुक्तं जसेति च ॥ अनन्यहेतुकं साक्षाद्भगवद्भक्तिरूपकम् ॥ सुखमानंदइत्युक्तो मोदो भोगनिमित्तकः ॥ ५

भिरस्यायेतच्छिद्रां वाच्छायां पश्येत्तदप्येवमेव विद्यादथाप्यादर्शोदके वाजिह्मशिरसं वाऽशिरसं वात्मानं पश्येद्विपर्यस्ते वाक्ये के जिह्मे न वादृश्येया तां तदप्येवमेव विद्यादथाप्यपि धायानी उपेक्षेत्तद्यथा बटरकाणि संपतंती वदृश्यंते तानि यदानपश्येत्तदप्येवमेव विद्यादथाप्यपि धाय मोदस्ताद्विशेषोऽथो मुन्नामात्यल्पभोगतइत्यृग्वेदसंहितायाम् ॥ तमसः सकाशात् उद्धता वयमुत्तरं सर्वोत्तमं विष्णवाख्यं ज्योतिः परिपश्यंतस्तमेव देवत्रादेवं देवविषये पि देवमग्नमः ॥ तदेव ज्योतिस्तेनोत्तरत्वेन च पश्यंत इति दर्शने इत्थं भावविधानार्थपूर्वम् ॥ तथैवासौ भगवानुत्तमज्योतिः ॥ नराजादिष्विवाविद्यमा न भक्तिमात्रमिदं भित्तिज्ञापयितुं मग्नमज्योतिरुत्तममिति पुनर्वचनम् ॥ अर्चिषो शावर्तुलास्तुनाम्ना वटरकाः स्मृता इति शब्दनिर्णये ॥ बृहत्तमं मधुधुदिसहायं प्रभक्षयेत् ॥ स्वमेतस्याचिरान्मृत्यूरक्ताब्जे वा शिरो धृत इति ब्रह्मांडे ॥ रात्र्यास्तु देवतादुर्गडुः स्वमेसा प्रपूजिता ॥ पायसेन हरेन्मृत्युरात्रिस्तुक्तादकालिक

म् ॥ यदिकालिकमृत्युः स्यात्पदं सा परमं नयेत् ॥ सहैव विष्णुना भक्तं विष्णोस्तद्वेदिनं तथा ॥ रतिदत्त्वात्सरो
विष्णुर्मुख्यतोरान्विरुच्यते ॥ तदाश्रयत्वाद्गुर्गपिरान्विरित्यभिधीयते ॥ स्त्रीरूपः स परो विष्णुः पायसेष्टोहि
मोक्षदः ॥ तस्माद्गुभौ सहैवेज्यौ भक्त्यादुःस्वमदर्शने ॥ बहुभिर्नयनैर्विष्णुर्बहुधेदं दर्शह ॥ आयनसर्वेषु लोकेषु
धृतास्तेनैव हि श्रियः ॥ नीचानुच्चांश्च जीवान्सब्रह्मादीनुर्वपरयत् ॥ ज्ञानेन बाधेन ज्ञानं स्वसारं स्वतथा क
रोत् ॥ उषआख्यं शुक्लवर्णं प्रमदारूपमेव च ॥ तमश्चापाकरोत्येव तदा सूर्यादिषु स्थितः ॥ सनः स्वामी

कर्णा उपशृणुयात्स एषो ग्रेरिव प्रज्वलतोरथस्येवोपबिदस्तं यदानशृणुयात्तदप्येवमेव विद्यादथा
पियत्र नील इवाग्निर्दृश्येत यथा मयूरी वामे धेवा विद्युतं पश्येन्मेधेवा विद्युतं न पश्येन्महा मेधेवामरी
चीरिव पश्येत्तदप्येवमेव विद्यादथापियत्र भूमिं ज्वलंती मिव पश्येत्तदप्येवमेव विद्यादिनिप्रत्य
क्षदर्शनान्यथ स्वभाः पुरुषं कृष्णं दंतं पश्यति स एनं हंति वराह एनं हंति मर्कट एनमास्कंदयत्याशु
वायुरेनं प्रवहति सुवर्णत्वादित्वापगिरतिमध्वश्चातिबिसानि भक्षयत्येकपुंडरीकं धारयति खैरवरा
हैर्युक्तैर्याति कृष्णां धेनुं कृष्णवत्सानं लदमालीदक्षिणामुखो ब्राजयति स यद्येते पां किंचित्पश्येदुपो
व्यपाथं संस्थालीपाकं श्रपयित्वा रात्रीसुक्तेन भत्तृचंदुत्वा न्येनाज्ञेन ब्राह्मणान् भोजयित्वा चरुं

यद्दुद्रेयमनाद्यामनामके ॥ अविक्षमहि वयं सर्वे वक्ष्ये यद्वत्पतत्रिणः ॥ शेनाख्यास्तु सुखी नत्वा दासं मंता
त्सुरोत्तमाः ॥ पद्धंतो मानुषाश्चैव पादमात्रप्रयायिनः ॥ ग्रामाख्या बहुलत्वात्तु दैत्या एव प्रकीर्तिताः ॥
अर्थिनस्तु कृतार्थत्वा न्मुक्ता एव श्रुताः श्रुतौ ॥ ऊरीकृतप्रमाणत्वादूर्म्यः स भगवान्हरिः ॥ वृकास्तेनैव नि
र्याप्यावृकाः क्रूरत्वतोऽसुराः ॥ तत्स्वभावाश्च वृक्याः स्युः स्तेनास्तत्र महासुराः ॥ ब्रह्मस्तेनायतस्ते हि नि
त्यैकैकाम्येवोदेिनः ॥ विष्णुः सुखतरश्चैव भक्तानां भवति प्रभुः ॥ कृष्णं व्यक्तं तमो ज्ञानमज्ञानां पेशलं हि

तत् ॥ तथातयत्पूणमिव भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ स एव चोषाः कथितः प्रकाशत्वाज्जनार्दनः ॥ जयितः स्तो
ममिव च ब्राह्मणाय यथा च गाः ॥ उपाकरं तथास्तोमं तवाहंतद्गुणीष्वच ॥ द्यौरिति ज्ञानमुद्धृतं द्यंग्रयत्वाज्ज
नार्दनः ॥ दुहितादिव इत्युक्त एव मर्थेन पूज्यते ॥ रात्रीसूक्तेन भगवान्साक्षान्नारायणः प्रभुः ॥ तत्सन्निधानाद्दु
र्गाया एषोर्थ उपचारतः ॥ एवं स्तुतस्तथैवेष्टो भगवान्मोक्षदो भवेत् ॥ यदंतीत्याद्युचः सर्वा अपि दुःखप्रदर्श
ने ॥ जप्या एव विशेषो यं होमो दुःखमदर्शने ॥ परोक्षज्ञानिनो विष्णुरापरोक्ष्यं ब्रजेत्स्वरत् ॥ अपरोक्षदृशः
स्वयंप्राश्रियात्स यो तोम तोन तोदृष्टो विज्ञानो नादिष्टः श्रोतामंताद्रष्टा देष्टा घोष्टा विज्ञा
ताप्रज्ञाता सर्वेषां भूतानां मंतरपुरुषः सम आत्मेति विद्यात् ॥ ४ ॥ अथ खल्वियं सर्वस्यैवाच उप
निषत्सर्वाद्येवेमाः सर्वस्यैवाच उपनिषदइमां त्वेवाचक्षते पृथिव्या रूपं स्पृशं अंतरिक्षस्योष्माणो
दिवः स्वरा अभेरूपं स्पृशं वायोरूपं भाण आदित्यस्य स्वरा ऋग्वेदस्य रूपं स्पृशं यजुर्वेदस्योष्मा
ष्माणः सामवेदस्य स्वराश्चक्षुषोरूपं स्पृशं श्रोत्रस्योष्माणो मनसः स्वराः प्राणस्य रूपं स्पृशं अपा
नस्योष्माणो व्यानस्य स्वरा अथ खल्वियं देवीवीणा भवति तदनुकृतिरसौ मानुषी वीणा भवति य
म्रीतः सुरवाधियं करोत्यजः ॥ मुक्तस्य द्विविधैस्तस्माज्जयोगश्च सर्वथा ॥ कर्तव्योन्यासि भीरात्रीसूक्तं
जप्यं त्रिशो जसेत्यैतरेयसंहितायाम् ॥ ४ ॥ अथ सर्ववाग्बिषया विद्योच्यते ॥ विष्णुशब्दार्थत्वात्सर्ववाचा
म् ॥ पूर्वोक्ता अपि सर्ववागुपनिषद एव ॥ तथापि मुख्यत एव सर्ववाग्बिषयत्वाद्ब्रह्ममाणभिव सर्वस्यैवाच उप
निषदिति सर्वेभ्योचक्षते ॥ पृथिव्यादिस्थितो विष्णुः पृथिव्याद्यभिधानवान् ॥ स्पृशं दीनदिवतासौ क्रमेण
व प्रकीर्तितः ॥ तस्य विष्णोरयं देहो वीणा साक्षात्प्रकीर्तिता ॥ देवी वीणा ततः संयलोकसिद्धा तु मानुषी ॥

ब्रह्मादिदेहान्योवेदविष्णोर्वीणेतिभक्तितः ॥ विद्यापूर्णसुखःसस्याद्भूमिपूरितकीर्तिमान् ॥ विद्याधिक्या
र्थमेवैतांवाकसारामप्युचंजपेत् ॥ ध्यात्वानारायणदेवंस्त्रीरूपंवाचिसंस्थितम् ॥ ओष्ठापिधोनेत्येषाष्ट
कसरोवाचःप्रकीर्तितः ॥ विष्णोर्हिवाचिसंस्थस्यैवोष्ठावेतौपिधानवत् ॥ कुलीतिचोक्तोभगवान्प्रली
नाशेषकुत्सितः ॥ पातिसर्वविशिष्टश्चसर्वस्मादित्यतःपविः ॥ सर्ववागीश्वरोविष्णुःस्त्रीरूपोमांसुवादयेदि
तिच ॥ नेत्युपमानार्थम् ॥ ओष्ठावपिधानवदस्येति ॥ नचविष्णोरन्यासर्वस्यावाचदर्शाना ॥ सहिमु

थास्याःशिरएवममुष्याःशिरोयथास्याउदरमेवममुष्याअंभणयथास्यैजिह्वेममुष्यैवादनय
थास्यास्तंत्रयएवममुष्याअंगुलयोयथास्याःस्वराएवममुष्याःस्वरायथास्याःस्पर्शाएवममु
ष्याःस्पर्शायाश्चैवयंशब्दवतीतर्क्यवत्येवमसौशब्दवतीतर्क्यवतीयथाह्येवेयंलोमशेनचर्मणापि
ह्मिनाभवत्येवमसौलोमशेनचर्मणापिहितालोमशेनहस्मवैचर्मणापुरावीणाअपिदधतिसयोहै
तांदैर्वीणीविदश्रुतवदनोभवतिभूमिप्रास्यकीर्तिर्भवतियत्रक्कचार्यावाचोभाषंतेविदुरेनंतत्रा
थातोवाग्रसोयस्यांसंसद्यधीयानोवाभाषमाणोवानविरुचुषेततत्रैतामृजयेदोष्ठापिधानान
कुलीदंतैःपरिवृतापविःसर्वस्यैवाचर्दशानाचारुमामिहवादयेदितिवाग्रसः ॥ ५ ॥ अथहास्मा

ख्यतःसर्वेश्वरः ॥ तस्यैवप्रस्तुतत्वाद्वक्ष्यमाणत्वाच्च ॥ श्रियःपतिर्यज्ञपतिर्जगत्पतिर्गिरांपतिर्लोकपति
र्धरापतिरितिभागवते ॥ योवाचितिष्ठत्वाचोतरोयंबाङ्मनवेदेत्यादिश्रुतिश्च ॥ स्त्रीलिङ्गत्वेदेवेत्यादिवद
पियुज्यते ॥ स्त्रीरूपत्वाच्च ॥ ५ ॥ संवत्सरइतिविशेषणाद्विरिचएवात्रप्रजापतिः ॥ ब्रह्माविश्वःक
तमःस्वयंभूःप्रजापतिःसंवत्सरइत्यादिश्रुतेः ॥ श्रानोब्रह्मासर्ववेदैःसुत्वानारायणंप्रभुम् ॥ तेनैवसम्यक्सं

धायदाढ्यैर्देहस्यसोकरेत् ॥ संधानासंहितेत्युक्तोविष्णुर्वसनातनः॥ विष्णुनाऽपि शब्देनविष्णोर्बलमु
 दीयते ॥ णइत्याक्रियमाणत्वाणकारोस्यबलंमतम् ॥ विष्णुनाऽपि प्रकारेणमात्रस्तेशपूर्विणः ॥ प्रणे
 तुनाखिलस्यैवविष्णोरुक्तातथात्मा ॥ आततत्वंसर्वणैर्देशतःकालतस्तथा ॥ आत्मशब्दोदितंतच्चषश
 ब्देनाभिधीयते ॥ षड्याक्रियमाणत्वंप्रणेतृत्वंचपूर्णता ॥ विष्णोःषकारइत्युक्तावीत्युक्तस्यविशि
 ष्टता ॥ अंत्यस्थितउकारस्तुच्छील्य्यादिहरेर्वेदेत् ॥ एवंविशिष्टाणत्वमाततत्वंचसर्वतः ॥ विशि
 ष्टंचबलंविष्णोःसर्वस्माच्छीलमित्यपि ॥ उदितंविष्णुशब्देनतस्मादृक्संहितामनु ॥ वर्णद्वयसमायो
 एतत्कृष्णहारीतोवाग्बाह्मणमिवोपोदाहरन्तिप्रजापतिःप्रजाःसृष्ट्वान्यत्वंसतसंवत्सरःसच्छंदोभि
 रात्मानंसमदधाद्यच्छंदोभिरात्मानंसमदधात्तस्मात्संहितानस्यैवाएनस्यैसंहितायैणकारोबलं
 षकारःप्राणआत्मासयोहैतौणकारषकारावनुसंहितमृचोवेदसबलांसप्राणांसंहिताविदायुध्यमि
 त्तिविद्यात्सयदिविचिकित्सेत्सणकारंब्रवाणीइअणकारौ३इति ॥ सणकारमेवब्रूयात्सषकारं
 गेणुशब्दस्यार्थमेवतु ॥ विष्णोःप्राणत्वमात्मत्वंबलंचैवात्रवेत्तियः ॥ सएवविष्णोर्बलवित्तथाप्राण
 त्वविद्भवेत् ॥ सएवमुक्तःसंसारांनित्यायुष्मान्भविष्यति ॥ संहितासहितत्वेनयदृचोधीमहेवयम् ॥
 वेदानन्यान्पुंराणंवातेनविष्णुपदोदितः॥अवाप्तोभगवानस्यान्तस्तन्नामार्थायतोखिलाः॥इत्याहुर्ऋषयःसर्वे
 किमन्याध्ययनाद्भवेत्॥यद्वैर्वैत्यृषयोप्यन्येकावेषेयावदंतिहि॥मौनेनविष्णुशब्दार्थंध्यायंतोवाचमेवव॥
 जुहुमोविष्णुनामाख्यांजपंतोमंत्रमेववा ॥ नमस्कारसमायुक्तंजुहुमःप्राणमत्रहि ॥ किमन्यैर्बहुभिःकार्यै
 रेतस्यैवाधिकत्वतः॥एतदर्थानुसंधानपूर्ववेदानथापिवा॥अधीमहेयजामोवानान्यथातुक्तथंचन ॥ एषएव

हिसर्वेषां वेदानामर्थ ईरितः॥ विष्णुना मोदितो यो र्थस्तद्वाख्यान्यद्वचो रिवलम् ॥ एवं विशिष्टप्राणात्मबलाद्य
रिवलसद्गुणैः॥ पूर्णस्वभावः सर्वेषां वचसामर्थ ईरितः ॥ संहिताख्यानि विष्णोस्तु रूपाण्येता निसर्वशः॥ अन्य
विद्यास्वशिष्यस्य न ब्रूयात्प्रथमं क्वचित्॥ व्याख्यानशक्तिहीना ये नैव ब्रूयात्कथं चन ॥ वैष्णवाय सुवृत्ता ये मे
धाश्रद्धायुता यच॥ गुरोः शुश्रूषका येैव ब्रूयादित्यनुशासनमिति च॥ य एते न इति शब्देनाक्रियभाणं विष्णोः पू
र्णबलं शब्देनाक्रियमाणं देशतः कालतो गुणतश्चाततत्वं च सर्वोसंहितामनुतदर्थत्वेन वेद॥ अक्षरद्वयसंयोगरू

ब्रवाणी ई अषकारा ई इति ॥ सषकारमेव ब्रूयात्ते यद्वयमनुसंहितमृचोधीमहेयच्च मांडूकेयीयम
ध्यायं प्रब्रूमस्तेन नो णकारषकारावुपासाविति हस्माह ह्रस्वो मांडूके यो थयद्वयमनुसंहितमृचोधी
महेयच्च मांडूकेयीयमध्यायं प्रब्रूमस्तेन नो णकारषकारावुपासाविति हस्माह स्थविरः शाकल्य एत
द्धस्मवैतद्विद्वांस आहुर्चषयः कावषेयाः किमर्थं वयमध्यैष्यामहे किमर्थं वयं यक्ष्यामहे वाचिहि
माणं जुहुमः प्राणे वा वाचं यो ह्येव प्रभवः स एवाप्ययस्ता एताः संहितानां न ते वासिने प्रब्रूयाच्चासंव
त्सरवासिनेनाप्रवक्तु इत्याचार्या आचार्याः ॥ ६ ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सु तृतीयारण्यके द्वितीयो
ध्यायः ॥ ३ ॥ २ ॥ इति तृतीयारण्यकं संपूर्णम् ॥ ३ ॥

पयासंहितैतदेव सर्वत्रोच्यत इति संपूर्णबलं सर्वप्रणेतृत्वशक्त्या दियुक्तं विष्णुवेद॥ अथेत्यादिका अपिसंहि
तारूपा एव॥ पदवर्णयोः पृथगनभिख्या हारात्॥ तस्मात्सर्वशब्दा विष्णुना मव्याख्या नरूपा एव ॥ यद्वयं संहि
तायुक्तत्वेन चोधीमहेतेनास्माकं णशब्दषशब्दार्थरूपो विष्णुरुपात्तः॥ तद्वाख्या नत्वात्सर्ववाचांम् ॥ वीर्युप
सर्गत्वादुकारस्य च ताच्छील्यार्थत्वाद्दुक्तार्थविशेषणरूपत्वेन प्रसिद्धत्वा न्नपृथक्तयो व्याख्यानमत्र कृतम्॥

ऋचइतिसर्ववाचादिकपदैमुपलक्षणम् ॥ अतःसर्ववेदादिशब्दोदितःसर्वगुणपरिपूर्णोभगवान्नारायणइ
 तिसिद्धम् ॥ सर्वैश्वदैदिकपदैरपिलोकशब्दैर्मेघाश्रिवारिधितलादिरिवैश्वसर्वैः ॥ एकोभिधेयपरिपूर्णगुणः
 प्रियोलंनारायणोममसैदेवसुतुष्टिमेतु ॥ ६ ॥ यस्यत्रीण्युदितानिवेदवचनेरूपाणि दिव्यान्यलंबदृत्तदृशनमित्य
 मेवनिहितंदेवस्यभर्गोमहत् ॥ वायोरागवचोनयंप्रथमकंपृक्षोद्वितीयं ध्वोयत्तुतृतीयकंकृतमिदंभाष्यं
 हितेनप्रभौ ॥ हनुशब्दोज्ञानवाचीहनूमान्मतिशब्दितः ॥ रामस्यरुदतरूपस्यवाचस्तेनानयंतहि ॥ भृतमोभी
 मइत्युक्तोवाचोभामातरःस्मृताः ॥ मध्वित्यानंदउद्विष्टोवेतितर्थमुदाहृतम् ॥ मध्वआनंदतीर्थःस्थात्तृती
 यामारुतीतनुः ॥ इतिसूक्तगतंरूपत्रयमेतन्महात्मनः ॥ योवेदेदेवित्सस्यात्तत्त्ववित्तत्पसादतइतिच ॥ साधको
 रामवाक्यानंतत्समीपगतःसदा ॥ हनूमान्प्रथमोज्ञेयोभीमस्तुबहुभुविपतोः ॥ पृतनाक्षयकारीचद्वितीयस्तुतृ
 तीयकः ॥ पुर्णप्रज्ञस्तथानंदतीर्थनामाप्रकीर्तितः ॥ देशेतिसर्वमुद्विष्टंसर्वपूर्णमिहोच्यते ॥ प्रज्ञाप्रमतिरुद्विष्टापूर्ण
 प्रज्ञस्ततःस्मृतः ॥ आसमंतात्सतित्वेतुगूढं कलियुगेहरिम् ॥ असत्यमप्रतिष्ठंजगदेतदनीश्वरम् ॥ वदद्भिर्गू
 हितंसंतनुतीयोसुमथायति ॥ येनविष्णोर्हिवर्षाख्यांगुणानज्ञासिषुःपरान् ॥ ईशानासःसूरयश्वनि
 गूढान्निर्गुणोक्तिभिः ॥ त्रेतायांद्वापरेचैवकलौचैतेक्रमान्नयः ॥ एतेषांपरमोविष्णुर्नेतासर्वेश्वरेश्वरः ॥ स्व
 यंभुब्रह्मसंज्ञोसौपरस्मैब्रह्मणेनमइतिच ॥ पूर्णागण्यगुणोदारधाम्नोनित्यायवेधसे ॥ अमंदानंदसांद्रायत्रे
 यसेविष्णवेनमः ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्येचतृतीयप्रघ
 टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ २ ॥ तृतीयप्रघट्टकःसंपूर्णः ॥ इतिश्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्यंसंपूर्णम् ॥

॥ इत्येतेरयोपनिषत् सभाष्या सम्पूर्णा ॥ १६ ॥

॥ अथ बृहदारण्योपनिषद्भाष्यसमेता ॥ १८ ॥

श्रीमद्भारतीरमणमुख्यप्राणान्तर्गतश्रीमद्वक्त्रकटेशोयनमः॥७३॥प्राणादेशिशितारं परममुखनिधिं सर्वदोषव्यपेते
सर्वान्स्थं सुपूष्णं प्रकृतिपतिमजं सर्वबाह्यं सुनित्यम्॥सर्वज्ञं सर्वशक्तं सुरमुनिमनुजाद्यैः सदासेव्यमानं विष्णुवंदे
सदाहंसकलजगदनाथं तं मानंदंतम्॥१॥यथातुष्टावलक्ष्मीशंसर्गदौ चतुराननः॥तथाजगदसूर्याय याज्ञव
ल्क्याय सो ब्रवीत्॥२॥वाजिरूपेण सूर्येण शोक्तं वाजसनेयकम्॥कण्वाय याज्ञवल्क्योऽदात्काण्वं तेन प्रकी
र्तितमिति वाराहो॥अथ स्वस्वरूपो ब्रह्मा भूदृश्वरूपः स्वरूपः स्वयं प्रभुः॥तयोश्च
प्रतिमाभ्यो यतोऽवोयं थ्रुती श्रुतः॥सर्वजगत्तदंगेषु तस्मात्सन्निहितं स्मृतम्॥तद्योगोऽग्विदं यस्माज्जगत्सर्वप्रति
ष्ठितमिति प्रथ्याने॥उच्चैः श्रवाः सन्निहितो मेध्यैः श्वेतत्रकेशवः॥तस्मिन्निदं जगत्सर्वब्रह्मा चोच्चैः श्रवः स्थित इ

श्रीमद्भारतीरमणमुख्यप्राणांतर्गतश्रीविष्णवे नमः ॥ ॐ उषावाश्वस्यमेध्यस्यशिरः
सूर्यश्चक्षुर्वीतः प्राणोऽव्यात्तमश्रिवैश्वानरः संवत्सरः आत्माऽश्वस्यमेध्यस्यद्यौः पृष्ठमंतरीक्षमुदरं पृ
तिसौपर्णं ॥ पर्वताः सिकताश्चैव नद्यः कूपाः सरांसि च ॥ हविः कपालयूपाद्यो देवता एव सर्वशः ॥ तत्तन्नामै
वनामैषाभिन्नानामभिमानतः ॥ नामानितान्यपि हरेः सहिसर्वगुणाधिक इति नारदीये ॥ उषाः शिरो ब्रह्मना
मतत्त्वमस्यादयोऽखिलाः ॥ सप्तम्यर्याः समुद्धृष्टाः पंचम्यर्यास्तथाश्रुताः ॥ षष्ठ्यर्याश्च चतुर्थ्यर्यास्तृतीया
र्याश्च सर्वशः ॥ तदैक्यवाचिवच्छब्दा अपितद्रत्नवाचकाः ॥ ऐक्यार्थान्वेते सर्वभिन्नरूपायतः सदा ॥ इशांगवा
चिनो वास्युस्तेषां भवत इत्यतः ॥ सप्तसु प्रथमायस्मात्तत्तद्योग्यार्थता भवेदिति ब्रह्मतर्कः ॥ अंगप्रत्यंगशोऽव्या
प्तो विष्णुरेवतुरंगमे ॥ अतो विष्ण्वंगं सर्वमेध्यांगस्थमुदीरितमिति च ॥ पुनरप्यश्वस्यमेध्यस्येति वचनं कस्य
चिदश्वस्यैव मासीदिति हासरूपेण नोच्यते किंतु सर्वमेध्यानामेव मिति ज्ञापनार्थम् ॥ सर्वव्यक्तिष्वभिव्या

स्यैतात्पर्याधिक्यविचयो॥प्रतीतानुपपत्तेरप्याभासत्वविवक्षया॥पुनर्वचनमुद्दिष्टशतशोपिपृथक्पृथगिति च ॥ विष्णोःपुरीषस्थानीयाकाठिन्यात्पृथिवीश्रुता ॥ तत्स्थत्वात्सिकताःसर्वाउवध्यस्थाःप्रकीर्तिताः ॥ उर्व्यास्तुपादगत्वेपिनोवध्यत्वंविरुध्यते ॥ यतस्तदभिमानिन्योदेवताअनुकीर्तिताः ॥ तासांचबद्गुरूपत्वादैश्वर्याच्चपरेशितुरितिच ॥ अवांतरदिशोविष्णोरस्थिपुच्छान्युदाहृताः ॥ पूर्वपश्चादभेदेनदिशःपार्श्वप्रकीर्तिते ॥ शिरश्चपादमूलानिपुच्छेषङ्गतवःस्मृताः ॥ संवत्सराभिमानीचब्रह्मासर्वशरीरगः ॥ ह्योमानश्चयकृच्चैवमांसौगिर्यिभिमानिनः ॥ आन्नेषुनयःसर्वाश्चसोयंविष्णुःसनातनइतिच ॥ नभोभिमानीविघ्नेशो

थिवीपाजस्यदिशःपार्श्वैर्अवांतरदिशःपरिशवक्तवर्णोगानिमासाश्चार्धमासाश्चर्वाण्यहोरात्राणिप्रतिष्ठानक्षत्राण्यस्थीनिनभोमासान्युवध्यसिकताःसिधवोगुदायकृच्चह्योमानश्चपर्वताओषधयश्चवनस्पतयश्चलोमान्युद्यन्पूर्वाधीनिम्लोचन्जघनार्धीयद्विजुंभतेतद्विद्योतेतेयद्विधूनतेतत्स्तनयतियन्मेहतितद्वर्षतिवागेवास्यवाक् ॥ ५ ॥ अहर्वाअश्वंपुरस्तान्महिमान्वजायततस्यपूर्वसमुद्रेयोनीरात्रिरेनंपश्चान्महिमान्वजायततस्यापरेसमुद्रेयोनिरेतौवाअश्वमहिमानाविष्णोर्मांसाश्रितःसदा ॥ अंतरिक्षाभिमानीचतस्तनुरुदरेस्थितइतिच ॥ ९ ॥ अश्वपूर्वापरोहोभ्यौमहिमानौयहौस्मृतौ ॥ अहोरात्राभिमतारौतयोरप्यभिमानौ ॥ कामश्चाथरतिश्चैवविष्णुब्रह्मशरीरजौ ॥ समुद्रेकात्समुद्रस्तुविष्णुःपूर्वउदाहृतः ॥ उपचोरेणतूद्रेकादपरश्चतुर्मुखः ॥ सविष्णुर्हयनामासनदेववाहेषुसंस्थितः ॥ वाजिनामातुगार्धर्वेष्वर्वानामासुरेषुच ॥ मनुष्येष्वश्वनामासौतद्वंधुःस्वयमेवसः ॥ तस्मादेवोत्थितिस्तस्यरूपभेदोनतस्यच ॥ ऐश्वर्यात्सतथापीशोव्यक्तिभावंगमिष्यति ॥ हत्वायानियतःशत्रून्ह

रिस्तास्माद्धयः स्मृतः ॥ सर्वदायुद्धकर्तृत्वाद्वाजीचापिप्रकीर्तितः ॥ अर्वाभिगमनादुक्तआशुत्वादश्वउच्य
तद्वैविद्वायसे ॥ तेषांतेषांवाहनेषुस्थित्वातत्तत्कर्मकर्तृत्वात्तत्तन्नामा ॥ पतन्तिनियतंहंतुदेवाश्वाः शत्रु
मूर्धसु ॥ वेगाधिकाआसुराश्ववेगमात्रं ववाहनइतिस्कादे ॥ गंधर्वास्तुसदायुद्धरतोदेवानुगायतः ॥ तद
शक्तौतुदेवानांयुध्यतेस्यामिनोयतः ॥ केचिद्वानरतानित्यंगंधर्वानर्तकाः परे ॥ केचिद्वाधरतानित्यंचारणा
देवचारकाइतिच ॥ २ ॥ इत्यश्वब्राह्मणम् ॥ ३ । १ ॥

वभितः संवभूवतुह्योभूत्वादेवानवहद्वाजीगंधर्वानर्वाऽसुरानश्वोमनुष्यान्समुद्रएवास्यबंधुः स
मुद्रोयोनिः ॥ २ ॥ ॥ इतिप्रथममश्वब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ १ ॥

नैवेहकिंचनाग्रआसीन्मृत्युनैवेदमावृतमासीदशनाययाअशनायाहिमृत्युस्तन्मनोकुरुतात्म
हरिः ॥ अशनायाततः प्रोक्तउदय्याकर्मनायकइतिब्राह्मे ॥ अन्यत्रनेतृत्वप्रतीतावपिश्रुतिषुप्रसिद्धेः सएवने
त्याह ॥ अशनायाहिमृत्युरिति ॥ तत्ततएवमनोऽकुरुतयतः स्वयमेवासीन्वान्यत् ॥ आत्मवान्स्यामित्येच्छत् ॥
शरीरवान्स्यामितिअप्युच्यर्थमनोकुरुत ॥ ऐच्छद्विष्णुरदेहः सन्देहवान्स्यामितिप्रभुः ॥ यतोदेहइदं सर्वं
तस्यविष्णोरेदेहिनः ॥ तद्वशत्वात्स्वयं देवश्चिदानंदशरीरकः ॥ सोत्मानमर्चनचरदप्सृष्टयर्थजनार्दनः ॥
यत्कुर्वन्त्यस्मज्जेशस्तद्भवेद्धितदात्मकम् ॥ अतोर्चतोयतोजाताआपोतोर्चनसाधनाः ॥ अन्यथाकर्तुमी
शोपिक्रीडयातत्तदात्मकम् ॥ कर्तुं तत्तद्वृत्तिः संस्तत्करोतिस्वयंप्रभुरितिब्रह्मांडे ॥ मेसर्वहियस्यविष्णोः ॥

अस्मच्छब्दगतैर्विष्णुर्वाच्यः सप्तविभक्तिभिः ॥ सर्वाहेयत्वतस्त्वेकः सर्वस्यप्रतियोगितः ॥ युष्मच्छब्दाभिधेयश्चतच्छब्दैश्चपरोक्षतः ॥ सएवबहुरूपत्वाद्दशब्दाभिधानवान् ॥ जीवस्थितेनरूपेणहरेर्नापिद्विधोच्यते ॥ भिनोपिसर्वजीवेभ्यः सर्ववस्तुभ्यएवच ॥ पूर्णानंदादिरूपस्यकुतोलपसुखिनैकतेतिब्रह्मतर्कः ॥ उदकंसुखहेतुत्वात्कमित्येवाभिधीयते ॥ तदेवसर्वतोजातमतोर्कइतिकीर्त्यतइतिव्यासानिरुक्ते ॥ अर्चतो जानंसुखसाधनंचेत्यर्कइत्यर्थः ॥ कंसुखमस्मैभवति ॥ अपांहिसुखहेतूनांवेदविष्णोर्जीनिहियः ॥ समुक्तः सुखभागेवस्याद्विष्णोस्तुप्रसादतइतिमाहात्म्ये ॥ १ ॥ अर्कशब्दस्यादित्येप्रसिद्धत्वादप्रशब्दोपितत्रेत्याशंका निवर्तयितुमापोवाअर्कइतिपुनर्वचनम् ॥ नादित्येर्कशब्दः किंत्वप्स्वेवाकर्कशब्दइत्यर्थः ॥

न्वीस्यामितिसोर्चन्नचरत्तस्यार्चत आपोजायताचर्तवैभेकमभूदितितदेवाकर्कस्याकर्कत्वंकहवाअस्मैभवतियएवमेतदर्कस्याकर्कत्वंवेद ॥ १ ॥ आपोवाअर्कस्तद्यदपाश्शरआसीत्तत्समहन्यतसापृथिव्यभवत्तस्यामश्राम्यत्तस्यश्रान्तस्यतसस्यतेजोरसोनिरवर्तताग्निः ॥ २ ॥

शरोमंडः ॥ फेनरूपस्तुयोमंडोजलस्थोसौसुसंहतः ॥ पृथिवीत्वंसमापन्नस्तस्यांशिशयेजनार्दनः ॥ ततःसर्चितयामासस्यादग्निरितिदेवराट् ॥ तच्चिंतनात्समुत्पन्नोवायुरग्न्यभिधानवान् ॥ अगजत्वादयणीत्वाद्वायोरग्नित्वमिष्यतइतिप्रवृत्ते ॥ शक्तिविस्त्रंसनेचापिशयनेचापिकीर्तितः ॥ अमशब्दोहरेर्नैवशक्तिविस्त्रंसनंकचित् ॥ अतोहरेःश्रमोनामशयनंसंप्रकीर्तितमितिब्रह्मतर्कः ॥ तस्यामश्राम्यदितिसाधिकरणत्वाच्चशयनंयुक्तम् ॥ नहिपृथिव्यांश्रमोनामांतःकरणधर्मोयुज्यते ॥ अधिकरणपरंपराकल्पनंचछिष्टकल्पनम् ॥ स्रष्टासपृथिवीविष्णुःशेतेनतेब्धिमध्यगः ॥ तस्यांपृथिव्यांश्वेताख्येदीपेमुक्तैरुपाश्रयतइतिमु

क्तिसंहितायाम् ॥ तप्तआलोचनायुक्तस्तस्मात्कार्यार्थकामना ॥ तप्ततातुहरेरुक्ताकुतोदुःखहेरःप्रभोरिति ब्रह्मतर्के ॥ तेजोःसः जगतःसामर्थ्यसारभूतः ॥ २ ॥ वायुरग्निरिति प्रोक्तो ह्यग्नीत्वाद्यांगिनाम् ॥ नेतृत्वाददनाच्चापितस्य स्रष्टा जनार्दनः ॥ सवायुर्वायुरुहेण जगत्यातिशरीरगः ॥ आदित्यस्थेन रूपेण जगद्वातिप्रकाशयन् ॥ अग्निस्थेन तु रूपेण हूयेते सर्वयष्टिभिः ॥ आदाययात्यायुरितिस एवादित्य उच्यते ॥ तत्संबंधान्तु तन्नामसूर्यस्याग्नेस्तथैव च ॥ स एष कूर्मरूपेण वायुरंडो देके स्थितः ॥ विष्णुना कूर्मरूपेण धारितो नंतधारकः ॥ अप्सु पादाहि च त्वारोहो देकोणसंस्थिताः ॥ उरस्तु भूमिसंश्लिष्टमतिरिच्य भुवंपुनः ॥ पार्श्वतः पृष्ठतश्चैव शिरश्चोदकसंस्थितम् ॥ आकाशमुदरे तस्य द्यौः पृष्ठे संस्थिता विभोः ॥ एवं वि

सन्नेत्रे धात्मानं व्यकुर्वतादित्यंतु तीर्थं वायुंतु तीर्थं अग्निंतु तीर्थं स एष प्राणस्त्रेधा विहितस्तस्य प्राची दिक् शिरोमौ चासौ चेर्मावथास्य प्रतीची दिक् पुच्छमसौ चासौ च सक्थ्यौ दक्षिणा चोदीची च पार्श्वे द्यौः पृष्ठमंतरिक्षमुदरमियमुरस्स एषोऽप्सु प्रतिष्ठितो यत्र क्वचैति तदेव प्रतिष्ठितं येषां विद्मान् ॥ ३ ॥ द्वांस्तु यत्रैतितत्रैव प्रतिष्ठितं प्रभंजने ॥ स्थानेच्छाचेत्तत्रैव प्रतिष्ठति ॥ उपास्ते कूर्मरूपं यो वायुं संस्थितिमाप्नुयात् ॥ इच्छया विनिवृत्तिं वालोकं चावृत्तिं वर्जितमित्यध्यात्मे ॥ स एष प्राणस्त्रेधा विहित इति वचनाच्चावायुः ॥ बिभर्त्यंडहरिः कूर्मस्त्वंडे चाप्युदकं महत् ॥ उदके कूर्मरूपस्य वायुः पुच्छं समाश्रितः ॥ वायोः पुच्छं समाश्रित्य शेषस्तु पृथिवीमिमाम् ॥ बिभर्ति तस्यां च जगदिदं सर्वं प्रतिष्ठितमिति वैभवे ॥ वायोस्तु कूर्मरूपस्य पूर्वतश्चोदके मुखम् ॥ आग्नेयशानगौ बाहू पादौ निःक्रंति वायुगतिप्रकटे ॥ ३ ॥ आत्मा ब्रह्मा मे द्वितीयो जायेतेत्यकामयत ॥ वायुरेव ब्रह्मा भवतीति दर्शयितुं वायोः सृष्टिः प्रथममुक्ता ॥ वायुरेव य

श्वरूपमात्मानं निवारितवद्विभुः ॥ चारयामासरूपेण तदन्त्येन पुमात्मना ॥ सर्वास्मिन् भुवने चाब्दं तदन्ते परमात्मने ॥ स्वस्मिन् स्थिताय संकल्प्य यज्ञ आलभतात्मवान् ॥ अजादिकान् पशून् नन्द्यैव स्थपरमात्मने ॥ कर्तृत्वेन पशुत्वेन यरकलंतं दशेषतः ॥ ममस्यादिति मन्वानः सोऽश्वरूपमधारयत् ॥ अबुद्धिपूर्वमरणात्स्वर्गश्चापि पशोर्भवेत् ॥ ज्ञानपूर्वपशोः पुंसः किमुक्तव्यमित्यजः ॥ एवं सूर्योऽप्यश्वमेधनामा संवत्सराभिधः ॥ सूर्यस्थितो यतो ब्रह्मा ह्यश्वमेधाभिधः स्वयम् ॥ सूर्ये ततत्वात् सूर्यात्मा ब्रह्मासौ परिकीर्तितः ॥ अग्नौ स्थितो यतः

यशोवीर्यमुदकामत्प्राणावैयशोवीर्यं तत्प्राणेषूक्तं निषुशरीरं ॥ श्वयितुमधिगतस्य शरीरं एव मन आसीत् ॥ ६ ॥ सोकामयत मेधं मइदं ॥ स्यादात्मन्त्येन स्यामिति ततोऽश्वः समभवद्यदश्वत्तमेधयमभूदिति तदेवाश्वमेधस्याश्वमेधत्वमेव ह्वाअश्वमेधं विदय एन मेव वेद ॥ तमनवरुध्येवामन्यततः ॥ संवत्सरस्य परस्तादात्मन आलभत पशून् देवताभ्यः प्रत्यौ हत्तरमात्सर्वदेवत्यं प्रोक्षितं प्राजापत्यमालभंत एष ह्वाअश्वमेधो य एष तपतितस्य संवत्सर आत्मा ॥ यमग्निरर्कस्तस्य मे लोका आत्मनस्तावेतावर्काश्वमेधौ सोऽपुनैरेकैव देवता भवति मृत्युरेवाप पुनर्मृत्युं जयति नैनं मृत्युरा मोति मृत्युरसोर्कस्तस्मादग्निरिरीयते ॥ ब्रह्मा तता यतो लोकास्तदात्मानस्ततो मताः ॥ ब्रह्मसूर्याग्नि लोकेषु व्याप्तैकादेव ता हरिः ॥ तादृशं नृहरिज्ञात्वा पुनर्मृत्युं जयन् सौ ॥ सदैव वर्तते ब्रह्मा पुनर्मृत्युमृतिः स्मृता ॥ नैनं मृत्यात्मको मृत्युः प्रामोति हरिसेवनात् ॥ यस्मान्मृतं सिंहो मृत्योश्च मृत्युरात्मा स्य वै भवेत् ॥ आततत्वात् तथा तृत्वादात्मा सौ ब्रह्मणः स्मृतः ॥ आदानादात्तनिर्गतादात्तज्ञानात्तथैव च ॥ एतासां देवतानां च ब्रह्मेशत्वेन वर्तते ॥ नृसिंहस्य सदाज्ञानाद्ब्रह्मानाच्च तदनुग्रहः ॥ भूयः शब्दः पूर्णत्ववाची ॥ परमेश्वरं परिपूर्णं य

जेयेति ॥ अश्वदित्यश्वोभवत्तदेव रूपमेध्ययज्ञआलभनीयं चाभवदित्यश्वमेधः ॥ तमनवरुध्योवामन्यते
त्यादिवाक्यशेषादश्वभावः प्रतीयते ॥ अश्वतृबृंहितं पश्वान्मेध्यं चाभूद्यस्य शरीरं सोऽश्वमेध इति च ॥ निरोध
मकृत्वा चरयिष्यामीत्यमन्यत ॥ स्वेच्छयैव स्वरूपं पातरत्वा दश्वरूपस्य ॥ ६ ॥ इत्यश्वमेधब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ २ ॥
द्वयाब्रह्मसुतास्तत्रैते यावद्देवाः स्मृताः ॥ तमोरूपाः सत्त्वरूपाः सत्त्वसंख्याः सुराः स्मृताः ॥ बहुत्वात्तैर्जिता
देवाः शंकरस्य वरेण च ॥ यज्ञेन विष्णुमभ्यर्च्य तत्रोद्गातृबलेन च ॥ जयामैना निति स्मृत्वा बह्वयादीनप्य
चूचुदन् ॥ औद्गात्रेऽग्निमुखाः सर्वैर्दंष्ट्रद्रौचवेधितौ ॥ असुरैः पापपूनेन मुख्यवायुं ततो ब्रुवन् ॥ देव्यास्तं वेद्धु

स्यात्मा भवत्येतासां देवतानामेको भवति ॥ ७ ॥ इति द्वितीयमश्वमेधब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ २ ॥

द्वयाह प्राजापत्या देवाश्चासुराश्च ततः कानीयसा एव देवा ज्ञायसा असुरास्त एषु लोकेष्वस्पृधत
ते ह देवा ऊचुर्हतासुरान्यज्ञउद्गीथेनात्ययामेति ॥ १ ॥ ते ह वाचमचूचुस्त्वं न उद्गायेति तथेति तेभ्यो वा
गुदगायद्यो वाचिभोगस्तं देवेभ्य आगायद्यत्कल्याणं वदति तदात्मनेने विदुरनेनैव न उद्गात्रात्ये
ष्यंतीति तमभिद्रुत्य पाप्मना विध्यन्तस्यः स पाप्माय देवदमप्रतिरूपं वदति स एव स पाप्मा ॥ २ ॥

मीप्संतो ध्वस्ताने शुश्र्व सर्वशः ॥ पांस्तु पिंडो यथावज्जशिलां प्राप्यैव नश्यति ॥ तस्मादखंडशक्तिः समुख्यवा
युरुदाहृतः ॥ शार्पैरथ वरैर्वापि नास्य प्रतिहतिर्भवेत् ॥ स्वेच्छयैवानुसारेण विना कुत्रापि पुत्रकाः ॥ एवं विद
पिपापेभ्यः शत्रुभ्योऽपि प्रमुच्यते ॥ सवायुरुद्रशक्रा देवा सुदेवबलाश्रयः ॥ विमोच्य पापसंधातं दिशामंतेष्व
थाक्षिपत् ॥ उन्मुच्य मृत्योस्तांश्चैवाधोर्ध्वलोकेषु चावहत् ॥ अग्निर्नासिक्यवायुश्च दिक्पांड्रादयो वि
लाः ॥ सूर्यः सोमश्च रुद्रश्च नैव स्वपदे स्थिताः ॥ स्त्रीगणैः सर्वपूर्णत्वाद्ब्रह्महीनु सरस्वती ॥ अनंतवेदरूपत्वा

सैवब्रह्मेतिकीर्तिता ॥ विष्णुनाबृंहितत्वाद्वातत्पतिर्वायुरीश्वरः ॥ सारत्वात्स्त्रीषुसादेवीसेत्युक्तासामरूप
 अथहप्राणमूचुस्त्वंनउद्गायेतितथेतितेभ्यःप्राणउदगायद्योषाणेभोगस्तंदेवेभ्यआगायद्यत्क
 ल्याणंजिम्रतितदात्मने ॥ तेविदुरनेनैवनउद्गात्रात्येभ्यंतीतितमभिद्रुत्यपाप्मनाविध्यन्त्सयः
 सपाप्मायेदेवदमप्रतिरूपंजिम्रतिसएवसपाप्मा॥३॥अथहचक्षुरूचुस्त्वंनउद्गायेतितथेतितेभ्य
 श्चक्षुरुदगायद्यश्चक्षुषिभोगस्तंदेवेभ्यआगायद्यत्कल्याणंपश्यतितदात्मनेतेविदुरनेनैवनउद्गा
 त्रात्येभ्यंतीतितमभिद्रुत्यपाप्मनाविध्यन्त्सयःसपाप्मायेदेवदमप्रतिरूपंपश्यतिसएवसपाप्मा
 ॥४॥अथहश्रोत्रमूचुस्त्वंनउद्गायेतितथेतितेभ्यःश्रोत्रमुदगायद्यःश्रोत्रेभोगस्तंदेवेभ्यआगाय
 द्यत्कल्याणंशृणोतितदात्मनेतेविदुरनेनैवनउद्गात्रात्येभ्यंतीतितमभिद्रुत्यपाप्मनाविध्यन्त्स
 यःसपाप्मायेदेवदमप्रतिरूपंशृणोतिसएवसपाप्मा ॥५॥अथहमनऊचुस्त्वंनउद्गायेतितथे
 तितेभ्योमनउदगायद्योमनसिभोगस्तंदेवेभ्यआगायद्यत्कल्याणंसंकल्पयतितदात्मनेतेविदुर
 नेनैवनउद्गात्रात्येभ्यंतीतितमभिद्रुत्यपाप्मनाविध्यन्त्सयःसपाप्मायेदेवदमप्रतिरूपंशंसंकल्प
 यतिसएवसपाप्मैवमुखत्वेतादेवताःपाप्मभिरुपासूजन्नेवेमेनाःपाप्मनाविध्यन् ॥ ६ ॥ अ
 थहेममासन्यंप्राणमूचुस्त्वन्नउद्गायेतितथेतितेभ्यएषप्राणउदगायत्तेविदुरनेनैवनउद्गात्रात्ये
 भ्यंतीतितमभिद्रुत्यपाप्मनाविध्यन्त्सयथाशमानमृत्वालोद्योविध्वंसतैवहैवविध्वंसमाना
 विष्वंचोविनेशुस्ततोदेवाअभवन्परासुराभवत्यात्मनापरास्यद्विष्यन्पाप्माआतृव्योभवतियए
 तः ॥ गीथेत्युक्तातदुद्गीथःसामारुयोर्धतनुस्तथा ॥ अर्धनारीनरवपुर्वायुःकुत्रचिदीरितः ॥ अयास्योवि

वंवेद ॥ ७ ॥ तेहोचुःक्नुसोभूद्योनइत्थमसतेत्ययमास्यंतरितिसोयास्यआंगिरसोंगानां॥ हि
 रसः ॥ ८ ॥ सावाएषादेवतादूर्नामदूरं॥ ह्यस्यामृत्युदूरं॥ हवाअस्मान्मृत्युर्भवतिथएवंवेद
 ॥ ९ ॥ सावाएषादेवतैतासांदेवतानांपापमानंमृत्युमपहत्ययत्तासांदिशामंतस्तद्गमयांचकारत
 दासांपापमनोविन्यदधात्तस्मान्नजनिमियाच्चांतमियाच्चेत्याप्मानंमृत्युमन्ववायानीति॥ १० ॥
 सावाएषादेवतैतासांदेवतानांपापमानंमृत्युमपहत्याथैनामृत्युमत्यवहन् ॥ ११ ॥ सवैवाचमे
 वप्रथमामत्यवहत्सायायदामृत्युमत्यमुच्यतसोअगिरभवत्सोयमग्निःपरेणमृत्युमतिक्रान्तोदीप्य
 ते ॥ १२ ॥ अथप्राणमत्यवहत्सयदामृत्युमत्यमुच्यतसवायुरभवत्सोयंवायुःपरेणमृत्युमति
 क्रान्तःपवते ॥ १३ ॥ अथचक्षुरत्यवहत्तद्यदामृत्युमत्यमुच्यतसआदित्योभवत्सोसावादित्यः
 परेणमृत्युमतिक्रान्तस्तपति ॥ १४ ॥ अथश्रोत्रमत्यवहत्तद्यदामृत्युमत्यमुच्यतसदिशोभव
 स्ताइमादिशःपरेणमृत्युमतिक्रान्ताः ॥ १५ ॥ अथमनोत्यवहत्तद्यदामृत्युमत्यमुच्यतसचं
 द्रमाअभवत्सोसौचंद्रःपरेणमृत्युमतिक्रान्तोभात्येव॥ हवाएनमेषादेवतामृत्युमनिवहतिथएवंवे
 द ॥ १६ ॥ अथात्मनेन्द्राद्यमागायद्यद्विक्रिंचान्नमद्यतेअनैवतदद्यातइहप्रतितिष्ठति
 ॥ १७ ॥ तेदेवाअब्रुवन्नेतावद्वाइदं॥ सर्वयदन्नंतदात्मनआगासीरनुनोस्मिन्नन्नआमजस्वे
 तितैवैमाभिसंविशतेतितथेति॥ अमंतंपरिणयविशंतस्माद्यदेनान्नमन्तिनैतास्तृप्यंत्येव॥
 हवाएन॥ स्वाअभिसंविशंतिभर्तास्वानां॥ श्रेष्ठपुरएताभवत्यन्नादोधिपतिथएवंवेदयउहैवंविद
 ॥ स्वेषुप्रतिप्रतिबुभूषतिनैहैवालंभार्यभ्योभवत्यथयएवैतमनुभवतिथोवैतमनुभार्यान्बुभूष
 निसहैवालंभार्यभ्योभवति ॥ १८ ॥ सोयास्यआंगिरसोंगानां॥ हिरसःप्राणोवाअंगा

श्वसृग्यज्ञेतेनाविष्टोन्वगायत ॥ गृहकोशादिकंयत्स्वंतद्रूप्यस्यस्वरस्थितः ॥ भूषणस्वर्णरूपीचसएवापि
स्वरस्थितः ॥ वागीन्द्रियपीठरूपंतस्यैवस्यसंस्थितम् ॥ गानकालेन्यदावन्प्राणपोठीमितिस्मृतम् ॥ प

नाऽसःप्राणोहिवाअंगानाऽसस्तस्माद्यास्मात्कस्माच्चागात्प्राणउत्कामतितदेवतच्छृण्यत्ये
षहवाअंगानाऽहिरसः ॥ १९ ॥ एषउएवबृहस्पतिर्वाग्वैब्रह्मतस्याएषपतितस्तस्मादु
बृहस्पतिः ॥ २० ॥ एषउएवब्रह्मणस्पतिर्वाग्वैब्रह्मतस्याएषपतितस्तस्मादुब्रह्मणस्प
तिः ॥ २१ ॥ एषउएवसामवाग्वैसामैषसाचामथेतितत्साम्नःसामत्वंयद्वेवसमःप्लुषिणासमो
मशकेनसमोनगेनसमएभिखिभिलोकैःसमोनेनसर्वेणतस्माद्देवसामाश्रुतेसाम्नःसायुज्यऽसलो
कतांजयतियएवमेतत्सामवेद ॥ २२ ॥ एषउवाउद्गीथःप्राणोवाउत्प्राणेनहीदऽसर्व
मुत्तब्धंवागेवगीथोच्चागीथाचेतिसउद्गीथः ॥ २३ ॥ तद्धापिब्रह्मदत्तश्चैकितानेयोराना
नभक्षयन्नुवाचायंत्वस्यराजामूर्धानंविपातयताद्यदीतोयास्यआंगिरसोन्येनोदगायदितिवा
चाचक्षेवसप्राणेनचोदगायदिति ॥ २४ ॥ तस्यैहैतस्यसाम्नोयःस्ववेदभवतिहास्यस्वंतस्य
वैस्वरएवस्वंतस्मादार्त्विज्यंकरिष्यन्वाचिस्वरमिच्छेततयावाचास्वरसंपन्नयार्त्विज्यंकुर्यात्तस्मा
द्याज्ञेस्वरवंतंदिदृक्षंतएवाथोयस्यस्वमवतिभवतिहास्यस्वंयएवमेतत्साम्नःस्ववेद ॥ २५ ॥ त
स्यैहैतस्यसाम्नोयःसुवर्णवेदभवतिहास्यसुवर्णतस्यवैस्वरएवसुवर्णभवतिहास्यसुवर्णयएवमे
वमानादितिप्रोक्तामुख्यवायुत्वयोगिनः ॥ अनादिकालसंबद्धायोग्यतासाप्रकीर्तिता ॥ सर्वाधिकयारोह
णंतुतेषामेवविमुक्तिगम् ॥ प्रस्तावकालेप्रस्तोतुंयोग्यावायुपदस्ययः॥जपेद्यजुंबित्वेनानित्रीणिविष्णुंसदा

स्मरन् ॥ असतोमासदित्यादिविष्णुप्रार्थनभाजिच ॥ द्वाविंशल्लक्षणैः सम्यग्युक्तावायुत्वयोग्यकाः ॥
नियमैर्नैव विष्णोस्तु प्रादुर्भाविशेषतः ॥ सहस्रारेण च क्रेण चिह्निता दक्षिणे करे ॥ गदया घ्रास्यया चैव शता
वर्तेन कंबुना ॥ वामे करे तथा जनेन सहस्रदलशोभिना ॥ अष्टाविंशल्लक्षणाश्च गिरीशपदयोगिनः ॥ चतुर्विं
शतिमारभ्य षोडशादासुराः स्थिताः ॥ अष्टकादृषयश्चोक्तास्तदूनाश्च क्रवर्तिनः ॥ असदुःखात्मकोऽष्टयुः
सदानंदोऽष्टतंस्मृतम् ॥ तमोज्ञानात्मको मृत्युर्ज्योतिर्ज्ञानामृतं स्मृतम् ॥ मृत्योर्मा मृतमित्यत्र मृत्युर्मरणमेव
तत्साम्राः सुवर्णवेद ॥ २६ ॥ तस्यैह तस्य साम्राज्यः प्रतिष्ठां वेद प्रतिहतिष्ठति तस्य वैवर्णेव प्रतिष्ठा
वाचिहिरत्वेष एव त्प्राणः प्रतिष्ठितो गीयते अइत्युहैक आहुः ॥ २७ ॥ अथातः पवमानानामे
वाभ्यारोहः सैव खलु प्रस्तीता सामप्रस्तौ तिस्र्यत्र प्रस्तूयात्तदेतानि जपेदसतोमासद्वमयतमसो
माज्योतिर्गम्य मृत्योर्मा भूमंतं गमयेति सयदा हासतोमासद्वमयेति मृत्युर्वा असत्सदमृतं मृत्योर्मा
ममृतं गमया मृतं माकुर्वित्यैवैतदाह तमसोमाज्योतिर्गमयेति मृत्युर्वैतमोज्योतिरमृतं मृत्योर्मा भूम
मृतं गमया मृतं माकुर्वित्यैवैतदाह मृत्योर्मा भूमंतं गमयेति नात्र तिरोहितमिवास्त्यथयानीतराणि
स्तोत्राणि तेषां त्वात्मनेन्द्राद्याभागायेत्तस्मादुत्तेषु वरं हणीतयं कामं गमयेत्तत्स एष एव विदुद्राता
च ॥ एवं विद्वान्युपदयोग्या उद्रातार एव तु ॥ यदा भवेत्युत्तेषु तदा याजी नुवृणुयाद्वरम् ॥ आत्मनेयाजिने
वापि द्युद्रातैर्विबोधयिदि ॥ आगायेत्तद्भवेन्नात्र कार्या भीष्टे विचारणा ॥ एवं तं सामनामानं वायुं यो वेद सा
दरम् ॥ तस्येष्टलोकराहित्येनाशकार्यारिणा क्वचित् ॥ तस्माद्वायुत्वयोग्यैर्हि षेष्टलोकाः प्रकीर्तिताः ॥
तेषामलोकां च नैव कार्या कदाचन ॥ यस्मान्नारायणस्यातिप्रियाः प्राणत्वयोगिन इत्यादि महसंहि

तायाम् ॥ आस्थादयतइत्यथास्यः ॥ प्रसिद्धमृत्त्वमृतत्वान्नात्रतिरोहितमिवास्ति ॥ एषउद्गातेतिवायु
 त्वयोग्यः ॥ तद्धैतल्लोकजिदेवेतिस्माद्वराभियाचनम् ॥ उद्गीयब्राह्मणम् ॥ ३ । ३ ॥ इदमग्रेएतस्या
 ग्रेपरमात्मैवासीत् ॥ ततःपुरुषविधोब्रह्मासीत् ॥ पुरुषोविष्णुस्तद्विधत्वात्पुरुषविधः ॥ एतस्यजगतोह्य
 यआसीन्नारायणःपरः ॥ एकएवश्रियासार्धतमात्मापुरुषेत्यपि ॥ आहुस्तस्मापुरुषविधोब्रह्मासमभ
 वद्विभोः ॥ ब्रह्मादेश्चश्रियश्चैव नित्यंविष्णुर्गुणाधिकः ॥ यथान्तैव रुद्रोदेब्रह्मायस्माहुणाधिकः ॥ एत
 स्मात्पुरुषविधताब्रह्मणःसंप्रकीर्तिता ॥ सतुसर्वादिशोदृष्टानान्यदृष्टापितामहः ॥ अब्रवीदहमस्मीतिस्वा
 त्मनेवायजमानायवायंकामयतेतमागायतितद्वैतल्लोकजिदेवनहैवालोक्यतायाआशा
 स्तिएवमेतत्सामवेद ॥ २८ ॥ इत्युद्गीथब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ ३ ॥

आत्मैवेदमग्रआसीत्पुरुषविधःसोनुवीक्ष्यनान्यदात्मनोपश्यत्सोहमस्मीत्यग्रेव्याहरत्ततोहंना
 माभवत्तस्मादप्येतद्व्यामंत्रितोहमयमित्येवाग्रउक्त्वाथान्यन्नामप्रब्रूतेयदस्यभवतिसयत्पूर्वो
 स्मात्सर्वस्मात्सर्वान्पाप्मनऔषत्तस्मात्पुरुषऔषतिहवैसंतयोस्मात्पूर्वोबुभूषतियएववेद॥१॥
 हेयत्वमुस्मरन् ॥ हातुंशक्यमिदंसर्वमासीदेकोभवंतः ॥ अहेयत्वंस्वरूपस्यसएवंसमर्चितयत् ॥ त
 तोभवदहंनामासचाभूत्पुरुषाभिधः ॥ ओषणात्सर्वपापानांपूर्वपुरुषउच्यते ॥ नारायणप्रसादेनयएवंपुरु
 षाभिधम् ॥ वेदस्वाभिमतंयस्तुपूर्वंप्राप्तुमभीप्सति ॥ ओषेत्सर्वमनुष्टःसन्ब्रह्मविष्णुप्रसादतः ॥ १ ॥ त
 स्यत्वेकस्यसहसायतोभीःसमजायत ॥ तस्मादद्यापिचैकस्यनिर्विकेकंयंभवेत् ॥ विमर्शततोब्रह्मा
 यस्मान्मेबाधकोनहि ॥ मयासृज्यायतःसर्वदेतःपश्चात्तनोहरः ॥ अतःकरमाद्विभेमीतितस्यभीतिरपो

हिता ॥ विष्णोरिति प्रियत्वात्तुतदन्त्येषां पितृत्वतः ॥ कस्माद्भयं भवेत्तस्य समानाद्धिभयं भवेत् ॥ विरोधि
नो धिकाद्वा पिहीनाद्वा पारवश्यतः ॥ हीनमेव यतस्तस्य सर्वमेव जगद्गशे ॥ न च जातं दासर्वं हरिरेव यतः
परः ॥ २ ॥ नरेमे सततो ब्रह्मा तस्मादेकस्य नोरिति ॥ अथापि पत्नी मैच्छन्नस्य लुप्तत्वमुपागतः ॥ इपती
सो विभेत्तस्मादेकाकी विभेत्तिसहायमीक्षां च क्रेयन्मदन्यन्त्रास्ति कस्मान्नु विभेभीति तत एवा
स्य भयं वीयाय कस्माद्भयं द्वितीयैर्द्वैभयं भवति ॥ २ ॥ सर्वे नैवरेमे तस्मादेकाकी नरमेते स
द्वितीयैर्मेच्छत्सहैतावानासयथास्त्रीपुमा ॥ सौसंपरिष्वक्तौ सहमेवात्मानं द्वेधा पातयत्ततः पति
श्च पत्नी चाभवतां तस्मादिदमर्धबृगळमिव स्वइति हस्माह याज्ञवल्क्यस्तस्मादयमाकाशः स्त्रि
यापूर्यत एव ता ॥ समभवत्ततो मनुष्या अजायंत ॥ ३ ॥ सोऽह्यमीक्षां च केकथं नुमात्मन एव जनयि
त्वासंभवति हंतति रोसानीति सौगौरभवदृषभ इतरस्ता ॥ समेवाभवत्ततो गावो अजायंत बड्वेतरा
भवदश्वदृष इतरोगर्दभीतरगर्दभ इतरस्ता ॥ समेवाभवत्तत एकशफम जायता ॥ जेतरा ॥ भवद्वस्त
इतरो ॥ विरितरो भेष इतरस्ता ॥ समेवाभवत्ततो ॥ जावयो ॥ जायतैव भवयदिदं किंच भिथुनमापिपी
त्तिकाभ्यस्तत्सर्वमसृजत ॥ ४ ॥ सो वेदं हं वावसृष्टिरस्म्यह ॥ ह्रीद ॥ सर्वमसृक्षीति ततः सृष्टिरभव
त्सृष्ट्या ॥ ह्मास्यैतस्यां भवति य एवेद ॥ ५ ॥ अथेत्यभ्यर्धमं धत्समुखाच्च योनेर्हस्ताभ्यां चाग्निमसू
सहितौ यावद्ब्रह्मा चैव सरस्वती ॥ तावदेहो भवद्ब्रह्मा तदा देहं द्विधा करोत् ॥ पातनात्पतिपत्नीव शब्द एनो
रजायत ॥ तस्मात्तयोरेकमुखं भवत्येवार्धपात्रवत् ॥ ततस्तस्यामुशेदीन्देवान्सर्वान्मनूषि ॥ जन
यामास बोधस्य प्राधान्यं हिमनुष्यता ॥ सर्वज्ञा पितुसा देवी विरिंचे भक्तिमत्यपि ॥ तद्भार्यतामात्मनश्च नि

तरांधर्ममीक्षती ॥ अनाद्यनंतसंबंधमुभयोरपि जानती ॥ स्त्रीस्वभावं दर्शयंती सा धर्ममिव चैक्षत ॥ ना
नास्तृष्टिप्रसिद्धार्थसागोत्वादि क्रमाव्रजत् ॥ वृषादिरूपतां सोऽपि प्राप्य सृष्टेर्दमंजसा ॥ सर्जनात्सृष्टिनामा
भूतद्वित्तपुत्रतां व्रजेत् ॥ पिपीलिकांत रुद्रादौ यथा योग्यत्वमात्मनः ॥ अथान्नादमथाप्यन्नं स्रक्ष्यामी
ति विचिंतयन् ॥ ओष्ठद्वयं मम थांतर्हस्तौ चैव परस्परम् ॥ तन्मुखौ चैव हस्ताभ्यां मंतरग्रि जायत ॥ एवं स
र्वस्य हेतुत्वात् सर्वस्यापि पतित्वतः ॥ सर्वदेवा एष एवेत्याहुर्वेदविदो जनाः ॥ स्वतंत्रेषु यतः शब्दावर्तेयुः सर्व एव च ॥

जततस्मादेतदुभयमलोमकमंतरतोलोमकाहियोनिरंतरतस्तद्यदि माहुरमुं यजामुं यजेत्यैकैकं
देवमेतस्यैव साविमृष्टिरेष उद्धेव सर्वदेवा अथ किंचेदमार्द्वे तदेतसोऽसृजत तदुभौ मण्डतावद्वा इदम
न्नं चैवाच्चादश्च सोम एवाच्चा मग्निरच्चादः सैषा ब्रह्मणो तिसृष्टिर्यच्छ्रेयसो देवानसृजता यद्यन्मर्त्यः
सन्नमृतानसृजत तस्मादतिसृष्टिरतिसृष्ट्या २ हास्यैतस्यां भवति य एव वेद ॥ ६ ॥ प्राजापत्य
तदिदमप्येतर्हि नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियते ॥ सौनामायमिदं रूपं ॥ इतिस एष इह प्रविष्ट आनवा
ग्नेभ्यो यथा क्षुरः क्षुरधाने ॥ बह्वितः स्याद्विश्वं भरो वा विश्वं भरकुलायेतं न पश्यं त्यक्तस्त्रोहिस प्राण

सरेतसः पुनः सोममसृजद्ब्रह्मविद्धरः ॥ सर्वाधिकोऽपि योग्यत्वान्मर्त्यधर्मतया पुरा ॥ अवमो योग्यताहीना
नप्यायुमर्त्रतोधिकाम् ॥ यतोऽस्मागतिसृष्टिस्तदेवं यो वेद पूरुषः ॥ विष्णोः प्रसादतः सृष्टिं देवलोके स जायते ॥ आ
त्मयोग्यानुसारेण सुखज्ञानादियुक्ततेति ब्रह्म तर्क ॥ भगवदुपासनामाहात्म्यमेतदिति दर्शयितुं तद्यदि दमाहुरि
त्याधारं भः ॥ ॥ इति प्राजापत्यब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ विश्वं भरो वायुः ॥ अकृत्स्नो हि स इत्यस्याभिप्रायः ॥ स यो त एकै

कमुपास्तेनसवेदेत्यादिप्राणइत्यादिनामानिपरमेश्वरस्यनसर्वगुणसंपूर्णतांवदंति किंतु प्राणनादिकर्मकर्तृत्वमेव वदंति ॥ आत्मशब्दएवसर्वगुणसंपूर्णत्वंवदति ॥ अस्यसर्वस्यगुणजातस्यायमात्मैवपदनीयआश्रयोयस्मादतस्तंसर्वगुणवाचकेनात्मशब्देनैवोपासीत ॥ अनेनहेततसर्ववेदयस्मात्सर्वज्ञानप्रदस्तस्मात्सर्वगुणसंपूर्णइत्येवोपासनंतस्ययुक्तम् ॥ तदुपासनादेवसर्वज्ञत्वादयो भवति किमुतस्येति पश्यते अनेनेतिपदसाधनम् ॥ यथा तत्तत्साधनेनतत्तत्फलं प्राप्नुयाद्वंसर्वगुणयुक्तत्वेन भगवदुपासनात्कीर्तिश्लोकं च विदते ॥ श्लोकः श्लोकः परमानंदं परमं ज्ञानं चेत्यर्थः ॥ लुकूप्रकाश इति धातोः ॥ आसीदिको हरिः पूर्ववेदीनारायणी तथा ॥ अन्यदव्यक्ततां याततद्व्यक्तं मकरोद्धरिः ॥ स्रष्ट्वा जगदिदं सर्वं स्रष्ट्वा देहांश्च सर्वशः ॥ अकेशादानखायेभ्यः प्रविष्टः पुरुषोत्तमः ॥

अथेवप्राणनामाभवति वदन्वाक्पश्यंश्चक्षुः शृण्वञ्छ्रोत्रं मन्वानो मनस्तान्यस्यैतानि कर्मनामान्येव स्योत एकैकमुपास्तेन सवेदात्कृत्वा ह्येषोत एकैकेन भवत्यात्मेत्येवोपासीता व्रक्ष्येते सर्वएकं भवं

॥ यथा प्राणः शरीरेषु क्षुरो यद्वत्क्षुरस्तु के ॥ प्रविष्टमपि तं विष्णुं न पश्यंति पृथग्जनाः ॥ प्रविष्ट इति जानंश्चैनं जनाति सर्वशः ॥ यस्मात्तद्गुणभागो यंप्रवेशः प्राणनादि च ॥ तस्मात्प्राणादिनामानि कर्मनामानि तस्य तु ॥ तस्मात्प्राणादिनाम्नाय उपाले हरि मव्ययम् ॥ अकृत्स्नोपासकः सस्याद्यस्मात्तद्गुणभागवित् ॥ पूर्णत्वेऽपि परेशस्य यस्तु तद्गुणभागवित् ॥ अकृत्स्नविस्त्याकृत्स्नस्येवेत्तात्मेति विवेचयः ॥ चिदानंदादयो यस्य गुणा आत्माः सदैव तु ॥ स आत्मेति प्रविज्ञे योगानामाप्तिो हरिः ॥ प्राणनादीनि कर्माणि चात्मशब्दोद्दिता नि तु ॥ तदेतदात्मरूपं हि गुणनामाश्रयत्वतः ॥ पदनीयमिति प्रोक्तं यतस्तज्ज्ञोऽपि सर्ववित् ॥ सर्वइत्यादि गुणास्तस्य किमुतात्मे श्वरस्य तु ॥ एवं सर्वगुणैर्युक्तं सर्वजीवेश्वरं हरिम् ॥ यो वेद तत्तस्माद्ध्यंतु यथा तैस्तैस्तु

साधनैः ॥ प्रामुद्यादेवमेवासौकीर्तिचपरमंसुखम् ॥ ज्ञानचपरमंविदेन्मुक्तःसन्नात्रसंशयः ॥ ७ ॥ स एष विष्णुर्भगवान्पुत्राद्वित्तात्तथात्मनः ॥ अन्धस्मादपिसर्वस्मात्प्रेष्टएवस्वभावतः ॥ आत्मनोविप्रियत्वं तुतेनैकतमंजसा ॥ आत्मनोनिरयायैवकुर्यात्कर्माणिनित्यशः ॥ यतोतःस्वात्मनश्चापिस्वाप्रियत्वमुदाहृतम् ॥ सचेदप्रियकद्विष्णुर्नात्मापिप्रियतां ब्रजेत् ॥ अस्मिन्प्रियेप्रियंसर्वतस्मादेकःप्रियोहरिः ॥ सचात्मशब्देनोद्दिष्टोऽयस्मादाप्तगुणःप्रभुः ॥ अतोविष्णोःप्रियंबूयाद्यःस्वात्माद्यंदुरात्मवान् ॥ प्रियरोधं करोषीति तंबूयाद्वैष्णवो महान् ॥ एवंवदन्वैष्णवरतुसमर्थःप्रियरोधने ॥ तस्यस्याच्चविशेषेणतदनुत्तैवैवापिदुः

नितदेतत्पदनीयमस्यसर्वस्ययद्यमात्मानेनक्षेतत्सर्वविदयथाहवैपदेनानुविदेवकीर्तिः ॥ २४ ॥
 कंविदतेयएवंवेद ॥ ७ ॥ तदेतत्प्रेयःपुत्रात्प्रेयोवित्तात्प्रेयोन्यस्मात्सर्वस्मादंतरंतरंयदयमात्मा
 सयोन्यमात्मनःप्रियंबुवाणंबूयात्प्रियंश्रोस्वतीतीश्वरोहृतथैवस्यादात्मानमेवप्रियमुपासीत
 सयआत्मानमेवप्रियमुपास्तेनहास्यप्रियंप्रमायुक्तंभवति ॥ ८ ॥ तदाहुर्षद्ब्रह्मविद्यायासर्वम

खिनः ॥ तस्मात्सर्वप्रियोविष्णुरित्युपास्तेसदाप्रियः ॥ नास्यप्रियमनित्यस्यादस्यप्रीतिःसदाभवेत् ॥
 तस्मात्सर्वप्रियंविष्णुमुपासीतैवनित्यशः ॥ नित्यप्रियकरोविष्णुर्भवेत्तस्याप्यजःस्वयमित्यध्यात्मे ॥ ८ ॥
 ब्रह्मविद्यायासर्वभविष्यंततआत्मयोग्यतापूर्तिमाप्नुवंतोमहांतोयदाहुः ॥ ब्रह्मविद्यायास्वयोग्यंसर्वप्राप्य
 तइति ॥ नित्यनिर्दुःखानंदानुभवरूपोह्रियतउत्तमोजीवः ॥ तादृशंरूपमज्ञानात्तिरोहितं ब्रह्मविद्याया
 भिव्यज्यतएव ॥ नचान्यथाभिव्यज्यतइतिसंतोयदाहुः ॥ तत्तत्रकेचिन्मनुष्याइतिमन्यते ॥ स्व
 रूपमपिब्रह्मविद्यायाभिव्यज्यतेचेत्तद्ब्रह्मापियस्मात्सर्वमभवत्परिपूर्णमभवत्तस्मात्स्वरूपज्ञात्वैवाभवत्किमि

ति ॥ सत्यम् ॥ ९ ॥ तदपि स्वरूपं नित्यापरोक्षज्ञानेन सर्वदा जानात्येव ॥ अतएव सर्वदा परिपूर्णमिति भां
परिहारः ॥ तदात्मानमेवावेत्तस्मात्तत्सर्वमभवदिति ॥ आत्मावाद्देवमेकएवाग्रआसीत्सदेवसोम्ये
दमग्रआसीदित्यादिवात्सदातनज्ञानं पूर्णभावं चाह ॥ इदमग्रेअस्याग्रइति षष्ठ्यर्थे द्वितीया ॥ अहंअहे
यंब्रह्मपरिपूर्णम् ॥ अस्मि सर्वदा स्तीति मेयमित्येतौ विशेषणैरात्मानं स्वरूपमेवावेत् ॥ यद्यहंशब्दोऽस्म
च्छब्दार्थवाची अस्मि शब्दश्चोक्तमपुरुषेतदाऽऽत्मानमिति व्यर्थं स्यात् ॥ अतोहमस्मि शब्दावकाशविब ॥
अग्रेअनादिकालतएव विद्यमानमात्मानं जानाति च तद्ब्रह्मेत्यर्थः ॥ सर्वं नित्यं तत्त्वेन सर्वगतत्वाद्देहयमनात्तद्योहं
सोसौ योसौ साहं योसावसौ पुरुषः सोहमस्मीत्यादिष्वप्यहंशब्दोऽनर्थमिवेनाहंयत्ववाची ॥ तत्सत्यं स आ

विषयं तोमनुष्यामन्यते किमुत ब्रह्मावेद्यस्मात्तत्सर्वमभवदिति ॥ ९ ॥ ब्रह्मवाद्देवमग्रआसी
त्तदात्मानमेवावेदं ब्रह्मास्मीति तस्मात्तत्सर्वमभवत्तद्योदेवानां प्रत्यबुध्यत स एव तदभवत्त
त्मानत्त्वमसीति भेदस्य न वक्तव्योभ्यासात् ॥ तद्योहंसोसौ अहं ब्रह्मास्मीत्यादिवाक्यानां सम्यगर्थपरिज्ञा
नात् ॥ भ्रातिप्राप्तोऽभेदोऽतत्त्वमसीति न वक्तव्यो निराक्रियते ॥ तद्वैकआहु रसदेवदमग्रआसीदिकमेवाद्दि
तीयं कुतस्तु खलु सोम्यैवं स्यात्कथमसतः स जायेतेत्यादिना असद्वाद्देवमग्रआसीदसतः सदजायेतेत्यादिश्रुत्य
र्थपरिज्ञानोत्थभ्रमो यथानिवार्यते ॥ एवमतत्त्वमसीति वाक्येनापि ॥ स आत्मेति शब्दाच्च ॥ आत्मशब्द
स्य परमात्मनि मुख्यत्वेऽपि जीवे भ्रातिरुपपद्यते ॥ तन्निवृत्त्यर्थं वाऽतत्त्वमसीत्याह ॥ यच्चाभोति यदादत्ते
यच्चात्ति विषयानिह ॥ यच्चास्य संततो जावस्तस्मादात्मेति भणयत इत्यादिना स्यादिकं भैतदात्म्यमिदं सर्वमि
त्यनेनोच्यते ॥ पूर्णत्ववाच्यात्मशब्द आत्मा पूर्णत्वतो हरि रित्यादिना स आत्मेति पूर्णत्वमभिधीयते ॥ य
था सोम्यैकेन मूर्तिर्देनेति सदृशविज्ञानेन सदृशान्तरविज्ञानं भवतीत्युक्तम् ॥ लोहमणिनेति मणिशब्दात्प्रधान

विज्ञानेनप्रधानंसर्वविज्ञातंभवतीति ॥ मणिमुखंप्रधानंचउत्तमस्यवचोभवेदितिचचनात् ॥ यथासोम्यै
 केननखनिकुंतनेनसर्वकाणायसंविज्ञातंस्यादितिपुनरपिसदृशेनविज्ञातेनसदृशांतरंविज्ञातंभवतीत्यभ्यास
 स्तात्पर्यार्थः ॥ उपादानविवक्षायामेकत्वविवक्षायांचैकेनेतिविशेषणंपिंडेनेतिएकेनमणिनेतिपुनरेकेनेति
 चविशेषणानिव्यर्थानिभवयुः ॥ तस्मिन्पक्षेमुदाविज्ञातयालोहेनविज्ञातेनकाणायसेनचविज्ञातेनसर्ववि
 ज्ञातंभवतीतिवक्तव्यम्॥नक्षेकमृत्पिंडविकारभूतंसर्वमृमयम्॥नचतैर्नैकयंसर्वस्यविद्यते॥नचैकलोहमणि
 कार्यंसर्वलोहमयम्॥नचतैर्नैकीभूतम्॥नचैकनखनिकुंतनकार्यंसर्वकाणायसम् ॥ वाचारंभणंविकारोना
 मधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यमित्यादिप्रधानपरिज्ञानेगुणभूतंपरिज्ञातमिवभवतीत्यत्रदृष्टांततरम् ॥ वाचानाध्या
 आरंभणंविकारः विविधत्वेनकर्तुयोग्यमितिविकारः ॥ सत्यंसर्वदाविद्यमानंनमधेयंमृत्तिकेत्येव ॥ सं
 केतरूपेणानाविधानामानिकर्तुंशक्यते ॥ तथापिशाल्मप्रयोगसिद्धमृत्तिकेनादिनामपरिज्ञानात्तत्तन्ना
 मविद्भवति ॥ एवंनिरयासाम्यातिशयसर्वगुणपरिपूर्णपरमेश्वरपरिज्ञानात्सर्वविद्भवतीति ॥ यथैकस्मिन्जन
 पेदप्रधानपुरुषेषुपरिज्ञातेष्वाहूतेष्वागतेषुविनाशितेषुरक्षितेषुवासर्वोजनपदःपरिज्ञातआहूतआगतोविनाशि
 तोरक्षितइत्युच्यतेयथावाराजसुनाशितेषुनाशितापृथिवीसर्वाधार्तराष्ट्रेणदुर्नयैरिति ॥ यथाचकेषांचित्पुरु
 षाणारक्षणेन ॥ शशासपृथिवीसर्वासंशैलवनकाननामिति॥एवंसर्वोत्तमस्यपरमेश्वरस्यविज्ञानात्सर्वविज्ञा
 तमिवभवति ॥ नचमृन्मात्रविज्ञानाद्वटशरावादिसंस्थाविज्ञाताभवतिमुच्यतः ॥ तथासतिदृष्टमृदःपुरु
 षस्यघटशरावादिविज्ञासानस्यात् ॥ सूष्टिकथनंचप्राधान्यार्थंत्रीणिरूपणीत्येवसत्यमित्यपिप्राधान्या
 र्थमेवाभिमानिदेवतापेक्षया ॥ तेजोभिमानवान्ब्रह्मावायुश्चाबभिमानवान् ॥ रुद्रःक्षित्यभिमानिचाप्ये

तन्मयमिदं जगत् ॥ अभिमन्यमानसहिताख्य एते जिमानिनः ॥ विष्णोर्जाताः क्रमेणैव पूर्वस्मादुत्तरोत्तरम् ॥ तेजोबन्नाभिधातस्मादेषामेव प्रकीर्तिता ॥ एते च त्रीणिरूपाणीत्यभिधागोचराः सुराः ॥ ब्रह्मवायुगिरीशेभ्यस्तेभ्योजातमिदं जगत् ॥ अतोऽग्निसूर्यसोमानामपि रूपांस्तदुद्भवम् ॥ अतोऽग्निसूर्यसोमानानामप्येषां प्रकीर्तिता ॥ सादनाद्यमनाच्चैव सत्यमेवात्रयः सुराः ॥ तेषां सत्यं हरिः साक्षाद्यतस्तेषां नियामकः ॥ प्रधाने सत्यशब्दोऽयं श्रुतिभिः समुदाहृतः ॥ यथैव सर्वलोहानां प्रधानं कानं च न स्मृतम् ॥ यथा सृष्टिपिण्डसदृशाऽन्यथाः सर्व एव च ॥ यथाकाणायि संसर्गसर्वसंमकार्णायि सांतरे ॥ एवं सर्वस्य जगतः सदृशः श्रेष्ठ एव च ॥ हरिस्तेन तु तज्ज्ञानाज्जगज्जातमिवाखिलम् ॥ स सदा चैव संहतं नियतं रक्षिता हरिः ॥ तेन व्याप्तिमि

थर्वीणां तथा मनूष्याणां तद्वै तत्पश्यन् नृषिर्वाभिमदेवः प्रतिपेदे अहं मनुरभवत्सूर्यश्चेति तदिदमप्येतदंसर्वमेतदात्म्यमतो विदुः ॥ स आत्मा पूर्णगुणतः स सूक्ष्मः सर्वगः सदा ॥ सर्वोत्तमत्वात् सत्यं तज्जीवाभिन्नं तदा सुराः ॥ विदुर्नैवं तथा विद्विष्वेतकेतोकदाचन ॥ किंतु विष्णुः पृथक् सर्वदेवेष्वरः प्रभुः ॥ पृथगेवाहमत्यल्पशक्तित्वज्ञानसुरादिकः ॥ इत्येव विद्विषतमतो मोक्षमवाप्स्यसि ॥ सर्वोत्तम इति ज्ञातो विष्णुर्भोक्षमिमं नयेत् ॥ जीवरूपतया ज्ञातस्त्वामो धंप्रापयेत्प्रभुः ॥ विष्णोर्दासतया विष्णोः सामीप्यं भोक्ष उच्यते ॥ न विष्णुत्वं भोक्षः स्यादेषोऽहमिति वा स्मृतेः ॥ संसारसागरात्तीर्णो मुक्तोऽहमिति वा स्मृतिः ॥ यदा तदा विभोक्षेण किं फलं ज्ञानिनो भवेत् ॥ यथामधुकरैर्नानाविधपुष्परसैः सह ॥ मधुत्वं प्रापितः संविदज्ञावान्भुखी भवेत् ॥ यथानद्योनमुक्ताहिः समुद्रं प्रापिता अपि ॥ इयमस्मीति चाज्ञानाद्यथा सुप्तो न म्रच्यते ॥ प्रलयोऽपि हरिप्राप्तः पृथक्त्वज्ञानवर्जनात् ॥ एवं जीवेशयोर्भेदज्ञानाद्विष्णोः सदोच्चताम् ॥ ज्ञात्वैव म्रच्यते तस्मा

देवजानीहिपुत्रकेतिब्रह्मांडे ॥ मग्नस्यहिपरेज्ञानेकिंदुःखतरंभवेदितिमोक्षधर्मे ॥ तस्मैखलोकंभगवान्सभाजितःसंदर्शयामासेत्युक्त्वा ॥ नवर्ततेयत्ररजस्तमस्तयोःसत्त्वंचभिश्चनचकालविक्रमः ॥ नयत्रमायकिमुतापरेहरेनुवतायत्रसुरार्चिताइतिभागवते ॥ अदर्शयस्वकंलोकंब्रह्मणेविष्णुरव्ययः ॥ यस्मात्पदापरंनानास्तियत्रमुक्ताउपासतइतिहरिवंशेषु ॥ अतःपरंनयदमित्यत्रापियच्छब्दस्ययस्मादित्यर्थः ॥ यत्तदित्यादयःशब्दाःपंचम्यर्थार्थकीर्तिताइतिच ॥ विद्यात्मनिभेदाबोधः ॥ क्षमांभोनलानिलवियन्मनइंद्रियार्थैर्भूतादिभिःपरित्तःप्रतिसंजिघृक्षुः ॥ अव्याकृतंविशतियहिगुणत्रयात्माकालंपरंस्वमनुभूयपरःस्वयंभूः ॥ एवंपरेत्यभगवंतमनुप्रविष्टायेयोगिनोजितमरुन्मनसोविरागाः ॥ तेनैवसाकम

हिंयएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदंस्सर्वंभवतितस्यहृदेवाश्रनाभूत्याईशतआत्माह्येषांस्सममृतंपुरुषंपुराणंब्रह्मप्रधानमुपयांत्यगताभिमानाः ॥ भेददृष्ट्याभिमानेननिःसंगेनापिकर्मणेत्यादिच ॥ आधिपत्यमृतेचैवआनंदेनापिकर्मणा ॥ सर्वैर्ब्रह्मणस्तुत्याभोगेनविषयेणच ॥ नानात्वेनापिसंबद्धास्तातत्कालभाविना ॥ प्रकृतौकारणातीताःस्वात्मन्नेवव्यवस्थिताः ॥ प्रदर्शयित्वाह्यात्मानंप्रकृतिस्तेषुसर्वशः ॥ पुरुषान्यबहुत्वेनप्रतीतानप्रवर्तते॥प्रवर्ततेपुनःसर्गेतेषांसानप्रवर्तते॥संयोगःप्रकृतेर्नैवमुक्तानांतत्त्वदर्शनात् ॥ समाहुःखनिवृत्तिस्तुमुक्तानामपिसर्वशः ॥ मानुषादिविरिंचांतसुखंमुक्तौशतोत्तरमित्यादिवायुप्रोक्ते ॥ ऐकात्म्यंनानामयदिंदेकेचिद्भूयुर्नैपुणाः ॥ शास्त्रतत्त्वमविज्ञायतथावादबलाजनाः ॥ कामक्रोधाभिभूतत्वादहंकारवशंगताः ॥ याथातथ्यमविज्ञायशास्त्राणांशास्त्रदस्यवः ॥ ब्रह्मस्तेनानिरानंदोअपक्वमनसोशिवाः ॥ वैगुण्यमेवपश्यंतिनगुणानिनियुंजते ॥ तेषांतमःशरीराणांतमएवपरायणम् ॥ अन्यईशस्तथा

न्योहमिति ज्ञानं विपश्चिताम् ॥ आधिक्यज्ञानमीशस्य यतो न्यत्वेन युज्यते ॥ यतः स्वरूपतश्चान्यो जातितः
श्रुतिनो र्थतः ॥ कथमस्मि स इत्येव संबन्धः स्यादसंहितः ॥ बहवः पुरुषा ब्रह्मन्नुताहो एक एव तु ॥ को ह्यत्र पुरुषश्चे
छस्तं भवाच्च क्तुमर्हति ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नैतदिच्छति पुरुषमेकं कुरुकूलो द्वह ॥ बहूनां पुरुषाणां हियथै
का यो निरुच्यते ॥ तथा तं पुरुषं विश्वमाख्यास्यामि गुणाधिकमि त्यादि च भो क्षधर्म ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोकोक्षर
श्चाक्षर एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते ॥ उत्तमः पुरुषस्तन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥ यो लोको
त्रय ० ॥ यस्मात्क्षरमती ० ॥ अतोऽस्मि लोको के वेदे ० ॥ यो मामेवमसं ० ॥ सर्वविद्भजति मांसं ० ॥ इति गुह्यतमं शा
स्त्रं ० ॥ एतद्ब्रह्म बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारतेति च ॥ ब्रह्मणस्तद्गुणानां च भेददर्थ्य धरंतमः ॥ भेदाभे
दप्रदर्शचमध्यमंतु तमो विशेत् ॥ ईषद्वेदप्रदर्शी च तम एवोत्तरं विशेत् ॥ विजानीयात्ततो ब्रह्मसदा सर्वगुणारम
भवत्यथ योऽन्यो देवतामुपास्तेऽन्यो सावन्यो ह मस्मीति न सेवदयथा पशुरेव ॥ संदेवानां यथा ह वै

कम् ॥ गुणानां च विशेषोऽस्मि न विभेदः कथंचन ॥ ते च सर्वगुणाः पूर्णास्तिच्छरीरः परः स्मृतः ॥ आनंदज्ञान
शक्त्या दिदेहं विष्णुं तु ये जनाः ॥ अदेहं भूतदेहं वा विदुस्ते चाधरंतमः ॥ तथा प्रकृतिदेहज्ञाः कर्मदेहविदोऽपि वा ॥
तस्मादानंदचिदेहं चिदानंदं शिरोमुखम् ॥ चिदानंदं भुजं ज्ञानसुखैकपदसांगुलिम् ॥ आकेशादानस्वाग्नेभ्यः
पूर्णचित्सुखशक्तिकम् ॥ प्रत्येकं तु गुणां स्तारु सदा सर्वगुणात्मका न्नात्वा विमुच्यते विष्णोः प्रसादान्मानुषो
पिसन् ॥ जीवाभेदं तथा भेदं जगता ये विदुः प्रभोः ॥ तेऽपि यांति मोक्षो रमधरं ब्रह्मतत्स्कराः ॥ भेदाभेदं विदुर्नैव
जीवैस्तु जगतापि वा ॥ परस्य ब्रह्मणो यांति तमस्तेऽप्युत्तरं सदा ॥ अभेदज्ञाः प्रकृत्यापि भेदाभेदं विदुस्तथा ॥ तेऽपि
यांति तमो धोरमधरं चोत्तरं कमात् ॥ तस्मात्सर्वोत्तमं विष्णुं पूर्णं सर्वगुणोच्छिन्नम् ॥ विजानीयाद्विमुक्त्यर्थं

सर्वतश्च विलक्षणम् ॥ अंधंतमःप्रविशंति ये देहं परमात्मनः ॥ भिन्नं विजानते विष्णोर्भिन्ना भिन्नविदोऽपि वा ॥
 अंधंतमःप्रविशंति प्रादुर्भावांस्तु येऽपि वा ॥ सर्वभूतस्थिता न्वापि भिन्नान् जानंति येऽस्वितान् ॥ भिन्ना भिन्नावि
 दो वापिशिरःपाण्यादिकं तथा ॥ भिन्नं मिथो विजानीयुर्भिन्ना भिन्नविदोऽपि वा ॥ तेऽपियांति तमो घोरं यतो नै
 वोऽस्थितिः क्वचित् ॥ प्रादुर्भावतया ये च तदन्यान् जानते विभोः ॥ तेऽपियांति तमो घोरं तस्मान्नैव विदो विदुः ॥
 मत्स्यकूर्मकोडसिंहबटुभार्गवराघवाः ॥ कृष्णबुद्धौ कल्किदत्तहयशर्षपैरेयकाः ॥ पाराशर्यश्च कपिलो
 वैकुण्ठऋषभस्तथा ॥ यज्ञोधन्वंतरिश्चैव स्त्रीरूपस्तापसो मनुः ॥ नारायणो हरिः कृष्णउपेन्द्रः सर्वएव च ॥ ए
 वमाद्याहरेः साक्षात्प्रादुर्भावाः प्रकीर्तिताः ॥ श्रीर्भूर्भुवोर्भूतेश्च महालक्ष्मीश्च दक्षिणा ॥ सीताजयंती स
 त्याचरुक्मिणी त्यादिभेदिता ॥ प्रकृतिस्तेन चाविष्टा तद्वशानहरिः स्वयम् ॥ ततो नंतं शाहीना च बलज्ञानि सु
 खादिभिः ॥ गुणैः सर्वैस्तथाप्यस्य प्रसादाद्दोषवर्जिता ॥ सर्वदा सुखरूपा च सर्वदा ज्ञानरूपिणी ॥ प्राणः सूत्रं
 महान् ब्रह्मा चित्तं वायुर्बलं धृतिः ॥ स्थितिर्योगश्च वैराग्यं ज्ञानं प्रज्ञा स्मृतिः सुखम् ॥ मेधामुक्तिर्विष्णुभक्तिरा
 दिगोपो महान् प्रभुः ॥ ऋजुः समानो विज्ञाता महाध्याता महगुरुः ॥ हनूमान् भीम आनंद इत्यादि बहुरूपि
 णः ॥ हिरण्यगर्भायेति ताये भाव्याय श्ववर्तते ॥ सर्वे विष्णुवशानित्यं विमुक्तेरप्यनंतरम् ॥ एभ्यः श्रीस्तु वि
 मुक्तेभ्यो गुणैः कोटिगुणोत्तरा ॥ ज्ञानानंदबलादिभ्यः सर्वेभ्यः सर्वैर्देवहि ॥ भिन्ना भिन्नाश्च ते सर्वे ब्रह्मा
 णस्तु परस्परम् ॥ अभिमानः पृथक्तेषां मानंदः सहभुज्यते ॥ तेषु भिन्नाहरेर्नित्यं श्रियो न्येभ्यस्तथैव
 च ॥ आविष्टो विष्णुरेतेषु न विष्णुस्तत्स्वरूपकः ॥ विष्णोरिति प्रियत्वात्तेषां धर्मादिति चोदिताः ॥ विष्णोः
 केवलभेदे विशेषादिभ्यः प्रियायतः ॥ विष्णोः प्रियत्वे तद्भक्तौ तज्ज्ञाने च श्रियस्तुते ॥ मुक्ता अप्यवशानि
 त्यं सर्वैकोटिगुणेन च ॥ सरस्वती च गायत्री श्रद्धाद्याप्रीतिरेव च ॥ सर्ववेदात्मिका बुद्धिरनुभूतिः सुरवात्मि

का ॥ गुरुभक्तिर्हरीतीतिः सर्वमंत्रात्मिका भुजिः ॥ शिवकन्येन्द्रसेनाचद्रौपदीकाशिजातया ॥ चंद्रेत्या
दित्स्वरूपायास्तेभ्यः शतगुणावराः ॥ विष्णुभक्तौ च तत्प्रीतौ ज्ञानानंदादिकेष्वपि ॥ मुक्तेः पश्चादपि गुणैः सर्वै
र्ब्रह्मभ्यर्चिताः ॥ शेषः सदा शिवश्चोर्ध्वस्त्वपोहंकार एव च ॥ नरोऽपटोलक्ष्मणश्च रौहिणेयः शुक्रस्तथा ॥
सद्योजातो वामदेवश्चाधोरस्तत्पुमानपि ॥ दुर्वासाद्रोणि रौर्वश्चैगीषव्यादिरूपकाः ॥ पूर्वोक्तैश्च गुणैः सर्वै
स्ताभ्यः शतगुणावराः ॥ मुक्तेः पश्चादपि सदा अतीतानागताश्च याः ॥ अतीतानागताये च सर्वशरोऽप्यवराः स
दा ॥ एवं सुपर्णाः सर्वे पितृमाः शैवैः सदैव तु ॥ सर्वैर्गुणैस्तथा मुक्तैर्तद्भार्यास्तच्छतावराः ॥ ताभ्यः शतावरा
त्त्विन्द्राः पुरंदर इतीरिताः ॥ तेभ्यः शतावरास्त्वन्येन्द्राश्चान्याश्च देवताः ॥ द्वित्रिपंचादिगुणतः परस्परविशेषि
बहवः पशवो मनुष्यं भुंजुरेव मेवैकः पुरुषो देवान् भुनक्त्येकस्मिन्नेव पशावादीयमाने प्रियं भवति

णः ॥ सनत्कुमारास्तु सदा पुरंदरसमामताः ॥ सनकाद्यानारदश्च दक्षश्रुवादयोऽपि च ॥ देवावरा यथा तद्वन्म
नवोऽपि प्रकीर्तिताः ॥ त्रिचतुर्भागे देने तेऽप्यन्योऽन्यविशेषिणः ॥ वाली गाधी विकुक्षिश्च पार्थ इंद्रः पुरंदरः ॥
सुदर्शनश्च भरतः प्रद्युम्नः स्कंद एव च ॥ सनत्कुमारः कामश्चेत्येक एव व्यवस्थितः ॥ स्वायं भुवो मनुर्दक्षो वा
युः स्पर्शाधिपस्तथा ॥ बृहस्पतिश्चानि रूद्र एते सूर्यादितो धिकाः ॥ सूर्यश्च चंद्रमाश्चैव यमश्चैते त्रयः सुराः ॥
प्रोक्तेभ्यस्त्ववराश्चान्यदेवभ्योऽपि सदा धिकाः ॥ कार्तवीर्यः पृथुश्चैव दैव्यैर्भ्योऽर्जुनैर्भरतस्तथा ॥ शशविंदुश्च मां धा
ताककुत्स्वाद्यास्तथा परे ॥ सर्वे ते विष्णुना विद्याविणोर्भिन्नाः सदैव तु ॥ शतावराश्च देवभ्यः कर्मदेवा इति
स्मृताः ॥ तुंबुरुप्रमुखौ चतुर्वाश्यादिका अपि ॥ विश्वामित्र ब्रह्मपुत्रानूते चाप्यृषयो खिलाः ॥ सूर्यादि
भ्यो धमाश्चैव मन्वादिभ्यस्तथैव च ॥ वैवस्वतो मनुर्नित्यं विष्णवो वैशीततो धिकः ॥ कार्तवीर्यादिराजभ्यो

देवभृत्याःशतावराः ॥ आजानदेवास्तेप्रोक्तास्तेभ्यश्चपितरश्चिराः ॥ पितॄणांसप्तकंयत्तत्कर्मदेवसंमं
तम् ॥ विश्वामित्रोब्रह्मपुत्रैःसमोमुनिर्दाहृतः ॥ आचार्यःपितॄणांचासौपितृभिःसहपठ्यते ॥ आजाने
भ्यस्तुपितरोह्यष्टभ्योन्येशतावराः ॥ कर्मदेवगणाअष्टगंधर्वास्तत्परेशतम् ॥ आजानदेवास्तेभ्योन्येपितृ
भ्यश्चशतावराः ॥ स्वमुखेनैवदेवैर्येआज्ञाप्याःसर्वदागणाः ॥ आख्यातादेवगंधर्वायित्वन्यमुखगोचराः ॥
मानुषास्तेतुगंधर्वास्तेभ्यस्तेचशतावराः ॥ तेभ्यःशतावराश्चैवमनुष्येषूत्तमागणाः ॥ देवादिष्वेषुसर्वेषुप्रोक्ता
अपिविशेषिणः ॥ पंचांशतोदशांशाद्वास्वस्वजात्यांस्परस्परम् ॥ देवस्त्रियोदशांशोनाःस्वपतिभ्यस्तथा
पराः ॥ अष्टांशोनाःप्रविज्ञेयायासांमुक्तौसहस्थितिः ॥ अनादिश्चविशेषोयंसर्वेषांमानुषादिनाम् ॥

किमुबहुषुतस्मादेषांतन्नप्रियंयदेतन्मनुष्याविद्युः ॥ १० ॥

इयंनीचोच्चताक्वापिनकेनापिह्यपोदितुम् ॥ शक्यतेयोन्यथाकर्तुमिच्छेत्सोपितमोव्रजेत् ॥ योपिवेदस
मत्वेनसर्वांन्नीचोच्चतःस्थितान् ॥ सोपियातितमोघोरंयश्चसम्यगुदीरयेत् ॥ मानुषोत्तममारभ्यब्रह्मां
तानांप्रयत्नतः ॥ विष्णोर्भक्तिज्ञानपूर्वभवेन्मुक्तिःप्रसादतः ॥ भक्तिज्ञानादिकाःसर्वेसर्वेषामप्यनादयः ॥
अनादिकालादारभ्यदृढानामुत्तरोत्तरम् ॥ तत्तद्योग्यतयापूतौविष्णोर्दृष्टिःप्रजायते ॥ यथोदंचनकुंभा
देःसरित्सागरयोरपि ॥ अल्पेनमहतावापिपूतियोग्यतयाभवेत् ॥ एवंनरादिब्रह्मांतजीवानांसाधनैरपि ॥
अनादिसिद्धैर्भक्त्याद्यैःपूतियोग्यतयाभवेत् ॥ अल्पैःपूतिस्तथाल्पानांमहद्भिर्हतामपि ॥ भक्त्याद्यैर्जा
यतेतेषांसाधनैरन्यान्यथाक्वचित् ॥ श्रवणंमननंचैवध्यानंभक्तिस्तथादृशिः ॥ ज्ञानंचोक्तविशेषाणांसर्वेषां
साधनंभवेत् ॥ त्यक्त्वैतानिनिकस्यापिभवेन्मोक्षःकदाचन ॥ सर्वोत्तमतयाज्ञानपूर्वकस्नेहएवतु ॥ भक्तिर्वि

एकएवाद्वितीयोसौतदन्तत्रस्यवर्जनात् ॥ तत्समस्याधिकस्यापिस्वभावात्पुरुषोत्तमइतिब्राह्मे ॥ स्वग
 तभेदाविवक्षायामिहेतिविशेषणंव्यर्थस्यात् ॥ नानेवेतिभेदाभेदनिराकरणार्थम् ॥ विरुद्धोभयसं
 योगइवशब्दःप्रदृश्यतइतिशब्दतत्त्वे ॥ पर्वतेषुदुर्गेपर्वतायेष्टयथाधोविधावतिएवंपृथग्दृष्टान्धर्मानन्वे
 वतदनन्तरमेवादर्थोधेतमसिविधावति ॥ भेदेनदर्शनाद्वापिभेदाभेदेनदर्शनात् ॥ विष्णोर्गुणानांरूपाणांत
 दंगानांमुखादिनाम् ॥ तथादर्शनकालात्तुक्षिप्रमेवतमोव्रजेदितिब्रह्मांडे ॥ जुष्टंयदापश्यत्यमीशमस्यम
 हिमानमितिवीतशोकः ॥ द्वासुपर्णासियुजासखाया ॥ योवेदनिहितंगुहायांपरमेव्योमन् ॥ सोऽश्रुते
 सर्वान्कामान्सहब्रह्मणाविपश्चितेति ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्यइमौल्लोकान्कामान्नीकामरू
 प्यनुसंचरन् ॥ अथातआनंदस्यमीमांसाभवतीत्यारभ्यमनुष्यादिब्रह्मांतानांमुक्तानामानदेशतगुणवि
 शेषश्चोच्यते ॥ मुक्तानांचायंविशेषः ॥ श्रोत्रियस्यचाकामहतस्येतिविशेषणात् ॥ नहिब्रह्मादी
 नामनधिगतःश्रुत्यर्थःकेषांचिदस्ति ॥ नचब्रह्माणएवकेचनकामहताःकेचनकामहताइत्यत्रप्रमाणम
 स्ति ॥ तस्माच्छ्रोत्रियइतिप्राप्तश्रुतिफलत्वान्मुक्तउच्यते ॥ अकामहतत्वंचमुख्यंमुक्तस्यैव ॥ प्राप्त
 श्रुतिफलत्वात्तुश्रोत्रियाःप्राप्तमोक्षिणः ॥ तएवचाप्तकामत्वात्तथाकामहताःश्रुताइतिचभारते ॥ ब्र
 ह्मणोपिस्वमुक्तस्यनाकामहततापरा ॥ यतस्तस्यापिकामस्यक्षणाव्यवहितिर्भवेदितिच ॥ कामहतता
 कामेनोपद्रवः ॥ ब्रह्मणोप्यल्पदुःखंस्यात्तदप्यनभिमानतः ॥ नास्यात्मसंबंधतयाभोगाभावात्कथंचनेति
 च ॥ नचान्यस्यकस्यचिच्छ्रोत्रियस्याकामहतस्यचब्रह्मणासमंसुखंयुज्यते ॥ ज्ञानमप्रतिघंयस्यवैरा
 ग्यंचजगत्पतेः ॥ ऐश्वर्यंचैवधर्मश्चसहसिद्धंचतुष्टयमित्यादिनाश्रोत्रियत्वादिगुणैस्तस्यैवान्येभ्यआधि

क्यात् ॥ नचैद्रूपदाद्विरक्तस्यैद्रुसंमुखं ब्रह्मपदाद्विरक्तस्य तत्सममित्यत्र किंचिन्मानमस्ति ॥ दृष्टवस्तु नि
 विरगे आयासाभावात्कश्चिदुखविशेषो दृश्यते ॥ अन्यत्र ब्रह्मपदाद्विरक्तस्यैद्रुपदाद्विरक्तस्य न कश्चिद्विशे
 षो दृश्यते ॥ अतो नु भव विरुद्धत्वात्किंचिदेतत् ॥ नरादिब्रह्मपर्यंतं विमुक्तानां शतोच्छ्रयः ॥ निःशेषदुः
 खहीनानां नित्यानैकभोगिनाम् ॥ अप्यानंदो मिथोप्युक्तस्त्वर्ध्वरूपं श्रुतौ पृथगिति हरिवंशेषु ॥ यदा
 द्यैवैष एतस्मिन्नुदरमंतरं कुरुत इत्यत्राप्येतस्मिन्निविशेषणात्स्वगतभेदनिषेध एव ॥ अभेदमीशरूपाणां
 भेदं जीवेशयोरपि ॥ यः पश्येत्स्थिरया बुद्ध्या भक्तिमान्स विमुच्यत इति भविष्यपुराणे ॥ परं योतिरुप
 संपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स उत्तमः पुरुषः ॥ स तत्र पर्यैति ज्ञानकीडं नृममाणः स्त्रीभिर्वायनैर्वा ॥ य
 स्य लोके स मासाद्यस्वरूपमभिपद्यते ॥ जीवः पर्यैति विष्णोश्च स भीषेत त्यसादतः ॥ यत्प्रसादात्स पर्यैति स
 विष्णुः पुरुषोत्तमः ॥ अक्षण्वंतः कर्णवंतः सखा यो मनोजेष्वाः स मा बभूवुः ॥ आदघ्ना स उपकक्षा स उल्वे
 ह्मदा इव स्नात्वा उल्वे ददृश्रे ॥ दुग्धसागरगाः केचिन्केचिदश्वत्थकक्षगाः ॥ अमृतहृदेषु केचिच्च पिबंति
 स्नातवत्सदा ॥ केचिदपश्यन्ति तदेवं स दोकेचित्समीपगाः ॥ आर्णिन रथ्यममृता धितस्थुरिह ब्रवीतु य उ
 तच्चिन्केतत् ॥ रथ्यमाणिमिवाश्रित्य मुक्ताः सर्वे व्यवास्थिताः ॥ यं विष्णुदेवदेवेशं नमस्तस्मै स्वयं भुव इत्या
 दि ॥ तौ यत्र विहीयेत इत्यत्रापि परमात्मैव ॥ शरीरानभिमानी यो हृदि संस्थो जनार्दनः ॥ अभिमानवतो
 देहे जीवस्य स नियामकः ॥ स एव सूर्यसंस्थश्च हंसः सोहमिति श्रुतः ॥ हंतुत्वा द्रुं स नामासौ सोहं चासावहे
 यतः ॥ स एव सूर्यसंस्थेन रूपेणैवाक्षिणि स्थितः ॥ सूर्यसंस्थाद्वि रूपात्स विभक्तो क्षिणिसंस्थितः ॥ गच्छतो
 भ्रियमाणस्य तत्तु भावपि देहतः ॥ तयोर्देहविहाने नु भवेता रिष्टदर्शनम् ॥ तदा संचितयेद्वैवंतमेव पुरुषोत्तम

मित्यादिहरिवंशेषु ॥ क्षेत्रज्ञएतामनसोविभूतीर्जीवस्यमायारचिताअनित्याः ॥ आविर्हिताश्चापितिरो
 हिताश्चशुद्धोविचष्टेष्टविशुद्धकर्तुः ॥ क्षेत्रज्ञआत्मापुरुषःपुराणःसाक्षात्स्वयंज्योतिरजःपरेशः ॥ ना
 रायणोभगवाच्चासुदेवःस्वमाययात्मन्व्यवधीयमानइतिभागवते ॥ स्वेच्छयैवावृतोविष्णुर्जीवेतिष्ठतिस
 र्वदा ॥ योसौनियमयन्जीवंक्षेत्रज्ञइतिशब्दितइतिहरिवंशेषु ॥ अशरीरःप्रज्ञात्मेतिविशेषणाच्चपरमात्मा ॥
 नहिजीवस्थाशरीरत्वममुक्तस्य ॥ एषतआत्मांतयाम्यमृतः अतोऽन्यदार्तिमितिच ॥ नहिजीवादयस्यया
 र्तिरुपपद्यते ॥ सर्वेषांभूतानामंतरपुरुषःसमआत्मेतिविद्यादित्यादिश्रुतिभ्यश्च ॥ ब्रह्मादयोहिभूतानिनेषा
 मंतर्गतोहरिः ॥ समःससर्वभूतेषुयएवंवेदतत्त्वविदितिचभारते ॥ नचमुख्येसतिलक्षणानामयुज्यते ॥ न
 चमुख्यतएवजीवेशयोरेक्यंयुक्तम् ॥ प्रत्यक्षविरोधादेव ॥ तमेवंविद्वानमृतइहभवतिनान्यःपंथाअयना
 यविद्यतइत्यादेः ॥ सहस्रशीर्षत्वादिसर्वेशत्वसर्वज्यायस्त्वादिवानादेवमोक्षःप्रतीयते ॥ अनन्ययोगेन
 नचात्रैक्यज्ञानमुक्तम् ॥ पुरुषएवंदेसर्वमित्यत्रापिसर्वेशितृत्वमेवोक्तम् ॥ उतामृतत्वस्येशानइतिवाक्यशे
 षात् ॥ पुरुषएवंदेसर्वभूतंभव्यञ्चयत् ॥ इत्युच्यतेतदीयत्वान्तुसर्वस्वरूपतः ॥ भूतंभव्यादिजातस्य
 मुक्तानामपिचेश्वरः ॥ इत्युच्यतेश्रुतौविष्णुःसर्वदापुरुषोत्तमइतिभारते ॥ सर्वस्मादुत्तमइतिसम्यक्स्नेह
 युतामतिः ॥ सुस्थिराभक्तिरुद्धिष्टातयामोक्षोनचान्यतः ॥ तयामोक्षोभवत्येवसाचेःपूणास्वियोग्यतः ॥ अ
 परोक्षदृशायुक्तासापूर्णैत्यभिधीयते ॥ अपरोक्षदृशिश्चापिमहाचार्योक्तदर्शनम् ॥ सोऽपियन्मोक्षनियतंमन
 सासमुदीरयेत् ॥ तस्यदर्शनतोयातिमुक्तिकारस्यत्रसंशयः ॥ ध्यानंचगुरुशुश्रूषानित्यनैमित्तिकाःक्रियाः ॥
 तीर्थदानजपाद्याश्चस्वाध्यायोहरिकीर्तनम् ॥ द्वादश्यादिद्वतंचैवतुलस्याद्यैरथार्चनम् ॥ सर्वभक्त्यर्थमुद्दिष्टं

निष्कलंतुतयाविना॥विष्णुर्भक्तियुतोभुक्तिंयतिनान्यःकथंचन॥ एतदन्यत्तुयच्छास्त्रंनतच्छास्त्रकुर्वन्त
 त्॥ विष्णोर्भक्तिमृतमुक्तिर्जीवाभेदोद्वेगैरपि॥ शिवब्रह्मादिसाम्यंचहरेर्भोर्थायुच्यते॥ देयानांमोहनार्था
 यविष्णोरन्यसमानता॥ हीनताचोच्यतेशान्नैर्नतद्द्राक्ष्यमनीषिभिः॥ विष्णुवायुगिरीशैर्द्रवविप्राःक्रमा
 त्सदा॥ सामर्थ्यतोविहीनास्तुगणैःसर्वैस्तथैवच॥ हीनोविष्णुर्नकस्यापिसर्वतश्चोत्तमोमतः॥ एतदन्य
 तुयच्छास्त्रतदासुरविमोहनम्॥ तस्मात्सर्वोत्तमंविष्णुर्निश्चित्यपरमंब्रजेदितिहरिवंशेषु॥ तुलापुरुषदाना
 द्यैश्वर्यमेधादिभिर्मयैः॥ वाराणसीप्रयागादितीर्थस्नानादिभिःप्रिये॥ गयाश्राद्धादिभिःपितृवैवंपाठादि
 भिर्यैः॥ तपोभिर्यौनैर्यैर्मैर्भूतदयादिभिः॥ गुरुश्रुश्रूणैःसत्यैःधर्मवर्णाश्रमोचितैः॥ ज्ञानध्यानादि
 भिःसम्यक्चरितैर्जन्मजन्मभिः॥ नयान्तिस्परंश्रेयोविष्णुं सर्वेश्वरेश्वरम्॥ सर्वभावैरनाश्रित्यपुराणपुरुषो
 त्तममितिपाद्वे॥ भावोभक्तिःसमुद्दिष्टस्तद्वाप्तुंभावुकुडच्यतइतिनारासिंहे॥ मुक्तानामपिसिद्धानानाराय
 णपरायणः॥ सुदुर्लभःप्रशांतात्माकोटिष्वपिमहामतइतिभागवतवचनम्॥ परायणइतिविशेषणान्ननारा
 यणायनत्वंविनामुक्तिर्द्योतकं॥१॥ नचसिद्धैर्थात्पर्यभावावोक्तंयुक्तः॥ अस्यत्रतवपिताराजेल्यादिषुसि
 द्धैरेवतात्पर्यदर्शनात्॥ नचतत्रकार्येतात्पर्यकल्पयितुंयुक्तम्॥ सुखसाधनत्वविज्ञानेनैवप्रवृत्त्युपपत्तेः॥
 वाक्यस्यस्वार्थमात्रेतात्पर्यवसानात्॥ अधिककल्पनायामश्रुतकल्पनाप्रसक्तिः॥ यजेतेत्यादिष्व
 पियजनोदेःसुखसाधनतामात्रंप्रतीयते॥ नशब्दस्यप्रेरकतावाक्यमात्रस्यप्रेरकत्वेसर्वैर्विहितमनिष्टसाध
 नमपिक्वियेत॥ व्युत्पत्तिरपिसिद्धेसांगुलिनिर्युज्यते॥ नचकुत्रचिसुखसाधनंविनाकार्यान्वि
 तंविद्यते॥ लिङ्गाद्यर्थोपिसुखसाधनत्वमेव॥ नचकार्यान्वितएवतात्पर्यमित्यत्रकिंचिन्मानम्॥ सुख

साधनमेवैकं कृष्णवेदः प्रदर्शयेत् ॥ न कुर्वीत नरं क्वापि प्रेरयत्यत्र कंचन ॥ सुखसाधनताज्ञानात्सुखप्राप्त्यर्थं
 मिच्छया ॥ प्रवर्तते ततो वेदः सिद्धस्यैव प्रदर्शकः ॥ ननु कारकतां कापि वेदः प्राप्नोति कस्यचिदिति ब्राह्मे ॥
 अतस्तद्विरोधिकथनं मोहत एवाकार्यान्वितेशक्तिरिति ब्रूता सिद्धवाक्यानां प्रामाण्यमंगीकृतं च ॥ अन्यथा
 वसंतवसंतज्योतिषायजेत्यादौ वसंतादिलक्षणवाक्यानां स्थानांतरस्थानां स्वार्थं प्रामाण्याभावाद्द्वसंताद्य
 सिद्धेर्यागाद्यसिद्धिः ॥ कार्यान्वितेशक्तिरित्युक्ते कार्यपदस्य कार्यान्वयाभावाद्दशक्त्या विव्यादेरसिद्धि
 श्वा ॥ कार्यपदस्य स्वतएव शक्तिरन्येषां कार्यान्वितत्वेनेत्यंगीकारे कल्पना गौरवम् ॥ स्वार्थेशक्तिरित्यंगीकारे
 न कश्चिद्विरोधः ॥ कर्तव्यतामात्रे वाक्यप्रामाण्यांगीकारे कर्मप्रयोजने प्रमाणाभावात्तत्रापि तात्पर्यमंगीकर्त
 व्यमेवेति सिद्धमेव सिद्धेतात्पर्यम् ॥ चित्रादितारकाद्वह्न्यदापूर्णंदुसंयुतम् ॥ चैत्रादिमासा विज्ञेया इत्यादौ व
 स्तुयाथार्थैर्न ज्ञाने चोभयत्र तात्पर्यदर्शनात् ॥ उपासनावाक्येष्वप्युपासनायां वस्तुयाथार्थैर्न चोभयत्र
 तात्पर्यं युक्तम् ॥ उपासनायाः कार्यत्वे विष्णोरात्मत्व एव च ॥ उभयत्रापि तात्पर्यमात्मोपासादिके वि
 धौ ॥ तस्मादसत्यं ध्यायेद्वायेत्तत्सत्यतायथा ॥ विचार्यमतिमान्वाक्यैर्बहुभिः स्वार्थवाचकैरिति ह
 रिवंशेषु ॥ तस्मादिष्टसाधनमेव सर्ववाक्यार्थः ॥ तार्किकाणां तूक्तवचनानां प्रामाण्यं सिद्धमेव ॥ अतस्त
 द्विरोधिकथनं मोहत एव ॥ अनुमायाविरोधश्चेत्यक्षेणागमेन वा ॥ सैवाप्रमाणतांगच्छेदागमद्विदृताक्ष
 जम् ॥ तस्मादागमएवैकोमानानामुत्तमोत्तमः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां साक्षादेव प्रदायक इति वायुप्रोक्त
 वचनान्मानुमानविरोधो वक्तुं युज्यते ॥ सर्वत्रानिवार्यत्वाच्च प्रत्यनुमानस्य ॥ निर्णयस्त्वागमेनैव नानुमागम
 वर्जिता ॥ क्वचिन्निर्णीतिहेतुः स्यादतः शास्त्राद्विनिर्णय इति भारते ॥ न च वेदात्मकेति हासपराणोक्तन्यायं

परित्यज्य येन केनचित्कृत्प्रन्यायोयुज्यते ॥ अक्षपादकणादीचसांख्ययोगार्हस्तथा ॥ शिवशक्तिम
हायानलोकायतपुरःसराः ॥ गणपताश्वसौराश्वसर्वोक्तोदुर्गमाः ॥ ऋग्यजुःसामाथर्वाश्वेतिहास
पुराणकौ ॥ स्वागमादितिसंप्रोक्तामीमांसाधर्मएवचेतिपादो ॥ पंचरात्रंभारतंचमूलरामायणंतथा ॥ इ
तिहासइतिप्रोक्तोब्राह्मणचंपुराणकमितिप्रकाशिकायाम् ॥ वेदाश्वेतिहासाश्वपुराणंभागवतंतथा ॥
मूलप्रमाणमुद्धिष्टमीमांसाचतथोत्तरा ॥ एतेषामविरोधेतुमानमन्यदुदीरितम् ॥ एतेषांतुविरुद्धयदप्रमाणं
विदोविदुरितिव्यासस्मृतौ ॥ विष्णोःसर्वोत्तमत्वस्यज्ञानार्थंशास्त्रमिष्यते ॥ अतस्तत्साधकंशास्त्रं दुःशास्त्रं
तद्विरोधियदितिब्रह्मांडे ॥ विष्णोःसर्वोत्तमत्वंचतद्रक्त्यामोक्षएवच ॥ शास्त्रार्थदितिनिर्दिष्टःसर्वशास्त्रार्थ
निर्णयादितिपादो ॥ नचागमस्याप्रामाण्यंवक्तुंयुक्तंतत्प्रमाणाभावात् ॥ स्वतःप्रामाण्याच्च ॥ नदनंगी
कारेचानवस्थानात् ॥ आगमाप्रामाण्यस्यसाधकानुमानादेरप्यागमवदप्रामाण्यप्राप्तेश्च ॥ विशेषप्रमा
णाभावात् ॥ स्वीकृतत्वाच्चैतैरपिस्वागमप्रामाण्यस्य ॥ नक्षनुमानादिनासमलधारणचैत्यवदनादेःस्वर्ग
साधनत्वंज्ञानुशङ्क्यम् ॥ नचप्रत्यक्षमात्रप्रामाण्यवादिनस्तत्सिद्धमागमाप्रामाण्यम् ॥ अतस्तेषांप्रत्यक्षव
दनुमानवच्चांगीकर्तव्यमागमप्रामाण्यम् ॥ उक्तंचअविष्यत्पर्वणि ॥ येनोक्तमागममात्वंकुतस्तदिति
तंवदेत् ॥ प्रत्यक्षादेर्यदिब्रूयान्नन्मात्वंकेतितंवदेत् ॥ तत्स्वतश्चेदागमस्यप्रामाण्यनस्वतःकुतः ॥ परतश्चे
त्प्रमाणस्यनकस्यापिस्थितिर्भवेत् ॥ अंगीकृतंचप्रामाण्यंसर्वैरप्यागमस्यतु ॥ यतःस्वपक्षप्रामाण्यंविरो
धेप्यक्षजादिना ॥ अंगीकुर्वंतितत्पक्षःप्रत्यक्षादिविरोधकः ॥ शून्यताक्षणिकत्वंचज्ञानमात्रत्वमेववा ॥ भा
वाभावात्मनासाकंशरीरात्मत्वमेवच ॥ प्रत्यक्षेणविरुध्यतेमद्देहइतिदर्शनात् ॥ भावरूपस्थिरत्वादेज्ज्ञानाद्देह

स्यदर्शनात् ॥ देहभेदोयद्यमुख्योदेहैक्यमुख्यताकुतः ॥ जातिस्थितिप्रमाणाच्चनयुक्तदेहरूपता ॥ अनु
 ष्ठाचशस्त्रार्थफलभोगस्यदर्शनात् ॥ प्रत्यक्षादेर्विरुद्धत्वात्सौगताद्यादुरागमाः ॥ बह्वागमविरोधाच्चदुष्ट
 त्वंतेषुसंस्थितम् ॥ प्रामाण्यंस्वीकृतंयैस्तुवेदानामगमाहिते ॥ शतकोट्यःपंचरात्रपुराणंतावदेवच ॥ रामस्य
 चरितंतावत्तावदन्यच्चसर्वशः ॥ अनंताश्चतथावेदाःसांगोपांगाश्चसर्वशः ॥ सर्वाधिकयंत्रविणोस्तात्प
 र्यात्समुदीर्यते ॥ विशदेवसहस्राणिश्लोकानांसमुदीरितम् ॥ बार्हस्पत्यंताबौद्धभावाभावमतंतथा ॥
 शिवशक्त्यादिकंयच्चकिंचित्प्रामाण्यसंयुतम् ॥ त्रिशकोट्येवतत्सर्वमतोमानंतस्मृतम् ॥ बहुमानविरु
 द्धंयन्नतन्मानंविदोविदुः ॥ गुणसाम्येपिकिमुतगुणाधिकविरोधियत् ॥ यथाबहूनांज्ञानांसांमानां
 गुणतोपिच ॥ विरोध्येकंतुयज्ज्ञानंनमानत्वंगमिष्यति ॥ प्रत्यक्षादौहिबद्धुभिःसंभैरैकमपोद्यते ॥ तस्माद्वे
 दाःप्रमाणंस्युर्बाहुल्यादेवाकिंपुनः ॥ अदोषत्वादुणाच्चैवबलवत्कार्यसाधनात् ॥ वेदोक्तकर्मयुक्तानंतथा
 सिद्धिमतामपि ॥ वेदबाह्यक्रियायोगान्वबाधःकापिदृश्यते ॥ वेदोक्तकर्मसिद्धानांबाध्यंदृश्यतेकचि
 त् ॥ असाध्यंवाततोवेदाःप्रामाण्यंनिश्चयाद्रताइति ॥ प्रत्यक्षमनुमानंचवाक्यंचेतित्रिधाप्रमा ॥ उप
 माद्यंप्रमाणयदेतेष्वंतर्गतंहितत् ॥ निर्दोषेद्वियसंयोगःप्रत्यक्षमितिगीयते ॥ निर्दोषयुक्तिरनुमातादृशोक्ति
 स्तथागमः ॥ मानंचैवविशेषेणनिर्दोषज्ञानसाधनम् ॥ अर्थापत्तिश्चोपमाचसंभवाद्यनुमेवतु ॥ दुःखा
 यभावःप्रत्यक्षंबाह्यगश्चानुमास्यता ॥ योग्यस्थानुपलब्ध्याख्यायुक्तिरेवहिबाह्यगामनसःसंप्रयोगोयोदुः
 खादिरहितात्मनः ॥ अभावरूपंप्रत्यक्षमनश्चद्विविधंमतम् ॥ चेतनंचजडंचेतिचक्षुराद्यंतथैवच ॥ चेतनंत्व
 द्विघंस्यात्स्वरूपान्नापरंस्मृतम् ॥ मुक्तानांचेतनंत्वेवबद्धानामुभयंतथा ॥ स्वरूपेणापिसंयोगःस्वरूपस्यै

वयुज्यते ॥ यथारत्नस्यसंयोगस्तत्प्रकाशेननित्यदा ॥ रत्नस्यचप्रकाशस्यनभेदःकश्चिद्विष्यते ॥ विशेषो
नामविज्ञेयोविशेषादृष्टिगोचरः ॥ विणोरेवस्वरूपपाणांतद्गुणानंतैवच ॥ तस्यैवशिरआदीननैवभेदो
स्तिकश्चन ॥ अभेदेपिविशेषेणव्यवहारःपृथग्भवेत् ॥ विणोर्जडेनजैवैश्वभेदएवश्रियातथा ॥ विणोः
क्रियाश्चयाःकश्चिदभेदस्तैरपिध्रुवम् ॥ कादाचिकत्वमप्यासांविशेषेणैवयुज्यते ॥ एवंविमुक्तजीवा
नांस्वरूपैःस्वगुणैरपि ॥ स्वक्रियाभिस्तथैवैक्यमित्यंस्वावयवैरपि ॥ भेदाभेदस्तुबद्धानांगुणैःस्वैःकर्म
भिस्तथा ॥ अंशांशिनोर्गुणस्यापिगुणिनःकर्मतद्गतोः ॥ कार्योपादानयोश्चैवव्यक्तिसामान्ययोरपि ॥
भेदाभेदःसमुद्दिष्टोविनाशोयत्रदृश्यते ॥ एकस्मिन्विद्यमानेपितयोरैकस्यकस्यचित् ॥ अविनाभावनियमो
यत्राभेदस्तुतत्रहि ॥ अभेदश्चस्वभिन्नेनभेदाभेदस्तुतत्रच ॥ भेदाभेदोऽनुक्तपि विणोरस्तिकदाचन ॥ भेदएव
तुजीवाद्यैःकेवलाभेदआत्मनि ॥ स्वरूपेषुविशेषोयःस्वरूपंतस्यसोपितु ॥ क्रियाणांचननशोस्तितच्छक्तेः
पूर्वकालतः ॥ विशेषएवोपरतिःक्रियायाःसमुदीरिता ॥ विशेषस्यविशेषोऽन्योनचैवास्तिकयंचन ॥ स्वस्या
पितुविशेषश्चस्वयमेवअविष्यति ॥ यथाजनेर्जनान्यातस्यावस्तुजनिर्जनिः ॥ तथापितुजनित्वासासत्वं
वस्तुनआनयेत् ॥ एवमेवविशेषोसौविशेषांतरवर्जितः ॥ करोतिनकरोतीतिविशेषव्यवहारकृत् ॥ व्याक्तिभाव
गतायातुकरोतीतिस्वरूपिणी ॥ शक्तिरूपस्थितासैवक्रियाशक्तिरितीयते ॥ साचव्यक्तिस्तुजनिवक्रिया
यारूपमेवतु ॥ तथापितुविशेषेणस्वरूपेणविशेषिणी ॥ जनेर्जनवेदेवासौज्ञातव्याव्यतिरेकतः ॥ एवंमुक्त
क्रियानित्यानान्येषांभ्रातिसंभवात् ॥ मुक्ताबुच्छेदतश्चैवनिःशेषेणाखिलस्यच ॥ नैवंमुक्तक्रियायास्तुत
स्याश्चपुनरुद्भवात् ॥ अमुक्तानांक्रियायाश्चमुक्तावपिसमास्थिताः ॥ अभिन्नाइतिताज्ञेयाअभिव्यक्तेः

पुनःपुनः ॥ चिंतनादिक्रियाणांतु मुक्तावुच्छेदतः सदा ॥ किंमया कार्यमादीनां भेदा भेद उदीरितः ॥ अचेतनेष्व
स्वतंत्राः क्रियायस्मात्सदैवतु ॥ भेदा भेदस्ततो ज्ञेयः सर्वत्र नियमेन तु ॥ ईश्वरः प्रकृतिर्जीवो जडं चेति चतुष्टयम् ॥
पदार्थानां समुद्दिष्टं तत्रेशो विष्णुरुच्यत इत्यादिब्रह्मतर्कैः ॥ परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबल
क्रिया चेत्यादि श्रुतयश्च ॥ शक्तिशक्तिमतोश्चैव विशेषस्य विशेषिणः ॥ अविनाभाविनायत्र न भेदस्तत्र विद्यते ॥
सर्वाधिकसुरत्वं च ज्ञानं सर्वाधिकं तथा ॥ सर्वाधिका सर्वशक्तिस्तेजः सर्वाधिकं तथा ॥ इत्याद्योगुणाः सर्वैस्व
रूपवैष्णवं तथा ॥ भेदान्यत्वादयः शब्दा अतद्वृत्तवाचकाः ॥ कचिदंतरशब्दश्च विशेषस्यैव वाचकः ॥ ए
एकस्मिन्नेव शब्दानां यस्तु नानास्वरूपिणाम् ॥ प्रयोजकत्वहेतुः स्यात्स विशेषः प्रकीर्तित इति च ॥ ॥ १० ॥
यदाहुर्ब्रह्मविज्ञानात्समभत्वं यियासवः ॥ ब्रह्मज्ञानात्समभत्वं नान्यतश्चेति निश्चयात् ॥ तत्र कोचिन्मनुष्यास्तु

ब्रह्मवाद्दमग्र आसीदेकमेव तदेकं ॥ सन्नयमभवत्तच्छ्रेयोरूपमत्यसृजत

मन्यते ब्रह्म किंमतेः ॥ समग्रभावमगमदिति ब्रूयाच्चतानिति ॥ ब्रह्मापि सर्वदात्मानमहेयं गुणबृंहितम् ॥ सर्व
दास्तीति मेयं च विजानाति तथैव तु ॥ अतएव समभत्वं स्वतएवास्य सर्वदा ॥ तदहेयं परंब्रह्मयोयोवेदुण्बृंहि
तम् ॥ सर्वदास्तीति मेयं च ससयातिसमग्रताम् ॥ मुख्यं समग्रं तद्ब्रह्मज्ञानस्यापि समग्रतः ॥ किंचित्समग्रतोदे
वास्तेषां ज्ञानं हितादृशम् ॥ आपुस्ततोऽधमां ज्ञानतादृक्कादृषयोपितु ॥ ऋषिभ्योऽप्यधमां प्राप्नुमानुषा
श्च समग्रताम् ॥ अहेयं च गुणैः पूर्णं नित्यास्ति ज्ञानगोचरम् ॥ ब्रह्मपश्यन्वाभेदवः सूक्तमेतद्वदर्शह ॥ अहंम
नुः सूर्य इति स्वांतर्यामिव्यपेक्षया ॥ अहंशब्दो यतो विष्णौ ततश्चोत्तमपूरुषाः ॥ वर्ततेऽभवमित्याद्या
सर्वातिस्थे जनार्दने ॥ मनुरेषोऽवबोधत्वान्मन्वंतस्थो जनार्दनः ॥ सत्याचारानुवाचेशः प्रेरयन्मनुमान

सम् ॥ स एव सूरिभिः प्राप्यः सूर्यातस्थो मुमुक्षुभिः ॥ स एव कक्षगैः सेव्यः कक्षीव तिसमास्थितः ॥ स एव शुक्रसंस्थस्तुनीनीः कवयति स्वयम् ॥ यतः कविः सकामस्य प्रेरणादुशनास्मृतः ॥ स एव शंबरपुरोविभेदे द्रव्यवस्थितः ॥ सर्वानर्यामिकत्वान्तु सर्वकर्मास एव हि ॥ ततः सूक्तेतथोवाच वामदेवः श्रियः पतिम् ॥ यो योऽहेयं परं ब्रह्म सैव वास्तीति मानगम् ॥ इदानीमपि जानाति स्वयं गंगां समयताम् ॥ प्रामो नितितस्य देवाश्च नाभूति कर्तुमीशते ॥ आत्मा हि विष्णुर्देवानां तेषु व्याप्तो यतः सदा ॥ नियोक्तृत्वेन कार्येषु तज्ज्ञो यस्माच्च सा धकः ॥ यस्य प्रीतो हरिर्नित्यं तस्य प्रीताश्च देवताः ॥ प्रीतियोगा न्नैव तस्य विरुद्धं कर्तुमीशते ॥ एवं विलक्षणं देवमुपास्ते जीव हू विणम् ॥ अहेयोस्तीति मे योन्योथा न्योसौ हरिरित्यपि ॥ न स वेद परं विष्णुं जीवरूपेण वेत्तियत् ॥ नाहेयत्वं च वेदास्य तस्मात्पशुवदीरितः ॥ देवानां पशुवच्चासौ यो वेदाहेय हू विणम् ॥ पशवो बहवो यद्वत्पुरुषं भोजयंत्युत ॥ तत्त्वज्ञः पुरुषस्तद्वेदकोपि बहु गायथा ॥ देवान् भोजयति ज्ञानसंपत्त्या विष्णुसंश्रयात् ॥ स्वीकारे तु पशोः प्रीतिरेकस्यापि भविष्यति ॥ बहूनां हि गवांलाभे परा प्रीतिश्चाकिं पुनः ॥ तस्मात्सुबहुगोरूपे देवानां तत्त्ववेदिनि ॥ भवेद्भयधिका प्रीतिर्विष्णवे यत्त्ववेदनात् ॥ नित्याहेयस्तथैवान्यस्तद्व्यो विष्णुरित्यपि ॥ देवानामप्रियं ज्ञानं नैवं विद्यादतः पुमान् ॥ विष्णोरेहेयतां चैव नित्यत्वं पूर्णतामपि ॥ यो न वेद तथा यश्च जीवैरैक्यं हरेर्वेदेत् ॥ यश्चासत्यं जगद्ब्रथात्सर्वेतेतमसि स्फुटम् ॥ मज्जंति सर्वे वै हिं गुणैः सर्वैर्हीर्यतः ॥ पूर्णो नित्यमपूर्णाश्च जीवामुक्ता अपि स्फुटम् ॥ निःशेषदुःखमोकेन सुखैकानुभवस्तु यः ॥ मोक्ष इत्युच्यते वैदस्तेपि मुक्ता हरिंसदा ॥ उपासते जगच्चैतत्सर्वदा भ्यंतवर्जितम् ॥ न कदाचिज्जगन्नाशेन कदाचित्दन्यथा ॥ जगत्पवाह रूपेण सर्वैर्देवं व्यवस्थितम् ॥ ज्ञानतः कर्मतो वापि तपसा शक्तिनोपि वा ॥ न क

स्याप्यन्यथाभाव्यं जगदेतत्कदाचन ॥ सत्यो विष्णुः श्रीश्च सत्याजीवाः सत्याजडंतथा ॥ असंत्यं नास्तिकं
 चिच्च सर्वेषां ज्ञानगोचरम् ॥ ज्ञात्वा विष्णुमतो मुक्तिं प्राप्नुयात्पुरुषोत्तममिति भविष्यत्पर्वणि ॥ इदमित्यात्म
 नो योग्यं सर्वसमर्थं भवति ॥ निर्दुःखानंदस्यापेक्षितत्वात्मनसि स्थितत्वेनेदमिति युज्यते ॥ तत्सर्वमभवत्सर्वं
 भविष्यंत इत्यादिना समग्रभावस्य प्रस्तुतत्वात् ॥ ब्रह्मपश्यन्वामदेवो ब्रह्मणो मन्वादि जीवैरेह यत्वं प्रतिपेदे ॥
 ब्रह्मपश्यन्वामदेवो ब्रह्मणो हेयतां सदा ॥ मन्वादिभिः सर्वजीवैः प्रतिपेदे हि मंत्रदृगिति ब्राह्मे ॥ तदिदं ब्रह्म योऽ
 हेयत्वादिगुणमेतर्ह्यपिवेद ॥ अहंशब्दस्य हेयत्वानं गीकारे इदंशब्दोपिव्यर्थः ॥ सर्वस्वरूपत्वं हि दुर्विद्व
 द्भिरंगीक्रियते ॥ इदंशब्देन परब्रह्मविवक्षायां ब्रह्मशब्दो व्यर्थः स्यात् ॥ इदं यो ह मिति वेदस्येव स्यात् ॥
 एवंशब्दश्च व्यर्थः ॥ अस्मत्पक्षे तु तदात्मानमेवावेदित्यपि ज्ञातव्यमित्येवंशब्दार्थः ॥ तत्पक्षे तदपि व्यर्थमेव ॥
 न हितत्पक्षे तत्स्वात्मानं वेत्ति ॥ व्याख्या न व्याख्येयभावश्चागति का गतिः ॥ अभावे पृथगर्थानां व्याख्याम
 भ्यासमेव वा ॥ कल्पयेन्नैव तद्भावे व्याख्याऽभ्यासश्च युज्यत इति भारते ॥ स्वरूपज्ञं तथा हेयं नित्यं च ब्रह्म वे
 त्ति यः ॥ समग्रभावं गच्छेत्स तत्प्रसादान्न संशय इति च ॥ सर्वेश्वर एष देवानां मात्मा भवति ॥ पुंल्लिङ्गं च तत्स
 त्यं स आत्मेत्यादिवद्भवति ॥ देवानां व्यापकत्वात्तु तेषां मात्मा हरिः सदा ॥ तज्ज्ञः प्रियस्त तस्तेषां तस्य नाभूति
 दास्तत इति वा मने ॥ सर्वेभ्यो न्यां विलक्षणं देवतां स्वगुणभ्योऽहेयत्वादिभ्यश्चान्यां यउपास्ते अहेयोऽस्मीति
 मेयश्चान्योन्यश्चासौ विष्णुरिति मत्वा यो विष्णोरे न्यदेवतामुपास्ते अन्यो सावन्धो ह मस्मीति न स वेदेति वा ॥
 जीवादिभ्यो हरिर्भिन्नस्तं यः स्वगुणभेदतः ॥ अहेयो न्यो हरिश्चा न्य इति मत्वाऽन्यमेव वा ॥ यउपास्ते न स
 ज्ञानी मनुष्याणां पशुर्हंसः ॥ सम्यग्ज्ञानी तु देवानां पशुरित्यभिधीयत इति च ॥ एवं स देवानां मित्यत्र पूर्वः स

म्यज्ञानीपरास्मृत्यते ॥ एतन्मनुष्याविद्युरित्यत्रैतच्छब्देन विणोरन्यदेवतोपासनमुच्यते ॥ न ह्यज्ञान्येवदे-
वानां भोजकः ॥ ज्ञानी हि विशेषेण भोजकः ॥ अथो अयवा आत्मा सर्वेषां भूतानां लोक इति वचनात् ॥ स य-
एवं विस्वेषां भूतानां ब्रह्म विस्त्वत्रोच्यते ॥ प्रस्तुतत्वात् ॥ तत्त्वविदेवगौः प्रोक्तो नरगौश्चाप्यतस्त्ववित् ॥ त-
स्माद्देवास्तत्त्वविदेप्रियंकुर्वीत्यतं द्रिता इत्याभेये ॥ तस्य ह न देवाश्चना भूत्या ईशत इति देवानां तत्त्वज्ञानं प्रियमि-
त्युक्तं च ॥ असत्यमप्रतिष्ठते जगदादुरनीश्वरमिति ॥ यच्चिकेतस्यमित्तन्नमोघं वसुस्पाहं मुत जेतो तदा-
ता ॥ सत्यो जीवेशयोर्भेदः सत्याविष्णोर्गुणोऽपि ॥ सत्यं जगदिदं सर्वस्येशजगतोर्भिरित्यादेश्च ॥ भेदेनै-
व जगत्सर्वभेदेन शृणुः सह ॥ भेदेन जीवानन्योन्यमुक्ताः पश्यंति सर्वशः ॥ निःशेषदुःखहीनाश्च केवलं सु-
खभोगिनः ॥ जन्ममृत्युविहीनाश्च कालसंबंधवर्जिताः ॥ रजस्तमः सत्त्वहीनाः प्रकृत्या दिविवर्जिता इत्या-
दिगारुढवचनान्न ज्ञाननिवर्त्यता वक्तुं युक्ता ॥ तिर्यङ्मानुषदेवादिविष्णुरूपेष्वशक्तता ॥ यस्मिंस्कास्मिंश्च
विषयेदुःखित्वं भिन्नतापिवा ॥ प्रकृतेर्विकारितावापिच्छेदभेदव्रणादिवा ॥ अज्ञानं न शितावापि जन्म
जीवैरभिन्नता ॥ प्रकृत्यभिन्नतावापि जीवाभेदः परस्परम् ॥ जडाभेदोऽथवा विष्णोर्भिध्यात्वं जगतोऽपिवा ॥
अगुणत्वमदेहत्वमकर्तृत्वं तथाहरेः ॥ सम्यग्भक्तिमृते मुक्तिर्विष्णौ तद्वृषतस्तथा ॥ मुक्तावभोगो जीवा-
नां मुक्तौ साम्यं तथैव च ॥ अरूपत्वं च जीवानां मुक्तानां बंधिनामपि ॥ नामतीर्थादिभिर्मुक्तिस्तत्त्वज्ञानं
विनापि तु ॥ विष्णोः सकाशात्प्रकृतेर्ब्रह्मणो नंतरुद्रयोः ॥ गरुडं द्रुमं विघ्नादेरग्निमगुहादिनाम् ॥
प्रद्युम्नस्थानिरुद्धस्य देवविप्रादिनामपि ॥ यैः कैश्चापि गुणैर्विष्णोः सकाशाद्द्वरता तथा ॥ यदा कदापि यत्नै-
र्वानरशापादिनापिवा ॥ तपसा वाप्युपायैर्वर्चयोगज्ञानादिनापिवा ॥ साम्यं वा विष्णवधीनत्वादन्यथैषां

स्थितिःकृतिः ॥ असंसारित्वमेषांवाप्येषामीश्वरतापिवा ॥ विनाविष्णुप्रसादेनमुक्तिरेषांसकाशतः ॥
विष्णोःप्रयोजनावाप्तिर्विष्णोर्दोषैश्चकश्चन ॥ विष्णोःसर्वेषुबुद्धेषुसंपूर्णगुणहीनता ॥ भेदोवाविष्णुरूपेषु
विशेषोवागुणेषुच ॥ अयःसकाशादाधिक्यंब्रह्मादेःसाम्यमेववा ॥ ब्रह्मवाच्योरनंतस्यरुद्रस्यगरुडस्य
च ॥ तेभ्यश्चैवंद्रस्योदेर्विप्रभूपादिनांततः ॥ बह्दानांमुक्तिगानांबौद्ध्यानांमोक्षएवच ॥ सर्वमोहार्थमु
द्धिष्टवेदेपुहुरिणापिवा ॥ ब्रह्मणावाथरुद्रेणदेवैश्वमुनिभिस्तथा ॥ यथासुराणांसंज्ञानेतात्पर्यंसर्वदाश्रुतेः॥
तथाहुर्ज्ञानजननेतात्पर्यमसुरेषुच ॥ एवमेवचदेवानांविष्णुब्रह्मादिनामपि ॥ विष्णोःसर्वगुणैःपूर्तिरपिम
त्स्यादिरूपिणः ॥ अजेयत्वमभेद्यत्वमच्छेद्यत्वंचसर्वशः ॥ सर्वावताररूपाणामपिचित्सुरस्वरूपता ॥

क्षत्रंयान्येतानिदेवत्राक्षत्राणींद्रोवरुणःसोमोरुद्रःपर्जन्योयमोमृत्युरीशानइति

श्रीब्रह्मरुद्राद्याधिक्यंसर्वेशत्वंस्वतंत्रता॥ सर्वशक्तिस्तत्त्वसादान्मोक्षोब्रह्मादिनामपि॥तद्रूपैवविमोक्षश्चभे
दोजीवेशयोरपि ॥ श्रीब्रह्मरुद्रशक्रादेःक्रमेणैविजागुणाः ॥ सर्वदोषव्यपेतत्वंविष्णोःसर्वत्रसर्वदा ॥
एतत्सर्वसर्वदेर्विष्णवाद्यैर्देवतागणैः ॥ ऋषिभिःक्षत्रियाद्यैश्चसम्यक्तात्पर्यतःसदा ॥ उक्तंसर्वेषुशास्त्रेषु
तस्माद्ग्राह्यंभूभिः ॥ इदंसत्यमिदंसत्यमिदंसत्यमिदंसत्यंसंशयः ॥ कोटिभिःशपथैश्चापिनिर्णीतंदेवतागणैः ॥
अनादिकालतश्चायंशास्त्रार्थानन्यथाकृचिन् ॥ पुनश्चानंतकालीनएवएवमसंशयः ॥ ज्ञातव्यश्चैषएवा
र्थःसर्वदेवबुभूभिः ॥ एवंतुस्थिरयाबुद्ध्याज्ञात्वायास्ययतत्परम् ॥ एवंतेहंसंरूपेणविष्णुनादेवतागणाः ॥
ब्रह्माद्याबोधिताःसर्वैतथाज्ञात्वापरंगताः ॥ साक्षाद्विष्णुर्हंसरूपउक्तवैवंतुदिवौकसाम् ॥ वासुदेवाख्यरूपे
णतेनसर्वहृदिस्थितः ॥ संकर्षणाख्यरूपेणविवेशानंतमेवच ॥ तंध्यायतिसदानंतस्तस्मान्मुक्तिपदेच्छया ॥

प्रभुभार्येनरूपेणकाममेवविवेशसः ॥ हंसस्तद्धानतोमुक्तिकामइच्छतिसर्वदा ॥ अनिरुद्धाख्यरूपेण
 सोनिरुद्धंविवेशह ॥ हंसस्तद्धानतोमुक्तिमनिरुद्धस्तथेच्छतीत्यादिब्रह्मांडपुराणेतत्त्वनिर्णयगीतायाम् ॥
 विष्णोर्ब्राह्मणजातिःसन्ब्रह्माजज्ञेचतुर्मुखः ॥ इतोपेजगतस्तस्मात्क्षत्रजातिरजायत ॥ वायुःसदाशिवोर्न
 तोगरुडःशक्रएवच ॥ कामश्चवरुणश्चैवसोमःसूर्योयमस्तथा ॥ एवमाद्याःक्षत्रियास्तुदेवानांब्रह्मनिर्भ
 ताः ॥ श्रेयसीसर्वजातिभ्यःक्षत्रजातिरिश्रुतिः ॥ नैवक्षत्रात्प्रजातिर्ब्रह्मजातिर्विनाकचित् ॥ ब्राह्मणा
 चपरोराजराजसूयाश्वमेधयोः ॥ उपास्तोराजसूयेऽतोब्राह्मणोराजसूयिनम् ॥ आसीनआसनाधस्तात्
 तस्मात्क्षत्रात्परंनास्ति तस्माद्ब्राह्मणःक्षत्रियमधस्तादुपास्तोराजसूयेक्षत्रएवतद्यशोदधातिसैषा
 क्षत्रस्ययोर्निर्यद्ब्रह्मतरस्माद्यद्यपिराजापरमतांगच्छतिब्रह्मैवांततउपनिःश्रयतिस्वांयोर्नियउए
 न२ हिनस्तिस्वा२सयोनिसृच्छतिसपापीयान्मवतियथाश्रेया२स२हिसित्वा ॥ ११ ॥

थापिब्राह्मणोगुरुः ॥ तस्मात्सराजसूयतिब्राह्मणान्वंदयीतच ॥ यःक्षत्रियोब्राह्मणहापितृहासप्रकीर्तितः ॥
 पापीयानेवभवतिहत्वास्वपितरंयथेतिवामनो॥स्वतोधिकगुणंहत्वासाक्षाच्चपितरंपुनः ॥क्षत्रस्यब्राह्मणंहत्वा
 तावान्दोषोभवेद्भुवमित्यामेये॥ईशानोमारुतःप्राणोवायुर्जिष्णुस्तथैवच॥ धृष्णुश्चपवमानश्चपवनश्चेतिक
 थ्यतइतिराब्दतत्त्वे ॥ मृत्युःसंकर्षणःशेषःशोतानंतस्तथैवच॥बलिर्महाविषश्चेतिभूधरश्चेतिकथ्यतइतिच॥
 इंद्रःसुपर्णोर्गरुडोमहाभारोर्धुरंधरः ॥ विश्वजिज्ञाप्यध्वश्चवैनतेयश्चकथ्यतइतिच ॥ पर्जन्योमयवांश्चै
 वपुरुहूतःपुरंदरः॥प्राचीनबर्हिर्हयश्वःसोमपामेषभुक्तयेतिच ॥ यशोनिधिर्ब्राह्मणस्तुतद्वातुंस्तत्रियेस्वयम्॥
 अधोब्राह्मणआसीनोराजसूयेहिसेवतइतिप्रत्यये ॥ ऋच्छतिविनाशयति ॥ रीढृक्षयइतिधातोः॥ ११ ॥

विवस्वदिंद्रवरुणविष्णुभ्योन्येदितेःसुताः ॥ रुद्रादन्येतथारुद्रावायोरन्येचवायवः ॥ अग्नेरन्येचवस
वोवैश्याइत्येवकीर्तिताः ॥ एकएवहरेर्जातःपरिवारविवर्जितः ॥ वाग्वादीन्क्षत्रियान्सृष्ट्वापुनरल्पपरिप
हः ॥ इच्छन्बहुपरीवारैर्वैश्यान्देवान्ससर्जह ॥ ततोबहुतरानिच्छन्शूद्रान्देवान्ससर्जह ॥ अश्विनौ
पृथिवीचैवकालमृत्यवएवच ॥ शूद्रदेवाःसमुद्दिष्टादेववर्णादितिस्तुताः ॥ स्रष्टास्वयंसमुद्दिष्टःपालका
देवताह्माः ॥ धारणंकथमस्यस्याद्वतिश्चास्यकथंपरा ॥ इतिमत्वाहरेर्भक्तिधर्मरूपंपुनर्विभुः ॥ प्रा
णिनांधैर्यरूपंचवायोरूपंपातरंपुनः ॥ ससर्जमतिमान्ब्रह्माविष्णोराज्ञापुरःसरः ॥ तस्माद्वायोःपरोनास्तिक्र

सैनैवव्यभवत्सविशमसृजतयान्येतानिदेवजातानिगणशआख्याधंतेवसवोरुद्राआदित्यावि
श्वेदेवामरुतइति ॥ १२ ॥ सैनैवव्यभवत्सशौद्रंवर्णममृजतपूषणमियैवैपूषेय ॥ ह्रीद ॥ सर्वपु
ष्यनियदिदंकिंच ॥ १३ ॥ सैनैवव्यभवत्तच्छेयोरूपममृत्यमृजतधर्मतेदेतत्क्षत्रस्थक्षत्रंयद्धर्म
तेविष्णुंसनातनम् ॥ शेषादीनांक्षत्रियाणांवायुरेवाधिपःसृष्टतः ॥ धारणाद्धर्मइत्याहुर्वायुर्धारयतिप्रजाः ॥
अबलोपितोवायोर्विष्णुञ्जक्त्यादिरूपिणः ॥ प्राप्तुमिच्छतिपुक्तःसन्विष्णुंसुबलवत्तरम् ॥ यथैवयुवरा
जेनमहाराजमभीप्सति ॥ प्राप्तुंधर्माभिमानीसवायुःसत्याभिमानवान् ॥ तस्मादाहुर्धर्मविदंसत्यंवेत्तेतिवे
दिनः ॥ सत्यज्ञमथधर्मज्ञंवायुर्देवोयतस्तयोरितिनारदीये ॥ नैवव्यभवदितिपरिवारबहुत्वेनयद्विशिष्टत्वंत
न्नाभावदित्यर्थः ॥ बृहत्त्वात्सर्ववर्णानांब्राह्मणाःपरिकीर्तिताः ॥ क्षतत्राणात्क्षत्रियाश्चत्रिषूनत्वाद्विशःस्मृ
ताः ॥ ऊनवाचीहिविट्शब्दःशुभेदत्तेत्रिभिर्यतः ॥ रमतेसततःशूद्रःसब्राह्मण्याभिमानवान् ॥ ब्रह्माग्निनास
हैवास्तेदेवेष्वथनरेषुच ॥ ब्राह्मणेनसहैवास्तेब्रह्माशुभचतुर्मुखः ॥ क्षत्रजात्यभिमानीतुपवनोदेवराजभिः॥

सुपर्णशेषरुद्राद्यैर्मनुषेषु च राजभिः ॥ वैश्यजात्यभिमानीच नासिकयो वायुरूजितः ॥ वस्यादिभिः सहैवास्ते
देवेष्वथ नरेषु च ॥ विह्वभिः शूद्राभिमानीच निःक्रतिर्देवतासु च ॥ नासत्ययोः पृथिव्यां च शूद्रेष्वेव तु मानुषे ॥ य
स्माद्गौर्विशेषेण ब्रह्मणः संनिधिर्भवेत् ॥ अतो ग्रावे वेदेवानां सर्वेषां नियमाद्भुविः ॥ इत्वालोकान्प्रार्थयं
तितथा विप्रेषु मानुषे ॥ सर्वजात्युत्तमो ब्रह्मा यतो विप्राग्रिसंस्थितः ॥ तस्माद्विप्रास्तथैवाग्रितपेधे द्रुह्यतुष्टिकृता ॥

स्तस्माद्धर्मात्परं नास्त्यथोऽवलीयान्वलीया ॥ समाश्रयं सनेर्धर्मेण यथारौजैर्वयौ वैसधर्मः सत्यं
वैतत्तस्मात्सत्यं वदंतमाहुर्धर्मवदतीति धर्मवावदंत ॥ सत्यं वदतीत्येतच्छ्रवैतदुभयं भवति ॥ १४ ॥
तदेतद्ब्रह्मक्षत्रं विदुः शूद्रस्तदग्निनैवेदेषु ब्रह्मा भवद्ब्राह्मणो मनुष्येषु क्षत्रियेण क्षत्रियो वैश्येन वैश्य
शूद्रेण शूद्रस्तस्माद्ग्रावे वेदेषु लोकमिच्छंते ब्राह्मणे मनुष्येष्वेताभ्यां रूपभ्यां ब्रह्मा भवदथ
यो ह वा अस्माहो कात्स्वलोकमदृष्टमैतिस एनमविदितो न भुनक्ति यथा वेदो वानूक्तो न्यद्वा कर्म क
तं यद्विहवा अप्यनेवं विन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्वा स्यात्ततः क्षीयत एवात्मानमेवलोकमुपासीत
स य आत्मानमेवलोकमुपास्तेन हास्यकर्म क्षीयते ऽस्माद्धो वात्मनो यद्यत्कामयेत तत्तृजने १५

तुष्टे ब्रह्मणि विष्णुश्चतुष्टोलोकान्प्रदास्यति ॥ अग्निप्रार्चकोप्येवं यो न वेद हरिपरम् ॥ आश्रयं सर्वजीवा
नां हरिस्तनैव भोजयेत् ॥ यथा ऽनधीतो वेदस्तु यथा कर्म कृतं तथा ॥ न सम्यक्फलदो विष्णुरज्ञातो ज
गदीश्वरः ॥ यद्यवेत्तामहदपि हयमेधादिकं हरेः ॥ कुर्यात्क्षिपिष्णुफलवान्सभवेन्नात्र संशयः ॥ आप्तका
मतयात्मेतियो विष्णुः समुदीरितः ॥ सर्वाश्रयमुपासीत ते मे वपुरुषं सुधीः ॥ विष्णुस्सर्वाश्रय इति स दोपास्ते
य आत्मवान् ॥ क्षीयंते नास्य कर्माणि शुभान्माद्येव कदाचन ॥ उपासना बलान्मुक्तो भोगान्कर्मफलान्सदा ॥

भुंक्ते विष्णोः समीपस्थः सर्वदोषविवर्जित इति ब्रह्मांडे ॥ एताभ्यां रूपाभ्यां सहितं हि ब्रह्माभवत् ॥ स्वलोकां
स्वाश्रयम् ॥ १५ ॥ योयं सर्वेषु जीवेषु नियामकतया स्थितः ॥ स विष्णुरामकामत्वादात्मैवेवोच्यते बुधैः ॥
स लोकः सर्वभूतानां सर्वजीवेषु संस्थितः ॥ वैश्वदेवादिकां ह्यहोमान्यज्ञांश्च कुरुते विभुः ॥ कारुण्यात्सर्वदेवै-
षु तेन देवाश्च यो हरिः ॥ ऋषीणामाश्रयश्चापि स्वाध्यायेष्वपि संस्थितः ॥ सहिजीवेषु संविष्टः पिंडं पुत्रजनिं
तथा ॥ यत्करोति पितृणां च संश्रयस्तत एव सः ॥ तृणोदकादिदानेन पशूनामनंतोदृणाम् ॥ उपकाराच्च स

अथो अयं वा आत्मा सर्वभातानां लोकः स यज्जुहोति यद्यजते तेन देवानां लोकः ॥ ययदनुब्रूते तेन
र्षीणामथ त्पितृभ्यो निपृणति यत्पजाभिच्छेते तेन पितॄणामथ मनुष्यान्वासयेत्येदेभ्यो ॥
शनंददाति तेन मनुष्याणामथ तपशुभ्यस्तृणोदकं विंदति तेन पशूनां यदस्य गृहेषु श्वापदा वया ॥
स्यापि पीलिकाभ्य उपजीवंति तेन तेषां लोको यथाह वै स्वायलोको यारिष्टिभिच्छेदेव ह वै विंदे
सर्वाणि भूतान्यरिष्टिभिच्छेदति तद्वा एतद्विदितं मीमांसितम् ॥ १६ ॥

वैषांप्राणिनामाश्रयो हरिः ॥ यज्ञादीन्देवतादीनामन्त्वेन पुरैव यत् ॥ ब्रह्माद्यैरर्थितः प्रादात्क्षीराब्धेस्तटउ-
त्तरे ॥ अतश्च सर्वलोकानामाश्रयो विष्णुरेव सः ॥ एवं यो वेत्ति विष्णोस्तु सर्वाधारत्वमुत्तमम् ॥ सर्वाण्यपि
हि भूतानि तस्येच्छंत्यविनाशिताम् ॥ स्वाश्रयस्य यथानित्यमनां प्रार्थयति हि ॥ राजादिरपि तान्येवमुत्त-
माश्रये वेदिनः ॥ न देतद्वासुदेवस्य सर्वाधारत्वमुत्तमम् ॥ विदितं सर्ववैश्वमीमांसाभिश्च निश्चितमिति भवि-
ष्यत्सर्वणि ॥ किंतु ब्रह्मादिभिर्देवैः पुरादृष्ट्वा निरंहसः ॥ निर्भयान्विष्णुना सैव यथेष्टं पदमागतान् ॥ अल-
ब्ध्वा चात्मानः पूजां सम्यगाराधितो हरिः ॥ मया चास्मादपि श्रेष्ठं बांछता हं कृतात्मना ॥ ततः साक्षाज्जगन्ना

थः प्रसन्नो भक्तवत्सलः ॥ अंशं शेनात्मनैवैतान्पूजयामास के शवः ॥ देवान्पितॄन्द्विजान्हव्यकव्याद्यैः क
रुणामयः ॥ ततः प्रश्रुतिपूज्यते त्रैलोक्ये स चराचर इति पादो ॥ १६ ॥ एको नारायणः पूर्वमासीज्जायां स
एच्छत ॥ विद्यमाना मपि सदा भोगार्थं पुरुषोत्तमः ॥ नित्यत्वेऽप्युभयोर्देवो विद्युक्तस्तुतया यदा ॥ एक इ
त्युच्यते देव्यारममाणः सुतं विभुः ॥ ऐच्छद्ब्रह्मा ततो जज्ञे ततो देवाश्च सर्वशः ॥ जाते पुत्रे वित्तं भैच्छद्भूतान्यं
इततो भवत् ॥ अंभस्यान्तस्त्रिभलोकाः कुर्यान्कर्मेति चैच्छत ॥ ततस्तु कृतवान्यज्ञं स्वस्मै स पुरुषोत्तमः ॥
आहुरात्मैति तदेवं पूर्णत्वा द्विष्णुमव्ययम् ॥ तस्मादद्यापि यः कामी स ह्येतावंतं भिच्छति ॥ दैवं वित्तं सुखाद्यं

आत्मैवेदमग्र आसीदेक एव सो कामयत जायामे स्यादथ प्रजायेयाथ वित्तं मे स्यादथ कर्म कुर्वीये
त्येतावान्वै कामो नेच्छत् ॥ अथ नातो भूयो विदेत्तस्मादप्येतर्ह्येकाकी कामयते जायामे स्यादथ प्रजा
येयाथ वित्तं मे स्यादथ कर्म कुर्वीयेति स यावदप्येतेषामैकं कनप्राप्तोत्पत्सु एव तावन्मन्यते न

हि मित्राद्यं मानुषं तु यत् ॥ इदानीमपि तस्माद्वि कामये देवमेव तु ॥ यः कश्चित्पुरुषो वापि तद्वै कल्यादक
त्सवान् ॥ एकाकिनोऽप्यवैकल्यं यथैव स्यात्तथा शृणु ॥ स्वात्मनस्त्वपृथग्यत्तज्ज्ञानरूपमनः परम् ॥
मुक्तावपि न हेयं यत्तत्स्वात्म्ये त्येव चिंतयेत् ॥ जायांतु तादृशी वाचं बलं तादृक्स्वभात्मजम् ॥ श्रोत्रं चक्षुश्च
तादृग्यद्वि त्तदैवं च मानुषम् ॥ एवं भूतं चिंतनं यत्तत्कर्म त्येव चिंतयेत् ॥ एतत्षट्च हरये सर्वेशाय समर्पयेत् ॥
एवमात्मा प्रिया पुत्रो वित्तं द्विविधमित्यपि ॥ पंचभिः क्रियते यज्ञः पुरुषः पशुरेव च ॥ मातापितृभ्यामन्नेन
योः पूर्वेण कर्मणा ॥ जन्यस्य कर्मणा चैव साध्यः पंच भिरिव तु ॥ एवं हि प्राणिनो न्ये पि जायंते नात्र संशयः ॥
एतामुपासनां कुर्याद्यो ब्राह्मणं पदमाप्य च ॥ सर्वस्यास्य पतिर्भूयाद्विष्णोरेव प्रसादनः ॥ ब्राह्मे पदे त्वयोग्यायेते

देवपदमामुयुः ॥ तस्याप्ययोग्यालोकस्य भवेयुरधिकप्रियाः ॥ क्रमान्मुक्तिव्रजेयुश्चकेशवस्य प्रसादतदिति माहात्म्ये ॥ अविशेषेण ततो न्यस्यादितीच्छन्नपिन विदेत् ॥ ततो न्यस्याभावात् ॥ आत्मानमनश्चित्तं च शेषो मुषीबुद्धिरित्यपि ॥ एकार्थवाचकाधीश्वरमीषातप इत्यपीति शब्दतत्त्वे ॥ सर्वश्रयं च पितरं सर्वेषामधिकं गुणैः ॥ अविदित्वा महत्पुण्यं कृत्वा न फलभाग भवेत् ॥ तथा ज्ञात्वा हरिर्यस्तु कुर्यात्कर्मसदोदितम् ॥ अनन्तफलवानस्य आत्मोत्तिचमनो गतमिति बृहच्छ्रुतौ ॥ परमात्मैव गृहस्थांतर्यामित्वेन सर्वेषां लोक आश्रयः ॥ गृहस्थांतर्गतो विष्णुर्यज्ञैर्देवाश्रयो भवेत् ॥ स्वाध्याये ऋक्संस्तुत्या ऋषीणां च सदाश्रयः ॥ स्वाध्यायाच्छ्राद्धतश्चैव पितृणां मन्यमानतः ॥ मनुष्यादेरतो वेत्ति य एवं स ततं गृही ॥ स्वस्यांतर्यामिणं विष्णुं सुरादीन्पूजयेत्त

स्याकृत्स्नतो मन एवास्यात्मा वा जाया प्राणः प्रजा च क्षुर्मानुषं वित्तं च क्षुषाहिता हिंदते श्रोत्रदेवं श्रोत्रेण हितच्छृणोत्यात्मैवात्मैवात्मना हि कर्मकरोति स एष पाङ्गेयज्ञः पाङ्कः पशुः पाङ्कः पुरुषः ॥ तस्याविनाशमिच्छंति स्वाश्रयस्य यथा सुराः ॥ ते दत्तत्सर्वशास्त्रेषु ऋषिर्सदैर्विचारितमिति नारायणश्रुतौ ॥ नराणामाश्रयो देवाने देवानां नराः क्वचित् ॥ नराणां च सुराणां च गतिरेको जनार्दन इति च ॥ आत्मा ब्रह्मा ॥ आत्मा तु जगतां ब्रह्मा तस्यात्मा भगवान्हरिः ॥ स एव जातः प्रथमं वासुदेवाच्चतुर्मुखः ॥ सो कामयत भार्या मे स्यात्पुत्रस्तदन्तरम् ॥ ततो वित्तं मम स्याच्च कर्म कुर्यात्ततो हरेः ॥ इति सोऽपि नान्यापततो पूर्णत्वात् मनः ॥ मत्वा पूर्णत्वसिद्ध्यर्थं भार्यां वा च मकल्पयत् ॥ प्राणं पुत्रं तथा वित्तं च क्षुर्वाह्यमथांतरम् ॥ ज्ञानाख्यं श्रोत्रमेवासौ कर्म स्वात्मानमेव तु ॥ एवं समानसेयज्ञैस्त्वयज्जैश्च केशवं विभुम् ॥ ततो न्यवाचः संभूता भार्या तस्य सरस्वती ॥ पुत्रः प्राणादभूद्वायुर्दिशो लोकाहिरण्यमथाः ॥ तस्यापरोक्षतां यातो भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ सर्ववि

याद्देवताश्चोत्रेणजगद्देविभुः ॥ आत्मनासर्वकर्मणिचकारभगवत्परः ॥ पुरासीन्मनएवास्यतेनेदंपंचकं
विभुः ॥ अवापकर्मपर्यंतदेहांतात्पंचकास्त्वयम् ॥ तस्मादद्यापियोविद्वानुपास्तेपंचकंतथा ॥ विष्णूपकरणत्वे
नसद्दंसर्वमाप्स्यति ॥ मुक्तिश्चातेभवत्यस्यपंचानदेवतांहरि ॥ नारायणंवासुदेवंतथासंकर्षणंविभुम् ॥ प्रद्यु
म्भं चानिरुद्धं चस्मरतो नित्यमेवतु ॥ सवनत्रयंतथापूर्वमुत्तरंचेतिपंचकम् ॥ अक्षेमध्यंशिरःपक्षौपुच्छंपशु
पुरुषे ॥ चतुर्दिशंतथामध्यमिति स सर्वपंचकमिति च ॥ इत्यव्याकृतब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ ४ ॥

पाङ्कमिदं सर्वयदिदं किंचनदिदं सर्वमामोति य एवं वेद ॥ १ ७ ॥ इत्यव्याकृतब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ ४ ॥

यत्समाञ्चानिमेधयातपसाऽजनयत्पितैकमस्यसाधारणं द्वेदेवानभाजयत्त्रीणयात्मनेकुरुतप
शुभ्यएकंप्रायच्छत्तस्मिन्सर्वप्रतिष्ठितं यच्च प्राणितियच्चनकस्मात्तानिनक्षीयंतेद्यमानानिसर्व
दायैवैतामक्षितिं वेद सोऽन्वमत्तिप्रतीकेन स देवानपि गच्छति स ऊर्जमुपजीवतीति श्लोकाः ॥ १ ॥
यत्समाञ्चानिमेधयातपसाजनयत्पितैतिमेधयाहितपसाजनयत्पितैकमस्यसाधारणमितीदमे
वास्वतत्साधारणमन्त्रयदिदमद्यते स य एतदुपास्तेन स पाप्मनो व्यावर्तते मिश्रं ह्येतद्देवानभाज

पिताविष्णुः ॥ यत्तयदा ॥ तपसाप्राणिनां कर्मभिः ॥ मेधयास्वेच्छया ॥ सहीदमन्त्रं धियाधियाजनय
ते कर्मभिरिति वचनात् ॥ सप्तान्नानियदाविष्णुः परमः पुरुषो विभुः ॥ ससर्जतेषां स्वार्थानि च कारत्रीणिकेश
वः ॥ मनोवाचं तथा प्राणं तस्मात्तैस्तुष्टिमेतिसः ॥ तस्मात्तद्भक्तिकामः स्यात्संकल्पं तत्कतिंप्रति ॥ कु
र्यान्निद्वेदेच्छांचश्रद्धांतस्यगुणोन्नतौ ॥ अश्रद्धामन्यसाभ्येवाप्यन्येषामुन्नतौ ततः ॥ अप्येषां सत्स्वरू
पत्वे प्राकृतत्वादिकेस्य च ॥ धूर्तितन्निदिवागदौ प्राप्ते तत्रैव चाधूतम् ॥ तन्मत्स्यविसर्गार्थे हियंतद्भक्तिव

जीने ॥ तद्विवेकेधियंचैवतदज्ञानेभियंतथा ॥ वाचंनित्यंतदुणोक्तौप्राणंतत्कर्मणिस्फुटम् ॥ तदन्यक
 र्मसंत्यागेचापानंव्यानमस्यच ॥ विरोधिनांनिरासेत्वथोदानंयोगधारणे ॥ मनोवागादौद्रियाणांसमा
 यद्वितिहुतंचप्रहुतंचतस्मादेवेभ्योजुह्वतिप्रचजुह्वत्यथोआहुदर्शपूर्णमासावितितस्मान्नेष्ट्रिया
 जुक्तःस्यात्पशुभ्यएकंप्रायच्छदितितस्यःपयोहोवाग्नेमनुष्याश्वपशवश्चोपजीवंतितस्मात्कुमा
 रंजातंधूतंवैवाग्नेप्रतिहेहयंतितस्तनंवानुधापयंत्यथवत्संजातमाहुस्तृणादइतितस्मिन्सर्वप्रतिष्ठि
 तंयच्चप्राणितियच्चनेतिपयसिहीदस्सर्वप्रतिष्ठितंयच्चप्राणितियच्चनतद्यदिदमाहुःसंवत्सरंपय
 साजुह्वदपुनर्मृत्युंजयतीतिनतथाविद्याद्यदहरेवजुहोतिनदहःपुनर्मृत्युमपजयत्येवंविद्वान्स
 र्वंहिदेवेभ्योआद्यंप्रयच्छतिकस्मात्तानिनिक्षीयंतेद्यमानानिसर्वदेतिपुरुषोवाअक्षितिःसही
 दमच्चंपुनःपुनर्जनयतेयवैनामक्षित्वेदेतिपुरुषोवाअक्षितिःसहीदमच्चंधियाधियाजनयते
 कर्मभिर्यद्वैतच्चकुर्यात्क्षीयेतहसोअमतिप्रतीकेनेतिमुखंप्रतीकंमुखेनेत्येतत्सदेवानपिगच्छ
 निसऊर्जमुपजीवतीतिप्रशंसा ॥ २ ॥ त्रीण्यात्मनेकुरुतेतिमनोवाचंप्राणंतान्यात्मने
 कुरुतान्यत्रमनाभूंनानादर्शमन्यत्रमनाभूंनानाश्रौषमितिमनसाद्येवपश्यतिमनसाश्रुणोतिकामः
 संकलपोविचिकित्साश्रद्धाऽश्रद्धाधृतिरधृतिर्हार्थीर्भीरिस्त्येतत्सर्वमनएवतस्मादपिपृष्ठतउपसृ
 ष्टोमनसाविजानातिथःकथंशब्दोवागेवसैषाद्यंतमायत्तैपाहिनःप्राणोपानोव्यानउदानःसमानो
 नंनियमेवहि ॥ अन्नमुक्तेषुसुस्थैर्येनरःकुर्यात्सदैवहि ॥ अनेकगोचरेच्छास्यात्कामएकाश्रयेस्थितः ॥
 प्राणःप्रवृत्तिहेतुःस्यादपानस्तुनिवर्तने ॥ बलकमतिथाव्यानउदानोयोगकर्मकृत् ॥ देहेंद्रियमनोनेता

समानोऽनःस्थितिप्रदः ॥ मनोवाक्प्राणसान्निध्यप्राधान्याज्जीवउन्नतिः ॥ मनोवाक्प्राणरूपोसौभाग-
वान्पुरुषोत्तमः ॥ मनोवाक्प्राणतस्तस्यजाताअन्येभिमानिनः ॥ ब्रह्मासरस्वतीवायुर्मनआद्यभिमा-
निनः ॥ सर्वस्यांतःस्थितंविष्णुमायत्तावाग्धिनःसदा ॥ सर्ववाचश्चघोषाश्चविष्णोर्नैमित्तिकीर्तिताः ॥
तज्ज्ञानांतफलंचस्यादज्ञानांतफलंनतु ॥ सर्वैर्द्रियतंज्ञानंमनआयत्तमीरितम् ॥ पृष्टेस्पृष्टेप्यनेनाहं
स्पृष्टइत्येववेत्त्यतः ॥ मनस्यव्याकुलेन्यत्रैववेत्तिकथंचन ॥ ३ ॥ लोकवेदसुरज्ञातपित्रादेश्वाभि

ऽनइत्येतत्सर्वप्राणएवैतन्मयोवाऽयमात्मावाङ्मयोमनोमयःप्राणमयः ॥ ३ ॥ त्रयोलोका
एतएववागेवायंलोकोमनोतरिक्षलोकःप्राणोसौलोकः ॥ ४ ॥ त्रयोवेदाएतएववागे
वर्गेदोमनोयजुर्वेदःप्राणःसामवेदः ॥ ५ ॥ देवाःपितरोमनुष्याएतएववागेवदेवामनः
पितरःप्राणोमनुष्याः ॥ ६ ॥ पितामाताप्रजैतएवमनएवपितावाङ्माताप्राणःप्रजाः ॥ ७ ॥
विज्ञातंविजिज्ञास्यमविज्ञातमेतएवयत्किंचविज्ञानंवाचस्तद्रूपवाग्यविज्ञातावागेनंतद्भूत्वाव-
ति ॥ ८ ॥ यत्किंचविजिज्ञास्यंमनस्तद्रूपमनोहिविजिज्ञास्यंमनएनंतद्भूत्वावति ॥ ९ ॥

मानिनः ॥ द्युपृथिव्यग्निसूर्यापांसोमस्याप्यभिमानिनः ॥ संहद्रःपरमैश्वर्यादशत्रुःसमवर्जनात् ॥
वायुरेतेसमाव्याप्तौब्रह्मेरौगुणतोधिकौ ॥ अनंताश्वगुणाक्षेयामन्यजीवव्यपेक्षया ॥ तेभ्योऽप्यनंतवि-
ष्णोस्तुतेषामेवमुपासकः ॥ नित्यलोकोपभोगीस्यादनित्यस्यान्यथाभवेत् ॥ वायुःप्रजापतिःसोसौचंद्र
संस्थोविशेषतः ॥ रात्रौरात्रौक्षयादस्यपूरणाद्वात्रिनामकाः ॥ कलाःपंचदशप्रोक्ताध्रुवैवास्यतुषोडशी ॥ अक-
लोपिसंचद्रस्यकलाभिःप्रोच्यतेतथा ॥ सोमावास्यायंतोरात्रौप्राणभृत्सुव्यवस्थितः ॥ कल्यावेशादल्प

दोषःककलासवधोपिसन् ॥ तस्यांरात्रौमहान्दोषोदेवतावेशतोभवेत् ॥ वायुःसंवत्सरःप्रोक्तोवसोवि
ष्णोरसोयतः ॥ सम्यगेवरतिंयातिसएवंविदुषिस्थितः ॥ अध्रुवास्तुकलायद्वत्सौम्यास्तस्यतथाधनम् ॥
आगमापायवत्त्वानुध्रुवावेद्देहउच्यते ॥ नाभिस्थानंशरीरंतुचक्रस्यप्रधिवद्धनम् ॥ सर्वस्वविजयेप्य
स्मात्त्रधिमार्त्रंतुगच्छति ॥ एवंमहागुणान्देवानेवंयोवेदपूरुषः ॥ नचैभ्योतिप्रियःकश्चिद्विष्णोरस्ति

यत्किंचाविज्ञानंप्राणस्यतद्रूपप्राणोह्यविज्ञातःप्राणएनंतद्भूत्वावति ॥ १० ॥ तस्यैवात्रः
पृथिवीशरीरंज्योतीरूपमयमग्निस्तद्यावेत्येववाक्तावतीपृथिवीतावानयमग्निः ॥ ११ ॥
अथैतस्यमनसोद्यौःशरीरंज्योतीरूपमसावादित्यस्तद्यावेदमनस्तावतीद्यौस्तावानसावादि
त्यस्तौमिथुनःस्मैतानंतःप्राणोजायतसइंद्रःसएषोसपत्नोद्वितीयैवैसपत्नोनास्यसपत्नोभवति
यएवंवेद ॥ १२ ॥ अथैतस्यप्राणस्यापःशरीरंज्योतीरूपमसौचंद्रस्तद्यावानेवप्राणस्तावत्य
आपस्तावानसौचंद्रस्तएतेसर्वएवसमास्सर्वेनतास्सस्योहैतानंतवतउपास्तेतंवतःसलोकजय
त्यथयौहैतानंतानुपास्तेअनंतःसलोकंजयति ॥ १३ ॥ सएषसंवत्सरःप्रजापतिः

कदाचन ॥ १४ ॥ चतुर्थभोज्यमेवान्नसर्वसाधारणंस्तृप्तम् ॥ आत्मनोतिसमीपत्वंतस्ययोन्यस्यमन्यते ॥
अक्षयंपापमस्यस्याद्देवब्रह्मस्वहारिणः ॥ तदेवमंत्रयुक्तत्वाद्दलिहोमात्मनाद्वयम् ॥ देवानांप्रददौवि
ष्णुस्तस्मान्नैवेच्छयायजेत् ॥ यदीच्छयायजेत्तेषामपहर्ताभविष्यति ॥ देवस्तेनयैवकाम्यार्थंवि
नियोजितम् ॥ परकीयेनविन्नेनतस्मिन्विनिमयेयथा ॥ चतुष्पाद्भोद्विपाद्भ्यश्चपशुभ्यःपयआत्मक
म् ॥ प्रायच्छत्सप्तमान्नंसगोक्षीरमुख्यमन्नञ्च ॥ आत्मनैवैवदेवानांतद्गोमार्थंप्रकल्पितम् ॥ संवत्स
रंगोपयसायेनहोमोहरेःकृतः ॥ भगवत्तत्त्वविदुषातस्यमुक्तिर्नसंशयः ॥ अदृष्टभगवद्द्रूपस्यैतद्दर्शनका

रणम् ॥ भगवद्दृष्टिपूतस्तुविनाहमेनमुच्यते ॥ सप्तान्नष्टष्टितत्त्वज्ञस्वेकहोमेनमुच्यते ॥ विशेषज्ञोय
तःसोयंभगवत्तत्त्ववेदने ॥ कोनामभगवन्विष्णुःपरमानंदरूपतः ॥ प्राणिनां कर्मभिश्चैवस्वेच्छयाचपु
नःपुनः ॥ सप्तान्नंमृजतेयस्माद्वानामक्षयस्ततः ॥ तस्मादक्षितिनामासौभगवान्पुरुषोत्तमः ॥ यद
वमक्षितिवेदभगवंतंसनातनम् ॥ अग्रयत्नेनभोगाःस्थुर्यथेष्टास्तस्यसर्वदा ॥ सप्तान्नोपासनंयस्माद्देवा
षोडशकलस्तस्यरात्रयएवंपंचदशकलाभ्रवैवास्यषोडशीकलासरात्रिभिरेवाचपूर्यतेअपचक्षी
यतेसोमावास्याःरात्रिमेतयाषोडश्याकलयासर्वमिदंमाणभृदनुप्रविश्यततःप्रातर्जायतेतस्मा
देताःरात्रिंप्राणभृतःप्राणंनविच्छेद्यादपिक्कलासस्यैतस्याएवदेवतायाअपचित्ये ॥ १४ ॥
यवैसंसंवत्सरःप्रजापतिःषोडशकलोयमेवसद्योयमेवंविदपुरुषस्तस्यवित्तमेवंपंचदशकलाआत्मे
वास्यषोडशीकलासवित्तेनैवाचपूर्यतेऽपचक्षीयतेतदेतन्नभ्यंदयमात्माप्रार्थितंतस्माद्यद्य
पिसर्वज्यानिजीयतआत्मनाचेजीवतिप्रधिनागादित्येबाहुः ॥ १५ ॥ अथत्रयोवावलो
कामनुष्यलोकःपितृलोकोदेवलोकइतितीयंमनुष्यलोकःपुत्रेणैवजय्योनान्येनकर्मणा
पितृलोकोविद्यादेवलोकोदेवलोकौवलोकानांश्रेष्ठस्तस्माद्विद्यांप्रशंसति ॥ १६ ॥ अथा
तःसंप्रतिर्यदप्रेष्यन्मन्यतेऽथपुत्रमाहृत्वंब्रह्मवंज्ञस्त्वंलोकइतिसपुत्रःप्रत्याहाहंब्रह्माहंयज्ञो
नांयोग्यमुत्तमम् ॥ तस्माद्देवत्वमामोतियोग्योदेवपदस्ययः ॥ ऊर्जदेवान्मुद्दिष्टमूर्जितास्तुगुणास्त
था ॥ तदप्यामोतिनरायोग्याएतदुपासने ॥ ज्ञानमात्रेणदेवानांसांमीज्यप्राप्तुंवतितइतिनारायणीये
॥ ७४ ॥ ब्रह्मेतिवेदः ॥ स्वाध्यायादिकर्तृत्वापुत्रस्त्वंब्रह्मेत्याद्युच्यते ॥ आत्माभवतिव्यापकोभव
ति ॥ पुनःपुनःकर्मकृतिर्मर्मानुष्यजयउच्यते ॥ जन्मांतरंविननैवकर्मणातन्तुयुज्यते ॥ पुत्रेणविद्यया

नित्यमैकैकेनापियुज्यते ॥ उक्ताभ्यां किमुवक्तव्यमष्टभागफलं सुतात् ॥ विद्यया त्वर्थमोतिसर्वसमा
न्नविह्वलेत् ॥ पुत्रमाविश्य सामर्थ्यान्मुच्यते छिद्रकर्मणः ॥ अक्षयं च पुदितिच्छिद्रं पुत्रस्तस्याणतो भ
वेत् ॥ पृथिव्यादिस्थिता देवाः सरस्वत्यादिकास्त्रयः ॥ अधिकावेशतो देवेष्वतो देवा इति स्थिताः ॥ यदा
वेशात्सर्वमुक्तं सत्यं देवीतु वाग्धिसा ॥ यदा वेशान्बहुः खी स्यादानं दीदेव तं मनः ॥ यदा वेशात्सर्वकार्येष्व
म्लानः प्राण एव सः ॥ सर्वसामर्थ्ययुक्तः स्यान्नभियेत कदाचन ॥ एवं सत्तान् विन्मुक्तस्त्रिभिराविष्ट एव
तु ॥ सर्वेषु व्याप्तिमन्वेति नहुः खी प्राणिषु स्थितः ॥ सत्तान्नोपासनायोग्या देवा एकांततो हियत् ॥ दे

हं लोक इति यदै किंचानूक्तं तस्य सर्वस्य ब्रह्मेत्येकतायै वै केच यज्ञास्तेषां सर्वेषां यज्ञ इत्येकतायै वै
केच लोकस्तेषां सर्वेषां लोक इत्येकता एतावदाह ॥ सर्वमेतस्मात्सर्वं सन्नयमितो भुनजदि
तितस्मात्पुत्रमनुशिष्टलोकयभाङ्गुस्तस्मादेनमनुशासतिसयदैवं विदस्माहोकात्मेत्यथैभिरेव प्रा
णैः सह पुत्रमाविशतिसयद्येन किंचिदक्षण्याकृतं भवतितस्मादेन सर्वस्मात्पुत्रो भुञ्चतितस्मा

वांश्च पापं नमोतितस्मात्पापं न तस्य तु ॥ देवामनुष्यतामशैराप्ताये पुत्रतः फलम् ॥ स्यात्तेषामेव चामुक्ते भू
क्तानां न तु किंचन ॥ मुक्तानां देववागादेशवेशः संप्रकीर्तितः ॥ प्राणज्ञानं यथा वंति रहस्यमिति सर्वदा ॥
एवं मुक्तस्वरूपं चाप्यवत्येवरहस्यतः ॥ उत्तमः सर्वदेवेषु प्राण एव हरं रनु ॥ चतुर्मुखस्य प्राणस्य न विशेष
योस्तिकश्चन ॥ तस्माद्विष्णोर्व्रतस्यानुनित्यं प्राणव्रतं चरेत् ॥ हंसोपास्तिः श्वासरूपे तद्योर्व्रतमुदीरि
तम् ॥ हंसरूपौ हितौ देवौ श्वासोच्छ्वासप्रवर्तकौ ॥ तस्मात्प्राणयादपान्याच्च तद्रूपं संस्मरेत्सदा ॥ ना
न्यस्योपासनं कुर्यात्तद्भृत्यत्वं विना क्वचित् ॥ इंद्रियाणि ससर्जदौ वासुदेवः प्रजापतिः ॥ अध्यात्म

मिद्विद्याण्याद्वुरधिदेवंतुदेवताः ॥ अय्यात्ममग्निवाङ्मनामाचक्षुरादित्यउच्यते ॥ श्रोत्रंतुचंद्रमानामनःस्थूलंतुवासवः ॥ येनयज्ञादिकंकुर्याच्छेषरुद्रविपास्तथा ॥ मनःसूक्ष्मंज्ञानयोग्यंशेषोव्याख्यानगोचरम् ॥ रुद्रस्तुमननाख्यंचगरुढो ध्यानगोचरम् ॥ वायुःप्राणइतिप्रोक्तोयेनसर्वंनियम्यते ॥ तएतेभगवत्सृष्टाव्युद्भिरेऽध्यात्मसंस्थिताः ॥ अधिदेवैज्वलत्कर्मावाङ्मिःसूर्यस्तुतापकः ॥ सोमःकांतौघट्टिकमर्वासवःशेषएवतु ॥ पंचरात्रप्रवृत्तीशोरुद्रस्तत्स्थक्रियापरः ॥ सर्वप्रवर्तकोवायुज्ञानिमोक्षप्रदस्तथा ॥ वेदप्रवृत्तिकर्द्धोद्भिरेऽधिदेवैचपस्पृधुः ॥ अहंश्रेयानहंश्रेयानितितानब्रवीद्धरिः ॥ स्वकर्मयस्वविश्रांतःकुर्याच्छ्रेयान्हिवःस्मृतः ॥

तुत्रोनामसपुत्रेणैवास्मिँहोकेप्रतिनिष्ठस्यथैनमेतेदेवाःप्राणाअमृताआविशंति ॥ १७ ॥ पृथिव्यैचैनमग्नेश्चदेवीवागाविशतिसावैदेवीवाग्ययायद्यदेववदतितत्तद्भवति ॥ १८ ॥ दिवश्चैनमादित्याच्चैद्वंमनआविशतितदैद्वंमनोयेनानंद्येवभवत्यथोनशोचति ॥ १९ ॥ अद्भ्य इतिश्रुत्वाततश्चक्रुःकर्मस्वस्वमनारतम् ॥ तानेताऽल्लभरूपेणप्रापब्रह्माप्रजापतिः ॥ श्रान्ताःस्वंभगवत्कर्मनशेकुःसर्वदेवताः ॥ वायुंतुसमशक्तित्वान्प्रापब्रह्माप्रजापतिः ॥ तेनासौभगवत्कर्मसर्वचक्रतवान्सदा ॥ श्रमात्पापात्मकोमृत्युर्भगवत्कर्मवर्जनात् ॥ अन्यान्देवानवापाशुनैववायुंकदाचन ॥ तेवायुंज्ञातुमैच्छंतश्रेष्ठोयमितिनिश्चिताः ॥ तंज्ञात्वातेनचाविष्टास्तद्भृत्यत्वमुपागताः ॥ तस्मात्प्राणाश्वमरुतइत्येषांनामसंस्थितम् ॥ वायोर्देवाहिजायंतैलयमेष्यंतितत्रच ॥ तस्मान्नित्यंतद्भृताश्चतद्भृतोभवेत्सदा ॥ अन्यदेवव्रतारंभयदिकुर्यात्समापयेत् ॥ तेनासौवायुनासाकंभगवंतमुपेक्ष्यतीतिनारायणश्रुतौ ॥ आनंदेवभवति ॥ नशोचतीत्यतोमुक्तइत्येवावगम्यते ॥ ॥ सप्तान्ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रैर्न चंद्रमसश्चैवः प्राणआविशानि सर्वैर्देवः प्राणोयः संचरः श्वासं चरः श्वनव्यथतेथोनरिष्यतिस
 यएवं वित्सर्वेषां भूतानामात्मा भवति यथैषां देवैव तस्यैतौ देवताः स सर्वाणि भूतान्येवं त्वेव
 विदः सर्वाणि भूतान्येवं त्विदुर्किंचेमाः प्रजाः शोचंत्यमैवासांतद्भवति पुण्यमेवा मुंगच्छति नह
 वैदेवान्पापंगच्छति ॥ २० ॥ अथातो ब्रतमीमांसा प्रजापतिर्हं कर्माणि ससृजे तानि सृष्टान्य
 न्योन्येनास्पर्धतवदिष्याम्येवाहमिति वाग्दधे द्रक्ष्याम्यहमिति चक्षुः श्रोष्याम्यहमिति श्रोत्र
 मेव मन्यानि कर्माणि यथा कर्मता निमृत्युः श्रमो भूत्वोपयेमेतान्यामोत्तान्याः स्वामृत्युरवारुंधत्त
 स्माच्छ्राम्येत्येव वाक्श्राम्यति चक्षुःश्राम्यति श्रोत्रमथेमेवनामोद्योयं मध्यमः प्राणस्ता निज्ञा
 तुं दध्निरेऽयैवैनाः श्रेष्ठोयः संचरः श्वासं चरः श्वनव्यथतेथोनरिष्यति हंतास्यैव सर्वैरूपमसामेति ए
 तस्यैव सर्वरूपमभवः स्तस्मादेतएतेनाख्यायंते प्राणा इति तेन हवावतत्कुलभाचक्षते यस्मिन्कुले
 भवति यएवं वेदयउहैवं विदास्पर्धते अनुशुष्येहैवांततो अयत इत्यध्यात्मम् ॥ २१ ॥ अथा
 धिदैवं तं ज्वलिष्याम्येवाहमित्यग्निर्देधे तप्स्याम्यहमित्यादित्योभास्याम्यहमिहि चंद्रमा एवम
 न्यादेव तायथादैवतः स यथैषां प्राणानां मध्यमः प्राण एव मेतासां देवतानां वायुर्ग्लोचंति स्रन्यादे
 वतानवायुस्सैषानास्तमितादेव तायद्वायुः ॥ २२ ॥ अथैष श्लोको भवति ॥ यतश्चोदेति सू
 र्योस्तं यत्र च गच्छतीति प्राणाद्वा एष उदेति प्राणेस्तमेति तं देवाश्चक्रिरे धर्मः स एवाद्यस उश्व इति
 यद्वा एते मुह्यद्भिर्न्यतदेवाप्यद्य कुर्वन्ति तस्मादेकमेव व्रतं चरेत्प्राणयाच्चैवापान्याच्चेनेमापाप्मा मृ
 त्युराप्नुवदिति यद्युच्चरेत्समापि पयिषेत्तेनो एतस्यैदेव तायैसायुज्यः सलोकनां जयति ॥ २३ ॥
 ससान्नब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ ५ ॥

सहैवमाजिजानातीतिसमम् ॥ आत्माप्राणः ॥ नामरूपयोरपिप्राणाधीनत्वादेकमित्युच्यते ॥ प्राणोवायुरितिप्रोक्तस्तत्पत्नीनामभारती ॥ रूपंतुतत्सुतोरुद्रोवशेषप्राणस्यतद्वयम् ॥ अमृतोवायुरुद्विष्टोऽनित्यज्ञानात्मक

अयंवाइदं नामरूपं कर्मतेषां नाम्नां वागित्येतदेषामुक्थमतो हि सर्वाणि नामान्युत्तिष्ठत्येतदेषां
सामैतद्वि सर्वैर्नामभिः सममेतदेषां ब्रह्मैतद्वि सर्वाणि नामानि विभर्ति ॥ १ ॥ अथरूपाणां चक्षु
रित्येतदेषामुक्थमतो हि सर्वाणि रूपान्युत्तिष्ठत्येतदेषां सामैतद्वि सर्वैरूपैः सममेतदेषां ब्रह्मैतद्वि
सर्वाणि रूपानि विभर्ति ॥ २ ॥ अथ कर्मणा मांस्मित्येतदेषामुक्थमतो हि सर्वाणि कर्माण्युत्तिष्ठत्येत
देषां सामैतद्वि सर्वैः कर्मभिः सममेतदेषां ब्रह्मैतद्वि सर्वाणि कर्माणि विभर्ति तदेतन्नयं स देकमय
मात्मात्मैकः स चैतन्नयं तदेतदमृतं सत्येनच्छन्नं प्राणोवा अमृतं नामरूपे सत्यं ताभ्यामयं प्राण
श्छन्नः ॥ ३ ॥ षष्ठब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ ६ ॥ बृहदारण्यके तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

त्वतः ॥ सत्यं यथार्थं वक्तृत्वाद्भारती रुद्र एव चेति ॥ रुद्रे देवेषु च प्राणः प्रविष्टश्छादितः सदा ॥ सत्य इत्युच्यते नि
त्यं स्वरूपेणासृतः स्मृत इति च ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥ ६ ॥ ॐ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्री
मद्बृहदारण्यकोपनिषद्भाष्ये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ॐ ॥ अतीत्यजगद्धर्मवर्जितत्वेनस्थितत्वादतिष्ठाः ॥ उत्तमत्वान्मूर्धा ॥ स्वयमेवापराजितबहुपत्वाद्

ॐ ह्रस्वबालाकिर्हीनूचानोगार्ग्यं आससहोवाचाजातशत्रुकाश्यं ब्रह्मते ब्रवाणीतिसहोवाचाजा
तशत्रुः सहस्रमेतस्यावाचिदग्नोजनकोजनकइति वैजनाथावन्तीति ॥ १ ॥ सहोवाचगार्ग्योयए
वासावादित्येपुरुषएतमेवाहं ब्रह्मोपासइतिसहोवाचाजातशत्रुर्माभैतस्मिन्संवदिष्ठाअतिष्ठाः
सर्वेषां भूतानां मूर्धाराजेतिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमुपास्तेअतिष्ठाः सर्वेषां भूतानां मूर्धा
राजाभवति ॥ २ ॥ सहोवाचगार्ग्योयएवासौ चंद्रेपुरुषएतमेवाहं ब्रह्मोपासइतिसहोवाचाजा
तशत्रुर्माभैतस्मिन्संवदिष्ठाबृहत्पांडुरवासाः सोमोराजेतिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमुपा
स्तेऽहं रर्हसुतः प्रसूतोभवतिनास्यान्नंक्षीयते ॥ ३ ॥ सहोवाचगार्ग्योयएवासौ विद्युतिपुरुष
एतमेवाहं ब्रह्मोपासइतिसहोवाचाजातशत्रुर्माभैतस्मिन्संवदिष्ठास्तेजस्वीतिवाअहमेतमुपा
सइतिसयएतमेवमुपास्तेतेजस्वीहभवतिनेजस्विनीहास्यप्रजाभवति ॥ ४ ॥ सहोवाच
गार्ग्योयएवायमाकाशेपुरुषएतमेवाहं ब्रह्मोपासइतिसहोवाचाजातशत्रुर्माभैतस्मिन्संवदिष्ठाः
पूर्णमप्रवर्तीतिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमुपास्तेपूर्यतेप्रजयापशुभिनस्यास्माद्धोका
त्यजोहर्तते ॥ ५ ॥ सहोवाचगार्ग्योयएवायं वायौपुरुषएतमेवाहं ब्रह्मोपासइतिसहोवाचा
जातशत्रुर्माभैतस्मिन्संवदिष्ठाइंद्रवैकुण्ठोपराजितासेनैतिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमु
पास्तेजिष्णुर्हृपराजिष्णुर्भवत्यन्यतस्त्यजायी ॥ ६ ॥ सहोवाचगार्ग्योयएवायमभौपुरु
पराजितसेनाभगवान् ॥ जिष्णुरुत्तमः ॥ अन्येषां जेताअन्यतस्त्वजायी ॥ विषासहिरसश्चः ॥ आत्मनि

षएतमेवाहंब्रह्मोपासइतिसहोवाचाजातशत्रुमभैतस्मिन्संवदिष्टाविषासहिरितिवाअहमेतमु
 पासइतिसयएतमेवमुपास्तेविषासहिर्हभवतिविषासहिर्हस्यप्रजाभवति ॥ ७ ॥ सहावो
 चगार्ग्योयएवायमप्सुपुरुषएतमेवाहंब्रह्मोपासइतिसहोवाचाजातशत्रुमभैतस्मिन्संवदिष्टाःप्र
 तिरूपइतिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमुपास्तेप्रतिरूपहैवैनमुपगच्छतिनाप्रतिरूपंअ
 थोप्रतिरूपोऽस्माज्जायते ॥ ८ ॥ सहोवाचगार्ग्योयएवायमादर्शपुरुषएतमेवाहंब्रह्मोपा
 सइतिसहोवाचाजातशत्रुमभैतस्मिन्संवदिष्टारोचिष्णुरितिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेव
 मुपास्तेरोचिष्णुर्हभवतिरोचिष्णुर्हस्यप्रजाभवत्यथोयैःसन्निगच्छतिसर्वास्तानतिरोचते ॥
 ॥ ९ ॥ सहोवाचगार्ग्योयएवायंयंतंपथाच्छब्दोन्दूयेतमेवाहंब्रह्मोपासइतिसहोवाचाजा
 तशत्रुमभैतस्मिन्संवदिष्टाअसुरितिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमुपास्तेसर्वहैवास्मिँहो
 कआयुरेतैनैर्पुराकालात्पाणोजहति ॥ १० ॥ सहोवाचगार्ग्योयएवायंदिक्षुपुरुष
 एतमेवाहंब्रह्मोपासइतिसहोवाचाजातशत्रुमभैतस्मिन्संवदिष्टाद्वितीयोनपगइतिवाअहमे
 तमुपासइतिसयएतमेवमुपास्तेद्वितीयवान्भवतिनास्माद्गुणिच्छयते ॥ ११ ॥
 सहोवाचगार्ग्योयएवायंछायाभयःपुरुषएतमेवाहंब्रह्मोपासइतिसहोवाचाजातशत्रुमभैतस्मि
 न्संवदिष्टामृत्युरितिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेवमुपास्तेसर्वहैवास्मिँहोकायुरेतैनं
 पुराकालान्मृत्युरागच्छति ॥ १२ ॥ सहोवाचगार्ग्योयएवायमात्मनिपुरुषएतमेवाहंब्रह्मोपा
 सइतिसहोवाचाजातशत्रुमभैतस्मिन्संवदिष्टाआत्मन्वीतिवाअहमेतमुपासइतिसयएतमेव

हिरण्यगर्भे ॥ आत्मन्वीचित्तवान् ॥ चित्ताभिमानित्वात्तस्य स्वहृदि स्थितं स्वनियामकं भगवद्गुणमुपास्यै
 वमोक्षो भवति ॥ देवतासु भगवंतमुपास्यत तद्देवतासमीपं प्राप्य पुनः स्वहृदि स्थमुपास्यैव मोक्षो भवतीत्यतो
 नैतावता विदितं भवतीत्युक्तम् ॥ स्वहृदि स्थ भगवद्गुणस्य स्वस्मिन् विशेष संबंधज्ञापनार्थं बृहत्पांडुरवास इत्याद्या
 मंत्रणम् ॥ तेभ्यो नामभ्योऽप्यस्य शरीरे विशेष संबंध इत्यतः पाणिपेषणे जीवमुत्थापयामास भगवान् ॥ येषां
 मुपास्ते आत्मन्वीह भवत्यात्मन्विनीहास्य प्रजा भवति सहस्रं तूष्णीमास गार्ग्यः ॥ १३ ॥ सहो वा
 चाजातशत्रुता वन्तू ३ इत्येतावद्धीति नैतावता विदितं भवतीति सहो वाचगार्ग्य उपत्वायानीति
 ॥ १४ ॥ सहो वाचाजातशत्रुः प्रतिलोमैवैतद्याद्वाहणः क्षत्रियमुपेयाद्ब्रह्ममेव क्षयतीति व्येव
 त्वाज्ञापयिष्यामीति तं पाणावादायोत्तस्थौ नो ह पुरुषः सुसमाजमनुस्त्वमैतर्नीमभिरामं त्रयांच
 केष्टहन्पांडुरवासः सोमराजन्नितिसनोत्तस्थौ तं पाणिनापेवं बोधयांचकार सहोत्तस्थौ ॥ १५ ॥ स
 हो वाचाजातशत्रुर्धैर्यैष एतत्सुप्तो भूद्य एष विज्ञानमयः पुरुषः कैष तदा भूत्कुत एतदा गादिति तदु
 हनमेने गार्ग्यः ॥ १६ ॥ सहो वाचाजातशत्रुर्धैर्यैष एतत्सुप्तो भूद्य एष विज्ञानमयः पुरुषस्तदेषां
 प्राणानां विज्ञानेन विज्ञानमादाय य एषो तर्ह्येदय आकाशास्तस्मिन् शेषे ते तानियदा गृह्णात्यथ हेत
 त्पुरुषः स्वपितृनाम तद्गृहीत एव प्राणो भवति गृहीता वा गृहीतं च क्षुर्गृहीतं श्रोत्रं गृहीतं मनः ॥ १७ ॥
 बहिरुपासनेन मोक्षस्तेषामपि ह्युपासनां किंचित्कर्तव्यमेव ॥ स्वहृदि स्थेन भगवद्गुण विशेष संबंध दर्शनार्थं
 मेव यत्रैष एतत्सुप्तो भूदित्यादि प्रश्नप्रतिवचनं समस्तम् ॥ यत्र यस्मिन् परमेश्वरे विज्ञानमये एष जीवः सुप्तो भूत् ॥
 यत्रेत्यधिकरणभूत एव य एष विज्ञानमय इति परावृत्त्यते ॥ अन्योऽंतरात्मा विज्ञानमयः ॥ विज्ञानं ब्रह्म चे

द्वेदेति श्रुतेः ॥ तानियदा परमात्मा गृह्णाति तदैतत्पुरुषो जीवः स्वपिति नाम ॥ स यत्र परमात्मा स्वमयानाड्या चरति तदा जीव उच्चावचं निर्गच्छतीव ॥ सर्वदा महाराजवप्राणा नृगृहीत्वा परमात्मा परिवर्तते ॥ जीवस्तु कदाचिदेव स्वमेराजवदात्मानं पश्यति कदाचिद्ब्राह्मणवच्छूमाजरादिवद्वा ॥ आनन्दस्य परमात्मनोऽतिघ्नासमीपम् ॥ कुमारो रुद्रः ॥ महाराजो वायुः ॥ महाब्राह्मणो ब्रह्मा ॥ नहि जीवो विज्ञानपूर्वकं प्राणानां विज्ञानमा

स यत्रैतत्स्वमया चरति ते ह्यस्य लोकास्तदुत्तेव महाराजो भवत्युत्तेव महाब्राह्मण उत्तेवोच्चावचं निर्गच्छति समया महाराजो जनपदानृगृहीत्वा स्वजनपदे यथा कामं परिवर्तते वैवैषण्ये तत्प्राणा नृगृहीत्वा स्वेशरीरे यथा कामं परिवर्तते ॥ १८ ॥ अथ यदा सुषुप्तो भवति तदानकस्य च न वेद हितानामनाड्यो ह्यसप्तति सहस्राणि हृदयात्पुरीततमभिप्रतिष्ठते ताभिः प्रत्यवसृप्य पुरीतनिशेते स यथा कुमारो वा महाराजो वा महाब्राह्मणो वातिघ्नीमानन्दस्य गत्वा शयीतैव वैषण्ये तच्छेते ॥ १९ ॥ स यथोर्णनाभिस्तन्तुनोच्चरेद्यथा भ्रेः क्षुद्रा विस्फुल्लिगाव्युच्चरन्त्येव मेवास्मादात्मनः सर्वप्राणाः सर्वे लोकाः सर्वदेवाः सर्वाणि भूतानि व्युच्चरन्ति ॥ तस्योपनिषत्स्य सत्यमिति प्राणवैसत्यं तेषामेष सत्यम् ॥ २० ॥ अजातशत्रुब्राह्मणम् ॥ ४१३ ॥

दत्ते ॥ न च सर्वप्राणलोकदेवभूतानां स्मृता ॥ आदित्यचंद्रविद्युत्सुभूतेष्वदर्श एव च ॥ गच्छत्याश्रयात् शब्दे न च क्षुश्लयागतं तथा ॥ हिरण्यगर्भसंस्थं च सप्तोपास्य हरिं परमातिद्वैतसार्ण्णतामेत्यह्युपास्य हरिं पुनः ॥ मुक्तिमेत्यथ यो बाध्यान् मुक्तिमेप्यतिसोपितु ॥ हृदिकिंचिदुपास्यैव विष्णुं मुक्तिमनुव्रजेत् ॥ यानि सुयादिना मानि विष्णोस्तानि न संशयः ॥ तदुक्तान्येव सूयादि राक्षस्यैवोपचारतः ॥ विशेषेण तु संबोधयतः स्वहृदिसंस्थि

ते ॥ जीवस्यातो न सो मादिना स्नाहूतो हरिः परः ॥ जीवंच वार्येत्तत्रयदविष्णुः सनातनः ॥ स्वप्नं पश्यति जी-
वो यं यदविज्ञानरूपिणम् ॥ सुषुम्ना संस्थितं विष्णुमेतितत्सुप्तिमेव्यति ॥ सम्यग्ज्ञानमया द्विष्णो रूत्यानं वाप्य-
यं ब्रजेत् ॥ प्राणानां चैव लोकानां दिवानां प्राणिनामपि ॥ सत्यसत्यो हरिः स्मृता पाता विलयकृत् तथा ॥ नियं-
ता मोक्षदश्चैव विष्णुरेव सनातन इति नारायणश्रुतौ ॥ ॥ अजातशत्रु ब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ १ ॥

आधानमवस्थानं सूक्ष्मशरीरम् ॥ प्रत्याधानं विधानं स्थूलशरीरम् ॥ प्राणो नारायणः स्थूणा ॥ वायुर्गोवत्सरूपे

यो ह वै शिशुः सार्धं न स प्रत्याधानं स स्थूणा स दामं वेद स सह द्विषतो भ्रातृव्या न वरुणद्वयं वाव-
शि शुर्यो यं मध्यमः प्राणस्तस्येदमेवाधानमिदं प्रत्याधानं प्राणस्थूणा अन्नं दाम ॥ १ ॥ तमेताः
स साक्षितय उपतिष्ठे तद्या इमा अक्षहो हि न्यो राजयस्तामिरेः रुद्रो न्वायत्तोऽथ या अक्षन्नाप-
स्तामिः पर्जन्यो या कनीनका तया दित्यो यत्कृष्णं तेनाग्र्यं च्छुक्ते नैन्द्रो धर्यै नं वर्तन्या पृथिव्यन्वा-
यत्ता द्यौरुत्तरयाना स्या चं क्षीयते य एवं वेद ॥ २ ॥ तदेष्टलोको भवत्यर्वाग्विलश्च मस ऊर्ध्वबुध्न-
स्तस्मिन् यशो निहतं विश्वरूपं तस्या सनः कषयः स सतीरे वा गृह्णी ब्रह्मणा संविदा नेत्यर्वाग्विलश्च
मस ऊर्ध्वबुध्न इतीदं तच्छिर एष स्या र्वाग्विलश्च मस ऊर्ध्वबुध्नस्तस्मिन् यशो निहतं विश्वरूपमिति

ण सर्वपाणिषु संस्थितः ॥ सूक्ष्मदेहो गृहं तस्य वितानं स्थूल उच्यते ॥ अन्नं दामात्मकं तस्य स्थूणा तु भगवान् हरिः ॥
ध्यायत्येवं हि यो वायुं श्रोत्रादीन् मनसा सह ॥ बुद्धिं च सप्तशत्रून् स विषयेष्वभिधावतः ॥ असुरान्सन्निरुध्ये व-
त्ति नारायणं परम् ॥ दक्षिणाक्षि स्थितं वायुं सप्तदेवा उपासते ॥ अक्षीणज्ञानमनसः सदा शिवपुरःसराः ॥ उपास्य-
मानं तैर्देवैर्भोक्षा र्थं वायुमीश्वरम् ॥ स्थूण्या विष्णुना सार्धं यो विद्यात्सोऽन्मम श्रुते ॥ अक्षय्यमेव मुक्तः सन् सर्वदुः

खविवर्जितः ॥ विश्वरूपं यश्च श्रेतिनाम्ना विष्णूरमा तथा ॥ वायुश्च संस्थितानित्यसंवेष्टांक्षिणाक्षिणाः ॥ पूर्णत्वाद्विश्वतो विष्णोरमायास्त्रीषु पूर्णतः ॥ वायोर्जविषु पूर्णत्वाद्यशो ज्ञानसुरात्मकाः ॥ प्राणाश्चैते प्रणेतृत्वादृषयोरुद्रपूर्वकाः ॥ गौतमो नाम रुद्रस्तु सर्वज्ञत्वात्प्रकीर्तितः ॥ भरद्वाजस्तु पर्जन्यो वाजमन्त्रं भरेद्यतः ॥ दृष्ट्यैव विश्वामित्राख्य आदित्यो यत्प्रकाशनात् ॥ विश्वं विज्ञापयन् नित्यमग्निस्तु जमदग्निः ॥ जातं मितं चात्तियस्माद्वासिष्ठसिद्ध्यस्तु वासवः ॥ वसतामुत्तमो यस्मात्पृथ्वी कथ्यपनामिका ॥ मेघदृष्टं पिबेद्यत्कं

प्राणावैयशो विश्वरूपं प्राणो नेव तदा हतस्यासतः कृषयः ससतीर इति प्राणावाक्कृषयः प्राणा नेतदा हवा गच्छमी ब्रह्मणा संविदानेति वा गच्छ्यच्छमी ब्रह्मणा संविता ॥ ३ ॥ इमावेव गौतम भरद्वाजा वयमेव गौतमो यं भरद्वाज इमावेव विश्वामित्रजमदग्नी अयमेव विश्वामित्रो यं जमदग्निरिमावेव सिष्ठकथ्यपावयमेव वसिष्ठो यं कथ्यपो वागे वा त्रिर्वाचा ह्यन्नमद्यते ऽत्रिहर्वैनामैतद्यदत्रिरिति सर्वस्यात्तामवतिसर्वमस्थानं भवति य एव वेद ॥ ४ ॥ शिशुब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ २ ॥

देवावब्रह्मणोरूपे मूर्तैवैवामूर्तचमार्त्यं चामृतं वस्थितं च यच्च सच्चत्यच्च ॥ १ ॥ तदेतन्मूर्तं यदन्यद्वायोश्चान्नरिक्षाच्चेतन्मर्त्यमेतत्स्थितमेतत्सत्तस्यैतस्य मूर्तस्यैतस्य मर्त्यस्यैतस्य स्थितस्यैतस्य सशयानैव हि सासदा ॥ यौरत्रिरिति संप्रोक्ता तत्स्थैर्हि हृतमद्यते ॥ ओत्रादिङ्नासिका बाहुदक्षिणाक्षिषु संस्थिताः ॥ द्वितीयेन तुरूपेण देवा एते शिवादयः ॥ एवमेषां तु नामानि वेत्ति यः सर्वभुग्भवेत् ॥ सरस्वत्यष्टमी चैव वाचि संस्था विशेषतः ॥ उपास्ते वायुमैवैकं सस्थूणं ब्रह्म वेदिता ॥ ब्रह्मनामा सदा वायुरेनं वेत्ति विशेषतः ॥ इति तां वेदयो विद्वान्सर्वांस्तामाविष्यतीति नारायणीये ॥ शिशुब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ २ ॥

विशरणावासादनयुक्तं सत् ॥ तत् सर्वज्ञाचलम् ॥ प्रलयेऽपि भगवदन्तरेव ता अक्षिता स्थितेति श्रीरन्तरिक्षम् ॥
 य एष तपतीत्यादियस्थो हिरण्यगर्भ उच्यते ॥ मंडले पुरुष इति भगवान्विष्णुः ॥ एवमेव च क्षुद्राक्षिणे क्ष
 ण् पुरुषश्च ॥ तस्यैवामूर्तरसस्य भगवतो नेति नेति त्यादेशः ॥ अतस्मादमूर्तसारत्वादित्यर्थः ॥ अये
 त्यानंत्यार्थे ॥ इति नेति नेति मूर्तमूर्तविलक्षण इत्यर्थः ॥ उभयसादृश्यनिबेधार्थं द्विवारम् ॥ इति नेति
 निषिध्यमानमप्येतस्मादन्यत्परनास्ति ॥ एष एव परः ॥ मूर्तामूर्तत्वपरमेवैतदपेक्षया ॥ मूर्तामूर्तमे
 त एष रसो य एष तपति स तो ह्येष रसः ॥ २ ॥ अयामूर्तवायुश्चांतरिक्षं चैतदमृतमेतद्यदेतत्त्यंतस्यै
 तस्यामूर्तस्यैतस्यामृतस्यैतस्य यत एतस्य तस्यैष रसो य एष एतस्मिन् मंडले पुरुषस्तस्य ह्येष र
 स इत्यधिदेवतम् ॥ ३ ॥ अथाध्यात्ममिदमेव मूर्तयदन्यत्प्राणाच्च यथायमंतरात्मचाकाश एतन्म
 त्यमेतत्स्थितमेतत्सत्तस्यैतस्य मूर्तस्यैतस्य मूर्तस्यैतस्य मूर्तस्यैतस्य सत एष रसो य च क्षुद्राक्षितो
 ह्येष रसः ॥ ४ ॥ अयामूर्तप्राणश्च यथायमंतरात्मचाकाश एतदमृतमेतद्यदेतत्त्यंतस्यैतस्यामूर्त
 स्यैतस्यामृतस्यैतस्य यत एतस्य तस्यैष रसो यो यं दक्षिणे क्षण् पुरुषस्तस्य ह्येष रसः ॥ ५ ॥ त

वाध्यात्मं प्राणा इत्युच्यते ॥ ब्रह्मणो वायोश्चामूर्तत्वात् ॥ मूर्तामूर्तमिदं रूपं ब्रह्मणः प्रतिमात्मकम् ॥ नै
 तत्स्वरूपमेतस्यात्तद्विसर्गसदा ॥ श्रियो वायो विरिचाच्च ये मूर्ता हि ते स्थिताः ॥ मूर्तपापं हि तेनाममूर्त
 मित्यभिधीयते ॥ विशीर्णं चावसन्नं च तदेवातः स उच्यते ॥ पराधीनगतित्वाच्च स्थितमित्यभिधीयते ॥
 तस्य सारो विरिचस्तु तद्विरुद्धस्वभावकः ॥ मूर्ता द्विरुद्धरूपत्वाच्छ्रीवायुश्चाप्यमूर्तकौ ॥ सर्वज्ञो च तनो
 चैव नियतौ हरिणैव तौ ॥ तयोः सारस्तु भगवान्हरिर्नारायणः परः ॥ आदित्यमंडले चैव चक्षुष्वपि च सुस्थि

तः ॥ तत्रैव संस्थितो ब्रह्मा मूर्तसारो पितस्य च ॥ विष्णुरेव परः सारस्तस्य रूपपाण्यनेकधा ॥ महारजन
वासो विपाङ्गविकवेदेव च ॥ विद्युत्पद्मेन्द्रगोपादिवह्निवत्सुखभास्वरः ॥ नैवासौ मूर्तवद्विष्णुर्न च मूर्तरसो
पमः ॥ न चामूर्तोपमो देवः स एव परमः सदा ॥ तस्यान्यदपरं सर्वस्य सत्यः स एकराट् ॥ मूर्ता मूर्तात्मिकाः
स्यैह तस्य पुरुषस्य रूपं यथा महारजनं वा सो यथा पाङ्गाविकं यथेन्द्रगोपो यथा श्यचि यथा पुंडरीकं य
था सकृद्विद्युत् ॥ सकृद्विद्युत्तेव ह वा अस्य श्रीर्भवति य एव देवा धात आदेशो नेति नेति न ह्येतस्मादि
ति नेत्यन्यत्परमस्य यथा मधेय ॥ सत्यस्य सत्यमिति प्राणवै सत्यं तेषामेष सत्यम् ॥ ६ ॥ मूर्ता मू
र्तब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ ३ ॥

भैत्रयीति होवाच याज्ञवल्क्य उद्यास्यन्वा अरेह मस्मात्स्थानादस्मिहंत तेन याकात्यायन्यांतं
करवाणीति ॥ १ ॥ साहोवाच भैत्रयी यन्मुमदयं भगोः सर्वापृथिवी वित्तेन पूर्णा स्यात्कथं तेना
मृतं स्यामिति नेति होवाच याज्ञवल्क्य यथैवोपकरणवतां जीवितं तथैव ते जीवितं स्यादमृतत्वं
स्य नाशास्ति वित्तेनेति ॥ २ ॥ साहोवाच भैत्रयी येनाहं नामृता स्यां किमहं तेन कुर्याय देव
भगवान्वेद तदेव मे ब्रूहीति ॥ ३ ॥ सहोवाच याज्ञवल्क्यः प्रिया बतोरनः समन्ती प्रियं भाष
प्राणास्तोषांसत्यः स एव हीति नारायणश्रुतौ ॥ प्रथमनिषेधैर्नैव मूर्तससादृश्यमपि निषिद्धम् ॥ ॥ मू
र्तमूर्तब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ ३ ॥

आत्मानारायणः ॥ तस्यैव हि कामेन प्रपत्त्यादिः प्रियो भवति ॥ न हि पत्यादीनां जायादीनामहं प्रियः स्या
मितिकामनामात्रेण प्रियत्वं भवति ॥ भगवदिच्छयैव हितं ब्रूवति ॥ अन्यथा जायार्थे पत्यर्थे इत्येव स्यात् ॥

प्राधान्याद्विद्वंसर्वविदितम् ॥ सर्वकारणत्वाच्चसर्वप्राधान्यं भगवतः ॥ प्राधान्याप्राधान्ययोः पिस एव हि
 हेतुः ॥ अन्यत्रात्मनो ब्रह्मवेदभगवद्धीनत्वेन न वेद ॥ तदनाश्रितत्वेन स्थानांतरे च वेद ॥ परादात्परतो लो-
 स एह्यास्वव्याख्यास्यामिते व्याचक्ष्णस्य तु मे निदिध्यासस्वेति ॥ ४ ॥ सहो वाचनवा
 अरेपत्युः कामायपतिः प्रियो भवत्यात्मनस्तु कामायपतिः प्रियो भवति न वा अरे जाययै कामा
 यजाया प्रिया भवत्यात्मनस्तु कामाय जाया प्रिया भवति न वा अरे पुत्राणां कामाय पुत्राः प्रिया भ
 वंत्यात्मनस्तु कामाय पुत्राः प्रिया भवंति न वा अरे वित्तस्य कामाय वित्तं प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामा
 य वित्तं प्रियं भवति न वा अरे ब्रह्मणः कामाय ब्रह्म प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय ब्रह्म प्रियं भवति न
 वा अरे क्षत्रस्य कामाय क्षत्रं प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय क्षत्रं प्रियं भवति न वा अरे लोकानां कामा
 य लोकाः प्रिया भवंत्यात्मनस्तु कामाय लोकाः प्रिया भवंति न वा अरे देवानां कामाय देवाः प्रि-
 या भवंत्यात्मनस्तु कामाय देवाः प्रिया भवंति न वा अरे भूतानां कामाय भूतानि प्रियाणि भवंत्या
 त्मनस्तु कामाय भूतानि प्रियाणि भवंति न वा अरे सर्वस्य कामाय सर्वं प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय
 सर्वं प्रियं भवति आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मतव्यो निदिध्यासितव्यो मैत्रेय्यात्मनो वा अरे द
 र्शनेन श्रवणेन मत्या विज्ञानेनैदं सर्वं विदितम् ॥ ५ ॥ ब्रह्म तं परादाद्योन्यत्रात्मनो ब्रह्म वेद क्ष
 त्रं तं परादाद्योन्यत्रात्मनः क्षत्रं वेद लोकास्तं परादुर्योन्यत्रात्मनो लोकांस्वेदे वास्तं परादुर्योन्यत्रा
 त्मनो देवान् वेद भूतानि तं परादुर्योन्यत्रात्मनो भूतानि वेद सर्वं तं परादाद्योन्यत्रात्मनः सर्वं वेद ब्रह्म
 वेद क्षत्रमिमे लोका इमे देवा इमानि भूतानीदं सर्वं यदयमात्मा ॥ ६ ॥ स यथा दुंदुभेर्हं न्यमानस्य
 कालो कस्यां धेतमसि ॥ इदं ब्रह्मादिकम् ॥ यदयमात्मा ॥ यत्रा यमात्मा ॥ अन्यत्र परिज्ञाने दोषो क्ते

स्तत्तत्परिज्ञानंयुक्तंभवति ॥ अन्यथाअन्यदात्मनोब्रह्मवेदेतिस्यात् ॥ यदियव्ययत्वाद्यत्रेत्यपिभवति ॥
यथायस्मादित्यर्थे ॥ सप्तसुप्रथमेतिचसूत्रम् ॥ इदुभ्यायातादिदृष्टान्तोपितदधीनत्वंतत्कारणत्वंचज्ञाप
यति ॥ नहिइदुभ्यादिरेवतच्छब्दः ॥ नचतदुपादानंस्थानान्तरेतदुपलंभात् ॥ नक्षुपादानादुपादेयस्या
नान्तरेभवति ॥ शब्दोहिस्थानान्तरेगत्वाप्रतिश्रुतित्वमुपैति ॥ भगवदिच्छायादृष्टान्तोदुभ्यादिः ॥ नहि

नवाह्याच्छब्दाच्छकुप्याद्रहणायदुंदुमेस्तुग्रहणेनदुंदुभ्याघातस्यवाशशब्दोऽगृहीतः ॥ ७ ॥
सयथाशंखस्यध्मायमानस्यनवाह्याच्छब्दाच्छकुप्याद्रहणायशंखस्यनुग्रहणेनशंखध्मस्यवा
शशब्दोऽगृहीतः ॥ ८ ॥ सयथावीणायैवाद्यमानयैनवाह्याच्छब्दाच्छकुप्याद्रहणायवीणायै
नुग्रहणेनवीणावादस्यवाशशब्दोऽगृहीतः ॥ ९ ॥ सयथाद्रौघाग्रेभ्याहितात्पृथग्धूममिविनिश्चरं
त्येवंवाअरेस्यमहतोभूतस्यनिःश्वसितमेतद्यदृग्वेदोयजुर्वेदःसामवेदोथर्वागिरसइतिहासःपुरा
णंविद्याउपनिषदःश्लोकाःसूत्राण्यनुव्याख्यानानिव्याख्यानान्यथैवैतानिनिःश्वसितानि ॥
॥ १० ॥ सयथासर्वासामपाःसमुद्रएकायनेवःसर्वेषांस्पर्शानांत्वगेकायनेवःसर्वेषांऋसानां
जिह्वैकायनेवःसर्वेषांगंधानांनसिकैकायनेवःसर्वेषारूपाणांचक्षुरेकायनेवःसर्वेषांश्रा

दुंदुभिंपश्यन्पुरुषोदुंदुभ्याघातेमुरजशब्दोयमितिगृह्णाति ॥ एवंभगवंतंजानन्वान्याधीनंजगदितिगृह्णाति ॥
किंतुभगवदिच्छाधीनमित्येव ॥ तदेवदर्शयति ॥ सयथाद्रौघाग्रेःसयथासर्वासामपामित्यादिना ॥ न
क्षुपिरेवधूपः ॥ नचापएवसमुद्रः ॥ नक्षुपमपापएवाश्रयः ॥ किंतुवरुणोपांखातोवा ॥ सएवचस
मुद्रइत्युच्यते ॥ एवमेवसैधवखिल्यस्यविलीनस्यसमस्तांभसश्चवरुणोपांखातोवासमुद्राख्यआश्रयः॥व

रुणवदपांखातवद्धानंतोपारोभगवान्जीवएवविज्ञानघनाख्योभूतसंबंधाज्जातःसंस्तुद्यमनुभगवंतमाभो
 ति ॥ समुद्रेप्रास्तसैधवखिल्यवत् ॥ समुद्रजलस्थानीयामुक्तावहएकस्वभावाः ॥ बहवोहिजल
 परमाणवः ॥ सामुद्रजलमेकाश्रयम् ॥ मुक्तानांसंज्ञाप्यन्यैर्ज्ञायतेशास्त्रंविना॥संज्ञानास्तीत्युक्त्वाअलंवा
 अरेइदंविज्ञानायेत्युक्तेर्नविज्ञानातीत्युक्तेप्रतिज्ञाविरोधः ॥ नचसर्वाज्ञानंपुरुषार्थः ॥ मगस्यहिपरेज्ञा
 ब्दानांश्रोत्रमेकायनमेव॥सर्वेषां॥संकल्पानांमनएकायनमेव॥सर्वासांविद्यानां॥हृदयमेकाय
 नमेव॥सर्वेषांकर्मणां॥हस्तावेकायनमेव॥सर्वेषामानंदानामुपस्थएकायनमेव॥सर्वेषांविसर्गा
 णांपायुरेकायनमेव॥सर्वेषामध्वनांपादावेकायनमेव॥सर्वेषांवेदानांवागेकायनम् ॥ ११ ॥ स
 यथासैधवखिल्यउदकेप्रास्तउदकमेवानुविलीयेतनह्रास्योद्ग्रहणायैवस्याद्यतोयतस्त्वाददीतल
 वणमेवंवाअरेइदंमहद्भूतमंतमपारंविज्ञानघनएवैतेभ्योभूतेभ्यःसमुत्थायतान्येवानुविनश्यति
 नमेत्यसंज्ञास्तीत्यरेब्रवीमीतिहोवाचयाज्ञवल्क्यः ॥ १२ ॥साहोवाचमैत्रेय्यत्रैवमाभगवानमूमु
 हचप्रेत्यसंज्ञास्तीतिसहोवाचनवाअरेअहंभोहंब्रवीमीत्यलंवाअरइदंविज्ञानाय॥ १३ ॥यत्रहि
 द्वैतमिवभवतितदितरइतरंजिघ्रतितदितरइतरंपश्यनितदितरइतरंशृणोनितदितरइतरमभिव
 नेर्केनहुःखतरंभवेदितिच ॥ नानात्वेनाभिसंबंधास्तदातत्कालभाविना ॥ संयोगःप्रकृतेर्नैवांमुक्तानांत
 त्वदर्शनात् ॥ प्रवर्ततिपुनःसर्गेतिषांसानप्रवर्तते ॥ आनंदेनविनाचैवभोगेनविषयेणच ॥ सर्वेतेब्रह्मण
 स्तुल्याआधिपत्यंनचैवहीतिवायुप्रोक्ते ॥ इवशब्दस्त्वस्यातंच्यार्थ ॥ नहितदधीनंपृथगित्येवोच्यते॥
 तस्मादमुक्तैर्नज्ञायतइतिसंज्ञानास्तीत्युक्तम् ॥ पतिर्जायाप्रियानैवस्वेच्छयातुभविष्यति ॥ विष्णोरिच्छा

वशैर्नैव स्वयंच स्वप्रियो भवेत् ॥ विष्णोरिच्छावशैर्नैव हंति स्वात्मानमात्मना ॥ स्वात्मानमप्रियं कृत्वानि
रये पातयत्यपि ॥ प्राधान्येन हरेर्ज्ञानात्सर्वविदितवद्भवेत् ॥ ब्रह्मजात्यात्मकं वेत्ति नैव विष्णुवशं हि यः ॥ ब्र
ह्माणंततो ब्रह्मापातयेत्तमसि ध्रुवम् ॥ एवं शत्रात्मको वायुर्विस्तररूपश्च विस्तरः ॥ पंचभूतानि विश्वे च देवा लो
काभिमानिनः ॥ सर्वाभिमानिनी देवी मूलप्रकृतिरेव च ॥ सर्वविष्णौ स्थितं विष्णोर्जतिं विष्णोर्वशे सदा ॥ शंख
शब्दो यथा शंखे देवतावशगः स्थितः ॥ तस्माद्देहाः समुत्पन्ना विद्याख्यामूलिका श्रुतिः ॥ सर्वोपनिषदश्चैव पं
चरात्राख्यसंहिताः ॥ ब्रह्मसूत्राणि वेदानां व्याख्यास्तासांच विस्तरः ॥ सर्वभूतजगच्चैव निःसृतं तुरगाननात् ॥

दत्तितदितर इतरं भूते तदितर इतरं विजानाति यत्र वा अस्य सर्वमात्मैवा भूतत्केन कं जिघेत्तत्के
न कं पश्येत्तत्केन कं शृणुयात्तत्केन कं भविष्येत्तत्केन कं मन्वीतत्केन कं विजानीयाद्येनेदं सर्वं वि
जानात्ति केन विजानीयाद्विज्ञानारमरे केन विजानीयादिति ॥ १४ ॥ चतुर्थमैत्रेयी ब्राह्मणम् ॥ ४१४

वरुणस्य वशे यद्वाप एव वंशे हरेः ॥ सर्वे बद्धाश्च मुक्ताश्च तारतम्यात्मना स्थिताः ॥ यद्विमुक्तस्य विज्ञानं गंधा
दिविषयेन चेत् ॥ तथैव भगवद्द्रूपे स्व रूपे च परस्परम् ॥ एवमज्ञानरूपांतां मुक्तिको नाम बांछति ॥ तस्माद्विष्णो
र्वशे सर्वे यथेष्टमुपभोगिनः ॥ मुक्ताः सदा तारतम्यात्तिष्ठत्या ब्रह्मणोः खिला इति ह्यग्नीव संहितायाम् ॥ सर्गे सर्गे तु
यो नैव शब्दतोऽप्यन्यथा भवेत् ॥ श्रुत्याख्यः स तु विज्ञेय इति हासादिर्यतः ॥ भगवद्द्रुपमेवा न्यै ब्रह्माद्यैर्दृश्यते
यदि ॥ ऋषिभेदस्तु तत्र स्याद्देहो नाविष्णुनिर्गतः ॥ वेद इत्येव विष्णूक्तस्तपसा दृश्यते परैरिति च ॥ ॥ मैत्रे
यी ब्राह्मणम् ॥ ४१४ ॥

भगवतोऽरूपं प्रपन्नं प्रतिबिंबो बभूव । बभूवेति स देवसोऽभ्येदमय आसीदिति वदनादित्वात् ॥ सुखदा सर्वभूतानां पृथ्वीमधुबहुच्यते ॥ पृथिव्याश्चैव भूतानि तथा सर्वाश्च देवताः ॥ पृथिव्यादिषु देवेषु शरीरादिषु च स्थितः ॥ एक एव परो विष्णुर्ह्यशीर्षस्वरूपधृक् ॥ अनन्ततेजानित्यश्वास एव ब्रह्म सर्वगम् ॥ तदेव गुण

इयं पृथिवी सर्वेषां भूतानां मध्वस्यै पृथिव्यै सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमस्यां पृथिव्यां तेजो मयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मशरीरस्तेजो मयोऽमृतमयः पुरुषो यमेव स यो यमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वम् ॥ १ ॥ इमा आपः सर्वेषां भूतानां मध्वासा मपाऽसर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमा स्वप्नुते तेजो मयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मशरीरस्तेजो मयोऽमृतमयः पुरुषो यमेव स यो यमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वम् ॥ २ ॥ अयमग्निः सर्वेषां भूतानां मध्वस्यग्नेः सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमस्मिन्नभौ तेजो मयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मवाङ्मयस्तेजो मयोऽमृतमयः पुरुषो यमेव स यो यमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वम् ॥ ३ ॥ अयं वायुः सर्वेषां भूतानां मध्वस्यवायोः सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमस्मिन्वायौ तेजो मयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं प्राणस्तेजो मयोऽमृतमयः पुरुषो यमेव स यो यमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वम् ॥ ४ ॥ अयमादित्यः सर्वेषां भूतानां मध्वस्यग्नेः सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमस्मिन्नादित्ये तेजो मयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं चाक्षुर्पूर्णत्वाद्ब्रह्म सर्वमनूतः ॥ आत्मना मा परो विष्णुः सर्वगो यः प्रकीर्तितः ॥ स एव ह्यशीर्षाख्यस्त्वधिदेवा विषु स्थितः ॥ अराणा माश्रयौ यद्ब्रह्म हिरन्तः प्रतिष्ठितौ ॥ नाग्निनेमी तथा विष्णुर्जीवानामाश्रयः स्थितः ॥ स एव दशधा प्रोक्तो विष्णुर्मत्स्यादिरूपकः ॥ शतं नारायणाद्यात्मा विश्वाद्यात्मा सहस्रकः ॥ परादिरूपो

बहुधा सो न तं तस्माऽजितादिकः ॥ भूताख्यः सर्वजीवानां विरिचानां च सर्वशः ॥ आत्मनाम्नां स एवैकोरा
जाधिपतिरेव च ॥ स्वामित्वाद्राजब्दोयमाधिक्यात्पालनात्तथा ॥ अधिपश्चेति संप्रोक्तः पुरुषः पुरुषस्थि
यस्तेजोमयो मृतमयः पुरुषो यमेव स यो यमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं स सर्वम् ॥५॥ इमादिशः सर्वेषां
भूतानां मध्वासां दिशाः सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमासु दिक्षु तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चाय
मध्यात्मश्चोत्रः प्रातिश्रुत्वस्तेजोमयो मृतमयः पुरुषो यमेव स यो यमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं स
र्वम् ॥६॥ अयंचंद्रः सर्वेषां भूतानां मध्वस्य चंद्रस्य सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमस्मिन् चंद्रे तेजो
मयो मृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्ममानसस्तेजोमयो मृतमयः पुरुषो यमेव स यो यमात्मेदममृत
मिदं ब्रह्मेदं स सर्वम् ॥ ७ ॥ इयं विद्युत्सर्वेषां भूतानां मध्वस्यैविद्युतः सर्वाणि भूतानि मधुयश्चाय
मस्यां विद्युति तेजोमयो मृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं तेजसस्तेजोमयो मृतमयः पुरुषो यमेव स
यो यमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं स सर्वम् ॥ ८ ॥ अयं स्तनयितुः सर्वेषां भूतानां मध्वस्य स्तनयि
त्तोः सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमस्मिन् स्तनयितुं तेजोमयो मृतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं शाब्दः
सौवरस्तेजोमयो मृतमयः पुरुषो यमेव स यो यमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं स सर्वम् ॥९॥ अयमाका
शः सर्वेषां भूतानां मध्वस्याकाशस्य सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमस्मिन् आकाशे तेजोमयो मृतमयः
पुरुषो यश्चायमध्यात्मश्च द्याकाशस्तेजोमयो मृतमयः पुरुषो यमेव स यो यमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मे
तेः ॥ पुराख्येष्वेव देहेषु ह्युपर्यपि वसत्यसौ ॥ नानेना किंचिद्व्याप्तं नानेनाच्छादितं न च ॥ नैवास्मात्पूर्वकं किं
चिन्नैवास्मादपरंतथा ॥ सर्वस्माद्वा शतसौ सर्वस्मादंतरस्तथा ॥ व्याप्तेरात्मेति संप्रोक्तो ब्रह्मेति गुणपूर्तिः ॥

ससर्वस्यापरोक्षज्ञद्वितीवेदानुशासनम् ॥ विरिचस्त्वात्मशब्दोक्तोमानुषंमनुरुच्यते ॥ सत्यं च तन्मयि लुब्धवा
यो रूपांतरे स्मृते ॥ एतएव स्वरे सत्ये जीवे चाध्यात्मसंस्थिताः ॥ तेषां नियामको विष्णुस्तत्र तत्रैव संस्थि
तः ॥ जीवे स्थितश्चात्मना मासौ वरः स्वर्गः स्मृतः ॥ सत्यगः सत्यना मासौ धर्मगो धर्म एव च ॥ मनोः स्वायं भु

दः सर्वम् ॥ १० ॥ अयं धर्मः सर्वेषां भूतानां भवस्य धर्मस्य सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमस्मिन् धर्मे ते
जोमयो भूतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं धर्मस्ते जोमयो भूतमयः पुरुषो ये मेव स यो यमात्मे दम मृत
मिदं ब्रह्मेदं सर्वम् ॥ ११ ॥ इदं सत्यं सर्वेषां भूतानां भवस्य सत्यस्य सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायम
स्मिन् सत्ये ते जोमयो भूतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं सात्यस्ते जोमयो भूतमयः पुरुषो ये मेव स यो
यमात्मे दम मृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वम् ॥ १२ ॥ इदं मानुषं सर्वेषां भूतानां भवस्य मानुषस्य सर्वा
णि भूतानि मधुयश्चायमस्मिन् मानुषे ते जोमयो भूतमयः पुरुषो यश्चायमध्यात्मं मानुषस्ते जोमयो
भूतमयः पुरुषो ये मेव स यो यमात्मे दम मृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वम् ॥ १३ ॥ अयमात्मा सर्वेषां भू
तानां भवस्यात्मनः सर्वाणि भूतानि मधुयश्चायमस्मिन् आत्मनि ते जोमयो भूतमयः पुरुषो यश्चायम
ध्यात्ममात्माने जोमयो भूतमयः पुरुषो ये मेव स यो यमात्मे दम मृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वम् ॥ १४ ॥ सत्वा
अयमात्मा सर्वेषां भूतानां धिपतिस्सर्वेषां भूतानां श्राजा तद्यथारथनाभौ च रथे नेमौ चाराः सर्वे स
मर्षिता एव मेवास्मिन् आत्मनि सर्वाणि भूतानि सर्व एव आत्मानः समर्षिताः ॥ १५ ॥ इदं वै तन्म

वस्याख्यामानुषेत्येवेदं हिषु ॥ बहिश्च तद्रतो विष्णुर्मानुषेत्येव कथ्यते ॥ प्रातिश्रुत्क इति श्रोत्रे ते जसा विद्युति
स्थितः ॥ इति नानाविधैर्नाम समूहैर्विष्णुरिण्यते ॥ दध्यङ्गनाथं वर्णोऽश्विभ्यामेतां विद्यामदात्पुरा ॥ हयभीव

ब्रह्मविद्येत्येषावस्त्वादभिधीतेति॥ प्रत्यैरयतंप्रतिसमधत्तम्॥ क्रताय नृसत्यंकुर्वन्॥ कक्ष्यनारायणकवचम्॥
 त्वाष्ट्रं त्वष्टुःपुत्रेण विश्वरूपेणोद्रायोक्तम् ॥ सनयेलाभाय ॥ इंसः कर्म ॥ स्तनयिन्नुर्दृष्टिमिव ॥ तस्याविद्या
 यां परस्योक्तायां तव शिरश्छेत्स्यामीतीद्रेण दधीचं प्रयुक्ते सोऽश्विभ्यामावां ब्रवीहीत्युक्तं इद्रेणोक्तमाह ॥ त
 धुदध्यङ्ङाथर्वणोऽश्विभ्यामुवाच ते तदृषिः पश्यन्नवोचत् तद्वा न्नरासनयेदस्स उग्रमाविष्कणो
 मितन्यतुर्न दृष्टिं दध्यङ्ङयन्मध्वाथर्वणो वामश्वस्य शीर्णाप्रयदीमुवाचेति ॥ १६ ॥ इदं वै तन्म
 धुदध्यङ्ङाथर्वणोऽश्विभ्यामुवाच ते तदृषिः पश्यन्नवोचत् आथर्वणायाश्चिनादधीवेश्वय
 शिरः प्रत्यैरयतस्सर्वांमधुप्रवोचदृतायं त्वाष्ट्रं यद्वासावपिकक्ष्यं वामिति ॥ १७ ॥ इदं वै तन्मधुद
 द्यङ्ङाथर्वणोऽश्विभ्यामुवाच ते तदृषिः पश्यन्नवोचत् पुरश्चक्रे चतुष्पदः पुरस्सप
 क्षीभूत्वा पुरः पुरुष आविशदिति सवाअयं पुरुषः सर्वासु पूर्णपुरिशयो नैन किंचनानादृतं नैन किं
 चना संवृतम् ॥ १८ ॥ इदं वै तन्मधुदध्यङ्ङाथर्वणोऽश्विभ्यामुवाच ते तदृषिः पश्यन्नवोच
 त् ॥ रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव तदस्य रूपं प्रति चक्षणा यडं द्रोमायाभिः पुरुष रूपं इयेने युक्ता ह्यस्य हरयः
 शतादशेत्ययै हरयो यै वै दशचसहस्राणि बहूनि चानंता निचतं देतद्ब्रह्मा पूर्वमनपरमनंतरमबाह्य
 मयमात्मा ब्रह्म सर्वांनुभू रित्यनुशासनम् ॥ १९ ॥ मधुब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ ५ ॥
 दाश्विभ्यां पावइत्युक्ता तच्छिरश्छित्त्वा न्यत्र निधाय अश्वशिरःसंधितेन विद्यायामुक्तायां तस्मिन्निद्रेण
 च्छिन्ने पूर्वशिरःसंधितं पूर्वं जानन्नर्पाद्रः पश्चाद्विश्वरूपपाच्छुश्रावेति पुनर्न वत्वायेति न विश्वरूपस्त्वाष्ट्रोऽश्विभ्य
 मित्यनेन विरोधः ॥ मधुब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ ५ ॥

पाराशर्योऽजातूकण्यः पराशरसुताबुभौ ॥ विप्रायामेव भार्यायां वृत्तीयः कृष्ण एव चेति ब्रह्मांडे ॥ परस्य ब्रह्म
णो विष्णोर्ह्यशीषादिधीतवान् ॥ ब्रह्मविद्यामिमां ब्रह्माततः सनक एव चेति गारुडे ॥ इति वंशब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ ६ ॥

अथ व २१ः पौतिमाष्यगौपवनद्वौपवनः पौतिमाष्यात्पौतिमाष्यगौपवनाद्वौपवनः कौशिका
त्कौशिकः कौडिन्यात्कौडिन्यः शांडिल्याच्छांडिल्यः कौशिकाच्चगौतमाच्चगौतमः ॥ १ ॥ आ
ग्निवेश्यादाग्निवेश्यः शांडिल्याच्चानभिम्भताच्चानभिम्भतात आनभिम्भतादानभिम्भतागौ
तमाद्वौतमः सैतवप्राचीनयोग्याभ्यां सैतवप्राचीनयोग्यौपाराशर्यात्पाराशर्योभारद्वाजान्धारद्वा
जोभारद्वाजाच्चगौतमाच्चगौतमोभारद्वाजान्धारद्वाजः पाराशर्यात्पाराशर्योबैजवापायनाद्वैजवा
पायनः कौशिकायनेः कौशिकायनिः ॥ २ ॥ घृतकौशिकाद्धृतकौशिकः पाराशर्यायणाच्चयास्काच्चासुरायणश्चैवर्णस्त्रिव
र्णिरौपंचधनेरौपंचधनिरासुरेसुरिभारद्वाजान्धारद्वाज आत्रेयादात्रेयोमण्डिर्मण्डिगौतमाद्वौत
मोवात्स्याद्वात्स्यः शांडिल्याच्छांडिल्यः कैशोर्यात्काट्यात्कैशोर्यः काट्यः कुमारहस्तिनात्कुमार
हारितो गाल्वाद्वाल्त्वोविदभीकौडिन्याद्विदभीकौडिन्योवत्सनपादोबाभ्रवाहत्सनपाद्वाभ्रवः प
थः सौभरात्पंथाः सौभरोऽयास्यादांगिरसादयास्य अंगिरस आभूतेस्त्वाष्ट्राभूतिस्त्वाष्ट्रोवि
श्वरूपात्स्वाष्ट्राद्विश्वरूपस्त्वाष्ट्रोऽश्विन्यामश्विनौदधीच आथर्वणादथर्वणादथर्वणोऽथर्वणोदे
वादथर्वोदेवोमृत्योः प्राध्वश्सनान्मृत्युः प्राध्वश्सनः प्रध्वंसनात्मध्वंसन एकऋषेरेकऋषिर्विप्रचि
इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्बृहदारण्यकोपनिषद्भाष्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

होतर्यगौवाचिचैवयोविष्णुमुक्तिदंस्मरेत् ॥ नित्यंसमुच्यतेध्वयुसूर्यचक्षुष्ययःस्मरेत् ॥ अधिकःप्रकाशएवास्थमुक्तावभ्येइष्यते ॥ मुक्तेभ्योपितथोद्गातृवायुःप्राणेषुयःस्मरेत् ॥ पूर्णचंद्रसदापश्येदधिनेर्विप्रचिन्तिर्व्यष्टिःसनारोस्सनारुःसनातनात्सनातनःसनकात्सनकःपरमेष्ठिनःपरमेष्ठीब्रह्मणोब्रह्मस्वयंभुब्रह्मणेनमः ॥ ३ ॥ वंशब्राह्मणम् ॥ ४ ॥ ६ ॥ चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

जनकोहवैदेहोबहुदक्षिणेनयज्ञेनेजेतत्रहृकरुपांचालानांब्राह्मणा अभिसेताबभूवुस्तस्यहजनकस्यवैदेहस्यविजिज्ञासावभूव कःस्विदेषांब्राह्मणानामनूचानतमइतिसहगवांसहस्रमवरुध दशदशपादाएकैकस्याःशृङ्गयौरावद्भावभूवुः ॥ १ ॥ तान्होवाचब्राह्मणाभगवंतोयोवोब्रह्मिष्ठःसएतागाउदजतामितितेब्राह्मणानदधूपुरथहयाज्ञवल्क्यःस्वमेवब्रह्मचारिणमुवाचैताःसौम्योदजसामश्रवाइतिताहोदाचकारेनेहब्राह्मणाश्रुक्नुधुःकथंनोब्रह्मिष्ठोब्रवीतैत्यथजनकस्यवैदेहस्यहोताआश्वत्थोबभूवसहैनंपच्छत्वंनुरवतुनोयाज्ञवल्क्यब्रह्मिष्ठोसीइतिसहोवाचनमोवयंब्रह्मिष्ठायकुर्मोगीकामाएववयस्मइतित ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

काढादसंयुतः ॥ मनोब्रह्मनिशेषेषुयोविष्णुसर्वदास्मरेत् ॥ अप्रयत्नेनलोकंसविष्णोर्यातिनसंशयः ॥ होत्रश्रयादीनिनामानिविष्णोःसर्वाणिमुख्यतः ॥ तत्संबंधान्तद्व्येषांसर्वैहोत्रादिकर्मकृत् ॥ तस्माद्धोत्राग्निवागा

दैर्क्यंश्रुतिषुचोच्यते ॥ होत्रादिष्वेवचतुर्षुवासुदेवादिरूपशृक् ॥ व्यवस्थितोहितज्ज्ञानादचिरान्मुक्तिमे
 प्यति ॥ मुक्तिनामासङ्गवान्मोक्षदत्तात्प्रकीर्तितः ॥ मनुष्येभ्योधिकसुखदेव्येभ्योयत्प्रयच्छति ॥ मुक्ता
 पञ्चकेनयजमानोहोरात्रयोरासिमतिमुच्यतइत्यध्वर्युणर्विजाचक्षुषाऽऽदित्येनचक्ष्वैयज्ञस्या
 ध्वर्युस्तद्यदिदंचक्षुःसोसावादित्यःसोऽध्वर्युःसमुक्तिःसातिमुक्तिः ॥ २ ॥ याज्ञवल्क्येतिहोवाच
 यदिदं सर्वपूर्वपक्षापरपक्षाभ्यामासं सर्वपूर्वपक्षापरपक्षाभ्यामभिपञ्चकेनयजमानःपूर्वपक्षा
 परपक्षयोरासिमतिमुच्यतइत्युद्गात्रार्विजावायुनाप्राणेनप्राणोवैयज्ञस्योद्गातातद्योयंप्राणःसवा
 युःसउद्गातासमुक्तिःसातिमुक्तिः ॥ ५ ॥ याज्ञवल्क्येतिहोवाचयदिदमंतरिक्षमनारंभणभिवेकेना
 क्रमेणयजमानःस्वर्गलोकमाकमतइतिब्रह्मणर्विजामनसाचंद्रेणमनोवैयज्ञस्यब्रह्मातद्यदिदंम
 नःसोसौचंद्रःसब्रह्मासमुक्तिःसातिमुक्तिरित्यतिमोक्षाअथसंपदः ॥ ६ ॥ याज्ञवल्क्येतिहोवाच
 कतिभिरयमद्यभिर्होतास्मिन्यज्ञोकरिष्यतीतितिस्मृभिरितिकतमास्वास्तिस्मइतिपुरोनुवाक्या
 चयाज्याचशस्यैवतृतीयाकिंताभिर्यजतीतियत्किंचेदंप्राणभृदिति ॥ ७ ॥ याज्ञवल्क्येतिहो
 वाचकत्ययमद्याध्वर्युरस्मिन्यज्ञआहुतीर्होष्यतीतितिस्मइतिकतमास्वास्तिस्मइतियाहुताउज्ज्व
 लंनियाहुताअतिनेदंतेयाहुताअतिशेतेकिंताभिर्जयतीतियाहुताउज्ज्वलंतिदेवलोकेमेवताभि
 र्जयतिदीप्यतइवहिदेवलोकोयाहुताअतिनेदंतेपितृलोकेमेवताभिर्जयत्यतीवहिपितृलोकोया
 वप्यतिमोक्षःसतेनेदेवःप्रकीर्तितः ॥ एताद्युपासनानित्येनैवयोग्यानृणांश्रुताः ॥ अतिमुक्तिप्रदायस्माद्वेवा
 द्यास्तासुयोगिनः॥याज्याशस्यापुरोवाक्यासंस्थितंयोहरिस्मरेत्॥ सर्वप्राणभृतामीशःसभवेन्नात्रांसंशयः॥

उज्ज्वलच्छब्दद्वाविष्वेकमेवहरिस्मरेत् ॥ सर्वलोकाधिपत्यंसलभतेपुरुषोत्तमात् ॥ मनसोदेवताब्रह्मास
र्वदेवेषु संस्थितः ॥ देवब्रह्ममनस्त्वेकं यो विष्णुं सर्वदा स्मरेत् ॥ अनंतनामकं तेन तल्लोकं नित्यमश्नुते ॥ निश्चये
न विमोक्षत्वा द्विध्वेदेवा अनंतकाः ॥ अनंतनामकं विष्णुमुपास्या पितृक्षन्तकाः ॥ पुरोवाक्याद्विषु प्राणाद्विषू
पासां करोति यः ॥ एकमेव हरिं लोकव्याप्तमेवलभेत्तदसौ ॥ अत्रापि वासुदेवाद्याश्च त्वारो देवताः स्मृताः ॥ देवा
हुता अधि शरे ते मनुष्यलोकमेव ताभिर्जयत्यथ हविमनुष्यलोकः ॥ ८ ॥ याज्ञवल्क्येति हो
वाचकतिभिर्जय मद्य ब्रह्मायज्ञं दक्षिणतो देवताभिर्गोपायतीत्येके यैः तिक तमासैकेति मन एवेत्यनंतं
वैमनो नं ता विध्वेदेवा अनंतमेव स तेन लोकं जयति ॥ ९ ॥ याज्ञवल्क्येति होवाच कत्ययम
द्योद्गातास्मिन्यज्ञे स्तोत्रियास्तोष्यतीति निखडनिकतमास्तास्ति खडति पुरोनुवाक्या च याज्या
च शस्यैव तृतीया कतमास्ताया अध्यात्ममिति प्राण एव पुरोनुवाक्या अपानो याज्या व्यानः शस्या
किं ताभिर्जयतीति पृथिवी लोकमेव पुरोनुवाक्या जयत्यंतरिक्ष लोकं याज्या द्युलोकं शस्य
याततो ह होता आश्वल उपराम ॥ १० ॥ इत्याश्वल ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥

अथ हैनं जारत्कारवार्तभागः प्रच्छयाज्ञवल्क्येति होवाच कतिप्रहाः कत्यतिप्रहा इत्यष्टौ प्र
नां पदे हेतुत्वासंपन्ना इय उपासनाः ॥ मुक्तौ भोगविशेषस्य हेतुत्वाच्च प्रकीर्तिताः ॥ एताश्च देवता योग्या मन
व्येषु कुत्रचित् ॥ मनुष्याणां ज्ञानमात्राद्गुणाधिक्यं भविष्यतीति परमश्रुतौ ॥ इत्याश्वल ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ १ ॥
आकाशं परमात्मानमेवाकेचित्तु मानुषा मुक्तिमनुक्रम्यैव देहं तदेहपाते तु देहस्य दोषान्मुक्त्वैव सर्वशः ॥ मर
णोच्छूनता दीं सुखकीयारब्धकर्मजान् ॥ देहेक्षीणेतुगच्छंति दृष्ट्वा विष्णुमनुज्ञया ॥ पुनरैव तिष्ठंति नि

त्यानंदैकभोगिनः ॥ देहादुक्तम्यदेवास्तुयातिविष्णुंसनातनम् ॥ देहादुक्तम्ययातानदैवाभागतएवतु ॥
स्वाधैवंब्रजंत्यद्धाभागतोनुब्रजंतिताम् ॥ आकाशाख्यस्वरूपं तु विष्णुस्तद्भुसिंस्थितः ॥ भागतोभागत

ह्राअष्टावतिग्रहाइति एतेष्टौग्रहाअष्टावतिग्रहाः कतमेतदिति ॥ १ ॥ प्राणोवैग्रहः सोपानेनातिग्र
हेणगृहीतोपानेनहिगंधान्जिघ्रति ॥ २ ॥ वाग्वैग्रहः सनाम्नातिग्रहेणगृहीतोवाचाहिनामान्यभि
वदति ॥ ३ ॥ जिह्ववैग्रहः सरसेनातिग्रहेणगृहीतो जिह्वाहिरसान्विजानाति ॥ ४ ॥ चक्षुर्वैग्रहः
सरूपेणातिग्रहेणगृहीतश्चक्षुषाहिरूपाणिपश्यति ॥ ५ ॥ श्रोत्रवैग्रहः सशब्देनातिग्रहेणगृही
तः श्रोत्रेणहिशब्दान्शृणोति ॥ ६ ॥ मनैवैग्रहः सकामेनातिग्रहेणगृहीतोमनसाहिकामान्का
मयते ॥ ७ ॥ हस्तोवैग्रहः सकर्मणातिग्रहेणगृहीतोहस्ताभ्यां हिकर्मकरोति ॥ ८ ॥ त्वग्वै
ग्रहः सस्पर्शेनातिग्रहेणगृहीतस्त्वचाहिस्पर्शान्वेदयतइत्येतेष्टौग्रहाअष्टावतिग्रहाः ॥ ९ ॥
याज्ञवल्क्येतिहोवाचयदिदं सर्वमृत्योरचंकास्वित्सादेवतायस्यामृत्युरन्नमित्यग्निर्वैमृत्युः सो
पामन्नमपपुनर्मृत्युंजयति ॥ १० ॥ याज्ञवल्क्येतिहोवाचयत्रायंपुरुषोअग्रयतउदस्मात्पा
णाः कामं त्याहोरेनेनेतिहोवाचयाज्ञवल्क्योत्रैवसमक्नीयतेसउच्छ्रयत्याध्मायत्याध्मातोमृ
तः शते ॥ ११ ॥ याज्ञवल्क्येतिहोवाचयत्रायंपुरुषोअग्रयतेकिमेनंनजहातीतिनामेत्यनंतवै
नामानंताविश्वेदेवाअनंतमेवसतेनलोकंजयति ॥ १२ ॥ याज्ञवल्क्येतिहोवाचयत्रास्यपुरु
श्चेताननुयातिजनार्दनः ॥ ज्ञानस्थितेनरूपेणदेवानांमुक्तिदोहरिः ॥ पुण्यस्थितेनरूपेणस्वर्गनिरयमन्य
गः ॥ रहस्यमेतदेवानांविदुः कर्मेतिमानुषाः ॥ तस्मान्नैतज्जेनैष्वेतद्विष्णोः कर्मप्रकाशयेदितिच ॥ अतएव

याज्ञवल्क्यो न जनेषु वाच ॥ कर्मनामा तु भगवान्फलकर्तृत्वतो हरिः ॥ पातनात्पापनामासौ पुनर्नतेः पुण्यनामवानिति भारते ॥ इत्यार्तभागब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ २ ॥

पारीक्षिताः प्रद्युम्नाः ॥ अश्वमेधया जिन इंद्राः ॥ प्रद्युम्नः कामनामासौ पारीक्षित इतीरितः ॥ सर्वेक्षणात्परो विष्णुः पारीक्षिदिति कीर्तितः ॥ तत्पुत्रत्वात्कामे देवः पारीक्षित इति स्मृतः ॥ शताश्वमेधया जित्वा दिद्रा एवापस्य मृतस्याग्निं वागप्येत्येति वातं प्राणश्चक्षुरादित्यं मनश्चंद्रं दिशः श्रोत्रं पृथिवीं शरीरमाकाशमात्मौषधीर्लोकानि विनस्पतीन्केशा अप्सु लोहितं चरेत्तथा निधीयते क्वायं तदा पुरुषो भवतीत्याह रसो मय हस्तमार्तभागवान्भवैतस्य वेदिष्यावो न नावेत्तत्स जन इति नैहोत्कम्य मंत्रयां च काते नैह्य दूचतुः कर्म ह्वैव तदूचतु रथयत्प्रशशस्सतुः पुण्यै वै पुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेनेति ततो हजारत्कारव आर्तभाग उपरराम ॥ १३ ॥ इत्यार्तभागब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ २ ॥

अथ हैनं भुज्युर्लास्यायनिः पप्रच्छ याज्ञवल्क्येति होवाच भद्रेषु चरकाः पर्यव्रजामते पतंजलस्य काप्यस्य ग्रहानैमतस्यासीदुहिता गंधर्वगृहीता तमपृच्छामकोसीति सोऽब्रवीत्सुधन्वांगिरस इति तं यदालोकानामंतानपृच्छामाथैनमब्रूमकपारिक्षिता अभवन्निक्किपारिक्षिता अभवन्सत्त्वाश्वमेधिनः ॥ अतीतानागतानां च कामानां वज्रिणामपि ॥ एकमेव हि मुक्तानां स्थानं वेदोदितं सदा ॥ इंद्रनामा तु गरुडः सामर्थ्यं देवकथ्यते ॥ तस्य रूपद्वयं नित्यं सौपर्णं पौरुषं तथा ॥ तत्र पौरुषरूपं सौपर्णं रूपवान् ॥ कामदेवानुपादाय मुक्तौ वायोः प्रयच्छति ॥ वायुस्तान्स्वशरीरस्थान्कृत्वेन्द्राय त्रमुक्तिगाः ॥ प्रद्युम्नानामेकं विष्णोर्वेवायुर्हि मोक्षदः ॥ तस्मात्सर्वोत्तमो वायुर्विविधं तु यदष्टकम् ॥ देवाद्येषीन्पितॄन्

क्षान्गंधर्वाभ्यानुबोरागन् ॥ असुरांश्चवशो नित्यंनयत्यमितपौरुषः ॥ संपूर्णांश्चसुपणर्शशेर्बेद्रांस्तस्त्रियोपि
 च ॥ अष्टौनयत्युन्नयतिवशीकृत्यस्वयंप्रभुः ॥ अतोव्यष्टिःसमष्टिश्चवायुरेवाभिधीयते ॥ एवंव्य
 ष्टिसमष्टिचयोवायुवेदतत्त्वतः ॥ तत्परंचहर्शिनित्यंमुच्यतेसंस्तनेऽपुमानितिपरमसंहितायाम् ॥ चरकस्ती
 र्थसंचारीवित्तार्थीकरकस्मृतइत्यभिधानम् ॥ अहर्मुहूर्तंविज्ञेयमहर्मासोपिभण्यते ॥ अहर्दिनंपकाशश्च
 चिज्ज्ञानंबलंतयेतिच ॥ मुहूर्तमष्टभागोनघटिकाद्वयमिष्यते ॥ कचिद्विघटिकापिस्यात्कचिस्यात्ता
 वदुत्तरइतिकालनिर्णये ॥ द्वात्रिंशत्तुमुहूर्तानांदिनमेकंविदुर्बुधाः ॥ त्रिंशन्मुहूर्तमथवागुहूर्तोन्मानभेदतइ
 पृच्छामियाज्ञवल्क्यकृपारिक्षिताअभवन्निति ॥ १ ॥ सहोवाचोवाचवैसोगच्छन्वैतेतद्य
 त्राश्वमेधयाजिनोगच्छंतीतिकन्वश्वमेधयाजिनोगच्छंतीतिद्वात्रिशतवैदेवरथान्स्थान्ययंलो
 कस्तस्ममनंपृथिवीहिस्तावत्परीतितास्ममनंतंपृथिवीहिस्तावत्समुद्रःपरीति तद्यावतीक्षुरस्य
 धारायावद्दामक्षिकायाःपत्रंतावानंतरेणाकाशस्तानिंद्रःसुपर्णाभूत्वावायवैप्रायच्छत्तान्वायुरा
 त्मनिधित्वातत्रागमयद्यत्राश्वमेधयाजिनोभवन्नित्येवमिवैसवायुमेवप्रशशस्सतस्माद्वायुरे
 तिच ॥ समकोटिचलक्षाणांचतुर्दशचनित्यशः ॥ अष्टाविंशत्सहस्रंचसप्तांशशतपंचकम् ॥ सौराथस्व
 होरात्रापरियातिदिविस्थितः ॥ तन्निभागाधिकंचक्रमानसोत्तरगंचरेत् ॥ नृणांकार्तयुगानंतुयोजनामा
 नतोभवेत् ॥ यावत्सूर्यरथोयातिदिवारात्रेणपार्श्वयोः ॥ सूर्यस्यतावदेवस्यात्प्रकाशःसर्वतस्तथा ॥ तमो
 धंद्विगुणतस्मात्काठिन्यात्पृथ्विनामकम् ॥ ततोमंडोदकंचापिद्विगुणंपरिकीर्तितम् ॥ पंचाशत्कोटिविस्ता
 रमेवमंडांतमुच्यते ॥ ततस्त्वंडंचसौवर्णतद्विन्नंहरिणापुरा ॥ सुषिरंसर्वतोदिक्षुक्षुरधारासमंततः ॥ सुपर्णो

वायवेतेनमुक्ताकामान्ययच्छतीतितत्त्वसंहितायाम् ॥ ५ ॥ ३ ॥

यत्साक्षादपरोक्षात् ॥ साक्षादेवापरोक्षमस्ति ॥ अनुभवतिस्वरूपमन्यच्चसर्वं पश्यतीति साक्षादपरोक्षात् ॥
 आपरोक्ष्येण पश्यतामप्यन्येषां भगवत्प्रसादादेव दर्शनं भवति ॥ न भगवतो न्योपेक्षयेति साक्षादिति विशेषणम् ॥
 अनन्यापेक्षस्याप्यपूर्णत्वं भवतीत्यतो ब्रह्मेति ॥ अन्येषां नियंतृत्वं चास्तीत्यत आत्मा ॥ अन्यनियंतृत्वेऽन्या
 पेक्षानास्तीत्यतः सर्वांतरः ॥ सर्वसामर्थ्यस्वांतरेवास्तीति ॥ जीवेश्वराभेदनिवृत्त्यर्थं तद्व्याप्तिरिति ॥ साक्षाद
 वव्यष्टिर्वायुः समष्टिरप्युनर्मृदुं जयति य एवं वेद ततो ह भुज्युर्लक्ष्याय निरूपराम ॥ २ ॥
 भुज्युर्ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ ३ ॥

अथ हैनमुपस्तथाक्रायणः प्रच्छयाज्ञवल्क्येति होवाच यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्म य आत्मा सर्वा
 तरस्तमेव्याचक्ष्वेत्येष त आत्मा सर्वांतरः कतमो याज्ञवल्क्यः सर्वांतरो यः प्राणेन प्राणिति स त आ
 त्मा सर्वांतरो यो पात्रेनापा निति स त आत्मा सर्वांतरो यो न्यो नन्यो निति स त आत्मा सर्वांतर य उदा
 ने नो दानिति स त आत्मा सर्वांतरो यः समानेन समानिति स त आत्मा सर्वांतर एष त आत्मा सर्वांतरः
 ॥ ३ ॥ सहोवाचोषस्तथाक्रायणो यथा विब्रूयादसौ गौरसावश्व इत्येवमेवैतद्व्यपदिष्टं भवति यदे

परोक्षत्वादिगुणैरेव भेदे सिद्धेऽपि परमार्थतोऽपि जीवेश्वराभेदनिवृत्त्यर्थं तद्व्याप्तिरिति ॥ तत्र प्रधानतात्पर्यज्ञापना
 र्थं पुनः पुनरभ्यासः ॥ देवतांतरस्यापीदं लक्षणं समानमिति पृच्छति ॥ यथा विब्रूयादित्यादिना ॥ चतुष्पा
 त्वादिलक्षणं गौरश्वस्यापि यथा सममेवमेव साक्षादपरोक्षत्वादिलक्षणं तद्वेवतावादिभिस्तस्यास्तस्या अंगी
 क्रियत एव ॥ अतो विशेषनामवक्ति ॥ अत इति ॥ अतोऽन्यद्विष्णोरन्यदार्तम् ॥ अइति विष्णोर्हिनाम ॥ न ते

विष्णोपरोमात्रयेत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं विष्णोर्लक्षणम् ॥ नदृष्टेर्द्वारमित्यादिनावृत्तिः ॥ विनैवान्यप्रसादेन पूर्णं
 सर्वगुणात्मकम् ॥ पश्यन् ननु भवत्येव स्वरूपं कैशवः प्रभुः ॥ पश्यत्यव्यवधानेन सर्वचान्यज्जडाजडम् ॥
 साक्षादेवापरोक्षात्सविष्णुरेव ततः स्मृतः ॥ साक्षाच्छब्दः स्वतंत्रत्वमपरोक्षस्त्वनादृतिम् ॥ अद्वयं भोग उद्धृष्टस्त
 स्माद्विष्णुस्तथा स्मृतः ॥ ब्रह्मासौ गुणपूर्णत्वादात्मा सर्वनिर्धनतः ॥ अनियम्यत्वतो नित्यं सर्वैः सर्वांतरः स्मृ
 तः ॥ प्राणादिपंचरूपो यो वायुः सर्वनियामकः ॥ नियंता परमो विष्णुर्वायोस्तस्यापि सर्वदा ॥ नदृश्यश्च
 क्षुषाचासौ न मनो बुद्धिर्गोचरः ॥ अनंतत्वान्महाविष्णुरवाच्योऽश्राव्य एव च ॥ यद्यप्येते गुणाः सर्वे विष्णो
 वसाक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मय आत्मा सर्वांतरस्तमेव्याचक्ष्वेत्येष त आत्मा सर्वांतरः कतमो याज्ञवल्क्य
 सर्वांतरो नदृष्टेर्द्वारं पश्येन् श्रुतेः श्रोतारश्शृणुयान्मतेर्मतारं मन्वीथान विज्ञातेर्विज्ञानांतरं विजानी
 या एष त आत्मा सर्वांतरोऽतो न्यदर्शितो होषस्तश्चाकायण उपराम ॥ २ ॥ उपस्त ब्रा
 ह्मणम् ॥ ५ । ४ ॥

रेव न चान्यगाः ॥ तथाप्येतैर्गुणैर्युक्तान ज्ञाः प्राहुः शिवादिकान् ॥ अनाद्यैव ततो विष्णुमाहुर्वेदाददोषतः ॥
 अदोषत्वाद्गुणोद्रेकादइत्युक्तो हरिः स्वयम् ॥ अगम्यत्वाच्च बुद्ध्या देरतो न्ये सर्व एव तु ॥ ब्रह्मरुद्रादयो जीवाहुः
 खिनस्तत्प्रसादतः ॥ हुः स्वमुक्तानि जानंदं धाम युर्नित्यमंजसा ॥ मुक्तानामपि सर्वेषां विष्णुरेव नियामकः ॥
 पूर्णानंदस्य तस्यैव मुक्ता विष्णुदुःसुखात्मकाः ॥ तारतम्येन तिष्ठति ब्रह्मा तेष्वधिकः सदा ॥ यथा चंद्रात्सदा भि
 न्नाः सर्वे तु हिनर्बिंदवः ॥ एवं विष्णोः सदा भिन्ना मुक्ता ब्रह्मादिका गणाः ॥ एवं नियंता भगवान् पूर्णसर्वगुणार्ण
 वः ॥ एक एव परो विष्णुरनियम्यः सदोदित इत्यादिबृहद्भुतिः ॥ आर्तिदुःखं समुद्धृष्टमना तौ विष्णुरुच्यत इति

च ॥ अतोऽन्यदार्तमित्येतस्माच्च जीवानां भेदः प्रसिद्धः ॥ न हि जीवा इदं यस्यातिर्युज्यते ॥ अतो जीवेभ्योन्य
 श्व विष्णोरेव ॥ तदन्त्ये ब्रह्मरुद्रादयः सर्वे जीवा एवेति सिद्धम् ॥ प्रकृतिस्त्वतिसामीप्यादनातीरिपि पृथङ्मनु ॥ उ
 च्यते न द्वितीयो यद्वन्नयस्त्रिंशत्सु भेदिता इति च ॥ ॥ इत्युपस्तब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ ४ ॥

यदेव साक्षादिति पुनः प्रश्नो मुक्तानामपि भगवतो भेदोऽस्तीति ज्ञापयितुम् ॥ यदेव ब्रह्मतदन्त्ये ब्रह्मादयो मुक्ता
 अपि यन्मैव भवन्ति कदाचन ॥ तमेवमेव्याचक्ष्वमुक्तजीवैलक्षण्येन सहेति द्वितीय एव शब्दार्थः ॥ स तु
 भवान्स्वत एवातीता शनायादिरतीतानागतवर्तमानकालेषु ब्रह्मादयस्तु तं विदित्वा तस्मादादेव पश्चादत्येक्यं

अथैतन्न कहेलः कौपीनकेयः प्रच्छ याज्ञवल्क्येति होवाच यदेव साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मय आ
 त्मासर्वीतरस्तमेवमेव्याचक्ष्वेत्येष त आत्मासर्वीतरः कतमो याज्ञवल्क्यसर्वीतरो यो शनायापि पा
 मेशोऽकं मोहं जरां मृत्युमत्येत्येतवैतमात्मानं विदित्वा ब्राह्मणः पुत्रैषणायाश्च वित्तैषणायाश्च लोकै
 ति एतवैतमित्यादृशैर्गुणैः साक्षादपरोक्षत्वजीवाभेदादिभिर्युक्तमित्यर्थः शिक्षाचर्यचरंति मुक्ता अपि ब्रह्मा
 दयस्तस्मादेव परमेश्वराद्विष्णुडानंदमेव भिक्षुतोवर्तते ॥ ब्रह्माणानाम्मुक्ता एव ब्राह्मणशब्देनोच्यते ॥ न हि
 ज्ञानादनंतरं संन्यासस्य कर्तव्यता ॥ येषां तद्योग्यता तेषामपि ज्ञानार्थत्वेनैव संन्यासः ॥ मुक्ता अपि यं भि
 क्षुते सोऽतिपूर्णमहानंदं भगवान्स्वत एव ॥ तदन्त्ये ब्रह्मादयो मुक्ता अपि त एव विष्णुडानंदं भिक्षुका इति विशेषः
 षः ॥ तथा पितृषोमेषणातीतत्वान्दुःखम् ॥ पुत्रस्य वित्तस्य च लोकार्थत्वाद्धे केषणायां मंतर्भावः ॥

वित्तस्यापि प्रायः पुत्रार्थत्वात् पुत्रैषणायां लौकिकेषणाया अपि दुःखरूपत्वात्सापि तेषां नास्तेवेति दर्शयितुमुभे

क्षेतेऽणणेऽवभवतइत्याह ॥ उभेऽपि दृष्टादृष्टविषयेऽणणात्वादुःखरूपेऽवेत्यर्थः ॥ पुत्रवित्तैषणोऽभे
 अपि दृष्टविषयत्वादकैवेत्युभेऽवेत्युक्तम् ॥ द्वितीयो ब्राह्मणो ब्रह्माणितुं योग्यः ॥ पांडित्यमागमज्ञानम् ॥
 बाल्ययुक्तिसहितम् ॥ बलयुक्तत्वात् ॥ मौनमुपासनाजम् ॥ अमौनमपरोक्षज्ञानम् ॥ निर्विद्य
 नितरांप्राप्यलब्ध्वा ॥ विद्वलाभ इति धातोः ॥ अथ ब्राह्मणो मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ समुक्तो येन केनापि
 वर्तयन्भीदशऽवभिभुक् एव ॥ न कदाचिस्वतंत्रो भवति ॥ एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजी
 वंतीति च वक्ष्यति ॥ मुक्तविषयंचैतत् ॥ अत्र पिताऽपिता भवतीत्यादितस्तस्मात्स्वाप्ययसंपत्त्योरन्यत

पणायाश्च न्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरंति यास्तेषु त्रैषण्यमावित्तैषणायावित्तैषणा सा लोकेषणो
 भेद्येतेऽणणेऽवभवतस्तस्माद्ब्राह्मणः पांडित्यं निर्विद्यबाल्येन तिष्ठति सैद्धान्त्यं च पांडित्यं च निर्वि
 द्याथ मुनिरमौनं च मौनं च निर्विद्याथ ब्राह्मणः स ब्राह्मणः केन स्याद्येन स्यात्तेनेदृशऽवातो न्यदातं
 ततो हृक् होलः कौपीनं केय उपराम ॥ १ ॥ कहो लो ब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ ५ ॥ ॥

रपेक्षमाविष्कृतं हीति भगवद्वचनम् ॥ तत्रैव मुक्तानां मानंदतारतम्यंचोक्तम् ॥ स यो मनुष्याणां राद्धः
 समृद्धो भवतीत्यादिना ॥ श्रोत्रियत्वाद्दृजिनत्वाकामहतत्वानां मुक्तेष्वेव मुख्यत्वात् ॥ यश्च श्रोत्रिय
 इति स न्यासः ॥ न ह्यमुक्ता अदृजिना अकामहतावा ॥ न च श्रुतिफलं सम्यक्प्राप्ताः ॥ श्रुतिफलप्राप्तिर्हि श्रो
 त्रियत्वम् ॥ सर्वविमोहितधियस्तवमायये ब्रह्मादयस्तनुश्रुतो बहिरर्थभावा इति भागवते ॥ शरीरसंबंधिनां
 मोहादियुतत्वम् ॥ मोहादियुतानां श्रोत्रियत्वमदुःखत्वमकामहतत्वं वा ॥ दृजिनं व्रजनं दुःखं ह्येकेशो वा
 धेति चोच्यत इत्यभिधानम् ॥ न च देवादिपदाकामानां मित्रादिपदाकामानां कश्चिद्विशेषो दृश्यते ॥ अ

तोमुक्तविषयमेवैतत् ॥ परोमात्रयातन्वाद्यधाननेतेमहित्वामन्वशुनन्ति ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्धर्माभ्युपै-
 वशक्यते ॥ तद्यत्स्वभावः केवल्यसंभावान्केवलोहरे ॥ मुक्तानांपरमागतिः ॥ कृष्णोमुक्तैरिज्यते
 वीतमौहैरित्यादिवचनैश्च भगवदनुभास्यत्वं तदानं दानवाभिश्च मुक्तानां दृश्यते ॥ बह्वभ्यासात्त आत्मेति मु-
 क्तौ जीवेशयोर्भिदा ॥ प्रधानतत्परत्वेन दृश्यते त्यादरात्सदा ॥ महातात्पर्ययोगाच्च स एवाथो वगम्यते ॥ ता-
 त्पर्यपरमं विष्णोरप्युद्रेके विशेषतः ॥ सर्वश्रुतिस्मृतीनां च दृश्यते न्यत्तदर्थतः ॥ सच जीवेशयोर्भेदे सवोद्रेको
 हि युज्यते ॥ बह्वभ्यासस्त आत्मेति श्रुतावादरतस्ततः ॥ ममात्मेति वचो यत्र विष्णोरपि च दृश्यते ॥ देह-
 स्यापि स्वरूपत्वज्ञापनं तस्यो जनम् ॥ न ह्यप्रयोजकं वेदपदं वर्णोऽथ वा स्वरः ॥ देहस्वरूपता विष्णोर्न मेति
 पदं विना ॥ सम्यग्ज्ञापयितुं शक्या ततस्तत्पदमिष्यते ॥ ततस्त आत्मेति वचो भेदाभावेन युज्यते ॥ भिक्ष-
 या भक्षणं तस्मादानंदस्य ततो वदत् ॥ मुक्तानामेकदेशं ब्रह्मानंदं व्यपेक्षया ॥ विपुलत्वं प्रतिबिंबत्वं
 श्रुतिषूक्तं हि सर्वशः ॥ तथापि पूर्णानंदत्वममुक्तानां व्यपेक्षया ॥ ब्रह्मादेस्तारतम्यं च मुक्तावेव सदान-
 म् ॥ दृष्टादृष्टैषणानां शान्तिदुःखत्वं च सर्वदा ॥ परब्रह्मत्वचनं मुक्तानां यत्र दृश्यते ॥ जीवेषु ब्रह्मशब्दोक्तेः
 परत्वं तु विमुक्तिः ॥ तत्परब्रह्मतातेषां बद्धजीवोच्चात्मता ॥ ततो ब्रह्माणेन योग्यः पांडित्यं प्रामुयात्परम् ॥
 पांडित्यमागमज्ञत्वं बाल्यं युक्तिः सहायता ॥ मौनं तूपासनासिद्धिरौ न भगवद्दृशिः ॥ एतान्यप्यभवेन्मुक्ति-
 र्मुक्तो वै भिक्षुको भवेत् ॥ न ह्यन्यभिक्षितं विष्णुर्दद्यान्नियमतः क्वचित् ॥ मुक्तस्य भिक्षितं सर्वं दद्यान्नियम-
 तो हरिः ॥ अयोग्यभिक्षणं तेषां न कदाचित्तु युज्यते ॥ येन केनापि नैतेषां भिक्षादृत्तिर्विनश्यति ॥ प्रथमो
 ब्राह्मणो मुक्तो द्वितीयो ग्य उच्यते ॥ अपरोक्षविमुक्तयोस्तु तृतीयो भयोर्महः ॥ अतो मुक्ता अमुक्ता

श्चनस्वतंत्राः कदाचन ॥ स्वतंत्रस्तु स एवैको भगवान् पुरुषोत्तम इत्यादि ब्रह्मतर्कः ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षर
श्चाक्षर एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥ इत्या
दिना च मेदेन महोत्कर्षपरमतापर्यसर्वशास्त्राणामाह ॥ ५ ॥ इति क होळ ब्राह्मणम् ॥ ५ । ५ ॥

मुक्तानां तारतम्यं हि गार्गि ब्राह्मणेनोच्यते ॥ लोका इति मुक्तानां मानंदानुभवाः स्वरूपभूताः ॥ अप्सु वा या
विति स्वरूपस्यैव प्रस्तुतत्वात् ॥ अनतिप्रश्नैर्देवतामतिपृच्छसीति देवता स्वरूपप्रश्नस्यैवावगम्यमानत्वा

अथ हैनं गार्गी वाचक्रवी पप्रच्छ याज्ञवल्क्येति होवाच यदिदं सर्वमप्सो तंच प्रोतं चेति कस्मि
न्मुखत्वापओताश्च प्रोताश्चेति वायौ गार्गीति कस्मिन्मुखत्वायुरोतश्च प्रोतश्चेत्यंतरिक्षलोकेषु गा
र्गीति कस्मिन्मुखत्वं तं त्रिक्षलोका ओताश्च प्रोताश्चेति गंधर्वलोकेषु गार्गीति कस्मिन्मुखत्वं धर्वलो
का ओताश्च प्रोताश्चेत्यादित्यलोकेषु गार्गीति कस्मिन्मुखत्वादित्यलोका ओताश्च प्रोताश्चेति चं
द्रलोकेषु गार्गीति कस्मिन्मुखत्वं चंद्रलोका ओताश्च प्रोताश्चेति नक्षत्रलोकेषु गार्गीति कस्मिन्मुख
त्वं नक्षत्रलोका ओताश्च प्रोताश्चेति देवलोकेषु गार्गीति कस्मिन्मुखत्वं देवलोका ओताश्च प्रोताश्चे

च्च ॥ न चोपरितनलोकेष्वधस्तनलोका आश्रिताः ॥ न च वायुर्गंधर्वलोका श्रितः ॥ वाय्वाश्रयत्वश्रुतेः स
र्वलोका नाम् ॥ वायुना हि सर्वलोका नेनीयंत इत्यादिना ॥ सप्तस्कंधतो लोका न्यो विभर्ति महाबल इति ह
रिवंशेषु ॥ न चानतिप्रश्नत्वं लोकमात्रस्यास्ति ॥ अधस्तनेषु चोपरितनलोका स्तिष्ठन्ति ॥ न च मरुता मेको
पि गंधर्वलोका दवरो विद्यते ॥ उक्तं च ॥ आपि बन्धुखिलां भोगानित्यापश्चक्रवर्तिनः ॥ मुक्तास्तेषां वायु
सुतश्च क्रोनामव्यपाश्रयः ॥ मुक्तस्तस्य च मुक्तस्तु मरुद्र्धर्बनामवाच् ॥ सुतो वा योस्तस्तु खानां मौक्तानां

नरिक्षगः ॥ मरुतामेकएवासावंतरिक्षस्तुवायुजः॥तत्सुखानांतुमौक्तानामानंदाःसूर्यरूपकाः ॥ सौराणां चा
पिमौक्तानामानंदाश्चंद्ररूपकाः ॥ आढ्यादनाच्चंद्रनामादेवोसावनिरुद्धकः ॥ सएवचंद्रमाविश्यस्थितस्त
न्नामकोपिसः ॥ अनिरुद्धसुखानांचमौक्तानामेंद्राश्रयः ॥ नक्षत्रनामवानेंद्रौनैवान्यःक्षत्रियोस्य
हि ॥ विद्यतेत्रिषुलोकेषुब्रह्माद्यास्तूर्ध्वलोकगाः ॥ आनंदानांतथेंद्राणामौक्तानांदेवआश्रयः ॥ देवेति
लिंगनामस्याह्निगात्मारुद्रउच्यते ॥ इंद्राश्रयःशिवस्यापिसुखानांमुक्तिगामिनाम् ॥ शिवोहीश्वरनामा

तींद्रलोकेषुगार्गीतिकस्मिन्नुखल्विंद्रलोकाओताश्रमोताश्वेतिप्रजापतिलोकेषुगार्गीतिकस्मि
न्नुखलुप्रजापतिलोकाओताश्रमोताश्वेतिब्रह्मलोकेषुगार्गीतिकस्मिन्नुखलुब्रह्मलोकाओता
श्रमोताश्वेतिसहोवाचगार्गीमातिप्राक्षीमतेमूर्धान्यपसदनतिप्रश्रवैदेवतामतिपृच्छसिगार्गी
मातिप्राक्षीरितितनोहगार्गीवाचकव्युपराम ॥ १ ॥ गार्गीब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ ६ ॥

अथहैनमुद्दालकभारुणिःपप्रच्छयाज्ञकलक्येतिहोवाचमद्रेष्ववसामतेपतंचलस्यकाप्यस्य
स्यात्तत्पारम्यात्सरस्वती ॥ इद्रेत्युक्तातत्सुखानांब्रह्माधिर्मुक्तिगामिनाम् ॥ तत्सुखानांपरंब्रह्ममुक्तिगानां
पराश्रयः ॥ एवमेवचसंसारेविंबत्वादुत्तरोत्तरम् ॥ नपरंब्रह्मणःकश्चिदाश्रयःस्वाश्रयंयतः ॥ तस्याश्रयो
स्तिवेत्येवंपृच्छतोपिशिरःसदा ॥ अद्यतेपर्वतैरंधेतमसिस्थस्यैदेवतैः ॥ तस्माद्ब्रह्मपरंनित्यंज्ञेयंपूर्णमनाश्रय
मितिब्रह्मांडे ॥ रुद्रसमाश्रितादेवारुद्रोब्रह्माणमाश्रितः ॥ ब्रह्मामाश्रितोनित्यनाहंकंचिदुपाश्रितइतिभा
रते ॥ अथातआनंदस्यमीमांसाजवतीत्यादेश्च ॥ संसाराद्दुष्टानांमुक्तानांकानिसुखानिलोकारोचमाना
निकानिलोकाः ॥ लीनंसुखंकइत्युक्तंकंनामक्षीयतेत्रयत् ॥ ॥ इतिगार्गीब्राह्मणम् ॥ ५ । ६ ॥

पुनस्तस्यैव सर्वं नियंतृत्वमुच्यते ॥ योऽंतरो यमयतीति द्वितीयो यशब्दो विष्णुशब्दपर्यायः ॥ अकथप्रविसंभूय स
खहा विष्णुवाचकाः ॥ एकाक्षरा अइत्येव निर्दोषत्वाज्जनार्दनः ॥ आनंदत्वात्कइत्युक्तः पूर्णत्वाद्यइतीर्यतइत्या
दिशब्दनिर्णये ॥ इति स्वप्रतिज्ञातप्रकारेण ॥ ब्रह्मवित्पूर्णविज्ञानाह्लोकानां कर्तृवेदनात् ॥ लोकविद्वेव विज्ञासौ दे
वानां देववेदनात् ॥ वेदार्थवेदनाच्चैव वेदविद्वत्तथा ॥ तन्नियंतृपरिज्ञानादात्मविज्ञाप्रवेदनात् ॥ सर्ववित्स

गृहेषु यज्ञमधीयानास्तस्यासीद्धार्यागंधर्वागृहीता तमपृच्छाभकोसीति सो ब्रवीत्कबंधार्थवर्ण
इति सो ब्रवीत्पतंचलं काप्यं याज्ञिकाश्च वेत्थनुत्वं काप्यतत्सूत्रं येनायं च लोकः परश्च लोकः सर्वा
णि च भूतानि संदृब्धानि भवंतीति सो ब्रवीत्पतंचलः काप्यो नाहंतद्भगवन्वेदिति सो ब्रवीत्पतंचलं
काप्यं याज्ञिकाश्च वेत्थनुत्वं काप्यतमंतर्थाभिर्णयइमंचलोकं परंचलोकश्च सर्वाणि च भूतानि यो
तरो यमयतीति सो ब्रवीत्पतंचलः काप्यो नाहंतं भगवन्वेदिति सो ब्रवीत्पतंचलं काप्यं याज्ञिकाश्च
यो वै तत्काप्यसूत्रं विद्यातंचांतर्थाभिर्णमिति स ब्रह्मवित्सलोकवित्सदेव वित्सवेद वित्सभूतवि
त्स आत्मवित्ससर्वविदिति तेभ्यो ब्रवीत्तदहं वेदतच्चेत्स्वं याज्ञवल्क्यसूत्रमविद्वाश्च तंचांतर्थाभि
र्णं ब्रह्मगवीरुदजसेमूर्धातिविपतिष्यतीति वेदवाअहंगौतमतत्सूत्रं तंचांतर्थाभिर्णमिति यो वाइदं
कश्चिद्व्याह्रेद्वेदेति यथाब्रूहीति ॥ १ ॥ सहोवाच वायुर्वै गौतमतत्सूत्रं वायुनावै गौतमसूत्रेणा

र्वसारज्ञो यो वेदपुरुषोत्तमम् ॥ देशाधिष्ठातृविज्ञानाद्देशज्ञइति चोच्यते ॥ यथा तद्वद्धरेज्ञानात्सर्वज्ञइति वैदि
कमिति ब्रह्मतर्कः ॥ स्थूतं जगदिदं स्मिन्सूत्रं वायुरसौ स्मृतः ॥ तंचादियमयेद्यस्मादंतर्थाभिर्हरिः स्मृतः ॥ पृथिव्या
या देवतास्तु देहवद्यद्वयशक्ततः ॥ शरीरमिति चोच्यं ते यस्य विष्णोर्महार्गमनः ॥ अंतस्थो देवतानांच न विदुर्ध्वं च

देवताः ॥ प्रविष्टत्वाद्देवतास्थः सौतरः स्वशस्त्रतः ॥ बाह्यापेक्षां विनायस्तुरमते सौतरः स्मृतः ॥ अतिप्रियत्वा
यंचलोकः परश्रुलोकः सर्वाणि च भूतानि संदृष्ट्वानि भवं तितस्माद्द्वैगौतमपुरुषं प्रेतमाहुर्व्यसः
पतास्यांगानीति वायुना हि गौतमसूत्रेण संदृष्ट्वानि भवंतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्यां तर्थाभिणं ब्रूही
ति ॥ २ ॥ यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अंतरोयं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरं यः पृथिवी मंतरो
यमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यमृतः ॥ ३ ॥ योऽमुं तिष्ठन्नज्ज्ञौ तरोयमापो न विदुर्यस्यापः शरीरं यो
पौं तरोयमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यमृतः ॥ ४ ॥ योऽयौ तिष्ठन्नज्ज्ञौ तरोयमग्निर्न वेद यस्यग्निः शरीरं
योऽग्निं तरोयमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यमृतः ॥ ५ ॥ योऽनिरिक्षेत् तिष्ठन्नज्ज्ञौ तरोयमंतरिक्षं
न वेद यस्य अंतरिक्षं शरीरं योऽनिरिक्षं तरोयमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यमृतः ॥ ६ ॥ यो वायौ तिष्ठ
न्वायोरंतरोयं वायुर्न वेद यस्य वायुः शरीरं यो वायुमंतरोयमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यमृतः ॥ ७ ॥
योऽदिवि तिष्ठन्नदिवो तरोयं द्यौर्न वेद यस्य द्यौः शरीरं योऽदिवमंतरोयमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यमृतः
॥ ८ ॥ य आदित्ये तिष्ठन्नादित्यादंतरोयमादित्यो न वेद यस्य आदित्यः शरीरं य आदित्यमंतरो
यमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यमृतः ॥ ९ ॥ योऽक्षुतिष्ठन्निद्रिभ्यो तरोयं दिशो न विदुर्यस्य दि
शः शरीरं योऽदिशो तरोयमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यमृतः ॥ १० ॥ यश्चंद्रतारके तिष्ठन् चंद्रता
रकादंतरोयं चंद्रतारकं न वेद यस्य चंद्रतारकः शरीरं यश्चंद्रतारकमंतरोयमयत्येष त आत्मा तर्था
भ्यमृतः ॥ ११ ॥ य आकाशे तिष्ठन् आकाशादंतरोयमाकाशो न वेद यस्य आकाशः शरीरं य आ
च्चहरे रंतस्त्वमुदाहृतम् ॥ जीवानां स्वप्रियत्वं च विष्णुना नियंतयतः ॥ तस्य प्रियत्वं नान्येन देवस्य नियंतं क्वचित् ॥

स्वतंत्रः सञ्चिन्तयासावंतर्यामीतीतः स्मृतः ॥ देवतानां स्वभावोऽपि स्वरूपमपि सर्वदा ॥ तदधीनं यतोऽयामीवा सुदेवः
प्रकीर्तितः ॥ स्वभावसत्तादातृत्वं यंतृत्वमिति कथ्यत इति ब्रह्मतर्कः ॥ अधिभूतं सर्वजीवा अध्यात्मतच्छरीराणाः ॥

काशमंतरोयमयत्येष त आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ १२ ॥ यस्तमसि तिष्ठः स्तमसो तरोयंतमो
न वेद यस्य तमः शरीरस्य स्तमसो तरोयमयत्येष त आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ १३ ॥ यस्तेज
सि तिष्ठः स्तेजसो तरोयं तेजो न वेद यस्य तेजः शरीरस्य तेजो तरोयमयत्येष त आत्मांतर्याम्यमृत इ
त्यधिदेव तमथाधिभूतम् ॥ १४ ॥ यः सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन् सर्वभूतो भूतेभ्यो तरोयः सर्वाणि
भूतानि न विदुर्यस्य सर्वाणि भूतानि शरीरस्यः सर्वाणि भूतान्यंतरोयमयत्येष त आत्मांतर्याम्यमृत
इत्यधिभूतमथाध्यत्मम् ॥ १५ ॥ यः प्राणे तिष्ठन् प्राणादंतरोयं प्राणो न वेद यस्य प्राणः शरीरस्यः
प्राणमंतरोयमयत्येष त आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ १६ ॥ यो वाचि तिष्ठन् वाचो तरोयं वाङ्मवेद यस्य वा
क्शरीरस्यो वाचमंतरोयमयत्येष त आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ १७ ॥ यश्चक्षुषि तिष्ठः श्रक्षुषो त
रोयं चक्षुर्न वेद यस्य चक्षुः शरीरस्य चक्षुरंतरोयमयत्येष त आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ १८ ॥ यः श्रो
त्रे तिष्ठः श्रोत्रादंतरोयः श्रोत्रं न वेद यस्य श्रोत्रं शरीरस्यः श्रोत्रमंतरोयमयत्येष त आत्मांतर्याम्य
मृतः ॥ १९ ॥ यो मनसि तिष्ठन् मनसो तरोयं मनो न वेद यस्य मनः शरीरस्यो मनो तरोयमयत्ये
ष त आत्मांतर्याम्यमृतः ॥ २० ॥ यस्त्वचि तिष्ठः स्त्वचो तरोयं त्वङ्मवेद यस्य त्वक्शरीरं

देवतास्ताः स्वलोकस्था अधिदेवाभिधामताः ॥ लोकाभिमानिन्यस्मा एवाधिलोका इतीरिताः ॥ यज्ञाभिमा
निने देवा अधियज्ञा इति स्मृता इति च ॥ भवनाधिकारोऽस्थितत्वा इति भूतम् ॥ पृथुनारायणं वा निसमादायैव प

क्षिराट् ॥ अतः सपृथिवीयुक्तस्त्वन्तरिक्षं हः स्मृतः ॥ स्वातन्त्र्यतः सर्वमिच्छया क्षपयेदसौ ॥ द्यौर्नामदेवी विद्यु-
त्स्यात्साक्षादेव सरस्वती ॥ द्योतनात्सर्ववस्तूनां मोहदुर्गाप्रकीर्तिता ॥ यतः संलपयेत्सर्वीस्तेजः श्रीः परिकीर्ति-
ता ॥ आकाशो विघ्न उद्धिष्टः काशते हि पृथुदरः ॥ आपो वरुण उद्धिष्टो यदेतत्पालयत्यसौ ॥ आत्मा विज्ञानमि-
तितु सर्वजीवाभिमानवान् ॥ ब्रह्मैवोक्तस्त्वमे सर्वेऽप्यनुक्तायाश्च देवताः ॥ ये च जीवाः परे सर्वे नियता विष्णुने-
व हि ॥ जीवानां नियमेऽजीर्वकिमुवाच्यमिति श्रुतिः ॥ पृथक्कृतं नियमं नैवावक्तिसिद्धत्वतः स्वतः ॥ सर्व-
यस्त्वचमन्तरोयमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यमृतः ॥ २१ ॥ यो विज्ञानेतिष्ठन् विज्ञानादन्तरोयं

विज्ञानं न वेद यस्य विज्ञानं शरीरं यो विज्ञानमन्तरोयमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यमृतः ॥ २२ ॥ यो
रेतसि तिष्ठेत्तसोन्तरोयं शरीरं यो रेतसोन्तरोयमयत्येष त आत्मा तर्थाभ्यमृतोऽ-
दृष्टो द्रष्टा श्रुतः श्रोता अमन्तो मन्ता अविज्ञातो विज्ञातानान्यो तोस्ति द्रष्टानान्यो तोस्ति श्रोताना-
न्यो तोस्ति मन्तानान्यो तोस्ति विज्ञातैष त आत्मा तर्थाभ्यमृतो तोन्यदा तैततो होल्लोक आरुणि-
रुपरराम ॥ २३ ॥ इत्यन्तर्थाभिब्राह्मणम् ॥ ५।७॥

अथ ह वाचक्रव्युवाच ब्राह्मणा भगवंतो हं ताहमिन्द्रैः प्रश्नैः प्रक्षयामितौ चेन्मेव क्षयति न वै जानु-
सर्ववेत्ता द्विपरमात्परमो हरिः ॥ नान्यो वेत्ता स्वतन्त्रोस्ति जीवाः सर्वे हि दुःखिनः ॥ यदि स्वतन्त्रो नैवेतुः खिनः
स्युः कदाचन ॥ अत आर्तिमता मातिदाता मुक्तिप्रदश्च सः ॥ भगवान्परमो विष्णुः स्वतन्त्रः सर्वदेकराडि-
त्यादि महामीमांसायाम् ॥ इत्यन्तर्थाभिब्राह्मणम् ॥ ५।७॥

पूर्वगाग्या जीवानामुत्तरोत्तराश्रयत्वं सर्वेषां भगवदश्रयत्वं च श्रुतम् ॥ ननु मूलप्रकृतेराधारत्वमाश्रयत्वं वा ॥

अतः पुनः पृच्छति ॥ विजिगीषुकथात्वाद्वाह्मणानुज्ञया ॥ स्वभर्तुर्विद्याबलं जानन्त्यपि युष्माकमयं जेतुं न शक्य
 इति ज्ञापयित्वा तेषामुपकारार्थं च प्रच्छ ॥ न च युक्त्या पूर्वमुपरता ॥ भार्यात्वाद्भगवतो न्यायाधारत्वं नाशं
 युष्माकमिमं कश्चिद्ब्रह्मोद्यं जेतंति पृच्छगार्गीति ॥ १ ॥ सहोवाचाहं वै त्वायाज्ञवल्क्यथाकाशो
 वा वै देहो वा यद्रूपमुत्र उज्जं धनु रधिज्यं कृत्वा हौ वाणवन्तौ सपत्न्यातिव्याथिनौ हस्ते कृत्वोपोत्तिष्ठेद्वमे
 वाहं त्वाद्वाभ्यां प्रश्नाभ्यामुपोदस्थानौ मे ब्रूहीति पृच्छगार्गीति ॥ २ ॥ सहोवाच यदूर्ध्वयाज्ञवल्क्य
 दिवो यदवाक् पृथिव्या यदंतराद्यावापृथिवी इमे यद्भूतं च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षते कस्मिंस्त
 दोतं च प्रोतं चेति ॥ ३ ॥ साहोवाच यदूर्ध्वगार्गि दिवो यदवाक् पृथिव्या यदंतराद्यावापृथिवी इ
 मे यद्भूतं च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षत आकाशे तदोतं च प्रोतं चेति ॥ ४ ॥ साहोवाच न मस्ते स्तु
 याज्ञवल्क्य यो मएतं व्यवोचौ परस्मै धारयस्वेति पृच्छगार्गीति ॥ ५ ॥ साहोवाच यदूर्ध्वयाज्ञव
 ल्क्य दिवो यदवाक् पृथिव्या यदंतराद्यावापृथिवी इमे यद्भूतं च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षते कस्मिं
 स्तदोतं च प्रोतं चेति ॥ ६ ॥ सहोवाच यदूर्ध्वगार्गि दिवो यदवाक् पृथिव्या यदंतराद्यावापृथिवी इ
 मे यद्भूतं च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षत आकाश एव तदोतं च प्रोतं चेति कस्मिन्नुबल्वाकाश ओत
 श्च प्रोतश्चेति ॥ ७ ॥ सहोवाचैतं ह्वेतदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदन्त्यस्थूलमन एव ह्रस्वमदीर्घमलौ
 हितमब्रेहमच्छायमतमो वाय्वनाकाशमसंगमरसमगंधमचक्षुष्कमश्रोत्रमवागमनो तेजस्कम

क्यमित्युक्तेऽग्रीत्यैवोपरता ॥ भगवतो न्यायाधारत्वं च सर्वाधारमूलप्रकृतेरपि भगवानेवाधारइत्युक्त्युक्तिर्न एव
 निवारितं भवति ॥ नान्यदतोस्ति द्रष्टृत्यादियुक्तिभिश्च ॥ अस्थूलत्वादियुक्तिभिश्च ॥ वादो जल्यो वितं डेति

त्रिविधाविदुषां कथा ॥ केवलं तत्त्वविज्ञानमुद्विश्य गुरुशिष्ययोः ॥ अन्ययोर्वा बहूनां वा निर्दुष्टमनसां कथा ॥
 वादइत्युच्यते स द्विर्जयस्तत्रार्थिको भवेत् ॥ विजये शिष्यता न्येषां पूजा च जयिनः सदा ॥ पुनश्च संशयो
 प्राणमसुखममात्रमगोत्रमजरमभयममृतमरजोऽशब्दमविष्टमसंख्यतमपूर्वमनपरमनंतरमवा
 ह्यं न तदश्नाति किंच न तदश्रानि कश्चन ॥ ८ ॥ एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गिसूयाचंद्रम
 सौ विदुतौ तिष्ठत एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गिद्यावापृथिव्यौ विदुते तिष्ठत एतस्य वा अक्षर
 स्य प्रशासने गार्गि निमेषामुहूर्ता अहोरात्राण्यर्धमासमासा मासकृतवः संवत्सरा इति विधृता स्तिष्ठंत्ये
 तस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि प्राच्योन्या नद्यः स्यंदंते भ्यः पर्वते भ्यः प्रतीच्योन्या यांयां
 च दिशमन्वेतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि ददतो मनुष्याः प्रशंसंति यजमानं देवादवीर्यं पितरो न वा
 यन्ताः ॥ ९ ॥ यो वा एतदक्षरं गार्गि विदित्वाऽस्मिं ह्येको केजुहेति यजते तपस्तप्यते बहूनि व
 र्षं सहस्राण्यंत वेदे वा स्य तद्भवति यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वा स्माहो कालं प्रैति सकृपणोऽथ य एत
 दक्षरं गार्गि विदित्वा स्माहो कालं प्रैति सकृपणः ॥ १० ॥ तद्वा एतदक्षरं गार्ग्यं दृष्टुं दृष्टुं श्रुतं श्रोत्रमंतं
 मंत्रं विज्ञातं विज्ञातुं नान्यदतो स्ति द्रष्टुं नान्यदतो स्ति श्रोतुं नान्यदतो स्ति मंतुं नान्यदतो स्ति विज्ञा
 त्रेतस्मिन्नुखल्वक्षरे गार्ग्या काश ओतश्च प्रोतश्चेति ॥ ११ ॥ साहो वाच ब्राह्मण भगवन्तस्ते देव
 बहु मन्ये ध्वं यदस्मान्मस्करेण मुच्ये ध्वं न वै जातु युष्माकमिमं कश्चिद्ब्रह्मोद्यंजेतेति ततो ह वाच
 कृत्युपरराम ॥ १२ ॥ इत्यक्षरब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ ८ ॥

यस्यात्तेषां तस्यापि वारणम् ॥ कर्तव्यं जयिना नित्यमशक्तस्य स्वतो धिकात् ॥ अन्योन्यनिर्णयश्चेत्स्या

तदासब्रह्मचारिणः ॥ पृष्टेनप्रथमंमानंवक्तव्यंवादिनाशुभम् ॥ वेदाःसर्वेशुभंमानंसेतिहासपुराणकाः ॥ स
पंचरात्रमीमांसाःस्मृतयश्चाप्यनंतरम् ॥ तदन्यदशुभंप्रोक्तंनप्रयोज्यंकथासुच ॥ मिश्रमक्षानुमाने
तुग्राह्येशब्दार्थनिर्णये ॥ अदुष्टमिंद्रियत्वक्षमुपपत्तिस्तथानुमा ॥ अनुमैवत्वभावाख्योह्यार्थापच्युप
मेतथा ॥ उपपत्तिभेदायत्तेपिवाक्यमेवागमःशुभम् ॥ तत्त्वनिर्णयवैलोक्यंसंवादोवाविरोधिते ॥ पराजय
इतिप्रोक्तःसमःसर्वकथासुच ॥ तत्त्वनिर्णयवैलोक्येदंल्लोवादकथास्वपि ॥ गुरुणैवत्ववस्थानंराजादंडं
प्रयोजयेत् ॥ गुरुदंडस्तुवाचास्याद्राजदंडोर्थदेहतः ॥ गुरुदंडोप्यर्थतःस्थ्यात्संवादेव्रततोपिच ॥ राजदंडोव
लाञ्छस्यादोषस्यगुरुलाघवात् ॥ संवाददंड्यतानास्तिजल्पदौचक्यंचन ॥ तत्त्वविप्लवकतरिंसंसुचपरा
जितम् ॥ छित्त्वाजिह्वांचकाकांकंराजराज्याद्विवासयेत् ॥ अन्यसाम्यमभेदोवानीचतावाकुतश्चन ॥ वि
ष्णोःश्रीपूर्वकाणांचव्यत्यासोगुणदोषतः ॥ तद्भक्तेरन्यधर्मत्वंपंचैतेतत्त्वविप्लवाः ॥ तत्त्वविप्लवकंशूद्रवैश्यं
क्षत्रियमेववा॥हन्यादेवाविचारेणविप्रजिह्वांतथोद्धरेत्॥स्वसिद्धांतेप्रमाणंचपरसिद्धांतदूषणम्॥वक्तव्यमु
भयंवादेजल्पेचेतिसतांमतम्॥अवाक्यदूषणंतर्कादागमादेवसाधनम् ॥ वाक्यतात्पर्यविज्ञस्यैमानमन्यन्न
चान्यथा ॥ सतरेवयदास्पर्धागुणनोर्थार्थमेववा ॥ तदाजल्पःसमुद्दिष्टस्तत्रविधांपरीक्षयेत् ॥ विधापरी
क्षापूर्वाहिसत्कथाजल्पउच्यते ॥ सर्वज्ञवैष्णवाःपंचसमबोभयसंमताः ॥ अधिकावायथालब्धाःप्राश्नि
कास्तुपरीक्षकाः ॥ उभयोःप्रश्नकर्तृत्वात्प्राश्निकादिति कीर्तिताः ॥ तदभावोणुद्वेकं दर्शयेतापृथग्जने ॥
विद्यासाम्येकथाकार्यास्त्रिन्यथैकपराजयः ॥ विद्योर्नोदंल्लएवस्याद्यदिनोच्चस्यशिष्यताम् ॥ ब्रजेषश्चाद्य
थावादएवंजल्पःप्रकीर्तितः ॥ अर्थनिर्णयहेतुत्वाद्वादेप्रश्नोजयेयितु ॥ नजल्पेतुपुनःप्रश्नःसंभ्यानुज्ञांविना

भवेत् ॥ स्पर्धासतांवितांदास्यात्तत्त्वविष्ठावैकैर्यदा ॥ मूलपक्षग्रहापेतावितंडाकविभिर्मता ॥ सतामेववि
 तंडास्यादसतांजल्पएवतु ॥ एवंजल्पोवितंडेतिस्युभयोःसहिताकथा ॥ अप्रकाश्यःस्वपक्षोहिपाषंडानांय
 तस्ततः ॥ अग्रहेणैवपक्षस्यतर्कगमबलेनतु ॥ दूषयेदेवपाषंडास्तत्त्वविष्ठावकान्सदा ॥ तत्पक्षाणांनिषेध्य
 त्वात्तेषांपक्षग्रहोभवेत् ॥ विष्णुभक्त्यन्यधर्माख्यस्तत्त्वविष्ठावएवतु ॥ बौद्धादीनांयतःसर्वैस्तत्त्वविष्ठाव
 कास्तथा ॥ सर्वनास्तिकवादीवाख्यमनीषामतोपिवा ॥ तस्यापिपक्षंश्रित्यदूषयेद्वाक्ययुक्तितः ॥ यस्य
 नैवागमोमानंतंब्रूयादागमाश्रयः ॥ धर्मार्थोद्यत्तैवायंतवपक्षस्यसंग्रहः ॥ धर्मार्थश्चेन्नधर्मोहिशक्योद्व
 ङुंविनागमात् ॥ यथानुमीयतेहिंसापापहेतुस्तथैवहि ॥ धर्महेतुत्वमप्यस्याअनुमानंतुंशक्यते ॥ दृथाप
 क्षंदथाहन्याद्यदिकश्चिन्मुत्तरम् ॥ इत्यशक्तौसतांसर्वैसंभूयापिनिवारणम् ॥ कुर्यु रेवासतांसंतस्तत्त्वविष्ठा
 विनांजये ॥ येषांविष्णोःसमंकिंचिदधिकंवानतुक्चित् ॥ क्षराक्षराभ्यांभिन्नंचविष्णुंपश्यंतियेसदा ॥ ता
 रतम्यविदःसर्वजीवानांप्रकृतेरपि ॥ भगवद्धर्मिणोनित्यतेसंतःपरिकीर्तिताः ॥ पराजितेस्वसत्सूक्तंराजदंडं
 पातयेत् ॥ जितेषुसत्त्वसद्भिस्तुराजोदासीनतांव्रजेत् ॥ यावेदेषांविजेतास्यादथदंडंनिपातयेदित्यादिब्रह्मतेर्की
 बाणस्त्वयोमयःप्रोक्तःशरोनालोस्यकीर्तितइत्यभिधानम् ॥ कर्मरस्वतदाबाणंतीक्ष्णमंजलिकाभिधानम् ॥ संद
 धानःशरेयांतराजानंददर्शहेतिपादो ॥ दीप्तेराकाशशब्दोक्ताश्रीर्हि सर्वाश्रया मता ॥ तदाश्रयपरोविष्णुःसोऽस्थू
 लादिगुणोमतइतिस्कौद ॥ पुनःप्रश्नःसर्वाधाराप्रकृतिरित्यनुपचरितत्वेनावधारणार्थम् ॥ आकाशाएवेत्यत्र
 धारणात् ॥ पुनरुक्तिःशब्ददोषान्यूनधिक्यादिकंतथा ॥ नजिगीषुकथायांचकारणंस्यात्पराजये ॥
 क्वचिद्विधाधिकस्यापिस्वलनंसंभवेयतः ॥ तत्त्वनिर्णयैवल्लोम्यं विलंबोवामुहूर्तनः ॥ विद्यादौर्बल्यहेतुः

स्यादतस्तस्मिन्पराजयइतिब्रह्माडे ॥ अतस्तत्त्वनिर्णयविरोधिपुनरुक्त्यादीनिनिग्रहः ॥ प्रसिद्धस्थूल
सूक्ष्मादिवैलक्षण्याज्जनार्दनः ॥ अस्थूलादिरितिप्रोक्तो नैवस्थौल्याद्यभावतः ॥ अनाद्येतेस्तमोनास्यस्यातं
व्यान्नान्यनेकचित्।थावापृथिव्यौश्रीभूमीकेशौसूर्यविधूमतौ।दीप्तेःपृथुवाज्जानाच्चतथाह्लादविधेरपि ॥
तदाधारोहरिर्नित्यंस्वातंत्र्येणप्रशासकः ॥ आधारत्वंश्रियोयच्चतच्चविणोःप्रशासनात् ॥ तद्वशान्नस्वतं
त्रत्वंस्वतंत्रोहरिःसदेतिमहामीमांसायाम् ॥ नतस्यप्राकृतीमूर्तिर्मांसमेदोस्थिसंभवा ॥ नद्योगित्वादीश्व
रत्वात्सत्यरूपाच्युतोविभुरितिवाराहे ॥ आदित्यवर्णतमसस्तुपारइत्यादेश्व ॥ नसत्तन्नासदुच्यते ॥ अहुःख
मसुखंसमम् ॥ नप्रज्ञानाप्रज्ञमित्यादिच ॥ ॥ इत्यक्षरब्राह्मणम् ॥ ५ ॥ ८ ॥

अथहैनंविदग्धःशाकल्यःपप्रच्छकतिदेवायाज्ञवल्क्येति स हैतथैवनिविदाप्रतिपेदेघावंतैविश्व
देवस्यनिविद्युच्यंतेत्रयश्चत्रीचशतात्रयश्चत्रीचसहस्रेत्योमितिहोवाचकत्येवदेवायाज्ञवल्क्ये
तित्रयस्त्रिंशदित्योमितिहोवाचकत्येवदेवायाज्ञवल्क्येतिषडित्योमितिहोवाचकत्येवदेवाया
येयेवराःसुरास्तेतुपरेषांमहिमात्मकाः ॥ महीत्युक्तंहिमाहात्म्यंमहिमानोहितन्मिताः ॥ एवंहिमहिमाश
ब्दस्तद्वशात्वंवदत्ययम् ॥ यत्रमाहात्म्यवाचीस्यान्महत्त्वंमहिमातथा ॥ त्रयस्त्रिंशत्सुराणांहिपरिवारा
स्ततःपरे ॥ वण्णामेतेत्रयाणांतेद्वयोःसाधिकस्यतौ ॥ एकस्यसोपिक्रमतःपराधीनस्वरूपिणः ॥ पराधी
नबलाश्चैवपराधीनप्रवृत्तयः ॥ एकएवस्वतंत्रोसौभागवान्पुरुषोत्तमः ॥ अयंविष्णुर्नयेद्यस्मात्सुवर्णोभिरु
दाहृतः ॥ प्रथितंहरिमादायवातीतिप्रथिवःस्मृतः ॥ तद्भार्यापृथिवीनामयत्तदिच्छानुसारिणी ॥ सर्वज्ञत्वा
तथायुह्वात्सूत्रात्मावायुरुच्यते ॥ श्रद्धानामैवतत्पत्नीसर्वस्यांतर्नीरीक्षणात् ॥ अंतरिक्षमितिप्रोक्तादेव्यो

धिकवीक्षणात् ॥ आदिकालस्थितोयस्मादादित्यस्तुसदाशिवः॥द्यौरुमाचसमुद्दिष्टावायुपाथोतिकायतः॥
तएतेसर्वदेव्योविशिष्टास्तद्दशाःपरे ॥ नक्षत्रमिन्द्रउद्विष्टश्रंक्षेत्रःकामउदाहृतः ॥ अत्राणात्सूर्यचंद्राद्यैराह्णा
दाच्चैवहेतुतः ॥ वासयंतिजगद्यस्मादेतेष्टौवसवःस्थिताः ॥ ज्ञानादिषड्गुणाःषट्सुतदन्येभ्योधिकाय
ज्ञावलक्येतित्रयइत्योमितिहोवाचक्येदेवायाज्ञावलक्येतिहोवाचित्योमितिहोवाचक्येदेवा
याज्ञावलक्येत्यर्थइत्योमितिहोवाचक्येदेवायाज्ञावलक्येत्येकइत्योमितिहोवाचक्येदेवा
श्रवत्रीचशतान्नयश्चत्रीचसहस्रेति ॥ १ ॥ सहोवाचमहिमानएवैषमेतेत्रयस्त्रिंशत्वेदेवा
इतिकतमेतेत्रयस्त्रिंशदित्यष्टौवसवएकादशरुद्रादशादित्यास्तएकत्रिंशदिंद्रैश्चैवप्रजाप
तिश्चत्रयस्त्रिंशादिति ॥ २ ॥ कतमेवसवइत्यग्निश्चपृथिवीचवायुश्चांतरिक्षंचादित्यश्चद्यौश्च
द्रमाश्चनक्षत्राणिचैतेवसवएतेषुहीद्वस्वसुसर्वहितमितिस्माद्द्वसवइति ॥ ३ ॥ कतमेरुद्रा
इतिदेशेमेपुरुषेप्राणाआत्मैकादशस्तेयदास्माच्छरीरान्मत्यादुत्कामंत्यथरोदयंतितद्याद्रोदयं
नितस्माद्रुद्रादिति ॥ ४ ॥ कतमआदित्याइतिहोवाचैवमासाःसंवत्सरस्यअतआदित्याएते
हीद्वत्सर्वमाददानायंति तेयदिदत्सर्वमाददानायंतितस्मादादित्याइति ॥ ५ ॥ कतमइंद्रः
कतमःप्रजापतिरितिस्तनयित्वुरेवेंद्रोयज्ञःप्रजापतिरितिकतमःस्तनयित्वुरित्यशनिरितिकतमो
यज्ञइतिपशवइति ॥ ६ ॥ कतमेवषडित्यग्निश्चपृथिवीचवायुश्चांतरिक्षंचादित्यश्चद्यौश्चैतेषडेते
तः॥वसुस्वपितएवोच्चावीन्द्राद्याःपूर्वकीर्तिताः ॥ प्राणाद्यावायुपुत्रास्तुदशबुद्ध्याभिमानवान् ॥ बृहस्प
तिरितिश्चेतेरुद्राइत्येवकीर्तिताः ॥ मासाभिमानिनोयेतुयमचंद्रयुताद्विषट् ॥ धात्र्यमाद्याआदित्याहं

द्राविष्णुर्विवैवतु ॥ स्तनयित्वोरभीमानीवायुजरित्वद्रुच्यते ॥ स एव वज्र इन्द्रस्य सोऽनिश्चाशनादरेः ॥
यज्ञोनामैन्द्रपुत्रो योजयंत इति चोच्यते ॥ स एव पशुमानित्वात्पशवश्चेति कथ्यते ॥ एवं प्राधान्यतो देवास्त्र
यस्त्रिशत्यकीर्तिताः ॥ दक्षाग्निप्रमुखाः सर्वे प्राणा एव हि वायुजाः ॥ रुद्रा अपि तदो वेशात् पृथङ् नो दी
रिता इह ॥ काम एवानुविष्टत्वादि न रुद्रश्च नोदितः ॥ मन्वा वेशादिन्द्रजस्तु संख्याया मनुवेशितः ॥ अश्वि
नौ निर्ऋतिश्चैव कुबेरश्च विनायकः ॥ अर्यम्णं शादिचतुर्षु विशेषावेश संयुताः ॥ अत्रोक्ता अपि पृथिव्या
द्या अंतर्गता मित्राक्षणे भवंति ॥ षट्सु प्रधानास्ति स्मो हि वायुर्वा द्रमहेश्वराः ॥ स्वभार्याणां स्वाश्रयत्वात्ते लो

पुहीदं सर्वं षडिति ॥ ७ ॥ कतमेते त्रयो देवा इतीम एव त्रयो लोका एषु हीमे सर्वे देवा इति कतमौ तौ
द्वौ देवा वित्यत्र चैव प्राणश्चेति कतमोऽध्यर्ध इति योऽयं पवत इति ॥ ८ ॥ तदा हुर्ध्वं दयमेक इवैव पव
तेऽथ कथमध्यर्ध इति यदस्मिन्निदः सर्वमध्यर्धोऽन्तेनाध्यर्ध इति कतम एको देव इति प्राण इति स ब्रह्म
त्यदित्या चक्षते ॥ ९ ॥ पृथिव्येव यस्य सायतनमग्निर्लोको मनोज्योतिर्यो वै तं पुरुषं विद्यात्सर्व
काज्ञानरूपतः ॥ पदैक्याद्ब्रह्मवाच्योऽस्तु पदसाम्याच्छिवस्य च ॥ शेषस्यापि तु नैवोक्तिः पृथक् श्रद्धाचमारु
तः ॥ द्वौ देवा विहंसं प्रोक्ता वनं श्रद्धाप्रकीर्तिता ॥ अतीतत्वाद्देवताभ्यो नैव तत्वाच्चा न्मुच्यते ॥ श्रद्धेति वा
योः पत्नी सा प्राणो वै विष्णुरुत्तमः ॥ गेत्येवानंदं उद्दिष्ट आसमंतात्प्रकृततः ॥ प्राणो हि भगवान्विष्णुरध्यर्धो
वायुरुच्यते ॥ अध्यर्धा हि गुणानित्यं वायोरध्यर्ध एव तत् ॥ न चैकत्वं भवेद्वायोस्तद्विशिष्टो यतो हरिः ॥ न
च द्वितीयता तस्मिन् प्रीतिरत्यधिका हरेः ॥ तेनाध्यर्धगुणो यस्य स्मत्सर्वस्माद्देवता गणात् ॥ न चाशक्यं न चाप्रा
प्य मनोऽध्यर्ध इतीरितः ॥ अत्यंतरंगं यत्तस्मान्न हरेः पृथगितीरिता ॥ श्रीः स्वरूपविभेदेऽपि सर्वोक्त्यापि नित्य

शः ॥ तस्याअपिपरोविष्णुर्गुणैः सर्वैरदोषवान् ॥ एकइत्युच्यतेनित्ययस्मान्द्वयस्तथाविधः ॥ तत्परोवा
गुणोद्वेकेब्रह्मासौगुणपूर्णतः ॥ तथात्वेनयतो नित्यमविकारेणयातिहि ॥ त्वदित्युक्तास्ततोविष्णुः सर्वदेवैश्च
रेश्वरइतिमहामीमांसायाम् ॥ शारीरोमनुरुद्धिष्टः कामः प्रद्युम्नउच्यते ॥ आदित्यस्तथा रुद्रः शक्रः पुत्राभिमानवान् । अ
उदाहृतः ॥ छाया मयस्तु निर्कृतिरादर्शोऽसृष्ट्येव च ॥ पर्जन्यस्त्वप्सु पुरुषः शक्रः पुत्राभिमानवान् । अ
मृतं वायुरुद्धिष्टः स्त्रियः श्रीगीरुमा तथा ॥ सत्यं ब्रह्मासमुद्दिष्टो गस्तमच्छेषकादिशः ॥ आदेशनाद्विश
प्रोक्तामृत्युर्यमउदाहृतः ॥ अंतर्गतेन रूपेण वायुरेव त्वसुः स्मृतः ॥ पालकेन त्वरूपेण ब्रह्मैव प्रजापतिः ॥ प्र

स्यात्तमनः परायणं सैवैवेदिता स्याद्याज्ञवल्क्यवेदवाअहंतं पुरुषं सर्वस्यात्मनः परायणं यमात्थयए
वायश्शारीरः पुरुषः स एष वै देवशाकल्यतस्य कादेव तेत्यमृतमिति होवाच ॥ १० ॥ कामस्य य
स्यायतनं हृदयं लोकोमनोज्योतिर्यवितं पुरुषं विद्यात्सर्वस्यात्मनः परायणं सैवैवेदिता स्याद्या
ज्ञवल्क्यवेदवाअहंतं पुरुषं सर्वस्यात्मनः परायणं यमात्थयएवायं काममयः पुरुषः स एष वै देवशा
काशस्त्वांतरोज्योतिर्लोको बाह्य इतीर्यते ॥ मनः स्थिता मनोनाम्नी बोधरूपत्वतो रसा ॥ सैवाग्निस्थादनाग्नि
त्यमग्निरित्येवागीर्यते ॥ हृदयं बुद्धिः संस्थासात्वयनं हृदियत्ततः ॥ चक्षुः सादृष्टिहेतुत्वाद्दृष्टानं लोको एव
सेति च ॥ बुद्धिश्चक्षुषेक्षया बहिः प्रकाशहेतुत्वमपि देव्यानविरुध्यते ॥ इम एव त्रयो लोका इति पूर्वो
क्तानां देवानामनुक्तौ कथं लोको कामात्रे सर्वदेवानामंतर्भावः ॥ उक्तांगीकारे नंतर्भावः कथम् ॥ कथंचाश्या
दिषु ॥ नचावाप्तमात्रमत्र विवक्षितम् ॥ प्रतिशरीरमपि सर्वदेवानामावासान् लोकादीनां विशेषः ॥ साम
र्थ्याधिक्यंचात्र विवक्षितम् ॥ एतेषु हीदं सर्वेषां किति ॥ यदस्मिन्निदं सर्वमध्याग्नौ त्स ब्रह्मत्यदित्याचक्षते ॥ म

हिमानएवैवामित्यादिषुषड्गुणोद्रेकादीनामुक्तेः ॥ अंतर्भावस्यचमहिमकारणकत्वोक्तेः ॥ इदंसर्वगुणषट्
कंपूर्णगुणषट्कमित्यर्थः ॥ इदंशब्देविवक्षितत्वादयंभावानितिवात् ॥ एवमेवेदंसर्वमध्याघ्नोदितिचगुणा
धिक्येनतदधीनत्वेविवक्षितेनिवासत्वादिकमंतर्भवति ॥ उत्तमानामधिककव्यास्यादेः ॥ नतुनिवासत्वादौ
गुणाधिक्यादिकंकथंचतन्महिमत्वेनान्तर्भावमुक्त्वा निवासत्वमात्रेणांतर्भावोच्यते ॥ कथंचान्यथाका
मादीनांप्रसिद्धमहिमानांस्त्रीमात्रादिकंदेवतोच्यते ॥ प्रसिद्धंचैतत् ॥ आत्मादेवानांभुवनस्यगर्भः ॥ आ
त्मातेवातः ॥ इंद्रोर्वेदेवानामोजिष्ठः ॥ ब्रह्मादेवानांप्रथमःसंबभूव ॥ अयंवावशिष्युर्गोयंमध्यमःप्राणः ॥

कलयतस्यकादेवतेतिस्त्रियइतिहोवाच ॥ ११ ॥ रूपाण्येवयस्यायतनंचक्षुर्लोकोमनोज्योति
र्यौवैतंपुरुषंविद्यात्सर्वस्यात्मनःपरायणस्सवैवेदितास्याद्याज्ञवल्क्यवेदवाअहंतंपुरुषस्सर्वस्या
त्मनःपरायण्यमात्थएवासावादित्येपुरुषःसएषवैवशाकलयतस्यकादेवतेतिसत्यमितिहोवा
च ॥ १२ ॥ आकाशएवयस्यायतनश्श्रोत्रंलोकोमनोज्योतिर्यौवैतंपुरुषंविद्यात्सर्वस्यात्म
नःपरायणस्सवैवेदितास्याद्याज्ञवल्क्यवेदवाअहंतंपुरुषस्सर्वस्यात्मनःपरायण्यमात्थएवा

तमेतासमाक्षितयउपतिष्ठते ॥ तथाइमाअक्षैहोहिन्योराजयस्ताभिरेनंरुद्रोन्वायत्तोयच्छुद्धेतेनंद्रः ॥ अ
श्वमेधःऋतुश्रेष्ठोज्योतिःश्रेष्ठोदिवाकरः ॥ ब्राह्मणोद्विपदांश्रेष्ठोदेवश्रेष्ठश्चमारुतः ॥ वायुर्भीमोभीमनादौ
महौजास्सर्वेषांचप्राणिनांप्राणभूतः ॥ अनादृत्तिर्देहिनादेहपातेतस्माद्वायुर्देवदेवोविशिष्टः ॥ क्रतुंसंचतमारु
तस्येवधसः ॥ वायोरात्मानंकवयोनिचिक्वयुः ॥ आत्मतएषप्राणोजायते ॥ योवायौतिष्ठन् ॥ देवानांदेव
तावायुर्बायोर्देवोजनार्दनः ॥ सप्राणममृजत ॥ प्राणाच्छ्रद्धाम् ॥ एतस्माज्जायतेप्राणः ॥ रुद्रंसमाश्रिता

देवारुद्रो ब्रह्माणमाश्रितः ॥ ब्रह्मामामाश्रितो नित्यं नाहं किंचिदुपाश्रित इत्यादिभिरुसर्वत्र ॥ श्रियः प्रसादं सकु-
 शेशये शयः श्रितः संचित्यः प्रशशंस शौरि मिमत्यादि च ॥ दिशो वेद स देवाः स प्र तिष्ठा इति याज्ञवल्क्य वचनम् ॥
 सर्वप्रतिष्ठात्वेन ब्रह्मणो पिज्ञानं भवतीति किं ब्रह्म विद्वानित्यस्य चोत्तरम् ॥ यदि दिशो वेत्यतर्हि किं देवतो स्या-
 म् ॥ आदित्यस्याश्रयश्चक्षुर्नामा स्वायं भुवो मनुः ॥ चक्षुस्थो दृष्टि शक्ती शो रूपात्मै दस्तदाश्रयः ॥ बुद्धित-
 यश्च श्रौत्रः प्रा नि श्रु त्कः पुरुषः स एष वै देव शा कल्य तस्य का देव ते ति दि श इ ति हो वा च ॥ ३३ ॥ तम-
 एव यस्य सायतनं हृदयं लोको मनो ज्योतिर्ये वि तं पुरुषं विद्या त्सर्वस्यात्मनः परायणं स वै वेदिता
 स्याद्याज्ञवल्क्ये वेदवा अहं तं पुरुषं सर्वस्यात्मनः परायणं यमात्थ एवायं छाया मयः पुरुषः स ए-
 ष वै देव शा कल्य तस्य का देव ते नि मृत्यु रि ति हो वा च ॥ ३४ ॥ रूपाण्येव यस्य सायतनं चक्षुर्लोको म-
 नो ज्योतिर्ये वि तं पुरुषं विद्या त्सर्वस्यात्मनः परायणं स वै वेदिता स्याद्याज्ञवल्क्ये वेदवा अहं तं पुरुष-
 ं सर्वस्यात्मनः परायणं यमात्थ एवायमादर्श पुरुषः स एष वै देव शा कल्य तस्य का देव ते त्यसु रि ति
 हो वा च ॥ ३५ ॥ आप एव यस्य सायतनं हृदयं लोको मनो ज्योतिर्ये वि तं पुरुषं विद्या त्सर्वस्यात्म-
 नः परायणं स वै वेदिता स्याद्याज्ञवल्क्ये वेदवा अहं तं पुरुषं सर्वस्यात्मनः परायणं यमात्थ एवा-
 यमसु पुरुषः स एष वै देव शा कल्य तस्य का देव ते नि वरु ण इ ति हो वा च ॥ ३६ ॥ रेत एव यस्य सायत-
 नं त्वा रि म को मा च श क स्या पि स माश्रयः ॥ एवं यमस्याश्रयश्च यज्ञमान्य निरुद्धकः ॥ दक्षिणामा नि नी दे वी
 रति रिव तदाश्रयः ॥ श्रद्धारूपः सदा कामस्तस्या अपि स माश्रयः ॥ हृदयात्मिक्युमा तस्य कामस्यापि स मा-
 श्रयः ॥ अब्देव ता सदा चंद्रो वरु णस्य स माश्रयः ॥ रेत आत्मा सुरगुरुः सोमस्यापि स माश्रयः ॥ तस्याप्युभै

वाश्रयः स्यात्तस्यैवतु द्विगीशितुः ॥ सोमस्य दीक्षारूपा तु शतरूपा समाश्रयः ॥ तस्याः सत्यात्मको देवो मनु
रेव समाश्रयः ॥ तस्याप्युभैवाश्रयः स्यात्सप्तद्वारस्य नित्यदा ॥ मध्यदिक् स्वामिनो ग्रेऽथ स्वाधारो वाग्बृहस्प
तिः ॥ तस्याप्युभैव बृहस्पतिरूपानित्यं समाश्रयः ॥ तस्याः समाश्रयो रुद्रस्त्वमहं चैति रूपवान् ॥ अहंकारा
त्मको नित्यमात्मो मापरि कीर्तिता ॥ बुद्ध्यात्मनैवा तत्त्वाद्यस्य आश्रयो हरः ॥ तदा बोधात्मिका शक्तिर्ना

न हृदयं लोको मनोज्योतिर्यो वैतं पुरुषं विद्यात्सर्वस्यात्मनः परायणः स वै वेदिता स्याद्याज्ञवल्क्य
वेदवा अहंतं पुरुषं सर्वस्यात्मनः परायणं यमात्थ एवायं पुत्रमयः पुरुषः स एष वै देवशाकल्यत
स्य को देववेति प्रजापतिरिति होवाच ॥ १७ ॥ शाकल्येति होवाच याज्ञवल्क्यस्त्वास्वविदिमे ब्रा
ह्मणा अंगारावक्ष्यणमकृता इति ॥ १८ ॥ याज्ञवल्क्येति होवाच शाकल्यो यदिदं कुरुषां चाला
नां ब्राह्मणानत्यवादीः किं ब्रह्म विद्वानिति दिशो वेदसदेवाः सप्रतिष्ठा इति यदि शो वेत्थ सदेवाः सप्रति
ष्ठाः ॥ १९ ॥ किं देवतो स्यां प्राच्यां दिश्यसीति आदित्यदेवत इति स आदित्यः कस्मिन् प्रतिष्ठित
इति च क्षुभीतिकस्मिन्नुचक्षुः प्रतिष्ठितमिति रूपेण्विति च क्षुषाहिरूपाणि पश्यति कस्मिन् नुरूपा

स्यादेहाभिरक्षणे ॥ अरक्षितान्मानुषादीन् श्वानो वायुर्व्यासिवा ॥ शिवस्य च तथोभायाः प्राणात्मा शेष आ
श्रयः ॥ शेषस्यापानरूपा सा आरत्ये व्यव्यपाश्रयः ॥ तस्याव्यानाभिधो वायुर्विशिष्टानो यतो हि सः ॥ उन्ने
तृत्वा दुदानाख्यातस्य श्रीराश्रयः सदा ॥ समानाख्यो हरिस्तस्याः संहवक्ष्यनयत्यसौ ॥ स्वारस्यानकास्त्वन्ये
सर्वेषां चेष्टको हि सः ॥ स एष भगवान्नैवं श्रीवदन्त्याश्रयो हरिः ॥ न च ब्रह्मादिव द्विष्णुर्नैवा सौ वद्धवत्कचि

तु ॥ नचमुक्तवदीशेशःकुतएवजडोपमः ॥ अपाहोशीर्यसंगोसावसितश्चनरिष्यति ॥ नहिसर्वा
त्मनाक्कापिकेनचिज्ज्ञायतेक्वचित् ॥ स्वल्पोपिशीर्यनैवकारणात्कार्यतोपिवा ॥ नलिप्यतेजगन्नाथःक
चिद्वोषेणकेनचित् ॥ भूतपूर्वाभविष्योवाबोधोनास्यकुतश्चन ॥ नचनाशोभवेद्वकापिननशिष्यतिचक्वचि
तु ॥ अन्यत्सर्वगृहीतंहितेनज्ञानादिनासदा ॥ अशीर्यत्वादयोन्ध्येषां सर्वेषां तन्मसदतः ॥ अतस्तस्यापिबै

णिप्रतिष्ठितानीतिहृदयइतिहोवाचहृदयेनहिरूपाणिजानातिहृदयेद्येवहोवरूपाणिप्रतिष्ठितानिभ
वंतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २० ॥ किंदेवतोस्यांदाक्षिणाद्यांदिश्यसीतियमदेवतइतिसयमःक
स्मिन्प्रतिष्ठितइतियज्ञइतिकस्मिन्नुयज्ञःप्रतिष्ठितइतिदक्षिणायामितिकस्मिन्नुदक्षिणाप्रति
ष्ठितेतिश्रद्धायामितियदाह्येवश्रद्धत्तेऽथदक्षिणांदादातिश्रद्धाया ॥ ह्येवदक्षिणाप्रतिष्ठितेति
कस्मिन्नुश्रद्धाप्रतिष्ठितेतिहृदयइतिहोवाचहृदयेनश्रद्धांजानातिहृदयेद्येवश्रद्धाप्रतिष्ठि
ताभवतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २१ ॥ किंदेवतोस्यां प्रतीच्यांदिश्यसीतिवरुणदेवतइति
सवरुणःकस्मिन्प्रतिष्ठितइत्यप्स्वितिकस्मिन्वापःप्रतिष्ठिताइतिरेतसीतिकस्मिन्चुरेतःप्रतिष्ठि
तमितिहृदयइतितस्मादपिप्रतिरूपंजातमाहुर्हृदयादिवमसोहृदयादिवनिर्मितइतिहृदयेद्ये

षम्यान्नेतिनेत्याहन्तश्रुतिरित्यादिच ॥ तद्गुणानां सुपूर्णानां विष्टुष्टं प्रतिबिंबितम् ॥ श्रीभुक्तेतद्गुणान्ब्रह्मातस्य रुद्रादयोपिचेत्यादिच ॥ अहंज्ञानममयलीनमित्यहलीकएवाहल्लिकः ॥ अज्ञेत्याक्षिपति ॥ नहिगृह्यतइत्यादिनाग्रहणशीरणादिषु सर्वप्रमाणाभावं दर्शयति ॥ नेतिनेत्यादिरूपेण विज्ञापितगुणोपितु ॥ विशेषोपेक्षया पृष्टो न शाकल्यो विवेदतमिति ब्रह्मांडे ॥ तदपेक्षां विनैवासौ निर्गत्य पुरुषोत्तमः ॥ बहृत्येवानिशं सर्वनि

रूढतेनतज्जगत् ॥ प्रतिप्रतिस्थितोरूपैर्यस्माद्धत्तेहरिःसदा ॥ अतःप्रत्युद्यतेनेनव्यक्ताव्यक्तमिदंजगदि
तिब्रह्मतर्क ॥ नविनोपनिषद्भिःसद्देयःकेनापिकस्यचित् ॥ अतऔपनिषत्कतंप्राहुर्विष्णुसनातनमिति
च ॥ प्रश्नोवादेचजल्पादौकर्तव्यःप्रतिवादिना ॥ तदुक्तिमात्रेप्रामाण्यंयदिनास्यागमांतरम् ॥ अपेक्षि
तंयदांशकादर्शनीयस्तदागमः ॥ निःशंकत्वेनयोवक्ताप्रश्नानामुत्तरंसदा ॥ आनुकूल्येनागमानानांशंक्यंत

वरेतःप्रतिष्ठितंभवतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २२ ॥ किंदेवतोस्यामुदीच्यांदिश्यसीतिस्मोम
देवतइतिसोमःकस्मिन्प्रतिष्ठितइतिदीक्षायामितिकस्मिन्नुदीक्षाप्रतिष्ठितेतिस्त्यइतितस्मा
दपिदीक्षितमाहुःसत्यंवदेतिसत्येह्येवदीक्षाप्रतिष्ठितेतिकस्मिन्नुसत्यंप्रतिष्ठितमितिहृदयइति
ह्योवाचहृदयेनहिसत्यंजानानिहृदयेह्येवसत्यंप्रतिष्ठितंभवतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २३ ॥
किंदेवतोस्यांश्रुवायांदिश्यसीत्यग्निदेवतइतिसोमःकस्मिन्नुप्रतिष्ठितइतिवाचीतिकस्मिन्नुवा
क्प्रतिष्ठितेतिहृदयइतिकस्मिन्नुहृदयंप्रतिष्ठितमिति ॥ २४ ॥ अहह्दिकेतिहोवाचयाज्ञव
ल्क्ययोज्यैतदन्यत्रास्मन्मन्यामैयद्येनद्वयत्रास्मत्स्याच्छानोवैनदधुर्वयाऽसिबैनद्विमधीर
च्रिति ॥ २५ ॥ कस्मिन्नुत्वंचात्माचप्रतिष्ठितौस्थइतिप्राणइतिकस्मिन्नुप्राणःप्रतिष्ठितइत्यपान

द्वचःकचित् ॥ दशतालोदशमुखोलालाटत्रिंशकस्तथा ॥ सार्धोन्वितश्चैवपुनःपर्यग्दशशिरास्तथा ॥
पंचोराःसप्तपादोयोनांशंकयंतद्वचःकचित् ॥ नवांगुलमुखोयस्तुगलेचचतुरंगुलः ॥ चतुर्विंशंगुलतनुस्त
द्वाक्यंदेवपूजितम् ॥ प्राधान्याल्लक्षणोपेतोदुर्लक्षणयुतोपिसन् ॥ तस्यापिवाक्यंमानंस्यात्किमुसर्वयुत
स्यतु ॥ प्रायोदेवाश्चक्रबयोनसर्वशुभलक्षणाः ॥ ऋतेविष्णुसुरश्चैष्ठं ब्रह्माणंवाप्यनंतरम् ॥ यस्मान्निबिडु

षां वाक्यमाशङ्कयंकेनचित्कचित् ॥ तस्माद्वेदेषुसर्वेषुकथाः प्रश्नोत्तरात्मिकाः ॥ न प्रमाणांतरंतत्रपृच्छंति घटनां विना ॥ एतस्मादाश्वलाद्याश्चप्रपञ्चलुर्नैवकुत्रचित् ॥ आगमंयाज्ञवल्कयोक्तेरन्यंतं मिथिलोपिचेति ब्रह्मतर्कैः ॥ यश्छिन्नविचिकित्सस्तुच्छिनस्यपिचसंशयान् ॥ तस्यपर्येषणंकुर्याद्वितीच्छन्नोतदक्षिणामिति च भारते ॥ षण्णवत्यंगुलोयस्तुन्ययोधपरिमंडलः ॥ दशतालश्चतुर्हस्ताः सदैवैरपिपूज्यतइतिवायुग्रोक्तेः ॥

इतिकस्मिन्वपानः प्रतिष्ठितइतिव्यानइतिकस्मिन्नुव्यानः प्रतिष्ठितइत्युदानइतिकस्मिन्नुदानः प्रतिष्ठितइतिसमानइतिसएषनेतिनेत्यात्माऽगृह्योनहिगृह्यतेऽशीर्थोनहिशीर्थतेऽसंगोनहिसंज्यतेऽसितोनव्यथतेनरिष्यत्येतान्यद्यावायननान्यद्यौलोकाअद्यौदेवाअद्यौपुरुपासयस्तान्पुरुषाच्चिरूह्यप्रत्यूह्यात्यक्वामत्तंवौपनिषदंपुरुषंपृच्छामितंचेन्मेनविवक्ष्यमिमुर्धातेविपतिष्यतीति तत्तुहनेनेशाकल्यस्तस्यहमूर्धाविपपातापिहास्यपरिमोषिणोस्थीन्यपजहुरन्यन्मन्यमानाः ॥ २६ ॥ अथहोवाचब्राह्मणाभगवंतोयोवः कामयतेसमापृच्छतुसर्ववामापृच्छतयोवः कामयतेतंवः पृच्छामिसर्वान्वावः पृच्छामीनितेहब्राह्मणानदधुषुः ॥ २७ ॥ तान्हैतैः श्लोकैः पप्रच्छ ॥ यथादृक्षोवनस्पतिस्तथैवपुरुषोमृषा ॥ तस्यलोमानिपर्णानित्वगस्योत्पाटिकात्र

अतएवचसर्वांगेषुप्रतिसंहितमाचार्यलक्षणमुच्यते ॥ यथावनस्पतौवृक्षइत्यंशब्दोऽमृषातथैवपुरुषेपुरुषशब्दोविद्यमानएव ॥ सचनित्यत्वेसंभवति ॥ पुरुकालेपिसत्पुरुषइति ॥ स्नावमध्येयत्तिथिरंविद्यतेस्थिसंखीनंतद्वारुसंश्लिष्टपारावत् ॥ वृक्षोमूलाद्रोहतीत्यंगीकारमात्रम् ॥ यत्समूलमावृहेयुरितितस्यापिदूषणात् ॥ अन्यस्यरेतसोजननमपिजीवतः पुरुषांतरस्याभावे ॥ प्रलयेतुसर्वप्रलयात्कस्मादुत्पत्तिः ॥ त

रृष्टं सर्वं कुरु मशकयत्वा पुरुषस्य पुनरुपत्तौ कारणं भगवंतं जानंतोऽपि तूष्णीं मृषयो बभूवुः ॥ पुरुषनामक
त्वान्नित्यस्य जीवस्य यावन्मुक्तिः पुनरुपत्त्या भवितव्यं न शरीरेण सह नाशः ॥ तस्य च स्वात्मत्वावस्थानं व्याद
न्येनोत्पादेकनभाव्यम् ॥ कोसाविति प्रश्नाशयः ॥ तेषु तूष्णीं भूतेषु स्वयमेव परिहरति विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति ॥
तस्याप्यन्यउत्पादक इत्याशं कामाभूदिति जातएव न जायत इत्याह ॥ पुरुषांतरापेक्षया पुनः शब्देन न तु क्रिया
भ्यासापेक्षया ॥ एकएव हरिर्बिधुः पुनरन्योन विद्यत इति वत् ॥ रतिरिष्टः ॥ तिष्ठमानस्य तद्विदः परायणम् ॥

हिः ॥ त्वच एवास्य रुधिरं प्रस्यंदित्व च उत्पटः ॥ तस्मात्तदा तृणात्प्रेतिरसो वृक्षादि बाहतात् ॥
मांस्मान्यस्य शकराणि किञ्चाटं स्नावतस्थिरम् ॥ अस्थीन्यंतरतो दारुणिमज्जामज्जोपमाकृता ॥
यद्दृक्षो वक्त्रो रोहति मूलाभ्रवतरः पुनः ॥ मर्त्यः स्विन्मृत्युना वृक्कणः कस्मान्मूलात्प्ररोहति ॥ रेतस इ
ति मावोचत जीवतस्तत्र जायेते ॥ धानारुह इवैवृक्षो जसात्प्रेत्य संभवः ॥ यत्समूलमावृहेयुर्दृक्षं
न पुनराभवेत् ॥ मर्त्यः स्विन्मृत्युना वृक्कणः कस्मान्मूलात्प्ररोहति ॥ जातएव न जायते कोन्वेनं
जनयेत्पुनः ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्मरतिर्दातुः परायणम् ॥ तिष्ठमानस्य तद्विद इति ॥ २८ ॥ इ
ति शाकल्यब्राह्मणम् ॥ ९ ॥ इति श्रीबृहदारण्यके पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

विजित्य सर्वां पृच्छया ज्ञातुं वल्क्यः पुनर्मुनीन् ॥ यथा वनस्पतौ वृक्षशब्द एव व्यथार्थतः ॥ पुरुषेऽपि हितच्छदो
नित्यत्वादेव युज्यते ॥ तस्मान्नास्य शरीरेण नाशस्तस्मात्पुनर्जनिः ॥ आमुक्तेर्भविता नित्यं कुतस्तदिति चो
च्यताम् ॥ रेतसो जननं यावत्प्रलयस्तावदेहि ॥ निर्मूलस्य च वृक्षस्य प्रलये पुरुषस्य च ॥ पुनरुत्पादको यस्तं
वदंतु मम कृत्स्नशः ॥ धानाजात इवायं हि दृश्यते विदुषांतरुः ॥ अस्वान्तं व्यात्तु विदुषा नैव तत्कारणं भवेत् ॥

अंजसापेत्यसंभूतिकारणतद्वदंतुनः ॥ प्रेत्यसंभूतिकर्ताहिस्वतंत्रो घटेतेयतः ॥ इति पृष्टास्तु मुनयो न वक्तुं शो-
कुरंजसा ॥ तद्वेत्तारोपितस्य श्रमनिर्मूलनबलो जिज्ञताः ॥ अधाण्यांस्तत्प्रभावेन धर्षितानां शक्यदा ॥ स्व-
यमेव तदोवाच याज्ञवल्क्यो महामुनिः ॥ पूर्णानंदो हरिर्नान्यः कारणं सृज्यसर्जने ॥ नैवास्य जनकः कश्चिन्न-
त्यजतोऽसौ हरिः ॥ सप्रियः सर्वदा तूणां ज्ञानिनो परमप्रियः ॥ येतु तद्भावितानित्यंतेषामेष परायणमिति ना-
रायणीये ॥ इति शाकल्यब्राह्मणम् ॥ ५॥ ९ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते बृहदारण्यको-

जनकोर्हैव देह आसांच केतुहयाज्ञवल्क्य आववाजत ॥ होवाच याज्ञवल्क्य किमर्थमचारीः प-
शुनिच्छन्नपर्वतानित्युभयमेव स भ्राळिति होवाच ॥ १ ॥ यत्ते कश्चिदब्रवीत्तच्छृणु वामेत्यब्रवी-
न्मेजित्वा शैलिनिरागैर्ब्रह्मेति यथा मातुमान्पितृमानाचार्यवान्ब्रूयात्तथा तच्छैलिनो ब्रवीद्वाग्वै-
ब्रह्मेत्यवदतो हि किं स्यादित्यब्रवीत्तु ते तस्यायतनं प्रतिष्ठाप्रज्ञेत्येन दुपासीत का प्रज्ञता याज्ञवल्क्य वा-
सवै नो ब्रूहि याज्ञवल्क्य वागेवायतनमाकाशः प्रतिष्ठाप्रज्ञेत्येन दुपासीत का प्रज्ञता याज्ञवल्क्य वा-
गेव स भ्राळिति होवाच वाचवै स भ्राड्बुधुः प्रज्ञायत न्क्वेदो यजुर्वेदः सामवेदो थर्वा गिरस इति हासः
पुराणं विद्या उपनिषदः श्लोकाः सूत्राण्यनुव्याख्याना निव्याख्या नानीष्टुतमा शितं पायितमयं
पनिषद्वाण्येपंच मोध्यायः ॥ ५ ॥

अणुर्मणवांस्तद्विषयां निर्णयान्वक्तुं वा ॥ प्रतिष्ठाप्रतिमाप्रोक्ताप्रतिरूपेण संस्थितेः ॥ प्रतिमाधिकसादृश्या-
न्मुख्याविष्णोः सदा रमा ॥ दीप्तत्वादासमंतात्साचाकाश इति गीयते ॥ प्रत्येकं विष्णुरूपानामन्यदायतनं पु-
थगित्यध्यत्समे ॥ प्रतिमानमवस्थानं हरस्य नाम सार्थकम् ॥ चतुष्टयं दज्ञानं सम्यग्विद्याफलं तदेति च ॥ का-
प्रज्ञता वागेवेत्यादेर्यथार्थम्यभेदः ॥ अमिताक्षरं पंचरात्रं विद्येत्याहुर्मनीषिणः ॥ मिताक्षरं श्लोकवाच्यमुभ-

यवेदईर्यतइतिब्रह्मांडे ॥ सूत्रंतुब्रह्मसूत्राख्यंमहामीमांसिकातथा ॥ तथासांकर्षणंमूत्रंब्रह्मनकर्ता
 दयस्तथा ॥ प्रकाशिकानिर्णयश्चतत्त्वनिर्णयएवच ॥ व्याख्येयैककथिताःसर्वाःस्वयंभगवताकृ-
 ताः ॥ बृहत्तर्कादयःसर्वाअनुव्याख्याःप्रकीर्तिताइतिप्रतिसंख्येयाने ॥ वाग्विष्णुवार्चकत्वेनप्राणःप्र-
 णयनास्त्वयम् ॥ मनोमंतृत्वतोनित्यंसचक्षुःसर्वदर्शनात् ॥ श्रोत्रंश्रवणशक्तिवाद्भृदयंहृदतोयतइतिप्र-
 चलोकःपरश्चलोकःसर्वाणिचभूतानिवाचैवसम्प्रादुप्रज्ञायतेवाचैवसम्प्रादुपरमंब्रह्मनैनंवाग्जहाति
 सर्वाण्येनंभूतान्यभिक्षरंतिदेवोभूत्वादेवानप्येतियएवंविद्वानेतदुपास्तेहस्त्युपभस्सहस्रंददामी-
 तिहोवाचजनकोवैदेहःसहोवाचयाज्ञावल्क्यःपितामेमन्यतनाननुशिष्यहरेतेति॥ २॥यदेवतेक
 श्चिदब्रवीत्तच्छृण्वामेत्यब्रवीन्मउदंकःशौल्बायनःप्राणोवैब्रह्मेतियथामातृमान्पितृमानाचार्य
 वान्ब्रूयात्तथातच्छौल्बायनोब्रवीत्प्राणोवैब्रह्मेत्यप्राणतोहिकिंस्यादित्यब्रवीत्तुतेतस्यायत-
 नंप्रतिष्ठांनमेब्रवीदित्येकपाद्वाएतत्सम्प्राडितिसेवैनोब्रूहि याज्ञवल्क्यप्राणएवायतनमाकाशःप्र-
 तिष्ठाप्रियमित्येनदुपासीतकाप्रियतायाज्ञावल्क्यप्राणएवसम्प्राडितिहोवाचप्राणस्यैवसम्प्रादु-
 कामायायाज्यंथाजयत्यप्रतिगूद्यस्यप्रतिगूह्यात्यपितत्रवधाशंकंभवतियांदिशमेतिप्राणस्यैवस-
 त्याहारे ॥ अन्नंप्राणंचक्षुःश्रोत्रंमनोवाचमितीत्यादिच ॥ वागादिषुस्थितंविष्णुंयउपास्तेसैदेवतु ॥
 बागादिनाम्नानैंसंप्रजहातिकदाचनेतिसत्तत्त्वे ॥ अतआयतनमेववाग्निंद्वियादि ॥ परमंब्रह्मेतिवच-
 नान्चवाग्निंद्वियादिमात्रमुपास्यम् ॥ प्रतिमाद्यंहृरित्वेनपृथिव्याद्यमथापिवा ॥ इंद्रियप्राणजीवाद्यम-
 थवायउपासते ॥ मिथ्योपास्तिमततेषांनिष्कृतिर्नकदाचन ॥ अतिदुःखेपंतत्यद्वातमस्यंधेपंतंगवदि

त्युपासना निर्णये ॥ सर्वे द्वियेषु या विष्णोरुपासायुगपत्सदा ॥ देवानामेव योग्यासातया देवत्वमाप्नुयुः ॥ सर्वे
 देवपदे योग्याः सायुज्यं स्वोत्तमेष्वथ ॥ संप्राप्य ब्रह्मणा सार्धं प्राप्नुयुः पुरुषोत्तमम् ॥ दुहंति सर्वभोगांश्चेतभ्यो
 न्ये मुक्तिगानराः ॥ स्वोत्तमेभ्यश्चेदेवेभ्यस्ते मुक्ता हरये सदेति च ॥ प्रविश्य देहं यो भोगः स्वहृत्पव्यतिरेकतः ॥
 सायुज्यमिति तं प्राहुः संयुक्तत्वा द्विशेषत इति च ॥ इन्द्रियेषु स्थितं विष्णुमुपासीत क्रमेण तु ॥ सदा देवपदा यो
 आट्कामाय प्राणौ वै स आट्परमं ब्रह्म नैनं प्राणो जहानि सर्वाण्येनं भूतान्यभिक्षरंति देवो भूत्वा दे-
 वानप्येत्य एवं विद्वानेन दुपास्ते हस्त्यृषभः सहस्रं ददामीति होवाच जनको वै देहः सहोवाच याज्ञ-
 वल्क्यः पिता मे मन्यत नाननुशिष्य हरेतेति ॥ ३ ॥ यदेव ते कश्चिदब्रवीत्तच्छृणवा मेत्यब्रवी-
 न्मेव द्कुर्वाणंश्चक्षुर्वै ब्रह्मेति यथा मातुमान्पितृमानाचार्यवान्ब्रूयात्तथा तद्ग्राणो ब्रवीच्चक्षुर्वै ब्रह्मे-
 त्यपश्यतो हि किं स्यादित्यब्रवीत्तु ते तस्यायतनं प्रतिष्ठां न मे ब्रवीदित्येकपाद्वा एतत्सम्प्राडिति स वै
 नो ब्रूहि याज्ञवल्क्य चक्षुरेवायतनमाकाशः प्रतिष्ठासत्यमित्येन दुपासीत कासत्यतायाज्ञवल्क्य
 चक्षुरेव सम्प्राडिति होवाच चक्षुषा वै सम्प्राट्पश्यंतमादुरद्राक्षीरिति स आह्राद्राक्षमिति तत्सत्यं भ-
 वति चक्षुर्वै सम्प्राट्परमं ब्रह्म नैनं चक्षुर्जहानि सर्वाण्येनं भूतान्यभिक्षरंति देवो भूत्वा देवानप्येत्य
 ग्यः समानुषसुरो भवेत् ॥ मानुषा देवलो कस्थास्ते प्रोक्ता मानुषाः सुराः ॥ मानुषा देवसायुज्यं यां त्युपासनया
 नयेति च ॥ ऋषभान्गजमिश्रांस्तुक्षत्रियोगुरुदक्षिणाम् ॥ विप्रो दद्याद्दृषणेन वै श्रेयो गः प्रतिविद्य क मिति च
 मानसं हितायाम् ॥ अन्यथा विद्यया मुक्तिः सुराणामन्ययानूनाम् ॥ तत्रापि योग्यता भेदात्प्रतिभेदा अवां-
 तराः ॥ यथा यस्य विमुक्तिः स्यात्तद्वातामुख्यतोगुरुः ॥ एकदेशे गुरुत्वस्यादन्यविद्या प्रदस्यत्विति च ॥ प्रा-

णसंस्थस्यैवैविष्णोःसंप्रीत्यैभोजनंभवेत् ॥ तदिच्छयैवचौर्यादिकुर्युरज्ञापिध्रुवम् ॥ तथापितंजानीयुः
प्राणात्मानंजनार्दनमितिप्रवृत्ते ॥ यच्चक्षुषिस्थितंरूपंविष्णोश्चक्षुस्तदुच्यते ॥ शब्दादेरप्यापरोक्ष्येतद्धेतु
र्विश्वनामकम् ॥ तद्रतस्यततोविष्णोःकंठस्थानगमोयदा ॥ तदास्वमोभवेज्जाग्रद्वर्शनंनैवजायते ॥ चक्षु

एवंविद्वानेतदुपास्तेहस्त्यृषभःसहस्रंददामीतिहोवाचजनकोहवैदेहःसहोवाचयाज्ञवल्क्यः
पितामेमन्यतनाननुशिष्यहरेतेति ॥ ४ ॥ यदेवतेकश्चिदब्रवीत्तच्छृणवाभेत्तब्रवीन्मे
गर्दमीविपीतोभारद्वाजःश्रोत्रवैब्रह्मेतिथामातृमान्पितृमानाचार्यवान्ब्रूयात्तथातद्भारद्वाजो
ब्रवीच्छ्रोत्रवैब्रह्मेत्यशृण्वतोहिकिंस्यादित्यब्रवीत्तुतेतस्यायतनंप्रतिष्ठानंमेब्रवीदित्येकपाद्वा
एतत्सम्प्राडितिसैवनोब्रूहि याज्ञवल्क्यश्रोत्रमेवायतनमाकाशःप्रतिष्ठानंतइत्येनदुपासीतकानं
ततायाज्ञवल्क्यदिशएवसम्प्राडितिहोवाचतस्माद्वैसम्प्राडपियांकांचदिशंगच्छतिनैवास्याअं
तंगच्छत्यनंताहिदिशःदिशैवैसम्प्राड्श्रोत्रश्रोत्रवैसम्प्राड्परमंब्रह्मनैनंश्रोत्रंजहातिसर्वाण्येनं
भूतान्यभिक्षरंतिदेवोभूत्वादेवानप्येतियएवंविद्वानेतदुपास्तेहस्त्यृषभःसहस्रंददामीतिहोवाच
जनकोहवैदेहःसहोवाचयाज्ञवल्क्यःपितामेमन्यतनाननुशिष्यहरेतेति ॥ ५ ॥ यदेवतेकश्चि
दब्रवीत्तच्छृणवाभेत्तब्रवीन्मेसत्यकामोजाबालोमनोवैब्रह्मेतिथामातृमान्पितृमानाचार्यवा
न्ब्रूयात्तथातद्जाबालोब्रवीन्मनोवैब्रह्मेत्यमनसोहिकिंस्यादित्यब्रवीत्तुतेतस्यायतनंप्रतिष्ठानं

निर्मिलनंचस्यात्सर्वैद्रियगुणैःसह ॥ चक्षुरात्माततोविष्णुःसत्यमित्यभिधीयतइतिच ॥ सर्वव्यापीतुभग
वाननंतइतिकीर्तितः ॥ दिङ्नामासतुविज्ञेयोदिक्षुस्थोनित्यदेशनादितिच ॥ मनःस्थितस्ययद्विष्णोःसं

बंधदेवकामतः ॥ जातः सुतः सुखे हेतुः परानंदो हरिः किम्बिति ब्रह्मतर्कः ॥ सदाप्रतिष्ठितानि भवंति विशेषतोऽपि
 प्रतिष्ठितानि सुप्तौ ॥ हृदये सर्वशोभ्यापी प्रादेशः पुरुषोत्तमः ॥ जीवानां स्थानमुद्दिष्टः सर्वदेवसनातनः ॥ ह
 मे ब्रवीदित्येकपाद्वा एतत्स आदितिसैवै नो ब्रूहि याज्ञवल्क्य मन एवायतनमाकाशः प्रतिष्ठाऽनंद
 इत्येनदुपासीत कानंदतायाज्ञवल्क्य मन एव स आदिति होवाच मनसा वै स आदृस्त्रियमभिहार्य
 नेतस्यां प्रतिरूपः पुत्रो जायते स आनंदो मनो वै स आदृ परमं ब्रह्म नैनं मनोजहाति सर्वाण्येनं भूता
 न्यभिस्तरंति देवो भूत्वा देवानप्येतिय एवं विद्वानेतदुपास्ते ह स्त्यूषभ ॥ सहस्रं ददामीति होवाच ज
 नको वै देहः सहोवाच याज्ञवल्क्यः पिता मे मन्यत नाननु शिष्य हरेति ॥ ६ ॥ यदेव ते कश्चिदब्र
 वीत्तच्छृणवा मेत्यब्रवीन्मे विदग्धः शाकल्यो हृदयं वै ब्रह्मेति यथा मातृमान्पितृमानाचार्यवान्ब्रू
 यात्तथा तच्छाकल्यो ब्रवीच्छृदयं वै ब्रह्मेत्यहृदयस्य किं ॥ स्यादित्यब्रवीत्तु ते तस्यायतनं प्रतिष्ठां न
 मे ब्रवीदित्येकपाद्वा एतत्स आदितिसैवै नो ब्रूहि याज्ञवल्क्य हृदयमेवायतनमाकाशः प्रतिष्ठा
 स्थितिरित्येनदुपासीत कास्थिततायाज्ञवल्क्य हृदयमेव स आदिति होवाच हृदयैव स आदृ सर्वेषां
 भूतानामायतनं ॥ हृदयैव स आदृ सर्वेषां भूतानां प्रतिष्ठा हृदये होव स आदृ सर्वाणि भूतानि प्रतिष्ठ
 तानि भवंति हृदयैव स आदृ परमं ब्रह्म नैनं ॥ हृदयं जहाति सर्वाण्येनं भूतान्यभिस्तरंति देवो भूत्वा दे
 वानप्येतिय एवं विद्वानेतदुपास्ते ह स्त्यूषभ ॥ सहस्रं ददामीति होवाच जनको वै देहः सहोवाच याज्ञ
 त्कर्णिकामूलगतः सौगुह्याय प्रमाणकः ॥ मूलेश इति नामास्मिन्सर्वजीवाः प्रतिष्ठिताः ॥ अंगुष्ठमात्रे पुरुषे
 कर्णिकायस्थिते हरौ ॥ प्रविशंति सुषुप्तौ तु प्रबुध्यंते ततस्तथा ॥ सोऽयं त्रिरूपो भगवान् हृदयाख्यः प्रकीर्तित इ

तिच ॥ स्थानमायतनं प्रोक्तं प्रतिष्ठाधारकः पुमानिति च ॥ इति षडाचार्यब्राह्मणम् ॥ ६ । १ ॥
स्वयोग्यं ज्ञानं श्रोतुं सिंहासनाद्वरुह्योपसदनं कृत्वोवाच ॥ यत्स्वात्मना प्राप्यं मुक्तौ तदुपास्यैव मुक्तिर्भवती
त्यतः प्राप्यं पृच्छति ॥ वृद्धैः प्राप्यतमत्वात्तु वृद्धारक इति स्थित इति च पादो ॥ राज्ञां हृदयसंस्थो य इन्द्रो नाम ज
नार्दनः ॥ स इद्रे च यमैश्चैव संप्राप्यो मुक्तराजभिः ॥ तस्मात्तेषामुपास्यः स विराणनामा तदाश्रया ॥ श्रीस्तयोः

वल्क्यः पिता मे मन्यत नाननुशिष्यहरेतेति ॥ ७ ॥ इति षडाचार्यब्राह्मणम् ॥ ६ । १ ॥

जनको ह वै देहः कूर्चा दुपावसर्पं भ्रुवा च नमस्ते स्तु याज्ञवल्क्यानुमाशाधीतिसहोवाच यथा वै स
म्राणमहान्तमध्वानमेष्यन्नथं वानावांसमाददीतैवैवाभिरुपनिषद्भिः समाहितात्मा स्येवं वृंदा
रक आढ्यः सन्नधीतवेद उक्तोपनिषत्क इतो विमुच्यमानः कृगमिष्यसीति नाहंतं ऋगवन्वेदयत्रग

स्तु निरेषा हि प्राणेन क्रियते सदा ॥ कर्णौ पि धाय याज्ञेया सर्ववेदात्मिका हि सा ॥ काशनात्सर्वजीवानामाका
श इति सा स्तुतिः ॥ जायतां सर्वजीवानां सविष्णुर्दक्षिणाक्षिगः ॥ तस्य पूर्वदिशो द्राग्नीसभा र्योऽसंप्रतिष्ठितौ ॥
यमराक्षसौ दक्षिणस्यां वरुणो वायुरेव च ॥ पश्चिमायामुत्तरस्यां सोमेशानौ प्रतिष्ठितौ ॥ ब्रह्मा प्रधानवायु
श्चतथोर्ध्वायां दिशि स्थितौ ॥ अधरस्यां शेषक्रामौ सभार्याः सर्व एव च ॥ एकैकस्थ्यां हि चत्वारो नेतृत्वात् प्राण
नामकाः ॥ इन्द्रियाभिमतैश्चैव प्राणा इत्येव शब्दिताः ॥ त्वत्पसादाद्यदभयमस्माकं प्रातं ते देवतवत्तृप्तये स्तुना

न्यद्वयंप्रयुपकर्तुं शक्नुम इत्यर्थः ॥ स भगवान्स्वकृतेन तुष्येदिति वत् ॥ इंधो दीप्तः ॥ जीवभोगस्य भोक्ते शो

मिष्यामीत्यर्थवैते हंत दक्षयामियत्र गमिष्यसीति सहो वाचब्रवीतु भगवानिति ॥ १ ॥ इंधो ह वै
नामैष यो यंदक्षिणे क्षन्पुरुष स्नंवा एतमिधं संतमिद्र इत्याचक्षते परोक्षेणैव परोक्षमिमांश्च विदेवाः
प्रत्यक्षद्विषः ॥ २ ॥ अथैतद्दामेक्षिणि पुरुषरूपमेवास्वपत्नी विराट् तयोरेपसंस्तावो यएषोत
हृदय आकाशोऽथैनयोरेतदन्नं यएषोत हृदये लोहितपिंडोऽथैनयोरेतत्प्रावरणं यदेतदंत हृदये जा
लकमिवाथैनयोरेषा मृतिः संचरणीयैषा हृदयादूर्ध्वानाड्युच्चरति यथा केशः सहस्रधाभिन्न एवम
स्यैताहि तानामनाड्योत हृदये प्रतिष्ठिता भवंत्येताभिर्वा एतदास्रवति तस्मादेव प्रविविक्ता हारत
र इवैव भवत्यस्माच्छारीरादात्मनः ॥ ३ ॥ तस्य प्राची दिक् प्राञ्चः प्राणादक्षिणा दिग्दक्षिणाः
प्राणाः प्रतीची दिक् प्रत्यञ्चः प्राणा उदीची दिग्दुश्चः प्राणा ऊर्ध्वा दिग्दूर्ध्वाः प्राणा अवाची दिग्वाञ्चः
प्राणाः सर्वादिशः सर्वे प्राणाः स एषेनेति नेत्यात्माऽगृह्यो न हि गृह्यतेऽशीर्यो न हि शीर्यते असंगो न हि
सज्यतेऽसितो न व्यथते न रिष्यत्यभयैव जनकप्राप्तो सीति होवाच याज्ञवल्क्यः सहो वाच जनको ह
वैदेहोऽभयं त्वागच्छ ताद्यायाज्ञवल्क्य यो नो भगवच्च भयं वेदयेसेन मस्तेस्त्वमेविदेहा अयमहम
स्मि ॥ ४ ॥ द्वितीयं कूर्चब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ २ ॥

जीवस्तद्भोगभुङ्क्तु ॥ विविक्तभुगिवातो सौ भगवान्पुरुषोत्तम इति पादो ॥ इति कूर्चब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ २ ॥

याज्ञवल्क्योवरंद्वाराज्ञासंवादकामुकः ॥ वैदेहनगरंप्रायात्संतोयच्छास्त्रोलुपाइतिस्कादि ॥ तथापिस
आडेवपूर्वंप्रच्छ ॥ आत्माभगवानेवास्यज्योतिः ॥ भावेऽभावेपिसूयादिजीवानांविष्णुरेवहि ॥ ज्योति

जनकह्वैदेहंयाज्ञवल्क्योजगामसमेतेनवदिष्यइत्यथह्यजनकश्चैवेदेहोयाज्ञवल्क्यश्चा
ग्रिहोत्रेसमूदातेतस्मैहयाज्ञवल्क्योवरंददौसहकामप्रश्नमेवनेतह्नास्मैददौतह्सम्राडेवपूर्व
पप्रच्छ ॥ १ ॥ याज्ञवल्क्यकिंज्योतिरयंपुरुषइत्यादित्यज्योतिःसम्राडितिहोवाचादि
त्येवैवायंज्योतिषास्तेपल्ययतेकर्मकुरुतेविपल्येतीत्येवैवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ २ ॥ अस्त
मितआदित्येयाज्ञवल्क्यकिंज्योतिरेवायंपुरुषइतिचंद्रमाएवास्यज्योतिर्भवतीतिचंद्रमैसवा
यंज्योतिषास्तेपल्ययतेकर्मकुरुतेविपल्येतीत्येवैवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ ३ ॥ अस्तमित
आदित्येयाज्ञवल्क्यचंद्रमस्यस्तमितेकिंज्योतिरेवायंपुरुषइत्यग्रिरेवास्यज्योतिर्भवतीत्यग्रि
नैवायंज्योतिषास्तेपल्ययतेकर्मकुरुतेविपल्येतीत्येवैवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ ४ ॥ अस्त
मितआदित्येयाज्ञवल्क्यचंद्रमस्यस्तमितेशांतिश्रौकिंज्योतिरेवायंपुरुषइतिवागेवास्यज्यो-
तिर्भवतीतिवाचैवायंज्योतिषास्तेपल्ययतेकर्मकुरुतेविपल्येतीत्येवैवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ ५ ॥ अस्त
पाणिर्नविनिर्नायतेऽथयत्रवागुच्चरत्युपैवतत्रन्येतीत्येवैवैतद्याज्ञवल्क्य ॥ ५ ॥ अस्त
मितआदित्येयाज्ञवल्क्यचंद्रमस्यस्तमितेशांतिश्रौतायांवाचाकिंज्योतिरेवायंपुरुषइत्यात्मै
स्तथाप्यभावेतुतज्ज्ञेयंहिविशेषतः ॥ अस्वातंत्र्यात्तुजीवस्यद्योतयन्बुद्धिमस्यसः ॥ प्रवर्तयतिसर्वेशस्त
मस्यपिजनार्दनइतिच ॥ स्वातंत्र्याद्ध्यायतीवासौध्याययत्नीवमंजसा ॥ गृह्णातीवमाहयन्सजीवंसर्वैश्व

रेश्वरः ॥ सदाविज्ञानपूणोसौसमानोसौसदासमः ॥ अविकारात्समानःसञ्जीवमादायसंचरेत् ॥ उभौलोकौस्वापकत्वाद्भूत्वासौस्वमनामकः ॥ इमंलोकंजायदाख्यंमृत्युरूपाल्मकंसदा ॥ बहुपापैकहेतुत्वान्तारयेस्वममानयन् ॥ इमंलोकंचभूराख्यंतारयित्वांतरिक्षगश॥जीवकुर्यान्मृतौविष्णुर्भूलोकःक्षिप्रमृत्युमाप्नु॥ बहवोमृत्यवश्चात्रमृत्योरूपण्यतस्त्वयश॥पापहेतुत्वतश्चायंभूलोकोमृत्युरूपकः॥जाग्रच्चपृथिवीचैवद्यौःसुषुप्तिस्तथैवच ॥ स्वमश्नैवांतरिक्षंचज्ञेयाअन्योन्यनामकाः ॥ तद्व्यभिप्रायिकायस्माद्भौलोकोकाविनिश्च्युतिः॥सवाअयंजायमानइतिचद्वाश्रयाश्रुतिः ॥ यस्यज्योतिर्यंविष्णुःसपरामृश्येतथा॥यदातुभगवानुक्त

वास्यज्योतिर्भवतीत्यात्मनैवायंज्योतिषास्तेपल्ययनेकर्मकुरुतेविपल्येतीति ॥ ६ ॥

कनमआत्मेतियोयंविज्ञानमयःप्राणेपुहृद्यंतज्योतिःपुरुषःससमानःसञ्जुभौलोकावनुसंचर-
निध्यायनीवलेलायतीवसहिस्वमोभूत्वेमंलोकमतिक्रामतिमृत्योरूपानि ॥ ७ ॥ सवाऽयं
पुरुषोजायमानःशरीरमभिसंपद्यमानःपाप्मभिःसंमृज्यतेसउक्तामन्त्रधियमाणःपाप्मनोविज

स्तदास्वातंत्र्यतोविभुः ॥ श्रियमाणोजायमानइत्युक्तस्तन्नियामकः॥फलदानायपापानांमहत्संसर्गउच्य
ते ॥ मोक्षदानेफलादानाद्विजहातीतिचोच्यते ॥ जीवोपिभुक्तिकालेतुहातापापस्यकथ्यते ॥ स्वर्गःसुषु
प्तिरित्याख्यामुक्तेरपियतःसमा ॥ परलोकेयतोमुख्योमुक्तिरेवचापरः ॥ अतोद्युसुप्तिमोक्षाणामभिप्रा
यादिदंवचः ॥ सुप्तिरित्यादिकंस्वेतिविष्णोराख्यासुखत्वतः ॥ पुनरगमनंनममुक्तानामपिविद्यते ॥ प्र
लयेतुप्रविश्यैनंभगवंतंजनार्दनम् ॥ स्थित्वाज्ञानाविलोपेननिर्गच्छंतिपुनस्ततः ॥ नचज्ञानसुखादीनाने
षांसृष्टौलयेपिवा ॥ विशेषःकश्चिदंतश्चबहिश्चैवमंति ॥ स्वापयत्येनमितिसस्वपितीत्युच्येतेहरिः ॥ आ

नंदपापलोकादेदर्शनं स्वप्नसुप्तयोः ॥ अपि विष्णोः सदैवास्ति न जीवस्य कथंचन ॥ अत्रायं भगवान्विष्णुर्जीवस्य स्वयमेव तु ॥ ज्योतिर्विशेषतो भूयान्वैवान्यज्ज्योतिरत्र यत्नानहि जीवः स्वयंद्रुं सुप्तः शक्रोति हि ध्रुवम् ॥ अतः स नैव जीवोऽयं सर्वपश्यतिसूक्ष्मदृक् ॥ स्वप्नेतरिक्षे स्वर्गे वानरथाद्याः पुरास्थिताः ॥ तदैव तत्कर्मयोग्या निर्मिमीते हरिः स्वयमित्यादि महामीमांसायाम् ॥ जीवपक्षे प्रसिद्धत्वात्कतम आत्मेति प्रश्नो न युक्तः ॥ न च जीवः समानः सन् भौलोकौ संचरति ॥ सुरवदुःखविशेषवत्त्वात् ॥ न च सुखदुःखादेर्मिथ्यात्वे किंचिन्मानम् ॥ याथातथ्यतोऽर्थान्व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥ असत्यमप्रतिष्ठते जगदाद्गुरनीश्वरम् ॥ वैधर्म्याच्च न स्वप्ना

हाति ॥ ८ ॥ तस्य वा एतस्य पुरुषस्य द्वे एव स्थाने भवत इदं च परलोकस्थानं च संध्यंतुतीयं स्वप्नस्थानं तस्मिन् संध्ये स्थाने निष्ठन्नेते उभे स्थाने पश्यतीदं च परलोकस्थानं चाथ यथा क्रमोऽयं परलोकस्थाने भवति तमाक्रममाक्रम्यो भयान्पाप्मानं आनंदाश्च पश्यति स यत्र प्रस्वपित्यस्य लोकस्य सवविती मात्रा मुपादाय स्वयं विहत्य स्वयं निर्माय स्वेन भासा स्वेन ज्योतिषा प्रस्वपित्य त्रायं पुरुषः स्वदिवदित्यादि भगवद्वचनविरुद्धत्वाच्च ॥ न चैतन्वासीदस्ति भविष्यतीत्यनुभवः ॥ कदाचिद्भविष्यतीत्यत्र किंचिन्मानम् ॥ किंचित्कालं स्थिरत्वमात्रस्य शून्यवादिनामपि सिद्धत्वाद्द्वैधम्याच्च न स्वप्नादिवदित्यादिवचनं व्यर्थं स्यात् ॥ अतो न कदाचिदस्य नासीदस्ति भविष्यतीत्यनुभवो भविष्यतीत्यभिप्रायेणैव तद्वचनम् ॥ न च तथा नु भवे शून्यस्यानिर्वचनीयस्य च कश्चिद्विशेषः ॥ न च शून्यवादिनां तद्वादिनां च कश्चिद्विशेषो मोक्षे ॥ न च नित्यज्ञानस्य रूपमस्तीति वचनेन कश्चिद्विशेषः ॥ ज्ञेयाभावे ज्ञानस्याप्यभावात् ॥ न हि ज्ञेय रहितं ज्ञानं नास्तीत्यत्र किंचिन्मानम् ॥ न च स्वविषयं तदतिशेषं पक्षः ॥ तदा कर्तृकर्मविरोधो आपततीति हि तेषां वचनम् ॥

नच जानातीत्यादिकर्तृत्वज्ञानस्य तैरङ्गीक्रियते ॥ निर्विशेषत्वाङ्गीकारात् ॥ अतः शून्यवादिन एव तेपि ॥ स्व
मो भूत्वा स्वापको भूत्वा ॥ नहि जीवोपि स्वम एव भवति ॥ स्वापं नयतीति स्वम इति च व्युत्पत्तिः ॥ जायमा
नो भ्रियमाणः स्वपितीत्यादितु कृत्वा विवाहं तु कुरु प्रवीराः ॥ तदेतन्मे विजानीहियथाहं मदधीहरे ॥ सुखं बु
ध्येय दुर्बोधेषां भवदनुग्रहात् ॥ जज्ञे बहुज्ञं परमाभ्युदारम् ॥ द्रष्टुं श्रुषो नास्ति जिह्वेत्यादिव दंतर्णीतणि च त्वे
न भवति ॥ स्वातन्त्र्यस्मे हयोरतर्णीतणि जितिहि सूत्रम् ॥ कथमन्यथा स्वयं निहत्य स्वयं निर्माय स्वयं सृजते ॥
सहिकतस्विमेन शरीरमभिप्रहृत्या सुप्तः सुप्तानभिचाकशीतीत्यादियुज्यते ॥ उक्तार्थे च स्वमेन शरीरमित्या
दि जीवेश्वरभेदमत्रा उक्ताः प्रमाणत्वेन ॥ ईश्वरो जीवस्य भयानि पश्यन् जक्षदिवहसदिव प्राज्ञेनात्मना संपरि

यं ज्योतिर्भवति ॥ ९ ॥ नतत्र रथारथयोगानपंथानो भवंत्यथ रथान् रथयोगान् पथः सृजते नतत्रा
नंदा मुदः प्रमुदो भवंत्यथानं दान् मुदः प्रमुदः सृजते नतत्र वेशांताः पुष्करिण्यः स्वयंत्यो भवंत्यथ वेशां
तान् पुष्करिण्यः स्वयंत्यः सृजते सहिकर्ता ॥ १० ॥ तदेते श्लोका भवंति स्वमेन शरीरमभिप्र
वृक्तः प्राज्ञेनात्मनान्वा रूढ इत्यादिषु चाभ्यासेन सर्वत्र भेद एव निर्दिश्यते सुषुप्त्युक्तां त्योर्भेदेनेति च निर्णयात्म
कं भगवद्ब्रुचनम् ॥ नचावस्थाभेदेन जीवभेदो व्यावहारिकोऽप्यस्तीत्यत्र किंचिन्मानम् ॥ नहि जायस्वप्नस्थश्च
द्वावित्यज्ञप्रयोगोपिकश्चिदस्ति लौकिकः ॥ नच भ्रमस्तादृशः ॥ तस्माद्भगवानेवात्रोच्यते सर्वकर्तृत्वेन ॥
वेशांतावेश्यागृहाः ॥ सुषुप्तिमोक्षो भयविवक्षयैव तद्वचनमपि भगवताप्युक्तं स्वाप्ययसंपत्त्योरन्यतरापे
क्षमा विष्कृतं हीति ॥ उभयापेक्षमित्युक्ते मोक्षस्थसुप्तिरिति मंदस्याशंका स्यादतो मोक्षे सुप्तिरेव नास्तीति ज्ञा
पयितुमन्यतरापेक्षमित्युक्तं न त्वन्यतर एवार्थ इति ॥ ज्ञानेनैव विकल्पायोगात् ॥ अतो वस्थाश्च लोकाश्च सर्वे

विवक्षिताः ॥ सर्वावतआसमंतात्सर्ववतःसर्वज्ञानान्युपादाय ॥ बाह्यप्रकाशोभिर्युक्तोज्योतिरांतरउच्यते ॥ सुखंस्वरूपभूतंयदानंदइतिकथ्यते ॥ मुन्नामविषयोत्थंयत्प्रकृष्टविषयात्ममुदितिच ॥ शुक्रंजीवमादाय ॥ शोकेनरत्यायुक्तत्वाच्छुक्रोजीवउदाहृतइतिच ॥ रत्यानंदोपूर्णनित्योहितौतेनहिरण्मयः ॥ स्वर्णवर्णतयावापिवासुदेवोहिरण्मयः ॥ प्रधानहंसरूपत्वादेकहंसइतीरितइतिच ॥ अंशेनजीवमादायक्वचिदीशोबहिर्नयेत् ॥ स्वमेघफल्गुनंयद्वत्कणःकलासमानयत् ॥ वासनारूपकान्नायस्त्वंतरेवप्रदर्शयेत् ॥ अतोबहिःकुलायादित्यपिवाङ्मनविरुध्यतइतिच ॥ उच्चावचेषुरूपेषुप्रविशन्पुरुषोत्तमः ॥ बहुरूप

हत्यासुप्तःसुप्तानभिचाकशीति ॥ शुक्रमादायपुनरेतिसंस्थानंहिरण्मयःपुरुषएकहंसः॥ ११ ॥ प्राणैरक्षन्त्रवंकुलायंवाहिष्कुलायादमृतश्चरित्वा ॥ सईयतेऽमृतोयत्रकामहिरण्मयः पुरुषएकहंसः ॥ १२ ॥ स्वर्मांतउच्चावचमीयमानोरूपाणिदेवःकुरुतेबहूनि ॥ उतेवस्त्रीभिःसहमोदमानोजक्षदुतेवापिमयानिपश्यन् ॥ १३ ॥ आराममस्यपश्यंतिनतंपश्यतिकत्वमायातिस्वमेसजगतःप्रभुरितिच ॥ मोदरूपत्वतोविष्णोस्त्रीभिर्मोदोबिडंबनम् ॥ जीवस्यमृतिकालेच स्वमकालेचकेशवः ॥ एवंविधानिकर्माणिकुर्वाणोपिनदृश्यते ॥ तथाजागरितेसुप्तौमुक्तैरेवतुदृश्यते॥ तथापिनायतेभ्यस्तंज्ञानीब्रूयाज्जनार्दनम् ॥ यस्यगोचरतांविष्णुःकदाचिन्नप्रपद्यते ॥ तस्यायतस्य पापस्यभेषजंनहिविद्यते ॥ सुप्तिकालेऽप्ययंविष्णुःसदाजागरितात्मकः ॥ यानिजागरितेपश्येत्तानिसुप्तेपिपश्यति ॥ नित्यज्ञानस्वरूपत्वाद्गवान्पुरुषोत्तमः ॥ नित्यानन्धप्रकाशत्वेऽप्यन्यज्योतिर्यदाभवेत् ॥ तदास्यात्संशयोऽज्ञानावित्यत्रेतिविशेषणमितिच ॥ जीवस्यापिस्वभावस्थायांजागरितत्वेऽस्येति

विशेषणव्यर्थम् ॥ पूर्वोक्तमपि मोक्षाद्यैव भवति । अत ऊर्ध्वं विशिष्टमोक्षाय ब्रूहि ॥ स्वयोग्यभगवद्दृष्टेः सर्वं मुक्तिरवाप्यते ॥ पुनर्ज्ञानांतराधिक्यासुखाधिक्यं विमोक्षणमिति ब्रह्मतर्कः ॥ स्वमसुषुप्त्यभ्याभिप्रायेण तानि सुप्तइत्युक्तमात्रमसुषुप्तिमात्राभिप्रायेण सवा एष एतस्मिन्संप्रसादइत्याह ॥ यत्रोभयविवक्षास्यापरा

श्रूयते ॥ तं नायतं बोधयेदित्याहुर्दुर्भगज्यं ह्यस्मै भवति यमेव न प्रनिपद्यते ऽथो खल्व्वाहुर्जागरितदेश एवास्यैव इति ॥ यानि ह्येव जाग्रत्पश्यति तानि सुप्तइत्यत्राप्यं पुरुषः स्वयं ज्योतिर्भवति सोऽहं भगवते सहस्रं ददाम्यत ऊर्ध्वं विमोक्षाय ब्रूहीति ॥ १४ ॥ सवा एष एतस्मिन्संप्रसादेरत्वाचरित्वा दृष्ट्वैव पुण्यं च पापं च पुनः प्रतिन्यायं प्रतियो न्याद्ववति स्वमायैव स यत्तत्र किंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुष इत्येव भवैतद्याज्ञावल्क्य सोऽहं भगवते सहस्रं ददाम्यत ऊर्ध्वं विमोक्षाद्यैव ब्रूहीति ॥ १५ ॥ सवा एष एतस्मिन्स्वमेरत्वाचरित्वा दृष्ट्वैव पुण्यं च पापं च पुनः प्रतिन्यायं प्रतियो न्याद्ववति बुद्ध्वांतायैव स यत्तत्र यत्किंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुष इत्येव भवैतद्याज्ञावल्क्य सोऽहं भगवते सहस्रं ददाम्यत ऊर्ध्वं विमोक्षाद्यैव ब्रूहीति ॥ १६ ॥

सवा एष एतस्मिन्बुद्ध्वांतिरत्वाचरित्वा दृष्ट्वैव पुण्यं च पापं च पुनः प्रतिन्यायं प्रतियो न्याद्ववति स्वमांतायैव ॥ १७ ॥ तद्यथा महात्मस्य उभे कूले अनुसंचरति पूर्वापरं चैव भवायं पुरुष एतावु भावं तावनुसंचरति स्वमांतं च बुद्ध्वांतं च ॥ १८ ॥ तद्यथा स्मिन्नाकाशे शेषे नो वा सुषुप्तावा वि

मशस्तदोभयोः ॥ एकस्यापि भवेन्नैकविवक्षायां किंचिद्भूयोरिति शब्दनिर्णये ॥ स्वमाख्यातस्थानं स्वमांतम् ॥ अंतस्थानं स्थलं वासः प्रदेश इति चोच्यत इति च ॥ स्वमांतं च बुद्ध्वांतं चेत्यत्रापि स्वमांतशब्दः स्वमसुषुप्त्यभ्या

ब्दनिर्णये ॥ नहिराजादेवोवासर्वजगद्भवति ॥ राज्ञोभोगोपेक्षयापूर्तिर्भवतीतिदेवदृष्टांतः ॥ प्रत्यक्षदर्शना
र्थराजदृष्टांतः ॥ स्वयोग्यपूर्तेः स्वातंत्र्याद्राज्ञोदेवगणस्य च ॥ सर्वभावास्तथामोक्षेनसुखस्वरूपतदतिब्र
ह्मनर्क ॥ छंदसामप्यवाच्यत्वादतिच्छंददाहरिः स्मृतः ॥ तेनाश्लिष्टोक्षयंजीवः सुप्तोमुक्तोऽथवाभवेत् ॥ वि
ष्णोरूपंहियन्तियमभयंपापवर्जितम् ॥ आत्मकामंचूर्णत्वादात्मकामंसुखत्वतः ॥ शोकंविनासुरमणा
तद्वाअस्यैतदतिच्छंदाअपहतपाप्माऽभयंरूपंशतद्यथाप्रिययास्त्रियासंपरिष्वक्तो नबाह्यांकिं
चनवेदनांतरमेवमेवायंपुरुषः प्राज्ञेनात्मनासंपरिष्वक्तो नबाह्यांकिंचनवेदनांतरं तद्वाअस्यैतदा
सकाममात्मकामकामंरूपंशोकांतरम् ॥ २ ॥ अत्रपिताऽपिताभवतिमाताऽमातालोकाअ
लोकादेवाअदेवावेदाअवेदाअत्रस्तेनोऽस्तेनोभवतिभ्रूणह्राऽभ्रूणह्राचांडालोऽचांडालः पौलक
सोऽपौलकसः श्रमणोऽश्रमणस्तापसोऽतापसोनन्वागंतुपुण्येनानन्वागतं पापेनीर्णोहितदास
र्वाऽछोकाकानृद्धदयस्यभवति ॥ २ ॥ यद्वैतत्रपश्यतिपश्यन्वैतत्रपश्यतिनहिद्रष्टुर्दृष्टेर्विप
रिखोपोविद्यतेऽविनाशित्वान्नतुतद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तंयत्पश्येत् ॥ २३ ॥ यद्वैतत्र
जिघ्रतिजिघ्रन्वैतत्रजिघ्रतिनहिघ्नानुघ्नतेर्विपरिखोपोविद्यतेऽविनाशित्वान्नतुतद्वितीयम
च्छोकांतरमितीरितम् ॥ तेनाश्लिष्टः स्वपुत्राणांदायादानंनैषिता ॥ तेषांदुःखाददुःखित्वान्नमातालोक
मान्यपि ॥ अलोकमानान्नोलोकोदेवोपिस्वाधिकारतः ॥ वर्षणादेव्युत्थितत्वान्नदेवोवेदमान्यपि ॥ अ
वेदमानान्नोवेदः पापीपापफलाप्ययात् ॥ अपापः श्रमणश्चापियतिधर्मात्सिमुत्थितः ॥ अयतिस्तापसश्चै
वमनिष्टंपुण्यमप्यमुम् ॥ नान्वेत्येवंविधोमुक्तोविष्णोः संप्राप्तिमात्रतः ॥ यत्तन्नविष्णुः पश्येतपश्यन्वैतन्नपश्य

ति ॥ नित्यज्ञानस्वरूपत्वात्तत्समंनान्यदिष्यतइतिच ॥ यत्किंचिद्वस्तुभगवतानदृष्टतन्वास्त्येव ॥ विद्यमानसर्वपश्यत्येव ॥ नहिद्वितीयोद्रष्टाप्रयोभक्तत्वेनजगत्पश्यति ॥ तद्विरोधेनपश्यत्यभातः ॥ तदृष्टादन्यद्वा॥ नान्योतोस्तिद्रष्टेयादिश्रुतेः ॥ यत्तदृष्टंभगवतातेवास्तिनचापरम् ॥ नक्षान्योविद्यतेद्रष्टाप्रयःपश्येत्तददर्शितम् ॥ ब्रह्मादिरपियोद्रष्टापश्येत्तस्यप्रसादतः ॥ तददृष्टकुतःपश्येदतःकोवाविरोधतइतिच ॥ यद्वतारादिकंद्वैतत्वेनपश्यतिनतुतत्तमोद्वितीयम् ॥ नित्यज्ञानत्वाद्भूमाभावात् ॥ यद्विभक्तत्वेनविष्णुःपश्यतितत्ततो न्यदस्तिचेतिच ॥ यस्माद्विष्णुर्विश्वंविभक्तत्वेनवपश्यतितस्मात्तदन्यदस्त्येव ॥ नचजगदभावोत्रोच्यते ॥ स्तितनोन्यद्विभक्तंयज्जिघ्रेत् ॥ २४ ॥ यद्वैतञ्जरसयनेरसयन्वैतञ्जरसयतेनहिरमयितूरसयतेर्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वाञ्चतुतद्वितीयमस्तितत्तञ्चवदतिवदनैतञ्चवदतिनहिक्वकुर्वेत्किंपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वाञ्चतुतद्वितीयमस्तितत्तोन्यद्विभक्तंयद्वेत् ॥ २६ ॥ यद्वैतञ्जरशृणोतिशृण्वन्वैतञ्जरशृणोतिनहिश्रोतुःश्रुतेर्विपअन्यद्विभक्तमिति विशेषणवैयर्थ्यात् ॥ नचभ्रातिकल्पितंजगदित्यत्रकिंचिन्मानम् ॥ असत्यमप्रतिष्ठतेजगदादुरनीश्वरमित्यादिनिंदनाच्च ॥ द्रष्टृरनिषेधेनतस्यैवसर्वद्रष्टृत्वमेवचयत्रवाअन्यदिवस्यादित्यादिनोपसंहियते ॥ अन्यथान्योन्नत्यशयेदित्यादिकमनर्थकम् ॥ नक्षेकस्यान्यत्वेऽन्यस्यानन्यत्वंभवति ॥ अतोद्वितीयोन्यशब्दोव्यर्थएवस्यात् ॥ नचतत्पक्षेदृश्यत्वादिकमात्मनोविद्यते ॥ तस्माद्यत्रकिंचिदपिस्वातंत्र्यमन्यस्यभवतितत्रैवभगवतोन्न्यःपुरुषोभगवदृष्टादन्यपश्यतीत्यादियुज्यतेतदेवनास्तिस्वतः ॥ अतोनान्न्योन्यत्पश्येदित्यर्थः ॥ अन्यद्विेतीवशब्दोल्लेपस्वातंत्र्यार्थे ॥ राज्ञःपृथगिवश्रुत्यइतिवत् ॥ उपमार्थे

तथात्पत्वेपीवशब्दः प्रयुज्यत इति शब्दनिर्णये ॥ स्वरूपभेदे स्वातंत्र्ये विरोधे च विलक्षणे ॥ अन्यशब्दश्च तुर्व्वेषु प्रयोक्तव्यो मनीषिभिरिति च ॥ अनन्याः सर्वे एवैते योधाः कुंती सुनादपीति प्रयोगाच्च ॥ दशरात्रैर्भुक्तं भिवनसम्यक्स्वल्पभोजनादिति च ॥ प्रकृतेः पुरुषाणां च नाणुमात्रमपि क्वचित् ॥ स्वातंत्र्यविष्णुना सर्वे नियताः सर्वे देवहि ॥ तददृष्टतः को हि पश्ये किं वा पितृवदेति महामीमांसायाम् ॥ अग्नेदेन स्वावतारा श्रीवाजी वंतु भेदतः ॥ यदभ्रमोहं रिर्वैत्ति स तदन्यच्च तद्वयमिति च ॥ अन्यदप्यस्वातंत्र्येणान्यवदवस्थितं यस्मिन्पक्षे स्मितत्रैवान्यदर्शनादिव्यवहारो युज्यते ॥ सप्तमरसादिदर्शनाभावादिति च ॥ सर्वेन्द्रियोपभोगोपिविष्णोः स्वा

रिलोपो विद्यते ऽविनाशित्वाऽननुतद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तं यच्छृणुयात् ॥ २७ ॥ यद्वैत
अमनुते मन्वानौ वैत अमनुते न हि मनुर्मेतेर्विपरिलोपो विद्यते ऽविनाशित्वाऽननुतद्वितीयमस्ति त
तो न्यद्विभक्तं यन्मन्वीत ॥ २८ ॥ यद्वैत अस्पृशति स्पृशन्वैत अस्पृशति न हि स्पृष्टुः स्पृष्टे
र्विपरिलोपो विद्यते ऽविनाशित्वाऽननुतद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तं यत्स्पृशेत् ॥ २९ ॥ य
द्वैत अविजानाति विजानन्वैत अविजानाति न हि विज्ञानुर्विज्ञातेर्विपरिलोपो विद्यते ऽविनाशि

त्समि विद्यते ॥ यदि जगदेव न स्यात्तदा कथं मोक्षेऽप्यन्यानि भूतानि मात्रा उपजीवन्तीति युज्यते ॥ मोक्षप्रकर
णं चैतत् ॥ स्वाप्ययं संपत्तयोरन्यतरापेक्षमाविष्कृतं हीति भगवद्वचनम् ॥ यदा हि सलिलत्वेन प्रकृतिव्याप्य
तिष्ठति ॥ तदा तस्यां परोविष्णोरेको द्रष्टा व्यवस्थितः ॥ अविराधाद्वितीयएको सौ समवर्जनात् ॥ बृहज्ज्ञाना
द्ब्रह्मलोकः सदैव पुरुषोत्तमः ॥ सर्वगत्वादस्य गतिः पराविष्णोः सदैव हि ॥ पूर्णैश्वर्यादस्य संपत्तरमासंप्रकीर्त
ता ॥ सर्वज्ञात्परमोलोको विष्णोरानंद एव च ॥ स्वातंत्र्यात्परमोज्ञेयः सहि पूर्णः सदोदितः ॥ प्रतिबिम्बरूपवि

पुट्टास्तदानंदस्यचाखिलाः ॥ मुक्ताब्रह्मादयोऽंति तारतम्येन नित्यदा ॥ सलीलः सलिल इति वा ॥ अन्ये
 भ्यस्तु विमुक्तेभ्य आनंदश्च कर्वातिनाम् ॥ मुक्तानां हि शतोद्विक्तः पितृणां तेभ्य एव च ॥ तेभ्योऽप्युषीणां मुक्ता
 नां कर्म देवाभिधानाम् ॥ तेभ्यश्च मुक्तदेवानां तेभ्यश्चोपापतेस्तथा ॥ तस्माच्च ब्रह्मणस्त्वेवं मुक्तस्य गरुडा
 इपि ॥ एष एव ततो विष्णुः पूर्णानंदः प्रकीर्तितः ॥ यस्य ब्रह्मापि मुक्तः सन् विष्णुमात्रं समं श्रुत इति च ॥ राड्धो मु
 क्तः ॥ मनुष्याणां योग्यतया स्वसंभ्यः प्रयत्नाधिक्यादाधिक्यं मुक्तौ प्राप्तुं शक्यत इत्यतः समुद्धृत्युक्तम् ॥

त्वाञ्च नुत द्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तं यद्विजानीयात् ॥ ३० ॥ यत्र वा अन्यदिव स्यात्
 त्रान्योन्यत्पश्येदन्योन्यजिज्ञेसेदन्योन्यदस्येदन्योन्यदृष्टुं युयादन्योन्यमन्वीता
 न्योन्यत्स्पर्शेदन्योन्यद्विजानीयात् ॥ ३१ ॥ सलिल एकोदृष्टाद्वैतो भवत्येष ब्रह्मलोकः
 स आढिति हैनमनुशासायाज्ञवल्क्य एषास्य परमागतिरेषास्य परमासंपदेषोऽस्य परमो लोक ए
 षोऽस्य परम आनंद एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवंति ॥ ३२ ॥ स यो ह वै
 मनुष्याणां राद्वः समुद्धो भवत्यन्येषामधिपतिस्सर्वैर्मानुष्यैर्भोगः संपन्नतमः समनुष्याणां पर

यावत्साधयितुं शक्यते तावत्साधनैः संपूर्णत्वेन मुक्त इत्यर्थः ॥ स्वराट्टेज्ज्ञानोपदेष्टृत्वान्मुक्तावपि तेषामधिप
 तिः ॥ ज्ञानपूर्वकत्वेन मनुष्यत्वेदानादिकं कृत्वा तत्फलैरभिगौर्मुक्तौ संपन्नतमः ॥ न हास्य कर्मक्षीयत इति
 श्रुतेः ॥ अन्यथा राद्व इति विशेषणं व्यर्थं भवति ॥ समनुष्याणां परम आनंद इति स्वरूपानंदश्चात्रोच्य
 ते ॥ न स्य मुक्तानां स्वरूपानंदं विभावोस्ति ॥ भुज्यते स्वसुखं मुक्तैराभासोऽन्यैस्ततोपर इति च ॥ जि
 तल्लोका इत्यपि मुक्ता एवोच्यन्ते ॥ गंधर्वलोकं गंधर्वाणां ब्रह्मज्ञानेन मुक्तावित्यर्थः ॥ तदा हि ब्रह्मज्ञानं स दो

दितमवतिष्ठते ॥ एषब्रह्मलोकःसमाकित्यादिषुज्ञानस्यैवलोकशब्दोदितत्वात् ॥ यश्चश्रोत्रियइ
 निवचनतेषामजादीनामपिमुक्तानामेवायंनियमेनानंदशतगुणोद्वेकः ॥ अन्यदातुकदाचिद्भवति ॥
 कदाचिद्वाकुलतयानभवतीतिदर्शयितुम् ॥ चशब्दस्तुश्रोत्रियत्वाद्यजिनत्वाकामहतत्वादीनांगुणानां
 मुक्तौसमुच्चयार्थः ॥ मुक्तस्यैवैतेगुणाभवन्तीतिमुक्तस्वीकारार्थयइतिविशेषणम् ॥ सर्वश्रुतिफलं
 मुक्तैःप्राप्यंनान्येनकेनचित् ॥ अतस्तुश्रोत्रियोमुक्तोऽन्यःश्रोत्रियकोभवेत् ॥ अदुःखत्वंचतस्यै
 वकामैरहततातथा ॥ यःकामितंनप्राप्तोतिसकामहतउच्यते ॥ काम्याप्राप्तेश्वपापाच्चकामात्का
 मअनंदोऽथयेशंतमनुष्याणामानंदाःसएषपितृणांजितलोकानामानंदोऽथयेशंतंपितृणांजित
 लोकानामानंदाःसएकोगंधर्वलोकआनंदोऽथयेशंतंगंधर्वलोकआनंदःसएकःकर्मदेवानामानं
 दोयेकर्मणादेवत्वमभिसंपद्यंतेऽथयेशंतंकर्मदेवानामानंदाःसएकआजानदेवानामानंदोयश्च
 श्रोत्रियोऽद्यजिनोऽकामहतोऽथयेशतमाजानदेवानामानंदाःसएकःप्रजापतिलोकआनंदोयश्च
 श्रोत्रियोऽद्यजिनोऽकामहतोऽथयेशंतंप्रजापतिलोकआनंदाःसएकोब्रह्मलोकआनंदोयश्च
 महतःस्थतः ॥ उभयस्याप्यभावेनमुक्तोकामहतोमतइतिच ॥ आजानदेवाइंद्राद्याजानेभ्यस्तेवरायत
 इतिच ॥ प्रजापतिलोकइत्युक्तेनैवमुक्तप्रजापतिसिद्धावपिमुक्तस्यैवप्रजापतेर्ब्रह्मणश्चायंविशेषइतिस्व
 रूपकथनार्थयश्चश्रोत्रियइत्यादि॥अनुपचरितश्रोत्रियादित्वमितिज्ञापयितुमभ्यासः॥सर्वेषामपिमुक्तानां
 नियमेनतदस्तीतिज्ञापयितुंच ॥ प्रजास्तुपशुशब्दोक्तपशुपस्तुप्रजापतिरितिच ॥ अथशब्दादेवब्रह्मलो
 कइतिविशेषणाच्चद्वितीयब्रह्मलोकशब्देनपरब्रह्मैवोच्यते ॥ अन्यथैषएवपरमानंदइत्युक्त्वापुनरेषइ

तिशब्दो नर्थकः स्यात् ॥ तस्यैव ब्रह्मलोकशब्देन पूर्वमभ्यासाच्च ॥ न च तैत्तिरीयादिश्रुतिविरोधः ॥ शतशब्दस्यायुते दशलक्षादावपि समत्वात् ॥ अतश्च क्रवर्तिभ्यो मनुष्यगंधर्वाः शताधिकाः ॥ देवगंधर्वा अयुताधिकाः ॥ पितरो दशलक्षाधिका इत्यविरोधः ॥ उत्तमगंधर्वापि क्षयापितृभ्यो गंधर्वाणामाधिक्यं च युज्यते ॥ आजानं देवभ्यो जाता आजाना इत्यतस्तत्राप्यविरोधः ॥ यत्राजाना इत्युपरि पाठस्तत्राजानेभ्यो ब्रह्मादिभ्यो जात इति भवति ॥ इंद्रबृहस्पत्यादीनां विशेषस्तु विशेषवचनत्वादत्राप्यंगीकर्तव्य एव ॥ सामान्यधर्मो बलवान् धर्मद्विशेषवचनात्तथेति च ॥ नृपामनुष्यगंधर्वा देवाश्च पितरस्तथा ॥ देवैः सहितगंधर्वाः ऋषयो देवतास्तथा ॥ इंद्रो बृहस्पतिश्चैव प्रधानेन्द्रः पुरंदरः ॥ रुद्रो ब्रह्मे

श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतोऽथैष एव परमअनंद एष ब्रह्मलोकः स आदिति होवाच याज्ञवल्क्यः
सो हं भगवते सहस्रं ददाम्यत ऊर्ध्वं विमोक्षायैव ब्रूहीत्यत्र हयाज्ञवल्क्यो विभयां चकार मेधावी
राजा सर्वभ्यो मां तेभ्य उदरौत्सीदिति ॥ ३३ ॥ स वा एष एतस्मिन्स्वमांते रत्वा चरित्वा

तिक्रमशो मुक्ताः शतगुणोत्तरा इति च ॥ अतिप्रयत्नतो यावत्प्राप्तुं शक्यं विमुक्तिगम् ॥ सुखाद्यंतस्य संप्राप्त्यै
ज्ञानश्रेण्यः क्रमात्स्मृताः ॥ एकां श्रेणीं प्रविज्ञायत दुष्कृष्टांच तद्वराग् ॥ क्रमेणैव विजिज्ञासुर्जनकः पृच्छति
स्मह ॥ पुनः पुनर्विमोक्षाय ब्रूहीत्यद्वा वरापुरेति च ॥ रहस्यमस्या योग्यं च यद्विमांसेष पृच्छति ॥ दत्तो मया व
रो स्येति वक्तव्यमेव विष्यति ॥ इति भीतो भवद्राज्ञो याज्ञवल्क्यः सुमेधयेति ब्रह्मांडो ॥ तेभ्य आश्वलादिभ्यः ॥
सर्वदा जीवमादाय नियमाद्विष्णुरेव हि ॥ जाग्रदादिषु संयानि नान्यथा तु कथंचन ॥ एवं नियमविज्ञस्यै जीवा
स्वातंत्र्यविज्ञये ॥ परिवृत्तिमवस्थासु साम्यासावकिं हि श्रुतिरिति निर्णये ॥ अतस्तात्पर्यार्थं पुनर्वचनम् ॥

यामादिकमुत्सर्जयायात् ॥ यथाग्रामं परित्यज्य यात्यनः पुमधिष्ठितम् ॥ एवं देहं परित्यज्य विष्णुना धिष्ठितः पुमानिति च ॥ अणिमानं भगवंतम् ॥ स एषो णिमा तेजः परस्य देवतायामिति हि श्रुतिः ॥ उपतपतारोगादिना ॥ आश्रं बालये पिपतति परिणामे ह्युदुंबरम् ॥ सम्यक्पके यथाश्वत्थं फलं जीवन्तु तिस्तथा ॥ कलावाभोपमाजीवास्तेनास्वीदुंबरोपमाः ॥ कृते श्वत्थसमाश्वैव यांति ब्रह्मवशाः स देति पादौ ॥ प्राणायैव वायुमेवाद्रवत्येष जीवो मोक्षाय तत्त्ववित् ॥ तदनुज्ञयैव ज्ञानित्वमतस्ते पुनराव्रजेत् ॥ सर्वे पि वायुमासाद्य जायस्व ज्ञानमा मुहि ॥ इति तस्य वरादेव जायंते ज्ञानिनो खिलाः ॥ पुनस्तं प्रामुयुस्तदनुज्ञयेति प्रवृत्ते ॥ इदं मुक्तजीवदृष्ट्वैव पुण्यं च पापं च पुनः प्रतिन्यायं प्रतिन्योन्यादवतिबुद्धांतायैव तद्यथानः सुसमाहितमुत्सर्जयायादेव मेवायं शरीरं आत्मा प्राज्ञेनात्मनाऽन्वारूढ उत्सर्जया नित्यत्रैतदृष्ट्वोच्छ्वासी भवति ॥ ३४ ॥ स यत्रायमणिमानं न्येतिति जरायावोपतपतावाणिमानं निगच्छति तद्यथा भ्रमौडुं बरं वापि प्लवं बांधनात्प्रमुच्यत एव मेवायं पुरुष एभ्यो गेभ्यः संप्रमुच्य पुनः प्रतिन्यायं प्रतिन्योन्यावस्वरूपमायाति ॥ अतो नेन सहेदं परं ब्रह्मायातीति परब्रह्मणः पूजार्थं प्रतिकल्पते ॥ यथाराज्ञो ध्वजादिकंदृष्ट्यायं ध्वज आगच्छति तस्माद्वाजायातीति पूजां प्रतिकल्पते तद्वत् ॥ अन्यथेदं ब्रह्मायातीदमागच्छतीति द्विरुक्तिर्व्यर्था स्यात् ॥ वीप्साल्तेत्ययमायातीत्येकप्रकरणशब्दाभ्यासः स्यात् ॥ एकप्रकाशशब्दानामभ्यासस्त्वाद्वार्थकः ॥ स्वरवर्णादिमात्रं वाप्यन्यथा चेत्तदापरः ॥ अर्थः स्यादेष नियमो वाक्ये वीप्सापदे तथा ॥ प्रातिस्विकार्थे पि भवेदभ्यासे वा तथा स्थित इति शब्दनिर्णये ॥ न च कुत्रचिदादार्थो द्विरूपप्रयोगो दृष्टो नंतरितः ॥ यदा मुक्तो ब्रजत्यूर्ध्वं तदा तत्सहितो हरिः ॥ नियमाहूयते देवैरमुक्ते नियमो नतु ॥ यथा ध्वज आदिकं

दृष्ट्वा पूजाराज्ञः प्रकुर्वते ॥ एवं विमुक्तिं गृह्णन् विष्णोः पूजां प्रकुर्वन् इति तत्त्वनिर्णये ॥ तस्मादणिमानं न्येतीत्यादिना जीवगतं ब्रह्मैवोच्यते ॥ जीवोपतापादितुं नैव ॥ जीवमादाय गच्छन्तमनुयांति दिवौकसः ॥ प्राणाग्निमानिनो विष्णुं नृपं परिजनायथेति च ॥ उग्रास्तु श्रेणयः प्रोक्ता योधाः प्रत्येनसः स्मृताः ॥ ग्रामण्यस्तु च मूपा लास्ते सर्वे द्विविधामताः ॥ राज्ञा सह स्थिताश्चैव तथा जनपदे स्थिताः ॥ ते सर्वेऽपि नियन्तव्याः श्रेणीभिर्द्विविधैः सदेति राजनीतौ ॥ अनुयांति शरीरस्था अभियांति स्वलोकगाः ॥ मुक्तमादाय गच्छन्तं विष्णुं स

द्रवति प्राणायैव ॥ ३५ ॥ तद्यथा राजानमायन्तं मुग्धाः प्रत्येनसः सूतग्रामण्योन्मैः पानैरावसथैः प्रतिकल्पन्तेऽद्यमायात्ययमागच्छन्तीत्येव ॥ ह्वैवं विदुः सर्वाणि भूतानि प्रतिकल्पन्त इदं ब्रह्म यातीदमागच्छन्तीति ॥ ३६ ॥ तद्यथा राजानं प्रयियासन्तं मुग्धाः प्रत्येनसः सूतग्रामण्योभिः स मायं त्येव मेवेममात्मानमन्तकाले सर्वे प्राणा अभिसमायंति यत्रैनदृष्ट्वा सीभवन्ति ॥ ३७ ॥ इति ज्योतिर्ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ ३ ॥

स यत्रायमात्मा बल्यन्येत्यसंमोहमिव न्येत्यथैनमेते प्राणा अभिसमायंति स एतास्ते जोमात्रासम

र्वे दिवौकस इत्यध्यात्मे ॥ इति ज्योतिर्ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ ३ ॥

सर्वेषां बलकारित्वाद्बल्यो विष्णुः प्रकीर्तितः ॥ तं यदा प्राप्य जीवात्मा मृतेः पूर्वविमुग्धताम् ॥ याति विष्णुं तदा देवायांति तेजः स्वरूपिणः ॥ तानादाय हरिश्च स्थानाद्भुदयमाव्रजेत् ॥ तदानि किंचिज्जानाति जीवो ब्रह्मसमाश्रित इति च ॥ एनं बल्यमभिसमायांति ॥ पराक् स्थितश्चाक्षुषो भगवान्प्रत्यक्षपयवर्तते ॥ इंधो ह वैनामैष यो यं दक्षिणेषु रूप इत्यादि श्रुतेः ॥ हृदये संस्थितो जीवो विशेषेण हरिस्तथा ॥ चक्षुरादिपुरुषाणि जा

यत्कालेतयोः सदा॥ बहूनि संतिता न्येव यदैकीभावमायुः॥ हृदयस्थेन रूपेण तदा जीवो न किंचन ॥ जानातीति विदुः प्राज्ञास्तदा विष्णोः स्वतेजसा ॥ द्योतते हृदयापंचते न द्वारेण केशवः ॥ निष्क्रामे जीवमादाय प्राण ए न मनुब्रजेत् ॥ प्राणमन्येतथा देवा विद्याकर्मच योग्यतेति महामीमांसायाम् ॥ कर्माभिमानि गरुडो ब्रह्माज्ञानाभिमानवान् ॥ पूर्णप्रज्ञा योग्यतास्याद्दमातदभिमानिनी ॥ एतेष्विविधं गुच्छंत मनूयान्ति सदैवतु ॥ बायुज्ञो नात्मकश्चैव प्राणात्मक इति द्विधा ॥ अनुयाति हृषीकेशं सर्वैर्देवैः समन्वित इति च ॥ देवलोके चिरं त्वायस्तुमु

भ्याददानो हृदयमेवान्वकामतिसयत्रैव चाक्षुषः पुरुषः पराङ्मुखः पर्यावर्तते ॥ अथारूपज्ञो भवति ॥ १ ॥ एकी भवति न पश्यतीत्याहुरेकी भवति न जिघ्रतीत्याहुरेकी भवति न रसयत इत्याहुरेकी भवति न वदतीत्याहुरेकी भवति न शृणोतीत्याहुरेकी भवति न मनुत इत्याहुरेकी भवति न स्पृशतीत्याहुरेकी भवति न विजानातीत्याहुस्तस्य हैतस्य हृदयस्याग्रं प्रद्योतते तेन प्रद्योतेनैष आत्मानिष्कामति च क्षुषो वा मूर्ध्नी वा न्येभ्यो वा शरीरे देशेभ्यस्तमुक्तामंतं प्राणो नूत्कामति प्राणमनूत्कामंतं सर्वप्राणाभ नूत्कामंति स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वकामति तं विद्याकर्मणी समन्वारमेते पूर्वप्रज्ञा च

क्तिव जिघ्यति ॥ सतु ते देवताद्वारेणोत्कामति न संशयः ॥ विष्णोर्लोकिं परं गच्छन्नुत्कामेन्मूर्ध्ने एवतु ॥ तथैव ब्रह्मणो लोकिं सुषुम्नाया विभेदत इत्यध्यात्मे ॥ स विज्ञानो भवति ॥ जीवेन सहितो भवति ॥ स विज्ञानं जीवमेवान्वकामति ॥ जीवमारुह्य गच्छति भगवान्प्राज्ञेनात्मनान्वारूढ इति द्युक्ताम् ॥ यो विज्ञानेतिष्ठ न्य आत्मनि तिष्ठन्नित्युभयोर्जीवाभिप्रायेण हि पाठः ॥ शरीरश्चोभयेष्विभेदेन मधीयत इति भगवद्वचनम् ॥ विज्ञानात्मा सह देवैश्च सर्वैः प्राणाभूतानि संप्रतिष्ठति यत्रेति च ॥ एष आत्मानिष्कामतीति जीवांगीकोशरीरं निहत्या

विद्यांगमयित्वाऽन्यन्नवरं कल्याणतरं रूपं कुरुत इत्यादिकमयुक्तं स्यात् ॥ नहि जीवः शरीरं निहत्या विद्यांगमयति रूपान्तरं वा करोति ॥ न च सर्वमयत्वं जीवस्य ॥ ब्रह्मेति विशेषणाच्च ॥ यथा तृणजलैकैव भगवान् पुरुषोत्तमः ॥ जीवस्य सूक्ष्मरूपं तृणाप्यस्य लंपरित्यजेत् ॥ इदं शरीरं भूतेषु विलापयतिकेशवः ॥ अविद्यां चैव जीवस्य गभयेऽज्ञानसर्जनात् ॥ स्वर्णकारो यथा स्वर्णमलमग्नौ निहत्य चाशुद्धेनेतेन चोत्तमं कुरुते रूपं ॥

॥ २ ॥ तद्यथा तृणजलायुका तृणस्यांतं तत्त्वा अन्यमाक्रममात्मानमुपसंहरत्येवमेवायमात्मेदं शरीरं निहत्या विद्यांगमयित्वा न्यमाक्रममात्मानमुपसंहरति ॥ ३ ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशोमात्रा मुपादायान्यन्नवरं कल्याणतरं रूपं कुरुते पित्र्यं वागांधर्वं वा देवं वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मं वा न्येषां वा भूतानाम् ॥ ४ ॥ सवाअयमात्मा ब्रह्मविज्ञानमयो मनोमयः प्राणमयश्चक्षुर्मयः श्रोत्रमयः पृथिवीमय अपोमयो वायुमय आकाशमयस्ते जोमयो ते जोमयः काशमयो काममयः क्रोधमयोऽक्रोधमयो धर्ममयो धर्ममयस्तद्यदेतदिदं मयो दोमय इति यथा कारीयथा चारीतथा भवति साधु कारीसाधु भवति पापकारी पापो भवति पुण्यः पुण्येन कर्मणा भवति जसा ॥ एवं स भगवान्विष्णुर्जीवस्वर्णस्य यन्मलम् ॥ अविद्या काम कर्माद्यमात्मा ग्रीवाशयसर्वकृत् ॥ स्वेच्छया कुरुते रूपं यद्योग्यं तस्य मुक्तिगम् ॥ पितृजीवस्य पित्र्यं सगांधर्वं तस्य चैव हि ॥ देवं तु देवजीवस्य प्राजापत्यं प्रजापतेः ॥ ब्रह्मणो ब्राह्ममेवेति नित्यानंदस्वरूपकम् ॥ न योग्यतां विना कापि पूर्वप्रज्ञा श्रुतेः क्वचित् ॥ यदमुक्तो भवेद्ब्रह्मा तदा ब्रह्मासमुत्थतः ॥ एवं प्रजापतिश्चैव तथैवा न्येषां चोपि सर्वशः ॥ यथा हि स्वर्णरूपप्याद्यं मलहानौ

हितद्वेषत् ॥ पूर्वतु योग्यतामात्रं द्विजत्वं बालकेयथेत्यादि च ॥ न ह्यमुक्तानां कल्याणतरत्वम् ॥ न च शृगादीनां कल्याणत्वमपि ॥ मरणमात्रं चेदत्रोच्यते तदा कल्याणतरमिति विशेषणव्यर्थं स्यात् ॥ पूर्वोक्तश्रोत्रियाद्यजिनकामहते देवादीनां चात्रोक्तिः ॥ पूर्वाननुभूतत्वान्न वतरंच भवति ॥ अल्पतेजस्तथैवाल्पजीवरूपं हि संसृती ॥ तथैव सुमहतेजः करोति भगवान्महत् ॥ अतो न वतरंचैतद्ब्रह्मादीनां करोत्यजः ॥ अन्येषां बाभूतानां मनुष्यादीनां सुरादीनां भविष्यति च ॥ मयं तु मानुषं स्वर्णपीतगंधर्वमेव च ॥ इंद्रगोपनिभानां भ्राजांबूनद

पापः पापेनाथो रत्नबाहुः काममय एवायं पुरुष इति स यथा कामो भवति तत्कृतुर्भवति यत्कृतुर्भवति तत्कर्म कुरुते यत्कर्म कुरुते तदभिसंपद्यते ॥ ५ ॥ तदेष श्लोको भवति ॥ तदेव सक्तः सहकर्मणैर्निर्लिङ्गमनोयत्र निषिक्तमस्य ॥ प्राप्या तं कर्मणस्तस्य यत्किंचेह करोत्ययम् ॥ तस्माद्धोकात्पुनरेत्यस्मै लोकाय कर्मण इति नु कामयमानो था कामयमानो यो कामो निष्काम आसकाम आत्मकामो न तस्य प्राणा उक्ता मंति ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येति ॥ ६ ॥ तदेष श्लोको भवति ॥ यदा सर्वे प्रमच्यंते कामा ये स्य हृदि श्रिताः ॥ अथ मर्त्यो मृतो भवत्यत्र ब्रह्मसमं श्रुत इति ॥ तद्यथा हि निर्लव

मिति स्मृतम् ॥ देवं चामीकरं नाम प्रोद्यदादित्यसन्निभमात्तैजो विशेषः स्वर्णानामेतेषां सर्वदेव च ॥ नाश्यादिना पिसमतां यांति तानि कथंचन ॥ एवं मानुषगंधर्वापि तु देवाः प्रजापतिः ॥ ब्रह्मेति क्रमशो जीवा विशिष्टा उत्तरोत्तरम् ॥ स्वभावैरेव मुक्तानां स्वभावो व्यक्तमात्रजो दित्यादि च ॥ स यत्राणि मानयेति तस्य हवैतस्य हृदयस्यायं प्रद्योतते तेन धीरा अपि यति ब्रह्मविदः ॥ स्वर्गलोकमिति ऊर्ध्वा विमुक्तास्ते नैति ब्रह्म विमुण्य कृतै जसश्चेत्येव मादेश्च ॥ मुक्तविषयमैव तत् ॥ मुक्तविषयत्वेन चैतत्प्रकरणं सूचयामास भगवान् ॥ तदोक्तो ग्रज्ज्वलनंतस्य काशितद्वारो विद्यासामर्थ्यादित्यादिना ॥ न चान्यामुक्तिरस्तीत्यत्र किंचिन्मानम् ॥ सोऽश्रुते सर्वाङ्कामः स्तह

ब्रह्मणाविपश्चिता ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्येमाँह्लोकान्कामान्भीकामरूप्यनुसंचरन् ॥ ऋचां
त्वःपोषमास्तेषुपुष्पाङ्गायात्रंत्वोगायातिशक्तीषु ॥ परंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यतएषआत्मे
तिहोवाच ॥ सतत्रपर्येतिजक्षन्कीडनर्ममाणः ॥ सयएवंविदेवंपश्यन्नेवंमन्वानस्सस्यसर्वेषुलोकेषुका
मचारोभवति॥सएकधाभवतित्रिधाभवतिपंचधासमधापुनश्चैकादशधास्मृतः ॥ नहास्यकर्मक्षीयतेऽस्मा
द्धेवात्मनोयद्यत्कामयेतेतत्तत्सृजते ॥ यथोदकंशुद्धेशुद्धमासिक्तंतादृगवभवति ॥ एवंमुनेर्विजानतआ

यनीवलमीकैमृताप्रत्यस्ताशयीतैवमेवेदंशरीरंशेनेथायमशरीरोमृतःप्राणोब्रह्मैवतेजएयसो
हंभवतेसंहसंददामीतिहोवाचजनकोवैदेहः ॥ ७ ॥ तदेतेश्लोकाभवन्ति ॥ अणुःपंथावित
तःपुराणोमास्स्पृष्टोनुवित्तोमयैव ॥ तेनधीराअपियंतिब्रह्मविदःस्वर्गलोकमितऊर्ध्वोविमुक्ताः
॥ ८ ॥ तस्मिंश्छुक्कमुतनीलमाहुःपिंगलंहरितंलोहितंच ॥ एषपंथाब्रह्मणाहानुवित्तस्तेनैति
ब्रह्मवित्पुण्यकृतैजसश्च ॥ ९ ॥ अंधंतमःप्रविशंतियेऽविद्यामुपासते ॥ ततोभूयइवतेतमोय
उविद्यायाश्रताः ॥ १० ॥ आनंदानामतेल्लोकाअंधेनतमसावृताः ॥ तांस्तेप्रेत्याभिगच्छंत्य

स्माभवतिगौतम ॥ तदाविद्वान्पुण्यपापेविधूयनिरंजनःपरमसाम्यमुपैति ॥ परंभूयःप्रवक्ष्यामिज्ञानानांज्ञा
नमुत्तमम् ॥ यज्ज्ञात्वामुनयःसर्वेपरासिद्धिमितोगताः ॥ इदंज्ञानमुपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः ॥ सर्वेपि
नोपजायंतेप्रलयेनव्यथंतिचानवर्ततेयत्ररजस्तमसरायोःसत्त्वंचमिश्रंनचकालविक्रमः ॥ नयत्रमायाकिमु
तापरेहरेरनुव्रतायत्रसुरार्चिताः ॥ श्यामावदाताःशतपत्रलोचनाःपिशंगवस्त्राःसुरुचःसुपेशसदत्यादि
श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणेषुनेषांनिर्गुणमुक्तिविषयत्वेनप्रसिद्धेभ्वेवस्थलेषुमुत्तयनंतरंगोक्तेश्च ॥ अशरीर
क्रियागौणदेहादेस्तैस्यभावतः ॥ विदानंदशरीरादेःसेदेहाद्याविमोक्षिणः ॥ अनिद्रियाअनाहाराअनिष्य

दाःसुगंधिनइत्योदेश्च ॥ मयद्भ्राचुर्येस्वरूपेच ॥ आत्मायमाततत्वाद्धिब्रह्मपूर्णगुणत्वतः ॥ दूरस्थत्वात्सद्व्यक्तःसमीपस्थोऽयंस्मृतः ॥ पूर्णज्ञानस्वरूपत्वाद्भिज्ञानमयईर्यते ॥ सर्वमंत्रस्वरूपत्वात्सर्वोक्तो विद्वांसोबुधानाः ॥ ११ ॥ आत्मानंचेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ॥ किमिच्छन्कस्य कामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥ १२ ॥ यस्यानुवित्तःप्रतिबुद्धआत्मास्मिन्संदोषेगहनेप्रविष्टः ॥ सविश्वकृत्सहिसर्वस्यकर्तृस्यलोकःसउलोकएव ॥ १३ ॥ इहैवसंतोथविद्वान्स्तद्वयंनचेदवेदिर्महतीविनष्टिः ॥ यएतद्विदुर्मृतास्तेभवंत्यथेतरेदुःखमेवापिर्यति ॥ १४ ॥ यदैतमनुपश्यंरयात्मानंदैवमंजसा ॥ ईशानंभूतभव्यस्यनततोविजुगुप्सते ॥ १५ ॥ यस्मादवर्कसंवत्सरोहोभिः परिवर्तते ॥ तद्देवाज्योतिषांज्योतिरायुर्होपासतेमृतम् ॥ १६ ॥ यस्मिन्पंचपंचजनाआकाशश्चप्रतिष्ठितः ॥ तमेवमन्यआत्मानंविद्वान्ब्रह्माभृतोमृतम् ॥ १७ ॥ प्राणस्यप्राणमुतचक्षुपश्चक्षुरुतश्रोत्रस्यश्रोत्रंमनसोयेमनोविदुस्तेनिचिकयुर्ब्रह्मपुराणमय्यम् ॥ १८ ॥ मनसैवानुद्रष्टव्यंनेह नानास्ति किंचन ॥ मृत्योःसमृत्युमाभोति यइह नानेवपश्यति ॥ १९ ॥ एकैवानुद्रष्टव्यमेतदप्रमयं ध्रुवम् ॥ विरजःपरआकाशादजआत्मा महान्ध्रुवः ॥ २० ॥ तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीत ब्राह्मणः ॥ नानुध्यायाद्ब्रह्मच्छब्दान्वाचोविग्लपनं हिनदिति ॥ २१ ॥ सवाएवमहानजआत्मा योयंविज्ञानमयःप्राणेषुयएषोतर्हदयआकाशस्तस्मिच्छेनेसर्वस्यवशीसर्वस्येशानःसर्वस्याधि मनोमयः ॥ बलपूर्णस्वरूपत्वात्सप्राणमयईरितः ॥ सर्वद्रष्टृस्वरूपत्वाच्चक्षुर्मयइतीर्यते ॥ सर्वश्रोतृस्वरूपत्वात्सश्रोत्रमयईरितः ॥ सर्वाधारात्सुगंधत्वात्पृथिवीमयउच्यते ॥ सर्वतृप्तिकरत्वाच्चविष्णुरापोमयः स्मृतः ॥ सर्वकर्तृस्वरूपत्वाच्छ्रुतौवायुमयोहरिः ॥ अवकाशप्रदानृत्वादाकाशमयईर्यते ॥ पूर्णतेजःस्वरूप

पत्वात्तेजोमयउदाहृतः ॥ सृष्ट्यादीच्छास्वरूपत्वात्स्मृतःकाममयोहरिः ॥ सर्वदुष्टप्रतीपत्वात्सहिक्रोधम
 योमतः ॥ सुखादिधर्मरूपत्वाज्ज्ञेयोधर्ममयःप्रभुः ॥ अप्राकृतस्वरूपत्वादेनेतन्मयएवच ॥ अपार्थिवोह
 र्मेधोननुमिश्चाप्यवात्मिका ॥ नाग्नेयंतस्यतेजोपिनचवायुर्बलंहरेः ॥ श्रोत्राद्यानास्यचाकाशोमनस्त
 त्वंनतन्मनः ॥ बुद्धितत्त्वंनतद्बुद्धिर्नाहमस्याहमुच्यते ॥ महात्मकंनतच्चित्तंप्रकृतिर्नास्यचेतना ॥ प्रक
 त्यादिगुणायस्मात्तदुग्नप्रतिबिंबकाः ॥ अतःसर्वमयोविष्णुःसर्वाद्यत्वादतन्मयः ॥ चिदानंदंदात्मकास्तस्यगु
 णाःसर्वगुणात्मकाः ॥ सर्वदातःसर्ववैलक्षण्यमेवांप्रकीर्तितम् ॥ क्रोधःक्षमात्मकोयस्यचिदानंदंदात्मकस्त
 था ॥ अन्यक्रोधसमःक्रोधस्तस्यविष्णोःकथंभवेत् ॥ एवंसर्वगुणास्तस्यसर्वेभ्योपिविलक्षणाः ॥ पूर्वप्र
 ज्ञानुसारेणविमुक्तस्तमुपेक्ष्यति ॥ अनादिकालसंबंधायाप्रज्ञाविष्णुसंश्रया ॥ पूर्वप्रज्ञेतिसाप्रोक्ताब्रह्मादे
 स्सारतस्यतद्वतिचमहामीमांसायाम् ॥ वर्तमानंयतोविष्णोर्वशेतस्मादिदंमयः ॥ अतीतानागतंयस्मात्तद्वशे
 तोक्षदोमयः ॥ प्राधान्येचमयद्रूपोक्तःस्वरूपेचयतोभवेत् ॥ इदंरूपोऽव्ययदोरूपस्ततो नित्यत्वतोहरिः ॥ अ
 स्यतस्यप्रधानस्यनिष्पूर्णबलत्वतइतिच ॥ यथापूर्वतथेदानीमिति विष्णुस्तदुच्यते ॥ यथावाशेतथैवांते
 ततोयदितिचोच्यते ॥ यथेदानींतथानित्यंयस्मादेवमविष्यति ॥ अतएतदितिप्रोक्तोवासुदेवोजगत्पतिः ॥
 सयथाकरोतिपुरुषंतथैवायंमविष्यति ॥ साधुर्भवतिसाधुंचेत्करोतिपुरुषोत्तमः ॥ पापोभवतिपापंचेत्सक
 रोतिजनार्दनः ॥ तन्नेरितेनपुण्येनपुण्योभवतिमानवः ॥ तत्प्रेरितेनपापेनतथापापःपुमान्भवेत् ॥ आहुश्वत
 त्कामाधीनंजीवमेनंसदैवहि॥तत्कामादस्यकामःस्याद्यथाकामस्तथाभवेत् ॥ कामानुसारिणीनिष्ठाकर्मनि
 ष्ठानुसारतः॥फलंकर्मनुसारेणविष्णोःकाममयस्ततः॥जीवोयंसर्वदैवस्यान्यान्यथातुंकथंचनेत्यादिच॥जी

वेश्वराभेदाङ्गीकारे सुषुप्त्युक्तां त्योभेदेनेति सूत्रविरोधः ॥ प्राज्ञेनात्मनान्वाहूढः प्राज्ञेनात्मना संपरिवृक्त इत्या-
 दिश्रुतिविरोधश्च ॥ न च व्यावहारिकभेदो नाम कश्चिदस्तीत्यत्र किञ्चिन्मानम् ॥ आतिभेदे त्वेश्रुतिसिद्धत्वं
 भवेन स्यात् ॥ न हि निर्दोषश्रुतिवाक्यसिद्धं भांतमित्युक्तम् ॥ उन्मत्तवाक्यवत्सर्वविदस्याप्रामाण्यप्र-
 सक्तेः ॥ न च स्वविषयभ्रमत्वादप्यदप्रामाण्यं नाम किञ्चित् ॥ तस्मिन्नेदमुन्मत्तवाक्यविषयस्याप्यनिर्वा-
 च्यत्वमेव ॥ सत्यः सोऽस्य महिमागुणेश्वरः ॥ तस्मिन्नेतस्याः कामा इत्यादिश्रुतिभिर्भगवद्गुणानां सत्यत्वमे-
 व ज्ञायते ॥ सत्यमेव ननु विश्वेभ्यो दन्तिरातिदेवस्य गुणतो मयो न इति सर्वजीवानां भगवदनुजीवनं च सत्यमित्ये-
 पतिः स न साधुना कर्मणा भूयाञ्छो एवासाधुना कनीयानेष सर्वेश्वर एष भूताधिपतिरेष भूतपाल एष मे-
 तुर्विधरण एषां लोकानामसंसेदाय ते मेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसाना-
 शक्यैतमेव विदित्वा मुनिर्भवत्येतमेव ब्रह्मा जिनो लोकमिच्छंतः प्रवर्जयेत तद्भस्मवैतत्पूर्वविद्वाञ्-
 सः प्रजानां कामयंतो किं प्रजया करिष्यामो येषां नो यमात्मायं लोक इति ते ह स्मपुत्रैषणायाश्च विनै-
 वोच्यते ॥ तदा कथं जीवेश भेदस्यासत्यता ॥ न च सर्वविध्यर्थे क्रियासिद्धस्य कुत्रचिद्वाधो दृष्टः ॥ न हा-
 स्य कर्मक्षीयतेऽस्माद्धोवात्मनो यथाकामयेत तत्तदुज्जत इति मुक्त्यनंतरमपि तदधीनत्वप्रतीतिश्च ॥ न भेद-
 स्यासत्यता ॥ न हि संसारावस्थायामक्षीणकर्मता भवति ॥ न च मुख्यार्थपरित्यज्या मुख्योयुक्तः ॥ अ-
 तः सत्य एव भेदः ॥ स भगवान्यथा कारीयथा चारियथा चारयति तथा भवति ॥ स भगवान्य-
 था कामो भवति तथा कामो जीवो भवति ॥ इत्थं कामोऽस्य भूयादिति भगवदिच्छावशादस्य कामो भवतीत्यर्थः ॥
 क्रतुरितीत्थं करिष्याम्येवेति निश्चय रूपः कामः ॥ स भगवदिच्छया हि भवति ॥ कामेन मे काम आगादिति च

श्रुतिः ॥ अयोग्यकामराहित्यान्मुक्तो निष्काम उच्यते ॥ अइत्युक्तः परो विष्णुस्तत्कामोऽकाम ईरितः ॥ त
 थाकामयमानः स योग्यकामस्य चापितु ॥ कादाचित्कसमुद्भूतेर्भगवत्कामनां विना ॥ कामितस्याखिल
 स्यात्तेराप्तकामश्च मुक्तिगः ॥ चिदानंदात्मकं रूपं कामत्वेन भविष्यति ॥ यतस्तेनैवात्मकमिदं तिमुक्तो भि
 धीयते ॥ मुक्तस्य न पुनः प्राणा उत्क्रामंति कदाचन ॥ जीवोपि ब्रह्मशब्दोक्तो जडाहुणबृहत्त्वतः ॥ प्राप्नोति
परमं ब्रह्म प्रलये प्रलये सदा ॥ अन्यदा स्वेच्छया विष्णोः स्वरूपाद्वहिरिष्यति ॥ स्वेच्छया तर्बहिश्चैवं रमते मु
क्त आत्मवानित्यादि च ॥ न चामुक्तस्य कथंचिदाप्तकामता मुल्यतः ॥ ब्रह्माप्येतीति वचनात्पूर्वब्रह्मशब्दो
जीववाच्येव ॥ यद्यज्ञानाशात्परिज्ञानमात्रं तदा स्वस्थ ब्रह्मतां विजानातीत्येव स्यात् ॥ ननु ब्रह्माप्येतीति ॥
न हिराजपुत्रः पूर्वमात्मानमजानन्पश्चाद्राजपुत्र इति विज्ञाय राजपुत्रमप्येतीत्युच्यते ॥ किंतुराजपुत्रत्वेना
त्मानं व्यजानादित्येवोच्यते ॥ विस्मृतकंठमणिरपि विज्ञात इत्येवोच्यते ॥ ननु प्राप्नोति ॥ अतः पूर्वब्रह्मश
ब्दो जीववाच्येव ॥ अथ मर्त्योऽमृतो भवति ॥ अथ मुक्त्यनंतरं न कदाचिन्मृतिरस्य भवतीत्यर्थः ॥ मुक्त ए
व परे ब्रह्मणी च्छया प्रविशति निःसरति च ॥ दर्शनादीन् ब्रह्मणो भोगांश्च करोति ॥ स्वरूपभूताः कामामुक्तानां
भवन्तीत्यतो हृदि श्रिता इति विशेषणम् ॥ हृदयस्यैव मोचनात्तत्स्थाः कामामुक्तानां मपगच्छन्तीति युक्तमेव ॥
न ह्यमुक्तस्य कदाचित्सर्वकामामुच्यते ॥ सुस्यादावप्यभिभव एव वासनाया विद्यमानत्वात् ॥ वासनाया
हि पुनरुद्भवः ॥ यावद्विमुच्येत्येतेषु स्तावत्कामा हृदि स्थिताः ॥ चित्ताभावाद्द्विमुक्तस्य स्युः कामास्तद्रताः
कुतः ॥ स्वरूपभूतचित्तेन कामाद्याः स्युः सुखात्मकाः ॥ दुःखात्मकाः प्राकृता वामुक्तानां न कथंचनेति ब्रह्मतर्कः ॥
अयं जीवोऽथ मुक्त्यनंतरमेवाशरीरो भवति ॥ अमृतः कदापि न मृतः ॥ प्राणाख्यं परब्रह्मैव ॥ कतम एको देव इति प्रा

णइति॥ सव्रह्मेत्याचक्षतइत्यादिश्रुतेः॥ तेजएवचेतजइतिश्रीः॥ अन्येषाममृतत्वंचभवेद्विष्णुप्रसादतः॥ नि
त्यामृतःसभगवान्श्रीश्चनान्यःकथंचनेतिनारदीयो॥प्राणसुभगवान्विष्णुःसर्वनेतृत्वतोविभुः॥ तेजस्तुसर्वते
जस्वाच्छरीरेवसमुदाहृतेतिच॥ तंप्राप्तेःसुखहेतुत्वात्पंथाइतिहरिःश्रुतः॥ अणुश्चविततश्चासौयतोतर्बहरेव
चा॥अथारूपृष्टःश्रीपतित्वादनुविन्नस्तथैवचा॥तस्यप्रसादात्संयांतितह्योक्तं सर्वमोक्षिणः॥उर्ध्वःसभगवान्सर्व
विशिष्टोयत्सदैवहि ॥ रूपमाहुःपंचविधंतस्यविणोर्महात्मनः॥ शुद्धं तुवासुदेवाख्यमनिरुद्धं तुनीलकम् ॥
संकर्षणं पिङ्गलंच प्रद्युम्नं हरितं स्मृतम् ॥ नारायणं लोहितं स्यात्पंच च रूपण्यजे हरौ ॥ पंचभेदविभिन्नो यस्य स्व
भिन्नोपिस्वरूपतः ॥ संपंथाब्रह्मणाज्ञातः पद्मजैर्न वसंततम् ॥ परब्रह्मस्वरूपं ब्रह्मो महतेजः प्रियस्तथा ॥ स
म्यक्स्वरूपविज्ञानात्तैजसत्वेनकीर्तितः ॥ भगवः कर्मकर्तृत्वात्पुण्यकृच्चामिधीयते ॥ एवंविधोपितस्यैव
प्रसादाद्यातितानिगतिम् ॥ अतःपंथास्समुद्दिष्टोभगवान्केशवःस्वयम् ॥ रैवगताखिलभेदेनविहीनोपिससर्व
दा ॥ सर्वेषांव्यवहाराणांभेदोत्थानांसईश्वरः ॥ अभिन्नोपिह्यतोभिन्नःपंचभेदादिनामृषा ॥ अन्यथो
पासकायेत्येयांतिस्यधरंतमः ॥ ततःकिंचिद्विशेषेणदुज्ञानस्याविनिंदकाः ॥ सम्यगाचार्यवचनमव
ज्ञायविरोधिनि ॥ सत्त्वबुद्धियतःकुर्युस्ततस्तेधिकपापिनः ॥ अप्राप्तत्यागिनःप्राप्तनिष्ठाहीनोहिदोष
वान् ॥ नित्यदुःखस्वरूपत्वादानंदंतत्तमोमतम् ॥ बोधकेविद्यमानेपिप्रेविदुर्नपरंहरिम् ॥ तेपियांतित
मोघोरंनित्योद्विक्तासुखात्मकमितिच ॥ बुधस्सकाशेय्यविद्वान्सइत्यर्थः ॥ बोधनाज्ञानवान्मुत्स्थान्तस्स
काशाच्चयेहरिम् ॥ नविदुस्तेतमोयांतिसर्वदुःखात्मकंपरम् ॥ यद्विजीवःपरात्मानमयमस्तीतिवेदितुम् ॥

योग्यः शरीरभेदादेः कथं दुःखीतदा भवेत् ॥ दुःखी शरीरसंबंधाज्जीवो विष्णोः प्रसादतः ॥ अदुःखी विष्णुः नंदं मुक्त एव च भोक्ष्यति ॥ नित्यमुक्तः पूर्णसुखः स्वतंत्रः पुरुषोत्तमः ॥ परतंत्रः कथं जीवो योग्यः सोऽस्मीति वेदितुम् ॥ यस्मात्सोऽस्मीति नैवायं विजानीयात्कदाचन ॥ तदीयोऽस्मीति जानीयात्सर्वदेवबुधस्तत इति च ॥ यस्य ज्ञानो नित्यबुद्धो भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ तस्य लोकः स एवैको यो लोकः परमात्मनः ॥ सह विष्णुः परो वा यो रपिकर्ता प्रकीर्तितः ॥ विश्वो वा युः समुद्दिष्टः पूर्णत्वाज्जीवसंघतः ॥ तदन्यस्यापि सर्वस्य कर्तैको विष्णुरेव

षणायाश्च लोको कैषणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षार्थं चरंति याश्चैव पुत्रैषणासावि तैषणाया वि तैषणा सा लोको कैषणो भेद्येते एषणे एव भवतः स एष नेति नेत्यात्मा गृह्यो न हि गृह्यते शीर्यो न हि शीर्यते ऽसंगो न हि स ज्यते ऽसितो न व्यथते न रिष्यत्येतमुहैवैते न तरत इत्यतः पापमकरवमित्यतः कल्याणमकरवमित्युभेर्उहैवैषणेत तरति नै नं कृताकृते तपतः ॥ २ ॥ तदेतदृचाभ्युक्तं एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न व धैते कर्मणानो कनीयान्तस्यैव स्यात्पदं वित्तं विदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेनेति ॥ तस्मादेवं वि

हि ॥ प्रविष्टो गृहे नैव ह्येवं संदोघनामनि ॥ तज्जानीयाति तं लोकं तत्प्रसादाच्च वर्तते ॥ न वत्सराश्वनाहानि यस्य नित्याविकारतः ॥ ज्योतिषां ज्योतिरचलं तदेवाः समुपासते ॥ प्राणश्चक्षुस्तथैवानं मनः श्रोत्रं च पंचमम् ॥ मूलप्रकृतिसंयुक्तं यद्गतं प्रतिपूरुषम् ॥ तस्य रूपगुणार्थेषु न कश्चिद्भेद इष्यते ॥ तद्भेददर्शी संया निभृत्सोमृत्स्य भिधंतमः ॥ तस्मादेकप्रकारेण दृष्टव्यो भगवान्हरिः ॥ परिमाणविहीनत्वादप्रमेय इती रितः ॥ इत्यादि वचनादप्रमेयत्वमवाच्यत्वमनोविषयत्वं च सर्वात्मनानमनसैवानुदृष्टव्यमित्युक्तत्वात् ॥ तच्च केनाप्यवाच्यस्य लक्षणादृष्टा ॥ क्षीरमाधुर्यं विशेषादेरपि तत्तच्छब्देनैव वाच्यत्वात् ॥ विशदं क्षीरमा

धुर्यगुडेतीक्ष्णघृतेस्थिरमित्यादिच ॥ नच निर्गुणस्य सत्वमेवास्ति ॥ गुणभेदादीनामपि संशये वगुणाः ॥
 नचानवस्थास्य निवाहकत्वात् ॥ अवाच्यममनोगम्यमगुणं चेत्कुतोऽस्ति तत् ॥ तस्मादेवं बन्धवस्तुभूय
 तामर्थतो वेदेत् ॥ गुणाश्च गुणिनः सर्वस्वेनैव गुणिनो गुणा इत्यादिच ॥ सर्वमस्य शेषेऽस्माद्धरिः सर्ववरीततः ॥
 सर्वस्य ब्रह्मरुदेरनर्शान एव च ॥ गुणाधिकः पालकश्चेत्यतो धिपतिरिति च ॥ भूत एवाधिपतिर्नास्या
 धिपत्यमादिमत् ॥ नित्यबोधात्मकत्वाद्यो मुनिः प्रोक्तो जनार्दनः ॥ तं विद्वांश्च मुनिर्नाम बोधस्तस्याप्यमुख्य
 तः ॥ यं विदित्वा विमुक्ताश्चायुक्तकामविवर्जिताः ॥ उत्पत्तिलयहीनाश्च नित्यानन्दैकभोगिनः ॥ आनन्दमि
 च्छांती दांत उपरतस्ति तिक्षुः समाहितो भूत्वात्मन्येवात्मानं पश्यति सर्वमात्मानं पश्यति नैनं पाप्मातर
 तिसर्वपाप्मानंतरनैनं पाप्मातपति सर्वपाप्मानंतपति विपापो विरजो विचिकित्सो ब्राह्मणो भव
 क्षां विष्णून् चारं त्यज्ज्ञानवर्जिताः ॥ स एष मोक्षदो विष्णुर्यं कल्याणं कृतं मया ॥ पापं कृतं मयेत्येतन्न कदाचि
 त्करिष्यति ॥ कृते मया पुण्यपापे इति यच्चेतनात्मनाम् ॥ तत्सर्वमत एवोक्तं विष्णोः सर्वेश्वरेश्वरात् ॥ तीर्णो हि व
 र्तेते नित्यं पुण्यपापे जनार्दनः ॥ नैनं कदाचित्पतः पुण्यपापे जनार्दनमिति च ॥ शान्तिस्तु भगवन्निष्ठादमो मद
 विनिग्रहः ॥ हृदि स्थविष्णोऽसंतोषः सदैवोपरमः स्मृतः ॥ तितिक्षाद्वहसहिताक्षमाक्रोधासमुत्थितिरिति शब्द
 निर्णये ॥ सर्वः पूर्णः समुद्दिष्टस्तथाज्ञेयोजनार्दनः ॥ रागसं देहपापानि तथा ज्ञानं स्तरिष्यति ॥ नित्यं हिराग
 पापादेर्मुक्तो यत्पुरुषोत्तमः ॥ वेदाख्य ब्रह्मणान्यत्वाद्धिष्णुब्राह्मिण उच्यते ॥ पूर्णत्वाज्ज्ञानरूपत्वाद्ब्रह्मलो
 कश्च स प्रभुः ॥ नमरिष्यतीति ह्यमरो नमृतो यत्ततोऽमृतः ॥ ब्रह्मायमाप्तकामत्वादेवो वेदंतं परम् ॥ आप्तकामो

भयश्चैव भवेद्विष्णोरनुग्रहादिति च ॥ परमार्थे विचिकित्सा ब्रह्मणो भवतीति नित्यमेव तथा भवतीत्यर्थः ॥ अ
त्येष ब्रह्मलोकः सम्राडिति होवाच याज्ञवल्क्यः सोऽहं भगवते विदेहान् ददामि मां चापि सह दास्या
येति ॥ २३ ॥ सवा एष महानज आत्मान्नादो वसुदानो विंदते वसुग्रवं वेद ॥ २४ ॥ सवा एष
महानज आत्मा जरो मृतो भयो ब्रह्मा भयं वै ब्रह्मा भयं हि वै ब्रह्मा भवति य एवं वेद ॥ २५ ॥ इ
ति शारिर ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ ४ ॥

अथ हयाज्ञवल्क्यस्य हेमार्थे वभूवतुः मैत्रेयी च कात्यायनी च तयोर्हि मैत्रेयी ब्रह्मवादि
नी बभूवस्त्री प्रज्ञैव तर्हि कात्यायन्यथ हयाज्ञवल्क्यो न्यद्रुत्तमुपाकरिष्यन् ॥ १ ॥ मैत्रेयी
निहोवाच याज्ञवल्क्यः प्रव्रजिष्यन्वा अरेऽहमस्मात्स्थानादस्मिहं तेन या कात्यायन्या तं कर
वाणीति ॥ २ ॥ सहोवाच मैत्रेयी यन्मुमदयं भगोः सर्वा पृथिवी वित्तेन पूर्णा स्यात्स्यान्वहं
तेनामृताहोनेति नेति होवाच याज्ञवल्क्यो यथैवोपकरणवतां जीवितं तथैव ते जीवितं स्यादमृत
त्वस्य तु नाशास्ति वित्तेनेति ॥ ३ ॥ सहोवाच मैत्रेयी येनाहं नामृतास्यां किमहं तेन कुर्या
यदेव भगवाँन्वेत्थ तदेव मे ब्रूहीति ॥ ४ ॥ सहोवाच याज्ञवल्क्यः प्रियौ वैखलु नो भवती सती
प्रियमवृद्धं तर्हि भवत्येतद्वाख्यास्यामिव्याचक्ष्णस्य तु मे निदिध्यासस्वेति ॥ ५ ॥ सहोवाच
नवा अरे पतुः कामायपतिः प्रियो भवत्यात्मनस्तु कामायपतिः प्रियो सवति नवा अरे जायैका
भूद्रुविष्यति भवत्येवमाद्यपदानितु ॥ नित्यभावाभिधायी नियत्र वाच्याहरेर्गुणा इति शब्दनिर्णये ॥ इ
ति शारिर ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ ४ ॥

मायजायाप्रियाभवत्यात्मनस्तुकामायजायाप्रियाभवतिनवाअरेपुत्राणांकामायपुत्राःप्रिया
 भवंत्यात्मनस्तुकामायपुत्राःप्रियाभवंतिनवाअरेवित्तस्यकामायवित्तंप्रियंभवत्यात्मनस्तुका
 मायवित्तंप्रियंभवतिनवाअरेपशूनांकामायपशवःप्रियाभवंत्यात्मनस्तुकामायपशवःप्रियाभवं
 तिनवाअरेब्रह्मणःकामायब्रह्मप्रियंभवत्यात्मनस्तुकामायब्रह्मप्रियंभवतिनवाअरेक्षत्रस्यका
 मायक्षत्रंप्रियंभवत्यात्मनस्तुकामायक्षत्रंप्रियंभवतिनवाअरेलोकानांकामायलोकाःप्रियाभवं
 त्यात्मनस्तुकामायलोकाःप्रियाभवंतिनवाअरेदेवानांकामायदेवाःप्रियाभवंत्यात्मनस्तुकामाय
 देवाःप्रियाभवंतिनवाअरेवेदानांकामायवेदाःप्रियाभवंत्यात्मनस्तुकामायवेदाःप्रियाभवंतिन
 वाअरेभूतानांकामायभूतानिप्रियाणिभवंत्यात्मनस्तुकामायभूतानिप्रियाणिभवंतिनवाअरे
 सर्वस्यकामायसर्वप्रियंभवत्यात्मनस्तुकामायसर्वप्रियंभवत्यात्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योमंत
 व्योनिदिध्यासितव्योभैत्रेय्यात्मनिखल्वरेदृष्टेश्रुतेमतेविज्ञातइदंस्वर्वविदितम् ॥ ६ ॥ ब्रह्म
 तंपरादाद्योन्यत्रात्मनोब्रह्मवेदक्षत्रंतंपरादाद्योन्यत्रात्मनःक्षत्रंवेदलोकास्तंपरादुर्योन्यत्रात्मनो
 लोकांन्वेदेवास्तंपरादुर्योन्यत्रात्मनोदेवांन्वेदेवास्तंपरादुर्योन्यत्रात्मनोवेदान्वेदभूतानितंप
 रादुर्योन्यत्रात्मनोभूतानिवेदसर्वतंपरादाद्योन्यत्रात्मनःसर्ववेदेदंब्रह्मेदंक्षत्रमिमेलोकाइमेदेवाइ
 मेवेदाइमानिभूतानीदंस्वर्वयद्यमात्मा ॥ ७ ॥ सयथादुंदुर्भेहन्यमानस्यनवाह्याऽच्छब्दान्श
 क्रुयाद्ब्रह्मणायदुंदुर्भेस्तुग्रहणेनदुंदुभ्याघातस्यवाशब्दोगृहीतः॥ ८॥ सयथाशंखस्यध्मायमान
 स्यनवाह्याऽच्छब्दाऽच्छक्रुयाद्ब्रह्मणायशंखस्यतुग्रहणेनशंखध्मस्यवाशब्दोगृहीतः ॥ ९ ॥ सय

प्रियांवाचमवर्धयद्भवतीऽर्वाद्याभ्यन्तरविशेषाभावेनसर्वत्रलवणरसघनएव ॥ नवाअहमिमंविजानातीति ॥
अहेयमिमंपरमात्मानंजीवोनजानातीत्यत्रैवभगवान्मोहांतंमोहाख्यनाशमापीपिपत्प्रापयामास ॥ अतो

थावीणायैवाद्यमानायैनब्राह्माच्छद्धाच्छक्रुयाद्ग्रहणायवीणायैतुग्रहणेनवीणावादस्यवाशब्दो
गृहीतः ॥ १० ॥ सयथार्द्धेधाग्नेरेभ्याहिनस्यपृथग्धूमाविनिश्चरत्येवंवाअरेऽस्यमहतो
भूतस्यनिःश्वसितमेवैतद्यदृग्वेदोयजुर्वेदःसामवेदोथर्वागिरसइतिहासःपुराणंविद्याउपनिषदः
श्लोकाःसूत्राण्यनुव्याख्यानानीष्टःहुतमाशितंपाथितमयंचलोकःपरश्वलोकःसर्वाणिचभूता
न्यस्यैवैतानिसर्वाणिनिःश्वसितानि ॥ ११ ॥ सयथासर्वासामपाःसमुद्रएकायनमेवंसर्वे
षांस्पशानांत्वगेकायनमेवंसर्वेषांरसानांजिह्वैकायनमेवंसर्वेषांगंधानांनासिकैकायनमेवंसर्वेषां
रूपाणांचक्षुरेकायनमेवंसर्वेषांशब्दानांश्रोत्रमेकायनमेवंसर्वेषांसंकल्पानांमनएकायनमेवंसर्वा
सांविद्यानांहृदयेमेकायनमेवंसर्वेषांकर्मणांहस्तावेकायनमेवंसर्वेषामानंदानामुपस्थएकायनमे
वंसर्वेषांविसर्गाणांपाथुरेकायनमेवंसर्वेषामध्वनांपादावेकायनमेवंसर्वेषांवेदानांवागेकायनंसय
थार्सेधवघनोनंतरोबाह्यःकृत्स्नोरसघनएवैवंवाअरेऽयमात्मानंतरोबाह्यःकृत्स्नःप्रज्ञानघनएवैते
भ्योभूतेभ्यःसमुत्थायतान्येवानुविनश्यतिनप्रेत्यसंज्ञास्तीत्यरेब्रवीमीतिहोवाचयाज्ञवल्क्यः
॥ १२ ॥ साहोवाचभैत्रेय्यत्रैवमाभगवान्मोहातमापीपिपन्नवाअहमिमंविजानाती

हंब्रह्मास्मीत्यादिष्वहंशब्दोहेयत्ववाचीतिसिद्धम् ॥ अन्यथाकथमहंविजानातीतियुज्यते ॥ एतावद्विज्ञा
तुःपरमात्मनोविज्ञानादिकमेवमह्यस्यतत्त्वमोक्षः ॥ विष्णोर्ज्ञानादिकंमोक्षस्तदभावेकुतःसुखम् ॥ ज्ञेयाभावा

न हि ज्ञानं ज्ञानाभावे हि शून्यता ॥ तस्माज्ज्ञेययुतो मोक्षः सुखरूपत्वतः सदेति ब्रह्मतर्कैः ॥ इति मैत्रेयी
 तिस्रो वाचनवाग्भेदं मोहं ब्रवीम्यविनाशी वाग्रेयमात्मानुच्छिन्ति धर्मा ॥ १३ ॥
 यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यति तदितर इतरं जिघ्रति तदितर इतरं रसयते तदितर इत
 रमभिवदति तदितर इतरं शृणोति तदितर इतरं मनुते तदितर इतरं स्पृशति तदितर इतरं विजानाति
 यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत् तत्केन कं पश्येत् तत्केन कं जिघ्रेत् तत्केन कं रसयेत् तत्केन कं भिवदेत् तत्केन कं
 शृणुयात् तत्केन कं मन्वीत तत्केन कं स्पृशेत् तत्केन कं विजानीयाद्येनेदं सर्वं विजानाति तेन विजा
 नीयात्स एष नेति नेत्यात्माऽगृह्यो न हि गृह्यतेऽशीर्यो न हि शीर्यतेऽसंगो न हि सज्यतेऽसितो न व्यथ
 तेन रिष्यति विज्ञातारमरेकेन विजानीयादित्युक्तानुशासनासि मैत्रेये तावदरेखल्वमृतत्वमिति
 होक्त्वा याज्ञवल्क्यो विजहार ॥ १४ ॥ मैत्रेयी ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ ५ ॥

अथ वक्षः पौतिमाष्योगौपवनाद्गौपवनः पौतिमाष्यात्पौतिमाष्योगौपवनाद्गौपवनः कौशि
 कात्कौशिकः कौडिन्यात्कौडिन्यः शांडिल्याच्छांडिल्यः कौशिकाच्च गौतमाच्च गौतमः ॥ १॥ अग्नि
 वैश्यादाग्निवैश्यागर्ग्याद्वागर्ग्याद्वागर्ग्यागौतमाद्गौतमः सैतवात्सैतवः पाराशर्यायणात्पारा
 शर्यायणोगर्ग्यायणाद्वागर्ग्यायणउद्वाल्कायनादुद्वाल्कायनो जाबालायनाज्जाबालायनो माध्यं
 दिनायनान्माध्यंदिनायनः सौकरायणात्सौकरायणः काषायणात्काषायणः सायकायनात्साय
 कायनः कौशिकायनेः कौशिकायनिः ॥ २॥ घृतकौशिकाहूतकौशिकः पाराशर्यायणात्पाराश

ब्राह्मणम् ॥ ६ ॥ ५ ॥

अवरोभ्योपिशृण्वन्तिपरमाश्रकचित्कचित् ॥ लीलैथैव न चैतेषां परमत्वं विहीयत इति च ॥ इति ब्राह्मणम्

यथीयणः पाराशर्यात्पाराशर्यो जातूकण्यर्था जातूकण्यर्था आसुरायणाच्चयास्काच्चासुरायणस्त्रैवर्णैस्त्रै
वर्णैरौपंचधनेरौपंचधनिरासुरासुरिभारद्वाजाद्भारद्वाजआत्रेयादात्रेयोमटिर्माटिर्गोतमादौ
तमोवात्स्याद्वात्स्यः शांडिल्याच्छांडिल्यः कैशोर्यात्काप्यात्कैशोर्यः काप्यः कुमारहारितात्कुमा
रहारितो गालवाद्गालवो विदर्भात्कौडिन्याद्विदर्भात्कौडिन्यो वत्सनपातोबाभ्रवाद्दत्सनपाद्बाभ्रवः
पथः सोभरात्पंथाः सोभरोऽयास्यादांगिरसादयास्यांगिरसआभूतेस्त्वाष्टादाभूतिस्त्वाष्टो विश्व
रूपात्त्वाष्टाद्विश्वरूपस्त्वाष्टो विश्वभ्यामश्विनौदधीचार्थवर्णादध्यङ्गुडार्थवर्णोदैवाद्य
थर्वाद्वैवोमृत्योः प्राध्वंसनान्मृत्युः प्राध्वंसनः प्रध्वंसनात्प्रध्वंसन एककृपेरैककृपिर्विप्रचि त्तेर्विप्रचि
त्तिर्व्यष्टेर्व्यष्टिः सनारोः सनारुः सनातनात्सनातनः सनकात्सनकः परमेष्ठिनः परमेष्ठी ब्रह्मणो ब्रह्मस्व
यं भुब्रह्मणे नमः ॥ ६ ॥ ६ ॥ इति बृहदारण्यके षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ ६ ॥ ६ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्बृहदारण्यकभाष्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ ॐ अवतारामहाविष्णोः सर्वपूणाः प्रकीर्तिताः ॥ पूर्णचतुःपरं रूपं पूर्णपूणाः समुद्रताः ॥ परावरत्नतेषां
तु व्यक्तिमात्रविशेषतः ॥ न देशकालसामर्थ्यैः पारावर्यकथं चन ॥ पूर्वरूपस्य पूर्णस्य पूर्णयद्वन्नारगम् ॥
रूपं तद्वात्मन्यादाय पूर्णमेवावतिष्ठते ॥ लौकिकव्यवहारो यो भूभारक्षपणादिकः ॥ तददृष्टिं विनानान्यो
लयः कृष्णादिनां क्वचित् ॥ ओताः सर्वगुणाय स्मादस्मिन्नो विष्णुरुच्यते ॥ खंप्रकाशस्वरूपत्वाद्ब्रह्मतद्वा
पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णत्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥ ॐ खंब्र
ह्मखंपुराणं वायुरंखमिति हस्माह कौरव्यायणी पुत्रो वैदोयं ब्राह्मणा विदुर्वैदैनवयद्देवदितव्यम् ॥ प्र
थमं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ १ ॥

त्रयः प्राजापत्याः प्रजापतौ पितरि ब्रह्मचर्यं मूर्धुदेवामनुष्या असुराऽऽपित्वा ब्रह्मचर्यं देवा ऊचुर्ब्र
वीतु नो भवानिति ते भयो हैतदक्षरमुवाच दइति व्यज्ञासि द्वाइ इति व्यज्ञासि ष्मोति होचुर्दाम्यते तिन
आत्येत्योमिति होवाच व्यज्ञासि द्धिति ॥ १ ॥ अथ हैनं मनुष्या ऊचुर्ब्रवीतु नो भवानिति ते भयो है
तदेवाक्षरमुवाच दइति व्यज्ञासि द्वाइ इति व्यज्ञासि ष्मोति होचुर्दत्ते तिन आत्येत्योमिति होवाच व्य
ज्ञासि द्धिति ॥ २ ॥ अथ हैनमसुरा ऊचुर्ब्रवीतु नो भवानिति ते भयो हैतदेवाक्षरमुवाच दइति व्यज्ञा
सि द्वाइ इति व्यज्ञासि ष्मोति होचुर्दयध्वमिति न आत्येत्योमिति होवाच व्यज्ञासि द्धिति ते देवैषा
मरूपतः ॥ पुनः खंसुखरूपत्वापुराणं तदनादितः ॥ बायोश्चरति दंयस्माद्वायुरं ब्रह्मतत्परम् ॥ ख्यातत्वाच्चा
पितरं खंस्याद्रौहिणेयस्तथावदत् ॥ वेदोयं ज्ञानरूपत्वादिति यं ब्राह्मणा विदुः ॥ निर्दोषत्वाद्वा इत्युक्तस्तेन वेद्यं
सदाखिलमिति च ॥ बाढीकसुता हिरोहिणी अतो बलभद्रः कौरव्यायणी पुत्रः ॥ ज्ञानदानं तु देवानां फलदा
नं च कर्मणाम् ॥ विष्णुना विहितं पूर्वं पुनैव नरासुराः ॥ ब्रह्माणमपि पप्रच्छुर्देवानां सद्गुणोच्छ्रितेः ॥ अनहं

कारमात्रं तु ब्रह्मणा विहितं सदा ॥ सर्वोच्चमोक्षसंप्राप्त्यै नराणां ज्ञानसाधनम् ॥ देवादीनां दानमेव ह विरादेः प्रकीर्तितम् ॥ तमः प्राप्तिविलंबायै दैत्यानां विहिता दयेति प्रवृत्ते ॥ हरणाद्यज्ञभागादेर्ज्ञानादेर्दानतस्तथा ॥ यानादव्यवधानेन परस्परब्रह्मणस्तथा ॥ ब्रह्माहृदयइत्युक्तस्तस्यैवं विदुषि ध्रुवम् ॥ हृतिदानस्वर्गयानपात्रं स्यात्तत्प्रसादतः ॥ हृत्तैवास्मै ददत्यद्धास्वकीयाश्चान्यएव चेति निर्णये ॥ परमात्मा च प्रजापतिः ॥ ततत्वादेकरूपत्वात्तत्परंब्रह्मकीर्तितम् ॥ तदेव तादृशं प्रोक्तं नैवान्यत्तादृशं क्वचित् ॥ तदेतत्सत्यमेवासीद्वा सुदेवा दैवी वागनुवदति स्तनयिर्लुर्ददइति दाम्यत दत्तदयश्च मिति तदेतन्नयश्चिसेह मंदानंदयामिति ॥ ३ ॥ द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ २ ॥

एष प्रजापतिर्यद्दृदयमेतद्ब्रह्मेतत्सत्यं तदेतन्नयश्चरत्तद्दयमिति हृदयेकमक्षरमभिहृत्य स्मै स्वाश्चान्ये च य एवं वेद इत्येकमक्षरं दत्तय स्मै स्वाश्चान्ये च य एवं वेद यमित्येकमक्षरमेति स्वर्गलोकां य एवं वेद ॥ तृतीयं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ ३ ॥

तद्वै तदेतदेव तदा ससत्यमेव स यो हितं महद्यक्षं प्रथमजं वेद सत्यं ब्रह्मेति जयती माँ ह्यो कानूजित इन्व सावसद्य एवं मेतं महद्यक्षं प्रथमजं वेद सत्यं ब्रह्मेति सत्यं ह्येव ब्रह्मा ॥ चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ ४ ॥ ख्यमव्ययमिति ब्रह्मतर्कः ॥ तदेव हितत् ॥ तन्नारायणख्यं परंब्रह्मेतदेव सत्यं वासुदेवाख्यमासीदित्यर्थः ॥ स्वस्मात्स्वयंसमुत्पन्नो वासुदेवात्मानाप्रभुः ॥ सत्यं ब्रह्मेति यो वेद महायाज्यतुतं परम् ॥ प्रभोत्येव हितह्योका श्रीवन्नप्युत्तमो भवेदिति प्रथ्याने ॥ स्वभागहरणाद्दानात्फलानां यापना नृणाम् ॥ हृदयं भगवान्निष्णुः सत्यं तदुणरूपत इति सत्तत्त्वे ॥ प्रजापतिरिति ब्रह्मा वेदेषु क्तोक्षमुख्यतः ॥ यस्मिन्नपुत्रं स चर्यं देवासुरनरोज

जे ॥ एषवैभागवन्विष्णुर्मुख्यतस्तु प्रजापतिः ॥ यज्ज्ञानान्मुक्तिमायातिरुख्यगर्ख्यां हृदयंचसः ॥ हृदि
सद्धानयानेभ्यः सत्यंसद्गुणरूपतः ॥ यत्तद्भुदयमित्युक्तं ब्रह्मतत्सत्यतामगात् ॥ सत्यत्वं सद्नीयत्वमासाद्यं
यन्मुमुक्षुभिः ॥ एवं तद्ब्रह्मयोवेदसहिलोका निमाञ्जयेत् ॥ एतल्लोकजयोनाम धर्मज्ञानादिपूर्णता ॥ जि
तएव ह्यसौ लोको यदोवेदजनार्दनमिति गुणपरमे ॥ परलोको जित एवावदित्यर्थः ॥ सदा सर्वगुणापाना
दापो नारायणः स्मृतः ॥ द्वितीयं रूपमखजद्वा सुदेवं स आत्मनः ॥ ब्रह्मसत्यमिति प्राहुर्वासुदेवाभिधंप्रभुम् ॥
तस्माद्ब्रह्मजानितो देवाः सर्वे पि जज्ञिरे ॥ तस्माद्ब्रह्मादयो देवा वासुदेवमुपासते ॥ ततत्वादयथाज्ञानं

आपएवेदमग्र आसुस्ता अपः सत्यमसृजंत सत्यं ब्रह्म प्रजापतिं प्रजापतिर्देवास्ते देवाः सत्य
मेवोपासते न देत इत्यक्षरं सत्यमिति स इत्येकमक्षरं तीत्येकमक्षरं यमित्येकमक्षरं प्रथमोत्तमे अक्षरे
सत्यं मध्यतो नूतनं देत दनूतनं भुयतः सत्येन परिगृहीतं सत्यं भूयमेव भवति नैवां विद्वांसमनंतं हि न
स्ति ॥ १ ॥ तद्यत्तत्सत्यमसौ स आदित्यो यएष एतस्मिन्मंडले पुरुषो यथायं दक्षिणे क्षन्पुरुषस्ता

तीत्येव समुदीर्यते ॥ तस्याधस्तात्सदात्मा तु सादयन्नृत्तं हरिः ॥ उपरिष्ठाच्च यन्मानाशयन्नृत्तं स्थितः ॥
एवं यो वेदं तं विष्णुना स्य मिथ्यादृशिर्भवेत् ॥ योग्यतापेक्षयोपासाऽथापरोक्ष्याच्च तत्फलम् ॥ सम्यग्द
दात्यन्यथा च भवेद्वोपकारिणी ॥ अत्ययोग्याय चेत्सा स्याद्विपरीतफलप्रदा ॥ वैपरीत्यं तु विघ्नः स्या
न्नतु पापं कथंचनेत्याधारे ॥ ७ ॥ सवासुदेवो भगवानादित्यस्यो जनार्दनः ॥ आदित्यनामा संप्रो
क्त आदानाद्ध विषांसदा ॥ स एव दक्षिणाक्षि स्थस्तच्च रूपद्वयं हरेः ॥ अन्योन्यस्मिन् स्थितं नित्यं प्राणै
श्वसहरश्मिभिः ॥ दक्षिणाक्षि स्थितो विष्णुर्यदा स्मादुक्त्वमिष्यति ॥ तदैव भियमागस्तु जीवः पश्येद्विरश्मि

कम् ॥ सूर्यस्यमंडलनास्यप्रतीयंतेहिरश्मयः ॥ तत्क्षणेनियमेनैवकेषांचित्सप्तभिर्दिनैः ॥ तस्यविण्णोःशि
रोनामभावनाद्भूरितिस्मृतम् ॥ भावनरक्षणां प्रोक्तं दृष्ट्यावाचाचरक्षति ॥ उत्पादनाद्भुनामास्याद्वाक्षिणोबाहु
रस्यतु ॥ विनाशनाद्बहुत्युक्तः सव्योबाहुः परात्मनः ॥ स्वित्यानंदस्समुद्दिष्टोवरितिज्ञानमुच्यते ॥ मुक्तिदाने
नतद्वानात्सुवरस्यपदद्वयम् ॥ दक्षिणश्चैवसव्यश्चक्रमाद्वर्णद्वयोदितौ ॥ पादावस्यहितत्वाग्निर्मुक्तिरित्यभिधी
वेतावन्योन्यस्मिन्प्रतिष्ठितौ रश्मिभिरेषोस्मिन्प्रतिष्ठितः प्राणैरयममुष्मिन्सयदोक्ताग्निमयन्भव
ति शुद्धमैवैतन्मंडलं पश्यति नैव ते रश्मयः प्रत्याययंति ॥ २ ॥ यएपएतस्मिन्मंडले पुरुषस्तस्य
भूरिति शिरएकं शिरएकमेतदक्षरं भुवइति बाहू द्वौ बाहू द्वे एते अक्षरे सुवरिति प्रतिष्ठा द्वे प्रतिष्ठे ए
ते अक्षरे तस्योपनिषदहरिति हंति पाप्मानं जहाति च यएवं वेद ॥ ३ ॥ यो यं दक्षिणे क्षन्पुरुषस्त
स्य भूरिति शिरएकं शिरएकमेतदक्षरं भुवइति बाहू द्वौ बाहू द्वे एते अक्षरे सुवरिति प्रतिष्ठा द्वे प्रतिष्ठे
द्वे एते अक्षरे तस्योपनिषदहमिति हंति पाप्मानं जहाति च यएवं वेद ॥ ४ ॥ पंचमं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ ५ ॥
मनोमयो यं पुरुषो भाः सत्यस्तस्मिन् च तर्ह्येयथा मीहिर्वायवो वासएपसर्वस्येशानः सर्वस्याधिप
तिः सर्वभिर्दं प्रशास्ति यद्विदं किंच ॥ षष्ठं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ ६ ॥

विद्युद्ब्रह्मेत्याहुर्विदानाद्विद्युद्विद्यत्येनं पाप्मनो यएवं वेद विद्युद्ब्रह्मेति विद्युद्येव ब्रह्म ॥ सप्तमं
ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ ७ ॥

यते ॥ अहमेषो ह्येयत्वाज्जीवेन सह भावतः ॥ असावहरिति प्रोक्तः सर्वलोकप्रकाशनात् ॥ तद्वेदनात्सर्वपा
पहंति चैव जहाति च ॥ कानिचिद्वंति पापानि कल्पादीनां संजहाति चेति प्रवृत्ते ॥ मनोमयो ज्ञानमयः प्रधानं
मय उच्यते ॥ महाज्ञानात्मकश्चैव भारूपः सद्गुणात्मकः ॥ सर्वप्रशासको विष्णुर्विद्युत्सर्वस्य वेदनात् ॥ यए

नवेद्वेत्तारं सर्वस्य परमेश्वरम् ॥ पादेभ्यो मोचयित्वैनं स्वात्मानं वेदयेद्भूरिरिति माहात्म्ये ॥ सरस्वती तु गोरूपान
स्य देवाद्योऽखिलाः ॥ स्तनानेवोपजीवन्तितस्यावायुः पतिः प्रभुः ॥ वत्सो मनो भिमान्यस्याः सरस्वत्याः सदा
शिव इति प्रभंजने ॥ अग्निना मातुः भगवानौदयशौ प्रतिष्ठितः ॥ विष्वेगुणैः समेतत्वादन्तत्वाच्च स प्रभुः ॥ वै
श्वानर इति प्रोक्तः सोऽग्निं गणने वृतः ॥ तस्य विष्णोः स्तुतिरियं क्रियते वायुना सदा ॥ कर्णौ पिधायानित्यं श्रोतुं

वाचं धेनुमुपासीत तस्याश्च त्वारः स्तनाः स्वाहाकारो वषट्कारो हन्तकारः स्वाधाकारस्तस्यैद्वौ स्तनौ
देवा उपजीवन्ति स्वाहाकारं च वषट्कारं च हन्तकारं मनुष्याः स्वाधाकारं पितरस्तस्याः प्राणकृपभोम
नो वत्सः ॥ अष्टमं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ ८ ॥

अथ मयैवैश्वानरो यो यमन्तः पुरुषे येनेदमचंपच्यते यदिदमद्येतस्यैष घोषो भवति यमेतत्क
र्णविधा यशृणोति स यदेतत्कर्मिष्यन् भवति नैनं घोषं शृणोति ॥ नवमं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ ९ ॥
यदा वै पुरुषोऽस्माद्धोकात्प्रैतिस वायुमागच्छति तस्मै स तत्र विजिहीते यथा त्वचक्रस्य खन्तेन स
ऊर्ध्व आक्रमते स आदित्यमागच्छति तस्मै स तत्र विजिहीते यथा त्वं बरस्य खन्तेन स ऊर्ध्व आक्रमते
स चंद्रमसमागच्छति तस्मै स तत्र विजिहीते यथा दुर्दुर्भेः खन्तेन स ऊर्ध्व आक्रमते स लोकाभागच्छ
त्यशोकमहिमन्तस्मिन्वसति शाश्वतीः समाः ॥ दशमं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ १० ॥

शक्या खिलैः सदेतितं च मालायाम् ॥ प्रवहं वायुं च सूर्यसौ च विद्युतम् ॥ प्राप्य प्रधानवायुं च याति तत्पर
मंपदमिति ब्रह्मांडे ॥ ७ ॥ व्याधीच्छवहति चैव शवदाहादिकं तथा ॥ विष्णवे तप इत्येव चिंतयन् याति तत्पर
मिति च ॥ छेदितोऽपि क्लेशादीनतीतैः प्यानपीहयः ॥ विष्णवे तप इत्येव प्रार्थयेत्स परं व्रजेत् ॥ विष्णोः स्वरूप
वेत्ता चेदन्वयानकथंचन ॥ यथा स्व रूपवेत्तुः स्यादैकैकापि क्षुपासना ॥ मोक्षाय सहिताः सर्वा अप्यज्ञस्य

नतुक्कचित् ॥ यथावत्केशवंज्ञात्वास्वयोग्यैकामुपासनाम् ॥ अपिकत्वाहरिदृष्ट्वा मुच्यतेनात्रसंशय इति ब्रह्म
तर्कः ॥ अन्नाभिमानि ब्रह्मैव प्राणो वायुरुदाहृतः ॥ अन्योन्यानुप्रविष्टौ तौ सर्वदेवसु संस्थितौ ॥ वायुं विना ब्रह्म
णोपिशरीरं पूति मेभ्यति ॥ वायुश्च शोषमायाति विना ब्रह्माणं मज्जसा ॥ तयोरेवं परिज्ञानी वासिष्ठः पाणिना म

एतद्वै परमंतपो यद्व्याधितस्तप्यते परमं ॥ हेवसलोकं जयति य एवं वै दैतै ह्ये परमंतपो यं भेत मरण्यं हं
ति परमं ॥ हेवसलोकं जयति य एवं वै दैतै ह्ये परमंतपो यं भेत मग्नावप्यादधति परमं ॥ हेवसलोकं जयति
य एवं वै द ॥ एकादशं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ ११ ॥

अत्रं ब्रह्मेत्येक आहुस्तत्र तथा पूयति वा अत्र मृते प्राणात् प्राणो ब्रह्मेत्येक आहुस्तत्र तथा शुष्य
ति वै प्राणकृते अन्नादेते स्तेव देवते एकधा भूयं भूत्वा परमतांगं च्छतस्तद्ब्रह्मा ह्यप्रातुदः पितरं किं
स्विदेवैवं विदुषे साधुकुर्या किमेवास्मा असाधुकुर्या मिति सहस्माह पाणिना मा प्रातुदः कस्त्वेन
योरैकधा भूयं भूत्वा परमतांगं च्छतीति तस्मा उहेतदुवाच वीत्यत्र वै विअत्रे हीमानि सर्वाणि भूतानि
निविष्टानि रमिति प्राणो वैरं प्राणे हीमानि सर्वाणि भूतानि रमंते सर्वाणि हवा अस्मिन् भूतानि विंशति
सर्वाणि भूतानि रमंते य एवं वै द ॥ द्वादशं ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ १२ ॥

कः ॥ ब्रह्मवायु विदेकार्यं किं मया साध्वसाधुवा ॥ नासाधुना साधयितुं शक्यो सोसाधुनापिवा ॥ नार्योऽस्य क
तकृत्यत्वाद्यदिवेदपरं हरिम् ॥ इति प्रशस्य तज्ज्ञानं वसिष्ठं प्राब्रवीत्ततः ॥ अन्योन्यानुप्रवेशेन ब्रह्मवाच्योर्विशे
षतः ॥ प्रयोजनं कस्य भवेदिति तं प्रतदो ब्रवीत् ॥ ब्रह्मा निवेशनीयः स्याद्वायुश्चास्य रतिप्रदः ॥ अतः प्रयोजनं तुल्य
मन्योन्यात्मप्रवेशनादिति संधाने ॥ उत्थापनादुक्त्यनामामोक्षे प्राप्योयतो रिविलेः ॥ यजुश्चाथ क्षतत्राणात्क्षत्रं

सम्यक्स्वकारणात् ॥ सर्वपां सामचक्रोक्तोवायुरेव जगत्पतिरिति च ॥ ७४ ॥ ऋयजुः सामसंस्थो योऽगवा
न्युरुषोत्तमः ॥ सद्वितीयपदेनोक्तो गायत्र्याः प्रथमेन तु ॥ भूम्यंतरिक्षस्वर्गस्थ तृतीयेन समीरगः ॥ चतुर्थपादे
गायत्र्याः प्रणवः समुदीरितः ॥ तद्वाच्योऽगवान्मूर्धमंडलस्था तु यारमा ॥ सत्त्वामिक्येव तत्स्थोरज आ

उक्तं प्राणो वा उक्तं प्राणो हीदं सर्वमुत्थापयत्युद्धास्मा उक्तं विद्वीरस्तिष्ठत्युक्तं स्यसायुज्यं स
लोकतां जयति य एवं वेद ॥ १ ॥ यजुः प्राणो वै यजुः प्राणे हीमानि सर्वाणि भूतानि युज्यते हास्मै
सर्वाणि भूतानि श्रेष्ठया यजुषः सायुज्यं स लोकतां जयति य एवं वेद ॥ २ ॥ साम प्राणो वै सा
म प्राणे हीमानि सर्वाणि भूतानि सम्यश्चिहास्मै सर्वाणि भूतानि श्रेष्ठया यकल्पं ते साम्राः सा
युज्यं स लोकतां जयति य एवं वेद ॥ ३ ॥ क्षत्रं प्राणो वै क्षत्रं प्राणे हि वक्षत्रं त्रायते हेनं प्राणः क्षणि
तोः प्रक्षत्रं त्रमामोति क्षत्रस्य सायुज्यं स लोकतां जयति य एवं वेद ॥ ४ ॥ त्रयोदश ० ॥ ७५ ॥ १३ ॥
भूमिं तरिक्षं द्यौरित्यष्टावक्षराण्यष्टाक्षरं हवा ए कं गायत्र्यै पदमेतदुहैवास्या एतत्स यावदेषु त्रिषु
लोकेषु तावद्धजयति यो स्या एतदेव पदं वेद ॥ १ ॥ ऋचो यजूंषि सामानीत्यष्टावक्षराण्यष्टाक्षरं ह
वा ए कं गायत्र्यै पदमेतदुहैवास्या एतत्स यावती यं त्रयी विद्या तावद्धजयति यो स्या एतदेव पदं वेद

लघुप्रधानतः ॥ परः परोरजस्तस्माद्य एवं वेदं तं भुम् ॥ लोकानां चैव वेदानां सर्वेषां प्राणिनामपि ॥ सदैवाधि
पतिर्भूत्वा यशः श्रीमांश्च जायते ॥ गायत्र्युपासने योगो ब्रह्मैव हि चतुर्मुखः ॥ तस्मादुक्तं फलं सर्वसर्वोपासा
च तस्य हि ॥ अंशेनोपासनान्येषां फलमल्पं च योग्यतः ॥ गायत्र्यानद्योगोऽपि द्विजोऽपि न क्वचित् ॥
ऋते विरिंचंतस्मात्तु तस्यैव ह्यखिलं फलम् ॥ यः परोरजास्तपति स तुरीयपदेन प्रणवेन पद्यते ॥ तुरीयपदं दद

शङ्खदृष्टइव ॥ तदधीनतेजःपुंजस्यसूर्यमंडलस्यदृष्टत्वात् ॥ सूर्यमंडलगोविण्णुःसर्वेषां दृष्टवत्स्थितः ॥
यस्मात्तदुत्थितं तेजोमंडलं दृश्यते खिलैरिति त्रैविध्ये ॥ सर्वरजःसर्वा प्रकृतिम् ॥ रंजनात्प्रकृतिः प्रोक्तारजइ
त्येववैदिकैः ॥ तस्या अप्युत्तमो विण्णुर्न तोतः स परोरजाः ॥ अभिमानिनी तु गा यत्र्या मुख्या श्रीः परिकीर्ति
ता ॥ ब्रह्माण्डमुख्या तोज्ञेया सा तु ब्रह्माणमाश्रिता ॥ ब्रह्मा तु मुख्यगा यत्री सा परोरजा आश्रयेदिति च ॥ तद्वा

॥ २ ॥ प्राणोपा नो व्यान इत्यष्टावक्षराण्यष्टाक्षरं ह्वा ए कं गायत्र्यै पदमेतदुह्वा स्या एतत्समावदि
दं प्राणितावद्धजयति यो स्या एतदेवं पदं वेदाथा स्या एतदेव तुरीयं दर्शतं पदं परोरजा य एष तपति य
द्वै चतुर्थं तत्तुरीयं दर्शतं पदमिति दृष्टशङ्खेष परोरजा इति सर्वमुख्येष रजउपर्युपरितपति एव ॥ हे
वश्रिया यशसा तपति यो स्या एतदेवं पदं वेद ॥ ३ ॥ सैषा गायत्र्येतस्मिंस्तुरीये दर्शते पदे परोरजसि
प्रतिष्ठिता तद्वै तत्सत्ये प्रतिष्ठितं चक्षुर्वै सत्यं चक्षुर्हवै सत्यं तस्माद्यदि दानोहौ विवदमानो वेयाताम
हमदर्शमहमश्रौषमिति य एव ब्रूयादहमदर्शमिति तस्मा एव श्रद्धया मतं ह्वेत तत्सत्यं बले प्रतिष्ठितं प्रा
णैव बलं तत्प्राणे प्रतिष्ठितं तस्मादाहुर्वलं सत्यादोजीय इत्येव मे पागा यत्र्यध्यात्मं प्रतिष्ठिता सा
हैषा गायत्र्यै स्तत्रै प्राणैव सा सयस्मा अन्वाह तस्य प्राणाश्चायते ॥ ४ ॥ तां हि तामेके सा वित्री मनु
एतज्जगत्सत्ये प्रतिष्ठितम् ॥ भूमिं तरिक्षं द्यौरित्यादिना प्रस्तुतत्वात् ॥ तद्वा एतज्जगत्सर्वं चक्षुःसूर्याभिमानि

नी ॥ विराणनाम विशेषाख्ये सर्वदा संप्रतिष्ठितम् ॥ शेषः प्रतिष्ठितो बायो सद्यस्माद्वलवत्तरः ॥ ससत्यद
तिसं प्रोक्तः सन्नस्मिन्या नित्यः दुरिः ॥ वायुः समाश्रितो देर्विमुख्यां गा यत्रिनामिकाम् ॥ सा चात्मनामधिप

निमेवंपरमश्रिता ॥ प्राणानां रक्षणदेव गायत्री सा प्रकीर्तिता ॥ सा वित्री तिच या माह स विष्णुः परतोरजाः ॥
 एषैव सा हि गायत्री स विता हि जनार्दनः ॥ तस्माद्विस्मृत्य ते सर्वसा वित्री च तदाश्रिता ॥ आदित्यस्तत्प्रतीकत्वास
 वितेति प्रकीर्तितः ॥ प्रतिमायां च तच्छब्दः प्रयोज्योऽप्युपचारतः ॥ यस्मा आह स विष्णुस्तं गायत्री जगदीश्वरः ॥
 ब्रह्मणेन स्य सा प्राणान्सर्वदा पाति पुत्रवत् ॥ ब्रह्मा हि पुत्रस्तस्यास्तुतः पुत्रा इतरे खिलाः ॥ तामाहुः परमां देवीं
 क्षुणीमहं क्रगामिकाम् ॥ नैव सा प्रतिमा मुख्या गायत्री परमा स्मृता ॥ गायत्री मुख्यवेत्तारो योग्या ब्रह्मपदस्य ये ॥
 तेषां प्रतिमहाद्वोषो न कश्चन भविष्यति ॥ न चैकपदविज्ञानफलाया लं सुखानि च ॥ विष्णो र्यदा भगवतो

द्रुभमन्वाहुर्वागनुष्टुबेतद्वाचमनुब्रूम इति तन्न तथा कुर्याद्गायत्री मेव सा वित्री मनुब्रूयाद्यदि ह वा अप्येवं विद्वद्विष्यति गृह्णाति न ह वै तद्गायत्र्या एकं च न पदं प्रति ॥ ५ ॥ स य इमां स्त्रीं ह्यौ कान्पूणां
 न्प्रति गृहीयात्सोऽस्या एतत्प्रथमं पदमाभुयादथ यावती यं त्रयी विद्यायस्तावत्प्रति गृहीयात्सोऽस्या
 एतद्वितीयं पदमाभुयादथ यावदिदं प्राणियस्तावत्प्रति गृहीयात्सोऽस्या एतत्तृतीयं पदमाभुयादथा
 स्या एतदेव तुरीयं दर्शतं पदं परोरजाय एष तपति नैवेकेन च नाप्यंकुत उता वत्प्रति गृहीयात् ॥ ६ ॥

लोकान्वेदांश्च चेतनाच्च ॥ विरिञ्चिजन्मन्यखिलान्प्रति गृह्णति कृत्स्नशः ॥ गायत्री पदविज्ञानफल
 मात्रं तदा भवेत् ॥ प्रणवप्रतिपाद्यं तुरीयं भगवत्पदम् ॥ सर्वगं वासुदेवाख्यं न तत्केन चिदाप्येते ॥ गायत्री चि
 यदज्ञेयमनिरुद्धादिकं त्रयम् ॥ ब्रह्मा प्राप्नोति मुक्तः सन् वासुदेवं न कश्चन ॥ लोकस्थमनिरुद्धं च प्रष्टुमश्वेदं त
 था ॥ संकर्षणं वायुसंस्थं व्यासा ब्रह्मा विमुक्तिगः ॥ गायत्री ज्ञानसामर्थ्यात्प्रणवज्ञानशक्तिः ॥ वासुदेवं
 च संपश्येन्न व्याप्नोति कथंचन ॥ अनंतत्वाद्वासुदेवः कथं व्याप्यो भवेत्प्रभुः ॥ वर्णत्रयात्मप्रकृतिमतीतः सू

र्यमंडले ॥ गुणत्रयात्मिकां बाह्येतोतः स परोरजाः ॥ यतो न व्याप्यते सो सौ ब्रह्मणा पिकथं च न ॥ अतः प्रति
ग्रहो नास्य वासुदेवस्य विद्यत इति प्रकाशिकायाम् ॥ तावदेतावत्प्रतिगुह्नीयादिति तस्यैव सामस्येन ग्रहणार्थम् ॥
एतावदेवममहस्ते विद्यत इति वत् ॥ न ह्यन्यदेवतावत्प्रतिधा ह्यमस्ति ॥ अष्टाक्षरत्वाद्वायव्याः प्रोक्तौ सैकपदी
ति च ॥ प्रणवेन सहैतास्तु गायत्र्याश्चतुरस्तदा ॥ अकाराद्यतिशान्तांतः प्रणवोऽष्टाक्षरो यतः ॥ पादः प्रणवसंयु

तस्या उपस्थानं गायत्र्यस्यैकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पदः सति हि पद्यसेनमस्ते तुरीयाय दर्श
नाय पदाय परोरजसे सावदो मा प्रापदिति यं द्विष्याद सावस्मै कामो मासमृद्धीति वाने हे वास्मै सका
मन्ध्यते यस्य स्मा एवमुपतिष्ठते ह मदः प्रापमिति वा ॥ ७ ॥ एतद्वै तज्ज्ञानकोविदे हो बुद्धि लमाश्च
तराश्चिमुवाच यन्महोतद्वायत्री विदुर्ब्रूथा अथ कथं हस्ती भूतो वहसीति मुखं ह्यस्याः सम्राणन
विदां च कारेति हो वाचतस्यागिरेव मुखं यद्विहवा अपि बह्विवाभावभ्यादधतिसर्वमेव तत्संदहत्ये
व ह्वैवं विद्यद्यपि बह्विवापं कुर्वते सर्वमेव तत्संस्था यशुद्धः पूतो जरो मृतः संभवति ॥ ८ ॥ च
तुर्दश ब्राह्मणम् ॥ ७ ॥ १४ ॥

क्तो गायत्री सा पृथग्यदा ॥ द्विपदी ततदा प्रोक्ता त्रिपदी स्वपदैस्त्रिभिः ॥ चतुष्पदी सप्रणवा ब्रह्मणोऽर्थे न गम्य
ते ॥ अपदी च ततः प्रोक्ता गायत्र्येवमुपस्थिता ॥ कामा प्राप्तिमपूर्तिं वा शत्रवे सा करिष्यति ॥ असावदो भवेव
प्रापन्नास्मै कामः समृध्यताम् ॥ उपस्थिता चेद्विद्यंसाय द्यदो हं समाभुयाम् ॥ इति सा कामपूर्तिं च स्वस्य सम्यक्
रिष्यति ॥ सम्यग्ब्रह्मपदा वार्धित्तद्योग्यां मुक्तिमेव च ॥ ब्रह्मणो पासितो दद्याद्वायव्याः पुरुषोत्तमः ॥ अले
पंसर्वपापेभ्यो विशेषेण प्रतिग्रहात् ॥ तद्योग्यां मुक्तिमन्येषां यथा योग्यमुपासितः ॥ वक्तव्यो भगवान् विष्णु

गयिञ्यामुखसंस्थितः॥ अग्निमंडलगोनित्यमग्निनामायणीवतः॥ गायत्र्यास्तुपरिज्ञानं ज्ञाने मुखगते हरौ ॥
सफलं भवेद्वन्मथातुनसम्यक्फलदं भवेत् ॥ गायत्रीमुखगोविणुर्ज्ञेयः सर्वात्मना ततः ॥ संहर्ता सर्वदोषाणा
मग्निस्थः सर्वदा हकः॥ नित्यानंदोऽग्निवर्णश्चरामः परशुभृत्सदेति गायत्रीसंहितायाम् ॥ सूर्यमंडलनाम्ना तु पात्रे
ण स्वमुखं हरिः ॥ पिधायैव जगत्सर्वं पश्यत्यमितविक्रमः ॥ उदकं पीयते तेन तमसस्त्रायते जगत् ॥ यतो तः पा
त्रमुद्दिष्टं द्विद्विः सूर्यमंडलम् ॥ पूर्वा पूर्णत्वतो विष्णुर्दृष्टये विष्णुधर्मिणः ॥ स्वमुखं प्रकाशयेदकं नान्यथा तु

हिरण्यमेन पात्रेण सत्यस्यापि हितं मुखम् ॥ तत्त्वं पूषं पादुणु सत्यधर्माय दृष्टये पूषन्नेक
र्षेयमसूर्यं प्राजापत्यव्यूहं रश्मीन् समूहं तेजो यत्तेरूपं कल्याणतमं तत्ते पश्यामि यो सावसौ पुरुषः
सो ह मस्मिन् वायुरनिलममृतमथेदं भस्मांतं शरीरम् ॐ कर्तो स्मरकृतो अग्ने नयः सुपथा
राये अस्मान् विश्वानि देवयुनानि विद्वान् ॥ युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठानि मउक्तिं विधे
म ॥ पंचदशं ब्राह्मणम् ॥ ७॥ १५॥ इति बृहदारण्यके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७॥

कथंचन ॥ नान्यो यत्तादृशो ज्ञाता तस्मादेकऋषिर्हरिः ॥ यमो नियमनात्प्रोक्तः सूर्यऋषिः कृतेरयम् ॥ ज्ञेयः प्र
जापतेरेव प्राजापत्यस्ततः स्मृतः ॥ प्राणे स्थितो यः पुरुषः सो सावहमिति स्मृतः ॥ अहेयत्वादसुत्वाच्च मे यत्वा
दस्मिनामकः ॥ अदोषत्वादस्युक्तो वायुस्तन्निलयो यतः ॥ अनिलं तत एवासावमृतं चेति कील्येते ॥ तदा श्रयो
पिष्टमृतः किमु साक्षात्स्वयं हरिः ॥ क्रतुश्च ज्ञानरूपत्वात्स एव हि जनार्दनः ॥ सोऽग्निरंगप्रणेतृत्वाद्विश्वज्ञानवि
दां वरदिति च ॥ जुहुराणमलंपंकुर्वत् ॥ न वा अहमिं जानातीति वत् ॥ सर्वत्राप्यहं शब्दोऽहेयवाच्येव ॥
॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्बृहदारण्यकभाष्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७॥

अहंश्रेयोविवादंतु येन कृत्वा खिलाः सुराः ॥ असमर्थाः स्वरक्षायां सवायुः सुरनायकः ॥ विवदंतो खिलादेवा
 ययुनरियणं प्रभुम् ॥ अहंश्रेयानहंश्रेयानि वायुपुरःसराः ॥ उक्तं भगवता तेन येन त्यक्ते खिला अपि ॥ स्थातुं न
 यो ह वै ज्येष्ठं च श्रेष्ठं च वेद ज्येष्ठश्च श्रेष्ठश्च स्वानां भवति प्राणो वै ज्येष्ठश्च श्रेष्ठश्च ज्येष्ठश्च श्रेष्ठश्च स्वानां
 भवत्यपि च येषां बुभूषति य एवं वेद ॥ १ ॥ यो ह वै वसिष्ठं वेद वसिष्ठः स्वानां भवति वागैव वसिष्ठो वा
 सिष्ठः स्वानां भवत्यपि च येषां बुभूषति य एवं वेद ॥ २ ॥ यो ह वै प्रनिष्ठां वेद प्रनिष्ठति स मे प्रनिष्ठ
 ति दुर्गे च क्षुर्वै प्रतिष्ठा च क्षुपा हि स मे च दुर्गे च प्रनिष्ठति स मे प्रनिष्ठति स मे प्रनिष्ठति स मे प्रनिष्ठति
 ॥ ३ ॥ यो ह वै संपदं वेद सर्वं ह्यस्मै पद्यते यं कामं कामयते श्रोत्रं वै संपच्छ्रोत्रे हीमे सर्वे वेदा अभि
 संपन्नाः सर्वं ह्यस्मै पद्यते यं कामं कामयते य एवं वेद ॥ ४ ॥ यो ह वा आयतनं वेदाय तनं स्वानां
 भवत्यायतनं वै जनानां मनो वा आयतनमायतनं स्वानां भवत्यायतनं जनानां य एवं वेद ॥ ५ ॥ यो
 ह वै प्रजापतिं वेद प्रजायते ह प्रजायापशुभीरं ते वै प्रजापतिः प्रजायते ह प्रजायापशुभीर्य एवं वेद ॥
 ॥ ६ ॥ ते हे मे प्राणा अहं श्रेयसे विवदमाना ब्रह्मजगमुस्तद्धोचुः को नो वसिष्ठ इति तद्धोवाच य
 स्मिन्व उक्तांत इदं शरीरं पापी यो मन्यते स वो वसिष्ठ इति ॥ ७ ॥ वाग्धो च्चक्राम सा संवत्सरं प्रो
 ष्यागत्यो वाचकथमशकत मटते जीवितु मिति ते होचुर्यथाऽकला अवदंतो वाचा प्राणंतः प्राणेन प
 श्यंतः चक्षुषा शृण्वंतः श्रोत्रेण विद्वांसो मनसा प्रजायमाना रेतसैव मजीविष्मन्ति प्रविवेश ह वाक्
 ॥ ८ ॥ चक्षुर्हो च्चक्राम तसं वत्सरं प्रोष्यागत्यो वाचकथमशकत मटते जीवितु मिति ते होचुर्यथा अं

शक्ताः स श्रेयानि त्युक्ताः पुनरागताः ॥ उक्तांताश्च पुनः सर्वत द्विज्ञं यै पृथक् पृथक् ॥ सुपर्णशेष रुद्र सूर्यादिषु

पृथक्पृथक् ॥ उक्तांतिषु ब्रह्मदेहाच्छरीरेन पपात ह ॥ ऋत उक्तांति मेकं तु तद्व्ये निवसंति च ॥ प्राण उच्चक्र
 धा अपश्यंतश्चक्षुषा प्राणंतः प्राणेन वदंतो वाचा शृण्वंतः श्रोत्रेण विद्वांसो मनसा प्रजायमानो रेतसैव
 मजीविष्मेति प्रविवेश ह चक्षुः ॥ १ ॥ श्रोत्रं होच्चक्राम तत्संवत्सरं प्रोष्याग्न्यो वाचकथमशकत
 मद्दते जीवितुमिति ते होचुर्यथा बधिरा अशृण्वंतः श्रोत्रेण प्राणंतः प्राणेन वदंतो वाचा पश्यंतश्चक्षु
 षा विद्वांसो मनसा प्रजायमानो रेतसैव मजीविष्मेति प्रविवेश ह श्रोत्रम् ॥ १० ॥ मनो होच्चक्राम
 तत्संवत्सरं प्रोष्याग्न्यो वाचकथमशकत मद्दते जीवितुमिति ते होचुर्यथा मुग्धा अविद्वांसो मनसा
 प्राणंतः प्राणेन वदंतो वाचा पश्यंतश्चक्षुषा शृण्वंतः श्रोत्रेण प्रजायमानो रेतसैव मजीविष्मेति प्रविवे
 श ह मनः ॥ ११ ॥ रेतो होच्चक्राम तत्संवत्सरं प्रोष्याग्न्यो वाचकथमशकत मद्दते जीवितुमिति
 ते होचुर्यथा ह्कीबा अप्रजायमानो रेतसा प्राणंतः प्राणेन वदंतो वाचा पश्यंतश्चक्षुषा शृण्वंतः श्रोत्रेण
 विद्वांसो मनसैव मजीविष्मेति प्रविवेश हरेतः ॥ १२ ॥ अथ ह प्राण उत्क्रामिष्यन् यथा महः सुहयः
 सैधवः पट्वी शं कून्संवृहे देवह्वेवान् प्राणान् संवबर्हते होचुर्मा भगव उत्क्रामी न वै शक्ष्यामस्व दृते
 जीवितुमिति तस्यो मे बलिं कुरुते तितथेति ॥ १३ ॥ साहवा गुवाच यद्वा अहं वसिष्ठास्मि त्वं तद्वा
 सिष्ठोसीति यद्वा अहं प्रतिष्ठास्मि त्वं तत्प्रतिष्ठोसीति चक्षुर्यद्वा अहं संपदस्मि त्वं तत्संपदसीति श्रो
 त्रं यद्वा अहमायतनमस्मि त्वं तदायतनमसीति मनो यद्वा अहं प्रजातिरस्मि त्वं तत्प्रजातिरसीति रे
 तस्नस्यो मे किमत्रं किं वास इति यदिदं किंच आश्वभ्य आक्रिमिभ्य आकीटपतंगेभ्यस्तत्ते अमापो
 मिति स्थातुं नाशक्नुवन्परे ॥ प्राणं विना न च ब्रह्मांतं विना प्राण एव च ॥ अन्योन्यापाश्रयाच्छक्तौ स्थातुमन्ये

वासइतिनह्वाअस्यानञ्जगंभवतिनानञ्परिगृहीतयएवेमेतदनस्याञ्चवेदतद्विद्वांसःश्रोत्रियाअशिष्यंतआचारमंत्यशित्वाचाचारमंत्यमेवतदनमनग्रं कुर्वतोमन्यंतेतस्मादेवंविद्वानशिष्यन्नाचारमेदशित्वाचाचामेत् ॥ १४ ॥ इतिप्रथमंब्राह्मणम् ॥ १ ॥

श्वेतकेतुर्हवाआरुण्यःपंचालानांपरिषदमाजगामसआजगामजैबलिंप्रवाहणंपरिचारयमाणंतमुदीक्ष्याभ्युवादकुमाराइइतिसभोइइतिप्रतिशुश्रावानुशिष्टोन्वसिपित्रेत्योमितिहोवाच ॥ १ ॥ वेत्थयेमाःप्रजाःप्रयंत्योविप्रतिपद्यंताइइतिनेतिहोवाच वेत्थयेमंलोकंपुनरापद्यंताइइतिनेतिहोवाचवेत्थयथासौलोकएवंबहुभिःपुनःपुनःप्रयद्भिर्नसंपूर्यताइइतिनेतिहोवाचवेत्थोयतिथ्यामाहुत्याहुतायामापःपुरुषवाचोभूत्वासमुत्थायवदंतीइइतिनेतिहोवाच वेत्थोदेवयानस्यवापथःप्रतिपदंपितृयाणस्यवायत्कृत्वादेवयानंवापथानंप्रतिपद्यंतेपितृयाणंवापिहिर्नैर्ष्वचःश्रुतं द्वेसूतीअशृणवंपितृणामहंदेवानामुतमर्त्यनांताभ्यामिदंविश्वमेजस्मेति यदंतरापितरंमातरंचेतिनाहमतएकंचनवेदेतिहोवाच ॥ २ ॥ अथैनंवसत्योपमंत्रयांचकेनाहृत्यवसन्तिकुमारःप्रदुद्रावसआजगामपितरंतंहोवाचेतिवावकिलनोभवाचपुरानुशिष्टानवोचदितिकथंमुमेधइतिपंचमाप्रश्नात्राजन्यबंधुरप्राक्षीत्तोनैकंचनवेदेतिकतेमेतइतीमइतिहप्रतीकान्युदाजहार ॥ ३ ॥ सहोवाचतथानस्त्वंतातजानीथायथायदहंकिंचेवेदसर्वमहंतनुभ्यमवोचंमैहितुतत्रप्रतीत्यब्रह्मचर्यवत्स्यावइतिभवानेवगच्छत्वितिसआजगामगौतमोयत्र

कृतस्ततः ॥ तस्मात्प्राणोवरोदेव्वित्सर्वेपिमेनिरइतिपवमाने ॥ धुपर्जन्यधरापुस्त्रीसंस्थितंपंचरूपिणम् ॥
नारायणंवासुदेवंतथासंकर्षणंप्रभुम् ॥ प्रद्युम्नंचानिरुद्धंचक्रमाद्धायंस्तुसर्वदा ॥ पंचाशिविन्नामभवेत्सया
तिपरमंपदम् ॥ नास्यसंसर्गदोषोपिकदाचनभविष्यतीतित्रैविध्ये ॥ दृष्टादृष्टमहस्त्वमनेनोपनिषदुक्तविधाने
नजातःपुत्रःप्रायःस्वर्गपिवर्गयोग्योभवतीतिप्रजातिकर्मवचनम् ॥ यथोपनिषदंजातोयोग्यःस्वर्गपवर्गयोः ॥
भवेद्यदिमनःपित्रोर्विष्णोर्नाय्यत्रगच्छति ॥ न कुर्याद्यदिकर्मैतन्मनःपित्रोस्तुविष्णुगम् ॥ दृष्टसामर्थ्यहीनश्च

प्रवाहणस्यजैवल्लेरासतस्माआसनमाहृत्योदकमाहर्यांचकाराथहास्माअर्ध्यंचकारतःहो
वाचवरंभवतेगौतमायदद्मइति ॥ ४ ॥ सहोवाचप्रतिज्ञातोमण्डपवरोयांतुकुमारस्यैतिवाचमभा
पथास्तांभिब्रूहीति ॥ ५ ॥ सहोवाचदैवेषुवैगीतमतद्वेषुमानुषाणांब्रूहीति ॥ ६ ॥ सहोवा
चविज्ञायतेहास्तिहिरण्यस्योपातंगोअश्वानांदासीनांप्रवराणांपरीधानस्यमानोभवानुबहोर
नंतस्यापर्यंतस्याभ्यवदान्योभूदितिसैवैगीतमतीर्थेनेच्छसी ३ इत्युपैम्यहंभवंतमितिवाचाहस्मै
वपूर्वउपयंतिसहोपायनकीर्त्याउवास ॥ ७ ॥ सहोवाच तथानस्त्वंगौतममापराधास्तवचपि
तामहायथैयंविद्येतःपूर्वनकस्मिंश्चनब्राह्मणउवासांतत्त्वहंतुभ्यंवक्ष्यामिकोहित्वैवंब्रुवंतमर्हति

मोक्षयोग्यःस्थिरंयदि ॥ दृष्टसामर्थ्यवांश्चस्याद्यज्ञाद्यैःकरणैःकचित् ॥ विशेषकारणाभावेयथोक्तंनान्य
थाभवोदितिच ॥ नारायणोद्युशब्दोक्तःसर्वदाद्युतिहेतुतः ॥ वासुदेवस्तुपर्जन्यःपरंसजनयेद्यतः ॥ संकर्ष
णस्तुयुधिर्वीप्रथितत्वात्सदेवहि ॥ प्रद्युम्नःपुरुषेत्युक्तःपूयत्सजगद्यतः ॥ स्त्रीशब्दोक्तोनिरुद्धःस्यात्सहित
स्त्रिषुयत्सदा ॥ अनिरुद्धोहिदेवेषुसर्वदात्रिषुसंस्थितः ॥ द्युवादिषुप्रसिद्धेषुतत्संबंधाद्युवादिकः ॥ शब्दोभ

वेत्तथाग्र्यादिरदनात्परमो भवेत् ॥ अंगत्वेनार्थतेयस्मादंगारस्तेन कीर्तितः ॥ अर्च्यत्वादर्चिरुद्दिष्टो विष्वक्त्वा
द्विष्फुल्लिङ्गकाः ॥ समेधनाच्चसमिधस्तत्र त्रस्थितो हरिः ॥ तत्तच्छब्देः सदावाच्य इतरेतुतदन्वयात् ॥ आ
दित्योरश्मिरित्याद्याः शब्दाश्चैवमवस्थिताः ॥ एकैकस्मिन्पञ्चभेदा अर्चिरादिविभागतः ॥ नारायणादिभेदे
नतथैव प्रतिपादिता इति प्रवृत्ते ॥ धूत्काराद्भूमउद्दिष्टः शत्रूणां पुरुषोत्तमः ॥ अर्चिर्चर्तमत्वाच्च स्वांगो गारइ
तीर्यते ॥ अंगित्वेन गुरुपेण यत एकोव्यवस्थित इत्यादि त्रैविध्यो ॥ नीचादप्युत्तमाज्ञानं शृणुयुलीं लयाक्कचि

प्रत्याख्यातुमिति ॥ ८ ॥ असौ वै लोको भ्रिर्गौतमतस्यादित्य एव समिद्रश्मयो धूमो हरिर्चिर्दि
शो गारा अर्वांतरदिशो विष्फुल्लिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन् भौदेवाः श्रद्धां जुह्वति तस्या आहुत्यै सोमो
राजा संभवति ॥ ९ ॥ पर्जन्यो वा अभिर्गौतमतस्य संवत्सर एव समिद्रश्मयो धूमो विद्युर्दीर्घ
शनिर्गारा ह्वादु न यो विष्फुल्लिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन् भौसोमं राजा जुह्वति तस्या आहुत्यै वृष्टिः सं
भवति ॥ १० ॥ अयं वै लोको भ्रिर्गौतमतस्य पृथिव्येव समिद्रश्मिर्धूमो रात्रिर्चिश्चंद्रमा अं
गारा नक्षत्राणि विष्फुल्लिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन् भौदेवा वृष्टिं जुह्वति तस्या आहुत्या अन्नं संभवति
॥ ११ ॥ पुरुषो वा अभिर्गौतमतस्य व्यात्तमेव समित्या णो धूमो वागर्चिश्च श्रुंगाराः श्रोत्रं वि

त् ॥ श्रोतुवक्तृविभेदोऽयं नाधिक्यज्ञापकस्ततः ॥ यस्याधिक्यं तु वेदोक्तं पंचरात्रेथवा भवेत् ॥ इति हासपुरा
णे वा सोधिको नेतरः कचिदिति ब्रह्मतेर्कं ॥ आदानादादित्यः ॥ रमणाच्छमनाच्च रश्मयः ॥ अहीनत्वाद्
हः ॥ चंदनाच्चंद्रः ॥ अस्य क्षत्रमन्यन्नास्तीति नक्षत्रम् ॥ बहुरूपत्वाद्बहुवचनम् ॥ ज्ञानादायुष्टाच्च वायुः ॥ अ
न्यैरभरणीयत्वाद्भयम् ॥ विद्योतनाद्विद्युत् ॥ अशनादशनिः ॥ निहर्द्दिनाद्धादुनिः ॥ आसमंतत्काशनादाकाशः ॥

सम्यग्वत्साब्रमयतीतिसंवत्सरः ॥ आदेशनाद्विशः ॥ अवांतरमादिशनीत्यवांतरदिशः ॥ रतिकरत्वाद्वात्रिः ॥
वचनाद्वाक् ॥ प्रणयनात्प्राणः ॥ जहातिगमयतीतिजिह्वा ॥ चष्टइतिचक्षुः ॥ शृणोतीतिश्रोत्रमाउपस्थितत्वा

ष्फुलिंगास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौअन्नंजुहतिवस्याआहुत्यैरेतःसंभवति ॥ १२ ॥ योषा
वाअग्निगौतिमतस्याउपस्थएवसमिहोमानिधूमोयोनिरर्चिर्यदंतःकरोतिर्तेंगाराअभिनंदवि
ष्फुलिंगास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवारेतो जुहतिवस्याआहुत्यैपुरुषःसंभवतिसजीवतियावजी
वत्यथयदाम्नियते ॥ १३ ॥ अथैनमग्नयेहरंतितस्याअग्निरेवाग्निर्भवतिसमित्समिद्भूमो
धूमोर्चिरर्चिर्गाराअंगाराविष्फुलिंगाविष्फुलिंगास्तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवाःपुरुषंजुहति तस्या
आहुत्यैपुरुषोभास्वरवर्णःसंभवति ॥ १४ ॥ तेयएवमेतद्विदुर्धैचामीअरण्येश्रद्धांसत्य
मुपासतेतेर्चिरभिसंभवंत्यर्चिषोहरह आपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षाद्यान्वणमासानुदङ्गादि
त्यएतिमासेभ्योदेवलोकेदेवलोकादादित्यमादित्याद्द्विद्युतंतान्वैद्युतान्पुरुषोमानवएत्यब्रह्म
लोकाङ्गमयतितेतेषुब्रह्मलोकेषुपराःपरावतोवसंतितेषानंपुरावृत्तिः ॥ १५ ॥ अथये
यज्ञेनदानेनतपसालोकावजयंतितेधूममभिसंभवंतिधूमाद्रात्रिरपक्षीयमाणपक्षमपक्षीय
माणपक्षाद्यान्वणमासान्दक्षिणादित्यएतिमासेभ्यःपितृलोकेपितृलोकाच्चंद्रेचंद्रप्राप्यान्नंभ
वंतितांस्तत्रेदेवायथासोमंराजानमाप्यायस्वापक्षीयस्वेत्येवमेनांस्तत्रभक्षयंतितेषाभ्यदातस्यै

दुपस्थः ॥ यापयतिनयतिचेतियोनिः ॥ अभिनंदयतीत्यभिन्दः ॥ उपमंत्रणमंतःकरणंचसएवकरोति ॥

तदधीनयतः सर्वसर्वशब्दैस्ततोहरेः ॥ मुख्याभिधेयस्वन्धानितसंगुपचारतद्विब्रह्मतर्के ॥ तदधीनत्वा
वैत्यथेममेवाकाशमभिनिष्पद्यंत आकाशाद्वायुं वायोर्बृह्दिच्छेः पृथिवीनेष्टधिवीं प्राप्या अंभवंति
पुनः पुरुषा भ्रौहूयंते ततो योषा भ्रौततो जायंते ते लोका न्प्रत्युत्थायिनस्तत्त्वमेधा नुपरिवर्तते ऽथ यः
तौ पंथानौ न विदुस्ते कीटाः पतंगा यदिदं दंशकम् ॥ १६ ॥ द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ २ ॥

स यः कामयेत महत्प्रा मुया भित्युदगयनं आपूर्यमाण पक्षस्य पुण्याहेद्वा दशाहमुपवसद्ब्रवी भूत्वौ दुर्वरे
कस्सेचमसेवासवौषधं फलानीति संभृत्य परिसमूह्य परिलिप्याग्निमुपसमाधाय परिलिप्याग्निमुपसमाधाय परिलिप्याग्निमुपसमाधाय
ज्यस्मस्मस्मत्पुस्मानक्षत्रेणमंथस्मन्नीय जुहोति यावंतो देवास्त्वधिजात वेदस्तिर्यधो घ्नोति पु
रुषस्य कामांस्तेभ्यो हं भागधेयं जुहोमि ते मातृसाः सर्वैः कामैस्तर्पयंतु स्वाहा याति रश्री निपद्याते हं
विधरणी इति तां त्वाघृतस्य धारया जेस श्राधर्नीमह स्वाहा ॥ १ ॥ ज्येष्ठा यस्वाहा श्रेष्ठा यस्वाहेत्य
भ्रौहुत्वामंथे सस्त्वमव नयति प्राणायस्वाहा वसिष्ठा यैस्वाहेत्यभ्रौहुत्वामंथे सस्त्वमव नयति वा
चेस्वाहा प्रतिष्ठा यैस्वाहेत्यभ्रौहुत्वामंथे सस्त्वमव नयति चक्षुषेस्वाहा संपदेस्वाहेत्यभ्रौहुत्वामंथे स
स्त्वमव नयति श्रोत्रायस्वाहा यतनायस्वाहेत्यभ्रौहुत्वामंथे सस्त्वमव नयति मनसेस्वाहा प्रजात्यै
स्वाहेत्यभ्रौहुत्वामंथे सस्त्वमव नयति रतेसेस्वाहेत्यभ्रौहुत्वामंथे सस्त्वमव नयति ॥ २ ॥ अग्र
येस्वाहेत्यभ्रौहुत्वामंथे सस्त्वमव नयति सोमायस्वाहेत्यभ्रौहुत्वामंथे सस्त्वमव नयति भूः स्वाहे
दर्थं वदिति भगवद्ब्रचनम् ॥ समाकर्षादिति च ॥ पंचाग्निविधया चैव तथैव प्राणविधया ॥ प्रजातिकर्मणा चै
व तथा ज्ञानप्रदानतः ॥ आचार्यवंशविज्ञानाद्यः पूज्यः पुरुषोत्तमः ॥ सर्वान्तर्यामी को नित्यो नमस्तस्मै परात्म

त्यग्नौ हुत्वा मंथे सः स्ववमव नयति भुवः स्वाहेत्यग्नौ हुत्वा मंथे सः स्ववमव नयति स्वः स्वाहेत्यग्नौ हुत्वा
 मंथे सः स्ववमव नयति भूर्भुवः स्वः स्वाहेत्यग्नौ हुत्वा मंथे सः स्ववमव नयति ब्रह्मणे स्वाहेत्यग्नौ हुत्वा मं
 थे सः स्ववमव नयति क्षत्राया स्वाहेत्यग्नौ हुत्वा मंथे सः स्ववमव नयति भूताय स्वाहेत्यग्नौ हुत्वा मंथे सः
 स्ववमव नयति भविष्यते स्वाहेत्यग्नौ हुत्वा मंथे सः स्ववमव नयति विश्वाय स्वाहेत्यग्नौ हुत्वा मंथे सः
 स्ववमव नयति सर्वाय स्वाहेत्यग्नौ हुत्वा मंथे सः स्ववमव नयति प्रजापतये स्वाहेत्यग्नौ हुत्वा मंथे सः
 स्ववमव नयति ॥ ३ ॥ अथैनममिमृशति श्रमदसिज्वलदसिपूर्णमसिप्रस्तब्धमस्येकशफमसिहिं कृत
 मसिहिं क्रियमाणमस्युद्धीथमस्युद्धीयमानमसि श्रावितमसि प्रत्याश्रावितमस्यार्द्रैः संदीप्तमसि विभु
 रसि प्रभुरस्य नमसि ज्योतिरसि निधनमसि संसर्गोसीति । ४ । अथैनमुद्यच्छत्यामः स्यामः ॥ हिते म
 हिसि हि राजेशानो धिपतिः समाः शराजेशानो धिपतिः करोत्विति । ५ । अथैनमाचामनितत्सविनुर्वरेण्यं
 मधुवाताकृतायेते मधुशरं तिसिंधवः माध्वीनः संत्वोषधीर्भूः स्वाहा भर्गो देवस्य धीमहि भधुनक्तमु
 तोष सोमधुमत्पाथिवः रजः मधुद्यौरस्तुनः पिता भुवः स्वाहा धियो यो नः प्रचोदयात् मधुमान्नो वन
 स्पतिर्भुमाः ॥ अस्तु सूर्यः माध्वीगवो भवंतु नः स्वः स्वाहेति सर्वा च समा विन्नीमन्वाहसर्वाश्च मधुम
 तीः सर्वाश्च व्याहृती रह मे वेदः सर्वः भूयां सं भूर्भुवः स्वः स्वाहेत्यंतत आचम्य पाणी प्रक्षाल्य जघने
 नाग्निं प्राक् शिराः संविशति प्रातरादित्यमुपतिष्ठते दिशामेकपुंडरीकमस्यंहमनुष्याणामेकपुंडरी
 कं भूयासमिति यथेत्यजघनेनाग्निमासीनो वर्शं जयति ॥ ६ ॥ तर्हेतमुद्दालक आरुणिर्वाज
 सने पाययाज्ञवल्क्या यांते वासिन उक्त्वोवाचापि य एनं शुष्के स्थणौ निषिंचे जायेरञ्छाखाः प्र

रोहेयुःपलाशानीति ॥ ७॥ एतमुहैववाजनेयोयाज्ञवल्क्योमधुकार्यैर्गयायांतेवासिनउक्त्वो
 वाचापियएनंशुष्केस्थानौनिषिंचेज्जायेरदशाखाःप्ररोहेयुःपलाशानीति ॥ ८॥ एतमुहैवमधुकः
 पैंग्यश्चूलायभागवित्तर्धेतेवासिनउक्त्वोवाचापियएनंशुष्केस्थानौनिषिंचेज्जायेरदशाखाःप्ररो
 हेयुःपलाशानीति ॥ ९॥ एतमुहैवचूलोभागवित्तिर्जानकायआयस्थूणायांतेवासिनउक्त्वोवाचा
 पियएनंशुष्केस्थानौनिषिंचेज्जायेरदशाखाःप्ररोहेयुःपलाशानीति ॥ १०॥ एतमुहैवजानकिराय
 स्थूणःसत्यकायायजाबालायांतेवासिनउक्त्वोवाचापियएनंशुष्केस्थानौनिषिंचेज्जायेरदशा
 खाःप्ररोहेयुःपलाशानीति ॥ ११॥ एतमुहैवसत्यकामोजाबालोतेवासिभ्यउक्त्वोवाचापियएनं
 शुष्केस्थानौनिषिंचेज्जायेरदशाखाःप्ररोहेयुःपलाशानीतितमेतनापुत्रायवानेतेवासिनेवाब्रूया
 त् ॥ १२॥ चतुरौदुंबरोभवत्यौदुंबरःसुवओदुंबरश्चमसओदुंबरयोदुंबव्यावुपमंथन्यौदश
 ग्राम्याणिधान्यानिभवंतिव्रीहियवास्तिनलमाषाअणुप्रियंगवोगोधूमश्चमसूराश्चखल्वाश्चखल
 कुलाश्चतान्पिष्टान्दधिनिमधुनिघृतउपसिचत्याज्यस्यजुहोति ॥ १३॥ तृतीयंब्राह्मणम् ॥ १४॥

एषावैभूतानांपृथिवीरसःपृथिव्याआपोऽपामोषधय ओषधीनांपुष्पाणिपुष्पाणांफलानिफ
 लानांपुरुषःपुरुषस्यरेतः ॥ १५॥ सहप्रजापतिरीक्षांचक्रेहंतास्मैप्रतिष्ठांकल्पयानीतिसच्चि
 यश्चसमृजेतांसृष्ट्वाथउपासततस्मात्त्रिध्वमधउपासीतसएनंप्राञ्चग्रावाणमात्मनएवसमुदपारयते
 नैनामभ्यसृजत् ॥ १६॥ तस्यावेदिरुपस्थोलोमानिबर्हिश्चर्माधिपवणेसमिद्धोमध्यतस्तौमु
 ष्कौसयावान्हववाजेपेयनयजमानस्यलोकोभवतितावानस्यलोकोभवतियएवंविद्वानथोपहा

संचरत्यासांस्त्रीणांमुकृतं हंतेऽथयदिदमविद्वानधोपहासंचरत्यस्यस्त्रियःसुकृतं हंजते ॥ ३ ॥
 एतद्वस्मभवैतद्विद्वानुद्दालकआरुणिरहैतद्वस्मभवैतद्विद्वान्नाकोमौद्गल्यआहैतद्वस्मवैनद्विद्वा
 न्कुमारहारीतआहवहवोभयार्वाह्मणायनानिरिंद्रियाविमुक्तोस्माहोकात्पयंतियइदमविद्वा
 सोधोपहासंचरंतीनिबहुवाइदंमुमस्यवाजाप्रतोवारेतःस्कंदति ॥ ४ ॥ तदस्मिश्रोदनुवामंत्र
 येतयन्मेद्यरेतःपृथिवीमस्कात्सीद्यदोषधीरप्यसरद्यदपइदमहंतदेतआदेपुनर्माभैत्विंद्रियंपुन
 स्तेजःपुनर्भगःपुनरग्निर्धिष्ण्यायथास्थानंकल्पंतामित्यनामिकांगुष्ठाभ्यामादायांतरेणस्तनौ
 वाभ्रुवौवानिमृज्यात् ॥ ५ ॥ अथयद्युदकआत्मानंपरिपश्येत्तदभिंमंत्रयेत्तमायितेजइंद्रियं
 यशोद्रविणंसुकृतमिति श्रीहर्वाएषास्त्रीणांयन्मलोद्वासास्तस्मान्मलोद्वाससंयशस्विनीभमिक
 म्योपमंत्रयेत् ॥ ६ ॥ साचेदस्मैनदद्यात्काममेनामवक्रीणीयात्साचेदस्मैनैवदद्यात्काममेनाय
 दद्यावापाणिनावोपहृत्यातिकामोर्दिंद्रियेणेतयशसायशआददइत्ययशाएवभवति ॥ ७ ॥ सा
 चेदस्मैदद्यादिंद्रियेणेतयशसायशआदधामीति यशस्विनावेवभवतः ॥ ८ ॥ सयामिच्छेत्काम
 येनमेतितस्यामर्थनिष्ठायमुखेनमुखःसंधायोपस्थमस्याअभिमृश्यजपेत् अंगादंगात्संभवति
 हृदयादधिजायसे सत्वमंगकषायोसिदिग्धविद्धामिवमादेयमाममूंयतीति ॥ ९ ॥ अथयामिच्छे
 च्चगर्भदधीतेतितस्यामर्थनिष्ठायमुखेनमुखं संधायामिप्राण्यापान्यादिंद्रियेणेतरेतसारेतआदद
 इत्यरेताएवभवति ॥ १० ॥ अथयामिच्छेद्दधीतेतितस्यामर्थनिष्ठायमुखेनमुखं संधायापान्याभि
 प्राण्यादिंद्रियेणेतरेतसारेतआदधामीतिगर्भिण्येवभवति ॥ ११ ॥ अथयस्यजायायैजारःस्यात्तं

चेद्विषयादामपात्रेभिमुपसमाधायप्रतिलोमंशर्वाहिस्तीत्वान्नास्मिन्नेताःशरभृष्टीःप्रतिलोभाःस
 पिषाक्ताजुहुयान्मसमिद्धेहौषीःप्राणापानौतआददेसावितिमसमिद्धेहौषीःपुत्रंपशूंस्तआ
 ददेसावितिमसमिद्धेहौषीरिष्टासुकृतेतआददेसावितिमसमिद्धेहौषीराशापराकाशौतआद
 देसावितिसवाल्लषनिरिंद्रियोविमुक्तोस्माहोकात्प्रैतियमेवांविद्वान्ब्राह्मणःशपतितस्मादेवंवि
 च्छोत्रियस्यदारेणनोपहासमिच्छेदुतह्येवंवित्परोभवति॥ १२॥अथयस्यजायामानर्वविदेद्भ्य
 हंकंसेनापिबेदहतवासानैनांष्टषलोनष्टषल्युपहन्याब्रिरात्रातआहुत्यब्रवीहीनवधातयेत्॥ १३॥
 सयइच्छेत्पुत्रोमेशुक्लोगौरोजायेतवेदमनुब्रवीतसर्वमायुरिर्यादितिक्षीरौदनंपाचयित्वासर्पिष्मं
 तमश्रीयातामीश्वरौजनयितवै॥ १४॥अथयइच्छेत्पुत्रोमेकपितःपिंगलोजायेतद्वैवेदावनु
 ब्रवीतसर्वमायुरिर्यादित्विद्वेदोदनांपाचयित्वासर्पिष्मतमश्रीयातामीश्वरौजनयितवै॥ १५॥
 अथयइच्छेत्पुत्रोमेश्यामालोहिताक्षोजायेतत्रीन्वेदाननुब्रवीतसर्वमायुरिर्यादित्युदौदनंपाच
 यित्वासर्पिष्मतमश्रीयातामीश्वरौजनयितवै॥ १६॥अथयइच्छेदुहितामेपंडिताजायेतस
 र्वमायुरिर्यादितिलौदनंपाचयित्वासर्पिष्मतमश्रीयातामीश्वरौजनयितवै॥ १७॥अ
 थयइच्छेत्पुत्रोमेपंडितोविजिगीतःसमितिग्मःशुश्रूतावात्रापिताजायेतसर्वांवेदाननुब्र
 वीतसर्वमायुरिर्यादितिमांसौदनंपाचयित्वासर्पिष्मतमश्रीयातामीश्वरौजनयितवै॥ १८॥अथयइच्छेत्पुत्रोमेपणवप
 णेणवा॥ १९॥अथामिप्रातेरेवस्थालीपाकावृताज्यंवेष्टित्वास्मादोषाकस्त्रेऽपानंजुहो
 त्यग्रयेस्वाहानुमतयेस्वाहादेवायसवित्रेसत्यप्रसवायस्वाहेतिहुत्वोद्धृत्यप्राश्राविहृत्येतत्॥

प्रयच्छति प्रक्षालयपाणी उदपात्रं पूरयित्वा तैर्नान्त्रिभ्युक्ष्यत्युत्तिष्ठतो विश्वावसोन्यामिच्छप्र
 पूर्यांसं जायां पत्यासहेति ॥ १९ ॥ अथैनामभिपद्यत अमोहमस्मिमास्त्वं सा त्वमस्य मोहं सा
 माहमस्मिन्कृत्वं द्यौरहं पृथिवी त्वं तावेहि सः स भावहै सहरोत दधावै पुंसे पुत्राय वित्तयइति ॥
 ॥ २० ॥ अथास्या ऊह विहापयति विजिह्वां द्यावापृथिवी इतितस्यामर्थं निष्ठा यमुखेन मु
 खं संधाय त्रिरेनामनुलोमामनुमाष्ट विष्णुर्यो नैकल्पयतु त्वद्याहूपाणि पिंशतु ॥ आसिंच
 तु प्रजापतिर्धाता गर्भं दधानुते ॥ गर्भं वेहि सिनीवास्ति गर्भं धेहि पृथुष्टुके ॥ गर्भं ते अश्विनौ देवा वा
 धत्तां पुष्करस्त्रजौ ॥ २१ ॥ हिरण्यमयी अरणीयाभ्यां निर्मथतामश्विनौ ॥ तं ते गर्भं हवाम
 हे दशमे मासि सूतवर्षेति श्रीश्रिगर्भापृथिवी यथा द्यौरिद्रेण गर्भिणी ॥ वायुर्दिशां यथा गर्भ एव गर्भं दधा
 मिते साविति ॥ २२ ॥ सोऽयं तीमद्भिरभ्युक्षति यथा वायुः पुष्करिणीं समिज्जति सर्वत एवाते गर्भं ए
 जतु सहवैतु जरायुणा इदं स्यायं व्रजः कृतः सार्गलः सपरिश्रयस्तमिदं निर्जहि गर्भेण सा वरं सहेति
 ॥ २३ ॥ जाते धिमुपसमाधायां कं आधाय कं से पृषदाज्यं सन्त्रीय पृषदाज्यस्योपघातं जुहोत्य
 स्मिन्सहस्रं पुण्यासमेधमानः खेगृहे ॥ अस्योपसद्यामाच्छेत्सीः प्रजया च पशुभिश्च स्वाहामयि
 प्राणास्त्वयि मनसा जुहोमि स्वाहा यत्कर्मणा त्यरीरिचं यद्वा न्यूनमिहाकरम् ॥ अग्निष्टस्त्विष्टक
 द्विहास्त्विष्टः सुहंतं करोतु नः स्वाहेति ॥ २४ ॥ अथास्य दक्षिणं कर्म भिनिधाय वाग्वागिति त्रिरथ
 दधिमधुघृतं संनीयानंतर्हि तेन जातरूपेण प्राशयति भूस्ते दधामि भुवस्ते दधामि स्वस्ते दधामि भूर्भु
 वः स्वः सर्वं त्वयि दधामीति ॥ २५ ॥ अथास्य नामकरोति वेदोसीति तदस्य तद्ब्रह्म मेवानामभव

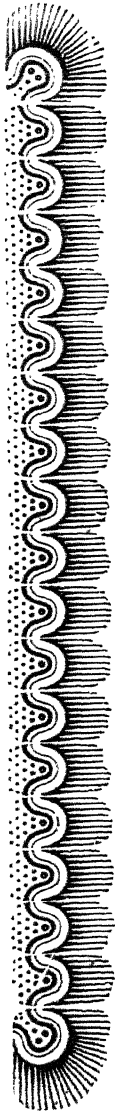
ति ॥ २६ ॥ अथैनंमात्रेप्रदायस्तनंप्रयच्छति यस्तेस्तनःशशयोयोमयोभूयोरित्त्वधावसुविद्यः
सुदत्रः येनविश्वापुण्यसिवायार्णिसरस्वतितमिहधातवेकरिति ॥ २७ ॥ अथास्यमातरमग्नि
मंत्रयतइत्यासिमैत्रावरुणीवरिवीरमजीजनत् सात्वंवीरवतीभवयास्मान्वीरवतोकरदिनितंवा
एतमाहुरतिपितावताभूरतिपितामहोवताभूःपरमावतकाष्ठांप्रापिच्छयायशसामब्रह्मवर्चसेनय
एवंविदोब्राह्मणस्यपुत्रोजायतइति ॥ २८ ॥ चतुर्थब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ ४ ॥ ॥
अथवःशःपौतिमापीपुत्रःकात्यायनीपुत्रात्कात्यायनीपुत्रोगौतमीपुत्राद्गौतमीपुत्रोभारद्वा
जीपुत्राद्भारद्वाजीपुत्रःपाराशरीपुत्रात्पाराशरीपुत्रऔपस्वस्थीपुत्रादौपस्वस्थीपुत्रःपाराशरी
पुत्रात्पाराशरीपुत्रःकात्यायनीपुत्रात्कात्यायनीपुत्रःकौशिकीपुत्रात्कौशिकीपुत्रआलंबीपु
त्राच्चवैयामपदीपुत्राच्चवैयामपदीपुत्रःकाण्वीपुत्राच्चकापीपुत्राच्चकापीपुत्रः ॥ १ ॥ आत्रेयी
पुत्रादात्रेयीपुत्रोगौतमीपुत्राद्गौतमीपुत्रोभारद्वाजीपुत्राद्भारद्वाजीपुत्रःपाराशरीपुत्रात्पाराश
रीपुत्रोवात्सीपुत्राद्वात्सीपुत्रःपाराशरीपुत्रात्पाराशरीपुत्रोवाकर्णुणीपुत्राद्वाकर्णुणीपुत्रोवात्त
मागीपुत्रादार्त्तमागीपुत्रःशौगीपुत्राच्छौगीपुत्रःसांङ्कनीपुत्रात्सांङ्कनीपुत्रआलंबायनीपुत्रा
दालंबायनीपुत्रआलंबिनीपुत्रादालंबिनीपुत्रोजायतीपुत्राज्जायतीपुत्रोमण्डूकायनीपुत्रान्मां
हूकायनीपुत्रोमण्डूकीपुत्रान्मण्डूकीपुत्रःशांडिलीपुत्राच्छांडिलीपुत्रोराथीतरीपुत्राद्राथीतरी
पुत्रोभालुकीपुत्राद्भालुकीपुत्रःकौचिकीपुत्राभ्यांक्रौचिकीपुत्रौवैधृपतीपुत्राद्वैधृपतीपुत्रःका
र्षकेयीपुत्रात्कार्षकेयीपुत्रःप्राचीनयोगीपुत्रात्प्राचीनयोगीपुत्रःसांजीवीपुत्रात्सांजीवीपुत्रःप्रा

नइतिसद्भावे ॥ नित्यानंदमनौपमंपरमजंसर्वत्रंगसुस्थिरंसर्वज्ञं प्रनिबोधमात्रममलंपूर्णगुणैरच्युतैः ॥ विन्धो
त्पत्तिलयस्थितिप्रमत्तिसन्मोक्षेपरं कारणं प्रेष्टुमेतत्तं प्रियास्तियतमं नित्यसदोपास्महे ॥ यस्य त्रीण्युद्दिनानि
वेदवचनेरूपाणि दिव्यान्यलंबदूतदर्शनमित्यमेव निहिते देवस्य भर्गो महत् ॥ वायोरामवचो नयं प्रथमकंपृ

श्रीपुत्रादासु रिवासिनः प्राश्रीयपुत्रा आसुरायणा दासुरायणा आसुरासुरिः ॥२॥ याज्ञवल्क्य
द्याज्ञवल्क्य उद्दालका दुद्दालको अरुणादरुण उपवेशे रुपवेशिः कुश्रेः कुश्रिर्वीजस्रवसो वाजस्रवा
जिह्वावतो बाध्यो गाजिह्वावाब्ध्यो गोसिताद्वार्षणादसितो वार्षणो हरितात्कश्यपाद्हरितः
कश्यपः शिल्पात्कश्यपाच्छिल्पः कश्यपः कश्यपात्रैर्भुवेः कश्यपेनैर्भुविर्वीचो वापं भिषया अभि
षयादित्यादादित्यानीमानि शुक्लानियजूंश्चिवाजसनीयेन याज्ञवल्क्येनाख्यायते ॥ ३ ॥
समानमासां जीवीपुत्रात्सां जीवीपुत्रो मां ढूकायने मां ढूकायनि मां ढव्यान्मां ढव्यः कौसात्कौत्सो
माहिर्यैर्माहिर्यैर्वीमकक्षायणा द्वा मकक्षायणः शांडिल्याच्छांडिल्यो वात्स्याह्यात्स्यः कुश्रेः कुश्रि
र्यज्ञवचसो राजस्तं वायनाद्यज्ञवचाराजस्तं वायनस्तुरात्कावपेयात्तुरः कावपेयः प्रजापतेः प्रजा
पतिः ब्रह्मणो ब्रह्मस्वयं भुब्रह्मणे नमः ॥ ४ ॥ पञ्चमं ब्राह्मणम् ॥ ८ ॥ ५ ॥ इति बृहदारण्यकेऽ
ष्टमोऽध्यायः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ इति श्रीमद्बृहदारण्यकोपनिषत्समाप्ता ॥

क्षो द्वितीयं पूर्वमध्वो यत्तु तृतीयकं कृतमिदं भाष्यं हितेन प्रभौ ॥ हनुशब्दो ज्ञानवाची हनुमान्मतिशब्दितः ॥
रामस्य रथत्तरूपस्य वाचस्तेतानयत हि ॥ भृतमो भीम इत्युक्तो वाचो मामातरः स्मृताः ॥ ऋगाद्या इति हास्य
पुराणं पंचरात्रकम् ॥ प्रोक्ताः सप्त शिवास्तत्र शयो भीमः स्ततः स्मृतः ॥ मध्वित्यानंद उद्दिष्टो वेति तीर्थमुदाहृतम् ॥

मध्वआनंदतीर्थः स्यात्तृतीयामारुतीतनुः ॥ इति सूक्तगतं रूपत्रयमेतन्महात्मनः ॥ यो वेद वेदवित्स स्यात्तत्त्ववि
 न्नप्रसादतः ॥ साधकोरामकार्याणां तत्समीपगतः सदा ॥ हनुमान्प्रथमो ज्ञेयो भीमस्तु बहुभुक्पितोः ॥ पृत
 नाक्षयकारी च द्वितीयस्तु तृतीयकः ॥ पूर्णप्रज्ञस्तथानंदतीर्थनामा प्रकीर्तितः ॥ दशेति सर्वमुद्दिष्टं सर्वपूर्णमि
 होच्यते ॥ प्रज्ञाप्रमतिरुद्दिष्टा पूर्णप्रज्ञस्ततः स्मृतः ॥ आसमंतात्पतित्वे तु गूढं कलियुगे हरिम् ॥ असत्यमप्रति
 ष्ठं तु जगदेतदनीश्वरम् ॥ वदद्भिर्गूढं तं संतुती यो सुर्मथायति ॥ येन विष्णोर्हि वपारख्या नृगुणानज्ञा सिषुः परा
 न् ॥ ईशानासः सूर्यश्च निगूढां न्विगुणोक्तिभिः ॥ त्रेतायां द्वापरे चैव कलौ चैते क्रमाद्वयः ॥ येषां हि परमो
 विष्णुर्नैता सर्वेश्वरः ॥ स्वयं तु ब्रह्मसंज्ञो सौ परस्मै ब्रह्मणेन मइति च ॥ पूर्णागण्यगुणोदारधाम्नो नित्याय वे
 धसे ॥ अमं दानंदं सांद्रा यत्रेयसे विष्णवे नमः ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभागवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्बृहदारण्य
 कोपनिषद्भाष्ये ऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ समाप्तोऽयं ग्रंथः ॥ ॥

॥ इति बृहदारण्योपनिषद्भाष्यसमेता ॥ १८ ॥

॥ अथ भाष्ययुते ईशावास्यकाठकोपनिषदौ ॥ १९॥२०॥

श्रीमन्मध्वहृतसरोजवर्तिश्रीमन्वारायणायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ नित्यानित्यजगद्भावेनित्यायज्ञानमूर्तये ॥ पूर्णानंदायहरये सर्वयज्ञभुजेनमः ॥ १ ॥ यस्माद्ब्रह्मेन्द्रद्रुद्विदेवतानां श्रियोपि च ॥ ज्ञानरफूर्तिस्सदा तस्मै हरये गुरवे नमः ॥ २ ॥ स्वायं भुवो मनु रैर्मन्त्रैर्भागवतमाकूतिसूनुं यज्ञानामनं विष्णुं तुष्टाव ॥ स्वायं भुवस्वदौहित्रं विष्णुं यज्ञाभिर्धमनुः ॥ ईशावास्यादिभिर्मन्त्रैस्तुष्टावाऽवहितात्मना ॥ रक्षोभिरुपैस्संप्राप्तः स्वादितुं मोचितस्तदा ॥ स्तोत्रं श्रुत्वैव यज्ञेन तान् हत्वाऽवध्यतां गतात् ॥ प्राद्वद्धि भगवांस्तेषामवध्यत्वं हरः प्रभुः ॥ तैर्वध्यत्वं तथान्येषाभितः क्रोन्यो हरेः प्रभुरिति ब्रह्मांडे ॥ भागवते चायमेवार्थ उक्तः ॥ ईशावासाय योग्यमी

श्रीमद्भारतीरमणमुख्यप्रमाणान्तर्वर्तिश्रीनृपंचास्यायनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ ईशावासाय मिदं सर्वयत्किंच जगत्पांजगत् ॥ तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मागूधः कस्यस्विद्धनम् ॥ १ ॥ कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छन्तः समाः ॥ एवं वायि नान्यथेतोस्त न कर्मा लिप्यन्ते नरे ॥ २ ॥ असुर्यानामनेलोका अभ्येनतमसावृताः ॥ तास्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति यैके चात्महनो जनाः ॥ ३ ॥ अ

शावास्यम् ॥ जगत्यां प्रकृतौ ॥ तेनेशेन त्यक्तेन दत्तेन भुञ्जीथाः ॥ स्वतः प्रवृत्त्यशक्तत्वादीशावास्यमिदं जगत् ॥ प्रवृत्तये प्रकृतिगंयस्मात्सप्रकृतीश्वरः ॥ तदधीनप्रवृत्तित्वात्तदीयं सर्वमेव तत् ॥ तद्वत्तेनैव भुञ्जीथा अनोनान्यं प्रयाचयेदिति ब्रह्मांडे ॥ १ ॥ अकुर्वन्तः कर्म न लिप्यन्त इति नास्ति ॥ अज्ञस्य कर्म लिप्येत कृष्णोपास्तिमकुर्वन्तः ॥ ज्ञानिनोऽपि यतो ज्ञासा आनंदस्य भवेद्भुवम् ॥ अतोऽलेपेऽपि लेपस्यादतः कार्येव सासेति नारदीये ॥ २ ॥ सुधुरमणविरुद्धत्वादसुराणां प्राप्यत्वाच्चासुर्याः ॥ न च रमंस्त्यहो असदुपासनयात्महन इत्युक्तत्वात् ॥ महादुःखैकहेतुत्वाप्यत्वादसुरैस्तथा ॥ असुर्यानामनेलोकास्तान्यांति विमुखाहराविति च

वामने ॥ येकेचेतिनियमउक्तः ॥ नियमेनतमोयांति सर्वेपिविमुखाहरावितिच ॥ ३ ॥ अनेजन्निर्भय
 त्वात्तेकंप्राधान्यतस्तथा ॥ सम्यग्ज्ञातुमशक्यत्वादगम्यंतस्त्रैरपि ॥ स्वयंतुसर्वानगमत्पूर्वमेवस्वभावतः ॥
 अचिंत्यशक्तितश्चैवसर्वगत्वाच्चतत्परम् ॥ द्रवतोत्येतिसंतिष्ठत्तस्मिन्कर्माण्यधान्मरुत् ॥ मारुत्येवयतश्चै
 द्वासर्वांताहरयेर्येदिनिब्रह्मांडे ॥ ऋषज्ञाने ॥ तदेजतिततएवएजत्यन्यत् ॥ तत्स्वयंनेजति ॥ ततोविभे
 तिसर्वोपिनविभेतिहरिःस्वयम् ॥ सर्वगत्वात्सदूरेचबाह्येतश्चसमीपगइतितत्त्वसंहितायाम् ॥ ५ ॥ सर्वगं
 नेजदेकंमनसोजवीर्योनैनहेवाआमुवन्पूर्वमर्षत् ॥ तद्भावतोऽन्यानत्येतितिष्ठत्तस्मिन्प्रपोमान
 रिश्वादधानि ॥ ४ ॥ तदेजतितजेजतितद्दूरेतद्दन्तिके ॥ तदंतरस्यसर्वस्यतदुसर्वस्यबाह्यतः
 ॥ ५ ॥ यस्तुसर्वाणिभूतानिआत्मन्येवानुपश्यति ॥ सर्वभूतेषुचात्मानंतोनविजुगुप्सते ॥ ६ ॥
 यस्मिन्सर्वाणिभूतानिआत्मैवाभूद्विजानतः ॥ तत्रकोमोहःकःशोकएकत्वमनुपश्यतः ॥ ७ ॥
 सपर्यगाच्छुक्लकमकायमव्रणमस्त्राविरंशुद्धमपापविद्धम् ॥ कविर्भनीपीपरिभृत्स्वयंभूर्याथात
 परमात्मानंसर्वंचपरमात्मनि ॥ यःपश्येत्सभयाभावाच्चात्मानंगोमुमिच्छतीतिसौकरायणश्रुतिः ॥ ६ ॥
 यस्मिन्परमात्मनि स सर्वभूतानि स परमात्मैव तत्र सर्वभूतेष्वभूत् ॥ एवं सर्वभूतेष्वेकत्वेन परमात्मानं विजानतः
 कोमोहः ॥ यस्मिन्सर्वाणिभूतानि स आत्मा सर्वभूतगः ॥ एवं सर्वत्र यो विष्णु पश्येत्तस्य विजानतः ॥
 कोमोहः कोऽथ वा शोकः स विष्णु पर्यगाद्यत इति पिप्पलादशाखायाम् ॥ पूर्वोक्तानुवादेन शोकमोहाभावे
 पि विजानतश्चात्रोच्यते ॥ अभ्यासश्च सर्वगतत्वस्य तात्पर्यद्वयार्थः ॥ ७ ॥ शुक्रं तच्छोकं राहि
 त्यादव्रणं नित्यपूर्णतः ॥ पावनत्वात्सदाशुद्धमकायं लिङ्गवर्जनात् ॥ स्थूलदेहस्य राहियादस्त्राविरमुदा

हृतम् ॥ एवंभूतोपिसावर्द्ध्यात्कविरित्येवशब्दयते ॥ ब्रह्मादिसर्वमनसांप्रकृतेर्भनसोपिच ॥ ईशितृत्वा-
न्यनीबीसपरिभूःसर्वतोवरः ॥ सदाऽन्यश्रयत्वाच्चस्वयंभूःपरिकीर्तितः ॥ ससत्यंजगेदादृष्टित्येमेव
प्रवाहृतः ॥ अनाद्यनंतकालेषुप्रवाहैकप्रकारतः ॥ नियमेनैवसहजेभगवान्पुरुषोत्तमः ॥ सज्ज्ञा-
नानंदशीर्षसौसज्ज्ञानानंदबाहुकः ॥ सज्ज्ञानानंददेहश्चसज्ज्ञानानानंदपादवान् ॥ एवंभूतोमहावि-
ष्णुर्यथार्थजगदीदृशम् ॥ अनाद्यनंतकालीनंससर्जामीच्छयाप्रभुरितिवागेहे ॥ ८ ॥ अन्यथो-

ध्यतीर्थान्व्यदधाच्छाश्वतीभ्यस्समाभ्यः ॥ ८ ॥ अंधंतमःप्रविशंतियेअविद्यामुपासते ॥
ततोभूयइवतेतमोयउविद्यायाऽस्ताः ॥ ९ ॥ अन्यदेवाहुर्विद्ययाअन्यदाहुरविद्यया
इतिशुश्रुमधीराणांयेनस्तद्विचचक्षिरे ॥ १० ॥ विद्यांचाविद्यांचयस्तद्देदोभयस्सह ॥ अ-
विद्ययामृत्युंतीर्त्वाविद्यायाऽमृतमश्नुते ॥ ११ ॥ अंधंतमःप्रविशंतियेऽसंभूतिमुपासते॥ततोभू-
यइवतेतमोयउसंभूत्याऽस्ताः ॥ १२ ॥ अन्यदेवाहुस्संभवादयददाहुरसंभवात् ॥ इतिशुश्रु-
मधीराणांयेनस्तद्विचचक्षिरे ॥ १३ ॥ संभूतिंचविनाशंचयस्तद्देदोभयस्सह ॥ विनाशेनमृ-

पासकायेतुतर्गोंधंयांत्यसंशयम् ॥ ततोधिकमिवव्यक्तंयांतिषामनिंदकाः ॥ तस्माद्यथास्वरूपं च
नारायणमनामयम् ॥ अयथार्थस्यनिंदांच ॥ १४ ॥ येविदुस्सहसज्जनाः ॥ तेनिंदयाऽयथार्थस्यदुःखा-
ज्ञानादिरूपिणः ॥ दुःखाज्ञानादिसंतीर्णाःसुखज्ञानादिरूपिणः ॥ यथार्थस्यपरिज्ञानात्सुखज्ञानादिरूपताम् ॥
यान्ति ॥ १५ ॥ एवंसूष्टिकर्तृत्वंनांगीकुर्वन्ति येहेरः ॥ तेपियांतितमोघोरंतथासंहारकर्तृताम् ॥ नांगीकुर्वन्ति
प्येवंतस्मात्सर्वगणात्मकम् ॥ सर्वकर्तारमीशेशंसर्वसंहारकारणम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ योवेदसंहतिज्ञानाद्देह-

बंधाद्विमुच्यते ॥ सुखज्ञानादिकर्तृत्वज्ञानान्तद्व्यक्तिकिमावजेत् ॥ सर्वदोषविनिर्मुक्तगुणरूपं जनार्दनम् ॥ जा
नीयान्गुणानां च आगहानि प्रकल्पयेत् ॥ न मुक्तानामपि हेरस्साम्यं विणोर्भिन्यताम् ॥ नैव प्रचितयेत्त
स्माद्ब्रह्मादेस्साम्यमेव वा ॥ मानुषादि विरिंचांतरतम्यं विमुक्तिगम् ॥ ततो विणोः परोत्कर्षं सम्यज्ज्ञात्वा
विमुच्यत इति कौर्मै ॥ १४ ॥ पात्रं हिरण्मयं सूर्यमंडलं समुदाहृतम् ॥ विणोः सत्यस्य तेनैव सर्वदाऽपि हितं
मुखम् ॥ तत्तु पूर्णत्वतः पूर्षा विष्णुर्दर्शयति स्वयम् ॥ सत्यधर्माय भक्ताया ॥ १५ ॥ प्रधानज्ञानरूपतः ॥ विष्णु

त्पुंतीत्वासंभूत्याऽमृतमश्नुते ॥ १४ ॥ हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापि हितं मुखम् ॥ तत्त्वं पू
षन्नपाद्युणसत्यधर्माय दृष्टये ॥ १५ ॥ पूषन्ने कर्षेयमसूर्यं प्राजापत्यं द्यूहश्मीन्समूहते जोष
ते रूपं कल्याणतमं तत्ते पश्यामि ॥ १६ ॥ यो सावसौ पुरुषस्सोहमस्मि ॥ १७ ॥ वायुरनिल

रेकं ऋषिर्ज्ञेयो यमो नियमनाद्धरिः ॥ सूर्यस्सूरिगम्यत्वात्प्राजापत्यः प्रजापतेः ॥ विशेषेणैव गम्यत्वाद् ॥ १६ ॥
अहं चासावहेयतः ॥ अस्मि नित्यास्तितामानात्सर्वजीविषु संस्थितः ॥ स्वयंतु सर्वजीवेभ्यो व्यतिरिक्तः परोह
रिः ॥ स क्रतुर्ज्ञानरूपत्वाद्भिर्गणप्रणेत्तु न इति ब्रह्मांडे ॥ सत्यं ब्रह्म हृदये धारयतीति सत्यधर्मा ॥ एकोऽसौ श
ब्दः प्राणे स्थित इति ॥ १७ ॥ यस्मिन्नयं स्थितः सोऽप्यमृतः किमु परः ॥ अः ब्रह्मैव निलयं नयस्य वायोः सोऽ

निलम् ॥ अतिरोहितविज्ञानाद्यायुरप्यमृतः स्मृतः ॥ मुख्यामृतः स्वयंरामः परमात्मा सनातन इति रामसंहिता
 याम् ॥ १८ ॥ भक्तानां स्मरणं विष्णोर्नित्यज्ञप्तिस्वरूपतः ॥ अनुग्रहोन्मुखत्वं तैवान्याक्तचिद्विष्यत इति ब्र
 ह्मतर्क ॥ १९ ॥ वयुनं ज्ञानम् ॥ त्वद्धत्तया वयुनये ह म चष्ट विष्वमिति वचनात् ॥ जुहुराणमस्मानलपी
 ममृतमथेदं भस्मानं शरीरम् ॥ १८ ॥ उँक्तो स्मरकृतः स्मर ॥ उँक्तो स्मरकृतः स्मर
 ॥ १९ ॥ अग्नेन यमुपथारये अस्मान्विश्वानि देववयुनानि विद्वान् ॥ युयोध्यस्मज्जुहराणमे
 नो भूयिष्ठां तेन मउक्तिं विधेम ॥ २० ॥ ईशावास्योपनिषत्समाप्ता ॥
 कुर्वत् ॥ युयोधि वियोजय ॥ यदस्मान्कुरुतेऽत्यल्पांस्तदेनोऽस्मद्वियोजय ॥ नयनो मोक्षवित्तायेत्यस्तौ
 यज्ञं नुस्स्वराडिति स्कादे ॥ युयुवियोगइति धातुः ॥ भक्तिज्ञानाभ्यां भूयिष्ठां न मउक्तिं विधेम ॥ २० ॥
 पूर्णशक्तिचिदानंदश्रीतेजःस्पष्टमूर्तये ॥ ममाभ्यधिकमित्राय नमोनारायणायेते ॥ १ ॥ इति श्रीमदा
 नंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितमीशावास्योपनिषद्भाष्यं समाप्तम् ॥

श्रीमद्भारतीजानिमुख्यप्राणांतर्गतश्रीमन्भारायणायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ नमोभगवतेतस्मैसर्वतःपरमायते ॥
सर्वप्राणिहृदिस्थायवामनायनमोनमः ॥ अग्नौविष्णुंसाध्यायंस्त्रिशोऽग्निनाचिकेतकम् ॥ यश्चयीतसुप्रा
प्यस्वर्गतत्रभयातिगः ॥ उष्यमन्वंतरंकालममृतत्वंभजेत्कमादिनिब्रह्मसारे ॥ इच्छन्वाजश्रवोतप्ताद्दोसर्व

श्रीमद्भारतीरमणमुख्यप्राणांतर्गतश्रीमन्भारायणायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ उशनैवैवाजश्रवसःसर्व
वेदसंददै ॥ तस्यहनचिकेतानामपुत्रआसातंहकुमारंसंतदक्षिणासुनीयमानासुश्रद्धाविवेश ॥
पीतोदकाजग्धतृणादुग्धदोहानिर्निर्द्रियाः ॥ आनंदानामतेल्लोकास्तान्सगच्छतिताददत् ॥ सहो
वाचपितरंतकस्मैर्मांदास्यतीति ॥ द्वितीयंतहोवाचमृत्यवेत्वादानीति ॥ बहूनामेमिप्रथमोब
हूनामेमिमध्यमः ॥ किंस्विद्यमस्यकर्तव्यंयन्मयाद्यकरिष्यति ॥ अनुपश्यथापूर्वैप्रतिपश्यतथा
परे ॥ सस्यमिवमर्त्यः पच्यतेसस्यमिवजायतेपुनः ॥ वैश्वानरःप्रविशत्यतिथिर्बाह्मणोगृहान् ॥
तस्यैतांशानिर्कुर्वन्तिहरैवस्वतोदकम् ॥ आशाप्रतीक्षेसंगतंसूनुतांचेष्टापूर्तेपुत्रपशूंश्चसर्वान् ॥ ए
तद्बृह्मपुरुषस्याल्पमेधसोयस्यानश्रन्वसतिबाह्मणोगृहे ॥ तिस्रोरात्रीर्यदवात्सीर्गृहिमेअनश्रन्
ब्रह्मन्प्रतिथिर्नमस्यः ॥ नमस्तेस्तुब्रह्मन्स्वस्तिमेस्तु ॥ तस्मात्प्रतित्रीन्वान्चृणीष्व ॥ शांत
संकल्पःसुमनायथास्याद्दीतमन्युर्गौतमोमाभिःमृत्यो ॥ त्वत्प्रसृष्टंमाभिवेदयतीतएतन्नयाणां
प्रथमंवरंरुणे ॥ यथापूरस्ताद्भविताप्रतीतऔद्दालकिरारुणिर्मत्प्रमृष्टः ॥ सुखंरात्रीःशयितावीन
स्वदक्षिणाम् ॥ उद्दालकःस्वर्गलोकंददौगाश्वनिर्निर्द्रियाः ॥ मांदत्त्वापिनेगाबोदातव्याईदृशादिति ॥ उवाचपु
त्रस्तंबालस्तंशशापपितास्वयम् ॥ सजगामयमंबालोब्रह्मचारीयमस्यतु ॥ पत्न्यासंपूज्यमानोविजयाहा

ध्यादिकंनतु ॥ आगतेतुयमेप्राहयमंसोदकमाहर ॥ इत्युक्तस्सयमस्तंतुसंपूज्याऽदाद्वत्रयम् ॥ सौमनस्यंपि
तुश्चैवनाचिकेताग्निगंहरिमा॥ मुक्तेस्थितंचतंविष्णुमितिप्रादाद्वत्रयमितिगतिसरो॥ अग्र्यत्वाद्गिनामासौना
चिकेताग्निगोहरिः ॥ लोकोविष्णोरनंतस्यतज्ज्ञानान्नित्यआप्यते ॥ प्रतिष्ठासर्वलोकस्यसविष्णुस्सर्वहृद्
तः ॥ सएवसर्वलोकादिस्तंज्ञात्वामुच्यतेध्रुवमितिच ॥ याइष्टकायाइष्टकादेवताः ॥ इष्टकादेवतांविष्णुंष

मन्युस्त्वांदृष्टशिवान्मृत्युमुखात्प्रमुक्तम् ॥ स्वर्गलोकेनभयंकिंचनास्तिनतत्रत्वंनजरयाविभेति ॥
उभेतीर्त्वाअशनायापिपासेशोकातिगोमोदतेस्वर्गलोके ॥ सत्वमग्निंस्वर्गमध्येपिमृत्योप्रब्रूहि
त्वंश्रद्धधानायमह्यम् ॥ स्वर्गलोकाअमृतत्वंभजंते ॥ एतद्वितीयेनवृणवरेण ॥ प्रतेब्रवीमितदु
मेनिबोधस्वर्ग्यमग्निनचिकेतःप्रजानन् ॥ अनंतलोकासिभिथोप्रतिष्ठांविद्विष्वमेवंनिहितंगुहा
याम् ॥ लोकादिमभितमुवाचतस्मैयाइष्टकायावतीर्वायथावा ॥ सचापितप्रत्यवदद्यथोक्तम
थास्यमृत्युःपुनराहतुष्टः ॥ तमब्रवीत्प्रीयमाणोथहात्मावर्तवेहाद्यददामिभूयः ॥ तवैवनाम्ना
भावितायमग्निःशृंकांचेमामनैकरूपांगूहाण ॥ त्रिनाचिकेतस्त्रिभिरैत्यसंधिंत्रिकर्मकृत्तरतिजन्म
ष्ठ्युत्तरशतत्रिकम् ॥ यथावेदविविज्ञायमुच्यतेकर्मबंधनादितिच ॥ त्रिभिरैत्यसंधिर्वेदैरविरुद्धः ॥ वेदोक्त
प्रकारेणभगवत्तत्त्वादिकंजानन्नित्यर्थः ॥ त्रिकर्मकद्यज्ञदानतपःकर्त॥ यज्ञदानतपःकर्मनत्याज्यंकार्यमेवत
द्वितिचचनात् ॥ त्रयमेतथाइष्टकाइत्यादि ॥ ब्रह्मेतिवेदउद्दिष्टस्तस्माद्व्यक्तोयतोहरिः ॥ ब्रह्मजस्तेनकथितस्
एवज्ञोऽखिलज्ञतद्विनिमनिरुक्तौ ॥ अनेकरूपांस्वर्णमयीम् ॥ बहुरूपंचपुरटंकर्तस्वरमितीर्यतइत्यभि
धानात् ॥ यमोऽनुवादसंतुष्टोवह्नेस्तन्नामतामपि ॥ शृंकांस्वर्णमयींचैवकण्ठमालामदद्विभुरितिपादो ॥

लोकादिःप्रतिष्ठाब्रह्मजज्ञोऽनंतलोकाप्रित्यादिविशेषणैश्च भगवानेव ॥ स्तोममहुरुगायंप्रतिष्ठाभितिप
रागशब्दा ॥ भगवतोद्युरुगायनामप्रसिद्धम् ॥ गुहानिहितत्वं च तस्यैव विशेषतः प्रसिद्धम् ॥ न चाग्निपरिज्ञानमात्रे
णानंतलोकाभिर्भगवज्ज्ञानं विना ॥ तद्वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वा ऽस्मिँहोके ज्युहोति यजेत तपस्तप्यते बहूनि वर्ष
सहस्राण्यंत वेदे वास्यत इव तीत्यादि श्रुतेः ॥ न च मुख्ये सत्यमुख्यार्थो युज्यते ॥ प्रेते मुक्ते मनुष्ये नियामकत्वे

मृत्यू ॥ ब्रह्मजज्ञो देवमीडां विदित्वा निचाध्ये मां शांतिमत्यंतमिति ॥ त्रिनाचिकेतस्त्रयमेतद्विदि
त्वाय एवं विद्वान्निशुनेनाचिकेतम् ॥ समृत्युपाशान्पुरतः प्रणोद्य शोकातिगोमोदते स्वर्गलोके ॥
एष तेग्निर्नाचिकेतः स्वर्ग्योयमवृणीथाद्वितीयेन वरेण ॥ एतमग्निं तैवैव प्रवक्षंति जनानसः ॥ तृतीयं
वरं नचिकेतो वृणीष्व ॥ येयं भेते विचिकित्सामनुष्ये अस्तीत्येकेनायमस्तीति चैके ॥ एतद्विद्या
मनुशिष्टस्त्वया हं वराणामेप दृतस्तृतीयः ॥ देवैरत्रापि विचिकित्सितं पुरान हि सुज्ञे यो णुरप धर्मः ॥
अन्यं वरं नचिकेतो वृणीष्व मामोपरोत्सीरति मामूजैनम् ॥ देवैरत्रापि विचिकित्सितं किल त्वंचमृ
त्योयन्नमुज्ञेयमास्थ ॥ वक्ता चास्य त्वाद्दृगन्योनलभ्योनान्यो वरस्तुल्य एतस्य कश्चित् ॥ शता
युषः पुत्रपौत्रान् वृणीष्व बहून्पशून् हस्तिहिरण्यमश्वान् ॥ भूमेर्महदायतनं वृणीष्व स्वयंच जीवशर

न भगवानस्तीति ज्ञानिनो वदंति ॥ नास्तीत्यज्ञाः ॥ तस्य नियामकस्य स्वरूपं यथावदहं विद्याम् ॥ अस्य
बिस्त्रंसमानस्य शरीरस्य देहिनः ॥ देहाद्विमुच्यमानस्य किमत्र परिशिष्यते ॥ एतद्वैतदिति परिहाराच्च मुक्ते
स्थितो भगवान्पृच्छयत इति सिद्धम् ॥ देहाद्विशेषेण मोचनं नाम मुक्तिरेव ॥ मुक्तेरपि मरणात्मकत्वान्मरण
मित्यपि भवति ॥ स्थूलदेहपरित्यागस्तु बिस्त्रंसमानस्येत्यनेनैवोक्तो भवति ॥ अग्निस्थं परमात्मानं सामा

न्याजानतोपितु ॥ अजानतस्तु मुक्तौ च जीवांस्तस्थितमीश्वरम् ॥ नियामकं च जीवानां मुक्तानामपि स
 र्वदा ॥ गुणान्सर्वोत्तमत्वादीनविज्ञाय हरेस्तथा ॥ नैव मुक्तिर्भवेत्तरमात्कृच्छ्रान्तदवदध्यमः ॥ तस्य गोप्य
 त्वविज्ञस्यैतथाप्यश्विस्थवेदनात् ॥ सुखाधिक्यं भवेन्मुक्तौ तस्मात्तत्पृथगीरिति मिति तत्त्वसारे ॥ स्थानुम
 दोयावदिच्छसि ॥ एतत्तुल्यं यदि मन्यसे वरं षण्णीष्वविचिं चिरजीविकां वा ॥ महाभूमौ न चिकेतस्त्व
 मेधिका मानां त्वाकामभाजं करोमि ॥ ये ये कामा दुर्लभा मर्त्यलोके सर्वान् कामांश्छेदतः प्रार्थयस्व ॥
 इमारामाः सरथाः सतूर्या न हीदृशः ॥ लंभनीयामनुष्यैः ॥ आभिर्मत्प्रत्ताभिः परिचारयस्व न चिकेतो मर
 णं भानुप्राक्षीः ॥ श्वोभावा मर्त्यस्य यदंतैकै न त्सर्वे द्वियाणां जरायं ति नेजः ॥ अपि सर्वजीवितमल्पमे
 व तवैव वाहास्तवनृत्तगीतम् ॥ न विन्ते न तर्पणीयो मनुष्यो लप्स्यामहे वित्तमद्राक्ष्मचे स्वाम् ॥ जीवि
 ष्यामो यावदीक्षिष्यसि त्वं वरस्तु मे वरणीयः स एव ॥ अजीर्यताममृतानामुपेत्य जीर्यन्मर्त्यः क्वाध
 स्तः प्रजानन् ॥ अभिध्यायन् वरं रतिप्रमोदानि दीर्घजीविते को रमेत ॥ यस्मिन्निदं विचिकित्संति
 मृत्यो सांपराये महति ब्रूहि नस्तत् ॥ यो यं वरं गूढमनुप्रविष्टो नान्यंतस्मात्प्रचिकेता वृणीते ॥ ७ ॥
 इति प्रथमाध्यायस्य प्रथमावह्नी ॥ १ ॥ १ ॥

न्येऽनुसैर्यंति यथा कर्म यथा श्रुतमित्युक्त्वा य एषु सुप्तेषु जागर्तिकां कामं पुरुषो निर्ममाण इति वचनाच्च जी
 वेषु स्थितो भगवान् नृच्छयत इति सिद्धम् ॥ मृतजीवे स्थितो मुक्तजीवे स्थितश्चोभयामको भगवान्विवक्षित
 इत्येतस्माच्चाविरोधः ॥ गुह्यंतं परमं ब्रह्म शरीर्यमाणं शरीरिणम् ॥ संप्राप्तमपि जीवेषु जागर्तिस्य पितेऽवपीति
 ब्रह्मांडे ॥ धारकत्वाद्धर्मो भगवान् ॥ मरणे स्थितं भगवंतं मानुप्राक्षीः ॥ महति सांपराये मुक्तौ ॥ १ ॥ १ ॥

श्रृंकांश्रंखलाम् ॥ अन्योभगवानन्योहमित्यजानन्नन्यः ॥ तेनप्रोक्तेगतिज्ञानंनस्ति ॥ प्रोक्ताऽन्येनैव
सुज्ञानायप्रेष्ठेतिवाक्यशेषात् ॥ जीवानांचैवविष्णोश्चयोनवेत्तिभिदांपुमात् ॥ तदनुव्रताश्चयेकेचित्तेषां

अन्यच्छ्रेयोन्यदुतैवप्रेयस्तेउमेनानार्थपुरुषंमिनीतः॥तयोःश्रेयआददानस्यसाधुभवतिह्री
यनेर्थाद्यउप्रेयोवृणीते ॥ श्रेयश्चप्रेयश्चमनुष्यमेतस्तौसंपरीत्यविविनिक्तिधीरः ॥ श्रेयोधीरोभि
प्रेयसोवृणीतेप्रेयोमंदोयोगक्षेमोवृणीते ॥ सत्वंप्रियान्प्रियरूपांश्चकामानमिध्यायअचिकेतो
त्यस्वाक्षीः ॥ नैतांश्रृंकांवित्तमयीमवाप्तोयस्यांमज्जंतिबहवोमनुष्याः॥ दूरमेतेविपरीतेविपूची
अविद्यायाचविद्येतिज्ञाता ॥ विद्याभीप्सितंनचिकेतसंमन्येनत्वाकामावहवलोलुपंतः ॥ अ
विद्यायामंतरेवर्तमानाःस्वयंधीराःपंडितंमन्यमानाः ॥ दंद्रम्यमाणाःपरियंतिमूढाअंधेनैवगीय
मानायथांधाः ॥ नसांपरायःप्रतिमातिबालंप्रमाद्यंतंवित्तमोहेनमूढम् ॥ अयंलोकोनास्तिपरद्
तिमानीपुनःपुनर्वशमापद्यतेमे ॥ श्रवणायापिबहुभिर्योनिलभ्यःशृण्वंतोबहवोयन्त्रविद्युः ॥ आ
श्रयोस्यवक्ताकुशलोस्यलब्धाआश्रयोज्ञानाकुशलानुशिष्टः॥नरेणावरःप्रोक्तयेषुमुज्ञेयोबहु
धाचिंत्यमानः ॥ अनन्यभोक्तेगतिरत्रनास्तिअणीयान्धनकर्षमाणुःप्रमाणात् ॥ नैपालर्केणम
तिरापनेयाप्रोक्तान्येनैवमुज्ञानायेष्ट ॥ यांस्वमापःसत्यधृनिर्वतासिवाट्टङ्गनोभूयान्नचिकेतः
प्रष्टा ॥ जानाम्यहंशेवधिरित्यनित्यंनश्यद्भुवैःप्राप्यतेहिभ्रुवंतत् ॥ नतोमयानचिकेतश्चिनोभि
ज्ञानंनजायतइतिब्रह्मवैवर्ते ॥ आख्यंविष्णवाख्यंनित्यंशेवधिरितिजानामि ॥ नित्यमाख्यविष्णुविषयैर्द्रव्यै
र्मनआदिभिः॥आख्यनित्यविषयैर्विष्णवाख्यनित्यविषयैर्द्रव्यैः॥ नित्यंभगवंतंप्राप्तवानस्मि।भ्रुवोभगवान्॥

अधुवैस्तद्भक्तिवर्जितैर्नप्राप्यते। क्रतोरानंत्यहेतुम् ॥ स्तोमैरपि सर्वात्मना प्राप्नुमशक्यम् ॥ स्तोमैर्भ्योपिमहा-
 तम् ॥ उरुगायमित्युक्तत्वाच्च न जीवविषयोऽयं प्रश्नः ॥ शरोद्यात्मा ब्रह्मन हृदयमुच्यते ॥ शरवत्तन्मयो भवेत् ॥
 अमृत्यंतिनीर्षपां परम् ॥ तादृगेव भवतीत्यादौ सर्वचभेदस्यैवोक्तेऽश्वनजीवाभेदः ॥ नाचिकेतोऽशकेमसीत्युक्त-
 त्वाच्च नाचिकेतामिस्थो भगवानेवोच्यत इति सिद्धम् ॥ उरुगायं दृष्ट्वा कामस्यातिगल्बसाक्षीः ॥ न च मृत्वा
 रनित्यद्रव्यैः प्राप्तवानस्मि नित्यम् ॥ कामस्यासिंजगतः प्रतिष्ठां क्रतोरानंत्यमभयस्य परम् ॥ स्तो-
 ममहदुरुगायं प्रतिष्ठां दृष्ट्वा धृत्या धीरो न चिकेतो त्यस्माक्षीः ॥ तदुदर्शंगूढमनुमपि दृग्गुह्यं हि न ग-
 रेष्ठं पुराणम् ॥ अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं मत्वा धीरो हर्षो कौजहाति ॥ एतच्छ्रुत्वा संपरिगृह्य म-
 त्त्यः प्रष्टुद्धर्मभणुमेनमाप्य ॥ समोदते मोदनीयं हिल्लब्ध्वा विवृतं सद्य न चिकेत स मन्ये ॥ अन्य-
 त्रधर्मादन्यत्राधर्मादन्यत्रास्मात्कृताकृतात् ॥ अन्यत्र भूताच्च भव्याच्च तत्तत्पश्यसि न द्वद ॥ स-
 र्वे वेदायत्पदमामनंति तपांसि सर्वाणि च यद्वदंति ॥ यदिच्छंते ब्रह्मचर्यचरंति तत्रेपदं संग्रहेण ब्र-
 वीम्यो भित्थेयत् ॥ एवञ्चैवाक्षरं ब्रह्म एतद्धेवाक्षरं परम् ॥ एतद्धेवाक्षरं ज्ञात्वा यो यदिच्छति त-
 स्य नत् ॥ एतदालंबनं श्रेष्ठमेतदालंबनं परम् ॥ एतदालंबनं ज्ञात्वा ब्रह्मलोके महीयते ॥ न जाय-
 यमं प्राप्तस्य न चिकेत सोमृतो स्तिनवेति संशयोस्ति ॥ गह्वरे मुक्तजीवि स्थितम् ॥ प्रहस्य जीवात्पृथक्कृत्य ॥
 मुक्तजीवि स्थितं विष्णुं विदित्वा जीवतः पृथक् ॥ मोदते मोदनीयं तं प्राप्य मुक्तस्सदैव चेति महावाराहे ॥ ए-
 तद्धेवाक्षरं ब्रह्म विष्णवाख्यं परमव्ययम् ॥ सर्वस्यालंबनं ज्ञात्वा मुच्यते न त्रसंशय इति च ॥ देहोत्यन्ति-
 विनाशाख्यौ ज्ञानिनोऽप्युद्भवाभवौ ॥ न कृतश्चिद्यतो विष्णुर्जायतेऽतस्तदीक्षणात् ॥ भावाभावौ न

विदुषोयस्माज्जीवोनकश्चन ॥ जायतेभियतेवापिस्वरूपेणकथंचन ॥ अजोनित्योविकारश्चजीवःपु
रमणन्नपीतिच ॥ अयंभगवान्कुतोपिनबभूवयस्मादतस्तद्वेत्तापिपिपश्चिन्नजायतेनभियतेच ॥ य
तःकश्चिज्जीवःस्वतो नबभूव ॥ देहसंबंधाद्विजायते ॥ विपश्चितस्तुदेहसंबंधाभावाच्चजायतेनभिय
तेच ॥ जीवस्यापिस्वतोमरणाभावादुभौतौनविजानीतः ॥ एवंनित्यस्यजंतोर्गुहायांनिहितः ॥ एवं

तेम्रियतेवाविपश्चिन्नायंकुतश्चिन्नबभूवकश्चित् ॥ अजोनित्यःशाश्वतोयंपुराणोनहन्यतेह
न्यमानेपिदेहे ॥ हंताचेन्मन्यतेहंतुहंतश्चेन्मन्यतेहेतम् ॥ उभौतौनविजानीतोनायंहंतिनहन्य
ते ॥ अणोरणीधान्महतोमहीयानात्मास्यजंतोर्निहितोर्गुहायाम् ॥ तमक्तुःपश्यतिवीतशो
कोधातुःप्रसादान्महिमानमात्मनः ॥ आसीनोदूरं ब्रजतिशयानोयातिसर्वतः ॥ कस्तंमदामदं
देवंमदन्योज्ञातुमर्हति ॥ अशरीरंशरीरेषुअनवस्थेयवस्थितम् ॥ महान्तंविभुमात्मानंमत्वाधी
रोनशोचति ॥ नायमात्माप्रवचनेनलभ्योनमेयानबहुनाश्रुतेन ॥ यमैवैपवृणुतेनेनलभ्यस्त
स्यैषआत्माविदृणुतेतनूंस्वाम् ॥ नाविरतोदुश्चरितान्नाशांतोनासमाहितः ॥ नाशांतमानसोवा
पिप्रज्ञानेनैनामुयात् ॥ यस्यब्रह्मचक्षत्रंचोभेभवतओदनः ॥ मृत्युर्यस्योपमेचनंकइत्यावेद
यत्रसः ॥ इतिद्वितीयावल्ली ॥ १ ॥ २ ॥

विणौऋतुर्गस्यसोऽऋतुस्तन्निश्चयः ॥ आत्मनःसकाशान्महिमानंमहामानम् ॥ जीवाद्गुणपरिमाणंयस्मा
द्विणोर्महत्तरम् ॥ तस्माज्जीवात्समहिमाविष्णुरित्युच्येतेश्रुतावितिच ॥ ऐश्वर्यादेवाऽसीनोदूरं ब्रजतीत्या
दि ॥ आसीनोदूरं ब्रजतिशयानोयातिसर्वतः ॥ ऐश्वर्याद्भगवान्विष्णुर्विदुष्यत्यस्यसविचिच ॥ १॥ २॥

आत्मांतरात्मेनिविभोरेकएवद्विधास्थितः ॥ सविष्णुःपरमेवायीपरेभ्योऽप्यृद्धरूपकं ॥ शुभा
 विवृतिजो गान्धर्वच्छायेवविदुर्वाप्रभुः ॥ आतपःपापिनांनित्यंमर्यादाविष्णुयाजिनाम् ॥ संसारस्थच
 पारस्थस्सविष्णुर्द्वैस्वरूपकः ॥ देवेभ्यर्देद्रियात्मभ्योज्यायांसोऽर्थीभिमानिनः ॥ सोमवित्तपसृयाप्याअ

क्षतं पिबंतौ सुकृतस्य लोके गुह्यं प्रविष्टौ परमं परार्थं ॥ छायातपो ब्रह्मविदो वदन्ति पंचाग्रयो ये च
 त्रिनाचिकेताः ॥ यः स नुरीजानानामक्षरं ब्रह्म तत्परम् ॥ अस्यंति तीर्पनां पारं नाचिकेनं शकेम
 सि ॥ आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव च ॥ बुद्धिं तु सारथिं विद्धि मनः प्रग्रहमेव च ॥ इंद्रिया
 णि हयानाहुर्विपयांस्ते पुनोचरान् ॥ आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं सोक्तं यादुर्मनीषिणः ॥ यस्त्वेविज्ञा
 नवान्भवत्ययुक्तेन मनसा सदा ॥ यस्येन्द्रियाण्यवश्यानि दुष्टाश्चाइव सारथेः ॥ यस्तु विज्ञानवान्भवत्य
 वति युक्तेन मनसा सदा ॥ तस्येन्द्रियाणि वश्यानि स दुष्टाश्चाइव सारथेः ॥ यस्त्वविज्ञानवान्भवत्य
 मनस्कः सदाऽशुचिः ॥ न स तपदमाप्नोति संसारं चाधिगच्छति ॥ यस्तु विज्ञानवान्भवति समन
 स्कः सदा शुचिः ॥ स तु तपदमाप्नोति यस्माद्भूयो न जायते ॥ विज्ञानसारथिर्यस्तु मनः प्रग्रहवान्
 रः ॥ सोऽध्वनः पारमामोति तद्दिष्णोः परमं पदम् ॥ इंद्रियेभ्यः पराह्वर्या अर्थेभ्यश्च परमनः ॥ मनस
 स्तु पराबुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्तरः ॥ महतः परमव्यक्तमव्यक्तानुरूपः परः ॥ पुरुषाच्च परं किंचि
 त्साक्षात्परासापरागतिः ॥ एषु सर्वेषु भूतेषु गूढोऽस्मान्प्रकाशते ॥ दृश्यते त्वं ध्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया सू
 श्रव्यया द्रेंद्रसूनुवः ॥ यमो दक्षश्चेंद्रियेशास्सुपर्णविवारुणी तथा ॥ उमेति चार्थमानिन्यस्ति सोऽद्विद्यो के देव
 ताः ॥ मनोऽभिमानिनो रुद्रवीं द्रशोपास्त्रयोपितु ॥ तेष्वेष्टा अर्थमानिभ्यस्तेभ्यो बुद्धिस्तरस्वती ॥ तस्या ब्रह्मा

महानात्मातनोऽव्यक्ताभिधारमा॥तस्यास्तुपुरुषोविष्णुःपूर्णत्वानैवतत्समः॥कश्चित्कुतश्चिच्छेष्टस्तुनास्ती
निकिमुसाकथा ॥ तस्माद्वागात्मिकादेवीरुमाद्यास्तुशिवाद्विषु ॥ शिवादीन्ब्रह्मवाय्वोस्तुनियच्छेन्मह
दात्मनोः ॥ तौरमाथांपरानंदेतांविष्णौपरमात्मनि ॥ तद्वशत्वेनतद्ध्यानंनियमोनामनापरः॥कुतस्तुमानुषो

क्षमदर्शिभिः ॥ यच्छेद्वाङ्मनसिप्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञानआत्मनि ॥ ज्ञानमात्मनिमहत्तदि
च्छेच्छांतआत्मनि ॥ उत्तिष्ठतजाग्रतप्राप्यवरान्निबोधत ॥ क्षुरस्यधारानिशितादुरत्ययादु
र्गपथस्तत्कवयोवदंति ॥ अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययंतथारसंनित्यमगंधवच्चयत् ॥ अनाद्यंतं
महतःपरंभ्रुवंनिचाय्यतंमृत्युमुखात्ममुच्यते ॥ नाचिकेतमुपाख्यानंमृत्युप्रोक्तंसनातनम् ॥ उ
क्त्वाश्रुत्वाचमेधावीब्रह्मलोकेमहीयते ॥ यइदंपरभंगुह्यंश्रावयेद्ब्रह्मसंसदि ॥ प्रयतःश्राद्धका
लेवातदानंत्यायकल्पते ॥ तदानंत्यायकल्पतइति ॥ इतिवृत्तीयावल्ली ॥ १ ॥ ३ ॥ इति
काठकोपनिषदिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥

पराश्चित्रानिव्यतृणत्स्वयंभूस्तस्मात्पराङ्मुख्यतिनांतरात्मन् ॥ कश्चिद्धीरःप्रत्यगात्मानमैक्ष
दावृत्तचक्षुरमृतत्वमिच्छन् ॥ पराचःकामाननुयंतिबालास्तेमृत्योर्यतिविततस्यपाशम् ॥ अथ
देवानियच्छेद्विनियामकानितिच ॥ स्वभार्यायाःपरत्वंसिद्धमितिमहतःपरमित्येवोक्तम् ॥ १ ॥ ३ ॥ इति
श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीकाठकोपनिषद्वाग्येप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

तृण कात्करणइतिधातुः ॥ इदंगुह्यंब्रह्मप्रवक्ष्यामि ॥ यथामरणंप्राप्यजीवोभवतितत्तच्चप्रवक्ष्यामिजीवैश्व
रभेदज्ञापनाय ॥ यःकर्मफलभोक्तासुप्त्यादिमान्सजीवः ॥ यःप्रलयादिषुजीवेषुमेषुजागर्तिसंविष्णुःपरं

ब्रह्मेत्यर्थः ॥ नहिजीवस्ययोन्यादिगमनं ब्रह्म ॥ जीवाद्देनज्ञातं हि ब्रह्म यथावज्ज्ञातं भवति ॥ जीवस्याति
 के ॥ नहिस्वस्यस्ययं जीवो तिके भवति ॥ वरत्वंतरस्य हि दूरत्वमंतिकत्वं वा ॥ अस्माभ्यश्च भूतेभ्यस्तपोना
 म्नाशिवादपि ॥ पूर्वयोजनयामासपूर्वाजातंचतुर्मुखम् ॥ स्वात्मानंचगुहासंस्थंसर्वभूतैस्सहाऽभिभूः ॥ यः
 पश्यति सदा विष्णुस्स एष हृदिसंस्थित इति च ॥ यथा मुखो दिशश्चिश्चेत्यादिना जाता एवेदं दायः कश्यपा
 त्युनर्जायते ॥ न तथा भगवतो ब्रह्मा ॥ कित्वजातमेवाऽद्वाः पूर्वमजायत जनयामास ॥ अजायते निजज्ञेयदुर्जन
 धीरा अमृतत्वं विदित्वा ध्रुवमध्रुवेष्विह न प्रार्थयते ॥ येन रूपं रसं गंधं शब्दान् स्पर्शांश्च भूश्रुनान् ॥ ए
 तैर्नैव विजानाति किमत्र परिशिष्यते ॥ एतद्वैतत् ॥ स्वभातं जागरितानं चोभौ येनानुपश्यति ॥
 महान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ॥ यद्ददं मध्वदेवेदात्मानं जीवमंतिकात् ॥ इशानं भूत
 मव्यस्य न ततो विजुगुप्सते ॥ एतद्वैतत् ॥ यः पूर्वतपसो जातमद्भ्यः पूर्वमजायत ॥ गुहां प्रविश्य
 तिष्ठंत्यो भूतेभ्योऽप्युपश्यति ॥ एतद्वैतत् ॥ या प्राणेन संविशत्यदि तिर्देवतामधी ॥ गुहां प्रविश्य
 तिष्ठंत्या भूतेभ्योऽप्युपश्यति ॥ एतद्वैतत् ॥ अरण्योर्निहितो जातवेदा गमं देवसु भृतोर्गभिणीभिः ॥
 मिति वदंतर्णीतणिच् ॥ अदनादिति विष्णुर्यः प्राणसहितः स्थितः ॥ उत्तमो देवताभ्यश्च सोत्मानं विविधा
 त्मना ॥ मस्य कूर्मादिरूपेण गुहासंस्थमजीजनत् ॥ भूतैस्सह महाविष्णुः परमात्मा युगेयुग इति च ॥ दे
 वतामधी देवतोत्तमा ॥ प्राणेन सहितो भवति ॥ गुहां प्रविश्य तिष्ठंतं स्वात्मानं भूतैस्सह विविधजनयामा
 स ॥ सर्वज्ञो भगवान्विष्णुररण्योर्गुरुशिष्ययोः ॥ सुभृतस्नूयते नित्यं जानद्विः पुरुषोत्तम इति च ॥ अर्य
 तेण आभ्यामित्यरणी ॥ यः प्रादुर्भावो विष्णुर्देहादिषु च संस्थितः ॥ स एव मूलरूपश्च साक्षान्नारायणा

मिथः ॥ मूलरूपश्चयोविष्णुः प्रादुर्भावादिगश्चसः ॥ गुणतस्त्वरूपतोवापिविशेषोऽत्रपश्यति ॥ अत्यल्पमपिमृत्वा स तमोऽध्यात्यसंशयम् ॥ भेदाभेदविद्वद्वात्र तमोऽयांतिनसंशयः ॥ तथैवाऽवयवानां च गुणानां च परस्परम् ॥ क्रियाणां तिनैवैतौ भेदविच्चोभयं विदः ॥ यांतेवांधं तमोनात्र कार्याकाचिच्चिचारेणेति च ॥ भवेदेकत्रसंयोगइव शब्दो विरुद्धयोः ॥ धर्मयोरुपमायां वा स्यत्वे वा विवक्षित इति शब्दनिर्णये ॥ अतो नानेवेतीव शब्दोऽत्यल्पविषयो भेदाभेदविषयश्च ॥ प्रथमं यइह नानेव पश्यतीति स्वरूपभेदनिषेधार्थम् ॥

दिवेदिव ईड्यो जागृवद्भिर्विष्णुमद्भिर्मनुष्येभिरग्निः ॥ यतश्चोदेति सूर्योऽस्तं यत्र च गच्छति ॥ तं देवास्सर्वे अर्पितास्तदुनात्येतिकश्चन ॥ एतद्वैतत् ॥ यदेवेह तदमुत्र यदमुत्र तदन्विह ॥ मृत्योस्समृत्युमामोति यइह नानेव पश्यति ॥ मनसैवेदमाप्तव्यं नेह नानास्ति किंचन ॥ मृत्योस्समृत्युं गच्छति यइह नानेव पश्यति ॥ अंगुष्ठमात्रः पुरुषो मध्य आत्मनि तिष्ठति ॥ ईशानो भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते ॥ एतद्वैतत् ॥ अंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽज्योतिरिवाधूमकः ॥ ईशानो भूतभव्यस्य स एवाद्य स उश्वः ॥ एतद्वैतत् ॥ यथोदकं दुर्गेऽपुं पर्वते पु विधावति ॥ एवं मर्मान् पृथक् पश्यंस्तानेवानुविधा

नेह नानास्ति किंचनेति किंचन शब्दादवयवानां गुणानां क्रियाणां च परस्परं तद्वता च भेदनिषेधार्थम् ॥ भेदाभेद एव निषिध्यते न तु भेदइत्यांशं कां निवारयितुं भेदमर्मान् पृथक् पश्यन्ति ति भगवद्भूर्माणां भवयवगुणकर्मणां ॥ ददर्शने पृथग्दोषमाह ॥ पर्वते पुदुर्गे शिखरेऽष्टमधो विधावति ॥ एवं विष्णोऽश्वधर्मान् पृथक् पश्यन् न भेदमो न धावति ॥ विजानतो मुनेरात्मा वायुरपिता देव भवति न तु स एव भावति ॥ किं म्वन्धे जीवाः ॥ सर्वे यां ज्ञानां नामात्मा देवानां च विशेषतः ॥ मुक्तो वायुश्च सादृश्यमेव विष्णोस्तु गच्छति ॥ न तु तद् रूपतां याति किं म्वन्धे

वमानुषाः ॥ आभासाभासरूपास्तुवायोर्देवस्य सर्वशक्तिर्भव्यपर्वणि ॥ २ ॥ १ ॥ इदं पुरं भगवद्भीनमित्यधिष्ठायाजस्येदं पुरमिति स्थितं कृत्वा ॥ विमुक्तो निरभीमानात्पूर्वमेवापरोक्षवित् ॥ मुख्यतो मुख्यते पश्चाद्दुःखाद्याभासहानत इति च ॥ नित्यहीनोऽखिलैर्दोषैः साररूपो यतो हरिः ॥ हेम इत्युच्यते तस्माद्वायुस्य श्रुचिषः स्मृतः ॥ वरसुर्वसुरित्युक्तस्स एवाप्यंतरिक्षगः ॥ होता सर्वद्वियादित्यो वेद्यां पूज्यश्च वेदिवत् ॥ वति ॥ यथोदकं शुद्धे शुद्धमासिक्तं तादृगेव भवति ॥ एवं मुनेर्विजानत आत्मा भवति गो नम ॥ द्वितीयाध्यायस्य प्रथमावह्नी ॥ २ ॥ ५ ॥

पुरमेकादशद्वारमजस्यावकचेतसः ॥ अधिष्ठाय न शोचति विमुक्तश्च विमुच्यते ॥ एतद्वैतत् ॥ ह्रस्वः शुचिषद्वसुरंतरिक्षसद्भोता वेदिवदतिथिर्दुरोणसत् ॥ नृपद्वरसदृशसद्यो मसदब्जा गोजाः कृतजा अद्रिजाः कर्तव्यूहत् ॥ ऊर्ध्वप्राणमुन्नयत्यपानं प्रस्यगस्यति ॥ मध्ये वामनमासीनं विश्वे देवा उपासते ॥ अस्य विश्वं समानस्य शरीरस्य देहिनिः ॥ देहाद्दिमुच्यमानस्य किमत्र परिशिष्यते ॥ एतद्वैतत् ॥ न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कश्चन ॥ इतरेण तु जीवंति यस्मिन्नेता बुधा

अत्यन्नश्चातिथिः प्रोक्तो यस्मादन्नं यमुच्यते ॥ सद्रोणकलशे सोमे स्थित उक्तो दुरोणसत् ॥ नृषु स्थितश्च देवेषु वरेष्वपि स एव तु ॥ ऋतरूपे तथा वेदे व्योमाख्य प्रकृतावपि ॥ व्योमं जगदिदं यस्यां सा व्योमश्रीरुदाहृतम् ॥ अब्रह्मादिजेष्वेवमास्तेऽजोऽदिकस्ततः ॥ तथैव तैषु मुक्तेषु गतास्ते विष्णुमिच्छताः ॥ वेदेर्मुख्यतया प्रोक्तं कृतमित्येव चोच्यते ॥ बृहत्पूर्णगुणत्वाच्च स एव पुरुषोत्तमः ॥ न केवलं प्राण एव चेतनानां विधारकः ॥ किंतु विष्णुं समाश्रित्य प्राणो जीवान्बिभर्त्य यम् ॥ अतो मुख्यश्रयो विष्णुश्चेतनानां स्वतंत्रतः ॥ अग्निर्यथैको लोके

पुत्रविष्टोऽन्योनविद्यते॥पाकादिकर्ताथाप्यस्येदवस्यप्रतिरूपकाः॥रूपंरूपंप्रतियेतेसंत्यचेतनबह्वयः॥ एवंदे
वोवायुरपिधारकोऽन्योनविद्यते॥रूपंरूपंतथाप्यस्यप्रत्यभूत्यतिरूपकाः॥ अचेतनःस्पर्शगम्योऽयोऽयमेवंज
नार्दनः॥ एकस्त्वतंत्रोनान्योस्ति सर्वजीवांतरस्थितः॥ रूपंरूपंप्रतियस्यप्रतिबिंबाश्चचेतनाः॥ बाह्याश्चेते
ततोनास्यस्वरूपेतकथंचन ॥ अनादिप्रतिबिंबाश्चभूवुस्तेह्यनंतकाः॥ सूर्योऽयथांतरंचक्षुःप्रतिबिंबो

श्रितौ ॥ हंततद्वदंप्रवक्ष्यामिगुह्यं ब्रह्मसनातनम् ॥ यथामरणंप्राप्यात्माभवतिगौतम ॥ योनि
मन्येप्रपद्यतेशरीरत्वायेदेहिनः ॥ स्थाणुमन्येनुसंयतियथाकर्मयथाश्रुतम् ॥ यएषुसुप्तेषुजाग
र्त्तिकामंकांमंपुरुषोनिर्ममाणः ॥ तदेवशुक्लतद्ब्रह्मतदेवामृतमुच्यते ॥ तस्मिँहोकाःश्रिताःसर्वे
तदुनात्येतिकश्चन ॥ एतद्वैतत् ॥ अभिर्यथैकोभुवनंप्रविष्टोरूपंरूपंप्रतिरूपोवभूव ॥ एकस्त
थासर्वभूतांतरात्मारूपंरूपंप्रतिरूपोवहिश्च॥वायुर्यथैकोभुवनंप्रविष्टोरूपंरूपंप्रतिरूपोवभूत ॥
एकस्तथासर्वभूतांतरात्मारूपंरूपंप्रतिरूपोवहिश्च ॥ सूर्योऽयथासर्वलोकस्यचक्षुर्नलिप्यतेचा
क्षुर्षेवार्थदोषैः ॥ एकस्तथासर्वभूतांतरात्मानलिप्यतेलोकदुःखेनद्याह्यः ॥ एकोवशीसर्वभूतां
तरात्माएकरूपंबहुधायःकरोति ॥ तमात्मस्थंयेनपश्यंतिधीरास्तेपांमुवंशाश्वतंनेतरेषाम् ॥

स्यबाह्यकम् ॥ बाह्यचक्षुर्गैर्देवैरंतश्चक्षुर्नलिप्यते ॥ अंतश्चक्षुर्देवतातुवाद्यंचक्षुरचेतनम् ॥ एवंबाह्यस्व
तंत्रत्वाज्जीवेभ्यःपुरुषोत्तमः ॥ अस्वतंत्रस्यजीवस्यदुःखैर्नैवहिलिप्यते ॥ चेतनाभासकोजीवःपरमश्चेतनो
हृदिः ॥ स्वतंत्रत्वात्स्वतंत्रोहिनैवदोषेणलिप्यतइतिकौर्म ॥ सएकएवसर्वभूतांतरात्मा ॥ तस्यरूपंरूपं
प्रतिरूपाख्योजीवोवभूव ॥ बहिश्चासौपरमात्मनोनितराभिन्नः ॥ परतंत्रत्वात् ॥ आत्मेवेदमग्रआसी

दित्यादिवदनादित्वापेक्षया ॥ आत्मनिस्थं हरिं जानन्मुच्यते नात्र संशयः ॥ जीवैक्येन तनुतंध्यायस्तमस्यंधे
पतेद्भुवमिति च ॥ एतदेव भगवद्रूपं परमं सुखम् ॥ ज्ञानिसुखं तनुतं द्विष्टुणमात्रम् ॥ ब्रह्मादीनां तनुमुक्तानां सु
खं विष्णुसुखस्य तु ॥ प्रतिबिम्बस्तु विद्रुद्रो विष्णोरेव परं सुखम् ॥ सभ्यभाति न ज्ञानी निजानी धातत्कथं न्व
हम् ॥ तत्त्वसादृश्येने दिव्यमनिर्देश्यं परं सुखमिति च महावाराहे ॥ २ ॥ २ ॥ सर्वोच्चो भगवान्विष्णुर्मूलं भू

नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानामेको बहूनां यो विदधाति कामान् ॥ तमात्मसंस्थं नृपश्यंति धीरा
स्ते पांशांतिः शाश्वती नैतरेषाम् ॥ तदेतदिति मन्यन्ते ऽ निर्देश्यं परमं सुखम् ॥ कथं न तद्विजानी
यां किमुभाति न भाति वा ॥ न तत्र सूर्यो भाति न चंद्रतारकं नेमा विद्युतो भांति कुनो यमग्निः ॥ तमे
व भांतमनुभाति सर्वतस्य भासा सर्वमिदं विभानि ॥ द्वितीयावल्ली ॥ २ ॥ २ ॥

ऊर्ध्वमूलो ऽवाकशाख एषोऽथः सनातनः ॥ तदेव शुक्रं तद्ब्रह्म तदेवामृतमुच्यते ॥ तस्मिं ह्यो
काः श्रिताः सर्वे न दृनात्येतिकश्चन ॥ एतै ह्येतत् ॥ यदिदं किंच जगत्सर्वं प्राण एजति निःसृतम् ॥
महद्गंधं वज्रमुद्यतं एतद्विदुर्मृतास्ते भवंति ॥ भयादस्याग्निस्तपति भयात्तपति मूर्यः ॥ भया
दिद्रश्च वायुश्च मृत्युर्धावति पंचमः ॥ इह चेदंशकद्रोहं प्राक्शरीरस्य विस्त्रसः ॥ ततः स्वर्गपुलोके
मिव दस्यतु ॥ जगदाख्यस्य वृक्षस्य शाखा देवास्ततोऽवमाः ॥ वृक्षमूलं मादेवी सोऽथ आशुगते हरिः ॥

तद्व्याप्तत्वात्तदन्नत्वाद्द्व्यर्थोऽयं प्रकीर्तितः ॥ प्रवाह तत्त्वनादिश्च मुख्यतस्त्वमृतो हरिः ॥ मुख्यमृतस ए
वैको जगन् नित्यं प्रवाहतः ॥ प्राणाख्येतुहरोऽसर्वमेजत्यस्माच्च निस्सृतम् ॥ वज्रवद्वयदं चैव स्वधर्मस्यातिलं
घने ॥ जीवे स्थितस्तु भगवान्दृश्यते ज्ञानदृष्टितः ॥ आदर्शं मुखवत्सम्यङ्मृतं तथापि नूलोकगः ॥ ततः किंचि

रस्पष्टतयागांधर्वदृश्यतेहरिः॥ नाऽत्यातपेनच्छायायांयथैवाहनिदृश्यते ॥ स्पष्टं तथा ब्रह्मलोके दृश्यते पुरुषो
 त्तम इति च ॥ पुनरिंद्रियेभ्यः परं मन इत्यादि देवता तारतम्यज्ञानपूर्वकं भगवतः सर्वोत्तमत्वज्ञान एव सर्ववाक्या
 नां महातात्पर्यमिति ज्ञापयितुम् ॥ तारतम्यपरिज्ञानपूर्वकं सर्वतो हरेः ॥ आधिक्ये सर्ववाक्यानां तात्पर्यमह
 बुधरीरस्त्वाद्यकल्पते ॥ यथा दर्शयति आत्मानि यथा स्वमेतथा पितृलोक ॥ यथाऽमुपरीव दृश्यते तथा
 गंधर्वलोक ॥ छाया तपयोरिव ब्रह्मलोक ॥ इंद्रियाणां पृथग्भावमुदयास्तमयौ च यतः ॥ पृथगुत्प
 द्यमानानां भवाधीरे न शोचति ॥ इंद्रियेभ्यः परं मनो मनसः सत्त्वमुत्तमम् ॥ सत्त्वादिमहानात्मा
 महतो व्यक्तमुत्तमम् ॥ अव्यक्ता तु परः पुरुषो व्यापकोऽल्लिङ्ग एव च ॥ तं ज्ञात्वा मुच्यते जंतुरमृत
 त्वं वगच्छति ॥ न संदृशेतिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति किञ्चिद्रेनम् ॥ हृदामनीपामनसाभि
 क्लृप्तो यस्य एतं विदुः मृतास्ते भवंति ॥ यदा पंचावतिष्ठते ज्ञाना निमनसा सह ॥ बुद्धिश्च न विचेष्टति
 तामाहुः परमांगनम् ॥ तां योगमिति मन्यन्ते स्थिरा मिंद्रियधारणाम् ॥ अप्रमत्तस्तदा भवति योगो
 हि प्रभवाप्ययौ ॥ नैव वाचानमनसा प्राप्नुंशुं शक्यो न च क्षुषा ॥ अस्तीति ब्रुवतो न्यत्र कथं न दुपल
 भ्यते ॥ अस्तीत्येवोपलब्धव्यस्तत्त्वभावेन चोभयोः ॥ अस्तीत्येवोपलब्धस्य तत्त्वभावः प्रसीद
 दिष्यत इति च ॥ प्रादुर्भावानृते विष्णुमिंद्रियैर्नैव पश्यति ॥ प्रादुर्भावानपि यदा ज्ञानदृष्ट्यैव पश्यति ॥ तदैव
 मुच्यते योगी न दुष्टैरिंद्रियैः कचिदिति च ॥ प्रभवाप्ययौ प्रतिहि योगः ॥ भगवतः सकाशात् प्रभावाप्ययौ ॥ अधि
 कस्ततोऽयं भगवान् सर्वस्मादपि केशवः ॥ अस्तीति नामकस्तस्माज्ज्ञातव्यस्ततथैव च ॥ अनाधिक्यं जा
 नानांतु कथं स उपलभ्यते ॥ प्रकृतेः पुरुषाणां च तत्त्वभावयति स्फुटम् ॥ तत्त्वभावस्ततो विष्णुस्तत्प्रसादात्तु

स्यहि ॥ आधिक्यज्ञायतेसत्तःप्रसादश्चतथाविदः ॥ अनादिकालादाधिक्यसर्वस्माज्जानतोदरः ॥ पुनः
पुनर्द्विमेतितज्ज्ञानं हि भवेभवो ॥ येषामाधिक्यविज्ञानेनैवपूर्वहरं भवेत् ॥ तेषां पञ्चाच्चैनैव स्यादभिभूतं तु तत्पु
नः ॥ व्यञ्जकाद्याक्तिमभ्येतितस्मान्ज्ज्ञानमुत्तममिति च ॥ अतः करणकामानां त्यागो व्यक्तिश्च द्वात्मनाम् ॥
कामानां तु तदामुक्तौ सृतिनैवाभियारयति ॥ मिथ्याज्ञानमर्थिभिस्तु नितरां मुच्यते यदा ॥ तदाऽमृतत्वमेव
नितदर्थचानुशासनम् ॥ शरीरभूतो विष्णोस्तु जीवस्तद्विश्रयो यतः ॥ अधिष्ठनश्च तेनैव विजानीयात्पृथक्
ति ॥ यदा सर्वप्रमुच्यते कामायेत्यहं दिस्थिताः ॥ अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुते ॥
यदा सर्वप्रभिद्यते हृदयस्येह प्रथयः ॥ अथ मर्त्योऽमृतो भवति एतावदनुशासनम् ॥ शतं चैकाच
हृदयस्य नाह्यस्तासां मूर्धनमभिनिःसृतैका ॥ तयोर्ध्वमायजमृतत्वमेति विष्वगन्या उत्क्रमणे
भवंति ॥ अंगुष्ठमात्रः पुरुषो तस्मात्सदा जनानां हृदये सन्निविष्टः ॥ तं स्वाच्छरीरात्प्रवृत्ते न्मुं जा
दिवेपीकां धैर्येण ॥ तं विद्याच्छुक्रममृतं न विद्याच्छुक्रममृतमिति ॥ मृत्युप्रोक्तानि चिकेतो थलब्ध्वा
विद्यामेतां योगविधिं च क्लृप्तम् ॥ ब्रह्म प्राप्सो विरजो भूद्भिर्मृत्युरन्योप्येवं यो विदध्यात्ममेव ॥ २ ॥ ३ ॥
इति श्रीकाठकोपनिषत्संपूर्णा ॥

तः ॥ स्वाख्याच्छरीराज्जीवात्तु प्रवृत्ते द्विष्णुमव्ययमिति च ॥ यस्यात्मा शरीरस्य ॥ य आत्मानमंतरोगमयती
ति च ॥ जनानां हृदय इत्युक्तत्वाच्च जीवात्पृथग्घरि रिति सिद्धम् ॥ देहांगुष्ठमिति देही वांगुष्ठमितिो हृदि ॥ जी
वस्य स तु विज्ञेय जीवाद्देहेन मुक्तयदिति च ॥ संसारिशरीरेणाभेदो वादिना केनापि नांगीकृतः ॥ न च लोके सि
द्धः ॥ जनानामिति भेदात् ॥ न जीवांगुष्ठमात्रः ॥ अतो विष्णोर्जीवाद्देदुक्तः ॥ अतस्सर्वोत्तमो विष्णुरिति
सिद्धम् ॥ २ ॥ ३ ॥ नमो भगवते रभै विष्णवे प्रभव विष्णवे ॥ यस्याहमात्र आप्तेभ्यो योम आप्ततमस्सदा ॥ १ ॥
इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीकाठकोपनिषद्भाष्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥ इति भाष्ययुते ईशावास्यकाठकोपनिषद् ॥ २९॥२०॥

॥ अथ छान्दोग्योपनिषद्भाष्यसमेता ॥ २१ ॥

श्रीमन्मध्वहृतसरोजांतर्वीर्तिश्रीसीतापतयेनमः ॥ ॐ ॥ अत्युद्रिक्तविदोषसत्सुखमहाज्ञानैकतानप्रज्ञा
सर्वप्राभवशक्तिभोगबलसत्सारात्मदिव्याकृतम् ॥ सृष्टिस्थाननिरोधनित्यनियतिज्ञानप्रकाशादतिष्व्वां
तामोक्षविमोक्षदंहरिमजंनित्यंसदोपास्महे ॥ १ ॥ हयग्रीवमुखोद्गीर्णगीर्भिर्देवीरमापतिम् ॥ अस्तुव
द्विस्तुतुणंभोगिप्रस्तरशायिनम् ॥ ओमितिनामकमक्षरं सर्वसन्निहितत्वादेतत् ॥ उच्चत्वाद्गीतत्वात्सर्व
स्थानत्वाच्चेद्गीतृथंगवंतमुपासीत ॥ उक्तंचमहासंहितायाम् ॥ हयग्रीवोद्गीतवाक्यैरमादेवीरमापतिम् ॥

श्रीमद्भारतीरमणमुख्यप्राणांतर्गतस्माजानयेनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ आप्यायंतुममांगानिवा
क्वमाणश्चक्षुःश्रोत्रमथोबलमिंद्रियाणिचसर्वाणि सर्वब्रह्मोपनिषदंमाहं ब्रह्मनिराकुर्यामामाब्रह्म
निराकरोदनिराकरणमस्त्वनिराकरणंमेअस्तुतदात्मनिरितेयउपनिषत्सुधर्मास्तेमयिसंतुतेम
यिसंतु ॥ ॐ शांतिः शांतिः शांतिः ॥ ओमित्येतदक्षरमुद्गीथमुपासीतोमिति ह्युद्गापयितनस्योप

ओमित्येतन्मुखैर्देवमस्तुवत्सामवेदैरेरिति ॥ ॐ नामानमुपासीततदर्थगुणपूर्वकम् ॥ ओतत्वादवनान्माना
दधिकोच्चत्वकारणात् ॥ आनंदादोजसश्चैवभरणादोमुदाहृतइतिसमन्वये ॥ ओतमस्मिञ्गतसर्वमत्युच्च
श्चाखिलैर्गुणैः ॥ इत्योमितिसदोपास्यः सोक्षयः पुरुषोत्तमः ॥ उच्चत्वाद्गीयमानत्वात्थानादुद्गीथउच्यते ॥
ओमित्येनंसमुद्दिश्य ह्युद्गातागायतिस्फुटम् ॥ विष्णोरोमितिनामोस्यव्याख्यायानमधिकोच्चता ॥ अकारे
णाधिकंप्रोक्तमकारेणोच्चमुच्यते ॥ तथामितं सर्ववैदर्भिकारणाभिधीयते ॥ अधिकोच्चमितिज्ञातमोमित्य

स्याथद्वारतः ॥ तदेतत्परमत्वंतु यथाक्रममुदीर्यते ॥ देवतानुक्रमज्ञाश्रविणोःपरमताविदः ॥ एकांतिनस्ते विज्ञेयायथाक्रमपरास्तथा ॥ अस्मादसावुच्चइतिकमस्यांतगतंहरिम् ॥ एकमेवतुयेविद्युस्तेक्षोकांतिनईरिताः ॥ एवंयथाक्रमज्ञाश्रसदैकांतपरायणाः ॥ प्रविशंतिपरदेवंनारायणमनामयम् ॥ उच्चक्रमांतगतत्वेनकुर्युःपूजांहरैःसदा ॥ लक्ष्म्यादेःक्रमशःपूजांज्ञात्वाभागवतादति ॥ स्वतंत्रपूज्यताबुद्धानदद्युःकिंचकस्यचिन्त ॥ ब्रह्माद्यामनुज्ञायेवर्णत्वेनोदिताःश्रुतौ ॥ मानवाख्याश्रमुनयस्नान्यजंतिनचेतरान् ॥ पितृत्वेनगुरुत्वेनसाक्षाद्भागवतत्वतः ॥ अपभ्रष्टाअदेवाश्रब्रह्माद्याख्यायुताअपि ॥ देवसंज्ञाश्रदीनत्वात्पूजयेयुर्नताक्कचित् ॥ यद्भागवतबुद्धौवदतंब्रह्मादयःसुराः ॥ वैदिकाःप्रतिगृह्णीयुरपभ्रष्टास्तथेतरत् ॥ यथाक्रमपरि

व्याख्यानमेवांभूतानांपृथिवीरसःपृथिव्याआपोरसोऽपामोपधयोरसओपधीनांपुरुषोरसःपुरु

ज्ञानादेकांतिवाच्चेकेवलम् ॥ अच्छिद्रत्वाच्चनियतोमोक्षोन्यत्तुविह्वनम् ॥ विणौभक्तिविशेषेणमोक्षावाप्तौहिकारणम् ॥ तद्भक्तेपुक्रमैषैवरमाद्येषुत्वन्तरम् ॥ तृतीयमपिवैराग्यंनचान्यन्मोक्षकारणम् ॥ एतत्साधनताहेतोस्तदन्यद्विविधीयते ॥ अतोऽन्यत्सर्वकच्चापिगच्छेदेवाधरंतमः ॥ अस्मिन्सुनिश्चितो नित्यंमोक्षेवान्योज्ञकोपिसन् ॥ अतस्तेषांक्रमंवक्ष्येदेवानांयःश्रुतौः ॥ पृथिवीसर्वभूतेभ्यःसदा सर्वगुणैर्वरा ॥ रसःसारोवरश्चेतिशब्दाएकार्थवाचकाः ॥ पृथिव्यावरुणःश्रेष्ठस्तस्मादोषधिदेवता ॥ सोमस्तस्मात्तुपुरुषोरुद्रोयत्तौस्यदेवता ॥ तस्मात्सरस्वतीवाग्धिश्रेष्ठास्याऋक्स्वरूपिणी ॥ सैवश्रेष्ठा ततोवायुर्ब्रह्मरिष्ठस्सामनामकः ॥ समत्वात्सर्वभूतेपुसामसाम्नांचेदेवता ॥ ततःश्रेष्ठतमोविष्णुःश्रेष्ठश्रे

ष्ठतमःसदा ॥ श्रेष्ठाच्छ्रेष्ठतमाच्चापिपरमात्परमोविभुः ॥ परमर्द्धियुतत्वाच्चपरार्ध्यइतिकीर्तितइतिसारनि
र्णये ॥ अतिशयेनपरमार्धिगुणःपरमःपरार्ध्यः ॥ उत्तमेभ्योप्यतिपरमोत्तमोत्तमोरसानांरसतमःपरमःपरा
र्ध्यः ॥ रसानांसकाशादपिपरमपरार्ध्यरसतमइत्यर्थः ॥ प्राणादीनांभूतादिभ्यःश्रेष्ठत्ववदस्यश्रेष्ठत्वेनभव
निकिन्तुमहान्विशेषइतिज्ञापयितुंरसानांरसतमइत्यादिबहुविशेषणंभूतेभ्यःपृथिव्यारसत्वेभ्योववरुणस्यार
सत्वंसोमस्यरसतमत्वंरुद्रस्यपरमरसतमत्वंवाचःपरमपररसतमत्वंप्राणस्यपरमपरार्धरसतमत्वं अयंतुभ
गवान्प्राणादपिपरमपरार्धरसतममात्रोनभवति ॥ किन्तुप्राणस्यापिरसभूतायारमायाअपिपरमपरार्ध्य
रसतमः ॥ अस्मादप्यतिशयेनपरमित्यसंख्यागोचरत्वेनपरमपरार्धेनज्ञेयंहिपरार्ध्यम् ॥ ऋषूपायावाचः

षस्यवाग्रसोवाचऋग्रसऋचःसामरसःसाश्रउद्गीथोरसःसलुपरसानांरसतमःपरमःपरार्ध्योष्टमोय

पृथक्परत्वांगीकारोपिभूतेभ्यःप्राणस्यपरमपरार्धरसतमत्वमेव ननुपरमपरार्धरसतमत्वम् ॥ परस्मादप्यासमं
तादृङ्ङ्हिपरार्धम् ॥ तेनोत्तमत्वेनज्ञेयंपरार्धि ॥ तेनासंख्यागोचरत्वेनज्ञेयंपरार्ध्यंपरार्धोत्तमंपरार्धिने
नासंख्यागोचरत्वेनज्ञेयंपरार्ध्यमित्यतःपरार्धित्वंश्रियोभवतिश्रियोपिपरार्ध्योभगवान् ॥ अतोऽरसानां
रसतमःपरमःपरार्ध्यः ॥ पृथिव्याःसोमवरुणयोश्चौषध्यब्देवतात्वेनरुद्रस्यचर्लिङ्गदेवतात्वेनप्रसिद्धेऋ
गादीनामेवविमर्शःक्रियतेकतमाकतमर्गित्यादिना ॥ तज्ज्ञानस्यविशिष्टफलत्वाच्च ॥ वाचश्चरस्य
तीत्वेनप्रसिद्धेर्वर्गचौरेकयाच्चनविमर्शःकृतः ॥ विशेषात्प्राणसंधुक्तावाङ्गित्यभिधीयते ॥ ऋगता
वितिधातोर्हिऋक्त्वंसर्गाभिमानिनी ॥ विशेषसंयोगहीनायदासैवसरस्वती ॥ तदातस्यावरासैव

प्राणसंयोगिनीमता ॥ प्राणयोगवियोगाभ्यासैवैकापिविभज्यते ॥ वागेवर्कच्छुतौप्रोक्ताप्राणःसामेति
कीर्तितः ॥ अक्षयाद्गतिरूपत्वादक्षेपुरमणादपि ॥ अक्षरंभगवान्विष्णुरोमित्युच्चत्वहेतुतः ॥ इतिशब्दो
न्यथाभावनित्यर्थउदाहृतः ॥ एवमित्युच्चएवासौसर्वदेतद्धृदिस्थितेः ॥ उद्गीयमानउद्गीथोभगवान्पुरुषो
त्तमः ॥ तस्मादोमित्यनुज्ञानंकुर्वत्येतेजनाःसदा ॥ त्वदुक्तंतत्ताकुर्याद्भगवानेवकेशवः ॥ इत्यभिप्रायतः

उद्गीथःकृतमाकृतमर्कंतमत्कृतमत्सामकृतमःकृतमउद्गीथइतिविष्टुंभवतिवागेवर्कप्राणःसामो
मित्येतदक्षरमुद्गीथस्तद्वाएतन्मिथुनंयद्वाकप्राणश्चर्कसामचतदेतन्मिथुनमोमित्येतस्मिन्नक्ष
रेसंसृज्यतेयदवैमिथुनौसमागच्छत आपयतौवैतावन्योन्यस्यकाममापयिताहवैकामानांभव
तियएतदेवंविद्वानक्षरमुद्गीथमुपास्तेनद्वाएतदनुज्ञाक्षरंयद्विकिंवानुजानात्योमित्येवतदाहैपो
एवसमृद्धिर्यदनुज्ञासमर्धयिताहवैकामानांभवतियएतदेवंविद्वानक्षरमुद्गीथमुपास्तेनेनेयंत्रयी
विद्यावर्ततेओमित्याथावयत्योमितिशस्सत्योमित्युद्गायत्येतस्यैवाक्षरस्यापचित्यैमहिम्नासे

शब्दःप्रवृत्तःसपुरातनैः ॥ तदेतदज्ञैस्तुजनैःस्वानुज्ञेतिप्रतीयते ॥ ओमित्ययंपूर्णवाचीसमृद्धिक्षौमिती
रिता ॥ समृद्धस्तोहिकामोयमित्यनुज्ञाथावाभवेत् ॥ अतस्समृद्धिवाचीस्याद्धरोशब्दइरितः ॥ इतिवादी
यतेनुज्ञाहारिस्तवसमृद्धिदः ॥ वाक्प्राणौदंपतीचापिसंसृज्येतेजनार्दने ॥ मुक्तौतुतत्प्रसादेनसंसृज्येततः
परे ॥ तद्वोरैवसाक्षात्तुप्राणःसंसृज्यतेहरो ॥ तेनैवविष्णुनेयंचत्रयीविद्याप्रवर्तते ॥ ओमित्युक्त्वाहित
द्व्याख्यासर्वैर्मन्त्रैःप्रवर्तते ॥ ॐनामकस्यपूजाार्थंविष्णोरेवसदैवहि ॥ महिम्नासारभूतेनविष्णुनाज्ञोद्धाएवच ॥

कुरुतः कर्मनाज्ञास्यमुक्तिर्ज्ञस्यभवेत्तुसा ॥ स्वयोग्यतुपरिज्ञानं यत्तस्योपनिषत्सुतम् ॥ अक्षरं भगवान्वि
ष्णुस्तस्योपपणवः स्मृतः ॥ उपव्याख्यातुतद्याख्येयेवमाहश्रुतिः परेतितात्पर्ये ॥ परं परमाहुच्चंपरार्थतुततो
धिकम् ॥ ततोधिकंपरार्थिः स्यात्परार्थमिति तत्परम् ॥ परतः परमाच्चैव परार्थो वायुरीरितः ॥ परार्थिनी श्री
रुद्रिष्टा परार्थो भगवान्हरिरिति शब्दनिर्णये ॥ १ ॥ उद्गीथाख्यस्य विणोर्विशिष्टप्रतिभावायुरेव ॥ अतस्त
नतेनोभौ कुरुतोयश्चेतदेवेदयश्चनवेदनानातुविद्याचाविद्याचयदेवविद्यायाकरोति श्रद्धयोपनि
पदातेदेववीर्यवत्तरंभवतीति खल्वेतस्यैवाक्षरस्योपव्याख्यानंभवत्यथह्यएवायंमुख्यः प्राणस्तमु
द्गीथमुपासीततस्येतैः प्राणैरुपव्याख्यानंभवति ॥ १ ॥ देवासुराद्वैधत्रसंयेतिरउभयेप्राजाप
त्यास्तद्देवाउद्गीथमाजहुरेनैनानभिसविष्यामइति तेहनासि कयं प्राणमुद्गीथमुपासांचकिरे
तः ॥ हासुराः पाप्मनाविविधुस्तस्मात्तेनोभयंजिप्रतिमुरभिचदुर्गधिचपाप्मनाद्येपविद्धोऽथहवा
चमुद्गीथमुपासांचकिरेताः ॥ हासुराः पाप्मनाविविधुस्तस्मात्तयोभयंवदतिसत्यंचानृतंचपाप्मना
द्येपविद्धाऽथहचक्षुरुद्गीथमुपासांचकिरेतः ॥ हासुराः पाप्मनाविविधुस्तस्मात्तेनोभयंपश्यतिदर्श
नीयंचादर्शनीयंचपाप्मनाद्येनद्विदमथहश्चोत्रमुद्गीथमुपासांचकिरेतः ॥ हासुराः पाप्मनाविविधु
स्यसर्वोत्तमत्वज्ञानपूर्वकंतस्मिस्ततोऽप्युत्तमत्वेनोपासितएवभगवानसम्यक्फलं ददातीति दर्शयति ॥ वायौ
मुख्यधिधेतिचेति भगवद्वचनम् ॥ यस्माद्वायौ स्मृतो विष्णुर्वायोर्मुख्यतया खिलात् ॥ स्वस्य मुख्यतया तस्मा
त्परांतुष्टिगमिष्यति ॥ अतो विचार्य सकलैर्देवैः प्राणे जनार्दनः ॥ उपासितो दैत्यजयकारणात्पापवर्जिते ॥
वायुपुत्रंचनासिक्यमग्निवात्मकंतथा ॥ सोमश्चोत्रात्मकंचैव सूर्यंचक्षुःस्वरूपिणम् ॥ रुद्रं मनःस्वरूपंचशे

पंचाहंस्वरूपिणम् ॥ चित्तात्मकं च गरुडं पापेन विविधुः सुरान् ॥ असुरास्ते र्यतो विद्धास्तस्मान्नेदोषयोगिनः ॥
मुख्यवायौ यदेवाः शरीरस्थे च सूर्यगे ॥ विष्णुमुद्रीयमानं तदा तं च विदध्वसुः ॥ यदा विदध्वसुः प्राणं वि-
ध्वस्तास्ते तदा सुराः ॥ अखन्याश्मानमेवाप्यलोहो विध्वंसते यथा ॥ प्रतिमां प्रेयसीं प्राप्य विष्णोः प्राणं तथा

स्तस्मात्ते नो भयः शृणोति श्रवणीयं चाश्रवणीयं च पाप्मना ह्येतद्विद्धमथ हम्न उद्रीथमुपासां च कि-
रेतद्वासुराः पाप्यना विविधुस्तस्मात्ते नो भयं संकल्पयेत् संकल्पनीयं चासंकल्पनीयं च पाप्मना
ह्येतद्विद्धमथ हय एवायं मुख्यः प्राणस्तमुद्रीथमुपासां च किरेत् ॥ ह्यसुराः कृत्वा विदध्वसुर्यथाश्मान
माखणमृत्वा विध्वंसैतैर्वयथाश्मानमाखणमृत्वा विध्वंसत एवैव स विध्वंसते य एवं विदिपापं
कामयते यश्चैनमभिदासति स एषोऽश्मानमाखणो नैवैते न सुरभिः न दुर्गीधिविजानात्यपहतपाप्मा ह्येते न य-
दश्रानियत्पिबति तेनेतरान् प्राणानवत्येतमु एवांनतो विचोक्तामतिव्यादादात्येवांनत इति ॥ हंगि-
रा उद्रीथमुपासां च कृतमु एवांगिरसं मन्यते गानां यद्रसस्तेन त ॥ हहस्पतिरुद्रीथमुपासां च कृत-
मु एव हहस्पतिं मन्यते वाग्बिहहती तस्या एष पतिस्तेन त ॥ ह्यायास्या उद्रीथमुपासां च कृतमु एवा

सुराः ॥ तस्मादादित्यसंस्थे च शरीरस्थे पिचानिले ॥ बलज्ञानात्मके दिव्याकृतिमत्युज्ज्वलात्मनि ॥ सर्वदे-
वोत्तमे विष्णुमुपासीत तोधिकम् ॥ अस्योपासनया देवास्सर्वे नामानि भोजिरे ॥ इंद्रो बृहस्पतिः शंभुरित्या-
द्याः प्राणगायतः ॥ प्राणस्य नाम शब्दाश्च मुख्यतो विष्णुसंस्थिता इति प्रधाने ॥ उद्रीथाख्यं परं विष्णुमुपा

स्त्याजह्वरंजसा ॥ तथापिप्राणएवासौप्रीतिमागादुपासितइतिच ॥ प्राणंप्राप्यैवविध्वस्तायथासर्वेसुरास्ता
था ॥ तदुपासकस्ययश्चापिप्रतीपंदातुमिच्छतीतिच ॥ एवंविदित्वासंसारान्मुक्तिमेव्यत्यसंशयम् ॥ विष्णु
मयंततोवेत्तिप्राणवेत्तायतःस्फुटम् ॥ वीतिविष्णुःसमुद्दिष्टोविशिष्टत्वान्तुसर्वतः ॥ आददाग्रेवतंप्राणवे
त्तांतितत्प्रसादतः ॥ प्राणात्परंतुयेविष्णुंजीवांश्चैवावरंस्ततः ॥ येविदुस्तेविदुःप्राणानान्यथातु कथंचनेति

यास्यमन्यंतआस्याद्यदयतेनतंतह्वकोदालभ्योविदांचकारसह्नैमिश्रियानामुद्रात्तात्रभूवसह
स्मैभ्यःक्रामानागायन्यगाताह्वैकामानांभवतियएतदेवंविद्वानक्षरमुद्गीथमुपास्तइत्यव्यात्म
म् ॥ २ ॥ अथाधिदैवतंयएवासौतपतितमुद्गीथमुपासितोद्यन्वाएपपजाभ्यउद्रायत्युद्यंस्तमो
भयमपहंताह्वैभयस्यतमसोभवतियएवैवदसमानउलवायंचासौचोष्णोयमुष्णोसौस्वरइतिममा
चक्षतेस्वरइतिप्रत्यास्वरइत्यमुंतस्मादाएतमिमममुंचोद्गीथमुपासीताथखलुव्यानमेवोद्गीथमु

च ॥ प्राणउद्गीथइत्याद्यानामब्रह्मादिकास्तथा ॥ सप्तम्यर्थाःसमुद्दिष्टाःसप्तसुप्रथमायतः ॥ प्राणमुद्गीथ
मित्याद्याद्वितीयासप्तमीमेतेतिच ॥ २ ॥ आदित्यसंस्थितोनित्यंप्राणस्तपतिनापरः ॥ प्रकाशनंचतपनं
काष्ठवसूर्यगंभवेत् ॥ सूर्यमंडलगोवायुरुदयास्तमयोऽक्षितः ॥ अपिप्रजाभ्यउद्यंश्चैवोद्राधतिजनार्दनम् ॥
आदित्यमंडलस्थश्चसर्वप्राणिगतस्तथा ॥ वायुस्समानएवायमुष्णोसावपिचस्फुटम् ॥ तस्मादस्मिन्नु
ष्मिन्वाप्युद्गीथाख्यंजनार्दनम् ॥ उपासीतविभोक्षायसर्वकामामपयेतथेतिच ॥ केशवःस्वःस्वतंत्रत्वात्तद्रते

मरुतःस्वरः॥शरीरस्थश्चसूर्यस्थःप्रतिप्रत्यासमंततः॥ मांप्रतीत्यतएवासौप्रत्यास्वरउदाहृतः॥प्राणायामिस्त्रिधाःपंचप्रधानोवायुरेवच ॥ मुख्यपंचककरूपस्संगरुडोमध्यपंचकः ॥ अवमःपंचकस्त्वन्येप्राणायामस्तस्यसूनवः ॥ इतित्रेधाविभागोयंविभागोन्यश्चतुर्थकः ॥ प्राणपानौशेषवीर्द्वौतथोदानसमानकौ ॥ रुद्रेंद्रो

पासीतयद्वैप्राणितिसप्राणोयदपानितिसोपानोथयःप्राणपानयोःसंधिःसव्यानोयोव्यानःसावाक्त्तस्मादप्राणन्नपानन्वाचमभिव्याहुरतिथावाक्त्तस्मादप्राणन्नपानन्नचमभिव्याहुरतिथर्क्तस्मातस्मादप्राणन्नपानन्त्तस्मागाथतिथत्सामसउद्गीथस्तस्मादप्राणन्नपानन्नद्वायस्यनोथान्यन्यानिवीर्यवंतिकर्माणि यथाश्रेर्मथनमाजेःसरणंदृढस्यधनुषआयमनमप्राणन्नपानंस्तानि करोत्येतस्यहेतोर्व्यानमेवोद्गीथमुपासीताथखलूद्गीथाक्षराण्युपासीतोद्गीथदतिप्राणएवोत्प्राणनद्युतिष्ठतिवागीवीर्चोहिगिरित्याचक्षतेऽन्नंथमन्नेहीदंसर्वस्थितंद्यौरेवोदंतरिक्षंगीःपृथिवीथमादित्यएवोद्वायुगिरिभिस्त्वंसामवेदएवोद्यजुर्वेदोगीर्कवेदस्यंधुग्धेस्मैवाग्दोहंयोवाचोदोहो

तत्परःश्रेष्ठोवायुर्व्यानिउदाहृतः ॥ तस्मिन्नुद्गीथनामानमुपासीतहर्परम् ॥ योसौव्यानगतोविष्णुःसवागुरुसामगःसदा ॥ उद्गीथेचसएवैकस्तस्माद्द्यानाद्धितत्क्रियाः ॥ उद्गीथनामाभगवान्स्थितोव्यानांस्त्रिष्वन्यके ॥ वीर्यवत्कर्मकत्तस्माद्द्यानएवद्युदाहृतः ॥ तस्माद्द्यानगतंविष्णुमुपासीतैवनित्यशः ॥ यद्यथेकाहिमागवान्सर्वदासर्ववस्तुगः ॥ अनूगोद्विक्तमहिमोनिर्विशेषस्सदैवच ॥ तथापितत्क्रियाभोदानामरूपारिक्

पृथक् ॥ उच्यते स्रपृथक्त्वेऽपि पूर्णैर्व्यर्थैकहेतुतः ॥ अविशेषोऽपि भगवान्सर्वशक्तिव्यहेतुतः ॥ विशेषहेतु
कंसर्वकरोत्यविकृतः सदा ॥ उद्गीथाक्षरगवैवप्राणादिषु च संस्थितम् ॥ आशीः समृद्धिहेतुष्वप्यखिलेषु व्य
वस्थितम् ॥ एकमेव हृदयः स सर्वेषाममुयादिति च ॥ उच्छब्दवाच्याः प्राणाद्यावागाद्यागीरितीरिताः ॥

अवान्नादो भवति यत्तान्येवं विद्वानुद्गीथाक्षराण्युपास्त उद्गीथ इत्यथान्ववाशीः समृद्धिरुपसर
णानीत्युपासीतयेन साम्नास्तोष्यन्स्यात्तत्सामोपधावेद्यस्यामुचितामृचं यदार्पयंतमृपि यं देवता
मभिष्टोष्यन्स्यात्तदेवतामुपधावेद्येन च्छंदसास्तोष्यन्स्यात्तच्छंद उपधावेद्येन स्तोमेन स्तोष्य
माणः स्यात्तस्तोममुपधावेद्यां दिशमभिष्टोष्यन्स्यात्तां दिशमुपधावेदात्मानमंतत उपसृत्य स्तु
वीतकामं ध्यायन्नप्रमत्तो भ्याशो हयदस्यै सकामः समृध्येत यत्कामस्तु वीतेति
॥ ३ ॥ ओमित्येतदक्षरमुद्गीथमुपासीतो मिति ह्युद्गायति तस्योपन्याख्यानं देवा वै मृत्योर्बिभ्यत स्र
यी विद्यां प्राविशस्ते च्छंदो मिराच्छादयन्त्येदे मिराच्छादयस्स्तच्छंदसां छंदस्त्वंतानुतत्र मृत्युर्ग
थामस्य मुदके परिपश्येद्वंपर्यपश्यद्दृचिसां श्रियं जृपिते नु विचोर्ध्वं कचः सां श्रोयं जृपः स्वरमेव प्रा

अन्नाद्यास्थमिति प्रोक्तास्तेषु उद्गीथो हरिः स्थित इति च ॥ आत्मानं परमात्मानमंततः सर्वोत्तमत्वेन सर्वत्रोपसृ
त्या ॥ ३ ॥ स्वर्गस्त्वो विष्णुस्तद्गतेर्वायुरुच्यते ॥ वायुस्वर्गस्त्वं विष्णुमो माख्यं समुपासिरे ॥ देवास्ते
नाच्छतं प्राप्तामुन्म्याख्यं मृत्युवर्जिताः ॥ मारणान्दृष्ट्युरित्युक्ता दुर्गतिं द्रयतः सुराः ॥ ओमित्युपास्यन्तं वि

ण्णुपरमावृत्तमापिरद्वितिसंध्याने ॥ ऊर्ध्वाउत्तमाः ॥ ४ ॥ आदित्यसंस्थितोवायुः प्रणवस्तद्गतोहरिः ॥ प्र
 कष्टत्वाच्चनेतृत्वाद्दत्तिलादखिलस्यच ॥ उद्गीथउच्चैर्गयत्वात्सएवपुरुषोत्तमः ॥ सएवप्राणगोदेहेओमित्ये
 वसदाजपन् ॥ एतेषभागवान्विष्णुर्ध्यायनेकंतमक्षरम् ॥ एकपुत्रोमुक्तिमेतिध्यायन्प्राणेपुरश्मिषु ॥ बहु
 विशान्यदावाक्चमामोत्योमित्येवानिस्वरत्येवसामैवंयजुरेपउस्वरोयदेतदक्षरमेतदमृतमभयं
 तत्प्रविश्यदेवाअमृताअभयाअमवन्त्सयएतदेवंविद्वानक्षरंप्राणोत्येतदेवाक्षरंस्वरममृतमभयंप्र
 विशतितत्प्रविश्यदमृतादेवास्तदमृतोभवति ॥ ४ ॥ अथखलुयउद्गीथः सप्रणवोयः प्रणवः सउद्गीथइ
 त्यसौवादित्यउद्गीथएवप्रणवओमित्येवपस्वरन्नेत्येतमुएवाहमभ्यगासिपंतस्मान्ममत्वमेको
 सीतिहकौपीनकिः पुत्रमुवाचरश्मोऽस्त्वंपर्यावर्तयताद्बहवोवैनेसविभ्यंतीत्यधिदैवतमथाध्या
 त्मंयएवायंमुख्यप्राणस्तमुद्गीथमुपासीतोभित्येवपस्वरन्नेत्येतमुएवाहमभ्यगासिपंतस्मान्मम
 त्वमेकोसीतिहकौपीनकिः पुत्रमुवाचप्राणांस्त्वंममानमभिगायताद्बहवोभैवसविभ्यंतीत्यथखलु
 यउद्गीथः सप्रणवोयः प्रणवः सउद्गीथइतिहोतृपदनाद्धेवापिदुरुद्गीतमनुसमाहरतीत्यनुसमाहती
 ति ॥ ५ ॥ इयमेवर्गभिः सामतेदेतस्यामृच्यध्यूढऽसामतस्मादृच्यध्यूढऽसामगीयतेइय

पुत्रोविमुक्तः स्यात्तस्माद्ध्यायेत्तथापरमितिच ॥ प्राणस्थंभूमानमभिगायदुरुद्गीतमनुसमाहरति ॥ अनुरूप
 मेवकरोति ॥ होतृसदनस्थमग्निरथंभगवंतं ध्यात्वा ॥ अन्यथागानजं दोषमग्नौ ध्यात्वाहारिपरम् ॥ अपाक
 रोतितस्मात्तंध्यायेदेवाग्निगंसदेतित्रैविधे ॥ ५ ॥ अग्नीरष्टयर्षनीलेषुवायुस्थः सामदेवता ॥ उर्वीवियद्यूशु
 ऋषुऋदेवीस्थासरस्वती ॥ सेतिआर्याहिवाग्देवीप्राणोमः पतिरीरितः ॥ एवंतौसामनामानावुभावेवाप्यु

दाहन्ती ॥ अतोहि सामवेदोयं ऋक् सामात्मक ईरितः ॥ वागादिव्वेवमेवैतौ वाक् प्राणौ सर्वदा स्थितौ ॥
 तयो रंत स्थितो विष्णुर्गायकौ तस्य तावुभौ ॥ ऋक्सामभ्यां स उन्नामा पापोद्भृच्च एव चेत्यादिसत्तत्त्वे ॥
 कप्या सरक्तपद्माक्षः सूर्यगश्चाक्षिगश्चक्षुः ॥ गायकस्तस्य विष्णो र्यः सस्वर्ग्याश्च नृलोकगान् ॥ कामा
 न्दधानरश्चैस्यासुराणां च नृणामपि ॥ मोक्षदोय दिवायुः स्यान्मुख्योद्गाता ततो निलदन्ति च ॥ तस्मा
 मेव सामिग्रमस्तत्सामां तैरिक्षमेव गर्वायुः सामतदेतदेतस्यामृच्य ध्यूहं सामतस्मादृच्य ध्यूहं सा
 मगीयते तैरिक्षमेव सावायुरमस्तत्सामधौ रिवर्गादित्यः सामतदेतदेतस्यामृच्य ध्यूहं सामतस्मादृ
 च्य ध्यूहं सामगीयते धौ रिवसादित्योऽमस्तत्सामनक्षत्राण्येव र्कद्रुमाः सामतदेतदेतस्यामृच्य ध्यू
 हं सामतस्मादृच्य ध्यूहं सामगीयते नक्षत्राण्येव सा चंद्रमा अमस्तत्सामाथयेतदेतदादित्यस्य
 शुक्लं भाः सैव गर्गथयन्ती लंपरः कृष्णं तत्सामतदेतदेतस्यामृच्य ध्यूहं सामतस्मादृच्य ध्यूहं सा
 मगीयतेऽथयदेवैतदादित्यस्य शुक्लं भाः सैव साथयन्ती लंपरः कृष्णं तदमस्तत्सामाथय एषोतरादि
 त्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यश्मश्रु हिरण्यकेश आप्रणत्वात्सर्व एव सुवर्णस्तस्य यथा कप्यासं
 पुंडरीकमेव मक्षिणी तस्योदिनिनाम स एष सर्वभ्यः पाप्मभ्य उदित उदेति ह वै सर्वभ्यः पाप्मभ्यो य
 दुद्रीथ उच्चोसौ मायते गीयते ति चेति ॥ आत्मा जीवः ॥ सरस्वती हि चक्षुः स्थाजीवस्थो वायुरीरितः ॥ वि
 दित्वा तावुभौ देवौ तदं ध्यायेद्धरिं स देति मानसे ॥ दृश्यते ज्ञानदृष्ट्यायः सूर्ये च क्षुषि चैकराट् ॥ ऋद्रा मा
 ज्ञानरूपत्वात्सामनित्यसमत्वतः ॥ उक्त्यमुत्थापकत्वाच्च यजु र्याज्यस्वरूपतः ॥ ब्रह्मासौ पूर्णरूपत्वादेवं
 सर्वाभिधानवानिति च ॥ यथा बदरिकानाथो ह्यारकानाथ इत्यपि ॥ अर्वाङ्नाथः पराङ्नाथ इति तद्वदिहो

च्यते ॥ सर्वनाथोपि भगवान्संनिधानविशेषतइति च ॥ ६ ॥ ७ ॥ अग्निः सामाग्निमानि स्याद्वरुणस्तु स्व
 एवं वेद तस्य र्कसामचगेष्णो तस्मादुद्ग्रीथस्तस्मात्वेवोद्गतैतस्य हि गातास एष ये चामुष्मात्पराश्चो
 लोकास्तेषां चेष्टे देवकामानां चेत्यधिदेवतम् ॥ ६ ॥ अथाध्यात्मं वागेव र्कप्राणः साम तदेतदेत
 स्यामृ च्यध्यूढं साम तस्मादृच्यध्यूढं साम गीयते वागेव सा प्राणो मस्तत्साम चक्षुरेवर्गात्साम तदे
 तदेतस्यामृ च्यध्यूढं साम तस्मादृच्यध्यूढं साम गीयते चक्षुरेव सात्साम तस्मात्त्रमेव र्जनः
 साम तदेतदेतस्यामृ च्यध्यूढं साम तस्मादृच्यध्यूढं साम गीयते श्रोत्रमेव साम नो मस्तत्सा
 माथयदेतदक्ष्णः शुक्लं भाः सैव र्गथयन्नीलं परः कृष्णं तदमस्तत्सामाथय एषो
 च्यध्यूढं साम गीयते ऽथयदेवैतदक्ष्णः शुक्लं भाः सैव साथयन्नीलं परः कृष्णं तदमस्तत्सामाथय एषो
 तरक्षिणि पुरुषो हृथयते पैव र्कत्साम तदुक्थं तद्यजुस्तद्ब्रह्मतस्यैतस्य तदेवरूपं यदमुष्यरूपं पावमुष्य
 गेष्णो तौ गेष्णौ यन्नामतन्नाम स एष चैतस्मादूर्वाश्चो लोकास्तेषां चेष्टेमनुष्यकामानां चेतितद्यद्भमे
 बीणायां गायं त्येतं गायं तितस्मात्ते धनसनयो ऽथय एतदेवं विद्वान्त्साम गायत्युभौ साम गायति
 सोमूनैव स एष चामुष्मात्पराश्चो लोकास्ताश्चामो तितदेवकामाश्चाथानैव ये चैतस्मादूर्वाश्चो
 लोकास्ताश्चामो तिमनुष्यकामाश्च तस्मादुहैवं विद्वान्ता ब्रूयात्कंते काममागायानीत्येषस्ये
 षकामगानस्येष्टेय एव विद्वान्त्साम गायति साम गायति ॥ ७ ॥ त्रयोहोद्ग्रीथे कुशला वसूः शिल्कः
 शालावत्यश्चैकिताय नोदालभ्यः प्रवाहणजैर्विलिरिति ते होचुरुद्ग्रीथैव कुशलाः स्मोहं तोद्ग्रीथेक
 रात्मकः ॥ प्राणावराग्निमानि तु सूर्य एव प्रकीर्तितः ॥ अग्नाग्निमानि दक्षश्च शक्रस्त्वबग्निमानवाच् ॥ द्यात्म

कश्चशिवः प्रोक्तः क्रमेणैवोत्तरोत्तरः ॥ क्रमेणमोक्षेऽप्याश्वपूर्वेषामुत्तरोत्तरादिति वृत्ते ॥ अग्नेर्वागा
त्मकत्वात्स्वरस्योदकात्मकत्वात् ॥ आदित्यएवप्राणोन्मैवैषजापतिरिति श्रुतेः ॥ आपएवेद्वेद्यौवाक् रुद्रइ
त्यादेश्च ॥ विशेषज्ञानसंप्राप्त्येजानंतोऽपि रहसिम् ॥ ब्रूयुर्देवाश्चक्रपयस्तदस्य परात्मतामिति ब्रह्मतेर्के ॥
स्वर्गाभिमानिनिरुद्रं प्रति सामाभिः संस्थापयामः ॥ तत्तावकं हि साम ॥ मूर्ध्नि विपतेदितियः कश्चिद्ब्रूयाच्चेद्वि

थांवदामइति तेतिसमुपविशुः सहप्रवाहणोऽविलिखवाचमगवंताव्येवदन्तां ब्राह्मणयोर्वद
तोर्वाचश्च श्रोण्यामीतिसहशिलकः शालावत्यश्चैकितायं दालभ्यमुवाच हंतत्वा पृच्छानीति पृ
च्छेति होवाच कासाश्रोगतिरिति स्वरइति होवाच स्वरस्य कागतिरिति प्राणइति होवाच प्राणस्य
कागतिरित्यन्मिति होवाचान्नस्य कागतिरित्यापइति होवाचापां कागतिरित्यसौ लोकइति होवा
चामुष्यलोकस्य कागतिरिति नस्वर्गलोकमतिनयेदिति होवाच स्वर्गवर्गलोकं सामाभिः संस्थाप
यामः स्वर्गसंस्तावं हि सामेति त्वंहशिलकः शालावत्य उवाचाप्रतिष्ठितं वै किल ते दालभ्य सामयस्त्वै
तर्हि ब्रूयान्मूर्ध्नि विपतिष्यतीति मूर्ध्नि विपतेदिति हंताहमेनद्गवतवैदानीनि विद्धीति होवा
चामुष्यलोकस्य कागतिरित्यर्गलोकइति होवाचास्य लोकस्य कागतिरिति न प्रतिष्ठां लोकमतिन

पतिष्यति ॥ ब्रह्मैव हि पृथिव्यात्मा विष्णुराकाशनामकः ॥ आदीप्तत्वाद्द्वीयांश्च परमो हरिरेव हीति स त
त्त्वे ॥ शुभाशुभानां दाहदौसाभ्यात्सामाग्निरिति ॥ स्वो विष्णुः सागरेऽन्तवर्णोतः स्वरः स्थतः ॥ उदयाज
गलणे च त्वाः सूर्यः प्राण उदाहृतः ॥ अन्तारुद्रस्तद्विरोधादक्षः स्यादन्ननामकः ॥ स्वो विष्णुस्तद्रतिवियुस्त
द्रोमुक्तौ सदाशिवः ॥ अतः स्वर्गोऽसंस्थत्वाद्दसाविति च कीर्तितः ॥ सर्वदेवांतरत्वात्तु ब्रह्मायं समुदाहृतः ॥

लोकोज्ञानस्वरूपत्वदेतेषां परमो हरिरिति ब्रह्मतर्कः ॥ आपालनादापदं द्रः ॥ अधिकं वरीयान्परो वरीया
 येदिति होवाच प्रतिष्ठावं यं लोकं सामाग्निसंस्थापयामः प्रतिष्ठासंस्तवं हि सामेति तं ह प्रवाहणजे वि
 लिरुवाचां तव द्वैकिलेते शालावत्यसामयस्ये तर्हि ब्रूयान्मूर्धोते विपतिष्यतीति मूर्धोने विपतेदिति
 हंताहमेतद्भगवत्तो वेदानीति विद्भीति होवाच ॥ ८ ॥ अस्य लोकस्य कागतिरित्याकाश इति होवा
 च सर्वोणिहवा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यन्ते आकाशं प्रत्यस्तं यं त्याकाशो ह्येव भ्योज्याया
 नाकाशः परायणं स एष परो वरीयानुद्गीथः स एषो नंतः परो वरीयो ह्यस्य भवति परो वरीय सो हल्लोका
 अयं नित्य एत मेवं विद्वान्परो वरीयां समुद्गीथमुपास्ते तं हैतमधिधन्वा शौनक उदरशां दिल्या योक्त्वो
 वाचयावत्त एनं प्रजाया मुद्गीथं वेदिष्यन्ते परो वरीयो हैभ्यस्तावदस्मिँहो के जीव नं भविष्यति तथा
 मुष्मिँहो के इति स एत मेवं विद्वानुपास्ते परो वरीय एव ह्यस्यास्मिँहो के जीव नं भवति तथा मुष्मिँहो
 के लोके इति लोके लोके इति ॥ ९ ॥ मटची हने पुकुरुष्व ष्वाढक्या सह जाय यो पस्तिर्हं चाक्रायण इ
 भ्यग्रा मे प्रद्राण क उवा स सहैभ्यं कुलमापान्खादंतं विभिक्षेत होवाच ने न्ये विद्यंते यच्च ये भइम
 उपनिहिता इत्येतेषां मे देहीति होवाच नानस्मै प्रदौहं तानुपानमित्युच्छिष्टं वै मे पीतं स्यादिति
 होवाच नस्विदेतेप्युच्छिष्टा इति नवा अजीविष्य भिमानवा दन्त्रिति होवाच कामो म उदपानमि
 तिसह खादित्वातिशेषा जायाया आजहार साग्र एव सुभिक्षा भवतान्प्रतिगृह्य निदधौ सह प्रातः
 संजिहान उवाच यद्वतान्नस्य लभे म हिलभे म हि धनमात्रा राजा सौयक्ष्यते समासे वैराति ज्यैह
 न् तत्परो वरीयोऽस्य रक्षकं भवति ॥ यावतो ह्यपरादिपर्यंतम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ उपलङ्घ्यकाः स्थूला मटचीति

प्रकीर्तिता इति शब्दनिर्णये ॥ आसन्नमयोऽभवायोऽपि दाढक्रीत्याभिधीयत इति च ॥ यद्भवन्वापानाथप्रद्राण्य
णीते निर्वन् जायो वाचहन्तपत इमं कुलमापा इति तान्वा दित्वा मुंयुज्जं विनतमेयाय तत्रोद्गातृना
स्तावे स्तोष्यमाणानुपोपविवेशिष्यन्वास्तोतारमुवाच प्रस्तोतार्यो देवता प्रस्तावमन्वायत्तातां चेदवि
द्वान्प्रस्तोष्यसि मूर्धा ते विपतिष्यन्वास्तोतारमुवाचोद्गातार्यो देवतोद्गीथमन्वायत्तातां चेद
विद्वानुद्गास्यसि मूर्धा ते विपतिष्यन्वास्तोतारमुवाच प्रतिहर्तार्यो देवता प्रतिहारमन्वायत्ता
तां चेदविद्वान्प्रतिहरीष्यसि मूर्धा ते विपतिष्यन्वास्तोतारमुवाच प्रतिहर्तार्यो देवता प्रतिहारमन्वायत्ता
थहैनं यजमान उवाच भगवंतं वा अहं विविदि पाणीभ्युपस्तिरस्मि चाकायण इति होवाच सहो वा
च भगवंतं वा अहमेभिः सैर्वैरा त्विज्यन्वर्था विपं भगवतो वा अहमवित्वान्या न ह्यपि भगवांस्त्वेव मे सर्वे
रा त्विज्यै रितित्थैरयथ तर्ह्येत एव समतिः सुष्ठु श्रुतां यावत्वेभ्यो धनं दद्यास्तावन्मम दद्यादिति तथे
ति ह्ययजमान उवाचाथ हैनं प्रस्तोतोपोपससादप्रस्तोतार्यो देवता प्रस्तावमन्वायत्तातां चेदविद्वान्प्र
स्तोष्यसि मूर्धा ते विपतिष्यन्वास्तोतारमुवाचोद्गातार्यो देवतोद्गीथमन्वायत्तातां चेद
वा इमं विभूतानि प्राणमेवाभिसंविशंति प्राणमभ्युज्जिह्वते सैषा देवता प्रस्तावमन्वायत्तातां चेद
विद्वान्प्रस्तोष्यो मूर्धा ते व्यपतिष्यत्तथोक्तस्य मयेत्यथ हैनमुद्गातोपससादोद्गातार्यो देवतोद्गीथम
न्वायत्तातां चेदविद्वानुद्गास्यसि मूर्धा ते विपतिष्यन्वास्तोतारमुवाचोद्गातार्यो देवतोद्गीथमन्वायत्तातां चेद
इति होवाच सर्वाणि ह्वा इमानि भूतान्यादित्यमुच्चैः संतं गायंति सैषा देवतोद्गीथमन्वायत्तातां चेद
क इतीरित इति च ॥ १० ॥ प्राणस्थविष्णुना सर्वे प्रसूयंते यतस्ततः ॥ प्रस्तावे देवता सस्यात्यस्तावस्तु जनि

र्यतः ॥ आदित्यसंस्थितो विष्णुर्यत्सदा सर्वगीतभुक् ॥ राजादौ गीतमप्यङ्गैर्भुक्ते गानस्य देवता ॥ उद्गीथदे-
 वता तस्मात्स एव पुरुषोत्तमः ॥ अन्त्येनैव जीवंति भूतान्येता निविष्णुना ॥ प्रतिहारदेवता तः स प्रतिहारो हि
 भोजनमिति च ॥ उच्चैः संतमुत्तमं संतम् ॥ ११ ॥ दलभपुत्रो बको मित्रयापुत्रार्थे स्वीकृतो ग्लाववत्तूष्णीं
 विद्वानुदगास्यो मूर्ध्नि तेष्वपि त्रिष्यत्तथोक्तस्य मयेत्यथैनं प्रतिहृत्तौ पससादप्रहृत्यै दिवता प्रतिहार
 मन्वायत्तातां चेदविद्वान्प्रतिहरिष्यसि मूर्ध्नि तेष्वपि त्रिष्यत्तथोक्तस्य मयेत्यथैनं प्रतिहृत्तौ पससादप्रहृत्यै दिवता प्रतिहार
 अमिति होवाच सर्वाणि ह वा इमानि भूतान्यत्र मेव प्रतिहरमाणा निजीवंति सैषा देवता प्रतिहारम
 न्वायत्तातां चेदविद्वान्प्रत्यहरिष्यो मूर्ध्नि तेष्वपि त्रिष्यत्तथोक्तस्य मयेति तथोक्तस्य मयेति ॥ ११ ॥
 अथातः शौव उद्गीथस्तद्वचको दालभ्यो ग्लावो वामैत्रेयः स्वाध्यायमुद्ववा जनस्मै श्वाध्वेतः प्रादुर्ब
 भूवतमन्ये श्वान उपसमेत्यो चुरञ्चनो भगवानागायत्वशनाया मवाइति तान्हो वाचैर्हवमा प्रातरुप
 समीयाते तितद्वचको दालभ्यो ग्लावो वामैत्रेयः प्रतिपाल्यां चकार ते ह्ययैवेदं च हिष्पवमानेन स्तो
 ष्यमाणाः सः श्रब्धाः सर्पतीत्येवमाससु पुस्ते हसमुपविश्य हिं चकुरोऽमदाः शमोऽपि वाः शमोऽपि वाः शमोऽपि वाः
 णः प्रजापतिः सविताऽअमिहाऽहरदन्तपतेऽअमिहाऽहराहरोमिति ॥ १२ ॥ अयं वावलोको ह्यव

स्थितत्वात्तया ग्लावैर्युक्तो ग्लावनामको जातः ॥ अत उगायथास्य निर्देशो गावतीत्यर्थः ॥ प्रसादार्थं वक्
 स्यापि वायुनोक्तः श्वरूपिणा ॥ शौवोद्गीथइति मोक्तो रुद्रादीनां श्वरूपिणाम् ॥ उपमितः पौर्णमास्यां शो
 वोद्गीथेन केरावः ॥ सर्वाभीष्टं ददातीति प्रातरित्याह मारुतः ॥ ओजशमोऽदिकं च वायुनोक्तं नुदनाः ॥
 वायुस्य विष्णुमुद्दिश्य हिं कृत्य प्रापुरीप्सितम् ॥ देवौ विष्णुश्च वायुश्च सर्वज्ञान्याक्तेषां णतु ॥ अणो वरुणी च

त्वात्सवितारौ प्रमृतिः ॥ प्रजानां चपतीतद्वल्कमादेव प्रकीर्तिनाविति च ॥ १२ ॥ हूयते चाग्निहोत्रादिर्हो
वकारस्त्वियंतः ॥ हेत्याश्चर्यवदायानि हेति वा सुखकृत्तः ॥ हायिकारस्ततो वायुरश्रेण्युक्तमनंतरम् ॥
आनंत्याश्चकारास्यसूर्याच्चंद्रस्येति ॥ सर्वसाम्यीप्यतो विष्णुरिहेतिकथितः सदा ॥ इंधनादग्निरीकार
उकारस्सूर्यउदितः ॥ नितरामाह्वयंत्येन मितोद्भो निहवः स्मृतः ॥ एतीत्येकार एवासौ ओहो धीयस्विष्टाः
मुराः ॥ उच्चत्वाद्धिष्णुरुः प्रोक्तो हूयंते स्मिन् यतोऽस्विष्टाः ॥ मुक्तावौ होयिनस्मात्सर्वदेवाः प्रकीर्तिताः ॥ हो

कारो वायुर्होयिकारश्चंद्रमा अथकार आत्मेहकारो अग्नीकार आदित्य उकारो निहव एकारो विश्वेदे
वा औहोयिकारः प्रजापतिर्हकारः प्राणः स्वरोऽनंयायावाग्विराडनिरुक्तस्योदशस्तोभः संचरोद्गु
ष्कारोऽगुग्धेस्मैवाद्गोहोचवानन्नादो भवति य एतामेव साध्नामुपनिषद्वेदोपनिषदं
वेद ॥ १३ ॥ श्रीमच्छांदोग्योपनिषदि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

तिनिश्चय उद्धितो निश्चयज्ञानतः सदा ॥ ब्रह्माहिकार इत्युक्तो वायुः प्राणः शरीरगः ॥ स्वेविष्णोरमयत्येनं
जीवं तस्मात्स्वरः स्मृतः ॥ ययिर्नित्यगतेर्वायुस्तद्वायायासरस्वती ॥ सैवान्देवताप्रोक्तायात्रा प्राणेन नीय
ते ॥ सर्ववागात्मिकाया तु श्रीर्विशेषेण राजनात् ॥ विराडुक्ता निरुक्तस्तु व्योमो नारायणस्तु यः ॥ आहूत
एव पातीति दुष्कार इति कीर्तितः ॥ दुर्बिल्या क्रियते यस्माद्दुष्कारस्तु जनार्दनः ॥ अनिरुक्तस्त्ववाच्यत्वा
त्परमः पुरुषो हरि रिति माहात्म्ये ॥ सम्यक्चरतीति स एव संचरः ॥ १३ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादा
चार्यविरचिते श्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥

हरिः ॐ समस्तस्य पूर्णस्य साधुत्वात्सामनाम्नो विष्णो रुपासनं साधु ॥ सारत्वेन मेयं यं साम ॥ सारत्वेन धार्यं सा
 ध्वित्वेक एवार्थः ॥ साधुत्वात्सामनामं सनं सस्तु गुणपूर्तिः ॥ समस्तं य उपामीत नारायणमनामयम् ॥ सर्वं
 साम्ना देवतेति समुक्तः साधुधर्मभा गितिसामं संहितायाम् ॥ १ ॥ नारायणख्य उद्गीथ उद्देश्यः प्रणवेन यत् ॥
 उद्गच्छंति यतोऽस्माद्वा सुदेवादिमूर्तयः ॥ प्रथमावनारूपत्वाद्वासुदेवः परः पुमान् ॥ प्रस्तावो निधनं चापि
 संकर्षण उदाहृतः ॥ संकर्षणो हि संहर्ता प्रद्युम्नः परमेश्वरः ॥ हिंकार इति संप्रोक्तो हीति स्मृष्टिरुदीर्यते ॥ प्रसि

समस्तस्य खलु साम्ना उपपासनं साधुयत्नवत्सामाधुतत्सामित्या चक्षते यदसाधुतदसामेति तदुता
 प्याहुः साम्नै नमुपागादिति साधुने नमुपागादित्येव तदाहुरसाम्नै नमुपागादित्यसाधुने नमुपागादि
 त्येव तदाहुरथो ताप्याहुः सामनो बनेति यत्सामाधुभवति साधुबनेत्येव तदाहुरसामनो बनेति यदसाधु
 भवत्यसाधुबनेत्येव तदाहुः सय एतदेवं विद्वान्त्सामाधुसामेत्युपास्तेभ्य आशो हयदेन साधवो धर्मा आ
 चगच्छेयु रुरुपचनमेयुः ॥ १ ॥ लोकपुं च विधयः सामोपासीत पृथिवी हिंकारोऽग्निः प्रस्तावो त्रिरिक्ष
 मुद्गीथ आदित्यः प्रतिहारो द्यौर्निधनमित्यूर्ध्वं च वाहते पुं द्यौर्हिंकार आदित्यः प्रस्तावो त्रिरिक्ष मुद्गी
 थोऽग्निः प्रतिहारः पृथिवी निधनं कल्पते हास्मै लोका ऊर्ध्वाश्चाहृता श्रय एतदेवं विद्वान् लोके पुं च वि
 द्भूता हि स्मृष्टिः स्यादतिरुद्धः परो विभुः ॥ प्रतिहार इति प्रोक्तः सहिकार्यैः प्विदं जगत् ॥ प्रतिप्रतिहरेन्नित्यं मूर्ति
 प्रतिहृते स्तथा ॥ ते पृथिव्यादिषु सदा तन्नामानः प्रतिष्ठिताः ॥ पृथिवीत्यादिशब्दा र्थास्ते हि मुख्यतर्दरि
 ताः ॥ तत्संबंधात्तदर्थत्वं पृथिव्यादेरमुख्यतः ॥ प्रथमा देवसंस्थादेः पृथिवीत्वमुदाहृतम् ॥ अग्नित्वम
 दनाच्चैव संतरीक्षणयोगतः ॥ अग्नावाद्यवधानस्य त्वं त्रिरिक्षमिति र्थेति ॥ आदानादायुषश्चैव स आदि
 त्य उदीरितः ॥ द्यौः क्रीडाकारणत्वाच्च तत्सर्वं हि परे हराविति च ॥ पंचात्मकं यो लोकेषु सदोपास्ते हरिं प

रम् ॥ ऊर्ध्वाधःसंस्थितास्तस्यपंचैवदशमूर्तयः ॥ मोक्षादिकमभीष्टयत्कल्पन्तेस्यसदैवहीतिच ॥ २ ॥
 पंचरूपंतुयोविष्णुपुरोवातादिषुस्थितम् ॥ उपास्तेष्टदृष्टिस्मैस्याद्वर्षयत्यस्यमुक्तिगान् ॥ सर्वभोगांश्चम
 गवान्पंचरूपीजनार्दनइतिच ॥ ३ ॥ अप्सुपंचविधोपासीयोनारायणवान्भवेत् ॥ नचास्यमृतिर
 प्सुस्यादप्सुपद्मगवान्हरिरितिच ॥ अप्सुस्थितनारायणवान्मुक्तोभवतीत्यर्थः ॥ अपःसुतइत्यप्सुर्मगवा
 धःसामोपास्ते ॥ २ ॥ दृष्टौपंचविधःसामोपासीतपुरोवातोहिंकारोभेधोजायतेसप्रस्तावोवर्ष
 तिसउद्गीथोविद्योतनेस्तनयतिसप्रतिहारउद्गूढातितन्निधनंवर्षतिहास्मैवर्षयतिहयएतदेवंवि
 द्वान्हृष्टौपंचविधःसामोपास्ते ॥ ३ ॥ सर्वास्वप्सुपंचविधःसामोपासीतमेधोयत्संप्लवनेस
 हिंकारोयद्वर्षतिसप्रस्तावोयाःप्राच्यःस्यंदंतेसउद्गीथोयाःप्रतीच्यःसप्रतिहारःसमुद्रोनिधनंनहा
 प्सुप्रैत्यप्सुमान्भवतियएतदेवंविद्वान्त्सर्वास्वप्सुपंचविधःसामोपास्ते ॥ ४ ॥ ऋतुपुपंच
 विधःसामोपासीतवसंतोहिंकारोग्रीष्मःप्रस्तावोवर्षयउद्गीथःशरत्प्रतिहारोहेमंतोनिधनंकल्पतेहा
 समाकृतवक्त्रनुमान्भवतियएतदेवंविद्वानृतुपुपंचविधःसामोपास्ते ॥ ५ ॥ पशुपुपंचविधःसामो
 त् ॥ दीर्घलोपेनाप्सुमानितिवा ॥ ४ ॥ हेमंतशिशिरयोरैक्येनपंचत्वम् ॥ ऋतुनामानमृतुगमृतुत्वादृतुना
 मकः ॥ इत्युपासीतयोविष्णुपंचात्मानमभ्युप्यहि ॥ मोक्षादीन्कल्पतेचास्यऋतुसंस्थोजनार्दनः ॥ रक्ष्य
 त्वात्तेनतद्वांश्चसैवस्याहुपासकइतिच ॥ वासस्यसुखकारित्वाद्वसंतःपुरुषोत्तमः ॥ नीरादेर्गणाद्धीष्णोव
 र्वणाद्वर्षउच्यते ॥ शंतीतीतिशस्त्रोक्तोहेमंतोहिमकारणादितिच ॥ ५ ॥ पालनात्सुखकारित्वात्पशुनामा
 जनार्दनः ॥ मुक्तस्तद्वान्भवत्येवपशुषपासकोहरेरितिच ॥ यज्ञेनांचनहेतुत्वादजस्थोभगवानजः ॥ अवि

स्थस्त्वविरवोक्तऊर्णयाशीततोवनात् ॥ गौश्वसद्गतिहेतुत्वादोस्थःसपुरुषोत्तमः ॥ अश्वश्चैवाशुगंतृत्वापु
रुषःपूर्तिहेतुतइतिच ॥ भवंतिहास्यपशवइतिप्रसिद्धपशवएव ॥ अजाइत्यादिबहुवचनंवद्गुरुपत्वाद्भगव
तः ॥ ६ ॥ परस्मादुत्तमंप्रोक्तंपरोइतिततःपरश्च ॥ परोवंपरंतस्मात्प्रोक्तंपारोवरीयकम् ॥ परोवरीयांस्येतानि
विष्णोरूपानिसर्वशः ॥ तेषांविशेषौनैवास्ति सदातानिसमानिहि ॥ अयुत्तमोत्तमान्येतान्यन्यस्मात्सर्व

पासीताजाहिंकारोवयःप्रस्तावोगावउद्गीथोश्वाःप्रतिहारःपुरुषोनिधनंभवंतिहास्यपशवःपशुमा
न्भवति यएतदेवंविद्वान्पशुपुपंचविधःसामोपास्ते ॥ ६ ॥ प्राणेपुपंचविधंपरोवरीयःसामोपासी
तप्राणोहिंकारोवाक्प्रस्तावश्चक्षुरुद्गीथःश्रोत्रंप्रतिहारोमनोनिधनंपरोवरीयांसिर्वैतानिपरोवरी
योहास्यभवतिपरोवरीयसोह्लोकान्जयति यएतदेवंविद्वान्प्राणेपुपंचविधंपरोवरीयःसामोपा
स्तइतितुपंचविधस्य ॥ ७ ॥ अथसप्तविधस्थवाचिसप्तविधःसामोपासीतयत्किंचवाचोद्भुमिति स
हिंकारोयत्प्रेतिसप्रस्तावोयदेतिसअभिर्द्युदितिसउद्गीथोयत्प्रतीतिसप्रतिहारोयदुपेतिसउपद्रवो
यच्चीतितन्निधनंदुग्धेस्मैवाग्दोहंयोवाचोदोहोन्नवानन्नादोभवति यएतदेवंविद्वान्वाचिसप्तविध
तोपित्वितिच ॥ प्राणोनेतृत्वतोविष्णुर्वाक्सर्ववचनात्सदा ॥ चक्षुश्चदर्शनान्नित्यंश्रोत्रंश्रवणहेतुतः ॥ मनो
मंतृत्वतश्चास्यस्येकएवतुपंचधेतिच ॥ परोवरीयोब्रह्मास्यभवतिसर्वापेक्षितदातृत्वात् ॥ ७ ॥ आदिःकल्पा
दिहेतुत्वात्क्रोडात्माकेशवःस्वयम् ॥ इटोपद्रवकर्तृत्वान्नरसिंहउपद्रवइतिच ॥ हुंकारसहितेवाक्धेप्रद्युम्नसु
सदास्थितः ॥ आकारयुक्तेवाराहोवासुदेवःप्रस्युते ॥ नारायणस्तथोद्युक्तेप्रतियुक्तेनिरुद्धकः ॥ उपयु
क्तेचसिंहश्चनीतिसंकर्षणस्तथा ॥ अभावेयावदेतेस्युस्तावत्तद्वैवतंस्मृतम् ॥ एवंसप्तविधंविष्णुंयउपास्तेस

दाविभुम् । वाङ्मनामाभगवांस्तस्यभवेत्सर्वार्थदोहकृदितिच ॥८॥ आदित्यस्थं परं विष्णुं ध्यायेदादित्यनाम
 कम् ॥ सप्तरूपसामचासौ स सर्वदासमरूपतः ॥ सर्वपां प्रतीत्येव दृष्टि साम्याच्च सामसः ॥ दृष्टि साम्यमंडल
 स्य विष्णुस्तस्य चकारणम् ॥ तस्मिन्निमानिभूतानि सर्वाण्येवाश्रितानि हि ॥ उदयायूषमेवासौ भवेत्प्रथुम्न
 नामकः ॥ पञ्चाधारस्तदात्मासौ वासुदेवस्तथोदयो ॥ आश्रयश्च नृणां तत्र ब्राह्मः संगेव तु सः ॥ तत्र पक्ष्याश्रयो
 विष्णुस्तथानारायणाभिधः ॥ मध्यं दिने स आधारे देवानां च ततः परम् ॥ अनिरुद्धः स आधारे गर्भस्थानां सैवे
 ऽसामोपास्ते ॥८॥ अथ खल्वमुमादित्य ऽसमविधं सामोपासीत सर्वदा स मस्तेन साममां प्रतिमां
 प्रतीतिं सर्वेण समस्तेन सामतस्मिन्निमानि सर्वाणि भूतान्यन्वायत्तानीति विद्यात्तस्य यत्पुरोदया
 त्स हिंकारस्तदस्य पशोन्वायत्तास्तस्मात्ते हि कुर्वीति हिंकारभाजिनो ह्येतस्य साम्नो यत्प्रथमोदि
 ते स प्रस्तावस्तदस्य मनुष्या अन्वायत्तास्तस्मात्ते प्रस्तुतिकाः प्रशः सामाः प्रस्तावभाजिनो
 ह्येतस्य साम्नो यत्संगवेलाया ऽस आदिस्तदस्य वधा ऽस्यन्वायत्तानि तस्मात्तान्यन्तरिक्षे नारं व
 णान्यादायात्मानं परिपतं त्यादिभाजी निश्चेतत्तस्य साम्नो यत्संप्रति मध्यं दिने स उद्गीथस्तदस्य दे
 वहि ॥ ततः परं नृसिंहाख्यः स आरण्याश्रयो मतः ॥ अथास्तमितवेलायां संसर्पणं दर्शितः ॥ आश्रयः सः पट्ट
 णां च सप्तात्मकमुपास्यतम् ॥ प्रामोति परमं स्थानं मुक्तः संसारसागरादिति च ॥ हिंकारनामानमाश्रितत्वा हि
 कुर्वीति ॥ प्रस्तावाश्रयत्वात्प्रस्तुतिकाः प्रारंभकाः ॥ प्रशंसाकाः माश्र ॥ प्रारंभावतारत्वात्प्रशंसादेव
 तात्वाच्च तस्य ॥ सर्वाधारत्वाद्ब्राह्मस्य तदाधारणां पक्षिणामनाधारेणैव गमनम् ॥ नारायणनामार्थत्वेन सर्व
 गुणपूर्वोपासनदेव सर्वोत्तमदेवाः ॥ इतरमूर्तीनामपि सर्वगुणपूर्वोपासनेनारायणोपासनमेव भवति ॥ स

वर्गणपूर्यर्थत्वान्नायणशब्दस्य ॥ अनिरुद्धाश्रयत्वाद्वर्माणोपितुःशरीरादन्यत्रप्रतिहताअपिनविनश्यं
ति ॥ वर्धतेचतत्रैव ॥ अन्यद्विभुक्तंजीर्यतएव ॥ धातागर्भंदाधतुतइतिचश्रुतिः ॥ धाताहिभगवाननिरु
द्धःविष्णुस्त्वष्टाप्रजापतिर्धाताइतिचतुर्भूयोऽस्त्युच्यते ॥ योनिक्लृप्तिर्वासुदेवाद्वृषंसंकर्षणाद्भवेत् ॥ आसेक
कर्मप्रभुश्चानिरुद्धाच्चधारणमितिच ॥ व्याप्तेर्विष्णुर्वासुदेवस्त्वष्टात्वेपोद्वितीयकः ॥ प्रजापतिःप्रजापा
तान्निषेकःपातनंततः ॥ प्रजापतिस्तुप्रभुश्चोधाताधारणकर्मतः ॥ अनिरुद्धइतिप्रोक्तःकृणारामौतथा

वाअन्वायत्तास्तस्मात्तेसत्तमाःप्राजापत्यानामुद्गीथभाजिनोऽस्यसामोथयदृध्वमध्यंदिना
त्प्रागपराह्लात्सप्रतिहारस्तदस्यगर्भाअन्वायत्तास्तस्मात्तेप्रतिहृतानावपद्यंतेप्रतिहारभाजिनो
ऽस्यसामोथयदृध्वमपराह्लात्प्रागस्तमयात्सउपद्रवस्तदस्यारण्याअन्वायत्तास्तस्मात्तेपुरुषं
दृष्ट्वाकक्षश्चअमित्युपद्रवंत्युपद्रवभाजिनोऽस्यसामोथयत्प्रथमास्तमितेनजिघ्रनंतदस्यपि
तरोन्वायत्तास्तस्मान्नाजिदधतिनिधनभाजिनोऽस्यसामोत्सुखंस्वल्बमुमादित्यस्समविधस्सा
मोपास्ते॥१॥अथखल्व्वात्मसंभ्रमतमित्युत्समविधस्सामोपासीतर्हिंकारइतिज्यक्षरंप्रस्तावइति

श्विनावितिच ॥ कक्षश्चभेनूसिंहस्यसदावस्थितिकारणात् ॥ द्रवंतिकक्षश्चाभ्यांतदक्षानोपरिक्षणा
त् ॥ मृगाभीतायतस्तेषांनृसिंहस्त्वाश्रयःसदा ॥ पितृणामाश्रयोयस्मासंकर्षणउदाहृतः ॥ अतस्ताम्र
तिपिंडादीन्निदधत्यज्ञकाअपि ॥ अन्यथातन्मृतानांतुकुतएवोपतिठनीतिच॥नरूपानांविशेषोस्तगुणतोना
मतोपिवा ॥ तथापितत्प्रियंनामनारायणइतिस्मह ॥ विशेषतःसमस्तानांभ्रांतस्यार्थएवतु ॥ विज्ञायतेग
णैःपूर्तिर्नामसाम्यंतदाथवेतिच ॥ नाम्नोनारायणारुघ्यस्यगणैःपूर्तिर्हिदेवताः ॥ विज्ञायार्थमुपास्यैवसर्वा

धिक्रममथापिरदतिच ॥ ९ ॥ यस्यान्यः सदृशो न। स्तिस्वरूपानि सप्तमिनिच ॥ स आत्मसंमितो विणारि।
 मृत्युरमृत्युतः ॥ प्रद्युम्नादिवरूपेण स विष्णुः सप्तमिनिच ॥ समा निता निसर्वाणि ज्ञानानां नद्वलैस्तथा ॥
 ज्ञानादिव्यवाची निच्यक्षराण्यपि सर्वशः ॥ हिंकारादीनि नामानि सर्वेषां अपि सर्वशः ॥ आदिनाम्नाः प्रकार
 स्तु यो ज्यः स्यात्प्रतिहारतः ॥ तेन च्यक्षरमेव स्यान्नामद्वयमपि प्रभोः ॥ उपद्रवे तु वः क्रोरो यद्यपि व्यतिरिच्य
 ते ॥ नामनारायणस्यैव सोपि क्षीराब्धि शायिनः ॥ व्यंजनस्थरसैरुत्तु सोपि ज्ञानादिवाचकः ॥ त्रिवर्णत्वा
 त्समः सोपि ज्ञानाद्यैः पुरुषोत्तमः ॥ वःकारार्थपरिज्ञानात्प्राप्योब्धि शयनः प्रभुः ॥ एकविंशार्णविज्ञानात्प्राप्यो
 च्यक्षरं तत्सममादिरिति द्यक्षरं प्रतिहारदतिच नुरक्षरं तत्तद्वैकं तत्सममुद्गीथ इति च्यक्षरमुपद्रव इति च
 नुरक्षरं त्रिभिस्त्रिभिः समंभवत्यक्षरमतिशिष्यते च्यक्षरं तत्समं निधनमिति च्यक्षरं तत्सममेव भवति ना
 निहैवैतानि द्वाविंशतिरक्षराण्येकाविंशत्यादित्यमामोत्येकाविंशोवा इतो सावादित्योद्वाविंशेन पर
 मादित्याज्जयति तच्चाकं तद्विशोकमामोतीहादित्यस्य जयं परोहस्यादित्यजयाज्जयो भवति य
 सौ सुखं मंडले ॥ स एव भगवान् विष्णुर्द्वाविंशदूषवान्यतः ॥ तान्येव स मरूपाणि विभिद्यंते त्रिधा त्रिधा ॥ एकः पयो
 ब्धि शयन इति द्वाविंशतिः प्रभोः ॥ प्रद्युम्नाद्यास्तु च त्वारो द्विषणमासेषु संस्थिताः ॥ त्रिंशस्त्रिंशः केशवाद्यावसं
 तादिषु पंचमः ॥ रूपद्वयं तु षष्ठस्य स्थितं मत्स्यादिपंचकम् ॥ तृतीयं पृथिवीसंस्थं जामदग्न्याख्यमेव तत् ॥ अंतरि
 क्षदुसूर्येषु सप्तमस्य त्रिधा तनुः ॥ रामः कृष्णः कल्किरिति तज्ज्ञानात्तान्यवाप्य च ॥ द्वाविंशेन पयोब्धिस्थं प्राप्य
 ते रूपमक्षरम् ॥ एतद्द्वाविंशं कं रूपं नाकं चासुखवर्जनात् ॥ पूर्णनिंदस्वरूपत्वाद् द्विशोकं शोकनाशनादिति सप्तमं
 हितायाम् ॥ प्रामोतीहादित्यस्य जयम् ॥ इह पृथिव्यादिषु स्थित भगवत्प्राप्यादित्यस्थ एव प्राप्यते ॥ ऐ

क्यात् ॥ परोहास्यादित्यजयाज्यभोभवति ॥ आदित्यस्थस्यादित्यनाम्नोभगवतःप्राप्त्यापरोजयोरूपो
तरप्राप्तिरपिभवति ॥ स्वरूपमेकंप्राप्तस्तुविष्णोःस्यात्सर्वरूपगः ॥ ऐक्यात्तथापिसंप्राप्तिर्बहूपास्यास्तु
खाधिकीतिच ॥ जयोनामप्राप्तिरेव ॥ धनजितेस्वर्जितेसत्राजितइत्यादिवत् ॥ केशबादिहूपेणलला
टाद्विषुस्थितेरितएकविंशदित्युच्यते ॥ चित्रादियोगदातृत्वान्मासानामास्वयंहरिः ॥ लोकःप्रकाशरूप

एतदेवंविद्वानात्मसंभितमनिष्टयुसप्तविधस्सामोपास्तेसामोपास्ते ॥ १० ॥ मनोर्हिंकारोवाक्
प्रस्तावश्चक्षुरुद्गीथःश्रोत्रंप्रतिहारःप्राणोनिधनमेतद्रायत्रंप्राणेषुप्रोतस्सयएवमेतद्रायत्रंप्राणेषु
प्रोतंवेदप्राणीभवतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यामहामनाः
स्यात्तद्व्रतम् ॥ ११ ॥ अभिमंथतिसर्हिंकारोधूमोजायतेसप्रस्तावोज्वलतिसउद्गीथोगाराभ
वंतिसप्रतिहारउपशाम्यतितन्निधनस्सशाम्यतितन्निधनमेतद्रथंतरमग्नौप्रोतस्सयएवमेतद्र
थंतरमग्नौप्रोतंवेदब्रह्मवर्चस्यन्नादोभवतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवति
महान्कीर्त्यानप्रत्यङ्गिमाचामेन्ननिष्ठीवेत्तद्व्रतम् ॥ १२ ॥ उपमंत्रयतेसर्हिंकारोज्ञापयतेसप्र

त्वादादित्यश्चादनादपामितिच ॥ १० ॥ प्राणसंस्थेहरोप्रोतंगायत्रंसामसर्वदा ॥ तद्वाचकंनियम्यंचेत्य
तःप्रोतमितीर्यते ॥ प्राणस्थविष्णोःसामीप्यात्तत्स्थमेतदितीर्यते ॥ क्वचिन्निर्देशसामीप्याद्विष्णोरेतदिती
र्यतइतिच ॥ प्राणस्थविष्णुलाल्यत्वात्पाणीत्येवाभिधीयते ॥ मोक्षस्तुसर्वमायुःस्यान्नित्यत्वाज्योक्सम
स्तविदितिच ॥ ११ ॥ मंथनादिस्थितंयस्तुतन्नामानंहरिपरम् ॥ तत्तत्क्रियैकहेतुत्वाद्योग्नौध्यायेज्जना
र्दनम् ॥ रथंतराश्रयंपंचरूपंसचविमुच्यतइतिच ॥ १२ ॥ मिथुनस्थंपंचरूपंध्यात्वैवपुरुषोत्तमम् ॥ अथ्या

गीचस्वभार्याणांमुच्यतेनात्रशशयइतिच ॥ मिथोनयतीतिमिथुनंभगवान् ॥ १३ ॥ आदित्यनाम्निपंचाम
स्तावःस्त्रियासहशेतेसउद्रीथःप्रनिस्त्रीसहशेतेसप्रतीहारःकालंगच्छतितञ्जिधनंपारंगच्छतित
ञ्जिधनमेतद्दामदेव्यंमिथुनेप्रोत ॥ सयएवमेतद्दामदेव्यंमिथुनेप्रोतवेदमिथुनीभवतिमिथुनान्मिथु
नात्प्रजायतेसर्वमायुरेतिज्योगीजीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यानकांचनपरिहरेत्त
द्भवतम् ॥ १३ ॥ उद्यन्धिकारउदितःप्रस्तावोमध्यंदिनउद्रीथोपराहःप्रतिहारोस्तंयञ्जिधनमेतद्द
हृदादित्येप्रोत ॥ सयएवमेतद्दहृदादित्येप्रोतवेदेजस्वयन्नादोभवतिसर्वमायुरेतिज्योगीजीवति
महान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यापतंतंननिदेत्तद्भवतम् ॥ १४ ॥ अत्राणिसंप्लवंतेसर्हिंकारो
मेघोजायतेसप्रस्तावोवर्षतिसउद्रीथोविद्योतेतेस्तनयतिसप्रतिहारउद्गृह्णातितञ्जिधनमेतद्द्वैरूपं
पर्जन्येप्रोत ॥ सयएवमेतद्द्वैरूपंपर्जन्येप्रोतवेदविरूपा ॥ सयशूनवरुंधेसर्वमायुरेतिज्यो
गीजीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यावर्षतंतंननिदेत्तद्भवतम् ॥ १५ ॥ वसंतोर्हिंकारोप्री
ष्मःप्रस्तावोवर्षाउद्रीथःशरत्यतिहारोहेमंतोनिधनमेतद्द्वैराजमृतुप्रोत ॥ सयएवमेतद्द्वैराजमृतुपु
प्रोतवेदविराजतिप्रजयापशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनसर्वमायुरेतिज्योगीजीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवति
महान्कीर्त्याचक्रतृन्निदेत्तद्भवतम् ॥ १६ ॥ पृथिवीर्हिंकारोतरिक्षंप्रस्तावोद्यौर्हिथोदिशःप्रति
हारःसमुद्रोनिधनमेताःशक्रयौलोकैषुप्रोताःसयएवमेताःशक्रयौलोकैषुप्रोतावेदलोकीभवतिस
र्वमायुरेतिज्योगीजीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यालोकान्निदेत्तद्भवतम् ॥ १७ ॥ अ
न्यभिथ्यातेजनादने ॥ पर्जन्यनाम्निचत्वरिख्येलोकाख्येषुसंज्ञके ॥ अंगाख्येदेवताख्येचसर्वाख्येषु

निष्ठितम् ॥ बृहदाद्यं च यो वेदमुच्यते नात्र संशयः ॥ समुद्रे कात्समुद्रस्तु देशनाद्विश उच्यते ॥ लोपकत्वाहो
 मचस्यात्तबोहूपरस्त्वगुच्यते ॥ मादनात्साररूपत्वान्मासोऽस्थित्वासनास्थिरमा॥ मदस्य जनना न्मज्जासोऽगमंति
 गतत्वतः ॥ वायुज्ञानात्तथायुध्वानक्षत्रं च स्वतंत्रतः ॥ चंद्रमाः परमानंदौ विद्यो ज्ञानरूपतः ॥ वयांसि व्ययना
 जार्हिकारो वयः प्रस्तावो गव उद्गीथो श्वाः प्रतिहारः पुरुषो निधनमेतारे वत्यः पशुपुप्रोताः सय एव मे
 तारे वत्यः पशुपुप्रोता वेदपशुमान्भवति सर्वमायुरेति ज्योर्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महा
 न्कीर्त्या पशुं च निदेत्तद्वत्तम् ॥ १८ ॥ लोभार्हिकारस्त्वक्प्रस्तावो मांस्समुद्गीथोऽस्थिप्रतिहारो मज्जानि
 धनमेतद्यज्ञायज्ञीयमंगेषु प्रोतं सय एव मेतद्यज्ञायज्ञीयमंगेषु प्रोतं श्वेदांगीभवति नांगेन विमूर्च्छं
 तिसर्वमायुरेति ज्योर्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान्कीर्त्या संवत्सरं मज्जोनाश्रीयात्तद्वत्तं म
 ज्जुनाश्रीयादिति वा ॥ १९ ॥ अमिर्हिकारो वायुः प्रस्ताव आदित्य उद्गीथो नक्षत्राणि प्रतिहारश्चंद्रमा
 निधनमेतद्राजं देवतासु प्रोतं सय एव मेतद्राजनं देवतासु प्रोतं वैदेतासामेव देवतानां स्रष्टो कता
 सार्द्धितांसायुज्यं गच्छति सर्वमायुरेति ज्योर्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान्कीर्त्या ब्रा
 ह्मणाश्च निदेत्तद्वत्तम् ॥ २० ॥ त्रयीविद्यार्हिकारस्त्वय इमे लोकाः सप्रस्तावोऽग्निर्वायुरादित्यः स
 उद्गीथो नक्षत्राणि वयांस्सिमरीचयः सप्रतिहारः सर्पांगधर्वाः पितरस्तन्निधनमेतत्सामसर्वस्मिन्प्रो
 तं सय एव मेतत्सामसर्वस्मिन्प्रोतं श्वेदसर्वं ह भवति ते देषश्चोकोया निपंचधा त्रीणि त्रीणि तेभ्यो
 ष्वैव बीत्याकाशस्तथोच्यते ॥ तत्रायनाद्वयः प्रोक्तो मरीचिर्भितरुक्त्वतः ॥ सर्पस्सर्पेण हेतुत्वाद्ब्रधवोऽगो धर
 त्वतः ॥ पिता ससृष्टिहेतुत्वात्सर्वपूर्णगुणत्वतः ॥ एतैर्नामभिरुद्दिष्टो भगवान्पुरुषोत्तम इति च ॥ यादृश्ये

बोन्नतिर्योग्यातरयाः सर्वात्मनाऽऽयतिः ॥ सर्वभावस्तु विज्ञेयोनतु सर्वस्वरूपतेति च ॥ न च सर्वस्वरूपता पुरुषार्थः ॥ नारकत्वादेरपि प्राप्तेः ॥ न चार्थतिरकरूपनायुक्ता ॥ प्रमाणाभावात् ॥ असनात्मिरूपत्वादस्मीत्युक्तः परोद्भूतिः ॥ तं सर्वइत्युपासीत पूर्णता सर्वतां स्थेतेति च ॥ सर्वमस्मीत्युत्तमपुरुषत्वे तेभ्यो न ज्यायः परमन्यदस्तीति ज्यायः परशब्दो व्यर्थः ॥ अन्यस्यैवाभावात् ॥ अतस्ततो न्यदस्तीतिसिद्धयः ॥ अतस्ततो न्यत्परमज्याय एव नास्ति ॥ ज्यायोलक्ष्मीर्विद्यते ॥ परमज्यायस्तु भगवानेवाजी वै कयांगीकारेयस्तद्वेदितच्छब्दोप्ययुक्तः ॥ तदा स्वात्मानं वेदेत्येव स्यात् ॥ न च प्रसिद्धभेदानुवादः ॥ श्रुतिं विना तत्स्वरूपस्यैवा सिद्धेस्तद्वेदस्यातिशयेनासिद्धिः ॥ ऐक्यईश्वरस्य स्वज्ञानमस्तीति न तद्रूपस्य जीवरयाज्ञानादिकं युज्यते ॥ औपाधिकभेदांगीकारेप्युपाधिरुभयोरैक्यादुभयोरप्यज्ञत्वं कुर्यात् ॥ उपाधिनिमित्तदोषाश्चोभयोरपि स्युः ॥ उपाधिसंबंधस्य समत्वात् ॥ उपाधिसंबंधस्यास्मिन्नन्यथा तस्मिन्नन्यथेति विशेषार्थमयमसाविति भेदस्योपाधि विना स्वत एवापेक्षितत्वात् ॥ अतः स्वतो भिन्नस्यैवोपाधिना विशेषो भवति ॥ यस्तु भिन्नः स्वतः स्वादितास्य भेदो ह्यबुद्धिनाम् ॥ उपाधिभिर्ज्ञाप्य एव न तु भेदं स्वयं सृजेत् ॥ उपाधिरप्यभिन्नस्य भेदं साधयितुं क्वचित् ॥ न क्षमः सिद्धभेदस्य ज्ञापकः स्यादबुद्धिनाम् ॥ आकाशा अप्यतस्त्वेतन्नता अप्कणादिव दिति ब्रह्मतर्कः ॥ अतो न जीवेशाभेदः ॥ न तु देवः स्वयं भूत्वा देवदेवं समर्चयेत् ॥ समानव्यवहारे हि न पूज्यः पूजको भवेदिति परमसंहितायाम् ॥ अन्यत्रोक्ते गतिरत्र नास्त्यणीयान् क्षतव्यं मणुप्रमाणात् ॥ योक्तान्येनैव सुज्ञानाय मेष्ठ ॥ अन्यदेवतद्विदितादथो अविदितादधि ॥ अन्यत्र धर्मद्वयत्राधर्मद्वयत्रास्मात्कृता कृतात् ॥ अन्यत्र भूताच्च भव्याच्च यत्तत्पश्यति तद्वद् ॥ नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानामेको बहूनां यो विदधातिका माम् ॥ यथोदकं शुद्धे शुद्धमासिकं

तादृगेवभवति ॥ इदंज्ञानमपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः ॥ सोश्रुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणाविपश्चिताः॥ आ
 धिपत्यसृतेचैवभोगेनविषयेणच ॥ आनंदादीनृतेमुक्तास्सर्वेतेब्रह्मणस्समाइत्यादेश्व ॥ प्रथुम्नादीनिह
 पाणित्रीणित्रीण्येवंपंचच ॥ ऋगादिस्थानभेदेननित्याभिन्नानिचेशनादितिसामसंहितायाम् ॥ दृष्ट
 वस्तुनोमिथ्यात्वांगीकारेचयुक्त्यपेक्षा ॥ नतुसत्यत्वे ॥ दृष्टस्यसत्यतायांतुयुक्तिर्बोऽयुक्तिरेववा ॥ भू
 षणंतस्यमिथ्यात्वेयुक्त्यभावोतिदूषणम् ॥ युक्तिश्चदोषएवस्याद्वलवन्मानवर्जितेतिब्रह्मतर्क ॥ नचशु
 न्यत्वमिथ्यात्वयोःकश्चिद्विशेषः ॥ तत्प्रमाणाभावात् ॥ अतःसत्यएवभेदः ॥ नचकदाचित्कस्या
 पिनासीदस्तिभविष्यतीतिबुद्ध्यभावेव्यावहारिकसत्यमित्यन्नास्माकंविरोधः ॥ तद्भावेचनशून्याद्विशेषः ॥
 सत्यमेनमनुविष्वेमदंतीत्यादिश्रुतेष्वसत्योभेदः ॥ प्रपंचोयदिविद्येतनिवर्तेतनसंशयः ॥ मायामात्रमि
 दंहेतमद्वैतंपरमार्थतः ॥ विकल्पोविनिवर्तेतकल्पितोयदिकेनचित् ॥ उपदेशादयंवादोज्ञातैर्द्वैतंनविद्य
 तइत्यादिश्रुतेष्व ॥ प्रपंचोभेदोयदिविद्येतभवेतउत्पद्येततर्हिनिवर्तेत ॥ अतो नजीवेश्वरादिभेदउ
 त्पद्यते ॥ किंतुनित्यएव ॥ अतोमाययाभगवत्प्रज्ञानेनमातंतंचमात्रम् ॥ भगवाआनातिरमतेचा
 स्मिन्भेदइति ॥ तच्चभगवद्रूपमद्वैतंपरमार्थोभगवांस्लद्रूपेणाद्वैतम् ॥ यदद्वैतनामोच्येततत्परमार्थभगवद्रूपे
 स्येत्यर्थः ॥ स्वगतभेदोभगवतिनास्तीत्युक्तम् ॥ नचकल्पनामात्रोभेदः ॥ यदिकेनचित्कल्पितोविकल्प
 स्तथापिनिवर्तेत ॥ तस्मादुपदेशादयमेववादः ॥ केनापितत्प्रासादेनविनाऽविज्ञातत्वादज्ञातोभगवांस्तद्रतो
 भेदोनविद्यतइतिजीवेश्वरगतोजीवेश्वथजीवजडात्मनोः ॥ जडेशयोर्जडेष्वेवंपंचभेदःप्रपंचकः॥प्रकटमो
 क्षहेतुत्वान्तज्ञानप्रेतिकथ्यते ॥ प्रकटपंचकत्वाद्व्याप्रपंचोयंप्रकीर्तितः ॥ यद्ययंसादिरेवस्यान्निवर्तेतकदा

चन ॥ ननिवर्ततेयतस्तेनानयंसाविर्भवेत्कचित् ॥ मायेतिविष्णुविज्ञानतन्मितत्वाच्चनकचित् ॥ भ्रांतत्व
मस्ययद्विष्णोर्नैवभ्रांतिःकथंचन ॥ रमतेचात्रयद्विष्णुर्नहिभ्रांतौरमेद्धरिः ॥ परमार्थेहरेनैवभेदोस्तिजडजी
ववत् ॥ यद्ययंकल्पितोभेदःकस्मान्नैवनिर्वर्तते ॥ तस्माद्भूतमधिष्याल्यभवादाल्यपराभिधाः ॥ तदन्येचैक
एवास्मिन्नोकाराल्येजमार्दने ॥ अज्ञातनामकेतस्मिन्भेदोस्तिकथंचनेतिब्रह्मतर्कः ॥ विदिःकादाचित्क
स्वरूपलाभइतिचधातुः ॥ भिद्येतेतिवद्विद्येतेतिशब्दः ॥ परमार्थतद्विद्विष्यतश्चक्षुरितिब्रह्मसम्प्रत्यर्थः ॥ पर
मार्थेद्वैताभावएवेत्यर्थः ॥ परमार्थःपरमात्माऽद्वैतइतिप्रथमार्थोवा ॥ नहिबिद्यमानंनिवर्ततइतिनियमः ॥
उत्पद्यमानंहिप्रायोनिवर्तते ॥ जीवेश्वरप्रकृत्यादिकबहुलं हिबिद्यमानंनिवर्तते ॥ नचकल्पितोविकल्पइति

नज्यायःपरमन्यदस्तिप्रस्तहेदसवेदसर्वःसर्वादिशोबल्लिमस्मैहरंति सर्वमस्मीत्युपासीततद्भूतं
ब्रूतम् ॥ २१ ॥ विनर्दितामोवृणोपशब्दमित्यमेरुद्वीथोऽनिरुक्तःप्रजापतेर्निरुक्तःसोमस्यमृदु
श्लक्ष्णंवायोःश्लक्ष्णंबलवर्दिद्रस्यकौंचंवृहस्पतेरपध्वांतवरुणस्यतान्सर्वनिर्वापसेवेतवारुणंवे
पक्षेकल्पितोयदीतियदिशब्दोयुज्यते ॥ कल्पितत्वंच्छुतेरभिप्रायोऽविद्यमानोयंप्रपंचोविनिवर्ततेक
ल्पितोविकल्पोविनिवर्ततइत्येवशब्दःस्यात् ॥ नतुनिवर्ततेति ॥ अतःसत्यतापरमिदंवाक्यंभेदस्य ॥ असत्य
मप्रतिष्ठतेजगदाहुरनीश्वरम् ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्यनष्टात्मानोपबुद्धयइतिनिर्दनाच्च ॥ विद्याऽऽत्मनिभिदाबो
धः ॥ जुष्टयदापश्यत्यन्यगीशमस्येत्यादिभेदज्ञानस्यप्रशंसनाच्च ॥ अतोसनान्मितत्वाच्चास्मीतिभगव
न्नामैवेतत् ॥ २१ ॥ सर्वदासमत्वात्सामगवात् ॥ तस्योद्धानप्रकारोविनिर्दिष्टवत्स्वरवन्मेघनर्दनवद्वा ॥ त
देवदणे ॥ सर्वोत्तमत्वात् ॥ विष्णोःस्वरोऽवषववन्मेघनातवदेववा ॥ स्त्रीपशुस्वरवद्वह्नेर्गीरीरोऽनुपमोवि

भोः ॥ ब्रह्मणस्त्वथसोमस्यसाक्षाद्गुणानिदवत् ॥ मृदुमेघस्वरोवायोरिन्द्रस्यस्तनयितुवत् ॥ बृहस्पतेः
 क्रौञ्चश्चरुणस्यतुविस्वरः ॥ एकस्यपादवर्षस्यस्वरोविष्णोरुदाहृतः ॥ वायोर्विशतिवर्षस्यब्रह्मणस्तुतदंत
 रेतिच ॥ गायेदैतैःस्वरैस्तस्माद्यथाशक्तिनविस्वरम् ॥ अधिकारीसदौद्वात्रेमुख्यतःप्राणएवयत् ॥ अतोमोक्षा
 विदानेसदेवादीनांक्षमोभवेत् ॥ अन्येषांसददातीहमद्भुद्विस्थइतिस्मृतिः ॥ कार्याहिनान्यथाकुर्यादिवमंता
 न्यथाभवेत् ॥ देवानांमोक्षदानादौनहिमानुषर्द्धश्वरः ॥ अतःप्राणोहृदिस्थोभेददातीतिस्मृतिर्भवेत् ॥ संकल्पो
 स्यादिकर्ताचप्राणएवयतःसदा ॥ आगायानीतियुज्येतस्मात्तस्मिन्हिमुख्यतः ॥ आत्मेतिभगवान्विष्णुः

ववर्जयेदमृतत्वंदेवभ्यआगायानीत्यागायेत्स्वधांपितृभ्यअशांमनुष्येभ्यस्तृणोदकंपशुभ्यः
 स्वर्गलोकंयजमानायान्नमात्मनअगायानीत्येतानिमनसाध्यायन्नप्रमत्तःस्तुवीतसर्वैस्वराइंद्र
 स्यात्मानःसर्वऊष्माणःप्रजापतेरात्मानःसर्वस्पर्शामृत्योरात्मानस्तंयदिस्वरेषूपालभेतेंद्रंशरणंप्र
 जोभूवंसत्वाप्रतिद्रक्ष्यतीत्येनंब्रूयादथयद्येनमूष्मसूपालभेतप्रजापतिंशरणंप्रजोभूवंसत्वाप्र
 तिपेक्ष्यतीत्येनंब्रूयादथयद्येनस्पर्शेषूपालभेतमृत्युंशरणंप्रजोभूवंसत्वाप्रतिपेक्ष्यतीत्येनंब्रू

प्राणस्थःपुरुषोत्तमः ॥ तस्माअन्नंक्षयंतस्तुप्राणस्यान्नभुजिर्भवेत् ॥ प्राणस्याप्यमृतत्वंहिमुख्यमेवफलं
 यतःदेवानिभावतोविष्णोर्नामृतत्वंक्वादिमत् ॥ इंद्रेबलंददानीतिस्वरान्धोपबलात्मकान् ॥ ब्रूयादयस्तानिर
 स्तानूष्मणःस्पर्शानपि ॥ समस्तान्बलदानार्थमिद्रेचैवप्रजापतेः ॥ विष्णोःस्वात्मानमेवाहमप्येष्टमृत्युर्वज्रं
 ताप् ॥ मोक्षयोग्यान्कारिष्यामीत्येवंप्राणएवतु ॥ कुर्यादिदंयस्तुमस्तुप्राणएवेदृशःक्षमः ॥ करोती
 तिस्मैरेष्टित्यंनान्यथातु कथंचन ॥ देवावमंताहितमोयात्यसंशयतोयतः ॥ अतर्दंद्रप्रजापाल्यंविष्णुंमृत्युं

चसर्वदा ॥ शरणंगतोहमिति च ध्यायेत्सर्वत्र सर्वदा ॥ ऐश्वर्यादिद्रव्यमातुवायुः स्वरपतिः सदा ॥ ऊष्माधि-
 पत्तुभगवाच्चिण्णेष्वेव प्रजापतिः ॥ मृत्युनामा तु संहाराद्बुद्धः स्पर्शाधिपः स्मृतः ॥ मानुषाणां तु शरणमिदं तेषां
 तु वायुतः ॥ वायोऽस्तु बलदानाद्यं भोक्षदानादिकं हरेः ॥ यस्माद्वायुपदे योग्यावहवस्विद्रवनामकाः ॥
 अतर्द्देद्रदानीति स्मृतिः प्राणस्य युज्यत इति सामं हितायाम् ॥ सर्वोपद्रवकर्तृणामसुराणां कुबुद्धिनाम् ॥
 उपालंभे कृतं युक्तं विष्णुस्त्वां प्रतिपेक्ष्यति ॥ रुद्रस्त्वां धृष्यतीत्यादिनान्यथा तु कथंचनेति च ॥ मृत्यो-
 रसकाशादात्मानं परिहराणीति ॥ ब्रह्मा प्रजापतिश्चेति विष्णुरन्यं प्रबोधयन् ॥ तथेन्द्रनामा वायुश्च परेषां
 यात्सर्वस्वराघोषवंतो बलवंतो वक्तव्या इंद्रे बलं ददानीति सर्वं ऊष्माणो ग्रस्ता निरस्ता विवृता वक्त-
 व्याः प्रजापतेरात्मानं परिददानीति सर्वं स्पर्शालेशेनानभिहिता वक्तव्या मृत्योरात्मानं परिहराणी-
 ति ॥ २२ ॥ त्रयोधर्मस्कंधायज्ञोऽप्ययं न दानमिति प्रथमस्तप एव द्वितीयो ब्रह्मचार्यचार्यकुलवा-
 सी तृतीयोऽत्यंतमात्मानमाचार्यकुले वसादयन्सर्व एते पुण्यलोका भवंति ब्रह्मसंस्थो मृतत्वमेति
 बोधकोयदेति च ॥ बृंहयति प्रजाः पाति इंद्रातीति व्युत्पत्तिभिः ॥ २२ ॥ सर्वधर्मैः पुण्यलोको ब्रह्मज्ञाना-
 द्विमुच्यते ॥ ॐकारो ब्रह्मणो नाम सर्ववागत्मकश्च सः ॥ तद्वाख्यात्वात्सर्ववाचां सर्ववागत्मता भवेत् ॥ इदं तु
 प्रस्तुतत्वात्सर्वं चाप्यर्थपूर्णतः ॥ सर्वशब्दान्वितत्वाच्च न लिङ्गव्यत्ययो भवेत् ॥ आधिक्यं चैव सर्वत्वं प्रस्तु-
 तंतद्यथेति तदिति च ॥ अकाराद्याः क्रमेणैव भूरादेः साररूपिणः ॥ अस्मादयं सार इति ज्ञानमेवाभितापनम् ॥
 संप्रसावश्च तद्बुद्धिर्ब्रह्मणः परमस्य हि ॥ नित्यज्ञानोपि भगवान्कीड्याचीकृपयदा ॥ तदा भितापशब्दो
 यं वर्तते परमात्मनीति च ॥ तपःशब्देनैव यतिधर्मश्चोक्तः ॥ सर्वेषामश्रमस्थानामज्ञानां पुण्यलोकता ॥

अपरोक्षदृशांविणोरमृतत्वंनचान्यथेतिच ॥ यज्ञाध्ययनदानैस्तुष्टीस्यात्सोमलोकगः ॥ यतयस्त
पसामूर्धैचत्वारोपिविशेषतः ॥ गच्छंति तपसैवर्षीयवनस्थाब्रह्मचारिणः ॥ नैष्ठिकावालखिल्यांश्वगुरु
शुश्रूषयैवतु ॥ यदिपश्यंत्येतएवसाक्षाद्देवंजनार्दनम् ॥ अमृतत्वंतदायांतिनान्यथातुक्त्येनेतिच ॥ नच
संन्यासमात्रेणामृतत्वम् ॥ तमेवंविद्वानमृतदहभवतिनान्यःपथाअयनाग्रविद्यतदतिश्रुतेः ॥ विद्यैवतुनिर्धा
रणादितिभगवद्वचनम् ॥ नरोधयनिर्माधर्मोनसांख्ययोगउद्धव ॥ नस्वाध्यायस्तपस्त्यागोनेष्टापूर्तनदक्षिणे
तिच ॥ नचसंन्यसनादेवसिद्धिसमधिगच्छतीतिच ॥ तस्यपुत्रादायमुपयंतीत्यादिगृहस्थादीनामपिज्ञा

प्रजापनिर्लोकानभ्यतपत्तेभ्योभितसेभ्यस्त्रयीविद्यासंप्राप्तवत्तामभ्यनपत्तस्थाअभितसाया
एतान्यक्षराणिसंप्राप्तवंतभृभुवःस्वरितितान्यभ्यनपत्तेभ्योभितसेभ्यओंकारःसंप्राप्तवत्तथा
शंकुनासर्वाणिपणानिसंतृणान्येवमेतेनौकरेणसर्वावाक्संतृणोंकारएवेदस्सर्वमोंकारएवेद
सर्वम् ॥ २३ ॥ ब्रह्मवादिनोवदंतियद्वदूनांप्रातःसवनरुद्राणांमाध्यंदिनस्सवनमादित्यानां
विश्वेषांदिवानांचतृतीयसवनंक्वर्तंहियजमानस्यलोकइतिसयस्त्वनविद्यात्कथंकुर्यादथविद्वान्कु
निनांमोक्षःप्रतीयते ॥ सर्ववर्णाश्रमाणांचज्ञानान्मोक्षोविनिश्चितः ॥ अंत्यानांस्थावराणांवातथापियति
रुत्तमः ॥ ज्ञानद्वारोयतो न्यासोविशेषेणभविष्यतीतिच ॥ वेदांतविज्ञानसुनिश्चिताश्र्यसंन्यासयोगाद्य
तयश्शुद्धसत्त्वाइतिच ॥ २३ ॥ वसुरुद्रादिनेयपुविश्वेषुस्थितमीश्वरम् ॥ तन्नामानंहरिमंत्रैर्लोकद्वारादि
भिःप्रभुम् ॥ प्रार्थयित्वादिवत्त्वज्ञोज्ञोमोक्षंभ्रामुयात्तथा ॥ यजमानोनान्यथातुल्लोकोस्यप्राप्यतेवरः ॥
राजनंपृथिवीलोकैराज्यमित्युच्येतेबुधैः ॥ विराज्यमंतरिक्षे तुस्वाराज्यंस्वर्गंभवेत् ॥ एतेषुमोक्षोपिभ

वेन्मानुषाणां विशेषिणाम् ॥ श्वेतद्वीपं तथा गत्वा दृष्ट्वा विष्णुं चेततः ॥ अनुज्ञाताः प्रभोदंते निर्दुःखास्तु धरा
 दिष्विति च ॥ यो देवानां नाम धाएक एवेति श्रुते श्रभगवत एव स्वस्वादिनामानि ॥ त्रैविद्यामांसो मपाः पूतपापा
 यज्ञैरिह स्वास्वर्गतिं प्रार्थयन्त इति वचनञ्च भगवानेव प्रार्थयः ॥ भगवत्स्वरूपस्य सम्यगपरिज्ञानाद्वागाच्चेनेषा
 मन्तवफलत्वम् ॥ ननु मामभिजानंति तत्त्वेनानन्द्यवन्ति ॥ गतागतं कामकामालभन्त इति वचनात् ॥ स
 र्यापुरा प्रातर्नुवाकस्योपकरणाजघनेन गार्हपत्यस्योदङ्मुख उपविश्य सवासवः सामाभिगायति
 लोके कद्धारमपावार्णोऽपश्ये मत्वा वयः आ आ आ आहुं आ आ आज्याशयोऽ आ आ आ आ इ
 त्यथ जुहोति नमोऽग्रे येषु धीवीक्षिते लोकक्षिते लोकमेयजमानाय विदेष्वयजमानस्य लोक एताऽ
 सम्यत्र यजमानः परस्तादायुषः स्वाहापजहि परिधमित्युक्तोऽतिष्ठति स्मैव सवः प्रातः सवनं सं
 प्रयच्छंति पुरा माध्वं दिनस्य सवनस्योपाकरणाजघनेनाग्नीध्रीयस्योदङ्मुख उपविश्य सरोद्रं
 सामाभिगायति लोके कद्धारमपावार्णोऽपश्ये मत्वा वयं विरा आ आ आ आहुं आ आ आज्याशयोऽ
 आ आ इत्यथ जुहोति नमो वायवे नरिक्षाक्षिते लोकक्षिते लोकमेयजमानाय विदेष्वयजमानस्य
 लोक एताऽ सम्यत्र यजमानः परस्तादायुषः स्वाहापजहि परिधमित्युक्तोऽतिष्ठति स्मैव सवः प्रातः सवः
 र्वोत्तमत्वस्याज्ञानाद्विणोर्धन्तमो भवेत् ॥ तद्व्यात्किमुक्तव्यं ब्रह्मादिद्वेषतोऽपि वा ॥ तारम्यापरिज्ञाना
 दनुत्थानं तमो भवेत् ॥ अपराधकृतस्तेषां निरर्थं त्वेव गच्छति ॥ पूजाया अकृते स्तेषां न वर्णो पुजनिर्भवेत् ॥
 सम्यक्कर्मानुष्ठानात्स्वर्गनैवोपगच्छति ॥ अपरोक्षदृशैरन्यान्मोक्षनैवोपगच्छतीति च ॥ पूर्वपूर्वगुणैर्दोषा
 नशक्ता उत्तरोत्तराः ॥ स्थानद्वयोत्तरे शक्ता मोक्षो नानपरोक्षिणः ॥ विरुद्धरागिणैर्विषयपरोक्षदृशिर्भवेत् ॥

यावद्भागविनाशः स्याद्विरक्तो भक्तिः संयुतः ॥ सर्वदेवा प्रमत्तश्च पश्येदेव हरिं परम् ॥ अविस्मृतिस्तदा विणो र-
 न्यथा ज्ञानवर्जनम् ॥ शास्त्राभ्यासः सदोद्योगोच्छ्रवणाच्च विचारतः ॥ निषिद्धकर्मणा त्यागः स्वधर्मस्य कृ-
 तिः सदा ॥ अप्रमाद इति प्रोक्तः शास्त्रवेदास्तु पंच च ॥ भारतं पंचरात्रं च मूलरामायणं तथा ॥ पुराणं भागवतं
 चैव पंचमो वेद उच्यत इति च ॥ त्रिलोकप्रामि परिघास्त्रयः संति सनातनाः ॥ तेषामभ्यासि गोविण्णरपहंता
 दिनः सवनः संप्रयच्छति पुरातृतीय सवनस्योपाकरणाज्जवनेनाह्वनीयस्योदङ्मुख उपविश्य स-
 आदित्यः सवैश्वदेवः सामाभिगायति त्लोऽश्वे कद्दारमपावर्णः पश्येत्सत्वावयः स्वारा आआआ
 आहुं आआआज्याः योऽश्वे आआइत्यादित्यमथ वैश्वदेवं लोकद्धारमपाऽऽवर्णः पश्येत्सत्वावयः
 साम्रा आआआहुं आआआज्याः योऽश्वे आआइत्यथ जुहोति नम आदित्येभ्यश्च विश्वेभ्य-
 श्च देवेभ्यो दिवि विश्व्यो लोकश्चिद्भ्यो लोकं मेयजमानाय विदते पवैयजमानस्य लोक एताऽस्म्यत्र
 यजमानः परस्नादायुषः स्वाहा पहन परिचमित्युच्छोत्तिष्ठति तस्मा आदित्याश्च विश्वे च देवास्तृ-
 तीय सवनः संप्रयच्छंत्येपहवैयज्ञस्य मात्रां विदय एवं वेद एव वेद ॥ २४ ॥ ७३ ॥ इति श्रीमच्छां-
 दो ग्योपनिषदि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥

स्मृतो भवेत् ॥ मृतः संसुख भोगाय यत्र गच्छति तत्र ह ॥ एकैकः परिधो भेस्याद्वेते तस्मिन् विष्णुना ॥ यज-
 मानः पृथिव्या दिलोकां भोगाय याति हीति च ॥ यस्मान्नि यज्ञमातारं यज्ञमात्रा हरिस्तु सः ॥ तमेवं वेत्ति यो भ-
 क्तो याति स्वर्गमुक्तिमेव चेति च ॥ २४ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थ भगवत्पादाचार्य विरचिते श्रीमच्छांदोग्योपनि-
 षद्भाष्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

हरिः ॐ ॥ य आदित्यगंतो विष्णुः स एव मधुनामकः ॥ मदधिर्मध्वितिप्रोक्तो मदः सुखमिहोच्यते ॥ अदत्या
धिक्यमुद्विष्टं मज्जानत निरुच्यते ॥ तद्वत्तातरि रुद्विष्टातेनानुभवदर्शितः ॥ अधिको नु भवो यस्य सर्वस्मादीप्ति
तादृषि ॥ सोयं मद इति प्रोक्तः सर्वहि सुखसाधनम् ॥ तत्पूर्वमधुनामास्यात्तृतीयोति शयार्थकः ॥ देवानामु
पजीव्यत्वात्सदेवमधुनामकः ॥ आदित्वादाततत्वाच्च ज्ञानरूपत्वतस्तथा ॥ आदित्य इति संप्रोक्तः प्रसिद्ध
मधुवच्चसः ॥ तिरो वंशादिसंयुक्तो बुनाम्नी च युसंस्थिता ॥ प्रकाशादिगुणैः श्रीस्तुवायोराश्वयरूपतः ॥

असौ वा आदित्यो देवमधुतस्य द्यौरैव तिरश्चीनवंशोतिरक्षमपूपो मरीचयः पुत्रास्तस्य ये प्राश्नो
रश्मयस्ता एवा स्य प्राच्यो मधुना ड्य कच एव मधुक्रतः कवेद एव पुण्यं ता अमृता आपस्ता वा एता
कच एत मृगवेदमभ्यतपस्तस्यामितसस्य यशस्ते जइंद्रियवीर्यमन्नाद्यशसो जायत ब्रक्षरत्त
दादित्यमभितो श्रयत्तद्दा एतद्यदेतदादित्यस्य रोहितरूपम् ॥ १ ॥ अथ ये स्य दक्षिणारश्मय
स्ता एवास्य दक्षिणामधुना ड्यो यजूर्ण्येव मधुक्रतो यजुर्वेद एव पुण्यं ता अमृता आपस्ता निवा
तानियजूर्ण्येतं यजुर्वेदमभ्यतपस्तस्यामितसस्य यशस्ते जइंद्रियवीर्यमन्नाद्यशसो जायत

तिरो वंश इति प्रोक्तो मध्वपूपस्तुमारुतः ॥ तस्मिन्सन्निहितो विष्णुर्विशेषेण यतः सदा ॥ सौतिरक्षमिति प्रोक्तः
स्वांतस्सम्यग्यरीक्षणात् ॥ अंतरिक्षस्थितश्चासौ वस्त्राद्यामधुकारिणः ॥ तपुत्रास्तु मरीच्यायास्सूर्यरश्मि
षु संस्थिताः ॥ तिर्यक्स्थित्वा वशे कुर्यादस्मादेव रमा हरिम् ॥ भक्त्यैवातस्तिरो वंशस्तिर्यक्त्वंप्रणतिः स्थ
ता ॥ तिर्यक्स्थित्वा स्वसंस्थं तु वशीकुर्याद्यतस्ततः ॥ वंशस्तिरश्चीनो न्योपियस्मिन्नाप्यमुपस्थितम् ॥
सोपप्राप्यो भगवान्मध्वाज्यादिप्रसिद्धगम् ॥ प्राच्यरश्मिषु संस्थस्तुरतिरो वंशानरूपतः ॥ प्राच्यरश्मिरिति

प्रोक्तोवासुदेवाभिधोहरिः ॥ एतद्विनानालमितिनाडीत्यंशउदाहृतः ॥ स्वरूपांशैर्विनाप्राप्तुंनालंहिप्रापितां
 शिनम् ॥ ऋग्वेदमनिनश्चैववह्न्याद्यावसवस्तृचः ॥ अर्च्यत्वात्पथमंचैवविशेषाद्यज्ञेदेवताः ॥ इन्द्राद्याय
 जुरुद्धिरुद्रादंद्रसखायतः ॥ इन्द्रशब्दोदितोवायुः सयाज्यः सोमभुक्पुरः ॥ सहिशंकरपूर्वाणिरुद्राणामुख्य
 एवच ॥ सामनामानआदित्यामासशः समभोगतः ॥ इन्द्रोवरुणउद्दिटोयज्ञेषुव्रियतेयतः ॥ आदित्यानामधि
 पतिः सहिविष्णुनियोजितः ॥ विष्णुस्तूपास्यरूपत्वान्नोपासकगणेषुतः ॥ इतिहासपुराणानांसोमाद्याअ
 भिमनिनः ॥ अथर्वीगिरिसांचैवाप्यथर्वीगिरिनामकाः ॥ अधरंवर्तयेयुस्तेष्टमंगरसास्तथा ॥ मनस्त्वा
 तच्चाक्षरत्तदादित्यमभितोश्रयत्तद्वाएतद्यदेतदादित्यस्यशुक्लरूपम् ॥ २ ॥ अथयेस्यप्रत्यश्चो
 रश्मयस्ताएवास्यप्रतीच्योमधुनाड्यः सामान्येवमधुक्रतः सामवेदएवपुण्यंताअमृताआपस्ता
 निवाएतानिसामान्येतः सामवेदमभ्यतपस्तस्याभितसस्यशस्तेजइंद्रियंवीर्यमन्नाद्यश्रसो
 जायततद्वाक्षरत्तदादित्यमभितोश्रयत्तद्वाएतद्यदेतदादित्यस्यकृष्णरूपम् ॥ ३ ॥ अथये
 स्योदश्चोरश्मयस्ताएवास्योदीच्योमधुनाड्योथर्वीगिरिसएवमधुक्रतइतिहासपुराणपुण्यंताअ
 त्याणरूपत्वादथर्वीगिरिसस्ततः ॥ गुह्यदेशाब्रह्मपदेयेयोग्याब्रह्मणासह ॥ सर्वगुह्योपदेष्टारः सर्वेषांगुगोहि
 ते ॥ ब्रह्मेतिसर्ववेदानानामानंतत्त्वतः स्मृतम् ॥ ऋग्वेदादींस्तुतेदेवाअप्याद्याः संव्यचारयत् ॥ मधुब्रह्मस्य
 क्तिकृत्त्वान्तैमधुक्रतः स्मृताः ॥ ज्ञानपोषकरत्वात्तुवेदाः पुष्पाभिधाः स्मृताः ॥ अन्यत्रमधुक्रतोपानित्य
 त्वादमृताश्रयाः ॥ वेदवाचः सुरैः पेयाभोग्यत्वादापदरिताः ॥ वेदपानंविचारश्चश्रवणंपाठएवच ॥ देवै
 र्विचारितेभ्यश्चवेदेभ्योव्यक्ततांगतः ॥ ज्ञानानंदस्वरूपत्वाद्यशस्तेजः स्वरूपकः ॥ इंद्रियंपरमैश्वर्याद्वीथरूप

श्वसर्वदा ॥ सर्वानुपहशक्तिवादनार्थो बलरूपतः ॥ रसनामाचभगवान्संस्थितः सूर्यमंडले ॥ व्यक्षरद्धर्म
 मोक्षादीन् देवानां भगवान्हरिः ॥ ऋक्प्रोक्तो लोहिताकारो वासुदेवः परशुमान् ॥ स एव सूर्यलोहित्ये प्राच्यर
 क्षिमपुसंस्थितः ॥ संकर्षणः शुक्लवर्णो यजुर्वेदो दितः प्रभुः ॥ शुक्लवर्णो च सूर्यस्य दक्षरश्मिपुसंस्थितः ॥ प्रद्युम्नः
 श्यामवर्णस्तु सामवेदो दितः प्रभुः ॥ प्रत्यग्रश्मिपुसूर्यस्य श्यामवर्णोऽपि च स्थितः ॥ अनिरुद्धः सुनीलश्च दितिहा
 सपुराणयोः ॥ अथर्ववेदोऽक्तस्सन्नुदग्रश्मिपुसंस्थितः ॥ सुकृष्णोऽसूर्यरूपे च मध्येनारायणः प्रभुः ॥ ऊर्ध्वर
 मृता आपस्तेवा एते वा एते र्वागिरस एतदितिहासपुराणमभ्यनतपश्चतस्र्याभितसस्य यशस्ते जइ
 द्वियं वीर्यमन्नाद्यश्रसो जायत तद्व्यक्षरत्तदादित्यमभितो श्रयत्तद्वा एतद्व्यदेतदादित्यस्य परः कृ
 णश्चरूपम् ॥ ४ ॥ अथ ये स्योर्ध्वारश्मयस्ता एवा स्योर्ध्वामधुना द्यो गुह्या एवादेशां मधुक्रु
 तो ब्रह्मैव पुण्यं ता अमृता आपस्तेवा एते गुह्या ओदेशा एतद्ब्रह्माभ्यनतपश्चतस्र्याभितसस्य यशस्ते
 जइ द्वियं वीर्यमन्नाद्यश्रसो जायत तद्व्यक्षरत्तदादित्यमभितो श्रयत्तद्वा एतद्व्यदेतदादित्यस्य म
 ध्येक्षो भनद्वतेवा एते रसानाश्रसा वेदा हिरसास्ते पांमे ते रसास्ता निवा एतान्यमृतानां ममृतानि वे
 दा ह्यमृतास्ते पांमे तान्यमृतानि ॥ ५ ॥ तद्यत्पथमममृतं तद्वसव उपजीवं यि यिना मुखेन नैवेदा
 शिमपुसंस्थश्च प्रोधादित्यस्य प्रभुः ॥ महामरीचिपुंजेन चलती वाचलोपि सन् ॥ सवाच्यः सर्ववेदानो भवंपंचा
 त्मको हरिः ॥ वेदानां सारभूतो सौ वेदानां नित्यताप्रदः ॥ अतो मृतानां मृतो रसानां रस एव चेति सामसंहिता
 याम् ॥ नचाचेतनमात्रमुपासितं पुरुषार्थप्रदानशक्तम् ॥ ज्येष्ठाय पुत्राय पिता ब्रह्म प्रब्रूयादिति वाक्यशेषो
 ष्चैतद्वगम्यते य एतां ब्रह्मोपनिषद्वेदेति च ॥ कथंचाचेतनोपासनं ब्रह्मादिप्रदं भवति ॥ न वैतन्नवि

म्लोचो नोदियाय कदाचन ॥ सकृद्विवाहैवास्मै भवतीत्यादि च मुक्तस्यैव मुख्यतो युज्यते ॥ यशस्तेजं द्वि-
 यवीर्यान्नाद्यरसत्वं च भगवंतं विना कस्य मुख्यतो युज्यते ॥ तस्य नाम महद्यशः ॥ ऐश्वर्यस्य समस्य वी-
 र्यस्य यशः श्रियः ॥ ज्ञान विज्ञानयोश्चैव वषण्णां भगदतीरणा ॥ रसो वै सः ॥ सुखात्मकं पद्भुण
 विषहं परं हृदि स्थितं ब्रह्म निरंजनं स्वरूक् ॥ ऐश्वर्यवैराग्यशो विबोधवीर्यश्रिया पूर्णमहं प्रपद्ये ॥ अहं त-
 ते जोरं शमी नारायणं पुरुषमित्यादेश्य ॥ ध्येयः सदा सवितु मंडलमध्यवर्ती नारायण इति च ॥ न चाचेतन-
 स्यैश्वर्यादिरूपत्वं युज्यते ॥ ज्ञानात्मको भगवानैश्वर्यात्मको भगवान् यशः कथात्मको भगवानिति च श्रुतिः ॥
 सर्ववेदान्तप्रत्ययं चोदनाद्यविशेषादिति सर्ववेदप्रतिपाद्यत्वं भगवत उक्तं भगवता ॥ सर्वनामास च विश्वरूपः
 प्रसीदतां ब्रह्म महाविभूतिरिति च ॥ सर्ववेदाय तपदमामनंति ॥ तावा एताः सर्वा क्रुचः सर्ववेदाः सर्वे घोषा एके
 वव्याहृतिः प्राण एव ॥ वेदे रामायणे चैव पुराणे चैव भगवत उक्तं भगवता ॥ आदावलेचमभ्ये च विष्णुः सर्वत्र गीयते ॥ नामानि
 सर्वाणि यमाविशंति तं वै विष्णुं परममुदाहरंतीत्यादेश्य ॥ उपनिषत्त्वाच्च विशेषतो नयात्किंचिदुच्यत इति वक्तुं
 युक्तम् ॥ विष्णुरुक्तः सर्ववेदैर्भैरवि विशेषतः ॥ आरण्यके विशेषेणैवान्यात्किंचिदुच्यते ॥ कर्मार्थं च ब्राह्मणं
 स्यादमुष्यार्थं विवक्षया ॥ मुख्यतो विष्णुरेवैको ब्राह्मणेऽपि कथ्यते ॥ आरण्यके ऋते विष्णुर्नैवान्यात्किंचिदु-
 च्यते ॥ सूत्रात्मा तूच्यते विष्णोस्तद्विशिष्टत्वविनये ॥ कुत्रचित्तदुपास्ति श्रुतस्याध्ययं तं नुत्वतः ॥ तस्मिन् विष्णो-
 रुपास्त्यर्थं नान्यथा किंचिदुच्यत इति ब्रह्मादि ॥ यस्यां न मे पावनमंगकर्मस्थित्युद्भवत्राण निरोधमस्य ॥ लीला-
 वतारैरधि कर्मवास्यां ह्यंगिरंतां विष्णुयान्धीरः ॥ विसंतत्वतीर्थी कृतमंगवाचं हीनां मयारक्षति दुःख दुःखी ॥
 यन्न ब्रजं त्यघ निदोरचनानुवादाः शृण्वं नित्येन्यविषयाः कुकथामतिघ्नीः ॥ यास्तु श्रुता हता गैर्दीतिरात्तवीर्या

स्तांस्तान्क्षिपंत्यशरणेषु तमस्सुहृतेत्यादिभगवद्वचनाच्च ॥ सर्वासुशाखास्वास्वाख्यमाणमावर्तयेदारणमावर्तयेदुपनिषदमावर्तयेदुपनिषदमावर्तयेदित्युपनिषदभ्यासस्य तात्पर्यं विहितत्वादभगवद्विषयस्य निमित्तित्वाच्च नोपनिषत्स्वन्यदुच्यते ॥ अभ्यसेदधियज्ञं चाप्यधिदैवं विशेषतः ॥ अध्यात्मंतु विशेषेण यस्माद्विष्णुस्त्रिषूदितइति स्कादे ॥ मांविधत्तेभिधत्ते मां विकल्प्योपोल्लदयहम् ॥ इत्यस्याहदयं साक्षान्मान्योमद्वेदकश्चनरयादेश्च भगवदुपासनाएव सर्वत्रोक्ता ॥ ५ ॥ प्रथमा मृतस्य द्रष्टारो वसवस्त्वग्निपूर्वकाः ॥ यावत्पर्यन्तितं विष्णुं ताव

अश्रन्ति न पिबंत्येन देवामृतं दृष्ट्वा तृप्यन्ति एतदेवरूपमभिसंविशत्येतस्माद्रूपादुद्यन्ति सयएत देवममृतं वेदवसूनामैवैकोभूत्वाग्निनैव मुखेनैतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यन्ति स एतदेवरूपमभिसंविशत्येतस्माद्रूपादुदेति स यावदादित्यः पुरस्तादुदेतापश्चादस्तेमेतावसूनामेव तावदाधिपत्यं स्वाराज्यं पर्येता ॥ ६ ॥ अथ यद्वितीयममृतं तद्द्राउपजीवन्तीं द्रिणमुखेन न वै देवा अश्रन्ति न पिबंत्येतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यन्ति एतदेवरूपमभिसंविशत्येतस्माद्रूपादुद्यन्ति सयएतदेवममृतं वेदरूपाणां भवैकोभूत्वे द्रिणमुखेनैतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यन्ति स एतदेवरूपमभिसंविशत्येतस्माद्रूपादुदेति स यावदादित्यः पुरस्तादुदेतापश्चादस्तेमेताद्विस्तावदक्षिणतउदेतोत्तरतोस्तेमेनारूपाणां भवतावदाधिपत्यं

नेनान्यजोगिनः ॥ एतदेव विशंत्यद्भामोक्षेतेतएव च ॥ स्वेच्छयैव समुद्यन्ति मुक्ताः संतो बहिस्तथा ॥ एवं द्वितीयरूपंतु शिवाद्यावायुसंस्थिताः ॥ वायोर्हिरण्यगर्भस्वात्पदद्वयमुदाहृतम् ॥ रुद्राणामाश्रयत्वं च साध्यानामपि सर्वशः ॥ अतो यजुर्विचारश्च सर्ववेदात्मनस्तथा ॥ वायोरेव विचारः स्याद्ब्रह्मणोपि विशेषतः ॥ उभयाश्रयः समोक्षेपि वायुरेव हि सर्वदा ॥ द्रष्टारो यतृतीयस्य शक्रमुख्यादितेः सुताः ॥ चतुर्थस्य तु सोमाद्या

मरुतः पञ्चमस्य च ॥ ऋजवो ब्रह्ममुख्या हि सुपर्णः शेष एव च ॥ सरस्वती सुपर्णा चित्रा रुणी सा ध्याना मकाः ॥
अन्योन्यमुखतामुक्तौ ब्रह्मणां समता तथा ॥ वाक्शेषादेर्मुखं ब्रह्मा मुक्तावपि विशेषतः ॥ द्रष्टो भयस्यापिशि
वो द्वितीयस्यांतगस्य च ॥ मोक्षे त्वन्यत्र चैकस्य परतः शेषभावतः ॥ ये चैतत्पदयोर्ग्यास्स्युर्देवाः पञ्च महाग
णाः ॥ तेषामपि यदोपासानिच्छिद्रा मधुना मके ॥ तदावस्वादिनां प्राग्भूमिभ्यं त्यसंशयम् ॥ उदेत्यास्त
स्वाराज्यं पर्येता ॥ ७ ॥ अथ यत्तृतीयममृतं तदादित्या उपजीवंति वरुणेन मुखेन नवै देवा अं
ति न पिबंत्येतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यंति त एतदेवरूपमभिसेविशंत्येतस्माद्रूपा दुर्धंति सय एतदेवममृतं
वेदादित्या नभैवैको भूत्वा वरुणेनैव मुखेनैतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यन्ति स एतदेवरूपमभिसंविशत्येन
स्माद्रूपा दुदेति स यावदादित्यो दक्षिणत उदेतोत्तरतो स्तमेनादित्स्नावत्पश्चादुदेता पुरस्तादस्तमे
तादित्या नभेव तावदाधिपत्यं स्वाराज्यं पर्येता ॥ ८ ॥ अथ यच्चतुर्थममृतं तन्मरुत उपजीवंति
सोमेन मुखेन नवै देवा अंति न पिबंत्येतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यंति त एतदेवरूपमभिसंविशंत्येतस्माद्र
पा दुर्धंति सय एतदेवममृतं वेदमरुता भैवैको भूत्वा सोमेनैव मुखेनैतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यंति स एतदेव
रूपमभिसंविशत्येतस्माद्रूपा दुदेति स यावदादित्यः पश्चादुदेता पुरस्तादस्तमेनादित्स्नावदुत्तरत उ
मयं यावद्याति भानुस्तु पर्येते ॥ उदयास्ताद्विमध्यस्य वसवः पतयः स्मृताः ॥ ततश्चास्तमयाथावदर्धरात्रं दिवा
करः ॥ दक्षिणा दुत्तरं याति किंचित्पूर्वमन्वितम् ॥ तद्देशकालयोरीशारुद्रावायुपुरःसराः ॥ वसुभोग्यादर्ध
कालमर्धदेशस्तथैव च ॥ रुद्रभोज्योर्धरात्रात्तुयाम आदित्यैव तः ॥ पश्चिमाः पूर्वमार्गस्तुरौ द्वाद्वर्धः प्रकीर्ति
तः ॥ ततः परोर्धयामस्तु सौम्या दक्षिणमार्गकः ॥ मारुतः काल उद्विष्ट आदित्यार्धश्च देशतः ॥ पश्चात्पश्चा

दुदेयेवपूर्वतोस्तमुपैति च ॥ ततस्तदर्थकालेन चोत्तरादुदितस्तथा ॥ अस्तं दक्षिणतो यातिसकालो मारुतः
 स्मृतः ॥ उदैथैन्द्रपुरे चोर्ध्वमर्वागुदयपर्वते ॥ अस्तमेतितदर्थेन ब्रह्मातस्य पतिः स्मृतः ॥ एकत्रिंशत्तु यटिकाः
 साधिका वसुदेवताः ॥ तदर्धमारुता ब्राह्मास्तदर्थे देशतस्तथेति च ॥ रौद्रे द्विगुणी भूतो वसुसकालो यावांस्ता
 वान्नवतीति द्विस्तावत् अर्थ इत्यर्थः ॥ ब्राह्मे मुहूर्त इत्युपःकालस्य प्रसिद्धे ॥ रौद्रः काल इति पूर्वरात्रस्य
 प्रसिद्धेः सार्धरात्रस्य सौम्यः काल इत्यपररात्रस्य ॥ सौम्यकालत्वाच्च तस्मिन्काले शीतमुपपद्यते ॥ मा
 त्कालत्वाद्वायुश्च वाति ॥ आग्नेयकालत्वाद्वाह्निसैकघटिकं होमकर्माणि विशेषतः प्रवर्तते ॥ अहः सर्वव
 सूनां तु परे पाराश्रिरेव च ॥ प्रदत्ता विष्णुना पूर्वनालमित्यब्रुवन्परे ॥ पुनर्विशेषतो दत्तं रुद्राणां मरुतां तथा ॥ मा
 ध्यं दिनं नृतीयं चाप्यादित्यानां प्रदत्तवान् ॥ विश्वेषामपि देवानां सामान्या ह्यसुनाम हरिति च ॥ सर्वस्याधि
 देता दक्षिणतोस्तमेनामरुतामेव तावदाधिपत्यं स्वाराज्यं पर्येता ॥ ९ ॥ अथ यत्पञ्चममुत्तं तत्सा
 पतिर्ब्रह्मारुद्राद्यास्तु द्वयोर्द्वयोः ॥ वसवस्त्वह एवेशाः सामान्यान् विशेषत इति च ॥ माध्यंदिने नृतीये च रुद्रा
 देराज्यमिष्यते ॥ तद्भृत्यत्वाद्भूसूनां तु प्रातःकाले विशेषतः ॥ तत्रापि वाय्वधीनत्वमग्न्यादीनां प्रकीर्तितम् ॥
 एवं वृथि ब्य्यारुद्राणामंतर्िक्षं प्रकीर्तितम् ॥ मरुतां च द्विलोकेशा आदित्याः परिकीर्तिताः ॥ सर्वेषामधिपो
 ब्रह्मा युवाधीशस्तु मारुतः ॥ त्रिलोकाधिपतिश्चैन्द्रस्तेषामप्यधिपो हरिरिति च ॥ स्वाराज्यं भोगः स्वर्जना
 त् ॥ न त्विद्राद्यमो द्विगुणकालं तिष्ठति तस्माद्गुरुणस्तस्मात्सोम इत्यत्र किंचिन्मानम् ॥ न च सोमा द्विगुणे
 व ब्रह्मा तिष्ठति ॥ द्विपराधीहितस्य कालः ॥ इंद्रादयो हि मन्वंतरमात्रं तिष्ठति ॥ न च वसूनां पूर्वोपदेशो रुद्राणां
 दक्षिण आदित्यानां पश्चिमो मरुतामुत्तर एव ॥ नान्यत्रेत्यत्र प्रमाणमस्ति ॥ तस्य क्षेत्रैः सह इंद्रस्य दक्षिणत्वप्रा

ने श्व ॥ न चेंद्रशब्देन वायुसौर्गहीतः ॥ अत इन्द्रादेवेंद्रस्य द्विगुणकालत्वमिति विरोधः ॥ इन्द्रादिपूरीणामुद्रा
सत्वेनैव मंगीकोरेतत्पोडशगुणत्वादूर्ध्वोदयस्यैकेंद्रापरतो निद्रत्वमेव स्यात् ॥ अथ तत्तत्तर्ज्य उदेत्येति न तत्पक्षे
पश्चादप्यादित्यभावात्कल्पांतलयो न स्यादित्याथ नंतदोषदुष्टत्वेपिंथात्पत्वायैवोपरम्यते ॥ वस्वादीनां
तु सर्वेषां सर्वदिक्षु पुराण्यपि ॥ संत्येवमपि धीवृत्त्यै प्रत्येकं दिक्षु कथ्यत इति च ॥ ऐंद्र्या उद्वासे रुद्राणां मे
वोदयाभाव इति च दोषः ॥ अतो यां किंचिदेति पूर्ववत्, सूर्यो निम्नलोच निच पश्चिमे ॥ एवं नियम उद्दिष्टो ब्रह्म
णा विष्णुचोदनात् ॥ द्विगुणं द्विगुणं कालमुदित्यादक्षिणादिषु ॥ मध्ये व्यवास्थितिः पश्चाद्ब्रह्माणं याचिता पु
रा ॥ हिरण्यकेन सूर्यस्य हिरण्यक्षेण वै पुनः ॥ तदा मुराण देवत्वं ब्रह्मान तदौ न योः ॥ तच्छ्रुत्वेन्द्रादिभिः प्रो

ध्याउपजीवंतिब्रह्मणामुखेननवैदेवाअश्रंतिनपिवंत्येतेवामृतंदृष्टुम्यंतिनएतेदेवरूपमभि
संविशत्येतस्मादृषादुद्यंतिमएतेदेवममृतंवेदसाध्यानामैवकोभृत्वाब्रह्मणैवमुखैनेनदेवामृतं
दृष्टुम्यंतिमएतेदेवरूपमभिसंविशत्येतस्मादृषादुदेनिसयावदादित्यउत्तरतउदेनादक्षिणतोस्त
क्तःकथंप्रादावराविमौ॥दिवताहिविनश्येयुरेवंदत्तेवरेतया॥इत्युक्तोदैनैःपाहव्रह्मालोकपितामहः॥नमया
सवरोदत्तोदितेयानांसुराःकचिन् ॥ येनयुष्मद्विनाशःस्यात्ततोव्येतुचवोभयम् ॥ दक्षिणाद्युदयोयस्तुसहि
दैर्नदिनमया ॥ अभिप्रितौनैवचायंकालांतरगतःकचिन् ॥ अर्धनाड्युत्तरानाडीःसकाटानित्यशोरेविः॥
पंचादशोत्तरांगच्छेत्पूर्वरात्रेनुदक्षिणात् ॥ तदर्धपश्चिमापूर्वतदर्धचोत्तरादपि ॥ दक्षिणांचनदर्धसउःश्वी
दर्वीकगच्छति ॥ दक्षिणाद्युदयस्वेपननुकालांतरेकचिन् ॥ यदोत्तरस्माद्विगुणःपूर्वोभवतिवैसुराः ॥ त
दापिद्विगुणत्वंस्यात्तन्मयात्रविवक्षितम् ॥ अहःसाम्येपिकमशातपस्याल्पकालतः ॥ गिर्यावृत्तेःक्षिप्र

रिचये ॥ विरिचिर्मनवेप्राहप्रजाभ्योमनुरेवच ॥ पूरयित्वातुपृथिवीरत्नेःसप्तसमुद्रिणीम् ॥ इत्त्वापिगुरवेनैव
 पूर्यतेगुरुदक्षिणा ॥ देवास्तूपासनयोग्याएककस्यामृतस्यहि ॥ सर्वस्योपासनेब्रह्मातदन्येज्ञानमात्रके ॥
 उपासनेनैवयोग्यास्तद्योग्याहिसुरायतइतिदेवश्रुतौ ॥ ब्रह्मणापरेणमाविशधिवि ॥ भगवत्प्रसादादष्टाङ्गि
 नप्राप्तुयामित्यर्थः ॥ ११ ॥ यदिदंकिंचभूतंप्रभूतंपरिपूर्णतत्सर्वगायत्रीभगवानेव ॥ भूब्रह्मावितिधातोः ॥
 बहुःपूर्णतायामितिच ॥ यदिदंपरितःपूर्णमस्त्यकूर्मादिरूपकम् ॥ तदिदंभगवान्विष्णुस्सर्वतःस्थितए
 वच ॥ तन्निःसृतत्वाद्देवानांगायकस्त्वातिचारिवलम् ॥ अतोगायत्रिनामासौवासुदेवःपरःपुमान् ॥ भूमाभू

ज्येष्ठाथपुत्रायपिताब्रह्मप्रब्रूयात्प्रणाध्यायवानेवासिनेनान्यस्मैकस्मैचनयद्यप्यस्माइमाम
 न्निःपरिगृहीतांधनस्यपूर्णादद्यादेतदेवततोभूयइति ॥ ११ ॥ गायत्रीवाइदंश्र्वसर्वभूतंय
 दिदंकिंचवाग्वैगायत्रीवाग्वाइदंश्र्वसर्वभूतंगायतिचत्रायनेचयवैसागायत्रीयंपृथिव्यसा ॥ ह्रीद
 श्र्वसर्वभूतंप्रतिष्ठितमेतामेवनानिशीयनेयवैसापृथिवीयंवावासायदिदमस्मिन्पुरुषेशरीरमस्मि
 न्हीमेप्राणाःप्रतिष्ठिताएतदेवनानिशीयनेयहेतत्पुरुषेशरीरमिदंवावतद्यादिदमस्मिञ्जंतःपुरुषेह

तमिप्रोक्तःपूर्णत्वात्पुरुषोत्तमः ॥ अनन्यापेक्षमुद्रिक्तंसर्वस्थविनियामकम् ॥ यद्यत्तत्तद्विष्णुरेवनान्य
 देतादृशंकचित् ॥ सएवभगवान्विष्णुर्वाङ्मावाचिसंस्थितः ॥ वचनाद्व्यशरीरार्थयोगायन्यांचसआ
 स्थितः ॥ सएवपृथिवीनामापृथिव्यामपिसंस्थितः ॥ विष्णोर्हिपृथिवीसंस्थेजगत्सर्वंप्रतिष्ठितम् ॥ नाति
 शेतेचतंकश्चित्सहिसर्वाधिकोहरिः ॥ पृथुत्वात्पृथिवीनामासएवांतःशरीरगः ॥ शरित्वादीरणाच्चैवशरीरंभ
 गवानजः ॥ पुरुषोजीवउद्विष्टस्तस्मिन्नेवस्थितोविभुः ॥ योसौजीवेस्थितोविष्णुःशरीरमितिनामकः ॥

रिचये ॥ विरिचिर्मनवेप्राहप्रजाभ्योमनुरेवच ॥ पूरयित्वातृपृथिर्धरत्नैःसप्तसमुद्रिणीम्॥इत्त्वापिगुरवेनैव
 पूर्यतेगुरुदक्षिणा ॥ देवास्तपासनायोग्याएकैकरस्यामृतस्यहि ॥ सर्वस्योपासेनब्रह्मातदन्धेज्ञानमात्रके ॥
 उपासनेनैवयोग्यास्तद्योग्याहिसुगयतदतिदेवश्रुतौ ॥ ब्रह्मणापरेणमाविगधिपि ॥ भगवत्प्रसादादष्टाद्वि
 नप्राप्तुयामित्यर्थः ॥ ११ ॥ यदिदंकिंचभूतंप्रभूतंपरिपूर्णतत्सर्वगायत्रीभगवानेव ॥ भूबृहाविनिधानोः ॥
 बहुःपूर्णतायामितिच ॥ यदिदपरितःपूर्णमत्स्यकूर्मादिरूपकम् ॥ तदिदंभगवान्विष्णुरसर्वतःस्थितए
 वच ॥ तन्निःसृतत्वाद्वेदानांगायकस्त्रातिचाखिलम् ॥ अतोगायत्रिनामासौवासुदेवःपरःपुमान् ॥ भूमाभू

ज्येष्ठाग्रपुत्रायपिताब्रह्मप्रब्रूयात्प्रणय्याग्रवांतेवासिनेनान्यस्मैकस्मैचनयद्यप्यस्माइ माम
 द्विःपरिगृहीतांधनस्यपूर्णादद्यादेतदेवततोभूयइति ॥ ११ ॥ गायत्रीवाइद२सर्वभूतंय
 दिदंकिंचवाग्वैगायत्रीवागवाइद२सर्वभूतंगायत्रिचत्रायतेचयवैसागायत्रीयंपृथिव्यसा२हीद
 २सर्वभूतंप्रतिष्ठितमेतामेवनानिशीर्षेनेयत्रैसापृथिवीयंवासायदिदमस्मिन्पुरुषेशरीरमस्मि
 न्हीमेप्राणाःप्रतिष्ठिताएतदेवनानिशीर्षेनेयद्वैतपुरुषेशरीरमिदंवावतद्यदिदमस्मिन्नंतःपुरुषेह

तमितिभोक्तःपूर्णत्वात्पुरुषोत्तमः ॥ अनन्यापेक्षमुद्विक्तंसर्वस्यविनियामकम् ॥ यद्यत्तत्तद्विष्णुरेवनान्य
 देतादृशंकचित् ॥ सएवभगवान्विष्णुर्वाङ्मावाचिसंस्थितः ॥ वचनाद्भयशीर्षाख्योगायत्र्यांचसआ
 स्थितः ॥ सएवपृथिवीनामापृथिव्यामपिसंस्थितः ॥ विष्णोर्हिपृथिवीसंस्थेजगतसर्वप्रतिष्ठितम् ॥ नाति
 शेतेचतंकश्चित्सहिसर्वाधिकोहरिः ॥ पृथुत्वात्पृथिवीनामासएवांतःशरीरगः ॥ शरित्वादीरणाच्चैवशरीरंभ
 गवानजः ॥ पुरुषोजीवउद्विष्टस्तस्मिन्नेवस्थितोविभुः ॥ योसौजीवेस्थितोविष्णुःशरीरमितिनामकः ॥

शंत्वाच्चरितरूपत्वादीरणाच्चसएवतु ॥ जीवचैतन्यरूपस्यहृदयेपिव्यवस्थितः ॥ अयनाद्द्विविष्णुःसहृद
यंकीर्तितोबुधैः ॥ गायत्र्यासंस्थितोविष्णुःस्त्रीरूपःसूर्यसंप्रभः ॥ द्वितीयश्चैवमत्स्यादिर्भूतनामावतारगः ॥
तृतीयोवाचिसंस्थश्चस्त्रीरूपोहयशीर्षकः ॥ चतुर्थःपृथिवीसंस्थःस्त्रीरूपःपीतवर्णकः ॥ जीवस्यांत
र्गतोव्याप्यशरीरमितिनामकः ॥ पंचमस्तद्दृदिस्थश्चषष्ठोहृदयनामकः ॥ गायत्रीनामकोविष्णुरेवं
षड्विधउच्यते ॥ त्रिभिःस्वरूपपौदैश्चभिन्नैर्नेकेनचैवहि ॥ गायत्रीनामकोविष्णुश्चतुष्पात्संप्रकी
र्तितः ॥ भिन्नपादःसर्वजीवास्तस्यसादृश्यमात्रतः ॥ स्वरूपपादाविष्णोस्तुत्रयोर्हिद्विविधसंस्थिताः ॥

दयमस्मिन्हीमेप्राणाःप्रतिष्ठिताएतदेवनातिशयैतेसैपाचतुष्पदापद्विधागायत्रीतेदेतदृचाभ्यनू
क्तम् ॥ तावानस्यमहिमाततोज्यायाश्चपुरुषः ॥ पादोऽस्यसर्वाभूतानित्रिपादस्यामृतंदिवी
ति ॥ यद्वैतद्भस्मेतीदंवावतद्योयंवह्निर्धापुरुपादाकाशोयैविसबह्निर्धापुरुपादाकाशोयंवावसयो
धमंतःपुरुषआकाशोयैविसोतःपुरुषआकाशोयंवावसयोयमंतर्हृदयआकाशोयैवैमोतर्हृदय

नारायणोवासुदेवैकुण्ठइतित्रयः ॥ अनंतशयनंचैवतथानतानसंहरः ॥ बहुलक्षोच्छिन्नेनित्येवि
मानेसंस्थितंतयतः ॥ चित्सकृत्यामनिततोदिवीतिकथितंश्रुतौ ॥ लोकत्रयविवक्षायांपरतोलक्षयोज
नात् ॥ सर्वधौरिति विज्ञेयंतस्तोदिविसंस्थिताः ॥ दिवःपरश्चभगवान्समलोकविवक्षया ॥ परंब्रह्म
तिभगवान्सर्वगःसंप्रकीर्तितः ॥ सएवजीवस्यबहिर्हृदयाकाशास्थितः ॥ योयंहृदयगःसोथजीवांतव्या
प्यसंस्थितः ॥ व्याप्तोजीवांतरेयोसौसजीवहृदिसंस्थितः ॥ एवंचापिचतुष्पात्स्ववासुदेवस्यकीर्तितम् ॥
सएवपूर्णभगवानप्रवर्त्यस्तथाखिलैः ॥ अन्यैःप्रवर्त्यनेयोसौसप्रवर्तीतिगीयते ॥ अप्रवर्त्योर्हिरिर्नित्यःस्वतं

त्रत्वात्सदैवच ॥ अस्यप्रवृत्तिर्नास्तीति सौप्रवर्तीतिकीर्तितः ॥ पूर्णास्वतंत्राश्रीश्रास्यवेत्तुर्भवतिशाश्वती ॥ साक्षाद्वायव्युपासायांयोग्यएकश्चतुर्मुखः ॥ तस्मादन्यतंत्रास्यश्रीर्भवेन्नान्यथाकचित् ॥ विष्णुतंत्रत्वमस्यस्यात्परेषां तस्य तंत्रता ॥ यथाक्रमेण तंत्रत्वयोग्यताक्रमतो भवेदिति च सत्तत्त्वे ॥ ब्रह्मशास्त्राच्च भगवानित्यवसीयते ॥ पूर्णाप्रवृत्तिर्न च तस्मिन्नेव मुख्यम् ॥ तावानस्य महिमेति मंत्राच्च ॥ पादोस्य विश्वामृतानीति जीवानां चतुष्पादांतर्भावात् ॥ भूतं यद्विदं किंचेति षड्विधांतर्भूतं भूतं मस्याद्यवताररूपमेव ॥ द्वाविंशोऽवतारेषु जीवोप्युक्तो यथा पृथुः ॥ तथा पादेषु चतुर्षु सान्निध्याज्जीवैर्दरितः ॥ यथा कालः पुमान् व्यक्तं प्रकृतीश्वरस्य तु ॥ विष्णोरूपाणि गणयन्ते पररूपेणैव सह ॥ एवं भूतानि गणयन्ते भिन्नान्यपि पदेः सह ॥ मू

आकाशस्त्वेतत्पूर्णमप्रवर्तिनी ॥ श्रियंलभेनयएवंवेद ॥ १२ ॥ तस्य हवा एनस्य
हृदयस्य पंचदेवमुपयः स योस्य प्राङ्मुपिः स प्राणस्तच्चक्षुः स आदित्यस्तदेतत्तेजो न्नाद्यमित्युपा

तार्तमूर्तयथारूपे ब्रह्मणस्तु तथैवच ॥ भिन्नान्यपि तु भूतानि पदानि स्वपदेः सहेति प्राथम्ये ॥ सुदर्शनाख्यं स्वास्त्रं तु प्रायुद्धदधितं त्रिपादिति श्रीभागवते प्रयोगाच्च जीवो भगवत्स्वरूपम् ॥ सुवर्चला यथा सूर्यपत्न्यं शः स मुदाहृता ॥ एवं जीवा भगवतो बलुभेदेषु सर्वदेति च ॥ १२ ॥ प्राणाभिमानि च क्षुश्रुसूर्यएव ह्युदाहृतः ॥ तेजो याद्यभिमानि च ब्राह्मणद्वाराधिपतिर्हरेः ॥ दक्षिणाधिपतिस्सोमो व्यानः श्रोत्राभिमानवान् ॥ यशोलावण्यरूपश्च पश्चिमद्वारपस्तथा ॥ वागपानात्मको वह्निर्ब्रह्मतेजो न्न देवता ॥ उत्तरद्वारपश्चिद्वद्रः समा नमन आत्मकः ॥ कीर्त्यैश्वर्यात्मको नित्यमूर्ध्वद्वारपएव च ॥ प्रधानवायुशः सर्वज्ञा दुन्नते स्तथा ॥ उदान ऊजितत्वात्स ओजः पूर्णत्वतो महः ॥ परस्य ब्रह्मणस्त्वैते पुरुषाः पंच कीर्तिताः ॥ द्वाग्पाहृदयैश्चैव

विष्णुलोकेचसर्वदा ॥ आंतरद्वारपाशेतेजयाद्याबाह्यतःस्मृताः ॥ एवमेतानुपास्यैवतद्गुणांशांशज्ञागम
वेत् ॥ विष्णुलोकंतथागच्छेद्देवद्वेषिसुसंततिः ॥ योसैवैकुण्ठगोविण्णुःसप्तलोकोपरिस्थितः ॥ सए
वसर्वलोकेषुविश्वतोब्रह्मणस्तथा ॥ उच्चैर्पूज्यमलोकैपुतथाप्रत्यवेरपुच ॥ पुरुषेषुचसर्वेषुसएकःसंव्य
वस्थितः ॥ प्राणसंस्थस्सर्वैविष्णुःप्राणोग्रौसंव्यवस्थितः ॥ स्पर्शेनदृश्यतेचाग्निरस्तदृष्टिरिवसाततः ॥

सीततेजस्यन्नादोभवतियएवंवेदाथयोस्यदक्षिणःसुपिःभव्यानस्तच्छेत्रंमचंद्रमास्तदेतच्छ्री
श्वयशश्चेत्युपासीतश्रीमान्यशस्वीभवतियएवंवेदाथयोस्यप्रत्यङ्मुपिःसोपानःसायाकस्मोभिस्त
देतद्ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यमित्युपासीतब्रह्मवर्चस्यन्नादोभवतियएवंवेदाथयोस्योदङ्मुपिःससमा
नस्तन्मनःसपर्जन्यस्तदेतत्कीर्तिश्चव्युष्टिश्चेत्युपासीतकीर्तिमान्व्युष्टिमानभवतियएवंवेदाथ
योस्योर्ध्वःसुपिःसउदानःसवायुःसआकाशस्तदेतदोजश्वमहेश्चेत्युपासीतोजस्वीमहस्वानभव
तियएवंवेदेतेवाएतेपंचब्रह्मपुरुषाःस्वर्गस्यलोकस्यद्वारपाःसयएतानेवंपंचब्रह्मपुरुषान्स्वर्गस्य
लोकस्यद्वारपान्वेदास्यकुलेवीरोजायतेप्रतिपद्यतेस्वर्गलोकंयएतानेवंपंचब्रह्मपुरुषान्स्वर्गस्य
लोकस्यद्वारपान्वेदाथयदतःपरोदिवोज्योतिर्दीप्यतेविश्वतःपृष्ठेषुसर्वतःपृष्ठेष्वनुत्तमेपूत्तमेपु

सप्राणःस्रौतितंविष्णुंसास्तुतिःश्रूयतेसदा ॥ कर्णौपिधायतद्विद्वान्दिव्यचक्षुःसुकीर्तिमान् ॥ मुक्तोभू
त्वाभवेद्यस्मादुपासीतैवसततमितिसत्तत्त्वो॥दिक्षुयानाद्यशोव्यामंकीर्तिःप्रत्यक्षतःस्तुतिरितिशब्दनिर्णयो॥स
र्वतःपृष्ठेषुसर्वतउच्चैर्ष्वैकुण्ठक्षीरसागरानंतासनादिषुविश्वतोब्रह्मणोप्युच्चेषुततउत्तमोनास्तीत्यनुत्तमाःसर्व
तःस्वयमुत्तमाः ॥ पृथिवीस्थेषुसर्वोच्चोलोकोनंतासनात्मकः ॥ अंतरिक्षात्मकश्चश्वेतद्वीपेस्थितोहरिः॥

ध्यामकेभ्यश्च सर्वेभ्यो वैकुण्ठश्चोच्च उच्यते ॥ पृथिव्याद्यौर्महामेरुराकाशेष्टर्यमंडलम् ॥ दिर्वादसदनंचैव तपरेतु दिवः परे ॥ पृथिव्यांब्रह्मणो मेरौ जर्धतं त्वं तं रिक्षगम् ॥ तृतीयं सत्यलोकं च सदनं त्रिविधं स्मृतम् ॥ तेभ्यो नंता सनाथा यत्परतो विश्वतः पर इति सत्तत्त्वे ॥ निनदः समुद्रघोषः स्यान्नदर्थुर्मघसंभवदति च ॥ चक्षुष्यश्च क्षुबिब्रह्मण्येषयातीत्युपासक इति च ॥ १३ ॥ इदं ब्रह्मा तिसामीप्यात्सर्वपूर्णगुणत्वतः ॥ तच्च ब्रह्म जलान्सा

ल्लोकेष्विदं वाव तद्यद्दिदमस्मिन्नंतः पुरुषेज्योतिस्तस्यैपाट्टिर्द्युत्रैतदस्मिञ्छरीरे संस्पर्शेनोष्णिमानं विजानाति तस्यैपाश्रुतिर्यत्रैतत्कर्णावपि गृह्यन्निनदमिव नदथुरिवाग्नेरिव ज्वलत उपशृणोति तदेतद्दृष्टुं च श्रुतं चेत्युपासीत चक्षुष्यः श्रुतो भवति य एवं वेद य एवं वेद ॥ १३ ॥ सर्वगं त्विदं ब्रह्म तज्जला निनिशांत उपासीताथ खलु क्रतुमयः पुरुषो यथा क्रतुरस्मिँह्येकैकपुरुषो भवति तथेतेः प्रेत्य सवतिस क्रतुं कुर्वीत मनोमयः प्राणशरीरोभारूपः सत्यसंकल्प आकाश आत्मा सर्वकर्मा सर्वकामः सर्वगंधः सर्वरसः सर्वमिदमभ्यात्तोऽवाक्यनादर एवम आत्मा तर्ह्येज्या यान्प्रवृथ्या जयायानं यवाहा सर्पपाहा श्यामा काहा श्यामा क्रतं दुला द्वैपम आत्मा तर्ह्येज्या यान्प्रवृथ्या जयायानं रिक्षाज्याया न्दिवो जयायानेभ्यो लोकेभ्यः सर्वकर्मा सर्वकामः सर्वगंधः सर्वरसः सर्वमिदमभ्यात्तो

स्नाद्योसौ विष्णुर्जलेऽनिति ॥ आनीदवान्मनियं वेदवागवदस्फुटम् ॥ अप्रकेते तु सलिले ब्रह्म नाराधनोपि सः ॥ इति शांत उपासीत यस्माज्ज्ञानमयः पुमान् ॥ क्रतुस्तु निश्चितं ज्ञानं तद्वशः पुरुषोऽमृतौ ॥ तस्माद्विनिश्चितं ज्ञानं कुर्याद्विष्णौ महागुणे ॥ महाज्ञानात्मकत्वात्तु प्रोक्तो विष्णुर्मनोमयः ॥ यस्माद्वलशरीरो सावतः प्राणशरीरकः ॥ आसमंतात्प्रकाशात्स आकाशात्मा प्रकीर्तितः ॥ सर्वगंधादिरूपश्च भोक्ता चैपांसदैवहा ॥ इति निश्च

यकृद्यातमेवपुरुषोत्तममितिसद्गुणे ॥ एकत्रसर्वगंधादिनाचिदानंदात्मकसर्वगंधादिरूपवमुच्यते ॥ अ
न्यत्रतद्गोक्तत्वम् ॥ १४ ॥ कदयानंदउद्विष्टशदच्छापकीर्तिता ॥ आनंदेच्छास्वरूपोसौकोशोविष्णुः
प्रकीर्तितः ॥ तस्योदेंतरिक्षंचपृथिवीपादबुध्नयोः ॥ शिरोविवरणाद्यौश्रदिशोबाहुपुसंस्थिताः ॥ अजरोय
महाविष्णुर्वसवोदेवतागणाः ॥ तेषानिधानंभगवांस्तस्मिन्सर्वमिदंश्रितम् ॥ प्राचीदिकुसंस्थितस्तस्यबाहु
ईक्षिण ऊर्ध्वगः ॥ जुहूःसहोमकर्तृत्वाङ्गुकेस्येतेनकेशवः ॥ दक्षिणस्त्वधरोबाहुर्दक्षिणादिकुस्थितोविभोः ॥

ऽवाक्पयानादरुणपमआत्मांतर्हृदयएतद्वह्नैतमितःप्रेत्याभिसंभविनास्मीनियस्यस्यादद्वानवि
चिकित्तास्तीतिहस्माहशांडिल्यः ॥ १४ ॥ अंतरिक्षोदरःकोशोभूमिन्नुभोन
जीर्धतिदिशोह्यस्यस्त्रकयोद्यौरस्योत्तरंबिलं सएषकोशोवसुधानस्तस्मिन्चविश्वमिदंश्रितं
स्यप्राचीदिग्जुहूर्नामसहमानामदक्षिणाराज्ञीनामप्रनीचीसुभूतानामोदीचीनासांवायुर्व
त्सःसधएतमेवंवायुंदिशांवत्सवेदनपुत्रोदत्सोदिनिसोहमेतमेवंवायुदिशांवत्सवेदभापुत्रोदत्
रुदमरिहंकोशंपपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुनाप्राणंपपद्येऽमुनाऽमुनाभूःपपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुनाऽमुना

सहमानेतिसप्रोक्तोमानंवेदात्मकंयतः ॥ शंखोवेदात्मकःशंखसहितोदक्षिणाधरः ॥ बाहुर्जुहोतिचक्रेण
शत्रूनिव्यथवाजुहूः ॥ प्रतीचीदिकुस्थितस्तस्यवामबाहुस्तथोत्तरः ॥ राजीयुक्तगदायुक्तोराज्ञीनामाप्रकी
र्तितः ॥ अधरोवामबाहुर्द्युत्तरादिकुस्थितोविभोः ॥ श्रियआधारपक्वित्वाःसुभूतानामकःस्मृतः ॥ दिङ्मान
श्चनेप्रोक्ताधर्मज्ञानानिदेशनात् ॥ तेभ्योजानोमहावायुर्दिशांवत्सस्ततःस्मृतः ॥ धर्मज्ञानादिरूपेणविष्णोर्बाहु
चतुष्टयात् ॥ जानंवायुंविदित्वैवपुत्रोभूत्वानरोदिति ॥ नजायतेनभियतेमुक्तोभूत्वासुखीभवेत् ॥ वायुर्हरःसु

तं ज्ञात्वा नाहंपुत्रतयाऽरुदम् ॥ हरेः प्रसादसामर्थ्यादजराचा मराद्यहम् ॥ अनादिकात् सत्संबन्धादियुवाच पुरा
मा ॥ अविनष्टं परानन्दं कामं विष्णुं सदाद्यहम् ॥ प्रपद्येत प्रसादेन केवलं नात्मशक्तितः ॥ प्राणं सर्वं प्रणेतारं प्रपद्ये
के शर्वसदा ॥ प्रभूतं यद्विदं किंचित् प्रादुर्भावात्मकं हरेः ॥ मत्स्याद्यन्तं प्राण एव विष्णुर्नास्ति त्रसंशयः ॥ तस्मा
न्मत्स्यादिरूपं तं विष्णुमेव प्रपद्यथ ॥ हे जना इत्यवोचत् सा लक्ष्मीः सर्वाः प्रजाः प्रति ॥ प्राणानामावासे देवो मो
क्षं स्वान्प्राणयेद्यतः ॥ संकर्षणस्तु भर्ता मा भूषयेज्ज्ञानतो यतः ॥ सपृथ्व्यां पृथिवीनामास्वात्मानं प्रथयेद्यतः ॥
अन्तरिक्षे तैरिक्षाख्यो यतः साध्वन्तरीक्षते ॥ दिव्ययुना मास विभुः सर्वकीडा करत्यतः ॥ प्रथुद्यर्थं भवोनामास्

भुवःप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुनास्त्रःप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुनासयद्वोचंप्राणंप्रपद्यइतिप्राणोवाद् इ
सर्वैर्भूतं यदिदं किंचितमेव तत् प्रापत्यथ यद्वोचं भूः प्रपद्याह निपृथिवीं प्रपद्यें नरिंसं प्रपद्ये दिवं प्रपद्य
इत्येव तद्वोचमथ यद्वोचं भुवः प्रपद्याहत्यग्निं प्रपद्ये वायूं प्रपद्य आदित्यं प्रपद्या इत्येव तद्वोचमथ
यद्वोचं स्वः प्रपद्याहत्यग्रेवं प्रपद्ये यजूर्विंदं प्रपद्ये सामवेदं प्रपद्या इत्येव तद्वोचं च नद्वोचम् ।। १५ ।।

पृथग्यद्वावयेज्जगत् ॥ सोमिनामापरोवह्नावत्तिसर्वयतोद्भुतम् ॥ वायुनामासवायुस्थोवात्यायुश्चयतोऽस्य
नत् ॥ आदित्याख्यः स आदित्ये आददात्याधुरस्ययत् ॥ स्वर्नाभावनिरुद्धोऽसौ परानन्दप्रदवतः ॥ ऋग्वेदा
ख्यः स ऋग्वेदज्ञानं वेदयतेयतः ॥ यजुर्वेदो यजुर्वेदयज्ञं वेदयतेयतः ॥ सामवेदः सामवेदसाम्यं वेदयतेयतः ॥
एवं चतुर्विधं तत्त्वं तद्वचो महंहरः ॥ दंष्ट्रुवाचैर्दिशदेवीस्तुवंती परमंहरिमिति च ॥ पौंड्रिगेनोच्यते स्त्री च पुंव
च्छक्किमनीयदीति च ॥ १ ॥ विष्णुपूजार्थं यज्ञोहमिः पुपासनमादरात् ॥ कुर्वीत पुरुषो नित्यं तस्य यग्वोदशो
त्तरम् ॥ शतमायुस्तत्सवनत्रयमीरितमुत्तमम् ॥ चतुर्विंशत्तुयः पूर्वप्रातः सवनमेव नत् ॥ प्रार्थयित्वा वसुंस्त

द्रं पुमान्मृत्युमपानुदेत् ॥ मध्येचतुश्चत्वारिंशन्मध्यमंसवनं स्मृतम् ॥ रुद्राणां प्रार्थनेनात्र पुमान्मृत्युमपानुदेत् ॥ ततोऽष्टचत्वारिंशत्तृतीयंसवनं स्मृतम् ॥ आदित्यानां प्रार्थनेन तद्रृत्युमपानुदेदिति सर्वयज्ञे ॥ महिदासोऽन्यः कृष्णश्चान्यएव ॥ महिदासस्त्वैतरेयः कृष्णोऽन्यो देवकीसुतः ॥ कपिलश्च द्वितीयोऽन्यस्त्रय एते पुराणराजः ॥

पुरुषो वावयज्ञस्तस्य यानि चतुर्विंशति वर्षाणि तत्प्रातः सवनं चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्रं प्रातः सवनं तदस्य वसवो न्वायत्ताः प्राणा वावसव एते हीदः सर्व वासयति तं चेदेतस्मिन्वयसि किंचिदुप तपेत्स ब्रूयात्प्राणा वसव इदं मे प्रातः सवनं माध्यंदिनः सवनमनु संतनु ते विमाहं प्राणानां वसूनां मध्ये यज्ञो विलोप्सीयेत्युद्धैव तत् एत्यगदोहं भवत्यथ यानि चतुश्चत्वारिंशद्वर्षाणि तन्माध्यंदिनः सवनं तपेत्स ब्रूयात्प्राणा वसव इदं मे प्रातः सवनं माध्यंदिनः सवनं चतुश्चत्वारिंशदक्षराणि षट्त्रैष्टुभं माध्यंदिनः सवनं तदस्य रुद्रा अन्वायत्ताः प्राणा वाव रुद्रा एते हीदः सर्वः श्रोदयति तं चेदेतस्मिन्वयसि किंचिदुप तपेत्स ब्रूयात्प्राणा रुद्रा इदं मे माध्यंदिनः सवनं तृतीयं सवनमनु संतनु ते विमाहं प्राणानां मध्ये यज्ञो विलोप्सीयेत्युद्धैव तत् एत्यगदोहं भवतीत्यथ यान्यष्टा चत्वारिंशद्वर्षाणि तत्तृतीयं सवनमष्टा चत्वारिंशदक्षराजगती जागन्तृतीयं सवनं तदस्यादित्या अन्वायत्ताः प्राणा वाव आदित्या एते हीदः सर्व माददते तं चेदेतस्मिन्वयसि किंचिदुप तपेत्स ब्रूयात्प्राणा आदित्या इदं मे तृतीयं सवनमायुरनु संतनु ते विमाहं प्राणानां मादित्यानां मध्ये

संगत्योच्चैस्तपस्ते पुब्रह्मणे परमेष्ठिने ॥ मातुः स्वस्य च नो मैक्यं विष्णुना स्यादिति श्रुभौ ॥ स्वात्मा शिष्यप्रशिष्याणां नो मैक्यं कपिलस्तथा ॥ एवमेव च वेदोक्ता भवे मे तित्व तं द्रिताः ॥ तान्वा न्यददौ तिषां ब्रह्मा लोकोपिता महः ॥ तस्मात्तन्नामि नश्चासंख्यस्ते मुनयो विहि ॥ महिदासस्त्वैतरेयो बह्वृचोपनिषदतः ॥ साक्षात्स भग

वान्विष्णुस्तन्नाभैकोमुनिर्क्षभूत् ॥ कृष्णस्तुवासुदेवाख्यः परमात्मैवकेवलम् ॥ तन्नामादेवकीपुत्रस्त्व
न्योप्यभवंदंजसा ॥ कपिलोवासुदेवाख्यः साक्षान्नारायणः प्रभुः ॥ तन्नामाकपिलोन्यस्तुशिष्यनाम्नास
होभवत् ॥ सषोडशशतंजीवीमहिदासोपरस्त्वृषिः ॥ घोरशिष्यस्तथाकृष्णः कपिलश्चकुशास्त्रकृत् ॥ त्रय
एतेवरंप्राप्यब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ कृतकृत्याः प्रमुमुक्षुस्तन्नामानश्चेतभवन्नितिकालकीये ॥ १६ ॥ स्वरूपभू
तयज्ञस्यक्षुत्पिपासारतिस्तथा ॥ दीक्षाभोजनपानेचरतिश्चोपसदः स्मृताः ॥ व्यवायहासभक्षास्तुस्तुतश
स्त्रात्मकाः स्मृताः ॥ तपोदानार्जवाहिंसाः सत्यमप्यस्यदक्षिणा ॥ सोऽप्यत्यसोऽप्येतिततोयज्ञवत्पुत्रजनमनि ॥

यज्ञोविलोप्सीयेत्युद्धैवततएत्यगदौहैवभवत्येतद्धर्मवैतद्विद्वानाहमहिदासएतरेयः सकिंमए
तदुपतपसि योहमनेननप्रेष्यामीनिसहपोडशंवर्षशतमजीवत्सहपोडशंवर्षशतंजीवनियएवंवेद
॥ १६ ॥ समयदशिशिपनियत्पिपासतियन्नरमेताअस्यदीक्षाअथयदश्रानियत्पिन्नतियद्रमेते
तदुपसदैरत्यथयद्धसतियज्जक्षतियन्मैथुनंचरतिस्तुतशस्त्रैरेवतदेत्यथयत्तपोदानमार्जवमहिं

आहुर्हिपुनरुत्पत्तिः प्रसवः प्रथमापितुः ॥ यज्ञस्नानंतुमरणंतदाध्यायेन्नयंप्रमान् ॥ भगवन्नक्षयोऽसित्वम
च्युतोऽसिगुणैः सदा ॥ प्राणाच्चसुखितोनित्यमाधिक्येनेतिचिंतयेदितिसत्तत्त्वे ॥ आदित्कस्मादेवतत्प्रसादा
देव ॥ ब्रह्मस्यपुरातनस्यानादेर्भगवतोरेतसोरतिरूपस्यज्योतिः पश्यंति ॥ वासेनरमयतीति वासरम् ॥ दिवः
परतोवैकुण्ठेयदिध्यते ॥ क्रद्धतममेवसर्वदा ॥ अथयदतः परद्रस्युक्तत्वाच्च ॥ नचादित्यमंडलं दिवः परतः ॥
उत्तरंज्योतिः पश्यंतः स्वरानन्दरूपं परिपश्यंतोवायंतमसउदगन्म ॥ उत्तरंज्योतिः पश्यंतस्तदेवोत्तरंस्वथ्यप
श्यंतः ॥ द्विरुक्तिस्तात्पर्यार्था ॥ उदाख्यंज्योतिरुत्तमंतमसः सकाशादगन्मप्राप्ताः स्मेत्यर्थः ॥ तस्थोदिति

नामेति श्रुतेः ॥ देवत्रादेवदेवविषयेऽपि देवदेवानां दिवमित्यर्थः ॥ सूरिभिः प्राच्यत्वात्सूर्यम् ॥ रतिरूपं परं ज्योतिरनादेः केशवस्य यत् ॥ तत्प्रसादेन पश्यन्ति हि दिवा साद्रतिप्रदम् ॥ यत्पूर्णं सर्वदा भाति वैकुण्ठे परतो दिवः ॥ तदुद्गारव्यं प्रपश्यन्तो निर्गल्यतमसो वयम् ॥ ज्योतिरां सदसद्वृत्तमोत्तममृत्तमम् ॥ देवानां देवं साक्षात्सूरिप्रा

सासत्यवचनमिति ता अस्म्यदक्षिणास्तस्मादाहुः सोऽप्यत्यसोऽपि निपुनरुत्पादने वास्यतन्मरणमेवावभूत्सन्तद्वैतद्वोरङ्गिरसः रुक्माय देवकीपुत्रायोक्तवोवाचापि पास एव सवभूवसो न वेत्याद्या मेतन्नयं प्रतिपद्येताक्षितमस्य च्युतमसि प्राणपञ्चितमसीति तत्रैते द्वे च चो भवत आदिरप्रलस्यरेतस उद्धयंतमसस्परिज्योतिष्पश्यंत उत्तरं स्वः पश्यंत उत्तरं देवं तत्रासूर्यमगन्मज्ज्योतिरुत्तममिति ज्योतिरुत्तममिति ॥ १७ ॥ मनोब्रह्मेत्युपासीतेत्यध्यात्ममथाधिदेवनमाकाशो ब्रह्मेत्युभयमादिष्टं भवत्यध्यात्मं चाधिदेवं च तदेतच्चतुष्पाद्ब्रह्मवाक्पादः प्राणः पादश्चक्षुष्पादः श्रोत्रं पाद इत्यध्यात्ममथाधिदेवतमग्निः पादो वायुः पाद आदित्यः पादो दिशः पाद इत्युभयमेवादिष्टं भवत्यध्यात्मं चाधिदेवं च वागेव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः सोऽग्निना ज्योतिपाभाति च तपति च भाति च तपति च कीर्त्या शसा ब्रह्मवर्चसेन य एव वेदप्राण एव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः सवायुना ज्योतिपाभाति च तपति च भाति च तपति च कीर्त्या शशसा ब्रह्मवर्चसेन य एव वेद चक्षुरेव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः

प्यं परंपदम् ॥ प्राप्ताः स्मवा सुदेवा ल्यमिति मंत्रदृगब्रवीदिति नारायणीये ॥ १७ ॥ मनः संस्थस्तु यो देवः साक्षान् नारायणः प्रभुः ॥ स एवाकाशसंस्थश्च मन आकाशनामकः ॥ मननान् मन आकाश आसन्तां प्रकाशनात् ॥ वासुदेवादिभेदेन सवागादियुसंस्थितः ॥ अग्न्यादिषु च तन्नामावागादिस्थः स एव तु । अग्न्यादिस्थैः

सहेवेशोभातिदुष्टांस्तपत्यथ ॥ एवंविद्वांस्तमीशेशंयशोज्ञानमुखात्मताम् ॥ कीर्तिचक्रसंभ्राम्यावरांमु
 क्तिगामपि ॥ प्राप्यभातिपत्यद्धास्वाज्ञानादिकमेवचेतिच ॥ १८ ॥ अगम्यत्वादसन्नामब्रह्मनारायणा
 भिधम् ॥ प्रलयेवासुदेवारण्यगम्यंसदभवद्विदाम् ॥ तत्प्रकृत्यासमभवत्ततआंढमजायत ॥ तस्मिन्नादित्य
 नामासावभवसूर्यमंडले ॥ नियतेवचसूर्यस्यभगवान्पुरुषोत्तमः ॥ तस्मादादित्यनामानमादित्यस्थंजनार्द
 सआदित्येनज्योतिषाभातिचतपतिचभातिचतपतिचकीर्त्यायशाम्रह्मवर्चसेनयएवंवेदश्रो
 त्रमेवब्रह्मणश्चतुर्थःपादःसदिग्भिर्ज्योतिषाभातिचतपतिचभातिचतपतिचकीर्त्यायशामाब्रह्म
 वर्चसेनयएवंवेदयएवंवेद ॥ १८ ॥ आदित्योब्रह्मेत्यादेशस्तस्योपव्याख्यानमसदेवेदमयआसी
 ततस्मासीत्तत्समभवत्तदांडंनिरवर्ततत्संवत्सरस्यमात्रामशयततन्निरभिद्यततेआंडकपालेर
 जतंचमुवर्णचाभवतांतद्यद्गतंसेयंपृथिवीयत्सुवर्णसाद्यौर्यज्जरायुतेपर्वतायदुल्लवंसमेधोनीहा
 रोयाधमनयस्तानद्योयद्वास्तेयमुदकस्सममुद्रोथयतदजायतसोसावादित्यस्त्रंजायमानंघोषा
 उल्लवोनुदतिष्ठन्सर्वाणिचभूतानिसर्वेचकामास्तस्मात्तस्योदयंप्रतिप्रत्यायनंप्रतिघोषाउल्ल
 वोनृत्तिष्ठंतिसर्वाणिचभूतानिसर्वेचकामाःसयएतदेवंविद्वानादित्यब्रह्मेत्युपास्तेभ्याशोहयदे
 नस्माधवोघोषाआचगच्छेयुरुपचनिम्नेडेरन्निम्नेडेरन् ॥ १९ ॥ इतिश्रीमच्छांदोग्योपनिष
 दितृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

नम् ॥ ब्रह्मोपासीतपरमंसर्ववेदज्ञाततदतिब्रह्मतत्त्वे ॥ उल्लवउल्लवः ॥ अतिमहांतोगायत्र्यादिघोषाः
 उपचनिम्नेडेरन् ॥ मुक्तेतस्मिन्नेववसेयुः ॥ सूर्यविंबस्थितेविष्णौजायमानेपरात्मनि ॥ गायत्रीपूर्वकेवेदत्र
 ह्याद्यास्समुपस्थिताः ॥ उपतिष्ठत्यतो नित्यंगात्र्यादिभिर्जसाः ॥ तद्विद्वान्मुक्तआवासोवेदानांसर्वदाभावोदिति
 च ॥ १९ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभागवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्येतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

हरिः ॥ भस्त्राक्षमंदाक्ष ॥ यथाकृतेजितेचेतादिजयफलचतस्रैवभवति एवमन्येषांपुण्यफलंप्राधान्येन
 अँजानुश्रुतिर्हपौत्रायणः श्रद्धादेयोबहुदायीबहुपाक्य आससहसर्वत आवसथान्मा पयांचके
 सर्वतएव मेऽस्यंतीत्यथहहस्मानिशाग्रामतिपेतुस्तद्देवहहस्मोहस्ममभ्युवादहोहोयिभस्त्रा
 क्षमस्त्राक्षजानश्रुतेः पौत्रायणस्यसमंदिवाज्योनिराततंतन्माप्रसांक्षीस्तस्वामाप्रधांक्षीरितित
 मुहपरः प्रत्युवाचकम्बरएनमेतत्संतं सयुग्वानमिवैकमात्थेनियोनिकथस्सयुग्वरैकइति यथाक
 तायद्विजितायाधरेयाः संयंत्येवमेनस्सर्वतदभिसमेतियत्किंचप्रजाः साधुकुर्वीति यस्तद्देवत्स
 वेदसमयैतदुक्तइतितदुजानश्रुतिः पौत्रायणउपशुश्रावसहसंजिहानएवक्षत्तारमुवाचांगारेहसयु
 ग्वानमिवैकमात्थेनियोनिकथस्सयुग्वरैकइति यथाकृतायविजितायाधरेयाः संयंत्येवमेनस्सर्व
 तदभिसमेतियत्किंचप्रजाः साधुकुर्वीति यस्तद्देवत्सवेदसमयैतदुक्तइतिसहस्रान्विध्यनाविद
 मिनिप्रत्येयायतस्सहोवाचयत्रारेबाह्मणस्यान्वेषणातदेनमृच्छेति सोधस्ताच्छकटस्यपामानं
 कषमाणमुपोपविवेशतस्हाभ्युवादत्वं नु भगवः सयुग्वरैकइत्यहस्स्याराइति प्रतिहज्ज्ञेसहस्रत्ता
 न्विष्याविदमिति प्रत्येयाय ॥ ३ ॥ तदुहजानश्रुतिः पौत्रायणः षट्शतानि गवां निष्कमश्वतरीरथंत
 दादायप्रतिचक्रमेतस्हाभ्युवादरैकैमानि षट्शतानि गवामयं निष्कोयमश्वतरीरथोनोमएतां भगवो
 देवतां शाधियां देवतामुपास्सइतितमुहपरः प्रत्युवाचाहहरेत्वाशुद्रतैव सहुगोभिरस्त्वितितदुह
 तस्यैवभवति ॥ अरे अंग इष्टसयुग्वरैकोज्ञातव्यः ॥ अहंस्वाराइति मुनिः पामकषणभावेन ॥ १ ॥ शुचा
 द्रवणाच्छूद्रः ॥ राजापौत्रायणः शोकाच्छूद्रेति मुनिनोदितः ॥ प्राणविद्यामवाप्यास्मात्परंधर्ममवाप्तवानि

तिपादो ॥ २ ॥ संवत्सेर्वदेवान्यद्वायुःसंवर्गैर्दितः ॥ महिमास्यमहानेपयदनयोन्निदेवताइतिप्रभञ्जने ॥
 दशेतिवैसर्वमिति श्रुतेः ॥ कृतस्यच पूर्णात्मकत्वादध्यात्माधिदेवतभेदेनपंचदेवतादशभूताःकृतम् ॥ तस्मा
 पुनरेवजान श्रुतिःपौत्रायणःसहस्रगंवा निष्कमश्वतररीरथंदुहितंलदादायप्रनिचक्रमेत ॥ ह्याभ्यु
 वादरैकैदःसहस्रगंवा मयं निष्कोय मश्वतररीरथइयंजायां प्रामोयस्मिन्नास्तेन्वेवमाभगवःशा
 धीतितस्याहमुखमुपोद्रूहञ्चुवाचाजहारेमाःशुद्रानेनैवमुखेनात्पापयिष्यथाइति तेहैतैरेकपणी
 नाममहादृषेपुत्रास्माउवा सतस्मैहोवाच ॥ २ ॥ वायुर्वावसंवर्गोयदावामहामल्लयेअग्निरु
 द्वायतिवायुमेवाप्येतियदासूर्योस्तमेतिवायुमेवाप्येतियदाचंद्रोस्तमेतिवायुमेवाप्येतियदाऽऽ
 पउच्छुष्यंतिवायुमेवापियंतिवायुश्चैवैतान्सर्वान्संवत्सरेत्यधिदेवतमथाध्यात्मंप्राणोवावसंव
 र्गःसयदास्वपितिप्राणमेववागप्येतप्राणश्चक्षुःप्राणश्च्रोत्रंप्राणंमनःप्राणोक्षेवतान्सर्वान्संवत्स
 र्कृतितौवाएतौहौसंवर्गौवायुरेवदेवेपुप्राणःप्राणेष्वथहशौनकंचकापेयमभिप्रतारिणंचकाक्षसेनिप
 रिविष्यमाणौब्रह्मचारीविभिक्षेतस्माउहनददतुःसहोवाचमहात्मनश्चतुर्देवएकःकःसोजगारभू
 वनस्यगोपास्तंकापेयनाभिपश्यंतिमर्याअभिप्रतारिन्बहुधावसंतंयस्मैवाएतदन्तस्माएतन्नद
 त्तमितितदुहशौनकःकापेयःप्रतिमन्वानःप्रत्येयायात्मादेवानांजनिताप्रजाना ॥ हिरण्यद ॥ श्रो
 वमसोनसृरिर्महानमस्यमहिमानमाहुरनद्यमानोयदनन्मतीतिवैयंबह्मचारिन्निदमुपास्महे
 द्वायुनासहदशसंख्यापूर्णात्सर्वदिक्षुस्थितादेवतावायुनासहान्मेव ॥ अन्यादीदेवताविराड्विणुरेव ॥ अन
 यमानइत्यन्यथमानः ॥ वायुस्तुसर्वदेवात्तावायोरत्ताजानार्दनः ॥ नतस्यकश्चिदत्तास्तिसविराड्वधिरा

जनादिति च ॥ ३ ॥ आर्जवंब्राह्मणोसाक्षाच्छूद्रोऽनार्जवलक्षणः ॥ गौतमस्त्विति विज्ञायसत्यकाममुपाय

अ० ४

॥२९॥

दत्तास्मै शिक्षामिति तस्मा उद्दुदुस्तेवा एते पंचान्येदश संतस्तन्तं तस्मात्सर्वमुदिक्ष्वन्नमेव द
शक्त्वा श्लेषा विराड् आदी तयेदं सर्वं दृष्ट्वा सर्वमस्येदं दृष्टं भवत्यन्नादो भवति य एव वेद य एव वेद
॥ ३ ॥ सत्यकामो ह जाबालो जाबालां मातरमां त्रयां च केब्रह्म चर्यं भवति वत्स्यामि किं गो
त्रोन्वहमस्मीति साहै नमुवाच नाहमेतद्देता तयोदोत्रस्वमसि बह्वं चरंती परिचारिणी यौवनेत्वा
मलभे साहमेतच्चेदयोदोत्रस्वमसि जाबाला तु नामाहमस्मि सत्यकामो नाम त्वमसि सत्यकामो
जाबालो ब्रवीथा इति सह हारिद्रुमतं गौतममेत्योवाच ब्रह्म चर्यं भगवति वत्स्याम्युपेयां भगवंतमि
तित श्लोवाच किं गोत्रो नु सोम्यासीति सहोवाच नाहमेतद्देदो यदोत्रो ह मस्म्यपृच्छं मातरं सा मा
प्रत्यब्रवीद्बह्वं चरंती परिचारिणी यौवनेत्वा मलभे साहमेतच्चेदयोदोत्रस्वमसि जाबाला तु नामाह
मस्मि सत्यकामो नाम त्वमसीति सोहं सत्यकामो जाबालोस्मि भो इति त श्लोवाच नैनं दब्राह्मणो विव
क्तुमर्हति समिधं सोम्याऽऽहरोपत्वानेव्येन सत्यादगा इति तमुपनीय कृशानां बलानां चतुःशता
गानिराकृत्योवाचे माः सोम्या नु संवजेति ता अभिप्रस्थापय च्नुवाचना सहस्रेणावर्तयेति सहस्रवर्षं
णं प्रोवासा तायदा सहस्रं संपेदुः ॥ ४ ॥ अथैनं मृषभोभ्युवाद सत्यकामा ३ इति भगव इति ह प्र
तिशुश्राव प्राप्ताः सोम्य सहस्रं स्मः प्रापय न आचार्यकुलं ब्राह्मणश्चेत पादं ब्रवाणीति ब्रवीतु मे भग
वानिति तस्मै होवाच प्राचीदिकला प्रतीचीदिकला दक्षिणादिकला दीचीदिकलैष्वैसोम्यचतु

ष्कलः पादो ब्रह्मणः प्रकाशवाच्यामस्य एतमेवं विद्वाऽश्वतुष्कलं पादं ब्रह्मणः प्रकाशवानित्युपास्ते
 प्रकाशवानस्मिँल्लोके भवति प्रकाशवतो ह्यलोका अयति एतमेवं विद्वाऽश्वतुष्कलं पादं ब्रह्मणः प्र
 काशवानित्युपास्ते ॥ ५ ॥ अग्निष्टे पादं वेत्ते निसहृश्वो भूतेनाभिप्रस्थापयां चकार ता यत्रा
 भिसां यंबभूवुस्तत्राग्निमुपसमाधायगा उपरुध्य समिधमाधाय पश्चादग्नेः प्रादुपोपविवेश तमग्निं
 भ्युवाद सत्यकामा इति भगव इति ह प्रतिशुश्राव ब्रह्मणः सोम्य ते पादं ब्रवाणीति ब्रवीतु मे भगवा
 निति तस्मै होवाच पृथिवी कलां तं रिशं कलाद्यौः कलासमुद्रः कलैपवै सोम्य चतुष्कलां पादो ब्रह्मणो
 नंतवाच्यामस्य एतमेवं विद्वाऽश्वतुष्कलं पादं ब्रह्मणो नंतवानित्युपास्ते नंतवास्मिँल्लोके भवत्यनंत
 वतो ह्यलोका अयति एतमेवं विद्वाऽश्वतुष्कलं पादं ब्रह्मणो नंतवानित्युपास्ते ॥ ६ ॥ हंसस्ते
 पादं वेत्ते निसहृश्वो भूतेनाभिप्रस्थापयां चकार ता यत्राभिसां यंबभूवुस्तत्राग्निमुपसमाधायगा
 उपरुध्य समिधमाधाय पश्चादग्नेः प्रादुपोपविवेश तः हंस उपनिपत्या भ्युवाद सत्यकामा इति भ
 गव इति ह प्रतिशुश्राव ब्रह्मणः सोम्य ते पादं ब्रवाणीति ब्रवीतु मे भगवानिति तस्मै होवाचाग्निः कला
 सूर्यः कला चंद्रः कला विद्युः कलैपवै सोम्य चतुष्कलः पादो ब्रह्मणो ज्योतिष्माच्यामस्य एतमेवं विद्वा
 ऽश्वतुष्कलं पादं ब्रह्मणो ज्योतिष्मानित्युपास्ते ज्योतिष्मानस्मिँल्लोके भवति ज्योतिष्मतो ह्यलो
 का अयति एतमेवं विद्वाऽश्वतुष्कलं पादं ब्रह्मणो ज्योतिष्मानित्युपास्ते ॥ ७ ॥ मद्गृष्टे पादं वेत्ते
 निसहृश्वो भूतेनाभिप्रस्थापयां चकार ता यत्राभिसां यंबभूवुस्तत्राग्निमुपसमाधायगा उपरुध्य
 समिधमाधाय पश्चादग्नेः प्रादुपोपविवेश तं मद्गुरुपनिपत्या भ्युवाद सत्यकामा इति भगव इति ह प्र

यदितिसामसंहितायाम् ॥ ४ ॥ वार्युषञ्चरूपः सन् अग्निर्हसश्चतुर्मुखः ॥ महूरूपश्चरुणः सत्यकामायहो
चिरे ॥ प्रकाशानन्तेजोवस्थानवत्संज्ञिकाहरेः ॥ वासुदेवादिकामूर्तीः प्रत्येकंचतुरात्मनः ॥ दिगादिषु स्थि
तास्तेषामधिपाश्चतदाख्यकाः ॥ नाचार्यबुद्ध्या तैरुक्तमतो नुज्ञांगुरोरागात् ॥ उत्तमाचार्यसंप्राप्त्यैनावराचा
र्यतः क्वचित् ॥ इच्छेदनुज्ञां श्रुत्वापि नानुज्ञां प्रार्थयेत्ततः ॥ ऋषिभ्यस्तुत्तमादेव भ्योवायुरुत्तमः ॥ वा

तिशुश्रावब्रह्मणः सोम्यतेपादंब्रवाणीति ब्रवीतु मे भगवानितितस्मै होवाच प्राणः कलाचक्षुः कला
श्रोत्रं कलामनः कलैषै सोम्य चतुष्कलः पादो ब्रह्मण आयतनवाच्यामस्य एतमेवं विद्वाश्चतुष्क
लं पादंब्रह्मण आयतनवानित्युपास्त आयतनवानस्मिँहोके भवत्यायतनवतो हलोका अयति य
एतमेवं विद्वाश्चतुष्कलं पादंब्रह्मण आयतनवानित्युपास्ते ॥ ८ ॥ प्रापहाचार्यकुलं न माचार्यो
भ्युवाद सत्यकामा ३ इति भगव इति ह प्रतिशुश्राव ब्रह्मविदिवै सोम्य भासिको नुत्वा नुशशासेत्य
न्ये मनुष्येभ्य इति ह प्रतिज्ञो भगवांस्त्वेव मे कामे ब्रूयाच्छ्रुतं ह्येव मे भगवद्दूशेभ्य आचार्यो ह्येव
विद्याविदितासाधिष्ठं प्रापयतीति तस्मै ह तदेवोवाचात्र हन किंच न वीयायेति वीयायेति ॥ ९ ॥
उपकोसलो ह वै कामलायनः सत्यकामे जावाले ब्रह्मचर्यमुवा सनस्य ह द्वादशवर्षाण्यग्नीन्परिचया
रसहस्मा अन्यान्तेवासिनः समावर्तयस्त हस्मै वनसमावर्तयति तं जायोवाच न सो ब्रह्मचारिकु

योश्च भगवान्विष्णुर्न तस्मादुत्तमो गुरुरित्याचार्यसंहितायाम् ॥ अत्र हन किंच न वीयायेदेवेभ्यः श्रुत्वानच
तेकाचिद्धानिरभवदित्यर्थः ॥ ९ ॥ प्राणो ब्रह्मबलरूपं ब्रह्मकमानंदरूपं खंज्ञानरूपम् ॥ अपरं ब्रह्म स प्राणः
साक्षाद्योबले देवता ॥ ज्ञानानंदारमकंपूर्णं परं ब्रह्म स्वयं हरिः ॥ नैजानंदबलोद्रेकः कमित्युक्तो मनीषिभिः ॥

बलज्ञानसमाहारः पूर्णः स्वमिति शब्दितः ॥ तदात्मकः परो विष्णुराकाश इति कीर्तितः ॥ एवं प्राणस्तथा
 काशो ब्रह्मणो द्वे प्रकीर्तिते इति च ॥ प्राणशब्दस्य वायुरर्थः प्रसिद्धः ॥ कखयोर्भिन्नार्थत्वशंकायां च
 शलमश्रीन्परिचचारीन्मात्वाग्रयः परिप्रवोचन्प्रब्रूयस्मादिति तस्मै हा प्रोच्यैव प्रवासां च के सह व्या
 धिनानां शितुं दधे तमाचार्यजायो वाचब्रह्मचारिन् शानं किं नुना श्रासीति सहो वाचब्रह्म इमे स्मिन्पु
 रुषे कामानां नात्यव्याधिभिः प्रतिपूर्णीस्मिना शिष्यामीत्यथ हाग्रयः समूदिरेत सो ब्रह्मचारिकु
 शलं नः परिचचारी ज्ञंतास्मै प्रब्रवा मे तितस्मै होचुः प्राणो ब्रह्मकं ब्रह्मखं ब्रह्मेति सहो वाचविजाना
 म्यहं यत्प्राणो ब्रह्मकं चतुखं च न विजानामीति ते होचुर्यद्वावकं तदेव खं यदेव खं तदेव कं भिति प्राणं
 च हास्मै तदा काशं चोचुः ॥ १० ॥ अथ हैनं गार्हपत्यो नु शशासपूथिव्यग्निरन्त्रमादित्य इति य
 एष आदित्ये पुरुषो दृश्यते सोहमस्मि स एवाहमस्मीति स य एतमेवं विद्वानुपास्ते प हते पापकृत्यां लो
 की भवति सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति नास्यावरपुरुषाः क्षीयंत उपवयंतं भुंजामोस्मिंश्च लोके मुष्मिं
 श्रय एतमेवं विद्वानुपास्ते ॥ ११ ॥ अथ हैनमन्वाहार्यपचनो नु शशासापो दिशो नक्षत्राणि चंद्र
 मा इति य एष चंद्रं मुसि पुरुषो दृश्यते सोहमस्मि स एवाहमस्मीति स य एतमेवं विद्वानुपास्ते प हते पाप
 कृत्यां लोके ॥ अतस्सर्वमायुरेति ज्योग्जीवति नास्यावरपुरुषाः क्षीयंत उपवयंतं भुंजामोस्मिंश्च लो
 के ॥ मुष्मिंश्च य एतमेवं विद्वानुपास्ते ॥ १२ ॥ अथ हैनमाहवनीयो नु शशासप्राण आकाशो
 खं च न विजानामीत्याह ॥ अत एवैक्याग्निप्रायेण यद्वावकं तदेव खं तदेवमित्युचुः ॥ १० ॥ पृथुत्वा
 त्पृथिवी विष्णुरग्निश्चाप्यंगनेतृतः ॥ अन्यमनूत्त्वतो नित्यमादित्यश्चादिरूपतः ॥ आप आपालनाच्चैव देश

नाद्विशेषवच्च ॥ अनन्यराजोन्नतमानंदत्वाच्चंद्रमाः ॥ प्राणोसौबलरूपत्वादाकाशः पूर्तिहेतुतः ॥
 द्यौः प्रकाशस्वरूपत्वाद्देनाद्वियुदेवच्च ॥ यः सोमसूर्यवियुत्सुतत्तन्नामाहरिः परः ॥ अहेयत्वाद्दहनामा
 गार्हपत्यादिसंस्थितइतितत्त्वसंहितायाम् ॥ जीवैक्यपक्षे आदित्ये पुरुषं चंद्रमसि विद्युतीति भेदव्यपदेशेन
 युज्यते ॥ पृथिव्यग्निरन्ध्रमादित्य आदित्ये पुरुष इत्यादिना आदित्यादिशब्दवाच्योऽयमर्थः सप्तम्यर्थश्च
 द्वैप्रतीयेते ॥ सहेवाहमस्मीत्यंतयामिणोः सर्वविशेषाभावज्ञापनार्थम् ॥ पूर्वसो

द्यौर्विद्युदित्येव विद्युति पुरुषोदृश्यते सोहमस्मि स एवाहमस्मीति स एतमेवं विद्वानुपास्ते
 पहलेते पापकृत्या लोकी भवति सर्वमायुरेति ज्योर्जीवति नास्यावरपुरुषाः क्षीयंत उपवधंत भुंजाभो
 स्मिंश्च लोकैर्मुष्मिंश्च एतमेवं विद्वानुपास्ते ॥ १३ ॥ ते होचुरुपकोसलैपासोम्यते स्म द्विद्यात्म
 विद्याचाचार्यस्तु ते गर्तवत्केत्याजगाम हास्याचार्यस्तमाचार्योभ्युवादोपकोसला ३ इति भगवद्
 निहमृतिशुश्राव ब्रह्मविद इव सोम्यते मुखं भातिको नुत्वानुशासितिको नुमानुशिष्याद्भो इतीह वि
 वनिहुत इमे नूनमीदृशा अन्यादृशा इतीह ग्रीनभ्युदे किं नु सोम्य किल तेऽवोचन्नितीदमिति ह प्र
 तिजज्ञो लोकान्वाव किल सोम्यतेऽवोचन्नुते तद्वक्ष्यामि यथा पुष्करपलाश आपो न श्लिष्यंत

हमस्मीत्यभेदे तात्पर्याधिक्यज्ञापनाय ॥ अहमस्म्यादिकाः शब्दा अंतर्यामिणुमुख्यतः ॥ तत्संबंधाज्जी
 वगाश्च तस्माद्देगता हरौ ॥ अस्मच्छब्दोदितो तस्य आत्मा व्याप्तो जनार्दनः ॥ अग्नयोद्विविधं विष्णुम
 वोचन्नुपकोसल इति सामसंहितायाम् ॥ नास्यावरपुरुषाः क्षीयंते भूयवानेव भवति लोकी भगवत्लोकौ भव
 ति ॥ इह च अवच इहावे ॥ इहेति मनुष्यलोकस्था उच्यंते अवेति पातालस्थाः ॥ मानुषासुरौ भगवंतं निहु

तएव न वक्तुं समर्थो ॥ अतो देवा एव मामनुशासुरित्यर्थः ॥ ईदृशा इति वर्णनो ज्वालावर्णादिति ॥ अन्यथा दृशा
श्वकरशिरश्चरणादिभंतः ॥ चंद्रादिसर्वनामवत्त्वात् ॥ यो देवानां नामधा एक एवेति श्रुतेर्विणोरेव सर्वनामा
नि ॥ १४ ॥ असंगतगवत्स्थानत्वाच्चक्षुषोः संगत्वमुच्यते ॥ यत्स्थानत्वादिदं चक्षुरसंगं सर्ववस्तुषु ॥ तस्मै
नमो भगवते वामनाय परात्मन इति महाकौर्भे ॥ इमं मानवमावर्तनावर्तते ॥ मानवाय चावर्तते ते स मानवावर्तः ॥
एवमेवं विदिपापं कर्म न श्लिष्यत इति ब्रवीतु मे भगवानिति तस्मै होवाच ॥ १४ ॥ य एषोऽंतरिक्षिणि पु
रुषो दृश्यते एष आत्मेति होवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेतस्मिन्नकिंच न श्लिष्यति तद्यद्यस्मिन्स
र्विर्बोदं कंवासिंचति वत्सर्मनी एव गच्छत्येतत्संयद्दाम इत्याचक्षत एतत्सहि स र्वोणि वामान्यभि संयं
ति स र्वोण्येनं वामान्यभि संयंति य एव वै देव एव वामनरीरपहि स र्वोणि वामानि नयति स र्वोणि वामा
नि नयति य एव वै देव उ एव वामनरीरपहि स र्वेपुलोकेषु भातिस र्वेपुलोकेषु भातिय एव वेदाथ यदुचै
वास्मिच्छव्यंकुर्वन्ति यदुच नार्धिपसेवाभि संभवत्यर्चिपो हरह्वापूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षा
द्यान्पदुदङ्केति मासास्तान्मासेभ्यः संवत्सरः संवत्सरादादित्यमादित्या चंद्रमसंचंद्रमसो विद्युतं
तत्पुरुषो मानवः स एनान्ब्रह्मगमयत्येपे देवपथो ब्रह्मपथ एतेन गच्छति पद्यमाना इमं मानवमावर्तं
नावर्तते नावर्तते ॥ १५ ॥ एष ह वै यज्ञो यो यंपवत एष यच्चिदस्स र्वपुनाति ये देव यच्चिदस्स र्वपु
तं मानवावर्तं प्रतिनावर्तते ॥ चक्षुस्थं वामनं वेद स पुनर्नैव जायते ॥ मुक्तो दुस्तर संसाराद्द्वामनं प्राप्नुते चिरादिति
च ॥ १५ ॥ यज्ञाभिमानी यज्ञाख्यो वायुर्यज्ञे प्रतिष्ठितः ॥ क्षशुद्धभाव इत्यस्माद्यन्वयं पावयेद्यतः ॥ अतो
वायुर्यज्ञनामा तत्पादौ बाह्वनः स्थितौ ॥ दक्षिणोऽस्य मनः संस्थो ब्रह्मा त्विंक्तस्य पूजकः ॥ होत्रा आवाचि स

स्थस्यवामपादस्यपूजकाः ॥ तस्मात्प्रातरनुवाकपरिधान्योर्यदंतरा ॥ ब्रह्मचेदुत्सृजेद्वाचंयज्ञपाह्लोपक
 द्रवेत् ॥ बाह्यनःपादयज्ञाख्यप्रतिमोवायुरीरितः ॥ ध्यायन्वायुंहरिचैवततोब्रह्मामुनिर्भवेत् ॥ १६ ॥
 नातितस्मादेवयज्ञस्तस्यमनश्चवाक्कवर्तनीतयोरन्यतरंमनसामस्करोनिब्रह्मावाचाहोता
 ध्वयुरुह्रतान्यतरास्सयत्रोपाकृतेप्रातरनुवाकेपुरापरिधानीयायाब्रह्माव्यवदत्यन्यतरामेववर्त
 नीस्संस्कुर्वीतिहीयेतेन्यतरासयैकपाह्वजत्रथैवैकेनचक्केणवर्तमानोरिष्यत्येवमस्ययज्ञोरिष्य
 तियज्ञस्त्रिष्यंतंयजमानोनुरिष्यतिसदृष्ट्वापायीयान्भवत्यथयत्रोपाकृतेप्रातरनुवाकेनपुरापरि
 धानीयायाब्रह्माव्यवदत्युमेएववर्तनीस्संस्कुर्वीतिनहीयतेन्यतरासयथोभयपाह्वजत्रथोभ्या
 भ्यांचक्राभ्यांवर्तमानःप्रतिनिष्ठत्येवमस्ययज्ञःप्रतिनिष्ठतियज्ञंप्रतिनिष्ठंतंयजमानोनुप्रतिनि
 ष्ठतिसदृष्ट्वाश्रेयान्भवति ॥ १६ ॥ प्रजापतिर्लोकानभ्यतपत्तेपांतप्यमानानाःसामान्याबृहद
 भ्रिपृथिव्यावायुमंतरिक्षादादित्यंदिवःससृतास्तिस्त्रोदेवताअभ्यतपत्तासांतप्यमानानाःसामा
 न्याबृहदग्नेर्कचोवायोर्यजूंषिसामान्यादित्यात्सृतांत्रयींविद्यामभ्यतपत्तस्यास्तप्यमाना
 धारसान्ब्राबृहद्भूरित्यृग्भ्योभुवइतिजुभ्यःस्वर्गिति सामभ्यस्तद्यदत्तोर्ग्येद्धूःस्वाहेतिगार्हप
 त्येजुहुयादृचामेनतद्रसेनर्चावीर्येणर्चायज्ञस्यविरिष्टस्संदधात्यथयदियजुष्टोरिष्येद्धूवःस्वाहेति
 दक्षिणाभौजुहुयाद्यजुषामेवतद्रसेनयजुषांवीर्येणयजुषांयज्ञस्यविरिष्टस्संदधात्यथयदिसाम
 अग्निर्नासिक्यवायुश्चसूर्योलोकरसाब्धयः ॥ अग्नेरसस्तु ऋग्वेदमानीब्रह्माप्रकीर्तितः ॥ नासिक्यवायोस्तु
 रसोयजुर्वेदात्मकोहरः ॥ सामवेदाभिमानीतुवायुःसूर्यरसःस्थतः ॥ वराहसिंहकपिलास्तेषांभूरादिनाम

काः ॥ व्याहृतीभिस्ततो जुह्वन्ब्रह्मैवंविदुरिष्टितः ॥ सर्वान्सक्रत्विजोरक्षेद्ब्रह्मैवंचित्तो भवेदिति च ॥ उद-
कप्रवणः ऊर्ध्वप्रवण ऊर्ध्वलोका नुसारी ॥ यज्ञस्यदुरिष्टया यतो यतः स्थानादावर्तते तत्स्थानमेवंविदा ब्रह्म-
णा गच्छति ॥ तद्ब्रह्मैवैकं त्विच्छु रून्कर्तुं न्यजमाना दीनभिरक्षति ॥ अश्वा आशुज्ञानी ॥ वागतिगंधनयोरि-

तोरिष्ये त्वः स्वाहेत्याहवनीये जुहुयात्साम्राभेव तद्रसेन साम्रावीर्येण साम्रां यज्ञस्य विरिष्टं संद-
धाति तद्यथा लवणेन सुवर्णं संदध्यात्सुवर्णेन रजतं रजतेन त्रपुत्रपुणासीसं श्रीमेन लोहं लोहेन
दारुदारुचर्मणैर्वेपां लोका नामासां देवनानामस्यास्त्रय्या विद्यायावीर्येण यज्ञस्य विरिष्टं संदधा-
ति भेषजकृतो हवा एष यज्ञो यत्रैवं विद्वद्भ्यामवत्येष हवा उदकप्रवणो यज्ञो यत्रैवं विद्वद्भ्यां लुपा ब-
ह्मणमनुगाथा यतो यत आवर्तते तत्तद्गच्छति मानवो ब्रह्मैवैकं त्विच्छु रून्कर्तुं न्यजमाना दीनभिरक्षति तस्मादेवं विद-
मेव ब्रह्म यज्ञं यजमानं सर्वांश्चार्त्विजोभिरक्षति तस्मादेवं विदमेव ब्रह्माणं कुर्वीत नानेवं विदं नानेवं विद-
म् ॥ १७ ॥ इति श्रीमच्छांदोग्योपनिषदि चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

निधातोः ॥ गतिशब्दश्चावगतौ भवति ॥ दीर्घबिंदुविसर्गदीनां लोपो वेति सूत्रादाशुवेवाश्वा ॥ इति श्रीमे-
वानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

हरिः ॐ ॥ यः श्रेष्ठं ज्येष्ठमखिलं देवानां वायुमंजसा ॥ वेदसत्त्वसमानानां ज्येष्ठः श्रेष्ठो विमुक्तिगः ॥ स
मीपे वसतां श्रेष्ठो वसिष्ठस्यैव वेदनात् ॥ एकस्थाने स्थितिस्तु स्यात्पतिष्ठाज्ञस्य चेच्छतः ॥ संपद्वेत्तुः संपदः स्यु
हरिः ॐ ॥ यो ह वै ज्येष्ठं च श्रेष्ठं च वेदं ज्येष्ठं च श्रेष्ठं च भवति प्राणो वाव ज्येष्ठं च श्रेष्ठं च श्रेष्ठं च श्रेष्ठं च
सिद्धं वेदवसिष्ठो ह स्वानां भवति वागवावसिष्ठो यो ह वै प्रतिष्ठां वेदप्रतिहतिष्ठत्यस्मिंश्च लोके मुष्मि
श्च क्षुर्वविप्रतिष्ठो यो ह वै संपदं वेदसं ह्नास्मै कामाः संपद्यंते देवाश्च मानुषाश्च श्रोत्रं वाव संपद्यो ह
वा आयतनं वेदायतनं ह्नास्वानां भवति मनो ह वा आयतनमथ ह प्राण अहं श्रेष्ठं सिद्धं दिरेऽहं
श्रेयानस्म्यहं श्रेयानस्मीति ते ह प्राणाः प्रजापतिं पित्र मेत्यो चुर्भगवन्कोनः श्रेष्ठ इति तान्हो वा
चयस्मिन्वउत्क्रान्ति शरीरं पापिष्ठतरं भिवदृश्येत सवः श्रेष्ठ इति साहवगुच्चकामसां सवत्सरं प्रोष्य पर्य
त्यो वाचकथमशकनर्तैर्मज्जीवितुमिति यथाऽकला अवदंतः प्राणंतः प्राणेन पश्यंत श्रुपाशृण्वंतः
श्रोत्रेण ध्यायंतो मनसैव मिति प्रविशेह वाक्क्षुर्होच्चकामतत्संवत्सरं प्रोष्य पर्यत्यो वाचकथमश
कनर्तैर्मज्जीवितुमिति यथा अपश्यंतः प्राणंतः प्राणेन वदंतो वाचाशृण्वंतः श्रोत्रेण ध्यायंतो मन
सैव मिति प्रविशेह चक्षुः श्रोत्रं ह्योच्चकामतत्संवत्सरं प्रोष्य पर्यत्यो वाचकथमशकनर्तैर्मज्जीवितु
मिति यथा बधिरा अशृण्वंतः प्राणंतः प्राणेन वदंतो वाचाशृण्वंतः श्रुपाध्यायंतो मनसैव मिति प्रवि
वेशह श्रोत्रं मनो ह्योच्चकामतत्संवत्सरं प्रोष्य पर्यत्यो वाचकथमशकनर्तैर्मज्जीवितुमिति यथा वा
गृहं चायतनं विदः ॥ ज्येष्ठः श्रेष्ठो वसिष्ठस्य संपदायतनं तथा ॥ वायुरेवमहंस्तस्य प्रसादादग्रे वेतु ॥ उपचा
रतो वसिष्ठः स्यात्प्रतिष्ठैव विस्ततः ॥ संपदिं द्रस्तैवोक्तो रुद्र आयतनं येति प्रभावे ॥ सर्वैर्द्रियाणां व्या

पाराञ्चाणएवकरोत्ययम् ॥ इन्द्रियस्थः पृथक्कासौशक्तोपिस्वयमेवतु ॥ षण्मासापूर्वबालानांकेवलं
 प्राणतोभवेत् ॥ व्यापार्यमनसासर्वमतः पश्चादसंस्मृतिः ॥ तुरीयायामवस्थायांप्राणादेवविबोधनम् ॥ त
 थापिसंस्मृतिस्तत्रप्राणवश्यतयाभवेत् ॥ प्राणस्यवश्यतानामक्त्यास्यात्तत्प्रसादनः ॥ प्राणवश्येमनोव
 श्यमिन्द्रियाणिचसर्वशइतिच ॥ अक्षेपुप्रतिप्रतिस्थितत्वादनः प्रत्यक्षम् ॥ प्राणविज्ञानयोग्यस्तुरुद्रोमुख्य
 त्वाअमनसः प्राणतः प्राणेनवदंतोवाचापश्यंतश्चक्षुषाशृणवंतः श्रोत्रेणैवमितिप्रविवेशहमनोयह
 प्राणउच्चकमिपन्तसयथासुहयः पट्टीशंकून्तसंखिदेवमितगन्प्राणान्तसमग्विदत्त ॥ ह्याभिसमे
 त्योत्रुर्भगवन्नेधित्वञ्चः श्रेष्ठोसिमोक्रमीरित्यथैहैनंवागुवाचयदहंवसिष्ठास्मिन्त्वंतद्वसिष्ठोसीत्यथ
 हैनंचक्षुरुवाचयदहंप्रतिष्ठास्मिन्त्वंतत्प्रतिष्ठोसीत्यथैहैनंश्रोत्रमुवाचयदहं ॥ संपदस्मिन्त्वंतसंप
 दसीत्यथैहैनंमनउवाचयदहमाग्रतनमस्मिन्त्वंतदायतनमसीतिनैवाचोनचक्षुःपिनश्रोत्राणि
 नमनांसीत्याचक्षतेप्राणादत्येवाचक्षतेप्राणोद्धैवतानिरुर्वाणभवति ॥ १ ॥ सहोवाचकिंमेन्नंसं
 विष्यतीतियत्किंचिदिदमाश्वभ्यआशकुनिभ्यइतिहोचुस्तद्दाएतदनस्यान्नमनोहैवेनामप्रत्यक्षं
 नहवाएवंविदिकिंचनानन्नंभवतीतिसहोवाचकिंमेवासोभविष्यतीत्यापदनिहोचुस्तस्माद्दाएत
 तयास्मृतः ॥ तस्मात्सर्वभोक्तास्यात्तदन्येषांस्वयोग्यतइतिच ॥ सिद्धमेवान्नवस्त्रार्थंविणोः स्वातंत्र्यतः
 सदा ॥ स्वार्थसमर्पयेद्विणोयथाप्राणेसुराः पुरेतिकर्मानुपूर्व्याम् ॥ प्राणस्यवस्त्रबुद्ध्यानुभोजनोभयतः पि
 बन् ॥ स्वर्गेभुक्तौतथादिव्यवस्त्रलाभीभवत्यलमितिप्रभञ्जे ॥ योग्यस्यप्राणविद्यायांस्थाणोरपिहित
 च्छुतेः ॥ पलाशाद्यंभवेदन्नपरतोमुक्तिरेवच ॥ विणोर्ज्ञानिमनुप्राप्यभवेन्न।स्यत्रसंशयइतिप्राणसंहिता

याम् ॥ ज्येष्ठश्रेष्ठादिकैर्द्वित्वाप्राणयात्रपरत्रच ॥ ज्येष्ठःश्रेष्ठःसमानेभ्योभवेन्नात्रविचारणेतिच ॥ सवितु
 र्जगत्प्रसवितुर्विष्णोःसकाशाद्वयभोजनरक्षासर्वभोगांश्चवृणीमहे ॥ भगस्यसमयैश्वर्यादिसर्वगुणस्वरूप
 दशिष्यंतःपुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्चाद्धिःपरिदधतिलंभुकोहवासोभवत्यनभोहभवतितद्द्वैतस्त्यकामो
 जाबालोऽगोश्रुतयैवैयाग्रमद्यायोक्स्वोवाचयद्यप्येतच्छृण्वयाज्जायेरन्नेवास्मिञ्छा
 खाप्ररोहेयुःपल्लशानीत्यथयदिमहज्जिगमिषेदमावास्यायां दीक्षित्वापौर्णमास्यां रात्रौसर्वोषध
 स्यमथंदधिमधुनोरुपमथ्यज्येष्ठायश्रेष्ठायस्वाहेत्यग्रावाज्यस्यहुत्वामथसंपातमवनयेद्वसिष्ठाय
 स्वाहेत्यग्रावाज्यस्यहुत्वामथेसंपातमवनयेत्प्रतिष्ठायैस्वाहेत्यग्रावाज्यस्यहुत्वामथेसंपातमवनये
 त्संपदेस्वाहेत्यग्रावाज्यस्यहुत्वामथेसंपातमवनयेदायतनायस्वाहेत्यग्रावाज्यस्यहुत्वामथेसंपा
 तमवनयेदथप्रतिसूच्यांजलौमंथमाधायजपत्यमोनोमास्यमाहिनेसर्वमिदं सहिज्येष्ठःश्रेष्ठोरा
 जाधिपतिःसमाज्येष्ठश्चश्रेष्ठश्चाज्यमाधिपत्यंगमयत्यहमेवेदं सर्वमसानीत्यथखल्वेतयर्चाप
 च्छआचामतितत्सवितुर्वृणीमहइत्याचामतिवयंदेवस्यभोजनमित्याचामतिश्रेष्ठं सर्वधातम
 मित्याचामतितुरंगस्यधीमहीतिसर्वपिबतिनिर्णिज्यकं संचमसंवापश्चादग्नेःसंविशतिचर्मणि
 वास्यंढिलेवावाचंयमोप्रसाहःसयदिद्विषयंयत्समृद्धं कर्मैतिविद्यात्तदेष्टलोकः यदाकर्मसु
 काम्येषुस्त्रियस्त्वमेभिपश्यति ॥ समृद्धितत्रजानीयात्तस्मिन्स्त्वमनिदशनेतस्मिन्स्त्वमनिदर्श
 नइति ॥ २ ॥ श्वेतकेतुर्हारुणेयःपंचालानांस्समितिमैयायतंहप्रवाहणोजैबिलिरुवाचकुमा
 स्यविष्णोः ॥ पुरुषंतुरंवायुंश्रेष्ठंसर्वधातुणामुत्तमंचधीमहि ॥ नारायणीयंतंवायुंचितयित्वोत्तमोत्तमम् ॥
 जगत्प्रसवितुर्विष्णोःसकाशाद्भोगमामुमदितिच ॥ २ ॥ नारायणादयःपंचक्रमात्पंचाग्रयःस्थिताः ॥ अ

रानुत्वाशिपस्तिनेत्यनुहिभगवइतिवेत्थयदितोधिप्रजाः प्रयंतीतिनभगवइतिवेत्थयथापुनरावर्त
 ता ॥ ३ ॥ इतिनभगवइतिवेत्थयथोर्देवयानस्यपितृयाणस्यचव्यावर्तना ३ इतिनभगवइति
 वेत्थयथासौलोकोनसंपूर्यता ३ इतिनभगवइतिवेत्थयथापंचम्यामाहुतावापः पुरुषवचसोभवं
 तीतिनैवभगवइत्यनुकिमनुशिष्टोवोचथायोहीमानिनविद्यात्कथ ॥ सोनुशिष्टोब्रवीतेतिसहाय
 स्तः पितुर्धमेयायत ॥ होवाचाननुशिष्यवावकिलभाभगवानब्रवीदनुत्वाशिपमितिपंचमाराजन्य
 बंधुः प्रश्नानप्राक्षीत्तेषानैकंचनाशकंविबलुमिति सहोवाचयथाभावंतैतानवदोयथाहमेपानै
 कंचनवेदयद्यहमिमानवेदिष्यंकथंतेनावक्ष्यमिति सहगौतमोराज्ञोर्धमेयायतस्मैहप्रासायाहर्वाच
 कारसहप्रातः सभागउदेयायत ॥ होवाचमानुषस्यभगवन्गौतमवित्तस्यवरंरुणीथाइतिसहोवा
 चतैवैवराजन्मानुषं वित्तंयामेवकुमारस्यांतिवाचमभापथास्तामेब्रूहीनिसहकृच्छ्रीर्बभूवत ॥ ह
 चिरं वसेत्प्राज्ञापयांचकारत ॥ होवाचयथाभावंगौतमावदोयथेयंनप्राक्त्वत्तुपुराविद्याब्राह्मणा
 जगच्छतितस्मादुसर्वेपुलोकेपुक्षत्रस्यैवप्रशासनमभूदितितस्मैहोवाच ॥ ४ ॥ असौवावलोको
 गौतमाग्निस्तस्यादित्यएवसमिद्रश्मयोधूमोहरर्चिश्चंद्रमाअंगारानक्षत्राणिविष्फुलिंगास्तस्मि
 ज्जेतस्मिन्नभौदेवाः श्रद्धांजुह्वतितस्याआहुतेः सोमोराजासंभवति ॥ ४ ॥ पर्जन्योवावगौतमा
 ग्निस्तस्यवायुरेवसमिदं अंधूमोविद्युदर्विशानिरंगाराह्लादुनयोविष्फुलिंगास्तस्मिन्नेतस्मिन्नभौ
 देवास्सोमश्राजानंजुह्वतितस्याआहुतेर्वर्षः संभवति ॥ ५ ॥ पृथिवीवावगौतमाग्निस्तस्याः सं
 बत्सरएवसमिदाकाशोधूमोरात्रिर्वर्षिर्दिशोगाराअवांतरदिशोविष्फुलिंगास्तस्मिन्नेतस्मिन्नभौ

दनादंगनेतृत्वान्नितरामचलत्वतः ॥ समेधनात्समिद्विष्णुर्द्विकाराद्भूमउच्यते ॥ अरंचितत्वादांचिश्रसोंगा
रौंगतेरपि॥ विविधंस्फुरणाच्चैवविष्णुफुल्लिङ्गतीरितः॥पुननरायणाद्यात्माप्रत्येकंपंचरूपवान्॥आदित्यस
तथादानाद्रश्मीरतिशरूपतः ॥ तमसाहननीयत्वादहश्चंद्रःपरस्सुखम् ॥ अनन्यराजोनक्षत्रंवापुज्जानायुह
देवावर्षजुह्वतितस्याआहुतेरन्नसंभवति ॥६॥ पुरुषोवावगौतमाग्निस्तयवगोवसमिन्प्राणो
धूमोजिह्वाविंश्चक्षुरंगाराःश्रोत्रंविष्णुफुल्लिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन्नभौदेवाअञ्जुह्वतितस्याआहुते
रेतःसंभवति॥७॥ योपावावगौतमाग्निस्तस्याउपस्थएवसमिदुपमंत्रयतेसधूमोयोनिरर्चियंदं
तःकरोतिर्तेंगाराअभिनंदविष्णुफुल्लिङ्गास्तस्मिन्नेतस्मिन्नभौदेवारेतो जुह्वतितस्याआहुतेर्गर्भः
संभवति ॥ ८ ॥ इतितुपंचम्यामाहुतावापःपुरुषवचसोभवंतीतिसउत्वाऽऽहुतोगर्भोदशवा
मासानंतःशायित्वायावद्वाथजायेतेसजातोयावदायुपंजीवितं प्रेतंदिष्टमितीमयएवहुरितिप्रएवे
तोयतःसंभूतोभवति ॥ ९ ॥ तद्यद्वत्थंविदुर्येचेमेऽरण्येश्रद्धातपइत्युपासतेतेऽर्चिषमभिसंभवं
त्यर्चिषोऽहरह्रआपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षाद्यान्पुद्गुदुःखेतिमासाऽस्तान्मासेभ्यःसंवत्सरश्सं
वत्सरादादित्यमादित्याच्चंद्रमसंचंद्रमसोविद्युतंतत्पुरुषोवावःसएनान्ब्रह्मगमयत्येपदेवयानः
पंथाइत्यथयइमेग्रामइष्टापूर्तेदत्तमित्युपासतेतेधूममभिसंभवतिधूमाद्रात्रिःशत्रेपरपरपक्षमपर
पतः ॥ अभ्रमभ्रगराद्विष्णुर्विद्युद्विद्योतनादपि ॥ अशनादशनिश्चैवनिर्हादाद्भ्रातुनिस्तथा ॥ संवत्सरोवा
सनाच्चसआकाशःप्रकाशनात् ॥ रात्रिश्चरतिदानात्सदिशतीतिदिशःसृष्टः ॥ अवांतरदिशेद्यस्मादवांतर
दिगुच्यते ॥ वचनाद्वाकृतथाप्राणस्त्वननाच्चक्षुरुच्यते ॥ दर्शनाच्छ्रवणाच्छ्रोत्रंजिह्वावैहोमतःसृष्टः ॥

उपस्थितेरुपस्थःसउपमंत्रकदेवसः ॥ योनिर्युनक्तिग्रस्मात्सर्वातःकृच्चनंदनः ॥ असौलोकःप्रकाशत्वा
त्पाणस्थत्वाच्चकेशवः॥पर्जन्योजनकोग्रस्मात्पृथिवीप्रथितत्वतः॥पुरुषःपुरुग्रस्मात्सोषाजोष्योयतोखि
लैरितिसामसंहितायाम् ॥ अथधूम्रादिभावस्तुजीवरयाधादिसंस्थितिः ॥ अत्रादिमानिरूपंतुज्ञानिप्राप्यं

पक्षाद्यान्पट्टदक्षिणैतिमासाःस्तान्त्रैतेसंवत्सरमभिप्राप्तुंनिमित्तमभ्यःपितृलोकंपितृलोकादाश
माकाशाच्छंद्रमसमेषसोमोराजातद्देवानामन्नंदेवाभयक्षतितस्मिन्यावत्संपातमुपित्वाथैतमेवा
ध्वानंपुनीनिवर्तयेत्येतमाकाशमाकाशाद्वायुंवायुर्भूत्वाधूमोभवतिधूमोभूत्वाभ्रंभवत्यभ्रंभूत्वा
मेघोभवतिमेघोभूत्वाप्रवर्षितइहव्रीहियवाओषधिवनस्पतयस्तिलमाषादितिजायतेततोवैबल्य
दुर्निष्पन्नंयोर्दोह्यन्नमलियोरैतःसिंचिततद्द्रव्यएवभवतितद्यद्दहरमणीयचरणाअभ्याशोहय
तेरमणीयांयोनिमापद्येरन्बाह्मणयोर्निवाक्षत्रिययोर्निवावैश्ययोर्निवाथयडहकपूयचरणाअभ्या
शोहयत्तेकपूयांयोनिमापद्येरुच्छ्रयोर्निवासूकरयोर्निवाचंडालयोर्निवाथितयोःपथोनैकतरेणच
नतानीमानिक्षुद्रमिश्राण्यमसकृदावतीर्निभूतानिभवंतिजायस्वाम्रियस्वेत्येतन्तृतीयस्थानेतेना
सौलोकानसंपूर्यतेतस्माज्जुगुप्सेततदेपल्लोकःस्तेनोहिरण्यस्यमुरांपिबःश्रुगोस्तल्पमावस
न्ब्रह्महाचैतेपतंतित्चत्वारःपंचमश्वाचरःस्तुतैरित्यथहयएतानेवंपंचाग्नीन्वेदनमहत्तैरप्याचरन्पा
प्मनालिप्यतेशुद्धःपूतःपुण्यल्लोकोभवतिपुण्यवेदयएववेद॥ ७ ॥ प्राचीनशालऔपमन्यवःस

यतोभवेदितिच ॥ परमस्यजन्धमितिपर्जन्यः ॥ पंचपंचस्ररूपेणसूर्योदिसंस्थितोहरिः ॥ स्थगदौचापिन
न्नामातद्योगान्नामिनःपरदितिच ॥ ७ ॥ प्रत्यव्यदयज्ञकत्सम्यङ्महाशालःप्रक्रीर्तितः॥वेदेवेदार्थवित्सम्यङ्म

ह्यश्रोत्रिय उच्यते ॥ क्रीडामकत्वाद्वाख्यं च क्षुते जाश्रान्तिजसा ॥ स्वर्गाधारं शिरोविष्णोः सर्वरूपातिदर्शना-
त्ययज्ञः पौलुषिर्द्रद्युष्मो माह्वे योजनः शार्कराक्ष्यो बुडित आश्वतराश्विस्ते हते महाशाला महा-
श्रोत्रियाः समेत्यमीमांसां चक्रुः को न आत्मा किं ब्रह्म इति हंसपादयां च कुरुदालको वै भगवंतो यमा-
रुणिः संप्रति ममात्मानं वैश्वानरमध्ये तित ॥ हंताभ्यागच्छामेति ॥ हंताभ्याजगमुः सहसंपादयां च
कारप्रक्षयंति मामिमे महाशाला महाश्रोत्रियास्तेभ्यो न सर्वमिव प्रतिपत्स्ये हंता महमन्यमभ्यनु-
शासानीति तान्होवाचाश्वपतिवै भगवंतो यै केकेयः संप्रती ममात्मानं वैश्वानरमध्ये तित ॥ हंताभ्या-
गच्छामेति ॥ हंताभ्याजगमुस्तेभ्यो हंप्राप्तेभ्यः पृथगर्हणीकार्यां चकार सहप्रातः सजिहान उवा-
च न मे स्ते नो जनपदे न कदर्यो न मद्यपो नानाहिताग्निर्नो विद्वान् च खैरिणी कुतो यक्ष्यमाणो वै भगवंतो
हमस्मियावदैके कस्याकृत्वि जेधं दास्यामि तावद्भगवद्भ्यो दास्यामिव संतु भगवंत इति ते होचुर्धै-
न पुरुषश्चरेत् ॥ हे ववदे दात्मानमेवैमै वैश्वानर ॥ संप्रत्यध्येषितमेव नो ब्रूहीति तान्होवाच प्रातर्वः प्र-
तिवक्तास्मीति ते हंसमित्पाणयः पूर्वाह्णे प्रतिचक्रमिरेतान्हानुपनीयैवैनदुवाच ॥ ११ ॥ औपम-
न्यवकं त्वमात्मानमुपास्स इति दिवमेव भगवो राजन्निहि होवाचैष वै सुतेजा आत्मा वैश्वानरो यं त्व-
मात्मानमुपास्सेतस्मात्तव सुतं प्रसुतमा सुतं कुले दृश्यते तस्य चंपश्यसि प्रियमत्य चंपश्यति प्रियं भव-
त्यस्य ब्रह्म चर्चसं कुले य एतमेव मात्मानं वैश्वानरमुपास्ते मूर्धात्वे य आत्मन इति होवाच मूर्धो ने व्यप-
तिष्यद्यन्मानां गमिष्य इति ॥ १२ ॥ अथ होवाच सत्ययज्ञं पौलुषिं प्राचीनो गयं कं त्वमात्मानमुपा-
त् ॥ चक्षुस्तु विश्वरूपाख्यमादानादायुषामपि ॥ आदित्याख्यं च सूर्यस्याप्याश्रयं सर्वदा स्थतम् ॥ वायवादि

प्राणशक्यं नयत्तकर्ता हरेर्यतः ॥ प्राणस्तेन पृथग्वर्मा विद्युज्ज्ञानादिरूपतः ॥ बायोऽप्याश्रयो नित्यं बहुत्वाद्बहु-
लः स्युतः ॥ आकाशानामाचाक्षिप्तेर्मध्ये देहो रमापनेः ॥ व्याप्तत्वादापइयुक्तो रथीरतिकरत्वतः ॥ वस्तिराका-

स्स इत्यादित्यमेव भगवो राजन्निहिोवाचैष वै विश्वरूप आत्मा वै श्वानरोऽयं त्वमात्मानमुपास्मेत
स्मात्तव बहु विश्वरूपं कुले दृश्यते प्रवृत्तोऽथ तरीरथो दासीनिष्कोत्स्य चं पश्यसि प्रियमत्य चं पश्य
ति प्रियं भवत्यस्य ब्रह्मवर्चसं कुलेऽयमेतमात्मानं वै श्वानरमुपास्ते च क्षुब्धे तदात्मन इतीहोवाचां
धोम विष्यद्यन्मानागमिष्यत इति ॥ १३ ॥ अथ होवाचैष द्रुमं माह्वेयं वै याघ्रपद्यकं त्वमा-
त्मानमुपास्म इति वायुमेव भगवो राजन्निहिोवाचैष वै पृथग्वर्त्मा त्मा वै श्वानरोऽयं त्वमात्मानमुपा-
स्मेत स्मात्त्वा पृथग्वलय आययंति पृथग्रथश्रेणयो नुयं त्यस्य चं पश्यसि प्रियमत्य चं पश्यति प्रियं भ-
वत्यस्य ब्रह्मवर्चसं कुलेऽय एतमेव मात्मानं वै श्वानरमुपास्ते प्राणस्त्वेप आत्मन इति होवाच प्राणस्त उ-
दक्रमिष्यद्यन्मानागमिष्यदिति ॥ १४ ॥ अथ होवाच नैष वै बहुल आत्मा वै श्वानरोऽयं त्वमात्मानमुपा-
त्मानमुपास्म इत्याकाशमेव भगवो राजन्निहिोवाचैष वै बहुल आत्मा वै श्वानरोऽयं त्वमात्मानमुपा-
स्तेत स्मात्त्वं बहुलोऽसि प्रजया च धनेन चात्स्य चं पश्यसि प्रियमत्य चं पश्यति प्रियं भवत्यस्य ब्रह्मव-
र्चसं कुलेऽय एतमेव मात्मानं वै श्वानरमुपास्ते सं देहस्त्वेप आत्मान इति होवाच सं देहस्तेऽयं शीर्यद्य-
न्मानागमिष्यदिति ॥ १५ ॥ अथ होवाच बुद्धिमाश्वतराश्वि वै याघ्रपद्यकं त्वमात्मानमुपास्म इत्या-

शवायोश्च तावाधारौ प्रकीर्तितौ ॥ प्रयत्नात् पृथिवी नामाप्रतिष्ठा च प्रतिष्ठितेः ॥ पादौ भगवतो विष्णोः पृथ-
व्याश्रय एव च ॥ उत्तमानां हि पादेन सर्वरूपं हि कथ्यते ॥ विष्णोः पदमिति स स्मात्प्रथितं वैदिकी स्मृता ॥ प्रा-

णश्चक्षुस्तथादित्यदेवादेवतास्मृता ॥ पूर्वद्वारपतिर्विण्णोव्यानिःश्रोत्रंचन्द्रमाः ॥ दक्षिणद्वारपत्येको
वागपानोऽग्रेवच ॥ पश्चिमद्वारोऽप्येकः समानोऽमनएवच ॥ इंद्रत्येकएवोक्तउत्तरद्वाररक्षकः ॥ उदानो
वायुरित्येकऊर्ध्वद्वाराधिपश्चसः ॥ सएवाकाशनामाचलक्ष्म्याविष्टोविशेषतः ॥ पृथिवीनामिकाश्रीस्तु
यौर्द्विशोविद्येदेवच ॥ वायपत्नीसमद्विष्टातत्तद्वाराधिपाश्र्वते ॥ अधितिष्ठन्ति ते सर्वे नारायणमनामयम् ॥

पल्वभगवोराजन्निहिहोवाचैषवैरयिरात्मावैश्वानरोयंत्वमात्मानमुपास्सेतस्मात्त्वरयिमान्पुष्टि
मानस्यन्नंपश्यसिप्रियमत्यन्नंपश्यतिप्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुलेयएतमेवमात्मानंवैश्वानरमु
पास्नेवस्तिस्त्वेषआत्मनइतिहोवाचवस्तिस्तेव्यभेत्यद्यन्मानागमिष्यइति॥१६॥अथहोवा
चोद्दालकमारुणैगौतमकंत्वमात्मानमुपास्सइतिपूथिवीमेवभगवोराजन्निहिहोवाचैषवैप्रतिष्ठा
त्मावैश्वानरोयंत्वमात्मानमुपास्सेतस्मात्त्वंप्रतिष्ठितोसिप्रजयाचपशुमिश्रात्स्यन्नंपश्यसिप्रियम
त्यन्नंपश्यतिप्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुलेयएतमेवमात्मानंवैश्वानरमुपास्तेपादौत्वेतावात्मनइ
तिहोवाचपादौतेत्यम्लात्स्येतांयन्मानागमिष्यइति॥१७॥तान्होवाचैतेवैरवतुयूयंपृथग्विभग्मा
त्मानंवैश्वानरंद्वाऽसौअमत्थयस्वेतेभंग्प्रोदेशमात्रमभिविमानमात्मानंवैश्वानरमुपास्तेसर्वेपु

यद्विष्णुर्ज्ञानरूपत्वात्किमानंदस्वरूपतः ॥ एतेषुतुमेषुहरिस्तृप्यत्येषांप्रियोद्यसौ ॥ सूर्यप्रसादात्तुनराः
पूर्वद्वारेणकेशवम् ॥ प्रामुवत्यथसोमस्यप्रसादात्पितरस्तथा ॥ द्वारेणदक्षिणैवगंधर्वाःपश्चिमेनतु ॥
अग्निप्रसादादृषयउत्तरेणेंद्रसंश्रयात् ॥ शिवाद्यावायुमाश्रित्ययांग्यूर्ध्वेनहरिसुराः ॥ वैश्वानराख्यवि
ष्णोस्तुसंम्यग्ज्ञानेनसर्वशः ॥ वैश्वानरज्ञानयोग्याःसाक्षादेवसुराःस्थिताः ॥ तस्मात्तेषांफलंसर्वमन्ये

पांतुस्वयोग्यतद्वित्वैश्वानरविद्यायाम् ॥ कोन आत्माकिंब्रह्मसोयमात्माचतुष्पात् ॥ स्थूलभुवैश्वा

लोकेषु सर्वेषु भूतेषु सर्वेष्वामस्वप्नमत्तितस्य हवा एतस्यात्मनो वैश्वानरस्य मूर्ध्वमुने जात्यक्षुर्वि
श्वरूपः प्राणः पृथग्वर्त्मात्मा संदेहो बहुलो वस्तिस्वरयिः पृथिव्येव पादावुर एवेदिलोमानि बर्हिर्ह
दयं गार्हपत्यो मनो न्वाहार्यपचन आस्यमाहवनीयः ॥ १८ ॥ तद्यद्भक्तं प्रथममागच्छेत्तद्भोमीयं
सयां प्रथमामाहुतिं जुहुयात्तां जुहुयात्प्राणायस्वाहेति प्राणस्तृप्यति प्राणेतृप्यति चक्षुस्तृप्यति
चक्षुषितृप्यत्यदित्यस्तृप्यत्यादित्येतृप्यति द्यौस्तृप्यति द्यौस्तृप्यति दिवितृप्यंत्यां यत्किंच द्यौश्चादित्यश्चा
धितिष्ठतस्तत्तृप्यति तस्यानुतृप्तिं तृप्यति प्रजया पशुभिरन्नाद्येन तेजसा ब्रह्मवर्चसेनेति ॥ १९ ॥
अथ यां द्वितीयां जुहुयात्तां जुहुयाद्धानायस्वाहेति नव्यानस्तृप्यति न्यानस्तृप्यति श्रोत्रे तृप्यति श्रो
त्रेतृप्यति चंद्रमास्तृप्यति चंद्रमसितृप्यति दिशस्तृप्यंति दिक्षु तृप्यंती पृथक्किंच दिशश्चंद्रमाश्चा
धितिष्ठंतितृप्यति तस्यानुतृप्तिं तृप्यति प्रजया पशुभिरन्नाद्येन तेजसा ब्रह्मवर्चसेनेति ॥ २० ॥
अथ यां तृतीयां जुहुयात्तां जुहुयादपानायस्वाहेत्यपानस्तृप्यत्यपानेतृप्यति वाक्तृप्यति वाचि
तृप्यंत्यामग्नितृप्यत्यग्नौ तृप्यति पृथिवी तृप्यति पृथिव्यां तृप्यंत्यां यत्किंच पृथिवी चाग्निश्चाधि
तिष्ठतस्तत्तृप्यति तस्यानुतृप्तिं तृप्यति प्रजया पशुभिरन्नाद्येन तेजसा ब्रह्मवर्चसेनेति ॥ २१ ॥
अथ यां चतुर्थीं जुहुयात्तां जुहुयात्समानायस्वाहेति समानस्तृप्यति समानेतृप्यति मनस्तृप्यति
मनसितृप्यति पजन्यस्तृप्यति पजये तृप्यति विद्युत्तृप्यति विद्युत्तृप्यंत्यां यत्किंच विद्युच्च पजं

नरः स प्रथमः पादः ॥ ॐ वैश्वानरः साधारणशब्दविशेषात् ॐ ॥ अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रित इ

त्यादेश्वैश्वानरोविष्णुरितिसिद्धम् ॥ सबायुःसआकाशः वायुश्चाकाशश्चाधितिष्ठतइतिवचनाद्वायोऽरू
पमन्याधिष्ठितमाकाशाख्यंवायोःस्वरूपमिति विज्ञायते ॥ आकाशानामाविशेशोवायुश्चाकाशकःस्तृ
तः ॥ आकाशइतिलक्ष्मीश्चतथाकाशोहरिःस्वयमिति शब्दनिर्णये ॥ सुतेजोविश्वरूपोऽभिदेनांगानि

न्यश्चाधितिष्ठतस्तत्प्यनितस्त्यानुवृत्तिसिंपृत्त्यतिप्रजयापशुभिरन्नाद्येनेतेजसाब्रह्मवर्चसेनेति
॥ २२ ॥ अथयांपंचमीं जुहुयात्तां जुहुयादुदानाय स्वाहेत्युदानस्तृप्यत्युदानेन तृप्यतित्वत्तृप्य
तित्वचितृप्यंत्यां वायुस्तृप्यति वायौ तृप्यत्याकाशस्तृप्यत्याकाशेन तृप्यति यत्किंच वायुश्चा
काशश्चाधितिष्ठतस्तत्प्यनितस्त्यानुवृत्तिसिंपृत्त्यतिप्रजयापशुभिरन्नाद्येनेतेजसाब्रह्मवर्चसेने
ति ॥ २३ ॥ सयइदमविद्वानग्निहोत्रं जुहोति यथांगारानपो ह्यभस्मनि जुहुयात्तादृक्तस्याद
थयएतदेवंविद्वानग्निहोत्रं जुहोति तस्य सर्वपुलोकैकपुसर्वभूतेषु सर्वेष्व्वात्मसु हुतं भवति तद्यथेवी
कानूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयैतव ॥ ह्यस्य सर्वपाप्मानः प्रदूयैते यएतदेवंविद्वानग्निहोत्रं जुहोति तस्मादुहै
वंविद्यद्यपि चंडाला योच्छिष्टं प्रयच्छेदास्मनि ह्येवास्य तद्वैश्वानरे हुत ॥ स्यादिति तदेप ॥ लोकः
यथेह ह्युक्षुधिता बाला मातरं पर्युपासते ॥ एवं सर्वाणि भूतान्यग्निहोत्रमुपासत इत्यग्निहोत्रमुपासत
इति ॥ २४ ॥ इति श्रीमच्छांदोग्योपनिषदि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ७ ॥

मापतेः ॥ अभिन्नान्यपि कथ्यंते लोकदृष्टिर्विभेदतइति च ॥ २४ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादा
चार्यविरचिते श्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्ये पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

हरिःॐ ॥ अधीत्यब्दद्वादशाब्दाब्दइतीरितः ॥ श्वेतकेतुर्भरतेतुनोत्पत्तिद्वादशलत्वतद्विवाक्यनिर्णये ॥ यथामृत्पिण्डविज्ञानात्सादृश्यादेवमृन्मयाः ॥ विज्ञायतेतथाविण्णोःसादृश्याज्जगदेवच ॥ यथास्वर्णस्यविज्ञानात्सर्वलोहमयास्तथा ॥ प्राधान्याद्विष्णुविज्ञानाद्विज्ञातंस्यज्जगत्सदा ॥ अत्यल्पेपिहि विज्ञानेसदृशेतादृशंबहु ॥ ज्ञायतेनखंकृतन्यायथासर्वमयोमयम् ॥ किमुविण्णोर्बोहोज्ञानादत्यल्पजगदीदृशम्॥अनन्याधीनविज्ञानादन्याधीनंतथैवच॥मृदयोलोहनाम्नांहिज्ञानात्सांकेतिकंयथेत्यादिसामसंहितायाम् ॥ स्वर्णलोहमणिश्चैवपुण्ड्राभिधीयतइतिशब्दनिर्णये ॥ विकारत्वविवक्षायामेकपिण्डमणिशब्दाव्ययार्थाःस्युः ॥

हरिःॐ ॥ श्वेतकेतुर्हार्णयआसत्ऽहपितोवाचश्वेतकेतोवसब्रह्मचर्यंनैवसोम्यास्मत्कुलीनोऽननूच्यब्रह्मबंधुरिवभवतीतिसहृदादशवर्षउपेत्यचतुर्विंशतिवर्षःसर्वान्वेदानधीत्यमहामनाअनूचानमानीस्तब्धोऽभ्युत्ततमोदेशमप्राक्ष्योयेनाश्रुतऽश्रुतंभवत्यमंतमतमविज्ञातंविज्ञातमितिकथंनुभगवःसआदेशाभवतीतियथासोम्यैकेनमृत्पिण्डेनसर्वमृन्मयंविज्ञातऽस्याद्वाचारंभणंविचारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यंयथासोम्यैकेनलोहमणिनासर्वलोहमयंविज्ञातऽस्याद्वाचारंभणंविकारोनाममृत्तिकेतिलोहमणिरितिकाणायसमित्यत्रेशब्दानामधेयशब्दाश्चव्ययार्थाःस्युः ॥ विकारमिथ्यात्वविवक्षायांमृत्तिकैवसत्यलोहएवसत्यंकाणायसमेवसत्यमित्येवस्यात् ॥ नतुनामधेयादिशब्दाः ॥ नचवाचारंभणमात्रमितिमात्रशब्दोस्ति ॥ नचारम्यस्यारंभणमितियुज्यतेशब्दः ॥ क्रियाक्षारंभणम् ॥ अतोवाचानान्नाम्नारंभणंविचारोविक्रियमाणः ॥ सत्यंनामधेयंसर्वदाविद्यमानंनामधेयंमृत्तिकेत्यादयदत्यर्थः ॥ सत्त्वेनकालतस्तंतंज्ञायतेविह्वद्विरितिनित्यत्वेनप्रसिद्धमेवसत्यमित्यत्रविवक्षितम्॥संकेतेनक्रियमाणानिह्य

न्यानिनामानि ॥ अतोविकाररूपाणि ॥ विकारशब्दस्यनियतपुंल्लिङ्गत्वादारभणंविकारद्वितीयेदाःप्रमाण
मितिबुध्यते ॥ नचमृत्तिकादिनामविकारःसांकेतिकेनाम ॥ प्राधान्यमेवात्रमृत्तिकादिनामवद्भवतो
विवक्षितम् ॥ सृष्टिश्चप्राधान्यार्थमेवात्रोच्यते ॥ १ ॥ एकमेवस्वगतभेदवर्जितं ॥ आद्वितीयसमानवर्जितंच ॥
एकमेवाद्वितीयंतत्समाभ्याधिकवर्जनात् ॥ स्वगतानांचभेदानामभावाद्वल्लक्षश्वेतमितिप्रवृत्ते ॥ भेदोभे
दनिरुच्यर्थमेवशब्दोवधारकः ॥ समाधिकनिरुच्यर्थमद्वितीयपदंतथा ॥ भेदोभेदोप्येकशब्दोयतोवयनि

धेयंलोहमणिरित्येवसत्यंयथासोम्यैकेननखनिहंतनेनसर्वकाष्णायंसंविज्ञातस्याहाचारंभणं
विकारोनामधेयंकाष्णायिसमित्येवसत्यमेव ॥ सोम्यसआदेशोभवतीतिनवैनूनंभगवंतस्तएतद
वेदिषुर्यद्येतदवेदिव्यन्कथंमेनावक्ष्यन्तिभगवा ॥ स्वेवमेतद्वीत्वितथासोम्येतिहोवाच
॥ १ ॥ सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयंतद्वैकआहुरसदेवदमग्रआसीदेकमेवाद्विती
यंतस्मादसतःसज्जायतइतिकृतस्तुखलुसोम्यैव ॥ स्यादितिहोवाचकथमसतःसज्जायेतेतिसत्वे
वसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयंतदैक्षतबहुस्यांप्रजायेयेतितत्तेजोसृजततत्तेजऐक्षतबहु

निस्थितः ॥ एकमेवेत्यतःप्राहनारायणमियंश्रुतिः ॥ समेद्वितीयशब्दःस्यादद्वितीयोसमत्वतः ॥ साधि
कःकुतएवस्यादित्याहपरमाश्रुतिरितिसामसंहितायाप् ॥ नचविजातीयभेदवर्जननामकुत्रचित्सिद्धम् ॥
तत्प्रमाणाभावाच्च ॥ एकएवाद्वितीयोभगवांस्तत्सदृशःपरोनास्तीतिचश्रुतिः ॥ एकोभगवांस्तत्सदृशपरो
नस्तइतिच ॥ विजातीयाभावेयनाश्रुतंश्रुतंभवतीत्यादिविशेषणचव्यर्थम् ॥ यस्यकस्यचिज्ज्ञानंतज्ज्ञानमे
वभवतीति ॥ अज्ञानमपिज्ञानमेवभवति ॥ भेदाभावात् ॥ नचमिथ्यासत्यमितिभेदः ॥ तस्यैवविजा

नीयत्वप्राप्तेः ॥ तद्भेदस्यमिथ्यात्वेतद्भेदस्यसत्यत्वप्रसंगाच्च ॥ मिथ्यासत्ययोरैक्येदंसत्यमिदंमिथ्येति
भेदाभावाज्जीवेशभेदादेरपिसत्यत्वप्रसंगः ॥ अतःपरमार्थब्रह्मान्यन्मिथ्येयपिनयुज्यते ॥ अतःस
जातीयःस्वगतभेदोधिकाख्यंविजातीयंचात्रनिषिध्यते ॥ सर्वोत्तमत्वात्सन्नामाहरिनारायणःप्रभुः ॥ सो
सृजत्प्रथमंदेवीतेजआख्यांश्रियंसतीम् ॥ ततेस्थितेनरूपेणसाऽजैवहियतःसदा ॥ तेजइत्युच्यतेतस्माज्जने
वर्तितएवतु ॥ यदस्याःसृष्टिकृद्रूपंविद्याख्यंजायतेहेरः ॥ मन्वाख्यःप्राणएवास्याअम्नामाजायतेथ

स्यांप्रजायेयेतितदपोसृजततस्माद्यत्रक्वचशोचतिस्वेतवापुरुषस्तेजसएवतदद्वापोजायते
ताआपरेक्षंतबह्वचःस्यामप्रजायेमहीतिताअन्नमृजंततस्माद्यत्रक्वचवर्षतितदेवभूयिष्ठम
न्नंसवत्यद्भ्यएवतदद्भ्र्नाद्यंजायते ॥ २ ॥ तेषांखल्वेषांभूतानांत्रीण्येववीजानिभवंत्यांडजंजी
वजमुद्भिज्जामितिसेयंदेवतैक्षतहंताहमिमास्तिस्त्रोदेवताअनेनजीवेनात्मनानुप्रविश्यनामरूपे
व्याकरवाणीतितासांत्रिहृतंत्रिहृतमैकंकरवाणीतिसेयंदेवतेमास्तिस्त्रोदेवताअनेनैवजीवेना
त्मनानुप्रविश्यनामरूपेण्यकरोत्तासांत्रिहृतंत्रिहृतमैककामकरोद्यथातुखलुसोम्येमास्तिस्त्रोदेव

च ॥ ब्राह्मणादिचतुर्वर्णस्ततश्चान्नाभिधोहरः ॥ तेजःसंस्थाचसादेवीप्राणोप्सुस्थितएवच ॥ तत
स्तेजसएवापोजायतेन्नस्थितोहरः ॥ जायतेतोऽद्भ्यएवान्यंयुथिवीत्वन्नरूपिणी ॥ २ ॥ सृष्ट्येतेषु
भगवानीक्षांचकेसकेशवः ॥ जीवाख्येनैवरूपेणयोऽनिरुद्धइतिस्मृतः ॥ तेनरूपेणलक्ष्म्यादीन्प्रविष्टोह
पनामनी ॥ करिष्येत्रिहृतंश्रैतानैकंकरवाणिच ॥ इतिमत्वाप्रविश्याथतेभ्यइंद्रादिनामपि ॥ नामरूपाणि
कृतवांस्तांश्चान्योन्यप्रवेशिनः ॥ कृत्वाभिसोमसूर्यादिष्वेतांस्त्रीन्विदधेपुनः ॥ ३ ॥ अतोयद्वाहितरूप

श्रियस्तद्रूपसंभवम् ॥ यच्छुक्लं वायुजं विद्यात्कृष्णं चैव शिवोद्भवम् ॥ तस्मादग्नेर्यदन्तृत्वमग्निनामप्रवर्तकम् ॥
लक्ष्म्या दिव्यतानांत नैव भेदो गतिताततः ॥ मुख्यैवमाददानत्वमादित्यस्य तदुद्भवम् ॥ अत आदित्यनाभैर्पौनैवा
दित्यस्य मुख्यतः ॥ यच्चंद्रादृक्कलं च तत्तेषां चंद्रता तथा ॥ विद्युद्विद्योतन्ते पातस्ते सर्वनामिनः ॥ तथै
व सर्वरूपं च तद्रूपप्रतिबिंबितम् ॥ सर्वरूपाश्च ते तस्माद्ब्रह्मो हितादिक्रमेण तु ॥ अतोऽन्यनामधेयं तु वा चारंभण
तास्त्रिविद्वदैकैकाभवतितन्मे विजानीहीति ॥ ३ ॥ यदग्नेरोहितं रूपांते जसस्तद्रूपं यच्छुक्लं तदपां
यत्कृष्णं तदन्नस्यापागादग्नेरभित्वं वा चारंभणं विकारो नामधेयं त्रीणिरूपाणीत्येव सत्यं यदादित्य
स्य रोहितं रूपांते जसस्तद्रूपं यच्छुक्लं तदपां यत्कृष्णं तदन्नस्यापागादादित्यादादित्यत्वं वा चारंभ
णं विकारो नामधेयं त्रीणिरूपाणीत्येव सत्यं यच्चंद्रमसो रोहितं रूपांते जसस्तद्रूपं यच्छुक्लं तदपां य
त्कृष्णं तदन्नस्यापागाच्चंद्राच्चंद्रत्वं वा चारंभणं विकारो नामधेयं त्रीणिरूपाणीत्येव सत्यं यद्विद्युतो रो
हितं रूपांते जसस्तद्रूपं यच्छुक्लं तदपां यत्कृष्णं तदन्नस्यापागाद्विद्युतो विद्युत्त्वं वा चारंभणं विका
रो नामधेयं त्रीणिरूपाणीत्येव सत्यमेतदस्मै तद्विद्वाऽऽहुः पूर्वमहं शाळा महाश्रोत्रियाननो
द्यकश्चनाश्रुतममतमविज्ञानमुदाहरिष्यतीति श्रेभ्यो विदां च कुप्यदुरोहितमिवाभूदिति ते जसस्त
हेतुतः ॥ सांकेत्येन विकारः स्यान्नायाणामेव नित्यता ॥ यथा लक्ष्म्यादिकानां च नाम संकेततोऽन्यगम् ॥
वा चारंभणहेतोस्तद्विकारो नैव मुख्यतः ॥ मुख्यं नाम त्रिरूपाणीत्याद्यं वेदोदितं परम् ॥ अतस्तदेव सत्यो
क्तं मुख्यं सत्यमिति धीते ॥ इंद्रादिनामरूपाणि यथैव त्रिषु मुख्यतः ॥ तदधीनत्वतस्तेषामेषामुच्चैबलत्व
तः ॥ शिवनामानिरूपाणि तथा वा योस्तु मुख्यतः ॥ तदीयानि तथा लक्ष्म्यास्तदीयानि हरेस्तथा ॥ त

स्मात्सएवसर्वशःसर्वरूपःसएवच ॥ सर्वनामासएवैकःसर्वशक्तिस्तथैवच ॥ अन्येषांयच्चरूपाथंतत्त
स्मात्प्रतिबिंबितम् ॥ एकएवाद्वितीयोसावतःसर्वोत्तमत्वतः ॥ मुख्यत्वादेवसन्नामासत्तनिज्ञानरूपतः ॥
सत्यमित्युच्यतेविष्णुस्सत्वंनासिकथंचन ॥ अतोन्चानमानीत्वस्तब्धोसिकुतएवतु ॥ त्वत्तोधिका
अर्पाद्वाथास्तदुच्चाश्चश्रियादयः ॥ सर्वोच्चोभगवान्विष्णुर्नस्तंभोस्यापिहिक्वचित् ॥ अतो नविद्वन्मा
नीस्यामहानस्मीतिवामनः॥ नतस्यानैवचस्तंभोज्ञात्वाविष्णोःपरंबलम् ॥ नहिविष्णोर्बलंज्ञात्वास्तंभहेतुः
कथंचनेत्यादिसामसंहितायाम् ॥ ४ ॥ देवताएवमांसादिशब्दवाच्याः ॥ तत्रप्रवेशात् ॥ अथमा

द्रूपमितितद्विदांचक्रुर्यदुशुक्लमिवाभूदित्यपांरूपमितितद्विदांचक्रुर्यदुक्लणमिवाभूदित्यन्नस्य
रूपमितितद्विदांचक्रुर्यदविज्ञातमिवाभूदित्येतासामेवदेवतानां समासइतितद्विदांचक्रुर्यथानु
खलुसोम्येमास्तिस्त्रोदेवताःपुरुषंप्राप्यत्रिष्टब्धिकैकाभवतितन्मेविजानीहीति॥४॥अन्वमशि
तंत्रेधाविधीयतेतस्ययःस्थविष्टोधानुस्तपुरीपंभवतियोमध्यमस्तन्मा संयोगिष्टस्तन्मनआपः
पीतास्त्रेधाविधीयतेतासांयःस्थविष्टोधानुस्तन्मूत्रंभवतियोमध्यमस्तज्जोहितंयोगिष्टःसप्राणस्ते
जोशितंत्रेधाविधीयतेतस्ययःस्थविष्टोधानुस्तदस्थिभवतियोमध्यमःसमजायोगिष्टःसावागन्न

नाश्चोपजीव्यत्वात् ॥ नचदुःखंतासाम् ॥ ऐश्वर्यात् ॥ तिस्रोदेवताःपुरुषंप्राप्यत्रिष्टब्धिकैवदितिप्रस्तु
तत्वात् ॥ जीवदतिभगवतोऽनिरुद्धस्याख्येतिचश्रुतिः ॥ प्राणस्यप्राणश्चक्षुष्यश्चुर्जीवस्यजीवःप्रधान
स्यप्रधानंभगवांश्चतुर्मीतिरितिच ॥ प्राणाधारोहरिर्नान्योजीवशब्दस्ततोहरो ॥ संसारिणोजीवतानुज
ननाह्वानतस्तथेतिच ॥ जीवशब्देनसंसारिविवक्षायांतत्तेजऐक्षतेत्यादिनातेपामेवचेतनत्वावगतेनैर्मरुप

व्याकरणे जीवांतरप्रवेशो नापेक्षितः ॥ प्रसुप्तलोकां तत्राणां निशाम्य गतिमीश्वरः ॥ त्रयोविंशतितत्त्वानां गणं यु-
गपदा विंशतिं च ॥ यावद्वलितैः जहरामकाले यथा वयं चान्ममदा मयत्रा ॥ यथोभये पातं दमेह लोका बलिहर-
तो न्ममदं त्यमूढाः ॥ त्वं नः स चक्षुः परिदेहि शक्तदेव किं यार्थं यदनुपहेणे तितत्त्वानां प्रार्थनानंतरं भगवत एव ते पुन-
रवेशोक्ते भर्गवतो ॥ यतश्च स एव जीवेनात्मनानुप्रभूतः पेयीयमानो दमानस्तिष्ठतीति भगवत्येव जीवशब्दः प्रयु-

मय ॥ हि सोम्य मन आपो मयः प्राणस्ते जोमयी वा गिति भूय एवमाभगवान्विज्ञापय त्विति तथा सो-
म्येति होवाच ॥ ५ ॥ दध्नः सोम्य मथ्यमानस्य योणिमास ऊर्ध्वः समुदीपतितत्सर्पिर्भवत्येवमेव खलु
सोम्यान्मस्याश्रयमानस्य योणिमास ऊर्ध्वः समुदीपतितन्मनो भवत्यपा ॥ सोम्य पीयमानानां यो-
णिमास ऊर्ध्वः समुदीपतिसप्राणो भवति तेजसः सोम्याश्रयमानस्य योणिमास ऊर्ध्वः समुदीपति
सावाग्भवत्यन्नमय ॥ हि सोम्य मन आपो मयः प्राणस्ते जोमयी वा गिति भूय एवमाभगवान्विज्ञाप-
य त्विति यथा सोम्येति होवाच ॥ ६ ॥ षोडशकलः सोम्य पुरुषः पंचदशाहा निमाशोः काममपः
पिबापो मयः प्राणो न पिबतो विच्छेत्स्यत इति सह पंचदशाहा निमाशाथै नमुपससाद किं ब्रवीमि
भो इत्थं चः सोम्य यजूर्षिसामानीति सहोवाच न वैमाप्रतिभांति भो इति ॥ होवाच यथा सोम्य म-
हतो भ्याहितस्यै कोंगारः खद्योतमात्रः परिशिष्टः स्यात्तेन ततोऽपि न बहु देहे देव ॥ सोम्य ते षोडश-

ज्यते ॥ न ह्यचेतनस्य मोदमानत्वमस्ति ॥ अतो तर्था मिरूप एव जीवशब्दः ॥ भोक्तुस्तु सुखदुःखानां मंतस्थो
जी ॥ वनामतः बहिः स्थितस्तु सन्नामा भगवान्पुरुषोत्तम इति तत्त्वविवेके ॥ अत्रेति श्रितिना ममुख्यतो
नास्ति ॥ अधिनामानि त्रीणि रूपाणीति नामधेयस्य मित्यादि ॥ ५ ॥ स्वप्नस्यांतःसुषुप्तिः ॥ स्वांत-

व्यात्सइतिप्रोक्तोविष्णुःसर्वेश्वरः ॥ तंप्राप्तोतिमनोनामासंसारिस्वपित्यतइतिच ॥ मननान्मन्ना
नामासंसारी ॥ शुंगमित्यंकुरंभोक्तंतन्मूलंभगवान्हरिः ॥ जगतोमूलमप्येपनिमित्तंनविकारवान् ॥
बीजजीवोयथामूलमंकुरस्याविकारतः ॥ यथापितापुत्रतन्वास्तद्देहोहिविकारवान् ॥ एवंहरिमूलमपि

नांकलानामेकाकलानिशिष्टास्यात्तथैतर्हिवेदान्त्रानुभवस्यशानाथमेविज्ञास्यसीतिसहशाथ
हेनमुपसमादत ॥ ह्ययत्किंचपप्रच्छसर्वं ॥ हप्रतिपेदेत ॥ होवाचयथासोम्यमहतोभ्याहितस्यैक
मंगारंखद्योतमात्रंपरिशिष्टंतनूणैरुपसमाधायप्रज्वलयेत्तेनततोपिबहुदहेदेव ॥ सोम्यतेपोह
शानांकलानामेकाकलानिशिष्टाभूत्सान्नेनोपसमाहिताप्राज्वालीत्तथैतर्हिवेदाननुभवस्यअ
मय ॥ हिसोम्यमनआपोमयःप्राणस्तेजोमयीवागितिवद्वास्यविजज्ञाविति विजज्ञाविति (न
देप ॥ लोकोःपंचैन्द्रियस्यपुरुषस्ययदेवस्यादनादृतम् ॥ तदस्यप्रज्ञाश्रवतिदृतेःपादादिवो
दकंदृतेःपादादिवोदकम्) ॥ ७ ॥ उद्दालकोहारुणिःश्वेतकेतुंपुत्रमुवाचस्वभ्रांतंमे
सोम्यविजानीहीतियत्रैतत्पुरुषःस्वपितिनामसतासोम्यतदासंपन्नोभवतिस्वमपीतोभवति
तस्मादेन ॥ स्वपितीत्याचक्षतेस्व ॥ क्षपीतोभवतिसयथाशकुनिःसूत्रेणप्रबद्धोदिशंदिशंपति
त्वान्यत्रायतनमलब्ध्वाबंधनेमेवोपाश्रयतएवमेवबहुसोम्यतन्मनोदिशंपतित्वान्यत्रायतन

नविकारःकथंचनेतिच ॥ प्राथम्याच्चेतेजआद्यालक्ष्यादयदितिसिद्धम् ॥ तेजोभिमानिनीलक्ष्मीःप्राण
स्वबभिमानवान् ॥ अन्नाभिमानिरुद्रश्चतिस्रस्तादेवताःपुरेतिचब्रह्मांडे ॥ यच्चैतत्पुरुषःस्वपितिनामसता
सोम्यतदासंपन्नोभवतीतिसंसारिणोब्रह्मप्राप्तिमुक्त्वासायथाशकुनिःसूत्रेणप्रबद्धइतितस्योपपादनान्मनो

नामापुरुषः ॥ प्राणनामाग्नगवान् ॥ सन्मूलाः सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः सदायतनाः सत्प्रतिष्ठा इत्युपसंहारात् ॥ प्रजाशब्दश्चेतन्वेवप्रसिद्धः ॥ प्रजानां सुखदुःखेन राजाऽप्रोतिशुभाशुभमित्यादेश्च ॥ शरीरधातुकृत्वे न लक्ष्म्याद्याश्च मुमुक्षुणा ॥ ध्येयास्तदीशितृत्वेन भगवान्पुरुषोत्तम इति वचनादनुसंधानकर्तव्यताज्ञापना

मलब्ध्वा प्राणमेवोपाश्रयेते प्राणबंधनं हि सोम्यमन इत्यशनायापि धासे सोम्य विजानीहीनिय त्रैतत्पुरुषोऽशि शिषतिनामापुरुषवत्तदशितं नयंते तद्यथा गोनायोश्वनायः पुरुषनाय इत्येवं तदप आचक्षते शायेति तत्रैतच्छृंगमुत्पतितं सोम्य विजानीहि नेदममूलं भविष्यतीति तस्य कृमूलं स्यादन्यत्राच्चादेव मेव खलु सोम्यान्नेन शुंगेनापोमूलमन्विच्छद्भिः सोम्य शुंगेनेते जोमूलमन्विच्छते जसा सोम्य शुंगेन सन्मूलमन्विच्छसन्मूलाः सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः सदायतनाः सत्प्रतिष्ठा अथ त्रैतत्पुरुषः पिपासति नाम तेज एव तत्पीवं नयते तद्यथा गोनायोश्वनायः पुरुषनाय इत्येवं तते ज आचक्षु उदन्त्येति तत्रैतदेव शुंगमुत्पतितं सोम्य विजानीहि नेदममूलं भविष्यतीति तस्य कृमूलं स्यादन्यत्राच्चोद्भ्यः सोम्य शुंगेनेते जोमूलमन्विच्छसन्मूलाः सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः सदायतनाः सत्प्रतिष्ठायां खलु सोम्येमास्तिस्रो देवताः पुरुषं प्राप्य त्रिहृन्निवृद्धे कैकाः भवति तदुक्तं पुरस्तादेव भवत्यस्य सोम्य पुरुषस्य प्रयतो वाङ्मनसि संपद्यते मनः प्राणे प्राणस्तेजसि तेजः परस्यादेव

र्थतदुक्तं पुरस्तादित्युक्तम् ॥ मुक्तावुमातुवागख्या रुद्रं याति मनोभिधम् ॥ वायुयाति शिवश्चापि वायुस्तेजोभिधांश्चियम् ॥ वायुमादाय सादेवी याति विष्णुं परात्परम् ॥ द्वारमात्रा तु सा देवी वायुप्राप्यो जनार्दनः ॥ मृति काले च मुक्तौ च पुरुषावाचमायुरिति सत्त्वे ॥ यो सौ नियमनाद्विष्णुसारत्वात्स इति स्मृतः ॥ अणिमासू

क्षमतो गम्य ऐतदात्म्यं च तद्वशम् ॥ परानन्दवतः सत्यमात्मा पूर्णगुणवतः ॥ सत्यतो नासितस्वाहं भा भूत्तस्तद्व्यतात
 तः ॥ असुराः स्तव्यतां याता ब्रह्माहमिति मानिनः ॥ असत्यं जगदित्याहुः सिद्धो हं बलवानिति ॥ अनीश्वरं ज
 गत्प्रहुरप्रतिष्ठतथैव च ॥ चेतनैकत्वविषया न्वेदानाहुश्च सर्वशः ॥ कुतर्कपरमानित्यं न सहंते गुणा न्द्वेहः ॥ शास्त्र
 तत्त्वमविज्ञाय ब्रूयुर्देवेषु चैकताम् ॥ यांति चैव तमो घोरं परमात्मविन्दकाः ॥ आलंब्य तन्मनं त्वमेकं बंधं वि
 तायाः स य एषो णि मैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मानं त्वमसि श्वेतकेतो इति भूय एव भा भग
 वान्विज्ञापय त्विति था सोम्येति होवाच ॥ ८ ॥ यथा सोम्य मधुमधु कृतो निस्तिष्ठति नानात्प
 यानां वृक्षाणां रसानां रसमवहारमेकतां गमयंति ते यथा तत्र न विवेकं लभंते मुष्या हं वृक्षस्य रसो
 रम्य मुष्या हं वृक्षस्य रसो स्मीत्येवमेव खलु सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः सति संपद्यन् विदुः सति संपत्स्याम
 ह इति इह वृक्षा घोवांसि ह्येवा वृको वा वराहो वा कीटो वा पतंगो वा दशो वा मशको वा यद्यद्भवति
 तत्तदा भवति स एषो णि मैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति भूय एव भा
 भगवान्विज्ञापय त्विति था सोम्येति होवाच ॥ ९ ॥ इमाः सोम्य नद्यः पुरस्तात्पाच्यः स्यंदं
 ते पश्चात्प्रतीच्यस्ताः समुद्रास्तसमुद्रमेवापि यं निससमुद्र एव भवति ता यथा तत्र न विदुः रियमहमस्मी
 द्विषिष्णुना ॥ एकत्वाभावो नैव भवेत्थाश्च महामनाः ॥ तन्निष्ठा हि प्रजा यस्मात्तत्प्रतिष्ठाश्च मोक्षगताः ॥ तन्मृटा
 श्रयतस्तासां सद्भावः कुत एव तु ॥ यद्विस्तृत्यः परमो देहस्मिन्संव्यवस्थितः ॥ न दृश्यते कुत इति भूयः प्रपच्छ
 पुत्रकः ॥ अद्वैतदृश्यमानोऽपि न भेदो नास्ति पुत्रकः ॥ यथा पुष्परसायुक्ता अजानं तोषि भेदिनः ॥ अजानं तोषि
 पुरुषास्तथा विष्णोर्हि भेदिनः ॥ ८ ॥ इति पित्रोपदिष्टः सन् पुत्रः प्रपच्छतं पुनः ॥ चेतनानामविज्ञानं कथ

मित्येव चिंतयन् ॥ तंप्रत्याहयथानद्यश्चेतनाश्चसमुद्रगाः ॥ स्वंवारिनैवजानंतिप्रजास्तद्गुप्रजालये ॥ १० ॥
स्वतोऽन्योस्तिपरोदेहइतिज्ञायेतमेकथम् ॥ इतिपृष्ठःपुनःप्राहृक्षदृष्टांततःपिता ॥ अभिमानिनोस्वतंत्रत्वा

यमहमस्मीत्येवमेवखलुसोम्येभाःसर्वाःप्रजाःसत आगम्यनविदुःसत आगच्छामहइतितद्दृष्ट्वा
व्याघ्रोवासिहोवावृकोवावराहोवाकीटोवापतंगोवादंशोवामशकोवायद्यद्भवंतितत्तदाभवंति
सयएषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं स आत्मातत्त्वमसि श्वेतकेतोइतिभूयएवमाभगवान्वि
ज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥ १० ॥ अस्यसोम्यमहतोवृक्षस्ययोमूलेभ्याह्न्याज्जीव
न्स्रवेद्योमध्येभ्याह्न्याज्जीवन्स्रवेद्योप्रेभ्याह्न्याज्जीवन्स्रवेत्सएषजीवेनात्मनानुप्रभूतःपेपीय
मानोमोदमानस्तिष्ठत्यस्ययैदंकांशावांजीवोजहात्यथसाशुष्यतिद्वितीयांजहात्यथसाशुष्यति
तृतीयांजहात्यथसाशुष्यतिसर्वजहानिसर्वःशुष्यत्येवमेवखलुसोम्यविद्धीतिहोवाचजीवापेनं
वावकिल्लेदंभ्रियतेनजीवोभ्रियतइतिसयएषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं स आत्मातत्त्वम
सि श्वेतकेतोइतिभूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितयथासोम्येतिहोवाच ॥ ११ ॥ न्यग्रोधफलमत
आहरेतीदंभगवइतिभिंधीतिभिन्नंभगवइतिकिमत्रपश्यसीत्यण्यइवेमाधानभगवइत्यासामं
गैकांभिंधीतिभिन्नाभगवइतिकिमत्रपश्यसीतिनर्कचनभगवइतितहोवाचयैवैसोम्येतमणि
मानंनिभालयसएतस्ययैवैसोम्यैषोणिम्राएवंमहाऽन्यग्रोधस्तिष्ठतिश्रद्धस्वसोम्येति सयएषोणि
द्वेदेनज्ञायतेतरी ॥ हरिःकिमुमनुष्येषुशोषोक्षस्यास्वतंत्रतः ॥ ११ ॥ ज्ञायतेनकथंस्वस्मिन्सूक्ष्मे
ज्ञातेपरोहरिः ॥ तत्रस्थइतिपृष्ठःसंस्तमाहोद्दालकःसुतम् ॥ वटबीजेयथासूक्ष्मेमहान्यग्रोधभावयु

क् ॥ नदृश्यते भिमानी स एवं जीवगतो हरिः ॥ १२ ॥ कथं दृश्येत तच्छक्तिः पृथक् स्य ह्यदर्शने ॥ इति भाव
 युतं प्राहुः पुत्रमुद्दालकः पुनः ॥ यथा एमुलवणं व्यासं रसदयौ न दृश्यते ॥ एवं चेत्तनगो विष्णुस्तद्विन्नोऽपि न
 भैतदात्ममिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति भूय एव मा भगवान्विज्ञापयत्विति
 तथा सोम्येति होवाच ॥ १३ ॥ लवणमेतदुदके वधायाथ माप्रातरुपसीदथा इतितद्धतथा चकार त
 होवाच यद्दोपालवणमुदकेऽवधा अंगतदाहरेति तद्वावमृश्य न विवेदयथा विलीनमेवांगास्यां तादा
 चामेति कथमिति लवणमिति मध्यादाचामेति कथमिति लवणमित्यं त्यादाचामेति कथमिति लव
 णमित्यभिप्रास्यैतदथ मोपसीदथा इतितद्धतथा चकार तच्छ्वत्सं वर्तेत तद्दोवाचा च दारवा कल
 सत्सोम्यननिभालयसे त्रैविकलेति सय एपोणि भैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि
 श्वेतकेतो इति भूय एव मा भगवान्विज्ञापयत्विति था सोम्येति होवाच ॥ १३ ॥ यथा सोम्य पुरुषं
 धारेभ्योऽभिनद्धाक्षमानि यतंततोऽतिजने विस्मृजेत्स यथा तत्राद्भोदद्वाधराद्वा प्राध्मायीताभि
 नद्धाऽक्षयानीतो भिनद्धाक्षो विस्मृष्टस्तस्य यथा भिनहनं प्रमुच्य प्रस्मृयादेतां दिशं धारा एतां दि
 शं व्रजेति स ग्रामाद्ग्रामं पृच्छन् पंडितो मेधावी गंधारानेवोपसंपद्येति वमेव हाचार्यवान् पुरुषो वेद तस्य
 तावदेव चिरं यावन्नविमोक्ष्येत्संपत्स्यत इति सय एपोणि भैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा
 तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति भूय एव मा भगवान्विज्ञापयत्विति था सोम्येति होवाच ॥ १४ ॥ पुरु
 दृश्यते ॥ १३ ॥ कथं स ज्ञायते विष्णुर्भिन्न इत्यत्राब्रवीत् ॥ यथैवान्योपदेशेन बद्धाक्षः स्वगृहं व्र
 जेत् ॥ तथा चार्योपदेशेन भिन्नमीशं व्रजेत्पुमान् ॥ १४ ॥ यथा पुंसोऽस्वतंत्रत्वं तज्ज्ञापयन् मा भवात् ॥ इ

त्युक्तआहजानेहिदृष्टैवास्यास्वतंत्रता ॥ १५ ॥ अमेदज्ञानिनांदोषःकीदृशःस्यादिति॥ प्राहयस्मात्परस्वानांहतराज्ञानिहन्ध्येते ॥ किमुराज्ञोपहर्तेवब्रह्मस्तेनोनिहन्ध्येते ॥ सर्वेषांशास्तृयद्वल्लनस्वरूपतया स्मरन् ॥ ब्रह्मस्तेनोनिहन्ध्येतमस्यंधेसदैवहि ॥ दोषाह्यज्ञानपूर्वस्तुबद्धापुरुषमीशितुः ॥ विण्णोर्हर्तेतिबाधंतेचाभिमानकृतास्पदम् ॥ ततोविचारयंयेनदेवताहरिणासह ॥ नाहंविण्णुर्नस्वतंत्रो नचपूर्णगुणोऽस्म्य

पःसोम्योपतापिनंज्ञातयःपर्युपासतेजानासिमांजानासिमाभिततस्यथावचनवाङ्मनसिसंपद्यतेमनःप्राणैराणस्तेजसितेजःपरस्यदेवतायांतावज्जानात्यथयदास्यवाङ्मनसिसंपद्यतेमनःप्राणैराणस्तेजसितेजःपरस्यदेवतायामथनजानातिसयएषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं स आत्मानत्त्वमसि श्वेतकेतोइतिमांसगवान्विज्ञापयत्वितन्थासोम्येतिहोवाच ॥ १५ ॥ पु रूपःसोम्योतहस्तगृहीतमानयंत्यपहर्षीस्तेयमकार्षीत्परशुमस्मैतपतेतिसयदितस्यकर्ताभवतितएवानृतमात्मानंकुरुतेसोनूताभिसंधोनूतेनात्मानमंतर्धायपरशुंतसंप्रतिगृह्णातिसदस्येत्यहन्यतेथस्यदितस्याकर्ताभवतितएवसत्यमात्मानंकुरुतेससत्याभिसंधःसत्येनात्मानमंतर्धायपरशुंतसंप्रतिगृह्णातिसनदस्येत्यमुच्यतेसयथातत्रनाद्येतैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं स आत्मानत्त्वमसि श्वेतकेतोइतितद्वास्यविजज्ञाविति विजज्ञाविति ॥ १६ ॥ तदेष्टोत्रः सर्वेषां

हम् ॥ ममस्वामीहरिर्नित्यंस्वतंत्रःपूर्णबुधुणः ॥ एवंदाढ्यंशपथवद्यदाकुर्यादियंसदा ॥ जानन्नेवनतापी स्यादंतरानदभोगतः ॥ तदातेभ्योमोचयित्वाहत्वामिथ्याभिशंसिनः ॥ स्वकीयंकुरुतेविष्णुरग्न्यथातैस्सहप्रभुः ॥ तमस्यंधेपातयतिमहाकारागृहोपमे ॥ महंधेवापातयतिहस्तच्छेदादिसंमिने ॥ ततोधरेवात

द्योग्यं दृढाभेदं वयोपमे ॥ तस्मादाचार्यतो ज्ञात्वा विणोर्भेदेन पूर्णताम् ॥ उपासीत ततो मुक्तिं याति नास्त्यत्र संशय इत्यादि सामसंहितायाम् ॥ स्वयं भूरिति विष्णुजत्वा द्विरिच उच्यते ॥ नहि विरिचो देव विरिचो जातः ॥ यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वमित्यादि श्रुतेः ॥ आत्मा भगवान् ॥ ततो भूतत्वादात्मभूः ॥ दत्तं दुर्वाससं सोममात्मे श ब्रह्मसंभवा निवचनात् ॥ अदिति विष्णुस्तज्जातत्वा दजः ॥ अदिति ब्रह्मेत्यादि श्रुतेः ॥ वासुदेवात्परो नैव ब्रह्मशब्दोदितो भवेदित्यादेशश्च ॥ अतः स्वशब्दो विणोर्वेव प्रसिद्धः ॥ ततः स्वमपीतो भवती

खलु भूतानां मात्मा सत्ये प्रतिष्ठितः ॥ तेनात्मानमन्तर्धीयनां किंचित्पापमृच्छति ॥ आत्मसमस्याऽऽत्मसाक्षी सतां धर्मः प्रतापवान् ॥ न स पापानि कुर्वते यस्य आत्मा भवति प्रियः ॥ जायत्येको भ्रियत्येको अश्रोत्येकः शुभाशुभमिति तद्दास्य विजज्ञा विनिविजज्ञाति विनदे पश्लोकः ॥ सर्वभूतात्मभूतेभ्यः सम्यग्भूतानि पश्यतो देवा अपि मार्गे मुह्यन्ति पदज्ञानात्पदैपिणः पदज्ञानात्पदैपिणः ॥ (अयं श्लोकपाठः सर्वोपि द्वाचित्क इति वेदेशीये) ॥ १७ ॥ ओमिति श्रीमच्छांदोग्योपनिषदि पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

नियुज्यते ॥ आप्ययोनानामा विज्ञेयत्वेन प्रवेशः ॥ अविज्ञातं प्रविष्टं यदपीतमिति कीर्यते ॥ यथान्धः समुद्रे तु यथा विष्णुं लये प्रजा इति शब्दनिर्णये ॥ न च जीवस्यो तद्भावोस्ति ॥ उत्थितस्य सुप्ति संसारयोः परामर्शदर्शनात् ॥ अहं विश्वं भुवनमभ्यभावम् ॥ आजन्म मरणं स्मृत्वा मुक्ता हर्षमवाप्नुयुरिति ॥ तद्भावस्यापरा मर्शीच्च ॥ प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्तेन बाह्यां किंचन वेदान्तरमित्यादि श्रुतेश्च ॥ सुप्तं ध्रुवज्ञां योर्भेदेन तिच भगवद्वचनम् ॥ सन्मूलाः सोम्ये माः सर्वाः प्रजाः सदा यतनाः सत्प्रतिष्ठाः ॥ सति संपथ न विदुः सति संप

तस्यामह इति ॥ सत आगम्य न विदुः सत आगच्छामह इति ॥ स एष जीवेनात्मनानुप्रभूतः ॥ पेपीयमानो मो
 दमानस्तिष्ठति ॥ अणव्यदेवेमाथाना भगवद् इत्यासनमैकांभिधीति भिन्ना भगव इति किमत्र पश्यसीति न किं
 चन भगव इति यैवै सोम्यैतमणिमानं निञ्जालयसे एतस्य वै सोम्यैषो णिभ्य एव महान्य यो यस्तिष्ठति ॥ लवण
 मेतदुदके वधाऽथमाश्रातरुपसीदथा इति सह तथा चकार तं होवाच यदोषालवणमेतदुदकेऽवधा अंगतदाह
 रेति तद्वाव मृश्य न विवेद यथा विलीनमेवांगास्यां तादाचाभेति कथमिति लवणमिति ॥ मध्यादाचाभेति क
 थमिति लवणमित्येत्यादाचाभेति कथमिति लवणमिति ॥ अत्र वाव किल सत्सोम्य न निञ्जालयसे वैव किले
 ति ॥ एतां दिशं धारा एतां दिशं व्रजेति ॥ तेजः परस्य देवतायां तावन्न जानाति ॥ अपह्वार्षीस्ते यमकार्षीदित्या
 दि ॥ न वक्रत्वो भिन्नस्य वस्तुनो भेदापरिज्ञानादनर्थं सूक्ष्मत्वाद्भेदस्य दुर्ज्ञेयत्वं च सदृष्टांतं तात्पर्येणाह ॥ न
 चाभेदे कश्चिद्दृष्टांत उक्तः ॥ न हि शकुनिसूत्रयोर्ना नावक्षरसानां न दीसमुद्रयोर्दक्षपरमात्मनो र्धानापरमात्म
 नो र्दक्षवणोदकयोः पुरुषगंधारयोर्नियतज्ञानानियतज्ञानयोश्चाभेदोस्ति ॥ महातात्पर्यविरोधश्चाभेदे ॥
 विष्णोः परमोक्तर्षे हि सर्वप्रमाणानां महातात्पर्यं भगवताभिहितम् ॥ द्वामौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ॥
 क्षरस्सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते ॥ उत्तमपुरुषस्त्वन्यः परमाभेदोऽयुदाहृतः ॥ यो लोकत्रयमाविश्य
 बिभ्रत्स्वैव्यय ईश्वरः ॥ यस्मात्क्षरमतीतो ह्यमक्षरादपि चोत्तमः ॥ अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥
 यो मामेवमसंभूजानाति पुरुषोत्तमम् ॥ स सर्वविद्भजति मांसं सर्वभावेन भारत ॥ इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं
 मयानघ ॥ एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारतेति ॥ भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सुहृदं
 सर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शांतिं मृच्छति ॥ ज्ञानं ते हं सर्वज्ञानमिदं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ यज्ज्ञात्वा नेह भूयो न्यज्ज्ञा

तव्यमवशिष्यते ॥ मत्तः परतरं सान्यत्किंचिदस्ति धनं जय ॥ मयि सर्वमिदं प्रातंसूत्रे मणिगणा इव ॥ राज
विद्याराजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम् ॥ अश्रद्धाधानाः पुरुषार्थमस्या
स्य परंतप ॥ अप्राप्य मां निवर्तते मृत्युसंसारवर्त्मनि ॥ मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ॥ मत्स्थानि सर्वभू
तानि न चाहंतेष्ववस्थितः ॥ न च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरम् ॥ अवजानंति मां मूढा मानुषानुमा
श्रितम् ॥ परं भावमजानंती मम भूतमेहेश्वरम् ॥ मोघाशामोघकर्मणो मोघज्ञानाविचेतसः ॥ राक्षसीमा
सुरींचैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रिताः ॥ महात्मानस्तु मां पार्थदिव्यप्रकृतिमाश्रिताः ॥ भजंत्यनन्यमनसो ज्ञात्वा भू
तादिमव्ययम् ॥ यो मामजमनादिंच वेत्ति लोकमहेश्वरम् ॥ असंमृदः समर्थोऽप्युसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ परं भूयः
प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां ज्ञानमुत्तमम् ॥ यज्ज्ञात्वा मुनयः सर्वे परांसिद्धिमितो गताः ॥ मम योनिर्महद्भूतस्मिन्
र्भदधाम्यहम् ॥ संभवः सर्वभूतानां तो भवति भारत ॥ ये मां ज्ञात्वा गुणैः पूर्णं न च लं निततः क्वचित् ॥ तेरेवा
प्यो न चैवान्धैरहं सर्वेश्वरेश्वरः ॥ ये तु मद्गुणसंपूर्तौ ज्ञानस्मेहस्थिरात्मकाः ॥ तेषां हस्तगतो मोक्षो मामेव
स्मरतां सदा ॥ ये मन्यन्ते गुणापूर्तितमस्ते पापरायणम् ॥ न च तेभ्यो प्रियो मयं यश्च स्याद्गुणपूर्तिवित् ॥ समा
मामोति निधतं न च तस्मात्प्रियो मम ॥ प्रमाणान्यखिलान्येव तकाश्चैतत्पराः सदा ॥ एतद्विरुद्धं यन्मानं
तर्कश्चाभास एव त्वित्यादौ ॥ तं भूतिरिति देवा उपासां च क्तिरेते बभूवुस्तस्माद्वाप्येतर्हि सुप्तो भूर्भूतियेव प्रथ
मित्यभूतिरित्यसुरास्ते ह परा बभूवुः ॥ भूमैव देवः परमोऽद्युपास्यो नैवाभूमाफलमेपां विधत्ते ॥ तस्माद्भूमागु
णतो वै विशिष्टो यथा क्रतुः कर्ममध्ये विशिष्टः ॥ असुन्वंतं समं जहिदूणाशं यो न ते मयः ॥ अस्मभ्यमस्य
वेदं न दद्विसूरिश्चिदो हते ॥ सत्यः सोऽस्य महिमागुणेशो यज्ञेषु विप्राज्ये ॥ एतावानस्य महिमा अतो

ज्यायांश्चपूरुषः ॥ तमेवंविद्वानमृतदहभवनानान्यःपन्थाअयनायविद्यते ॥ सृष्टिःस्थितिश्चसंहारो
नियतिज्ञानमावृतिः ॥ बंधमोक्षौचकथ्यतेयस्थोत्कर्षप्रसिद्धये ॥ यस्योत्कर्षप्रसिद्धयर्थेसर्ववेदाश्चयु
क्तयः ॥ ज्ञात्वैवचयदुत्कर्षमुच्यतेसहरिःपरः ॥ अद्यातमस्यमहिमानमावोनुदुवंतिपूर्वथेत्यादिश्रुति
श्चविष्णोरुत्कर्षमहातापर्यंकथयति ॥ महातपरताविष्णोरुत्कर्षेवांतरातनः ॥ अन्यत्रसर्ववाक्यानां
युक्तीनांचविशेषतइतिब्रह्मांडे ॥ ॐ भूःभुवःऋतुवज्ज्यायस्वतथाचदर्शयतिॐ ॥ ब्रह्मदृष्टिरुत्कर्षादित्या
दिनिर्णयात्मकंभगवद्वचनम् ॥ नचशरीरपराभेदेतापर्यमित्यत्रकिंचिन्मानम् ॥ अतस्त्वमसीतिभेदस्यन
वक्तव्योभ्यासाच्च ॥ ॐ भेदव्यपदेशात्ॐ ॥ ॐ भेदव्यपदेशाच्चाान्यःॐ ॥ ॐ अनुपपत्तेस्तुनशरीरःॐ
॥ ॐ शरीरश्चोभयेपिहिभेदेनमधीयतेॐ ॥ ॐ पृथगुपदेशात्ॐ ॥ इत्यादिनासर्वत्रभेदस्यैवभगवतानि
र्णीतत्वाच्चापुरुषएवेदंसर्वमितिचपुरुषेणेदंसर्वव्याप्तयद्भूतंयच्चभव्यम्॥नचभगवान्गोत्वेनमनुष्यत्वेनवाभव
ति ॥ आत्तुणादाकरीषात्सर्वभगवानितिमिथ्यादृष्टिरेषा ॥ दधिसक्तवोघृतौदनमित्यादौव्याप्तशब्दाभावेपि
व्याप्तशब्दोवगम्यते ॥ दधिसिक्ताःसक्तवोघृतसिक्तमोदनमितिश्रुतिः ॥ पुरुषएवेदंसर्वयद्भूतंयच्चभव्यमि
तिपुरुषेणहीदनेनीयतइतिच ॥ अतःसर्वप्रमाणानांभगवदुत्कर्षएवमहातापर्याच्छारीराभेदवदतांमहा
तापर्यविरोधः ॥ अज्ञानदुःखसंबंधाद्यावज्ज्ञानशरीरिणः ॥ सर्वज्ञानकंविष्णुमहस्मीतियेविदुः ॥ अज्ञा
नदुःखमंतरस्ततस्तेनीचर्ताविदुः ॥ विष्णोरुत्कर्षहर्तृणानैवतेषांसुखकचित् ॥ योन्यथासंतभीशेशस्वरूपं
प्रतिपद्यते ॥ किंतेनकृतंपापंचोरेणेशापहारिणा ॥ ऐकान्त्यनामयदिंदेकेचिद्धुरनैपुणाः ॥ शास्त्रतत्त्वम
विज्ञायतथावाद्बलाजनाः ॥ कर्मकोधाभिभूतत्वादहंकारवशंगताः ॥ ब्रह्मस्तेनानिरानंदाअपकमनसोऽशि
वाः ॥ याथातथ्यमविज्ञायशस्त्राणांशास्त्रदस्यवः ॥ वैगुण्यमेवपश्यंतिनगुणानिनियुजते ॥ तेषांतमःश
रीराणांतमएवपरायणम् ॥ यतःस्वरूपतश्चान्योजानितःश्रुतितीर्थतः ॥ कथमस्मिंसइत्येवसंबंधस्यादसं

हितइति ॥ बहवः पुरुषा ब्रह्मन्नुताहो एक एव तु ॥ कोऽस्य च पुरुषश्चेष्टस्तं भवान्वक्तुमर्हति ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नैतदिच्छंति पुरुषमेकं कुरुकुलो द्वह ॥ बहूनां पुरुषाणां हि यथैका यो निरुच्यते ॥ तथा तं पुरुषं विश्वमाख्यास्यामि गुणाधिकमिति मोक्षधर्मवचनाच्च ॥ हं नाम हन्यमानत्वा जीवस्य समुदाहृतम् ॥ जीवा इन्द्रियो यतो विष्णुरहं नामाततः स्मृतः ॥ स्मीति जीवः समुद्दिष्टः स्मीत्यल्पं सुमितत्वतः ॥ पूर्णत्वाद्दिस्मिना मासौ पूर्णपूर्णत्वहेतुतः ॥ ब्रह्मा स्मीत्युच्यते विष्णुर्दृष्टपूर्णोऽयतः सदा ॥ असौ सूर्यगतो विष्णुर्दूरस्थत्वात्प्रकीर्तितः ॥ अहं नामा जीवगतो नित्याहेयत्वे हेतुतदतिब्रह्मांडे ॥ परं ज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स उत्तमः पुरुषः सतत्र पर्येत्येति जक्षन्कीडन्नममाणः स्त्रीभिर्वायानैर्वा ॥ स एकधा भवति त्रिधा भवति पंचधा सप्तधा ॥ यो वेद निहितं गुहायां परमेव्यो मन् ॥ सोऽश्रुते सर्वान्कामान्सह ब्रह्मणा विपश्चिता ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्य ॥ इमौ ह्येकां कामान्नीकामरूपं यनुसंचरन् ॥ एतत्सामग्रायन्नास्ते ॥ स य आत्मानमेवलोक्य मुपास्ते न हास्य कर्म क्षीयते ऽस्माद्धो वात्मनो यद्यत्कामयेते तत्तत्तज्जते ॥ ते ह नाकं महिमानः संचंत यत्र पूर्वसाध्याः संति देवाः ॥ तदा विद्वान्पुण्यपापे विधूय निरंजनः परमं साम्यमुपैति ॥ यथोदकं शुद्धे शुद्धमासिक्तं तादृगेव भवति ॥ नानात्वेनाग्निसंबद्धास्तदा तत्कालभाविना ॥ प्रकृतौ करणातीनाः स्वात्मन्येव व्यबस्थिताः ॥ संयोगः प्रकृतेर्नैषां मुक्तानां तत्त्वदर्शनात् ॥ पुरुषान्यबद्धत्वेन प्रतीतानां प्रवर्तते ॥ प्रवर्ततेऽपि पुनः सर्गे ते पांसां न प्रवर्तते ॥ इदं ज्ञानमपाश्रित्य मम साधर्म्यमागताः ॥ सर्गोऽपि नोपजायते प्रलयेन व्ययंति च ॥ न यत्र माया किमु तापेऽहरेरनुव्रता यत्र सुरासुरार्चिता इत्यादि श्रुतिस्मृतिपुस्ततात्पर्यं मुक्तानां विष्णोर्भेदस्यैवोक्तेः ॥ सम्मूलाः सोम्ये माः सर्वाः प्रजाः सदा यतनाः सत्यं तिष्ठः सति संपद्यन् विदुः सत आगम्यन् विदुरित्यादौ भेद एव स्रजस तात्पर्यं प्रतिपादितः ॥ तानद्यः समुद्रा दागल्य समुद्रं प्रविशंति स समुद्र एव भवति नदी भावोऽपि न स एव च समुद्रो भवति समुद्र एव समुद्रो भवति न नद्यति भेदस्यैवावधारणं क्रियते ॥ न च स्वकीयस्य ब्रह्मभावस्याहो पहतो भव

ति ॥ किंत्वविद्यमानब्रह्मभावाभिमैतैवापहर्ता ॥ न हि स्वकीयचित्परित्याग्यपहर्ता भवति ॥ किंतु परस्व
हर्तैव ॥ तस्मादविद्यमानब्रह्मभावाभिमैतैवापहर्षास्तेयमकार्षीदिति दृष्टान्तपूर्वकमुच्यते ॥ अदुःखित्वपूर्
णज्ञानानंदस्वातंत्र्यादिव्रह्मस्वभावानुभववत्त्वात्मनोपि ज्ञात्वैव तद्भावाभिमतेः स्तेन्यम् ॥ परकीयाभिमते
रपहारः ॥ परस्वभावाभिमतेरपहर्ता स्ववचनात् ॥ स्तेनश्चाभेदेनानुब्रह्मणोहन्यते सेदेति तच्च विवेके ॥
न च दाढ्यभावे दृष्टान्तोऽयम् ॥ सयदितस्य कर्ता भवति सयदितस्य कर्तान्भवतीति हतिमुक्त्योरपहारा नपहारे
कहेतुकत्वयुतेः ॥ अन्यथा यदि दृढो भवति यद्यदृढो भवतीत्युच्येत ॥ न च सत्यासत्यमात्रम् ॥ तदा सत्यानृ
तवागृष्टान्तेन पूर्णैरपहारदृष्टान्तो न स्यात् ॥ तस्मादभेदज्ञानेन महान्तं विनाशं प्रदर्शयेदज्ञानान्मुक्तिपरमेवैतद्वा
क्यम् ॥ भिन्नस्यैवोत्कर्षो भवति ॥ अभिन्नस्य कुत उत्कर्षः स्यात् ॥ अज्ञानदुःखयुक्तत्वाच्च ॥ न हितस्य
क्षेपरमार्थदुःखिनो भ्रांत्यादुःखिनश्च तत्काले कश्चिद्विशेषः ॥ अस्वातंत्र्यं च भ्रांतस्य निश्चितमेव ॥ न हि भ
मः स्वेच्छया युज्यते ॥ स्वात्मानं परमं विष्णुं विदित्वैव स राघवः ॥ दैत्यानां मोहनार्थाय दर्शयामास मूढतामि
ति पादो ॥ ॐ जगद्ध्यापारवर्जम् ॐ ॥ ॐ प्रकरणात् ॐ ॥ इत्यैश्वर्यमर्यादयामुक्तानां ब्रह्मणश्च भेदस्यैव
निर्णीतत्वाच्च भगवता ॥ ब्रह्मसूत्रानुसारेण वेदाद्यसर्वमेव च ॥ योज्यं ब्रह्मसूत्राणि दृश्यमानार्थान्यथेति च
ब्रह्मवैवर्ते ॥ चोरदृष्टान्तो यस्य स्य भेदज्ञानतस्तमः ॥ भेदेनोत्कर्षवस्तुमुक्तिरेव स चोरवदिति च ॥ सारत्वा
त्स इति प्रोक्तो ज्ञानव्याध इतीरितः ॥ सर्वस्येष्ट इति शेषमाना नामणकोणिमा ॥ तत्तत्र त्वादितदात्म्यं ससत्यः
साधुरूपतः ॥ तत्ततेः पूर्णतश्चात्मा सादनात्स इतीरितः ॥ अतस्त्वमसि पुत्रेति यत्तु क्रोडगोतमेन तु ॥ न वक्तव्यः
सदृष्टान्तं सर्वभेदेन केशवः ॥ तस्मै नमो भगवते चिद्विलक्षणः सर्वोत्तमः सर्वगुणपरिपूर्णो भगवान् पुरुषोत्तम इति सिद्धम्
तिसामसंहितायाम् ॥ अतः सर्वचिद्विद्विलक्षणः सर्वोत्तमः सर्वगुणपरिपूर्णो भगवान् पुरुषोत्तम इति सिद्धम्
॥ ७९ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेच्छांदोग्योपनिषद्भाष्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

हरिॐ ॥ यद्वैत्येतेनतदुक्त्वामामुपसीद ॥ पितृलक्षणंतुपित्र्यंस्याद्राशिःस्यात्पूगलक्षणम् ॥ देवताल
क्षणंदैवंनिधिश्चनिधिलक्षणम् ॥ वाकोवाक्यंमूलवेदोवेदसारोपसंहतिः ॥ एकायनमितिप्रोक्तंदेवविद्यात्व
मानुषी ॥ देवज्ञेयैवयाविद्याब्रह्मविद्यातधारणम् ॥ भूतविद्याभूतचिह्नंक्षत्रविद्यातुनीतिका ॥ नाक्षत्री

॥ हरिःॐ ॥ अधीहिभगवद्वहनिहोपससादसनत्कुमारंनारदस्त ॥होवाचयद्वैत्येतेनमोपसीदत
स्तऊर्ध्ववक्ष्यामीतिसहोवाचऋग्वेदंभगवोध्येमिद्यजुर्वेदंसामवेदमथार्थवर्णंचतुर्थमितिहासपुरा
णंपंचमंवेदानंवेदंपित्र्यंराशिदैवंनिधिवाकोवाक्यमेकायनंदेवविद्यांब्रह्मविद्यांभूतविद्यांक्षत्र
विद्यांनक्षत्रविद्यांसर्पदेवजनविद्यामेतद्भगवोध्येमिसोहंभगवोमंत्रविदेवास्मिनात्मविच्छ्रुत ॥
ह्येवमेभगवद्दृशेभ्यस्तरतिशोकमात्मविदितिसोहंभगवःशोचामितन्माभगवाश्छोकस्यपारता
रयत्वितित ॥होवाचयद्वैकिंचैतदध्यगीष्टानामैवैतन्नामवाऋग्वेदोयजुर्वेदःसामवेदार्थवर्णश्च
तुर्थंहनिहासपुराणःपंचमोवेदानंवेदःपित्र्योराशिदैवोनिधिर्वाकोवाक्यमेकायनंदेवविद्यांब्रह्म
विद्यांभूतविद्यांक्षत्रविद्यांनक्षत्रविद्यांसर्पदेवजनविद्यानामैवैतन्नामोपास्त्रेतिसयोनामब्रह्मेत्यु
पास्तेयावन्नामोगतंतत्रास्ययथाकामत्रारोभवतियोनामब्रह्मेत्युपास्तेस्तिभगवोनामोभूयद्

ज्यौतिषाख्याचसर्पलक्षणमेवच ॥ सर्पविद्येतिसंप्रोक्तायादेवपरिचाराणा ॥ सोदेवजनविद्यास्यादेतावेदस
नारदइतिसामसंहितायाम् ॥ विद्यानांनिर्णयाज्ञानादविद्वानुच्यतेपुमान् ॥ सर्वविद्याविदप्यद्वातस्मान्निर्ण
यविन्त्ये ॥ कुमारमैच्छेद्वैवर्षिनारदोब्रह्मवित्तममितिच ॥ विण्णोर्नामयतोविद्याःसर्वनामेत्यतःस्थनः ॥
नामाभिमानिनीचोपास्तस्यांब्रह्मपरंस्मेत् ॥ यदेवानत्वमेयास्यान्मीयतेक्षुषसिधुवम् ॥ रात्रिमान

मज्जानद्विस्तनोनामेत्युपाःस्मृता ॥ १ ॥ तस्यास्तुभूयसीस्वाहाधर्मज्ञानसुखादिभिः ॥ सर्वेणोर्विमुक्तौ च
तथाबोधेचसर्वदा ॥ वाचोभिमानीसैवबाङ्मास्त्रीचांचनाद्वसोः ॥ २ ॥ एवमस्याविमुक्तौचपज्जन्यःस

तिनास्त्रोवावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥ १ ॥ वाग्वावनास्त्रोभूयसीवाग्वाक्त्वेदंवि
ज्ञापयति यजुर्वेदः सामवेदसार्थवर्णचतुर्थमितिहासपुराणपंचमवेदानंवेदपित्र्यराशिदेवविधि
वाकोवाक्यमेकायनंदेवविद्यांब्रह्मविद्यांभूतविद्यांक्षत्रविद्यांक्षत्रविद्यांक्षत्रविद्यांक्षत्रविद्यांदि
वंचपृथिवीचवायुंचाकाशंचापथतेजश्चदेवाश्चमनुष्याश्चपशुश्चवयवाश्चसिचतृणवनस्पती
अच्छापदान्याकीटपतंगपिपीलिकं धर्मचाधर्मचसत्यंचानृतंचसाधुचासाधुचऋदज्ञंचाहृदयज्ञं
चयज्ञैर्बाङ्माभविष्यन्नधर्मोनाधर्मोव्यज्ञापयिष्यन्नसत्यंनानृतंनसाधुनासाधुनऋदयज्ञोनाहृद
यज्ञोवागेवैतत्सर्वविज्ञापयतिवाचमुपास्वेतिसयोवाचंब्रह्मेत्युपास्तेयावद्वाचोगतंत्रास्ययथा
कामचारोभवतियोवाचंब्रह्मेत्युपास्तेस्तिभगवोवाचोभूयइतिवाचोवावभूयोस्तीतितन्मेभग
वान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ मनोवाववाचोभूयोयथैवेदेवाऽमलकेदेवाकोलेहोवाऽक्षौमुष्टि
रनुभवत्येवंवाचंचनामचमनोनुभवतिसयदाभानसामनस्यनिमंत्रानधीयेत्यथाधीतेकर्मणि
कुर्वीयेत्यथकुरुतेपुत्राश्चपशुश्चच्छेद्येत्यथेच्छतइमंचलोकममंचेच्छेद्येत्यथेच्छतेमनोह्या
त्मा मनोहिलोकोमनोहिब्रह्ममनउपास्वेतिसयोमनोब्रह्मेत्युपास्तेसयावन्मनसोगतंत्रास्यय
थाकामचारोभवतियोमनोब्रह्मेत्युपास्तेस्तिभगवोभनसोभूयइतिमनसोवावभूयोस्तीतितन्मे
र्वतोवरः ॥ मनोभिमानीसंप्रोक्तोदृष्ट्यानिर्माणतोमनः ॥ ३ ॥ तथातस्माद्वरोमित्रोमुक्तौसंकल्पदेवता ॥

अद्विसंकल्पयेद्यस्मात्स्वप्न्यतिनिशियत्ततः ॥ तथा मित्राद्वरस्त्वग्निर्मुनौ चित्तस्य देवता ॥ चित्तत्वाच्चित्त
नामाचतस्माद्वरुण एव च ॥ ध्यानस्य देवता चासौ तन्नामा च निधानतः ॥ सत्याद्युत विवेकार्थं तथा तस्मान्नि
शाकरः ॥ विज्ञानदेवता चासौ तन्नामा च विवेचनात् ॥ सत्यस्य तस्माच्च तथा वायुर्भूतात्मको वरः ॥ बला
त्मकस्तथा तस्मादग्नेदेवो निरुद्धकः ॥ अन्ननामानुनादित्वात्तैजसाहं भवस्ततः ॥ तथा वरिष्ठः प्राणाल्यो वा

भगवान्ब्रवीत्विति ॥ ३ ॥ संकल्पो वावमनमो भूयान्यद्रवैः संकल्पयते यथ मनस्यस्य
थवाचमीरयति तामुनाम्नीरयति नास्मिन्मन्त्रा एकं भवं तिमन्त्रे पृक्कर्माणानि ह वा एतानि संक
ल्पैकायनानि संकल्पात्मानि संकल्पे प्रप्तिं पृतिना नि समकृपतां द्यावापृथिवी समकल्पेतां वायुश्चा
काशश्च समकल्पनामापश्यते पांसं कृष्यैवर्षं संकल्पते वर्षस्य संकृष्या अन्नं संकल्पते ऽन्नस्य सं

युः सोपांच देवता ॥ अह्नामादेहसंख्यातेस्तथा तस्मात्पुंरदरः ॥ ते जोभिमानि तन्नामा ते जोऽज्ञो जइतीर्यते ॥
तथा तस्मादुमाचैव साचाकाशाभिमानिनी ॥ आकाशनाम्नी दीप्तत्वात्तस्याश्चैव सदा शिवः ॥ स्थिरस्सृत्य
भिमानि ससममेव तेः स्मरः ॥ मुख्यवायुप्रिया तस्मात्परमैव सरस्वती ॥ बंधमुत्तयोः सर्वगुणैः सर्वदा ऽऽशास्व
रूपिणी ॥ शमित्यानंद उद्दिष्ट आशापूर्णसुखत्वतः ॥ तस्याः श्रेष्ठो मुख्यवायुः प्रकटानां च नायकः ॥ प्राण

नामाणइत्येवद्यानंदः समुदीरितः ॥ आणासरस्वती प्रोक्ता तत्प्रकटसुखत्वतः ॥ प्राणइत्युच्यते वायुः सर्वत्वेनेदं
 शोत्तराः ॥ पर्जन्यमित्रशिखिनो भूतवायुस्तथैव च ॥ द्विगुणा एवा निरुद्धो निलात्पंचगुणाधिकः ॥ पादो
 नो वरुणादग्निरध्यर्धो न रसमो मतः ॥ शिवादाशतैवास्यामुख्यवायुः शतोत्तरौ ॥ संख्यान्यथा त्वं यत्र स्या
 तत्रावेशविशेषतः ॥ अवराणां गुणस्यापि परमीयत्वतस्तथा ॥ प्राणात्तु भगवान्विष्णुरनंतगुणतोधिकः ॥
 नित्यमुक्तो नित्यशक्तिर्नित्यो द्विक्तगुणः प्रभुरिति त्वविवेके ॥ सैषानंदस्य मीमांसा भवतीत्यादेश्व ॥ अथातः
 संभूतिः परमाद्विधा विधायाः प्राणः प्राणाच्छ्रद्धाश्च द्वायाः शिवश्शिवाहुद्विर्बुद्धेरिंद्रदंष्ट्रै जसः प्राणस्तैजसा
 कस्यै प्राणाः संकल्पं ते प्राणानां संस्कृत्यै मंत्राः संकल्पं ते मंत्राणां संस्कृत्यै कर्माणि संकल्पं ते कर्मणां
 संस्कृत्यै लोकाः संकल्पं ते लोकानां संस्कृत्यै सर्वसंकल्पं ते स एष संकल्पः संकल्पमुपास्वे नित्यः संक
 ल्पं बह्मेरयुपास्नेक्लृप्तान् सै सलोकां न्धुवान्धुवः प्रतिष्ठितान् प्रतिष्ठितोऽव्यथमानां व्यथमानो भिसि
 द्धाति यावत्संकल्पस्य गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति यः संकल्पं बह्मेरयुपास्ते स्ति भगवः संक
 ल्पाद्भूपइति संकल्पाद्वावभूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ ४ ॥ चित्तं वाव संकल्पाद्भू
 दनिरुद्धो निरुद्धात्स्पर्शवातः स्पर्शवातात् सोमस्सोमाद्दूरुणो वरुणादग्निरग्नेर्मित्रो मित्रात्पर्जन्यः पर्जन्यात्स्वाहा
 स्वाहा या उषा जायते तेषां परः परो ज्याया गुणैरुत्तर उत्तरः प्रत्यवरः परस्मात्परस्मादुत्तर उत्तरो मुच्यते स्वं भ्रा
 वमापद्यते ॥ नैषां पारावर्धं मुच्छिद्यते कदाचन नैषां पारावर्धं मुच्छिद्यते कुतश्च न पारावर्धेणैव ब्रह्मोपयंति पारा
 वर्धेणैव मुक्ताः संचरंतीत्यादि श्रुते श्रु ॥ नामादि मारुतांतेषु देवेष्वेभ्यश्च भेदतः ॥ उपासितो हरिर्भुक्तिदद्यान्नास्त्य
 च संशयइति सत्तत्त्वं ॥ उषादि मारुतांतेषु समः समगुणोपि सत् ॥ ध्यातः प्रीतिं हरिर्यादयः धिका मुत्तरोत्तरे ॥ उत्त

मेषूत्तमाग्रीतिस्तस्यतत्रस्मृतस्ततः॥ध्यातुर्ण्युत्तमाग्रीतिंयायान्नास्त्यत्रसंशयः ॥ तारतम्यपरिज्ञानाच्चेषु
ध्यातोविमुक्तिदः ॥ प्रीतिंनचान्यथायायाद्विशिष्टस्यनिर्णयइदितितत्त्वविवेके ॥ नामादिप्राणपर्यंताः
सप्तम्यर्थाःप्रकीर्तिताः॥तृतीयापंचमीषष्ठीचतुर्थ्यर्थाश्चसर्वशः॥शब्दास्तेब्रह्मशब्देनसंबध्येयुर्थदातदा ॥
ब्राह्मणोस्यमुख्यंयद्वदात्मावैपुत्रकोयथा ॥ यथाचयूपआदित्यएवमेवप्रकीर्तितः ॥ सप्तमुपथमाय
स्माद्भूयोभूयस्त्वतस्तथा ॥ षट्सुद्वितीयायस्माच्चकारणत्वात्परस्यच ॥ नह्यन्यदन्यदित्येवध्यातंस्यात्पु
रुषार्थदम् ॥ अनर्थश्चभवेत्तस्माद्भूत्येराजेतिबोधवत् ॥ राजपूजायथाभूत्येकुर्याद्राजाहिनस्तिहि ॥

योयदवैचेतयतेथसंकल्पयतेथमनस्यत्यथवाचमीरयतितामुनाग्रीरयतिनास्मिमंत्राएकंअव
तिमंत्रेषुकर्माणिनानिहवाएतानिचितैकायनानिचित्तात्मानिचितेप्रतिष्ठितानितस्माद्यद्यपि
बहुविदचितोभवतिनायमस्तीत्येवैनमाहुयदयवेदयद्वाअयंविद्वान्नेतथमचित्तःस्यादित्यथय

तद्वशात्त्वान्तथाभूत्यएवंनामादिकंचयः ॥ उपालेब्रह्मरूपेणतंत्रब्रह्माथेतराणिच ॥ पातयंतितमस्यंधेतस्मान्ने
क्षेतनांस्तथेतिनामसंहितायाम् ॥ अचेतनमयोग्यंचतथैवातान्निर्देकंचित् ॥ नोपासीतपरोनर्थःस्यात्तयो
पासनाकृतः ॥ दर्भचर्मीदयश्चातोदेवतास्यभिमानिनः ॥ नह्यचेतनकंचिच्चित्फलदंस्यात्कदाचन ॥ औपधा
दिषुचैतस्माद्देवाएववरप्रदाः॥औपधादिस्थितादेवास्तेज्ञेदृष्टफलप्रदाः ॥ ज्ञानिन्यदृष्टदाश्चस्युनर्देवांकंचि
दिष्यते ॥ यथाज्ञस्यापिराज्ञस्तुभोजनंकृममिष्यते ॥नत्वविज्ञायराजानंयामप्राप्तिस्ततोभावेत् ॥ एवदेवाह

ष्टफलं दधुः क्षयश्चाल्पतः ॥ किंचिज्ज्ञानकृतादृष्टात्तच्चैवान्वयथा भवेत् ॥ अदृष्टाख्यफलं यत्तु तज्ज्ञस्यैव
नचान्यगम् ॥ तस्मादचेतनोपासान्कुर्यात्कापिकश्चन ॥ नचासत्यांनचायोग्यायदीच्छेदुत्तमफल
म् ॥ यद्विनेच्छेत्तमोगंतुं यद्विचेच्छेद्वरेः प्रियम् ॥ अथकर्तव्यकारीचमुक्षुरथा भवेत् ॥ सोपीच्छेत्
हरेः प्रीतिनात्रकार्या विचारणेत्युपासनालक्षणे ॥ ॐ अग्निमानव्यपदेशसु विशेषानुगतिभ्याम् ॐ ॥ ॐ
पर्योबुवच्चेत्तत्रापीति भगवद्भवनम् ॥ देवेषु चर्मदिनामानि संवादादेरिति च देवताभीमांसायाम् ॥ अचेतना

द्यल्पविच्चित्तवान्भवतितस्मात्पूर्वोत्थुश्रूषते चित्तं श्लेष्मैषामेकाग्रं चित्तमात्मा चित्तं प्रतिष्ठा
चित्तमुपासेतिसयश्चित्तं ब्रह्मेत्युपास्ते चित्ताच्चैसलोकान्ध्रुवान्ध्रुवः प्रतिष्ठितान्प्रतिष्ठिनोऽव्यथ
मानानव्यथमानोभितिध्यसियावच्चित्तस्य गतं तत्रास्य यथाकामचारो भवति यश्चित्तं ब्रह्मेत्युपा
स्तेस्ति भगवश्चित्ताद्भूय इति चित्ताद्भावभूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ ५ ॥ ध्यानं वावचित्ता
द्भूयो ध्यायतीव पृथिवी ध्यायतीव द्यौर्ध्यायतीवांतरिक्षं ध्यायतीवापो ध्यायतीव पर्वाणा ध्यायती
व देवमनुष्यास्तस्माद्यद्दहमनुष्याणां महत्तां प्राप्नुवंति ध्यानापादः ॥ ६ ॥ शब्दैव ते भवंत्यथ ये लपाः कल

सत्यायोग्यान्धनुपास्यान्धफलत्वविपर्ययाभ्यामिति सर्पणसूत्रम् ॥ ओषधयः संवदन्ते सोमेन सह राज्ञा ॥
प्रबोधावाणः सविता देवः सुवतु धर्मणा ॥ न क्रते त्वत्क्रियते किंच नारे महार्कमघवन् चित्रमर्च ॥ न देवा
नाम त्रिव्रतं शतात्मा च न जीवति ॥ अनेह सो वक्तव्यः सुकृतो वक्तव्यः ॥ द्यावापृथिवी जनयन् भवता
पओषधीर्बनिनानियक्षिया ॥ अंतरिक्षं स्वा १ राप पुरूतये वशैर्देवास्तन्वी २ णिः प्रामृजुः ॥ अचेतनं
चेतनेभ्यो दैवतेभ्यश्च चेतनाः ॥ देवाः प्राणाच्च स प्राणो विष्णो रेव स देवतु ॥ स्वभावं च प्रवृत्तिं च विकारं च सप्त

भयुः॥ कथिद्वावक्रतेतेनैतरस्याच्चकदाचन॥ अचेतनप्रवृत्तौ नट्टान्तोस्तिकश्चन ॥ चेतनानां प्रवृत्तेऽथ दृष्टत्वादेव सर्वशः ॥ अदृष्टदृष्टवज्ज्ञेयं यथा दृष्टप्रणे तृकम् ॥ विसर्पत्तं दृष्टं दृष्ट्वा कल्प्यातत्र विपीलिका ॥ ननत हृष्ट्वै वट्टानामपि पीलिकसर्पणम् ॥ एवं दृष्टानुसारेण चिदधीनमेवेनम् ॥ दुर्यट्टारान्तिरपि हि पिशाचानां हि दृश्यते ॥ देवानां किमु किमेव परमस्य हरेः प्रभोरित्यादि ब्रह्मतर्कः ॥ हृदयज्ञो भगवत्तत्त्वज्ञः ॥ हृदयनाद्धुदयम् ॥ उदरं ब्र

हिनः पिशुना उपवादिनस्तेथेयप्रभवो ध्यानापादः शादैव ते भवंति ध्यानमुपास्वेतिसयो ध्यानं ब्रह्मेत्युपास्ते यावद्ध्यानस्य गतं न तत्रास्य यथा कामचोरो भवति यो ध्यानं ब्रह्मेत्युपास्ते स्ति भगवो ध्यानाद्धूय इति ध्यानाद्वावभूयोस्तीति नन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ ६ ॥ विज्ञानं वाव ध्यानाद्धूयो विज्ञानेन वाक्त्वेदं विज्ञानाति यजुर्वेदः सामवेदः माथर्वणं चतुर्थमिति हासपुणं पंचमं वेदानां वेदं पिच्यः ऋगशिदैवं निधिवाको वाक्यमेकायने देवविद्या ब्रह्मविद्या भूतविद्यां क्षत्रविद्यां नक्षत्रविद्यां सप्तदेवजनविद्यां दिवं च पृथिवीं च वायुं चाकाशं चापश्चने जश्च देवाश्च मनुष्याश्च पशूश्च श्रवयांसि च तूणवनस्पतीं ऋष्टापदान्याकीटपतंगपिपीलिकं धर्मचार्धमर्चसत्यं चानृतं च साधुचाराधुचतुदयज्ञं चाहृदयज्ञं चान्नं च संचे भं लो कं भुञ्च विज्ञानैव विज्ञानाति विज्ञानमुपास्वेतिसयो

क्षेत्राकारादया उपपासेते हृदयं ब्रह्मेत्यारुणय इति श्रुतिः ॥ कोलं पृगं कोलं प्रोक्तं कोलं तां वूलपत्रकमित्यभिधा नम् ॥ भूतानां भौतिकानां च मंचाहुनिगणस्य च ॥ अचेतनगणस्यास्य कल्पकोमित्रनामकः ॥ प्राणाभूतानि भूत्राद्याश्चिदचित्त्रविभेदिनः ॥ अचितां कल्पकोमित्रश्चितां वाग्वाद्यः स्मृता इति वस्तुतन्वे ॥ सर्वमेवेतनं संकल्प्यते ॥ अस्थिरस्मरणं चित्तं स्थिरस्मरणं स्मर इति शब्दनिर्णये ॥ वेदं न ज्ञानमात्रं स्याद्विद्वत्वं तु विशेषे

पतइतिच ॥ मोक्षेयस्मिन्पवेशः स्यात्साप्रतिष्ठाहिमुख्यतः ॥ उपचारतस्त्वस्थानमिति शब्दविदो विदुरि-
तिच ॥ देवामनुष्यतां प्राप्तिं विज्ञेया देवमानुषाः ॥ ध्यानं कुर्वते इव ते नैव स्युर्बहुभाषिणः ॥ ब्रूयुर्ध्ववर्तवा-
विज्ञानं ब्रह्मेत्युपास्ते विज्ञानवतो वै सलोकान् ज्ञानवतो भिसिद्ध्यनियामद्विज्ञानस्य गतं तत्रास्य यथा
कामचारो भवति यो विज्ञानं ब्रह्मेत्युपास्ते स्ति भगवो विज्ञानाद्भूय इति विज्ञानाद्वावभूयोस्तीति त-
न्मे भगवान्ब्रवीति ॥ ७ ॥ बलं वा विज्ञानाद्भूयोपीह शतं विज्ञानवता मेको बलवानाकं
पयते स यदा बली भवत्यथोत्थाता भवत्युत्तिष्ठन्परिचरिता भवति परिचरन्नुपसत्ता भवत्युपसीदन्
ष्टा भवति श्रोता भवति मंता भवति बोद्धा भवति कर्ता भवति विज्ञाता भवति बलेन वैपृथिवीतिष्ठ
ति बलेन तारि सं बलेन द्यौर्बलेन आपो बलेन पर्वता बलेन देवमनुष्या बलेन पशवश्च यथा ॥ सिचतृणवन
स्पतयः श्वापदान्याकीटपतंगपि पीलिकं बलेन वै लोकास्तिष्ठति बलमुपास्ते तिसयो बलं ब्रह्मेत्युपा-
स्ते यावद्वलस्य गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति यो बलं ब्रह्मेत्युपास्ते स्ति भगवो बलाद्भूय इति
बलाद्वावभूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीति ॥ ८ ॥ अनं वा बलाद्भूयस्तस्माद्यद्यपि दशरा-
त्रीर्नाश्रीयाद्यदुहर्जीवेदथवाऽदृष्टाऽश्रोताऽमंताऽबोद्धाऽकर्ताऽविज्ञाता भवत्यथा त्रस्याशीद्र
ष्टा भवति श्रोता भवति मंता भवति बोद्धा भवति कर्ता भवति विज्ञाता भवत्यथ मुपास्ते तिसयो अंब्र-
ह्मेत्युपास्ते न्नवतो वै सलोकान् पानवतो भिसिद्ध्यनियामद्विज्ञानस्य गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति
च नानार्थाप्रायशो हित इति पादो ॥ बलं ज्ञानबलं चैव बाह्यं चेति द्विधामतम् ॥ युक्तिज्ञा ज्ञानबलं साज्ञाना
दधिकामते तितत्त्वसारे ॥ अनं ज्ञानरसान् च बाह्यमन्मिति द्विधा ॥ ज्ञानानं ज्ञानबलतः श्रेष्ठज्ञानरतिर्हि

तत् ॥ यद्वाह्यंतुबलंतस्माद्वाह्यमन्विशिष्यते ॥ आपश्चद्विविधाः प्रोक्तास्तृप्तिर्धाज्ञानतोरतेः ॥ ताज्ञेया
 आंतरा आपो बाह्यास्तुद्रवरूपकाः ॥ आंतरान्नादांतरापो बाह्यास्तथावराः ॥ एवतेजः प्राप्तिभाख्यं बा
 योऽं ब्रह्मेत्युपास्ते स्ति भगवोऽन्नाद्भूय इत्यन्नाद्वावभूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ ९ ॥
 आपो वावाऽन्नाद्भूयस्यस्तस्माद्यदासुहृष्टिर्न भवति व्याधीयेते प्राणा अचं कनीयो भविष्यतीत्यथ
 यदा सुवृष्टिर्भवत्यनंदिनः प्राणा भवंत्यचं बहु भविष्यतीत्याप एवेमा मूर्तो येयं पृथिवी यदंत रिक्षं य
 द्ध्यौर्यत्पर्वता ये हेवमनुष्या यत्पशवश्च वयाऽसि च तूणवनस्पतयः श्वापदान्या कीटपतंगपि पील्लिक
 माप एवेमा मूर्ता अप उपस्वेतिसयो पो ब्रह्मेत्युपास्त आभोति सर्वा न्कामाऽस्तृप्तिमान्भवति याव
 दपांगतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति योऽपो ब्रह्मेत्युपास्ते स्ति भगवोऽभूय इत्यब्जो वावभूयो
 स्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ १० ॥ ते जो वावाऽब्जो भूयस्तद्वा एतद्वा युमागृह्याकाशमभितप
 नितदाद्दुर्निशो च तिनितपतिर्विष्यति वा इति ते ज एव तत्पूर्वदर्शयित्वा थाऽपः सृजते तदेतद्दृष्ट्वा
 मिश्रति रश्मीभिश्च विद्युद्भिराह्लादाश्चरति तस्मादाद्दुर्विद्योतयते स्तनयति वर्षिष्यति वा इति ते ज ए
 व तत्पूर्वदर्शयित्वा थापः सृजते ते ज उपस्वेतिसयस्ते जो ब्रह्मेत्युपास्ते ते ज स्वीवसे ते ज स्वतो लोका
 न्मास्वतो पहततमस्कान्भिसिष्यति याव ते ज सो गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति यस्ते जो ब्रह्मे
 त्युपास्ते स्ति भगवस्ते ज सो भूय इति ते ज सो वावभूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ ११ ॥
 आकाशो वाव ते ज सो भूयानाकाशैव सूर्या चंद्रमसावुभौ विद्युन्मक्षत्राण्यग्निराकाशो नाह्वयत्याका
 शं चेति द्विधामतम् ॥ प्रातिमं ज्ञानतृप्तेश्च परमाकाश एव च ॥ स्थिरा तु प्रातिभांतस्थाऽलिद्रमेव तु बाह्यगः ॥ स्थि

राहप्रतिभाश्रेष्ठाचंचलायास्मरानिधा ॥ एकधैवस्मृतिःश्रेष्ठाऽशापरोक्षदृगात्मकम् ॥ श्रेष्ठसुखंततोमो
 क्षेप्राणारुणंपरमं सुखम् ॥ उत्तरोत्तरमेतद्विवाद्भ्रंशंतामिमंतंसदा ॥ बाह्याद्भोवाद्यमनंचजायतेन्यत्तद
 न्यथा ॥ व्यक्तिरतर्गतानांतुविपरीतक्रमाद्भवेत् ॥ तथापिमोक्षगंयस्मात्स्वभावोनित्यएवतु ॥ अनस्तस्मा
 शेनशृणोत्याकाशेनप्रतिशृणोत्याकाशेरमतआकाशेनरमतआकाशेजायतआकाशमभिजाय
 तआकाशमुपास्वेतिसयआकाशंब्रह्मेत्युपास्तआकाशवतैवैसलोकान्प्रकाशवतंसंबंधानुरगा
 यवतोभिसिद्ध्यतियावदाकाशस्यतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियआकाशंब्रह्मेत्युपास्तेरित
 भगव आकाशाद्भूयइत्याकाशाद्वावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥ १ ॥ स्मरोवाआकाशा
 न्दूयास्तस्माद्यद्यपिवहवआसीरन्तस्मरंतौवैवतेकंचनशृणुयुर्नमन्वीरन्त्रिजानीरन्त्यदावाव
 तेस्मरेयुरथशृणुयुरथमन्वीवरन्त्रयविजानीरन्स्मरेणवैपुत्रान्विजानीतिस्मरेणपशुस्मरमुपास्ते
 तिसयःस्मरंब्रह्मेत्युपास्तेयावत्स्मरस्यगतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियःस्मरंब्रह्मेत्युपास्ते
 स्तिभगवःस्मराद्भूयइतिस्मराद्वावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥ ३ ॥ आशावावस्मरा
 न्दूयस्यशोद्धैवैस्मरोर्मत्रानधीतेकर्माणिकुरुतेपुत्रास्थपशुस्थेच्छतइमंचलोकमभुंचेच्छतआ
 शामुपास्तेतिसयआशांब्रह्मेत्युपास्तेआशयास्यसर्वकामाःसमृध्यंत्यमोघाहास्याऽऽशिषोभवं
 तियावदाशयागतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियआशांब्रह्मेत्युपास्तेरितभगवआशयाभूय
 दापरोक्षंकादाचित्कंहिजायते ॥ दृढ्यधीनास्मृतिश्चेयंप्रतिभास्मृतिसंभवा ॥ स्वर्यमालंब्यतुचलम
 न्यथानैवनिष्ठति ॥ प्रतिभातश्चतृप्तिः स्यादनुत्तमस्यतुक्रारतिः ॥ ततएवंक्रमादेववरिष्ठःप्राणजोगुणइतिच

नरूपश्च सामान्यज्ञानरूपकः॥नित्यश्रद्धास्वरूपश्च तथैव स्थैर्यरूपकः॥स एव सर्वकर्ता च सुपूर्णनिंदरूपकः॥
 स च सर्वगुणैः पूर्णो भूमेयुच्चार्यतेततः ॥ यदधीनं विनानान्यात्किंचिदस्ति कुतश्चन॥स भूमेकोतिपूर्णत्वादय
 दल्पमुदीर्यते॥स सर्वगुणसंपूर्णः सर्वदेशेषु सर्वदा ॥ स्वतंत्रः सर्ववस्तूनि तदधीनानि सर्वशः॥पूर्णत्वासुखरूपोसौ
 सर्वकर्ता सुखवतः ॥ कर्तृत्वासु स्थिरश्चासौ स्थिरत्वादास्ति कस्तथा॥आस्ति कत्वाच्च भंतासौ विज्ञानाच ततो
 गवो विज्ज्ञास इति ॥ ५७ ॥ यदवैभूतेनैव विज्ञानातिनामत्वा विज्ञानातिमत्वेव विज्ञानातिम
 निस्त्वेव विज्ज्ञासितव्येति मतिं भगवो विज्ज्ञास इति ॥ ५८ ॥ यदवैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं
 धनमनुते श्रद्धादेवमनुते श्रद्धात्वेव विज्ज्ञासितव्येति श्रद्धां भगवो विज्ज्ञास इति ॥ ५९ ॥
 यदवैभूतिस्तिष्ठत्यथ श्रद्धातिना निस्तिष्ठच्छ्रद्धातिनिस्तिष्ठत्यथ श्रद्धातिनिस्तिष्ठत्यथ श्रद्धातिनिस्तिष्ठत्यथ
 सितव्येति निष्ठां भगवो विज्ज्ञास इति ॥ ६० ॥ यदवैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं
 स्तिष्ठति क्तवैव निस्तिष्ठति क्तवैव विज्ज्ञासितव्येति क्तं भगवो विज्ज्ञास इति ॥ ६१ ॥
 यदवैभूतं लभते यद्वैभूतं लभते यद्वैभूतं लभते यद्वैभूतं लभते यद्वैभूतं लभते यद्वैभूतं लभते यद्वैभूतं लभते
 तद्वयमिति सुखं भगवो विज्ज्ञास इति ॥ ६२ ॥ यद्वैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं यद्वैभूतं
 वसुखं भूमात्वेव विज्ज्ञासितव्य इति भूमानं भगवो विज्ज्ञास इति ॥ ६३ ॥ यत्र नान्यत्प
 हरिः ॥ ज्ञातृत्वाच्च निर्दोषः सर्वस्यापि नियामकः ॥ भूमानारायणख्यः स्यात्स एवाहं कृतिः स्तुतः ॥ आ
 कार्यो हि मिति शेषततो हंकार उच्यते ॥ जीवस्य स्वस्तिरुद्धो यः सो हंकार इतीरितः ॥ सोऽप्यणुत्वेऽपि संख्यापीपर
 भैश्वर्ययोगतः ॥ यथा बालतनौ विष्णौ मार्कंडेयेन धीमता ॥ प्रविश्य नान्तो धिगत एव वंश्याप्तो हरिः परः ॥ अणुरु

पोषिभगवान्वासुदेवः परोविभुः॥आत्मेत्युक्तः सचव्यापीनचभेदोहोरौक्चिदितिपरमसारे ॥भूमप्रसादंविना
नाल्पोमुखमस्ति ॥ मर्त्यंचपूर्वम्॥ अल्पापिहसृतादेवीश्रीः पूर्णातिप्रियत्वतइतिचा॥आत्मरतिर्भगवद्रतिः ॥
सोभगवान् ॥ सोस्यप्रत्यक्षतआज्ञापयिताभवतीतिस्विराद् ॥ आत्मनःप्राणआत्मनआशेत्यादिमुक्तः सन्

श्यतिनान्यच्छृणोतिनान्यद्विजानानिभूमथयत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोत्यन्यद्विजानानितद
ल्पंयैवैभूमातदमृतमथयदल्पतन्मर्त्यंमभगवःकस्मिन्प्रतिष्ठितइतिस्वेमहिस्त्रियदिवानमहि
स्त्रीतिगोअश्वमिहमहिमेत्याचक्षतेहस्तिहिरण्यंदासभार्थक्षेत्राणयायतनानीतिनाभेवंब्रवीमी
तिहोवाचान्योह्यन्यस्मिन्प्रतिष्ठितइति ॥ २४ ॥ सएवाधस्तात्सउपरिष्ठात्सपश्चात्सपुरस्तात्सद
क्षिणतःसउत्तरतःसएवेदःसर्वमित्यथातोहंकारोदेशएवाहमेवाधस्तादहमुपरिष्ठादहंपश्चादहंपु
रस्तादहंदक्षिणतोहमुत्तरतोहमेवेदःसर्वमित्यथातआत्मादेशएवाहमेवाधस्तादात्मोपरिष्ठादा
त्मापश्चादात्मापुरस्तादात्मादक्षिणतआत्मोत्तरतआत्मेवेदःसर्वमिति सवाएवपश्यन्नेवंम
न्वानएवंविजानन्आत्मरतिरात्मक्रीडआत्ममिथुनआत्मानंदःसस्वराड्भवतितस्यसर्वपुलोकेषु
कामचारोभवत्यथेन्यथातोविदुरन्यराजानस्तेस्यपुलोकाभवंतितेपाःसर्वपुलोकेष्वकामाच
रोभवति ॥ २५ ॥ तस्यहवाएतस्यैवंपश्यतएवंमन्वानस्यैवंविजाननआत्मतःप्राणआत्मन

प्राणादीनांस्पृष्ट्यादिकंपश्यतीत्यर्थः ॥ सर्वंहिपश्यःपश्यतीतिवाक्यशेषात् ॥ पश्यइतिद्विष्टा ॥ यदापश्यः
पश्यतेरुक्मवर्णीमितिश्रुतेः ॥ भूभोपासनयोग्यस्तुसाक्षाद्वैवमुख्यतः ॥ सतद्विद्याबलैर्नैवविण्णनारतिमा

मुयात् ॥ तैनेवक्रीडतेनित्यंस्त्रीरूपोमिथुनीभवेत् ॥ तदानंदःसएवास्यराजाभवतिनापरः ॥ पश्येच्चप्राणसू
ष्ट्याग्र्येतद्व्यउपासकाः ॥ तेयथायोग्यमाप्स्यंतिफलंमुक्तौनसंशयइतिपरमतत्त्वे ॥ नचभूमानंभग
वोविजिज्ञासइतिपृष्टःसन्भूभ्रूलक्षणंसएवाधस्तात्सपरिष्टादित्यादिनापूर्णत्वंभगवतोऽन्यस्याहंकारस्यो
पदिशतीतिरुज्यते ॥ नचाहंकारस्यपूर्णत्वमस्ति ॥ नचमुख्येपूर्णत्वेयुज्यमानेउपचरितंयुज्यते ॥

आशाआत्मतःस्मरआत्मतआकाशआत्मतस्तेजआत्मतआपआत्मतआविर्भावतिरोभावा
वात्मनोऽन्त्रमात्मतोबलमात्मतोविज्ञानमात्मतोऽघ्यानमात्मतश्चित्तमात्मतःसंकल्पआत्मतोमन
आत्मतोवागात्मतोनानामात्मतोमंत्राआत्मतःकर्माण्यात्मनएवेदःसर्वमिति ॥ तदेपश्लोकः ॥
नपश्योमृत्युंपश्यतिनरोगंनोतदुःखताःसर्वं॥ हृपश्यःपश्यतिसर्वमामोतिसर्वशइति ॥ सएकधा
भवतित्रिधाभवतिपंचधासमधानत्रयैवपुनश्चैकादशस्मतः ॥ शतंचदशचैकंचसहस्राणिच
विश्रुतिः ॥ आहारशुद्धौसत्वशुद्धिःसत्वशुद्धौध्रुवास्मृतिः ॥ स्मृतिलंभेसर्वग्रंथीनांविप्रमोक्ष

नचाहंकारस्यकाचित्प्रसूतिः ॥ अथशब्दस्तूरूपान्तरापेक्षयायुज्यते ॥ अतःशब्दस्तत्प्रसादादिति ॥
आमरतिःस्वराडित्यादि ॥ योब्रह्माणंविदधातिपूर्वमितिब्रह्मणउत्पत्तिप्रसिद्धेःस्वयंभूतात्मभूरित्यादिष्वा
त्मशब्दःस्वयंशब्दश्चयथाविष्णुवाचीतद्देवान्नाप्यात्मशब्देविष्णुवाच्येव ॥ नचमुक्तेभ्यःप्राणादिकमु
त्पद्यते ॥ ॐजगद्ध्यापारवर्जमितिबर्णितत्वाद्भगवता ॥ आत्मतएवप्राणोजायतइत्यवधारणान्भगवतोऽ

न्यस्मात्प्राणोजायते ॥ आत्मेति मुख्यतो विष्णुस्तद्व्येतूपचारतः ॥ तथैव स्वदतिप्रोक्तस्तस्माद्वस्मात्प्रभूः
स्वभूरिति रक्तादे ॥ इदं नामातिसामीप्यात् सर्वपूर्णगुणत्वतः ॥ भूमाह मात्मेति हरिस्त्रिविधोऽपि हि सर्वदेति विविध
निर्णये ॥ स्त्रीगुणाः पुंगुणाश्चैव नपुंसकगुणा अपि ॥ यदधीनाव्यन्ययः स्यात्सिंहगानां तत्र सर्वशः ॥ कः किं कं

स्वस्मै मृदित कषायाय तमसः पारं दर्शयति देवर्षये नारदाय भगवान् तस्मिन् तत्कुमारस्तत्स्कंद इत्याद्य
क्षतेन तत्स्कंद इत्याद्य चक्षते ॥ २६ ॥ ओमिति श्रीमच्छांदोग्योपनिषदिसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

तत्सर्वमात्मादिति देवाद्यस्तदति लिङ्गनिर्णये ॥ गुरोर्विद्याहृतिर्यातु स आहारदतिस्ततः ॥ तच्छुद्धौ ज्ञानशु
द्धिः स्याज्ज्ञानशुद्धौ स्थिरास्मृतिः ॥ स्मृतिस्थैर्येत्वापरोक्ष्यं हेमोक्षस्ततो भवेदितिसाधननिर्णये ॥ २६ ॥
ॐ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

हरिः ३९ ॥ यद्विदमस्मिन्ब्रह्मपुरइतिब्रह्मपुरशब्देनब्रह्माख्यं पुरं पूर्णत्वापुरमितिपं ब्रह्मब्रह्मणः पुरमिति शरीरं चोभयं विवक्षितम् ॥ प्राप्तो वध्यं ब्रह्मपुरं राजे विनिवसाम्यहम् ॥ अस्मिंश्चेद्यदिदं ब्रह्म पुरं सर्वसमाहितम् ॥ यदैनजरावाभोतिप्रध्वंसेतवाकिततोतिशिष्यतइतिसब्रूयान्नास्यजरयैतज्जीर्यैतिनवधेनारस्यहन्यतएतत्सत्यं ब्रह्मपुरमस्मिन्कामाः समाहिताएषआत्मापहतपाप्ममविजरोविमृत्युरितिवाक्यशेषाद्भगवद्वचना

॥ हरिः ३९ ॥ अथयद्विदमस्मिन्ब्रह्मपुरेदहंपुंडरीकंवेश्मदहरोस्मिन्नंतराकाशस्तस्मिन्न्यदंतस्तदन्वेष्टव्यंतद्वावविजिज्ञासितव्यमिति तं चेद्ब्रूयुर्यदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरेदहंपुंडरीकंवेश्मदहरोस्मिन्नंतराकाशः किंतदन्नविद्यतेयदन्वेष्टव्यंयद्वावविजिज्ञासितव्यमिति सब्रूयाद्यावान्वाअयमाकाशस्तावानेषोतर्हदयआकाशउभेअस्मिन्द्यावापृथिवीअंतरेवसमाहितेउभावधिश्चवायुश्चसूर्याचंद्रमसावुभौविद्युन्क्षत्राणियच्चास्येह्रास्ति यच्चनास्ति सर्वतदस्मिन्समाहितमिति तं चेद्ब्रूयुरस्मिंश्चेद्विदं ब्रह्मपुरं सर्वसमाहितं सर्वाणि च भूतानि सर्वचकामायदेनजरावाभोतिप्रध्वंसेतवाकिततोतिशिष्यतइतिसब्रूयान्नास्यजरयैतज्जीर्यैतिनवधेनारस्यहन्यतएतत्सत्यं ब्रह्मपुरमस्मिन्कामाः समाहिताएषआत्मापहतपाप्ममविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोपिपासः सत्य

च्चब्रह्मपुरशब्देनपं ब्रह्मोच्यतइत्यवसीयते ॥ यत्पुंडरीकंपुरमध्यसंस्थं यद्विशरीरं तेदेतदाद्येदेवसदनमित्यादेः शरीरं च ॥ यद्वैतद्वल्लेनीदं वावतद्योयंबहिर्धापुरुषादाकाशः ॥ यस्तुसर्वाणिभूतान्यात्मन्येवानुपश्यतीत्यादिनापरब्रह्मण्येवहृदयंस्थितम् ॥ दहरोस्मिन्नंतराकाशस्तस्मिन्न्यदंतस्तदन्वेष्टव्यम् ॥ दहरोस्मिन्नंतराकाशः किंतदन्नविद्यतइत्याकाशशब्देनभूताकाशोविवक्षितः ॥ किंतदन्नविद्यतइत्यस्यायंपरिहारः ॥

अस्मिन्भूताकाशेपरब्रह्माख्यआकाशोविद्यते ॥ आसमंतात्काशनादाकाशः ॥ आसमंतात्कमश्नातीति
वाअस्मिन्कामाःसमाहिताइतिवाक्यशेषात् ॥ आसमंतात्कामानश्नातीतिवा ॥ सचयावान्वहिःपरमा
माव्याप्तोस्तितावानेवविद्यतेगुणतः ॥ पूर्णगुणत्वादल्पपरिमाणस्यापिमहत्परिमाणत्वंचयुज्यते ॥ अचिं
त्यशक्तित्वात् ॥ यस्मिन्विरुद्धगतयोप्यनिशंपतंतिविद्यादयोविविधशक्तयआनुपूर्व्येतिवचनात् ॥ आनु

कामःसत्यसंकल्पोयथाश्वेबहुप्रजाअन्वाविशंतिनयानुशासनंयमंतममिकामाभवंतियंजन
पदंयंक्षेत्रभागंतंमवोपजीवंतितद्यथेहकर्मजितोलोकःक्षीयतएवमेवामुत्रपुण्यजितोलोकः
क्षीयतेतद्यइहात्मानमननुविद्यन्नजंत्येताश्चसत्यान्कामास्तेपाःसर्वपुल्लोकेष्वकामचारोभ
वत्यथयइहात्मानमनुविद्यन्नजंत्येताश्चसत्यान्कामास्तेपाःसर्वपुल्लोकेष्वकामचारोभवति
॥ १ ॥ सयदिपितृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठंतिनेनपितृलोके
नसंपन्नोमहीयनेथयदिमातृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यमातरःसमुत्तिष्ठंतिनेनमातृलो
केनसंपन्नोमहीयनेथयदिभ्रातृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यभ्रातरःसमुत्तिष्ठंतिनेनभ्रा
तृलोकेनसंपन्नोमहीयनेथयदिस्वसृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यस्वसारःसमुत्तिष्ठंतिने

पूर्व्येतिश्रुतिप्रमाणदित्यर्थः ॥ आनुपूर्व्यश्रुतिर्विदआध्यायश्चेतिकथ्यतइत्यभिधानात् ॥ अन्यथानिशमि
त्युक्तिविरोधात् ॥ एवमआत्मानंतर्हदेयेणीयान्त्रीहैर्वाएवमआत्मानंतर्हदेयेऽप्यायान्मृथिव्याइतिहृदयस्थश्च
बाणत्वमहचोक्तेश्च ॥ गुणाःश्रुताःसुविरुद्धाश्चदेवसंयथश्रुताअपिनात्रशंका ॥ चित्याअचित्याश्चतथैव
दोषाःश्रुताश्चनान्नोर्हितथाप्रतीताइतिचश्रुतिः ॥ सुविरुद्धाअश्रुताश्चगुणाःसंत्येवसर्वशः ॥ दोषाःकेपिनसं

त्येवश्रुता अपितु सर्वशङ्किता गच्छेत् ॥ कितञ्च विद्यत इति पृष्टत्वा ब्रूत आकाशो हृदयशब्देनोच्यते ॥ हृदय
नात् ॥ तस्मिन् हृदयाख्य आकाशो ब्रह्माख्य आकाशो विद्यत इत्यर्थः ॥ अन्यथा कथं भूताकाशस्य दहरस्य बहि
राकाशसमत्वम् ॥ दहरोऽस्मिन् नंतराकाश इति पूर्वोक्ताकाशस्य दहरत्वमुक्तम् ॥ उत्तरस्य तु यावावा अयमाका
श इत्यनन्तरपरिमाणत्वम् ॥ अतो ब्रह्माकाश एवोत्तरः ॥ पूर्वोक्त्या भूताकाशत्वे तस्मिन् यदन्तरस्तद्व्यप्यत द्वावि
जिज्ञासितव्यं तत्रापि दहरगन्धविशोक्तस्तस्मिन् यदन्तरस्तदुपासितव्यं सहस्रशीर्षश्चेवमित्यादिकथं युज्यते ॥ न

न खलूक्तो केन संपन्नो महीयते यथयदिसखिलोक्तकामो भवति संकल्पादेवा स्य सखायः समुत्तिष्ठं
नितेन सखिलोक्तो केन संपन्नो महीयते यथयदि गंधमालयलोक्तकामो भवति संकल्पादेवा स्य गंधमा
लये समुत्तिष्ठतस्तेन गंधमालयलोक्तो केन संपन्नो महीयते ॥ यथयद्यन्नपानलोक्तकामो भवति संकल्पा
देवा स्यान्नपाने समुत्तिष्ठतस्तेनान्नपानलोक्तो केन संपन्नो महीयते ॥ यथयद्यदि त्रिलोक्तकामो
भवति संकल्पादेवा स्य गीतवादिने समुत्तिष्ठतस्तेन गीतवादित्रिलोक्तकामो
स्त्रीलोक्तकामो भवति संकल्पादेवा स्य स्त्रियः समुत्तिष्ठति तेन स्त्रीलोक्तो केन संपन्नो महीयते ययं

हि भगवन्तं स्थितमेवान्यत्किंचिद्विजिज्ञासितव्यम् ॥ तद्वा वेत्यवधारणञ्च ॥ उत्तरस्यापरब्रह्मत्वे च सर्वाधारत्वं
नास्य जरथैतज्जीर्यति न वधेन स्य हन्यत एतत्सत्यं ब्रह्मपुरमस्मिन्कामाः समाहिता एष आत्मा पहतपाप्मेत्यादि
न युज्यंता कतदत्र विद्यते यदन्वेष्टव्यं यद्वा विजिज्ञासितव्यमित्यस्य एषो तर्ह्यदय आकाश इत्येव परिहारः ॥
नतमे अस्मिन् यावापृथिवीत्यादि ॥ तत्तु विजिज्ञासितव्यत्वे हेतुत्वेन सामर्थ्यकथनेन मेवा ॥ न हि यावापृथिव्या
देरेव विजिज्ञास्यत्वं ॥ तमेवैकं जानथ आत्मानमन्यावाचो विमुच्येति हि श्रुतिः ॥ उभे अस्मिन् यावापृथि

वीड्याद्युभशब्दोमुक्तामुक्तराशिष्यपेक्षया॥यच्चास्येहास्ति यच्चनास्तीति वाक्यशेषात् ॥ अस्त्येति संसारि
णः ॥ न हि संसारिणो मुक्ता उपकारकाः ॥ यद्यस्त्यनोपकारकं तत्तस्य नास्तीत्युच्यतेऽन्यस्य सत्त्वेऽपि ॥ य
थावित्तादि ॥ यथा योऽप्ययमेवैनं भगवंतं प्रजामुक्ता अच्चाविशंति तच्छासनानुसारेण ॥ यं यं कामं कामयेत
मस्मादेवोपजीवंति ॥ तद्विदुर्भाषुण्यानि क्षयिष्णुफलान्येव भावंति ॥ एतांश्च सत्यान् कामान् भगवदीयान् ॥

तमभिकामो भवति यं कामं कामयेते सोऽस्त्यसंकल्पदेवास्त्यसमुत्तिष्ठति तेन संपन्नो भवतीत्यनेन ॥ २ ॥
तद्वमेस्त्याः कामा अनृताऽपि धानास्तेषां सत्यानां सतामनृतमपि धानं यो यो ह्यस्येतः प्रैति न त
मिह दर्शनाय लभते तथैवास्त्येह जीवाये च प्रेता यच्चान्यदिच्छन्नलभते सर्वतदन्नगत्वा विदते न
ह्यस्यैते सत्याः कामास्तद्यथाऽपि हिरण्यनिधिं निहितमक्षेत्रज्ञा उपर्युपरि संचरन्ते न विदेयुरेव मेवे
माः सर्वाः प्रजा अहरहर्गच्छन्त्य एतं ब्रह्मलोकं न विदं त्यनृतेन हि प्रप्युद्धाः सर्वा एव आत्मा हृदितस्यै
तदेव निरुक्तं हृद्यमिति तस्माद् हृदयमहरहर्वा एव विस्वर्गलोके मृत्युय एव संप्रसावोऽस्माच्छ
रीरात्समुत्थाय परंज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिप्यद्यत एव आत्मेति होवाचैतदमृतमभयमे
तद्वद्वेति तस्य ह्वा एतस्य ब्रह्मणो नाम सत्यमिति तानि ह्वा एतानि त्रीण्यक्षराणि सति यमिति तद्य

बृहत्त्वात् पूर्णकामत्वाद्धिष्णुर्ब्रह्मपुरा मिधः ॥ तस्मिन्स्तस्य पुरंदेहस्तस्मिन् हृदयमास्थितम् ॥ हृदयाकाशगोवि
ष्णुस्तस्मिन्स्तसर्वमिदं स्थितम् ॥ ससत्यकामो भगवान्यद्विदं तस्य तद्वेत् ॥ तस्मिन्स्तसमाहिताः कामाः सत्याः
पुंसामर्मपि ध्रुवम् ॥ तस्यैव ह्यनुसारेण सत्यत्वं तान्यथा कचिद् ॥ यथा विबानुसारेण प्रतिबिंबप्रकाशनम् ॥
तस्माद्येमुक्तिर्योग्याः स्युस्तेषां कामाः पुरापितु ॥ सत्याः संतस्तदज्ञानान् नृश्रेते तथा खिलाः ॥ अज्ञानम

नृत्तं प्रोक्तमृगताविनिधातुतः ॥ नस्माद्द्रष्टुं यद्विष्टं स्यात्तद्वृष्टिं नियमो न तु ॥ अमुक्तस्य हरे लोके कमुक्तो गत्वा हि पश्यति ॥ अज्ञत्वा देवसु नो नु नित्यं यातो पि माधवम् ॥ नैव पश्यं त्यसौ विष्णुर्हृदयनाम हृद्भूतेः ॥ एवं हृदयनामानं विष्णुं जानन् हि नित्यशः ॥ विष्णुलोके गतेः पुण्यमास्वा विष्णुं ब्रजेत्तथा ॥ यस्य सम्यक् प्रसादोऽस्ति विष्णोरेव स उच्यते ॥ संप्रसादः स उत्थाय शरीरात्साप्ययं केशवम् ॥ यथास्वरूपसु भवेद्यं प्राप्यासौ स्वहृत्पताम् ॥ आ मोति स परोऽस्यात्मा भगवानिन्द्रिरापतिः ॥ इत्याह सारमा देवी पश्यती परमपदम् ॥ सदित्यमृतधर्माणो मुक्ताः

त्सत्तदमृतमथ यत्तितन्मर्त्यमथ यद्यं ते नो भेयच्छति यदेनो भेयच्छति तस्माद्यमहरहर्वा एवं विस्वर्गलोके मेति ॥ ३ ॥ अथ य आत्मा स मेतुर्विधूतिरेषां लोकानामसंभेदाय नैनं सेतुमहो रात्रेतरतो न जरानमृत्युर्न शोको न मुक्तं न दुष्कृतं सर्वपाप्मानो नो निर्वर्तते पहतपाप्मा स्येप ब्रह्म लोके कस्तस्माद्वा एतं सेतुं तीर्त्वा धः स च न धो भवति विद्धः स च विद्धो भवत्युपतापी स च नुपतापी भवति तस्माद्वा एतं सेतुं तीर्त्वा ऽपि न क्तमहरे वाभिनिष्पद्यते ऽसकृद्दिभातोऽस्यैव ब्रह्म लोके कस्तद्य एवैतं ब्रह्म लोके ब्रह्म चर्येणानुविंदति तेनो भवैव ब्रह्म लोके स्तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारी भवति ॥ ४ ॥ अथ यद्यज्ञ इत्याचक्षते ब्रह्म चर्यमेव न ब्रह्म चर्येण स्येव यो ज्ञाता तं विंदते यद्यदिष्टमित्याचक्षते ब्रह्म

श्रीरपि चेरिताः ॥ तीत्युक्ता मर्त्यधर्माणस्तेषां नियमनाद्धरिः ॥ सत्यमित्युच्यते स द्विः सेतुश्चापि विधारणात् ॥ सितमस्मिन् जगत्सर्वमिति सेतुरितीरितः ॥ एतं सेतुं प्रतिपुमानन्यत्तीर्त्वा स्य दोषवान् ॥ स प्राप्यो ब्रह्म चर्येण मनोवाक्कर्मभिस्तु यत् ॥ चरणं ब्रह्मणि परे ब्रह्म चर्यं हि तस्मृतम् ॥ तेनैव ब्रह्म चर्येण भवेयुर्ब्रह्म लोकाः ॥ एतेषां ब्रह्म लोकः स्यात्परं ब्रह्मैव लोकनात् ॥ ब्रह्म लोकोऽतिप्रोक्तं तस्य लोकोऽपि कथ्यते ॥ यज्ञ इष्ट च स चं च

मौनं चानशनंतथा ॥ परस्य ब्रह्मणो ज्ञानं सर्वमेतदुदीरितम् ॥ परस्य ब्रह्मणो लोके श्वेतद्वीपाग्निधेपरे ॥
अरण्यौ चार्णवौ दिव्यौ चिदानंदरसात्मकौ ॥ यावानुच्चः स्वर्गलोकस्तावानुच्चतया स च ॥ श्वेतद्वीपो दि-
विष्ठो तत्तत्र मध्यं सरोवरम् ॥ सर्वभोज्यात्मकं दिव्यं तत्राश्वत्थाः सुधास्रवाः ॥ तत्र विष्णोः पुरं दिव्यमपरा-
जितनामकम् ॥ विमिताख्यं च पर्यंकं विष्णोर्मनेन संमितम् ॥ चित्सुवर्णमयं दिव्यं लक्ष्मीस्तत्तत्स्वरू-
चर्यमेव तद्ब्रह्म चर्येण ह्येवैषात्मानमनुविंदते तथा त्सत्रायणमित्याचक्षते ब्रह्म चर्यमेव तद्ब्रह्म चर्येण
ह्येव स त आत्मनस्त्राणं विंदते तथा न्मौनमित्याचक्षते ब्रह्म चर्यमेव तद्ब्रह्म चर्येण ह्येवात्मानमनुविद्य-
मनुते तथा दनाशकायनामित्याचक्षते ब्रह्म चर्यमेव तदे पद्यात्माननश्यं त्रियं ब्रह्म चर्येणा नुविंदते तथा
दरणयायनमित्याचक्षते ब्रह्म चर्यमेव तदरश्च ह्यैष्यश्चार्णवो ब्रह्मलोकैकतृतीयस्यामितो दिवितैदं
मदीयं सरस्वतदश्वत्थः सोमसवनस्तदपराजिता पूर्व ब्रह्मणः प्रभुर्विमनः हिरण्मयं तद्य एवैतावरं
च वैषण्यं चार्णवो ब्रह्मलोकैक ब्रह्म चर्येणा नुविंदति ते पार्श्वे पद्म ब्रह्मलोकस्ते पां सर्वपुल्लोके पुष्कामचारो
भवति ॥ ५ ॥ अथ या एतादृदयस्य नाढ्यस्ताः पिंगलस्याणि म्रस्ति त्रुंति शुक्लस्य नीलस्य
पीतस्य लोहितस्येत्यसौ वा आदित्यः पिंगल एष शुक्ल एष पीत एष लोहितस्तद्यथा महाप-
विणी ॥ स श्वेतद्वीपगोविण्डः पर्यंक ब्रह्मनामकः ॥ ५ ॥ स एष हृदि नाडीयुग्मं च रूपः प्रतिष्ठितः ॥ विष्णो-
रणिम्रो रूपानि पंच नाडी स्थितानि तु ॥ नारायणाख्यं सौ पुष्पं मध्यस्थं रक्तवर्णकम् ॥ शुक्लं तु वासुदेवा-
ख्यं नादिन्यामयतः स्थितम् ॥ पिंगलायां पिंगलं तु रूपां संकर्षणाग्निधम् ॥ पश्चिमे वज्रिकायां च पीतं
प्रधुम्ननामकम् ॥ द्वायामनिरुद्धाख्यं नीलरूपं व्यवस्थितम् ॥ सूर्ये व्येवं पंचरूपो भगवान्संख्यव-

स्थितः ॥ आदित्यनामाचादित्वात्तद्वाप्तं सूर्यमंडलम् ॥ तद्वशमिप्तिथाव्याप्ताः समस्ताः सूर्यरश्मयः ॥ तस्मिन्नाडीषु च यो तास्तथानाडीस्थरश्मयः ॥ तन्नाडीसंस्थितं विष्णुमध्ये जीवः प्रपद्यते ॥ तेन जसाहिसंपन्नः सुप्तइत्यग्निधीयते ॥ ओमित्येव बहूनि त्यंवायुरोवाङ्मितीरितः ॥ तेन वा मत्वमाया निमुक्तिकाले सुपासकः ॥ दिव्यचिद्रूपभाबोहिवाभावावउदीरितः ॥ यदैतेन नेतुमन्विच्छन्मनः क्षिपति

थ आतत उभौ ग्रामौ गच्छन्तीं चामुंचैव मैवैता आदित्यस्य रश्मय उभौ लोको गच्छन्तीं चामुंचा मुष्मादादित्यात्प्रतापं तेन आसुनाडीषु मृसा अभ्योनाडीभ्यः प्रतापं ते मुष्मिन्नाद्यादित्ये सहसास्तद्यत्रैतत्सुप्तः समस्तः संप्रसन्नः स्वर्गमनं विजानात्यासुतदानाडीषु मृसो भवति तं न कश्चन पाप्मा स्पृशति तेजसाहितदासंपन्नो भवत्यथ यत्रैतदवलिमानं नीतो भवति तथ भित आसीना आहुर्जानासिमां जानासिमा भितिसयावदस्माच्छरीरादनुक्कानो भवति तावज्जानात्यथ यत्रैतस्माच्छरीरादुक्कामत्यैतैरेवरश्मिभिरूर्ध्व आक्रमते स ओभितिवाहोद्गामीयते सयावद्विक्षेपेन्मनस्तावदादित्यंगच्छत्येतद्वैखलुलोकद्वारं विदुषां प्रपदं निरोधो विदुषाम् ॥ तदेष श्लोकः । शतं चैकाच हृदयस्य नादयस्तासां मूर्धानमग्निः सृतेका ॥ तयोर्ध्वमायनमृतत्वमेति विष्वगन्या उक्कमणे भवंति उक्कमणे भवंति ॥ ६ ॥ य आत्मा पहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको ऽविजिघत्सो ऽपि पासः समाकृतः ॥ आदित्याख्यं तदा विष्णुं याति जीवः स्वविद्ययेति पर्यकोपासनायाम् ॥ ६ ॥ इंद्रो विरोचनश्चैव श्रुत्वा तु ब्रह्मणोऽक्षिगम् ॥ विष्णुमानं दूरुपंतं सम्यग्ज्ञानविपर्ययौ ॥ आपतुस्तत्र देवेंद्रो जानन्नपि विरोचनम् ॥ मोहयन्ननुरूपानि तस्य वाक्यान्युवाच ह ॥ यथा विरोचनो नैव जानीयाद्विष्णुमंजसा ॥

स्वाक्यंचाहृतंनस्यात्तथाब्रह्माप्युवाचह ॥ अयोग्याश्चसुराज्ञानेवक्तव्यंचैव नानृतम् ॥ मच्छापादा
सुरोभावःप्रह्लादेर्ननुत्पतः ॥ अयंत्वासुरएवानोवक्ष्याम्यस्योभयंयथा ॥ इन्द्रस्तुशुद्धभावत्वात्पुनराया
स्यतिध्रुवम् ॥ इत्यभिप्रायतःप्रोक्तोब्रह्मणाक्षिगतोहरिः ॥ अयोग्यत्वान्तुतच्छ्रुत्वाप्रतिरूपंविरोचनः ॥

त्यकामःसत्यसंकल्पःसोन्वेष्टव्यःसविजिज्ञासितव्यःससर्वाश्चलोकानामोतिससर्वाश्चकामा
न्यस्तमात्मानमनुविद्यविजानातीतिहप्रजापतिरुवाचतद्दोभयेदेवासुराअनुबुबुधिरतेहोचुह
ततमात्मानमन्विच्छामोयमात्मानमन्विष्यसर्वाश्चलोकानामोतिसर्वाश्चकामानितीदोहैवेदेवा
नामभिप्रवव्राजविरोचनोसुराणांतौह्रासंविदानावेवसमित्पाणीप्रजापतिसकाशभाजमनुस्तौ
हृद्वात्रिशतंवर्षाणिब्रह्मचर्यंभूपतुस्तौहप्रजापतिरुवाचकिमिच्छन्ताववास्तमितितौहोचतुर्ग
आत्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोपिपासःसत्यकामःसत्यसंकल्पःसोन्वेष्ट
व्यःसविजिज्ञासितव्यःससर्वाश्चलोकानामोतिसर्वाश्चकामान्यस्तमात्मानमनुविद्यविजानाती
तिहभगवतोवाचोवेदयनेतमिच्छन्ताववास्तमितितौहप्रजापतिरुवाचयएतैरक्षणिपुरुषोदृ
श्यनेएपआत्मेनिहोवाचैनदमृतमभयमेतद्भक्षेत्यथयोयंभगवोऽप्युपरिख्यायतेयश्चायमादर्शक
तमएषइत्येपउएवैपुसर्व्वेपुपरिख्यायतदतिहोवाच ॥ ७ ॥ उदशरावआत्मानमवेक्ष्ययदा
त्मनोनिविजानीथस्तन्मेप्रब्रूतमितितौहोदशरावेवैक्षांचक्रातेतौहप्रजापतिरुवाचकिंपश्यथइति

मत्वापत्वादर्शकैचैवपप्रच्छकतमस्त्विति ॥ तत्रापितुहरेर्भावंहृदिकत्वाचतुर्मुखः ॥ दृश्यतेक्षेपएवेति
त्वेवेदिविवक्षया ॥ तथापियोग्येतैवात्रभूयसीतिनिवेदितुम् ॥ दर्शयन्प्रतिरूपस्यदोषानाहप्रजापतिः ॥
अलंकारादिभिर्युक्तःपश्यस्वेतिविवेचयन् ॥ यथादेहगुणैर्गोण्यंदोषेदोषास्तथैवतु ॥ तथाप्यशुद्धभावत्वाप्र

तिरूपस्थतद्गुणान् ॥ परस्य ब्रह्मणो जानन्यद्यौतुष्टमनाः स्वयम् ॥ असुराणामविश्वासनिवृत्त्यर्थं पितामहः ॥
माध्यस्थ्यं ज्ञापयानश्च जानन्वैरोचनं मनः ॥ ग्राहाज्ञानां पराभावाद्दुष्टैश्च पुनः पुनः ॥ तथाप्यशुद्धभावत्वा
दजानन्नेव निर्ययौ ॥ गत्वा चैव परं ब्रह्म प्रतिरूपात्मकं सदा ॥ दिदेश सर्वसुराणां शरीरालंकेतरेपि ॥ अलं कृतिं

तौ होचतुः सर्वमेवेदमावां भगव आत्मानं पश्याव आलोम भ्य आनखे भ्यः प्रतिरूपमिति तौ ह प्रजा
पतिरुवाच साध्वलं कृतौ सुवसनौ परिष्कृतौ भूत्वोदशरावेक्ष्येथा मिति तौ ह साध्वलं कृतौ सुवसनौ
परिष्कृतौ भूत्वोदशरावेवेक्षां च काते तौ ह प्रजापतिरुवाच किं पश्यथ इति तौ होचतु यथैवेदमावां भग
वः साध्वलं कृतौ सुवसनौ परिष्कृतौ स्वएव मेवौ भगवः साध्वलं कृतौ सुवसनौ परिष्कृताविति एष आ
त्मेति होवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेति तौ ह शांतहृदयौ प्रवव्रजतुस्तौ हान्वीक्ष्य प्रजापतिरुवाचानु
पलभ्यात्मानमननुविद्यव्रजतो यतर एतदुपनिषदो भविष्यंति देवा वासुरावाते पराभविष्यंतीति स
हशांतहृदय एव विरोचनो सुरान्जगाम तेभ्यो हैनामुपनिषदं प्रोवाचात्मेवैह मह्य आत्मा परिच
र्य आत्मानमेवैह मह्य न्यात्मानं परिचरन्नुभौ लोकाववा मोतीमं चामुंचेति तस्मादप्यद्येहाददा
नमश्च ह्रधानमयजमानमाहुरासुरो वतेत्यसुराणां स्त्रेष्णोपनिषत्प्रेतस्य शरीरं भिक्षया वसनेनालं
कारेणेति सः स्कुर्वत्येतेन ह्यमुं लोकं जेष्णो नो मन्यते ॥ ८ ॥ अथ हेन्द्रो प्राप्यैव देवाने तद्भयं दद

ब्रह्मणश्च प्रत्यक्षेणोपलंभिताम् ॥ अतो सुरानदास्यंति नयं जत्यात्मनः परम् ॥ स्वभोगेनैव तृप्तिः स्यादिति सर्वेपि मे
निरे ॥ तत्संस्कारवशेनैव स्वयं ब्रह्मेति वेदिनः ॥ अभवन्नपतंश्चैव तमो धेनित्यदुःखिताः ॥ इन्द्रश्च जानन्न

पितुमोहयन्नुसुरतदा ॥ गत्वानिवृतेपश्चादिवपश्यन्सदोषताम् ॥ पुनः पुनश्च भोहायगत्वागत्वा निवर्तते ॥

शयथैवखल्वयमस्मिञ्छरीरेसाध्वलं कृतोभवतिमुवसनेमुवसनः परिष्कृतेपरिष्कृत
एवमेवायमस्मिञ्छेधोभवतिस्त्रामेस्त्रामः परिष्टकणेपरिष्टकणोस्यैवशरीरस्यनाशमन्वेपनश्यति
नाहमत्रभोज्यं पश्यामीतिससमित्पाणिः पुनरेयायत ॥ ह्यप्रजापतिरुवाचमघवन्यच्छांतत्तदयः
प्रावाजीः सार्धविरोचनेनकिमिच्छन्पुनरागमइतिसहोवाचयथैवखल्वयंभगवोस्मिञ्छरीरेसा
ध्वलं कृतोसाध्वलं कृतोभवतिमुवसनेमुवसनः परिष्कृतेपरिष्कृतएवमेवायमस्मिञ्छेधोभवतिस्त्रा
मेस्त्रागः परिष्टकणेपरिष्टकणोस्यैवशरीरस्यनाशमन्वेपनश्यतिनाहमत्रभोज्यं पश्यामीत्येवमेवैप
मघवन्निनिहोवाचैतंत्वेवनेभूयोनुव्याख्यास्यामिवसापराणिद्वात्रि ॥ १ ॥ यएपस्वमेमह्नीयमानश्चरत्येपआत्मेतिहो
वाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेतिसहशांतत्तदयः प्रवत्वाजसहप्राप्यैवदेवानेतद्भयंदर्शनद्यदपीदं
शरीरमंधंभवत्यनंधः सभवतियदिस्त्राममस्त्रामोनैवोस्यदोषेणदुष्यतिनवधेनास्यहृन्यतेनास्य
स्त्रामेणस्त्रामोघ्नंतिवैवैवंविच्छादयंतीवाप्रियवेत्तेवभवत्यपिरोदिनीवनाहमत्रभोज्यं पश्यामी
तिससमित्पाणिः पुनरेयायत ॥ ह्यप्रजापतिरुवाचमघवन्यच्छांतत्तदयः प्रावाजीः किमिच्छन्पुन
रागमइतिसहोवाचतद्यदपीदंभगवः शरीरमंधंभवत्यनंधः सभवतियदिस्त्राममस्त्रामोनैवोस्यदोषे
णदुष्यतिनवधेनास्यहृन्यतेनास्यस्त्रामेणस्त्रामोघ्नंतिवैवैवंविच्छादयंतीवाप्रियवेत्तेवभवत्यपि

कथंचिदेवविज्ञातंमेत्यज्ञान्विमोहितम् ॥ तद्योग्यान्येववाक्यानिब्रह्माप्याहपुनः पुनः ॥ गरीयसीयो

ग्यतेतिज्ञापयन्पूर्ववपुनः ॥ संदिधान्येववाक्यानिप्रोवाचेद्वायचात्मभूः ॥ स्वमंप्रदर्शयन्त्यस्तुपूज्यतेसर्वदेवतैः ॥ सएवविष्णुरित्याहतत्राप्याहपुरंदरः ॥ दर्शयन्नासुरीबुद्धिस्वमदृश्यविवक्षया ॥ प्रंतीवैनमदंतीवतथानस्यासुरोहरिः ॥ इत्युक्तआहब्रह्मैनंसुप्तिस्थोभगवानिति ॥ यत्रमुमोक्षयंजीवइत्युक्तःप्राहवासवः ॥ नाहंजानामिमत्तोयंमुप्तौनान्योपिदर्शयेत् ॥ अहमस्मीतिभूतानिनचपश्यंतिकानिचित् ॥ यदिजीवः

रोदिनीवनाहमन्नभोज्यंपश्यामीत्येवमैषमधवन्नितिहोवाचैतत्स्वेवतेभूयानुव्याख्यास्यामिवसापराणिद्वात्रिशतंवर्षाणीतिसहापराणिद्वात्रिशतंवर्षाण्युवासतस्मैसहोवाच ॥ १० ॥ तद्यत्रैतरसुप्तःसमस्तःसंप्रसन्नःस्वमंनविजानात्येषआत्मेतिहोवाचैतदमृतगभयमेतद्ब्रह्मेतिसहशांनहृदयःप्रववाजसहाप्राप्यैवदेवानेतद्भयंदृशनाहंखल्वयमेव ॥ संप्रत्यात्मानंजानात्ययमहमस्मीतिनोएवेमानिभूतानिनिविनाशमेवापीतोभवतिनाहमन्नभोज्यंपश्यामीतिससमित्पाणिःपुनरेयायत ॥ हंप्रजापतिरुवाचमधवन्यच्छानहृदयःप्राज्ञाजीःकिमेवेच्छन्पुनरागमइतिसहोवाचनाहंखल्वयंभगवएव ॥ संप्रत्यात्मानंजानात्ययमहमस्मीतिनोएवेमानिभूतानिनिविनाशमेवापीतोभवतिनाहमन्नभोज्यंपश्यामीत्येवमैषमधवन्नितिहोवाचैतत्स्वेवतेभूयानुव्याख्यास्यामिनोएवा

परात्मावाप्यन्यस्मिन्नपीतताम् ॥ गतौतदाप्यपीतस्तुशंविनैवभवेदिति ॥ उक्तोब्रह्माब्रवीच्छक्रंज्ञापयंस्तत्त्वमंजसा ॥ योयंशरीरसंबंधीजीवइत्यवधार्यताम् ॥ भूतैर्ग्यद्वर्तमानेषुस्यनोदेहसंगतिः ॥ सोशरीरःपरोविष्णुरमृतोमित्यमूर्तिमान् ॥ अधिष्ठायातथापीमंदेहमास्तेसईश्वरः ॥ जरामृत्युपरीतोयंजीवात्मादेहसंगतेः ॥ परेणयंसुखंप्रोक्तंप्रियमित्येवंपंडितैः ॥ परेणयमभद्रयदप्रियतदुदीरितम् ॥ नजीवस्यतयोर्हा

निःकदाचिद्विद्यतेकचित् ॥ अशरीरंपरंब्रह्मनैवतेस्पृशतःकचित् ॥ अन्नामाभागवान्विष्णुव्याप्तत्वापर
मेश्वरः तैनेवभियमाणत्वाद्वल्लाभमिति कीर्तितः ॥ वायोःपत्नीविद्युदुक्ताविशेषयुतिहेतुतः ॥ ब्रह्माणी
स्तनयितुःस्यात्सर्वशब्दात्मिकायतः ॥ एतेषांज्ञानवैशेष्यान्नातिदेहेनसंगतिः ॥ अतःप्रियाप्रियेतेषामपि
नब्रह्मणःकिमु ॥ विष्ण्वीयंहिमुखंतेषांस्वभर्त्रीयमथापिच ॥ नक्षन्येयंसुखंतेषामतस्तेप्रियवर्जिताः ॥
यथातेपरमाकाशाद्विष्णोरेवसमुत्थिताः ॥ तमेवप्राप्यसंयतिनैजमानंदमूर्जितम् ॥ एवंसम्यक्प्रसादेनवि
ष्णोर्भुक्तोपियोपरः ॥ यंप्राप्यतेनिजानंदमामुवंतिसेकेशवः ॥ तंप्राप्यरमतेभुक्तःस्त्रीभिर्यानिश्वंबंधुभिः ॥

न्यत्रैतस्माद्वसापराणिपंचवर्षाणीतिसहस्रपराणिपंचवर्षाण्युवासानन्येकशतंसंपेदुरेतत्तद्यदाहु
रेकशतंह्रैववर्षाणिमघवान्प्रजापतौब्रह्मचर्यमुवासनस्मैमहोवाच ॥ १३ ॥ मघवन्मर्यादावद्
दशशरीरमात्ममृत्युनातदस्यामृतस्याशरीरस्यात्मनोधिष्ठानमात्मैवशरीरःप्रियाप्रियाभ्यांनहवै
सशरीरस्यसतःप्रियाप्रिययोरपहतिरस्त्यशरीरंवावसंतंनप्रियाप्रियेस्पृशतोऽशरीरोवायुरभंवि

यथैवसारथिद्वानेएवंदेहेचमारुतः ॥ यथारथीतथाविष्णुर्जीवान्मर्यादगोयथा ॥ यदाश्रितानींद्रियाणिप्रा
णश्चापियदाग्रयः ॥ यदाश्रयोप्ययंजीवोयोर्वेदेषांप्रवर्तनम् ॥ दर्शनंश्रवणंघ्राणंजिह्वास्पर्शमनस्तथा ॥
तदीयान्विषयांश्चैवयोर्वेदास्त्रिलमंजसा ॥ सविष्णुःपरमोज्ञेयोदेवताःकरणाणिच ॥ स एतैरिंद्रियैर्विष्णुभो
गाननुभवत्यजः ॥ स्वरूपेणैवशक्तोपिजीवेदेहस्थितोहरिः ॥ भुंक्तेनदिंद्रियैर्भौगाऊळुरितैःरिंद्रियैःस्वकैः ॥
जीवंतदिंद्रियाण्येवंप्राणंचव्याप्यकलशः ॥ भुंक्तेतत्तद्गुणान्विष्णुर्नैवदोषानकदाचन ॥ तमेवंदेवताः
सर्वावाच्याःसमुपासते ॥ तस्माद्वैवशालोकाःसर्वकामाःसजीवकाः ॥ तमेतंयोयथाज्ञात्वापश्ये

द्विष्णुं सनातनम् ॥ आमोति सर्वकामांश्च सर्वलोकांश्च कामतदति सामसंहितायाम् ॥ उभौ लोकाववाभौ
 तीतिवचनान्नलोकायतिकमतं विरोचनेनोक्तम् ॥ किंतु बिंबप्रतिबिंबयोरभिमान्यैक्याभिप्रायेण जीवात्मै
 वमहय्यइति मायावादएव ॥ नचात्र जीवआत्मशब्दोक्तः ॥ तदस्यामृतस्याशरीरस्यात्मनोधिष्ठानमनोवैस
 शरीरः प्रियाप्रियाम्यां नहैवैशरीरस्य सतः प्रियाप्रिययोरपहतिरस्य शरीरम् ॥ वावसंतं प्रियाप्रियेस्पृशत
 इतीशजीवयोः सतात्पर्यं भेदाभिधानात् ॥ नहि जीवादन्यस्य प्रियाप्रियानुभवोस्ति ॥ नचमुक्तस्यापि प्रि
 याप्रियापहतिरस्ति ॥ नचविष्णोरत्रविवक्षितं प्रियम् ॥ पराधीनरतिप्राप्तिर्हि प्रियमत्रविवक्षितं नहितद्वग
 द्युस्तनयिन्तु शरीराण्येतानित्यैतान्यमुष्मादाकाशात्समुत्थाय परंज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपे
 णाभिनिष्पद्यंत एवमैवैष संप्रसादोस्माच्छरीरात्समुत्थाय परंज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्प
 द्यते स उत्तमः पुरुषः सतत्र पर्येति जक्षन् क्रीडन् रममाणः स्त्रीभिर्वार्थानैर्वाज्ञाति भिर्वाज्ञाति भिर्वा
 नोपजनस्मरन्निदं शरीरं स यथाप्रयोग्य आचरणे युक्त एवमेवायमस्मिन् शरीरे प्राणोयुक्तोऽथ
 वतः ॥ मुक्तानां तु भगवदधीनरतित्वाप्रियमस्येव ॥ जीवामुक्ताः अमुक्ताश्च पराधीनरतिवतः ॥ न प्रिया
 पहतिः कापि स्वातंत्र्यान् न हरेः प्रियम् ॥ पराधीनरतिर्यस्मात्प्रियमियमित्युच्यते बुधैः ॥ हरेरधीनता तु स्याद्यद्य
 पि ब्रह्मवायुवोः ॥ तदन्यवशताभावादप्रियावितितौ श्रुतौ ॥ यथाराज्ञः स्वराट्शब्दो रुद्रस्येश्वरता तथा ॥ य
 थाशक्रस्य चेंद्रवंतद्वदप्रियता तयोः ॥ यथाराज्ञ्याः स्वराज्ञीत्वं यथाचोभेश्वरी रमृता ॥ विद्युतः स्तनघिलो
 श्वतथैवाप्रियता श्रुतेति च परमश्रुतौ ॥ स एव संप्रसादोस्माच्छरीरात्समुत्थाय परंज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणा
 भिनिष्पद्यत इति मुक्तस्य तथासादात्तत्वास्यानिजानंदानुभवश्रुतेश्च ॥ स उत्तमः पुरुष इति तस्य जीवाहुत्तम

त्वश्रुतेश्च ॥ अपरपुरुषापेक्षयास्तुत्तमपुरुषशब्दोभवति ॥ अन्यथोत्तमशब्दएवस्यात् ॥ उत्तमः पुरुषस्त्व
 न्यः परमात्मेत्युदाहृत इति च ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यथातुनैव शक्यते ॥ तथास्वभावः कैवल्यं स भवान् कैवल्यो
 हरे ॥ परमात्रयातन्वाटधाननते महित्वमन्वश्रुवन्ति ॥ इदं ज्ञानमपाश्रित्य ममसाधर्म्यमागताः ॥ सोऽश्रुते स
 र्वान्कामान्सह ब्रह्मणा विपश्चितेति ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्ये मौल्योऽकांक्षामानीकामरूप्यनुसंच
 रन् ॥ नयत्रमायाकिमुतापरेहरेरनुव्रतायत्रसुरासुरार्चिताः ॥ कृष्णो मुक्तैरिज्यते वीतमोहैरित्यादेश्व ॥ सत
 त्रपर्येति जक्षन्क्रीडन्नममाणः स्त्रीभिर्वायनैर्वाज्ञाति भिर्वा नोपजनं स्मरन्निदं शरीरमित्यत्रापि भेदेनावस्थान
 श्रुतेः ॥ उपशब्दादंतशब्दाच्च मुक्तस्य परं ज्योतिः समीपावस्थानावगतेश्च ॥ न च जीवमात्रं देवाऽप्यसते ॥

त्रैतदाकाशमनुविपण्णं चक्षुः स चाक्षुषः पुरुषोदृशनाय चक्षुरथ यो वेदेदं जिघ्राणीति स आत्मागं
 धाय घ्राणमथ यो वेदेदमभिव्याह्राणीति स आत्मा भिव्याहाराय वागथ यो वेदेदश्शृण्वानीति स
 आत्मा श्रवणाय श्रोत्रमथ यो वेदेदं मन्वानीति स आत्मानोऽस्य देवं चक्षुः स वा एतन्नेन देवेन चक्षु

ऊर्जं पृथिव्या भक्त्वा घोरुगायमुपासत इति हि श्रुतिः ॥ भेददृष्ट्या भिमानेन निःसंगेनापि कर्मणे त्यादेश्व ॥
 भूतैर्महद्भिर्यदमाः पुरो विभुर्निर्मायरो नैयदमुपपूरुषः ॥ भुंक्ते गुणान् योदशपोदशात्मकः सोऽलं कृपीष्ट भगवा
 न्ब्रूवांसि मद्यादौ भगवन् एवेंद्रियैर्मौगोक्तेश्च ॥ कृतं पिबन्तौ सुकृतम्यालोकैर्गुहां प्रविष्टौ परमे परार्थे इति च ॥
 ॐ गुहां प्रविष्टावात्मानौ हितदर्शनादिति भगवद्वचनं च ॥ इदं पश्यामि जिघ्राणीत्यपि जीवानैव विदुः ॥
 द्रव्याणामपरिज्ञानाद्देहासौ पुरुषोत्तम इति च ॥ स एतत्तमः पुरुष इति भगवत्त एवाग्रं परामर्शः ॥ ॐ अन्य
 धार्थश्च परामर्श इति भगवद्वचनात् ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृत इति च ॥ ॐ जगद्ध्यापारवर्ज

मित्यलैश्वर्यत्वं मुक्तस्य भगवताभिहितम् ॥ अतोऽयं प्राप्य जीवः स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स भगवानुत्तमः पुरुष इति परामर्शः ॥ स्वप्ने महीयमानश्चरति यत्रैतत्सुप्त इति पुरस्तादपि भेदोक्तेः ॥ न हि महीयमान एव जीवश्चरति ॥ प्रायोग्यः सारथिः ॥ प्रयोगेन यानस्य ॥ यन्तासारथिरेता प्रायोग्य इति कीर्तित इत्यभिधानात् ॥ अन्धेभ्यो दीप्यमानत्वाद्द्विचक्षुर्मनःस्मृतमिति च ॥ य एते ब्रह्मलोके ते पुरमते अनुविद्य शस्त्राचार्या नुसारेण विदित्वा विजानात्यापरोक्षेणाविदन् शस्त्रतो ज्ञानं ब्रह्म दर्शनमिति च ॥ ७८ ११० १११ १२ ॥ श्यामो ह

पामनसैता न्कामान् पश्यन्नमते य एते ब्रह्मलोके तं वा एतं देवा आत्मानमुपासते तस्मात्ते पाः सर्वे च लोका आत्ताः सर्वे च कामाः सर्वाश्च लोका नामोति सर्वाश्च कामान्यस्तमात्मानमनुविद्य विजानातीति ह प्रजापतिरुवाच प्रजापतिरुवाच ॥ १ ॥ श्यामाच्छबलं प्रपद्ये श बलाच्छद्यामं प्रपद्ये श्व इव रोमाणि विधूयापपंचं द्र इव राहोर्मुखात्प्रमुच्य धूत्वा शरीरमकृन्तन् कृतात्मा ब्रह्मलोकमभि संभवामीत्यभि संभवामीति ॥ १३ ॥ आकाशो विनामरूपयोर्निर्वहिता ये दंत रातद्ब्रह्म तदमृतं स आत्मा प्रजापतेः स भविंश्म प्रपद्ये यशो हं भवानि ब्राह्मणानां यशो राक्ष्णां यशो विशां यशो हं मनुप्रापत्तिं स हं यशसां यशः श्वेतमदत्तकमदत्तं श्वेतं लिङ्गमाऽभिगालिं दुमाऽभिगाम् ॥ १४ ॥ तद्वै तद्ब्रह्मा प्रजापतय उ

दि स्थितो विष्णुः शबलो विश्वरूपवान् ॥ जीववर्णो जीवगतो लोहितश्चक्षुषि स्थित इति मानसे ॥ हयग्रीवमुखोऽथानिया निवाक्यानि तानि ॥ रमादर्शना न्येव ब्रह्मा तान्येव नारदः ॥ यानि विष्णोरयोग्यानि त्रार्थनाद्यात्मकानि ॥ तान्युत्तरेषां वाक्यानि भविष्याण्यवदद्धरिः ॥ एवं रमा तथा ब्रह्मा छांदोग्योपनिषद्विसेतिसामसंहितायाम् ॥ १३ ॥ आकाशोति प्रकाशत्वा न्नामरूपेकते स्थितः ॥ ब्रह्माख्यो भगवान्विष्णुस्तद्देशम्

प्राप्तुम्यामहम् ॥ यशोहंसर्ववर्णानामन्तोयेषां यशो भवेत् ॥ सोहं मम यशोदातु यशसां यश उत्तमम् ॥ वि
ष्णवाख्यां परमं ब्रह्म श्वेतं स्वसनं गतः ॥ अदत्कमद्यमानं कंस्थानंदानु भवात्मकम् ॥ लिङ्गुतद्रतिदं यस्मात्तदहं
प्राप्तुम्यांसदा ॥ १४ ॥ उपदिष्टः परणैव त्वेव माह चतुर्मुखः ॥ उवाच च मनोविधां प्रजाभ्यो मनेरेव च ॥
तस्मात्सर्वे द्वियाणी शो निधाय पुरुषोत्तमे ॥ दृष्ट्वा तं परमं विष्णुं तल्लोकं प्रति पद्यते ॥ नावर्तेत पुनस्तस्मात्कदा
चित्कचिदिति च ॥ १५ ॥ पूर्णानंदमहोदधिः परतमो नित्यः परस्मात्सदा सर्वज्ञः सकलेशिता गुणनिधिर्नित्यो

वाच प्रजापतिर्नवेमनुः प्रजाभ्य आचार्यकुलाद्देवमधीत्य यथा विधानं गुरोः कर्मातिशेयेणाभिस
मावृत्य कुटुंबीशुचौ देशे स्त्राध्यायमधीयानो धार्मिकान् विदधदात्मनि सर्वे द्वियाणि संप्रतिष्ठाप्याहि
ंस्तनसर्वाणि भूतान्यन्यत्र तीर्थेभ्यः सखत्वे वं वर्तयन् यावदायुषं ब्रह्मलोकमभिसंपद्यते न च पुनरा
वर्तते न च पुनरावर्तते ॥ १५ ॥ इति श्रीमच्छांदोग्योपनिषदि अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ आप्या
यंतु ममांगां निवाकप्राणश्चक्षुः श्रोत्रमथो बलमिन्द्रियाणि च सर्वाणि सर्वब्रह्मौपनिषदं माहं ब्रह्म निरा
कुर्यामिमां ब्रह्म निराकरोद निराकरणमस्त्वनिराकरणं मे स्नुतदात्मनि निरते य उपनिषत्सु धर्मास्ते
मयि संतु ते मयि संतु ॥ ॐ शांतिः शांतिः शांतिः ॥ हरिः ॐ ॥ इति श्रीमच्छांदोग्योपनिषत्संपूर्णा ॥

त्सवस्तद्विदाम् ॥ सर्वस्मादधिकं मम प्रियतमस्त्विष्टादपीदोत्तमस्सर्वस्माच्च हित्वा तदाहिनतमः प्रीतो भवेन्म
हरिः ॥ यस्य त्रीण्युदितानि वेदवचने रूपाणि दिव्यान्यलंबटूत दर्शनमित्यभेव निहिते देवस्य भर्गो महत् ॥
वायो रामवचो नयं प्रथमकं पृक्षो द्वितीयं ध्रुवपुर्मध्यो यत्तु तृतीयकं कृतमिदं भाग्यं हरे ते न हि ॥ हनुशब्दो ज्ञान
वाची हनुमान्मतिशब्दितः ॥ रामस्य स्वरूपस्य वाचोनेता गुणोदधिः ॥ भूतमोभीमदत्युक्तो वाचा मामात

रःस्मृताः ॥ ऋगाद्यादिनिहासश्चपुराणपंचरात्रकम् ॥ प्रोक्ताः सप्तशिवास्तत्रशयोभीमस्ततः स्मृतः ॥ म
 ध्वित्यानंदउद्दिष्टोवेतितीर्थमुदाहृतम् ॥ मध्वआनंदतीर्थः स्यात्तृतीयामारुतीतनुः ॥ इतिसूक्तगतंरूपत्र
 यमेतन्महात्मनः ॥ योवेदेवेदवित्सस्यात्तत्त्ववित्तत्प्रसादतदितिसद्भावे ॥ आनंदतीर्थइतितुयस्यनामवृतीय
 कम् ॥ पूर्णप्रज्ञेनेतेनेदंरुतंभाष्यहरेःप्रियम् ॥ नित्यानंदोहरिःपूर्णो नित्यदाप्रीयतांमम ॥ नमस्तस्मैनमस्त
 स्मैनमस्तस्मैचविष्णवे ॥ ॐइतिश्रीमदानंदतीर्थभागवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्येऽष्ट
 मोऽध्यायः ॥ ८ ॥ श्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्यसंपूर्णम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

॥ इति छान्दोग्योपनिषद्भाष्यसमेता ॥ २१ ॥

॥ समाख्या आथर्वणोपनिषत् २२ माण्डूक्योपनिषत् २३
षट्प्रश्नोपनिषत् २४ तलवकारोपनिषत् २५ ॥

श्रीमन्मध्वहूत्सरोजांतवर्तिश्रीलक्ष्मीनारायणायनमः ॥ हरिःॐ ॥ आनंदमजरंनित्यमजमक्षयमच्यु-
तम् ॥ अनंतराक्तिसर्वज्ञंनमस्येपुरुषोत्तमम् ॥ मनोर्वैवस्वतस्यादावथर्वाब्रह्मणोजनि ॥ मित्रश्चव-
रुणश्चाथोप्रेतिहेतिरेव च ॥ ब्रह्मणःप्रथमेकल्पेशिवःप्रथमजःस्मृतः ॥ सनकाद्यास्तुवाराहेब्रह्मा-
विष्णोःसुतोभजइतिब्रह्मांडे ॥ ऋगाद्याअपराविद्यायदाविष्णोर्नवाचकाः ॥ ताएवपरमाविद्यायदा-
विष्णोस्तुवाचकाइतिपरमसंहितायाम् ॥ ऋग्भिर्होत्रिणशंसंतिनथौद्वात्रैःस्तुवंतिये ॥ विष्णुमेवतथातस्मैय-
श्रीमद्भारतीरमणमुख्यप्राणांतर्गतर्गमाजानयेनमः ॥ हरिःॐ ॥ ब्रह्मादेवानांप्रथमःसंबभू-
वविश्वस्यकर्ताभुवनस्यगोसा ॥ सब्रह्मविद्यांसर्वविद्याप्रतिष्ठामथर्वायज्येष्ठपुत्रायप्राह ॥ अ-
थर्वणेयांप्रवदेतब्रह्माअथर्वानांपुरोवाचांगिरब्रह्मविद्याम् ॥ सभारद्वाजायसत्यवहायप्राहभा-
रद्वाजोंगिरसेपरावराम् ॥ शौनकोहवैमहाशालोंगिरसंविधिवदुपसन्नःपप्रच्छ ॥ कस्मिन्नुभग-
वोविज्ञातेसर्वमिदंविज्ञातंभवतीति ॥ तस्मैसहोवाच ॥ द्वेविद्येवेदितव्येइतिहस्मयद्ब्रह्मविदो-
वदंति ॥ पराचैवापराच ॥ तत्रापरा॥ ऋग्वेदोयजुर्वेदःसामवेदोथर्ववेदःशिक्षाकल्पोव्याकरणं
जुर्भिरपिजुह्वति ॥ स्तुवंत्याथर्वणैश्चैनंसेतिहासपुराणकैः ॥ नविष्णोःसदृशंकिंचित्परमंचापिमन्वते ॥
सर्वोत्तमतंजानंतस्तेहिभागवतोत्तमाः ॥ वेदेरामायेणचैवपुराणेभारतेतथा ॥ आदावैतेचमध्येचविष्णुः
सर्वत्रगीयते ॥ एतदंतेचमध्येचब्रह्मैवोक्त्वाविजानताम् ॥ ऋगादिपंचधासंस्थंशब्दब्रह्मप्रशाम्यति ॥
यंवाक्केष्वनुवाकेषुनिषत्सूपनिषत्सु च ॥ स्तुवंतिसत्यकर्मणंसत्यसंस्थेषुसामसु ॥ सर्वैवेदायरादमानं-
तितपांसिसर्वाणिचयद्वदंति ॥ यदिच्छंतोब्रह्मचर्यंचरंतितत्तेपदंसंप्रहेणप्रवक्ष्ये ॥ वेदैश्चसर्वैरहमे-

ववेथोवेदांतकृद्वेदेवचाहमितिचभारते ॥ चतुर्दशमहाविद्यास्थानानिवेदितव्यानिभवंतीतिचमूलश्रु-
तिः ॥ पंचरात्रमृगाद्याश्वसर्वमेकंपुराभवत् ॥ मूलवेददत्तिह्याख्याकालेकृतयुगेतदा ॥ नैवकसीमादिना
मानितदोवेदस्यचाभवत् ॥ नैवचंद्रादिनामानिविणोरेन्यत्रकुत्रचित् ॥ ब्रह्मरुद्रेद्रूपैर्वेस्तुनामभिःप्रोच्यते
हरिः ॥ देवतात्वेनचेज्यस्मब्रह्माद्यामनुनामकाः ॥ वक्तृत्वेनपितृत्वेनकारित्वेनैवचादरात् ॥ इज्यतेदेवताः
सर्वानितुदेवतयाकचित् ॥ अनन्ययाजिनस्तेतुतस्मात्कार्तियुगाजनाः॥प्रामुबेतिहरितंचतस्माद्वेदेनकिंचना॥
पारावर्धैर्यस्मादुत्थितास्तुरगाननात् ॥ ऋगाद्याअनुव्याख्यांतास्तस्मात्सर्वैर्यजेत् ॥ तस्माद्ब्रह्मा

निरुक्तेच्छेदोज्यौतिपमिति ॥ अथपरा ॥ ययातदक्षरमधिगम्यते ॥ यत्तददेश्यमग्राह्यमगोत्र
मवर्णमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपादंनित्यंविभुंसर्वगतंमुसृक्षमम् ॥ नदव्ययंयद्भुतयेनिंनिरिपपशंनि
धीराः ॥ यथोर्णनाभिःसृजतेगूढतेच यथाष्टथिव्यामोपधयःसंभवति ॥ यथासनःपुरुषात्केग
लोमानितथाक्षरात्संभवनीहविश्वम् ॥ तपसाचीयनेब्रह्मतनोत्रमभिजायते ॥ अज्जात्पाणो
मनःसत्यंलोकाःकर्ममुचाभुनम् ॥ यस्सर्वज्ञःसर्वविद्यम्यज्ञानमयंतपः ॥ तस्मादेतद्ब्रह्मनामः

दयःसर्वमनवोमानवास्तथा ॥ यजंतिस्ववेदेस्तं जानंतिचविनिश्चयात् ॥ अशक्तःपंचरात्रेणत्रयाथैर्वा
थतंयजेत् ॥ ऋगाद्यैरेवसत्रैस्तेभिन्नैरिष्टोर्जनैर्हरिः ॥ द्वापरीयैर्जनैर्विष्णुःपंचरात्रैस्तुकेवलैः ॥ कलौत
नाममात्रेणपूज्यतेभगवान्हरिः ॥ एकोवेदःकृतेह्यासीन्नेनायांसंविधाभवत् ॥ सएवपंचधाजातोद्वाप
रंप्राप्यवैयुगम् ॥ उत्सन्नःसकलंप्राप्यवेदःप्रायेणसर्वशः ॥ मुख्योधर्मःकार्तियुगोवर्तिन्यःकलान
पि ॥ चेतादौतदशक्त्याहिधर्मोन्यःसंप्रकीर्तितः ॥ कृतेभागवताःसर्वेवेदाश्चपुरुषास्तथा ॥ त्रैनायां

भिन्नविषयास्ततल्लैविद्यतांगताः ॥ तस्मादेकःसर्ववैज्ञेयोविष्णुःसनातनः ॥ पृज्योयज्ञैःसोपचारैर्ध्वेयो
 वंध्यसर्वदेत्यादिनारायणसंहितायाम् ॥ वेदवादाश्चानुयुगंल्लसंतीतिचनःश्रुतिभिर्भारते ॥ वैदैश्वपंचरा
 जैश्चभक्त्यायज्ञैस्तथैवच ॥ दृश्योहंनान्यथादृश्योवर्षकोटिशैरपीत्यादिवाराहे ॥ अत्रापितेदेतत्सत्यं
 त्रेषुकर्माणिकवयोयान्यपश्यन्नित्यादिनाकर्मविषयामपरविद्यामुक्त्वा येनाक्षरंपुरुषंवेदसत्यंप्रोवाचतां
 तत्त्वतोब्रह्मविद्यामित्यारभ्याथर्वणानेवमंत्रान्परविद्यात्वेनाह ॥ चतुर्वेदसंस्कारवतामेवचविद्यायामधि
 कारउक्तः ॥ तेषामैवैतांब्रह्मविद्यांवेदेतशिरोव्रतंविधिवैस्तुचीर्णमिति ॥ शिरोव्रतमित्युपलक्षणत्वेन ॥
 पमन्नंचजायते ॥ १ ॥ तदेतत्सत्यम् ॥ मंत्रेषुकर्माणिकवयोयान्यपश्यंस्तानिन्नेतायांबहुधा
 संततानि॥तान्याचरथनियतंसत्यकामाएषवःपंथाःसुकृतस्यलोके॥यद्रालेलायतेद्यर्धिःसमिद्धे
 हव्यवाहने ॥ तदाज्यभागावंतरेणाहुतीःप्रतिपादयेत् ॥ यस्याग्निहोत्रमदर्शपूर्णमासमनाग्र
 यणमतिथिर्वर्जितंच ॥ अहुतमैवैश्वदेवमविधिनाहुतमासमांस्तस्यलोकान्निहिनस्ति ॥ का
 स्ववेदव्रतयुक्तस्यसर्ववेदगतास्त्वपि ॥ अधिकारोस्तिविद्यासुनावेदव्रतनिःकचिदितिव्यासस्मृतौ ॥ एतद्ब्र
 ह्मचतुर्मुखः ॥ १ ॥ तदेतत्सत्यंभगवान् ॥ तत्कामाःकर्माण्याचरथ ॥ तदासापिपरविद्या ॥ अन्यथाऽपु
 वाक्षेतेअदृढायज्ञरूपाः ॥ भगवद्विषयत्वेनकृतेएषवःपुण्यःसुकृतोब्रह्मलोकः ॥ परब्रह्मलोकः ॥ निष्का
 मज्ञानपूर्वयन्निवृत्तमिहचोच्यते ॥ निवृत्तंसेवमानसुब्रह्माभ्येतिसनातनमिव्यासस्मृतौ ॥ सयआत्मा
 नमेवलोकमुपास्तेनहास्यकर्मक्षीयतइतिचश्रुतिः ॥ सहयज्ञाःप्रजाःसृष्ट्व्युक्त्वाएवंप्रवर्तितंचक्रंनानुवर्त
 यतीहयः ॥ अघायुरिंद्रियारामोमोघंपार्थसजीवतीतिच ॥ यांतिमद्याजिनोपिमाभिनिच ॥ अहंहिसर्व

यज्ञानांभोक्ताचप्रभुरेवच ॥ ननुमामभिजानंतितत्त्वेनातश्च्यवंतितइतिच ॥ यस्त्वात्मरतिरित्युक्त्वापि
 कुर्याद्विद्वांस्तथासक्तइत्येवोक्तत्वाच्च ॥ येत्वेतदभ्यसृयंतोनानुतिष्ठंतिमेतन्म ॥ सर्वज्ञानविमूढांस्तान्वि
 द्विनष्टानचेतसइतिच ॥ लोकेस्मिन्द्विविधानिष्ठापुराप्रोक्तामयानवेत्युक्तत्वाच्चानाश्रमांतरविरोधः ॥
 त्रेतायांबहुधासंतनानि कनेत्वेकप्रकारेणैवसंतनानि ॥ अग्निष्टोमादिभिर्गर्भैःसर्वदेवस्थितंहरिम् ॥ यजं

लीकरालीचमनोजवाचसुलोहितायाचमुधूसवर्णा ॥ स्फुल्लिङ्गिनीविश्वरुचीचदेवीलेलायमा
 नाइतिसप्तजिह्वाः ॥ एतेपुयश्चरतेआजमानेषुयथाकलंचाहुतयोह्याददायन् ॥ तन्नयंत्येताः
 सूर्यस्पर्शमयोयत्रदेवानांपतिरेकोधिवासः ॥ एखेहीतितमाहुतयःसुवर्चसःसूर्यस्पर्शमभिर्भयं
 जमानंवहंति ॥ प्रियांवाचमभिवदंत्योर्चयंत्यएषवःपुण्यःसुकृतोब्रह्मलोकः ॥ पुवाद्येतेअदृढा
 यज्ञरूपाअष्टादशोक्तमवरंयेपुकर्म ॥ एतच्छ्रेयोयेभिर्नंदंतिमूढाजगामृत्युनेपुनरेवापियंति ॥
 अविद्यायामंतरेवेष्टयमानाःस्वयंधीराःपंडितंमन्यमानाः ॥ जंघन्यमानाःपरिष्यतिमूढाअर्धेनैव
 नीयमानायांधाः ॥ अविद्यायांबहुधावर्तमानाःस्वयंकृतार्थाइत्यभिमन्यंतिबालाः ॥ यत्क
 मिणोनवप्रवेदयंतिरागात्तेनानुराःक्षीणलोकाश्च्यवंते ॥ इष्टापूतमन्यमानावरिष्ठनान्यच्छ्रेयो
 वेदयंतेप्रमूढाः ॥ नाकस्यपृष्ठमुकुनेनेनुभृत्वाइमंलोकंहीननरंवाविशंति ॥ तपःश्रद्धेयभ्यु

तितांश्चकारित्वाहसुस्तस्मात्तथायजत् ॥ पृथक्पृथक्त्रेतायांधर्जनदेवतागणान् ॥ यथाकृतेनयाप्राप्ता
 स्त्रेतायांबहुधाततइतिपाद्वे ॥ यमिन्द्रमाहुर्वरुणंयमाहुर्धर्मित्रमाहुर्मसुस्यमाहुः ॥ योदेवानदिवतमोज
 नित्रोवायोस्तस्मैसोममेभ्योजुहोमि ॥ एवंवायोःपितरंविष्णुमेवयजंतिदेवैःसहयेकृतेजनाः ॥ एवंत्रेतायां

॥ ३ ॥

केचिद्व्येपृथक्कतानिष्टाविष्णावर्षधेनवान्यइतिचब्रह्मांडे॥ विष्णोःसर्वैभ्यःकिंचिदुत्तमत्वंजानंतदमंलो
कमाविंशति॥साम्यंहीनत्वंवाजानंतोहीनतरतमएवविंशति॥देवेभ्यउत्तमंविष्णुराजव्यस्तुमन्यते॥याजी
समानुष्यातिसाम्यहीनत्ववित्तमइतिच॥त्रैविद्यामामितितु॥येभ्यन्यदेवताभक्ताःयजंतेश्रद्धयान्विताः॥

पवसंप्रणयेशांताविद्वांसोभैक्षचर्याचरंतः॥सूर्यहारेणतेविरजाःप्रयांतियत्रामृतःसपुरुषोह्यव्य
यात्मा॥परीक्ष्यलोकान्कर्मचितान्ब्राह्मणोनिर्वेदमायाआस्त्यकृतःकृतेन॥तद्विज्ञानार्थसगुरुमेवा
भिरगच्छेत्समित्पाणिःश्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठम् ॥ तस्मैसविद्वानुपमआयसम्यक्प्रशांतचित्तायश
मान्विताय ॥ येनाक्षरंपुरुषंवेदसत्यंमोवाचतांतत्त्वतोब्रह्मविद्याम् ॥ २ ॥ तदेतत्सत्यम् ॥ य
थासुदीप्तात्पावकाद्विष्फुलिगाःसहस्रशःप्रभवन्तेसरूपाः ॥ तथाक्षराद्विविधाःसोम्यभावाःप्र
जायन्तेतत्रचैवापियंति ॥ दिव्योद्यमूर्तःपुरुषःसबाह्याभ्यंतरोद्यजः ॥ अप्रणोह्यमनाःशुभ्रो
द्यक्षरात्परतःपरः ॥ एतस्माज्जायतेप्राणोमनस्सर्वेन्द्रियाणिच ॥ खंवायुर्ज्योतिरापःपृथिवीवि
श्वस्यधारिणी ॥ अग्निर्मूर्धाचक्षुषीचंद्रसूर्योदिशःश्रोत्रेवाग्विहताश्वेदाः ॥ वायुःप्राणोद्धदयं
विश्वमस्यपद्भ्यांपृथिवीद्येषसर्वभूतानरात्मा ॥ तस्मादग्निःसमिद्धोयश्चसूर्यःसोमात्पृज्यन्यओष
धयःपृथिव्याम् ॥ पुमान्नेतःसिंचतियोषितायांबह्वीःप्रजाःपुरुषास्तंप्रसूताः ॥ तस्मादृचःसाम

तेपिमामेवकौंतेयजंति॥अहंहिसर्वयज्ञानांभोक्तेयुक्त्वादज्ञानपूर्वयाजिनस्त्रैविद्याः॥२॥अपरंत्वक्षरंया
साप्रकृतिर्जडरूपिका॥अक्षरंपरमंश्रीसुपरतःपरमक्षरम्॥वासुदेवःपरानंदइतित्रिविधमक्षरमितिच॥विष्णव
गानांहिनामानिद्युभवादीनितुसर्वशः॥क्रीडादिशक्तिरूपत्वात्तज्ज्ञात्वादन्यवस्तुष्वितिच॥वासुदेवःपुमान्नाम

॥ ३ ॥

पूर्णत्वात्सस्वयोपिति ॥ रमाद्यांगर्भमदधात्प्रजास्तस्मादग्रजज्ञिरदत्तयः ॥ होमाःसंबं
 धाः ॥ लोकागोलकाः ॥ गुहाशयांबुद्धौ ॥ लोपःसमानइतिमूत्रादेकयकारलोपः ॥ प्रतिपुरुषंसप्तस
 त्त ॥ भगवतःकर्मचेष्टातपोज्ञानंच ॥ ३ ॥ परावृतब्रह्माख्यःपुरुषोभगवानेव ॥ धैषाचेष्टाभगवतोयच्च
 यजुंषिदीक्षायाश्चसर्वकृतबोदक्षिणाश्च ॥ संवत्सरश्चयजमानश्चलोकाःसोमोयत्रपयनेयत्रसू
 र्यः ॥ तस्माच्चदेवाबहुधासंप्रसूताःसाध्यामनुव्याःपशवोवयांसि ॥ प्राणापानौब्रीहियवौतप
 श्चश्रद्धासत्यंब्रह्मचर्यविधिश्च ॥ सप्तप्राणाःप्रसवंतितस्मात्समाचिपःसमिधःसप्तहोमाः ॥ सप्त
 इमेलोकायेपुचरंतिप्राणागुहाशयानिहिताःसप्तसप्त ॥ अतःसमुद्रागिरयश्चर्मर्वअस्मात्स्यंदने
 सिधवःसर्वरूपाः ॥ अतश्चसर्वाओपधयोगसाश्चयेनपभूनेस्तिष्ठतेद्यंतरात्मा ॥ ३ ॥ पुरुषएव
 दंविश्वंकर्मतपोब्रह्मपरामृतम् ॥ एतद्योवेदनिहितंगुहायांभोविद्याग्रंथिविकरतिहसोम्य ॥
 आविःसंनिहितंगुहाचरंनाममहत्पदम् ॥ अत्रैतत्सर्वमर्पितमेजत्प्राणाच्छिभिपचयत् ॥ एतज्जनय
 सदसद्वरेण्यंपरंविज्ञानाद्यद्विष्टुंप्रजानाम् ॥ यद्वर्चिमद्यदणुभ्योणचयस्मिँल्लोकानिहिनाल्लोकि
 नश्च ॥ तदेतदक्षरंब्रह्मसप्राणस्तदुवाङ्मनः ॥ तदेतत्सत्यम् ॥ तदमृतंतद्देहद्वयंमोम्यविविद्धि ॥ धनंशु
 हीत्वौपनिषदंमहास्वशंखपासानिशितंसंदधीत ॥ आयम्यतद्भागवतेनचेतसालक्ष्यंतेदेवाक्षरंभो
 ज्ञानंपरात्मनः ॥ तत्सर्वंभगवानेवयेचधर्माबलादयद्वत्तिच ॥ स्वाभाविकीज्ञानबलकियाचेतिश्रुतिः ॥
 विज्ञानाद्ब्रह्मणःपरम् ॥ नात्रिह्मदादिहसतोभसियस्यपुंसोविज्ञानशक्तिरहमासमनंनशक्तेरितिभागवते ॥
 प्राणःप्रणयनाद्विष्णुर्वक्तृत्वाद्वागुदीरितः ॥ मनोमंतृत्वतोविष्णुःसर्वजीवनियामकदतिशब्दनिर्णये ॥ अ

॥ ४ ॥

मृतस्य मुक्तस्य सेतुः ॥ ॐ मुक्तोपसृप्य व्यपदेशात् ॐ ॥ मुक्तानां परमागतिरित्यादेः ॥ हृदयस्थः सदा विष्णुर्बहुधा चैकधा भवन् ॥ चरति स्वेच्छयैवांतः सर्वजीवान्निधामयन्ति प्रवृत्ते ॥ पराप्यवरायस्मात्सहि विष्णुः परावरः ॥ ब्रह्मांडमध्यगोनित्यंतपत्येषरवौ स्थित इति च ॥ सूर्यादयस्तंभासयन्ति ॥ इदं ब्रह्मैव

मय्यविद्धि ॥ प्रणवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते ॥ अप्रमत्तेन वेदद्वयं शस्वत्तन्मयो भवेत् ॥ यस्मिन् द्यौः पृथिवी चांतरिक्षमोतं मनः सह प्राणैश्च सर्वैः ॥ तमेवैकं जानात आत्मानमनया वाचो विमुं चथाऽमृतस्यैष सेतुः ॥ अरा इव रथनाभौ सह ता यत्र नाड्यः ॥ स एषो तत्श्चरते बहुधा जायमानः ॥ ओमित्येव ध्यायत आत्मानं स्वस्तिवः पारायतमसः परस्तात् ॥ यः सर्वज्ञः सर्वविद्यस्यैष महिमा भुवि ॥ दिव्ये ब्रह्मपुरे ह्येष ह्यो रुद्रयात्मा संप्रतिष्ठितः ॥ मनोमयः प्राणशरीरेनेता प्रतिष्ठितो चेत्तदयं संनिधाय ॥ तद्विज्ञानेन परिपश्यन्ति धीरा आनंदरूपममृतं यद्विभाति ॥ भिद्यते हृदयं ग्रंथिच्छद्यं ते सर्वसंशयाः ॥ क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे ॥ हिरण्ये परे कोशे विरजं ब्रह्म निष्कलम् ॥ तच्छुभ्रं ज्योतिषां ज्योतिस्तद्यदात्मविदो विदुः ॥ न तत्र सूर्यो भाति न चंद्रतारकं नेमा विद्युतो भांति कुतो यमधिः ॥ तमेव भांतमनुभाति सर्वतस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥ ब्रह्मैव दममृतं पुरस्तात्पश्चाद्ब्रह्मादक्षिणतश्चोत्तरेण ॥ अधश्चोर्ध्वं च प्रसृतं ब्रह्मैवेदं विश्वमिदं वरिष्ठम् ॥ ४ ॥ द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते ॥ तयो रन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्पनश्च न्यो अभिचाकशीति ॥ स

विश्वं पूर्णम् ॥ इदमेव वरिष्ठं सर्वोत्तमम् ॥ इदं शब्दानां बहुला द्बलविषय एव शब्दः ॥ ४ ॥ स्वादुवत्सर्वदात्ति ॥ न तु स्वाद्वेव ॥ तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्वमेतन्नो न शब्दः पितरं नेवेत्यज्ञानां स्वादु निषेधात् ॥ जीवाद्येमेव ना

॥ ४ ॥

श्रातिभगवान्नतुना श्रात्येव ॥ तस्येदाङ्गुः पिप्पलं स्वाद्वित्युक्तत्वात् ॥ स्वातंत्र्येणैव भोक्तृत्वाद्दुःखाभोगाच्च
 सर्वदा ॥ अभोक्ता चैव भोक्ता च भगवान्विष्णुरव्यय इति च तत्त्वसारे ॥ नास्तीशो स्यायतो न्योहिततो नीशा
 हरेर्मतिः ॥ तयामुस्यति जीवस्तमन्यज्ञात्वा विमुच्यते ॥ जीवादन्यः स्वतंत्रो यं यतो तः पुरुषोत्तम इति ब्रह्मसा
 मानेच्छे पुरुषो निमग्नो अनीशया शोचति मुस्यमानः ॥ जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्यमहिमान
 मिति वीतशोकः ॥ यदा पश्यः पश्यते रूग्णवर्णकर्तारमीशं पुरुषं ब्रह्मयोनिम् ॥ तदा विद्वान्पुण्यपापैवि
 धूय निरंजनः परमं साम्यमुपैति ॥ प्राणो ह्येव सर्वभूतैर्विभाति विजानन् विद्वान्भावनेनातिवादी ॥
 आत्मक्रीडा आत्मरतिः क्रियावानेव ब्रह्मविदां वरिष्ठः ॥ सत्येन लब्धस्तपसा ह्येव आत्मा सम्यग्ज्ञा
 नेन ब्रह्मचर्येण नित्यम् ॥ अंतःशरीरे ज्योतिर्मयो हि शुश्रो यं पश्यंति यतयः शीणदोषाः ॥ सत्यमे
 व जयति नानृतं सत्येन पंथाविततो देवयानः ॥ येनाकमंत्यूपयो ह्यासकामाय त्रतस्तस्य स्य परमं नि
 धानम् ॥ दृढं च तद्विव्यमर्चित्य रूपं सूक्ष्माच्च तत्सूक्ष्मतरं विभाति ॥ दूरात्सु दूरे तदिहान्तिके च प
 श्यत्स्विद्वैव निहितं गुहायाम् ॥ न च क्षुपागम्यते नापि वाचानार्थ्ये वै स्वपसाकर्मणा वा ॥ ज्ञानप्र
 सादेन विशुद्धसत्त्वस्ततस्तु तं पश्यते निष्कलं ध्यायमानः ॥ एषोणुरात्मा चेत्स तस्येति दिनत्र्यो यस्मि
 न्प्राणः पंचधा संविवेश ॥ प्राणैश्चित्तं सर्वमोतं प्रजानां यस्मिन् विशुद्धे विभवत्येव आत्मा ॥ यं यं लोकं
 रे ॥ पुण्यं चानिदं विधूय ॥ सत्यो हि भगवान्विष्णुः सद्गुणत्वात्प्रकीर्तितः ॥ असुरास्तद्विरुद्धत्वाद्दृताः परिकीर्ति
 ताः ॥ तस्य विष्णोर्निधानं तु वैकुण्ठो लोक उत्तम इति च ॥ सर्वगत्वात्तदूर्तिके च ॥ नान्ये देवैर्हरिपश्येज्ज्ञानरूपेण
 वायुना ॥ ब्रह्मणा परमज्ञानरूपेण हरिणा तथा ॥ प्रसन्नेनैव तं पश्येदन्धेन ज्ञानप्रदायिन इति च ॥ योऽहशकलाशरी

स्वरूपैक्यंकुनस्तेषानित्यभिन्नस्वरूपिणाम् ॥ इरेरपिस्वरूपाणामेकीभावोयदोच्यते ॥ संश्लेषएव
 सिद्धत्वात्स्वरूपैक्यस्यनोभवइतिच ॥ गतामुक्ताः ॥ प्राणादिपंचदशकलारूपादेवता ॥ अन्धेचदेवाःस
 र्वेप्रतिदेवतासुदेवताप्रतिबिंबभूतासुप्रजासुप्रतिप्रतिस्थिताःकर्माणिविज्ञानमयोजीवश्चपरमात्मनिप्रविशं
 ति ॥ प्रतिबिंबोहरेःप्राणस्तस्यचान्याःकलाःक्रमात् ॥ कलानांदेवताअन्यादेवतानानराअपि ॥ तस्मात्स
 र्वेषुमुक्तैषुनेरेष्वपिनियामकाः ॥ तिष्ठतिनात्रसदेहःपरमात्मनिचाखिलाइतिमुक्तविवेके ॥ कलाभ्यश्चा
 न्यदेवभ्यःकर्मप्रत्यवरंयतः ॥ कलाभ्यःपृथगुक्तंतत्पुष्करःकर्मचोच्यतइति ॥ अन्यथागताभविष्यंतीत्य
 नायमात्माबलहीनेनलभ्योनचप्रमादात्तपसोवाप्यलिंगात् ॥ एतैरुपाधैर्यतेयस्तुविद्वांस्र
 स्यैषआत्माविशतेब्रह्मधाम ॥ संप्राप्यैनमृषयोज्ञानतृप्ताःकृतात्मानोवीतरागाःप्रशांताः ॥ ते
 सर्वगंसर्वतःप्राप्यधीरामुक्तात्मानःसर्वमेवापिर्धन्ति ॥ वेदांतविज्ञानमुनिश्चितार्थाःसंन्यासयोगा
 द्यतयःशुद्धसत्त्वाः ॥ तेब्रह्मलोकेषुपरांतकालेपराभृतात्परिमुच्यंति सर्वे ॥ गताःकलाःपंचद
 ध्याहारोदोषः ॥ नचमूलरूपाणिप्रतिदेवताइत्युच्यतेदेवानाम् ॥ प्रतिरूपशब्दबद्धिप्रतिदेवताशब्दः ॥
 विज्ञानात्मासहदेवैश्चसर्वैःप्राणाभूतानिसंप्रतिष्ठंति यत्र ॥ इमाःषोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तं
 गच्छंति ॥ यथासौम्येमाःसमुद्रायणाइतिनदीदृष्टांतपूर्वकंपुरुषप्रामिकथनाच्चमुक्तादेवाएवोच्यंते ॥ सप्रा
 णमसृजेतेत्यादेश्चपुरुषोभगवान् ॥ अगम्यनामरूपत्वादमुक्तैर्भुक्तिगानराः ॥ विहीननामरूपास्तुनहित
 द्रहितत्वतः ॥ अशरीरोयथावायुःसामान्यागम्यदेहतः ॥ एवंनयःसमुद्रस्थाःसामान्यागम्यरूपतइतिच ॥
 स्वकीयमुदकंनयःसमुद्रेनैवजानते ॥ वायुस्तुतःपृथग्ज्ञात्वामेघैकत्वाप्रवर्षतीतिच ॥ विमुक्तइत्यमुक्त

रोनभवतीतिष्कलः ॥ यदापश्यःपश्यतेरुमवर्णम् ॥ आनंरूपमसृतंयद्विभातीत्युक्तत्वात् ॥ ५ ॥ सआ
तमज्ञार्चकोब्रह्मणोधामप्राणंवेद ॥ यत्रविश्वपूर्णब्रह्मनिहितम् ॥ प्रधानंधामविष्णोसुप्राणएवप्रकीर्ति
तः ॥ उपायैर्योविजानीयात्प्राणस्थंपरमेश्वरम् ॥ तस्यप्राणोहरिर्नित्यमाविष्टोभवतिध्रुवम् ॥ नित्यंप्राणे
स्थितस्यैवविष्णोरोवेशएवहि ॥ प्राणद्वारेणयज्ज्ञानदीपनंज्ञानिनःसदा ॥ सन्निधानंयथाप्राप्ताःपिशा
चाःपुरुषेष्वपि ॥ तत्रस्थित्वापिभुजंतआविशेयुःपुनश्चते ॥ मंत्रादिभिस्तथाविष्णुःसदाप्राणस्थितोपि
सन् ॥ ज्ञानदीप्त्यादिकंकुर्याज्ज्ञानिनःपुनरेवत्वितिच ॥ एतच्छुक्रंप्रत्यन्यदतिवर्तते ॥ सर्वतीर्त्वाहरिंशु

मनसांसंविमानिविशुद्धसत्त्वःकामयतेयांश्चकामात् ॥ तंतंलोकंजयतेतांश्चकामांस्तस्मादा
त्मज्ञंयच्चयेद्धूनिकामः ॥ ५ ॥ सर्वदेतत्परमंब्रह्मधामयत्रविश्वंनिहितंभातिशुभ्रम् ॥ उपास
तेपुरुषंयेह्यकामास्तेशुक्रमेतदतिवर्ततिभीराः ॥ कामान्यःकामयतेमन्यभानःसकामभिर्जाय
तेतत्रतत्र ॥ पर्याप्तकामस्यकृतामानश्चैहैवसर्वेप्रविलीयंतिकामाः ॥ नायमात्माप्रवचनेन
लभ्योऽनमेधयानबहुनाश्रुतेन ॥ यमैवैषहृणुतेतेनलभ्यस्तस्यैषआत्माविहृणुतेतनूंस्वाम् ॥

क्रंप्रतिवर्तीभवेऽपुनः ॥ ज्ञानिनःसाहिमुक्तिःस्यात्तन्नैवात्येतिकश्चनेतिमहावाराहे ॥ सर्वतोदेहादेर्मुक्ताः
सर्वगंगवतंप्राप्यतमेवाषियंति ॥ देहादेःसर्वतोमुक्ताःसर्वंगंपुरुषोत्तमम् ॥ प्राप्यतस्मिन्प्रविश्याथभोदेतेन
र्बहिस्तथेतिच ॥ ब्रह्मलोकेषुस्थित्वापरांतकालेपरिमुच्यंति ॥ अविरोधश्चादृश्यमेकदेशस्थितिस्तथा ॥
एकीभावबिधिप्रोक्तोनैकीभावःस्वरूपयोः ॥ कुतोऽभूतस्यभवनंस्यरूपस्यैक्यमेवहि ॥ अतोऽनदीनांजीवा
नांविरुद्धानानुणामपि ॥ अब्धिनहरीणांचैवतथैवचनरतैः ॥ एकीभावस्तुसंश्लेषोविरोधस्यचवर्जनम् ॥

॥ ६ ॥

इत्यर्थः ॥ विप्रियदतिवत् ॥ अविहायेति च ॥ अनंतवैनामेति च श्रुतेः ॥ परंब्रह्मविदित्वातुंहितः स्यात्स्व
योग्यतः ॥ नायोग्यं किंचिदामो नित्यस्वतंत्रतेति स्कंदे ॥ यत्रासृतः स पुरुषोऽस्य व्यात्मा ॥ यत्र तत्सत्यस्य परमं
अस्वतंत्रस्य जीवस्य कुतो नित्यस्वतंत्रतेति स्कंदे ॥ यत्रासृतः स पुरुषोऽस्य व्यात्मा ॥ यत्र तत्सत्यस्य परमं
निधानम् ॥ असृतस्यैष सेतुः ॥ शरवत्तन्मयो भवेत् ॥ ब्रह्मतत्त्वक्षयमुच्यते ॥ निरंजनः परमं सांख्यमुपैति ॥
इत्यादिना मुक्तस्य सर्वत्र भगवत्सकाशाद्देदस्यैवोक्तत्वाच्च ॥ ॐ मुक्तो पश्यत्यव्यपदेशात् ॐ ॥ ॐ जगद्वा

शप्रतिष्ठादेवाश्च सर्वे प्रनिदेवतासु ॥ कर्माणि विज्ञानमयश्च आत्मा परं स्य सर्वेषु कीर्तयन्ति ॥ य
थानद्यः स्यंदमानाः समुद्रा यणाः समुद्रं प्राप्यास्तंगच्छन्ति नामरूपे विहाय ॥ तथा विद्वान्नामरू
पाद्विमुक्तः परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यम् ॥ स यो ह वै तत्परमं ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति ॥ नास्या ब्रह्म वि
त्कुले भवति ॥ तरति शोकं तरति पाप्मानं गुहाग्रं थिभ्यो विमुक्तो मृतो भवति ॥ तदेव श्लोकः ॥
क्रियावंतः श्रोत्रिया ब्रह्म निष्ठाः स्वयं जुहंत एकं वीरं हृदयंतः ॥ ते पात्रैवैतां ब्रह्म विद्यां वदेत शिरो
व्रतं विधिवद्यैस्तु चीर्णम् ॥ तदेतत्सत्यमृषिं गिराः पुरोवाच ॥ नैतदचीर्णवतो धीते ॥ ॐ नमः प
रमं ऋषिभ्यो नमः परमं ऋषिभ्यः ॥ ६ ॥ इति श्रीभदार्थर्षोपनिषत्समाप्ता ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

पारवर्जम् ॐ ॥ ॐ प्रकरणादसंनिहितत्वाच्चेत्यादिना भगवतापि सर्वत्र भेदस्यैव सूचितत्वात् ॥ न ते महि
मन्व भवन्ति ॥ सोऽश्रुते सर्वान्कामान्सह ब्रह्मणा विप्रश्चिता ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्राप्तुनैव शक्यते ॥ तद्य
त्स्वभावः कैवल्यसंभवात्केवलो ह इत्यादेश्च ॥ मुक्तेभ्योऽपि नुष्येभ्यो देवा एव गुणाधिकाः ॥ तेभ्यो वायु
स्ततो विष्णुः परिपूर्णगुणः सदा ॥ ये त्वेतदग्न्यथा विद्युस्ते हि यास्त्यधरंतमः ॥ ये त्वेतदेवं जानन्ति ते यांति परमं ह

॥ ६ ॥

रिमितिच ॥ देवानांसंततौजाताःप्रायशोज्ञानिनःकृते ॥ बलवद्धेतुतश्चान्येयस्माद्ब्रह्मविदःसुराः ॥ नसंत
तोब्रह्मविदोनराणांज्ञानिनामपि ॥ प्रायशःस्युःसुराणांचनियमोयंकृतेयुगे ॥ तस्मात्सभगवाच्विष्णुर्ज्ञेयः
सर्वोत्तमोत्तमः ॥ सदासर्वगुणैःपूर्णोयोनंतःपुरुषोत्तमइतिच ॥ प्रीयतांभगवान्महंशंप्रेष्ठेष्ठतमःसदा ॥ म
मनित्यनमाम्येनंपरमोदारसद्गुणम् ॥ ६ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितमार्थवर्णोपनिष
द्राव्यसंपूर्णम् ॥

श्रीमन्मध्वहूत्सरोजोर्नवतिश्रीलक्ष्मीवैकटेशायनमः ॥ ७ ॥ पूर्णानंदज्ञानशक्तिस्वरूपं नित्यमव्ययम् ॥
चतुर्धा सर्वभोक्ता रवेदेविष्णुर्परंपरम् ॥ मंडूकरूपिणविरुणेन चतूरूपो मारायणो त्रस्तूयते ॥ ध्यायन्नाराय
णं देवंप्रणेवेन समाहितः ॥ मंडूकरूपी वरुणस्तुष्टावहरिमव्ययमिति पाद्वे ॥ ओमित्युक्तंतु यद्वस्तनद
क्षरमुदाहृतम् ॥ ओतमत्रजगद्यस्मादिति स्माद्गवान्हरिः ॥ तदिदं गुणपूर्त्यैव सर्वमित्येव शब्दितम् ॥
भाविभूतभवत्काले वै कुरुपतया हरिः ॥ सर्वदानित्यइत्येवाव्याख्योक्तारस्य कीर्तितेति बृहत्संहितायाम् ॥

श्रीमद्भारतीरमणमुख्यप्राणांतर्गतरमाजानयेनमः ॥ हरिः ॐ ॥ ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वम् ॥ त
स्योपपत्त्याख्यानां मुतंभवद्भविष्यदिति ॥ सर्वभोक्तार एव यद्वान्यत्रिकालातीतं नदप्योक्तार एव ॥
सर्वस्येतद्वद्भ ॥ अयमात्मा ब्रह्म ॥ सोयमात्मा चतुष्पात ॥ जागरितस्थानो बहिः प्रज्ञः समांगल
को नर्विशति मुखः स्थूलभुग्वेश्वानरः प्रथमः पादः ॥ स्वमस्थानो नैतः प्रज्ञः समांगलको नर्विशति मु
खः प्रविविक्तभुक्तैजसो द्वितीयः पादः ॥ यत्र सुप्तो न कंचन कामयते न कंचन स्वप्नं पश्यति त
त्सु पुंसं सुप्तस्थान एकीभूतः प्रज्ञानघन एवानंदमयो ह्यानंदभुक् केतो मुखः प्राज्ञस्तृतीयः पादः ॥
एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एषो त्रयांभी ॥ एष यो निःसर्वस्य प्रभवाप्ययौ हि भूतानाम् ॥ अत्रैते श्लो

ओमित्याक्रियते यस्मादोक्तारो सावतः परः ॥ सर्वत्वमिति पूर्णत्वं तन्नान्यस्य हरेः कचिदिति नैर्गुण्ये ॥ स
र्वभोक्तार एवेत्यन्यस्य पूर्णत्वनिवारणम् ॥ त्रिकालातीतत्वं च तस्यैव ॥ प्रकृतेरपि त्रिकालातीतत्वं वि
द्यत इत्यन्यदिति विशेषणम् ॥ परमं यो महद्ब्रह्म ॥ तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम् ॥ पूर्णमदः पूर्णमिदमि
त्यादिषु प्रसिद्धं च ब्रह्मणः पूर्णत्वमित्याह ॥ सर्वस्येतद्वत्त्वेति ॥ श्रीब्रह्मादिसकलदेहेषु स्थित्वा आदानादिक

तार्थोयंकश्चिप्रतीयते ॥ जीवानामस्वातंत्र्यदर्शनात् ॥ सोऽपि स एवेति दर्शयति ॥ अयमात्मब्रह्मेति ॥
पूर्णस्तु हरिरेवैकोनान्यत्पूर्णकदाचन ॥ विना च प्रकृतिना न्यत्कालातीतं परात्मनः ॥ कालश्चैव दिशो देवाः
प्रकृत्यात्मान ईरिताः ॥ अभिमानात्तु जीवानां कालातीतता भवेत् ॥ मुक्तानामपि पूर्वत्र कालसंबन्ध ईरि-
तः ॥ पूर्णत्वं च सदा विष्णोः प्रसिद्धं सर्ववेदतः ॥ सोऽयं विष्णुरमा ब्रह्मरुद्रानां दिगः सदा ॥ आदानादनकर्तु-
त्वाद्भिः सोऽपि भगोचरः ॥ इति मंडूकरूपी सयुग्दर्शवरुणः श्रुतिमिति हरिवंशेषु ॥ चतुर्धा विस्थितो देहपरमा-
त्मा सनातनः ॥ वैश्वानरो जागरितस्थानगो जवक्रकः ॥ निर्माता ब्रह्मासंविक्तेर्जीवानां तदगोचरः ॥ अ-

का भवन्ति ॥ बहिः प्रज्ञो विभुर्विश्वोऽसंतः प्रज्ञस्तु नैजसः ॥ घनः प्रज्ञस्तथा प्राज्ञ एक एव त्रिधा स्मृ-
तः ॥ १ ॥ दक्षिणाक्षिमुखो विश्वो मतस्य तस्तु नैजसः ॥ आकाशे च हृदि प्राज्ञस्त्रिधा देहेऽप्य-
स्थितः ॥ २ ॥ विश्वो हि स्थूलभुङ्क्षित्यं नैजसः प्रविकृतभुक् ॥ आनंदमुक्तथा प्राज्ञस्त्रिधा भो-
गं निबोधत ॥ ३ ॥ स्थूलंतर्पयते विश्वं प्रविकृतं तु नैजसम् ॥ आनंदं च तथा प्राज्ञं त्रिधा तु सिंवि-

ष्टादशमुखान्यस्य पुमाकाराणि सर्वशः ॥ मध्यं मंतुं गजाकारं चतुर्बाहुः परः पुमान् ॥ पादौ हस्तिः करोहस्ता-
इति समांग ईरितः ॥ स्थूलान्भोगानि द्विद्वैः स शुभान्मुंक्तेन चाशुभान् ॥ विश्वं स्थूलं समुद्दिष्टं सर्वगम्यत्वं हे-
तुतः ॥ तत्संबन्धीनो नाशहैश्वानर उदाहृतः ॥ विनायकस्तु विश्वस्य ध्यानोद्देशजवक्रताम् ॥ तथैव नैजस-
ध्यानान्निध्यानादिं द्रष्टुं द्रष्टा ॥ चतुर्ध्यानाच्च रुद्रत्वं रुद्र आपजना र्दनात् ॥ एवं भूतगणो विष्णुश्च तुरात्मा प-
रात्पर इति महायोगे ॥ जायद्वर्शनसं स्काररूपत्वात् स्वभगंतु यत् ॥ प्रविविक्तं तु तज्ज्ञानकारणोत्तर्जितं उच्यते तद-
तिवाराहे ॥ सुषुप्तं तु तमोक्षेऽयं हरिं प्राप्य तदा दहतः ॥ न कामयेनैव पश्येज्जीवः स्वात्मतमो विना ॥ कालं च तस्य

स्थानस्यपतिःप्राज्ञोहरिःस्वयम् ॥ चित्तस्थोदर्शयेत्तस्मात्तैजसःस्वमरुद्धरिः ॥ नबाहंज्ञापयेद्यस्मात्प्राज्ञस्तेनजनार्दनः ॥ एकीभावंब्रजेतांचेतेनविश्वश्चतैजसः ॥ एकीभूतस्तदाप्राज्ञोघनोजीवस्तमोहतः ॥ तन्मात्रस्यसकालस्यघनप्रदःप्रदर्शनादितिप्रकाशिकायाम् ॥ आनंदमयःपूर्णानंदः ॥ चेतोमुखोज्ञानस्वरूपमुखः ॥ प्रज्ञानघनइतिविपरीतसमासः ॥ घनप्रज्ञइतिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ विषयभोगंविनानंदमात्रमुक्त्वादानंदंशुनितिविशेषः ॥ आनंदमयत्वचेतोमुखत्वसर्वज्ञत्वसर्वेश्वरत्वादित्युच्यते ॥ अन्यत्रातिदेशार्थमेकत्रानंदमयत्वंचेतोमुखत्वंचोक्तम् ॥ एषचतुरूपआत्मासर्वज्ञत्वसर्वेश्वरत्वादिलक्षणः ॥ परमात्माचतुरूपःसर्वप्राणिशरीरगः ॥ विश्वश्चतैजसःप्राज्ञस्तुरीयश्चेत्तिकथ्यते ॥ तानिरूपानिसर्वाणिपूर्णानंदमयानितु ॥ चेतोमुखवानिसर्वाणिपूर्णज्ञानस्वरूपतः ॥ मुखशब्दस्तुसर्वस्यदेहस्याप्युपलक्षणः ॥ तथापिमुखशब्दोऽयंपूर्णत्वंसूचयेद्विभोः ॥ ज्ञानस्यमुख्यवाचित्वान्मुखवाच्यपिसन्स्वतइतिमार्कंडेये ॥ पूर्णानंदस्वरूपस्यक्रीडाभोगोनृचान्यथा ॥ यथादित्यस्यदीपेनमिश्रेशोस्तिकश्चनेतिब्रह्मतर्को ॥ प्रमाणस्यप्रमाणंचबलवद्विद्यतेमुने ॥ ब्रह्मदृष्टान्यतोमंत्रांप्रमाणंसलिलेश्वरः ॥ अत्रश्लोकाभवंतीतिचकारैवपृथक्पृथगितिगारुडो ॥ खंडचतुष्टयेपिपृथक्पृथक् ॥ प्रभवःसर्वभावानांविष्णुरेवसंशयः ॥ इत्थं सतांनिश्चयःस्यादन्यथात्वसतांभवेत् ॥ सर्वस्यहिप्रणेतृत्वात्प्राणोनारायणः परः ॥ तांस्तद्विंबदुधाप्रादुर्ज्ञानिनोज्ञानिनस्तथा ॥ विष्णुर्विकृतिमायानिमहदादिस्वरूपिणीमा ॥ तत्तद्विविधभूतिस्तुसृष्टिः प्रोक्ताक्षपंडितैः ॥ स्वममायासरूपंचकेचिदज्ञानाविदुः ॥ अविकारस्यचिन्मात्रस्वेच्छयैवाखिलंजगत् ॥ उत्पद्यतइतिप्राज्ञाः प्रादुर्ब्रह्मादयोखिलाः ॥ पूर्णशक्तेःकुतोमायासावेदयास्वप्रवक्तुनः ॥ सर्वदोषव्यतीतस्यविकारःकुतइष्यते ॥ तस्मादेवाविकारस्यविष्णोरिच्छावशादिदम् ॥

यथार्थमेव संभूतमिति वेदवचोखिलम् ॥ केचित्कालतएवैतां सृष्टिमाद्भुरकोविदाः ॥ केचिद्ब्रह्मणश्च प्रधानादिति चापरे ॥ विमूढाः सर्वे एवैते यतो नारायणः परः ॥ सर्वकर्ता सर्वशक्तिरेकएव च नापरः ॥ प्रधानकालब्रह्मेशमुख्याः सर्वेऽपि तद्वशाः ॥ तस्यापि विष्णोः सृष्टितुके चिदाद्भुरनैपुणाः ॥ अतृप्तस्यैव भोगार्थं क्रीडावर्था तु विपश्चितः ॥ साचक्रीडास्वभावोऽस्य कुतोऽवस्थास्पृहाविभोरिति हरिहरिं शेषु ॥ १ ॥ विष्णुस्तुरीयरूपेण द्वादशांते व्यवस्थितः ॥ मुक्तानां प्राप्यरूपोऽसौ व्यवबहारे न दृश्यते ॥ सम्यक्समाहितानां तु प्राप्तानां षोड

जानय ॥ ४ ॥ त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्तायश्च प्रकीर्तितः ॥ वेदैतदुभयं यस्तु संभुजानो न लिप्यते ॥ ५ ॥ प्रभवस्सर्वभावानां सतामिति विनिश्चयः ॥ सर्वजनयति प्राणश्चेतौ शृङ्गुरूपः पृथक् ॥ ६ ॥ विभूर्तिप्रसवं त्वन्ये मन्यन्ते सृष्टिचिंतकाः ॥ स्वममायासरूपेति सृष्टिरन्यैर्विकल्पिता ॥ ७ ॥ इच्छामात्रं प्रभोः सृष्टिरिति सृष्टौ विनिश्चिताः ॥ कालात्प्रभूर्तिभूतानां मन्यंते कालचिंतकाः ॥ ८ ॥ भोगार्थं सृष्टिरित्यन्ये क्रीडावर्थांमिति चापरे ॥ देवस्यैष स्वभावो यमास कामस्य कास्पृहेति ॥ ९ ॥ प्रथमः खंडः ॥ १ ॥ ॥ नांतःप्रज्ञं न बहिःप्रज्ञं नोभयतः प्रज्ञं न प्रज्ञानघनं न प्रज्ञानाप्रज्ञमदृष्टमव्यवहार्यमलक्षणमर्चित्यमव्यपदेश्यमैकात्म्यप्रत्ययसारंपंचोपशमं

शीकलाम् ॥ अपरोक्षदृशां क्वापि तुरीयं दृश्यते परम् ॥ अंतर्बहिश्च सौमं च समाधिज्ञानमेव च ॥ बहिःशब्दादिकं जानन्नपश्यन् स्वप्नंतथैव च ॥ यदा भवति सावस्थायामयज्ञानशब्दिता ॥ एतत्सर्वं तुरीयेण रूपेण न करोत्यजः ॥ सर्वज्ञानप्रदश्चापि मुक्तस्यैव तुरीयक इति ब्रह्मांडे ॥ अमुक्तस्य त्वदृश्यत्वात् षोडशीवाकला मृते ॥ तुरीयोऽदृष्टदृश्यत्वात् कोपह्णदेशोचरः ॥ विनामुक्तिं तस्तेनाऽव्यवहार्य इतीरितः ॥ जाग्रदादिप्रवृत्तिस्तु लक्ष

णं शंनुमापकम् ॥ अलक्षणस्तद्राहित्यादिचिन्त्यस्ततएव च ॥ ततएव ह्यनिर्देश्याश्रिदानैर्देकलक्षणः ॥ मुक्त
 स्य सर्वव्यापारे हेतुवतुरीयकः ॥ एकः प्रधानउद्दिष्टआत्मा पूर्णत्वतः श्रुतः ॥ तदेवास्य स्वरूपयैदेकात्म्यं
 तेन कीर्तितः ॥ प्रत्ययो ज्ञानरूपत्वात्सारानन्दरूपतः ॥ प्रपञ्चो विरच्यते विष्णुः शम आनन्दरूपतः ॥ उत्कृष्टा
 नन्दरूपत्वादुपशब्दः प्रकीर्तितः ॥ प्रपञ्चदेहबन्धाख्यतुरीया शमयेद्यतः ॥ प्रपञ्चोपशमस्तेनाप्युक्तः स भग
 वान्प्रभुः ॥ निर्दुःखसुखरूपत्वाच्छिवशब्दः श्रुतैः श्रुतः ॥ अन्यथा प्रत्ययद्वितैः शमयेत्तं यतो हरिः ॥ अद्वै
 तस्तेन चोद्दिष्टतुरीयः पुरुषोत्तम इति माहात्म्ये ॥ अपेक्ष्य वस्तुयाथार्थी द्वित्वमन्यस्वरूपता ॥ इण्गता वि
 शिवमद्वैतं चतुर्थं मन्यंते स आत्मा स विज्ञेयः ॥ अत्रैते श्लोका भवन्ति ॥ निवृत्तेः सर्वदुःखानामो
 शानः प्रभुरव्ययः ॥ अद्वैतः सर्वभावानां देवस्तुर्यो विभुः स्मृतः ॥ १ ॥ कार्यकारणबद्धौ ता वि
 द्येते विश्वे तैजसौ ॥ प्राज्ञः कारणबद्धस्तु द्वौ नुतुर्येन सिद्ध्यतः ॥ २ ॥ नात्मानं न परां श्वेन सत्यं
 नापि चानृतम् ॥ प्राज्ञः किञ्चन संवेत्ति नुर्यं तत्सर्वदृक् सदा ॥ ३ ॥ द्वैतस्याग्रहणं तुल्यमुभयोः
 ति धातोश्च तज्ज्ञानद्वैतमुच्यत इति संकल्पे ॥ स आत्मा स विज्ञेय इति सोयमात्मा चतुष्पादिति चतुर्धा विभक्त
 उच्यते उपसंहारार्थम् ॥ सोयमात्मा व्यक्षरमिति पृथगारंभात् ॥ विश्वादि रूपोयस्त्वात्मा स विज्ञेयो ममुष्टु
 भिः ॥ निर्विशेषोऽपि भगवांश्चतुर्धा समुदीरित इति प्रत्यये ॥ सर्वदुःखानां निवृत्तेः कारणभूतस्तुरीयो देवः ॥
 हरिस्तुरीयरूपेण मोक्षदसंप्रकीर्तितः ॥ देवः स सर्वजीवानां गम्यत्वात्समुदीरितः ॥ भावाजीवाः समुद्दिष्टा
 भवत्येते यतो विभोः ॥ ईशानां मपि मुक्तानां ईशानः सोऽननाच्छ्रुत इति प्रत्याहारे ॥ कार्यकारणबन्धस्य तदधी
 नत्वतो विभुः ॥ विश्वादि रूपो भगवान्बद्ध इत्युच्यते श्रुतौ ॥ कुतो बन्धः परस्यास्य बन्धेऽस्याचिदात्मन इति

च ॥ सबद्धःसदुःखीसंबंधयतिसदुःखयतीति ॥ सजीवःसप्रकृतिःसजीवयतिसप्रकरोतीति ॥ सोवरःसोऽनित्यः सोवरयतिसोऽनित्ययतीतिकौषारवश्रुतिः ॥ विष्णोर्गुणोक्तिपरताममनित्यंसुरेश्वराः ॥ तदर्थमन्यद्वचनमतस्तस्यविरोधियत् ॥ तन्ममार्थो नहि कापिसाहंतत्स्रणात्सदा ॥ सरस्वतीतिसंप्रोक्तातस्माज्ज्ञेयाहरेर्गुणा इतिमहोपनिषदि ॥ नात्मानंनपरांश्चैवनसत्यंचापिना नृतम् ॥ प्राज्ञःसंवेदयेत्किंचिज्जीवकालतमोविना ॥ सुप्तवस्थांमुखंचापिविनानान्यदशदशेयत् ॥ सर्वतुदर्शयेन्मुक्तोतुरीयःपरमेश्वरइतिप्रत्ययो ॥ स्वतंत्रेकर्तृशब्दःस्यात्प्राज्ञस्यावेदनंयथा ॥ सर्वप्रदर्शकेचैवतुरीयेसर्वदर्शनमितिब्रह्मतर्कौ ॥ निद्रायुतास्तु विश्वाद्यास्तदधीनायतोहिंसा ॥ यथाश्रुत्ययुतःस्वामीनसंज्ञानंपरात्मनइतिच ॥ अभेदमपिनद्वल्लवङ्गुरुह

प्राज्ञतुर्ग्योः ॥ बीजनिद्रायुतःप्राज्ञःसाचतुर्थेनविद्यते ॥ ४ ॥ स्वमनिद्रायुतावाद्यौप्राज्ञस्त्वस्वमनिद्रया ॥ ननिद्रानैवचस्वमंतुर्ग्येष्यंतिनिश्चिताः ॥ ५ ॥ अन्यथागृह्यतःस्वमोनिद्रा तत्त्वमजानतः ॥ विषयमितयोःक्षीणेतुरीयंपदमश्रुते ॥ ६ ॥ अनादिमाययासुसोयदाजीपंविशेषतः ॥ करोतिनकरोतीतिव्यवहार्यस्वशक्तितइतिच ॥ नसंवेदयतीत्यस्त्रीकोरेतुर्थतत्सर्वदृक्सदा ॥ द्वैतस्याग्रहणंतुल्यमुभयोःप्राज्ञतुर्ग्ययोरितिचविरुद्धम् ॥ द्वैतग्रहणाकारणत्वंतुल्यमित्यर्थः ॥ द्वैतंनग्राहयेत्तुर्योनचप्राज्ञःकथंचन ॥ द्वैतग्रहणबीजंतुनिद्राप्राज्ञंसमाश्रितेतिप्रकटश्रुतिः ॥ विपरीतज्ञानादपि विपरीतज्ञानांतरंजायते ॥ अनादिमाययाविष्णोरिच्छयास्वापितोयदा ॥ तथाप्रबोधमायातितदविष्णुप्रपश्यतीतिप्रकाशिकायाम् ॥ तन्वास्वस्वामिसंबंधःप्रपंचोस्यशरीरिणः ॥ वस्तुतोसौनचैवास्तिपरमस्यवशेयतः ॥ तन्वादिकस्तथाप्येषसंभिमामानात्प्रदृश्यते ॥ अतःसंबिद्यतइतिसंगीकारोभवेद्यदि ॥ तथापिभ

गवज्ज्ञानात्सनिवर्तेदसंशयइतिब्रह्मतर्कः ॥ अद्वैतमन्यथाज्ञातंपरब्रह्मादिवस्तुतत् ॥ द्वैतं द्विधाज्ञातं अन्यथा
 ज्ञातमग्नैः ॥ परमार्थतः परमेश्वरात् ॥ तस्यैवमायामात्रंतद्विद्ययानिर्भितम् ॥ तदन्यथाज्ञानंतस्मात्तदि
 च्छयैवनिवर्तते ॥ परेणब्रह्मणायचुद्धिधानज्ञातमंजसा ॥ तद्वैतंपरब्रह्मतदेवज्ञातमन्यथा ॥ जीवेनद्वैत
 मुद्धिष्टं मिथ्याज्ञानंतदेवच ॥ परमार्थात्पराद्विष्णोर्जातिमिच्छावशादनु ॥ मायेतीच्छासमुद्धिष्टामाया मा
 त्रंतदुद्भवम् ॥ उत्तमत्वात्पराथोसौ भगवान्विष्णुरच्युतइतिच ॥ अनन्यथाइतमवगतमद्वैतं तद्वैतंवस्तुस्वरू
 पापेक्षयाद्विधास्तन्यथाज्ञातमित्यर्थः ॥ अतोविकल्पः ॥ शारीरादिसंबंधः ॥ केनचिदज्ञानादिनाकारेण
 वः प्रबुध्यते ॥ अजमनिद्रमस्वममद्वैतंबुध्यतेतदा ॥ ७ ॥ प्रपंचोयदिविद्येतनिवर्तेतनसंशयः ॥
 मायामात्रमिद्वैतमद्वैतंपरमार्थतः ॥ ८ ॥ विकल्पोविनिवर्तेतकल्पितोयदिकेनचित् ॥ उप
 देशादयंवादेज्ञानैद्वैतंनविद्यतइति ॥ ११ ॥ द्वितीयः खंडः ॥ २ ॥ ॥ सोयमात्माध्यक्षरमोकारोऽ
 धिमात्रंपादामात्राअकारउकारोमकारइति ॥ जागरितस्थानोवैश्वानरोकारः प्रथमामात्रा ॥
 आसेरादिमस्वाहाआमोनिहवैसर्वान्कामानादिश्चभवति ॥ यएवंवेद ॥ स्वमस्थानस्तेजसउका
 कल्पितोप्युपदेशान्निवर्तते ॥ अयंसंतांवादः ॥ ज्ञानेसतिपरब्रह्मणिद्वैतमन्यथाज्ञानंनिवर्ततइति ॥ विकल्पो
 देहबंधादिः केनचित्कारेणेतु ॥ कल्पितोविनिवर्तेतगुरुवाक्यादसंशयः ॥ एषएवसंतांवादोज्ञानेब्रह्मणि
 तत्त्वतः ॥ निवर्ततेन्यथाज्ञानंततआनंदमेत्यसावितिच ॥ २ ॥ अधिकंसर्वतअविनाशित्वेत्यध्यक्षरम् ॥
 अधिकाएवमात्राअंशायस्यतदधिमात्रम् ॥ अइत्येनाभिधानेनाक्रियतइत्यकारः ॥ तत्रपूर्वोक्तवैश्वा
 नरः ॥ प्रथमामात्रेत्याद्यनुवादः ॥ अकारइत्यादिकंविधेयम् ॥ प्राज्ञस्तैजसश्चादिरस्येत्यादिमान् ॥ सुमे

रुत्थाने प्राज्ञाद्विभक्तो भवति विश्वः ॥ स्वमादुत्थानेनैजसात् ॥ आदिश्चास्योपासकस्य भवति ॥ शरीराग्निमानादुत्थाप्यकर्षतीत्युत्कर्षः ॥ निद्राविषयानुभवश्चानेन क्रियत इत्युभयत्वं समानः सर्वेषां मध्यस्थो भवति ॥ मिते र्तर्गमनात् ॥ अधिकत्वाच्च नित्यत्वाद्ध्यक्षरमुदाहृतः ॥ यैशास्तस्य तु सर्वेऽपि पूर्णाः प्रत्येकशः प्रभोः ॥ अतो धिमात्रमुद्दिष्टो मात्रा अंशा उदाहृताः ॥ श्रुतः स विष्णुरेकार ओमित्या क्रियते यतः ॥ आद्यस्तदंशो ह्यग्निः स्याद्विषयानापयेद्यतः ॥ जीवस्य तु यतः प्राज्ञा सैजसा द्वा स मुत्थितः ॥ अविभागोऽपि भगवानादिमांस्तेन कीर्तितः ॥ तस्मादुत्पद्यते मुक्तः स ज्ञानानंदलक्षणः ॥ आमोति विषयान्सर्वान् निद्राया विषयस्य च ॥

रोद्वितीया मात्रा ॥ उत्कर्षादुभयत्वाद्वा ॥ उत्कर्षति ह वै ज्ञानसंततिं समानश्च भवति नास्या ब्रह्मवित्कुले भवति ॥ य एवं वेद ॥ सुषुप्तस्थानः प्राज्ञो मकारस्तृतीया मात्रा ॥ मिते रपीते र्वा ॥ मिनोति ह वै इदं सर्वमपीति श्रभवति ॥ य एवं वेद ॥ अत्रैते श्लोका भवंति ॥ विश्वस्यात्वविवक्षाया मादि सामान्यमुत्कटम् ॥ मात्रासंप्रतिपत्तौ स्यादादिसामान्यमेव च ॥ १ ॥ तैजसस्यो त्वविज्ञाना उत्कर्षो दृश्यते स्फुटम् ॥ मात्रासंप्रतिपत्तौ स्यादुभयत्वं तथा विधम् ॥ २ ॥ मकारभावे प्राज्ञस्य

उभयोः कारणत्वेन शुभयस्ते जसः स्मृतः ॥ देहाग्निमानादुद्धृत्य कर्षति स्वमंडले ॥ उत्कर्षत्वं ततस्तस्य तज्ज्ञानी ज्ञाननित्यताम् ॥ आमोति देहादुत्कष्य स्वात्मानं सर्वमोक्षिणाम् ॥ मध्यस्थः स भवेत्सेहाद्दोषाभावाच्च सर्वशः ॥ स्वात्ममध्यं तर्गमयति मानमंतर्गतिः स्मृता ॥ जीवमंतर्गतं कृत्वा तज्ज्ञानलयकथतः ॥ प्राज्ञो मानमपीति श्वतज्ज्ञोऽप्येवं विमुक्तिगः ॥ व्यास्यां तर्गमयेत्सर्वदुःखाद्यंतु विलापयेत् ॥ अणूनामपि जीवानां प्रकाशो व्यापको भवेत् ॥ अंशमात्रे बहिःश्चापि देवतानां यथाक्रमम् ॥ अतंतर्गमनं मुक्तौ जीवेषु जगतो भवेदिति ब्रह्मतर्कः ॥

मात्रासंप्रतिपत्तौ अंशध्याने ॥ आदिमत्त्वविश्वस्य विद्यते ॥ तदुपासकस्यापि भवतीत्यादिसामान्यम् ॥ अ
 मन्त्रेऽप्यगतिर्न विद्यते ॥ प्रतिदिवसं विभाग एकी भावश्च विद्यते विश्वादीनाम् ॥ तुरीयस्य तन्त्रविद्यत इत्यमा
 त्रः ॥ विश्वादीनां व्यवहारकारणत्वं विद्यते ॥ तुरीयस्य तन्त्रविद्यत इत्येतो गम्यत्वमपि नास्तीत्याशंकां निवा
 रयति अगतिर्न विद्यत इति ॥ आत्मानं संविशंतीति गतिवचनात् ॥ आदिमत्त्वेन सामान्यमुपास्येन भवेदिति ॥
 उपासकस्य संजानन् सर्वबंधो भवेत्पुमान् ॥ सामान्यत्रयमप्येतत्तुल्यमुक्तिगतत्वतः ॥ अमात्रत्वं तुरीय
 स्यत्वविभागाद्विनेदिने ॥ जायदादेरकर्तापि गम्योसौ ज्ञानिनां भवेदिति च ॥ आदिमत्त्वादिसामान्यं तुल्यं
 भानसामान्यमुक्तदम् ॥ मात्रासंप्रतिपत्तौ तुल्यसामान्यमेव च ॥ ३ ॥ त्रिषु धामसु यत्तुल्यं सा
 मान्यं वेत्ति निश्चितम् ॥ स पूज्यस्सर्वभावानां बंधश्चैव महाभुनिः ॥ ४ ॥ अकारो न यने विश्वमुका
 रश्चापि तैजसम् ॥ मकारश्च पुनः प्राज्ञानां मन्त्रे विद्यते गतिरिति ॥ ५ ॥ तृतीयः खंडः ॥ ३ ॥ अ
 मात्रश्चतुर्थोऽयं ब्रह्मार्थः प्रपंचोपशमः शिवो द्वैत उक्कार आत्मैव संविशत्यात्मनात्मानम् ॥ य एवं वे
 द ॥ अत्रैतैश्चोका भवन्ति ॥ ओंकारं पादशो विद्यात्पादमात्रान संशयः ॥ ओंकारं पादशो ज्ञात्वा
 मोक्षोपभोग्यतः ॥ अमात्रत्वं तुरीयस्याप्यविभागाद्विनेदिन इत्यात्मसंहितायाम् ॥ ३ ॥ आत्मैव भूत्वाऽ
 न्याभिमानं त्यक्त्वा परमात्मनैव परमात्मानं प्रविशत्युपासकः ॥ अव्यवहार्यत्वादिकमत्र सममिति दर्शयितुं
 पुनरप्युक्तमव्यवहार्यत्वादिकम् ॥ तुरीयं नादनामानं हरिं ज्ञात्वा परंपदम् ॥ तमेव प्रविशेच्छुद्धरूपी तत्सदृ
 शात्मवान् ॥ ज्ञानानंदौ च शक्तिश्च तथापि न समाकृचिन् ॥ विमुक्तस्यापि जीवस्य परांतं ग्र्यं च नित्यदा ॥
 चतुरूपस्यास्य विष्णोर्नाम प्रणव इत्यपि ॥ जायदादि प्रणयनात्स एव ब्रह्म बंधुणात् ॥ ओमित्याक्रियमाण

त्वादौकारःसंप्रकीर्तितः ॥ आदिमत्त्वादयोऽस्यथाओमित्यस्यश्रुतौश्रुताः ॥ अपूर्वःकारणाभावान्नाशाभा
वादनंतरः ॥ पराधीनस्थित्यभावादनपरउदाहृतः ॥ सर्वगत्वादबाह्यश्चतंत्रज्ञात्वाप्रविमुच्यतइतिच ॥ परत्व
मपरत्वंचविष्णोरैकस्यवैयदा ॥ श्रूयतेनतुसामर्थ्यभेदस्तत्रकथंचन ॥ अवतारस्यपूर्वत्वात्पौर्वपर्यमुदाह

नकिंचिदपिचिंतयेत् ॥ १ ॥ धुंजीतप्रणवेचेतःप्रणवोब्रह्मनिर्भयम् ॥ प्रणवेनित्ययुक्तस्यन
भयंविद्यतेक्वचित् ॥ २ ॥ प्रणवोऽस्यपरंब्रह्मप्रणवश्चपरंस्मृतः ॥ अपूर्वेनंतरोबाह्योनपरःप्र
णवोव्ययः ॥ ३ ॥ सर्वस्यप्रणवोऽद्यादिर्मव्यमंतस्तथैवच ॥ एवंहिप्रणवंज्ञात्वाव्यश्रुतेतदनं
तरम् ॥ ४ ॥ प्रणवंहीश्वरंविद्यात्सर्वस्यहृदयेस्थितम् ॥ सर्वव्यापिनमोकारंमत्वाधीरोनशोच
ति ॥ ५ ॥ अमात्रोनंतमात्रश्चैतस्योपशमःशिवः ॥ अकारोविदितोयेनसमुर्निर्नतरोजनः
समुर्निर्नतरोजनइति ॥ ६ ॥ चतुर्थःखंडः ॥ ४ ॥ इतिश्रीमांडूकोपनिषत्समाप्ता ॥

तमितिब्रह्मतेर्के ॥ पूर्वोवतारोपश्चिमावतारोपिपूर्णएवेतिप्रणवोऽस्यपरंब्रह्मेत्यादेरर्थः ॥ ४ ॥ एकोपिनिर्विशे
षोपिचतुर्धाव्यवहारभाक् ॥ यस्तंबदेचिदस्मानंबिष्णुंविश्वादिहपिणम्॥इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादा
चार्यविरचितंमांडूकोपनिषद्भाष्यं संपूर्णम् ॥

श्रीमन्मध्वहूस्सरोजांतवर्तिश्रीलक्ष्मीवेंकटेशायनमः ॥ ३१ ॥ नमोभगवतेतस्मैप्राणादिप्रभविष्णवे ॥
 अमंदानंदसांद्रायवासुदेवायवेधसे ॥ प्रजानांपालनाद्विष्णुःप्रजापतिरितीरितः ॥ सवायुंसूर्यनामानंचंद्र
 नाश्रीसरस्वतीम् ॥ सूर्याचंद्रगतौदेवःससर्जपुरुषोत्तमः ॥ तावाविश्वस्ययंविष्णुःसर्वसृष्टीःकरोत्यजः ॥
 श्रीमद्भारतीरमणमुख्यप्राणांतर्गतरमाजानयेनमः ॥ ३२ ॥ मुकेशचभारद्वाजःशैब्य
 श्वसत्यकामःसौर्यायणीचगार्ग्यःकौसल्यश्चाश्वत्थायनोभार्गवौवैदर्भिःकवंभीकात्यायनस्तेहैते
 ब्रह्मपराब्रह्मनिष्ठाःपरंब्रह्मान्वेषमाणाएषहैवतत्सर्ववक्ष्यतीतिहेसमिप्राणयोभगवंतंपिप्पला
 दमुपसन्नास्तान्दसक्तपिरुवाचभूयएवतपसाब्रह्मचर्येणश्रद्धयासंवत्सरसंवत्स्यथा॥यथाकामंप्र
 श्नान्पृच्छत ॥ यदिविज्ञास्यामःसर्वहोवक्ष्यामइति ॥ अथकवंधीकात्यायनउपेत्यपप्रच्छ ॥
 भगवन्कुतौह्वाइमाःप्रजाःप्रजायंतइति ॥ तस्मैसहोवाच ॥ प्रजाकामोहैवप्रजापतिः ॥ स
 तपोतप्यत ॥ समिथुनमुत्पादयते ॥ रयिंचप्राणंचेत्येतौमेबहुधाप्रजाःकश्चिद्यतइति ॥ आदि
 त्योहैवप्राणोरियरेवचंद्रमाः ॥ रयिर्वाएतत्सर्वयन्मूर्तचामूर्तचतस्मान्मूर्तिरेवरयिः ॥ अथादि
 त्यउदयन्यत्प्राचीदिशंप्रविशति तेनप्राच्यान्प्राणावशिमृसन्निधत्ते ॥ यद्वक्षिणांयत्पत्नीर्चायदु
 दीर्चीयदधोयदूर्ध्वयदंतरादिशोयत्सर्वप्रकाशयति तेनसर्वान्प्राणान्निशिमृसन्निधत्ते ॥ सएषैश्वा
 नरोविश्वरूपःप्राणोभिरुदयते ॥ तदेतदृचाभ्युक्तम् ॥ विश्वरूपंकरिणंजातवेदसंपरायणंज्यो
 त्तिरेकंतपंतम् ॥ सहस्ररश्मिःशतधावर्तमानःप्राणःप्रजानामुदयत्येषसूर्यः ॥ संवत्सरेवैवप्रजाप
 तमूर्तस्थःसवायुस्तुमूर्तसंस्थासरस्वती ॥ आदित्यस्थःसवायुस्तुप्राणानात्मनिसंनयेत् ॥ प्राच्यप्राणास्त
 थेंद्राद्यादक्षिणाश्वयमादयः ॥ प्रतीच्यावरुणाद्यास्तुसोमाद्याउत्तराःस्मृताः ॥ शेषमित्राववाचीनौवीद्रका

मावुदक्तनी ॥ सभार्याःकोणपैःसार्धंचत्वारोदिशिदिश्यपि ॥ संवत्सरस्थोऽगवान्वागीरावयनस्थितौ ॥
 मासस्थितःसभगवान्पक्षयोवाक्त्रिमारुतः ॥ अहोरात्रेतुभगवान्प्राणोऽहनिवाङ्मिशि ॥ दंपत्योर्भगवान्वि-
 तिः॥तस्याधनेदक्षिणंचोत्तरंचतद्येहवैतदिद्धापूतैकनमित्युपासते॥तेचांद्रमसमेवलोकमभिजयं
 ते ॥ तएवपुनरावर्तितेतस्मादेतेऋषयःप्रजाकामादक्षिणंप्रतिपद्यंते॥एषवैरयिर्यःपितृधाणः॥
 अथोत्तरेणतपसाब्रह्मचर्येणश्रद्धयाविद्ययात्मानमन्विष्यादित्यमभिजयंते॥एतद्वैप्राणानामा-
 यतनमेतदमृतमभयमेतत्परायणमेतस्मान्पुनरावर्ततइत्येवनिरोधः ॥ तदेवश्लोकः ॥ पंच
 पादंपितरंद्वादशाकर्तितिवआहुःपरेअर्धेपूरीषिणम् ॥ अथेमेअन्यउपरेविचक्षणंसप्तचक्रेपळर
 आहुरर्पितमिति ॥ मासवैप्रजापतिः ॥ तस्यऋणपक्षएवरयिः ॥ शुक्लःप्राणस्तस्मादेतेऋष-
 यःशुक्लइष्टिंकुर्वति ॥ इतरइतरस्मिन् ॥ अहोरात्रैवैप्रजापतिस्तस्याहरेवप्राणोरात्रिरेवरयिः॥
 प्राणंवाएनेप्रस्कंदंतिथेदिवारत्यासंयुज्यंते ॥ ब्रह्मचर्यमेवतद्यद्रात्रौरत्यासंयुज्यंते ॥ अत्रैवै
 प्रजापतिस्ततोहवैतद्रेतः ॥ तस्मादिमाःप्रजायंतइति ॥ तद्येहवैतत्प्रजापतिव्रतंचरंति ॥ ते
 मिथुनमुत्पादयंतेतेषामैवैषब्रह्मलोकोयेषांतपोब्रह्मचर्येषुसत्यंप्रतिष्ठितम्॥तेषामसौविरजो
 ब्रह्मलोकोनयेषुजिह्वमनृतंनमायाचेति ॥ इतिप्रथमःप्रश्नः ॥ १ ॥ अथैहैनंभार्गवैवै
 दर्भिःपप्रच्छ ॥ सगवन्कत्येवदेवाःप्रजाविधारयंते ॥ कनरएतत्प्रकाशयंते ॥ कःपुनरेषांवरि-
 ष्टइति॥तस्मैसहोवाच॥ आकाशोहवाएषदेवोवायुरगिरापःपृथिवीवाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रंचनेप्रा-
 णुर्भार्यास्थानुसरस्वती ॥ भर्तृस्थःसत्त्वयंवायुरेवंजानन्विमुच्यतइतिप्रजापतिसंहितायाम् ॥ १ ॥ वायु

काश्याअभिवदंति ॥ वयमेतद्ग्राणमवष्टभ्यविधारयामइति ॥ तान्वरिष्टः प्राणउवाच ॥ मा
मोहमापद्यथाहमेवैतत्पंचधात्मानं विभज्यैतद्ग्राणमवष्टभ्यविधारयामीति ॥ तेऽश्रद्धधानाबभू-
वुः ॥ सोभिमानादूर्ध्वमुत्क्रमतइवतस्मिन्नुत्क्रामत्यथेते सर्वे एवोत्क्रामंते ॥ तस्मिंश्च प्रतिष्ठमाने
सर्वे एव प्रतिष्ठंते ॥ तद्यथाभयुषक्षिकामधुकरराजानमुत्क्रामंतं सर्वा एवोत्क्रमंते ॥ तस्मिंश्च प्रतिष्ठ
माने सर्वा एव प्रतिष्ठंते ॥ एवं वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रंचेतिते प्रीताः प्राणस्नुन्वत्येषोभिस्तपत्येषसूर्य
एषपर्जन्योमघवानेषवायुरेषपृथिवीरयिर्देवः सदसच्चासृतंचयत् ॥ अराइव रथनाभौ प्राणे सर्वे प्र-
तिष्ठितम् ॥ ऋचो यजूंषिसामानियज्ञः क्षत्रंच बह्वच ॥ प्रजापतिश्चरसि गर्भे त्वमेव प्रतिजायसे
तुभ्यं प्राणप्रजास्त्विमायत्प्राणैः प्रतिष्ठितम् ॥ देवानामसि वद्वितमः पितॄणां प्रथमास्वधा ॥ ऋ-
षीणां चरितं सत्यमथर्वांगिरसामपि ॥ इन्द्रस्त्वं प्राणतेजसा रुद्रोऽसि परिरक्षिता ॥ त्वमंतरिक्षे चर-
सि सूर्यस्त्वं ज्योतिषां पतिः ॥ यदा त्वमभिवर्षस्यथेमाः प्राणतेजसाः ॥ आनंदरूपोऽसि तद्वृत्तिका-
मायाञ्च भविष्यतीति ॥ ज्ञात्यस्त्वं प्राणैकं ऋषिरत्ताविश्वस्य सत्पतिः ॥ वयमद्यस्य दातारः पितॄणां
मातरि श्वनः ॥ याते तनूर्वाचि प्रतिष्ठिताया श्रोत्रे याच चक्षुषि ॥ यामनसि संतना शिवांतां कुरु-
मोक्तमीः ॥ प्राणस्यैतद्दशे सर्वं त्रिदिवेयत्प्रतिष्ठितम् ॥ मातेव पुत्रानक्षस्वश्रीश्च प्रज्ञांच विधेहि नइ-
ति ॥ २ ॥ अथैहैनं कौसल्यश्चाश्वत्थायनः पप्रच्छ ॥ भगवन्कुत एष प्राणो जायते ॥ कथमायात्यस्मिन्
शरीरे ॥ आत्मानं वा प्रविभज्य कथं प्रतिष्ठते ॥ केनोक्तमनेकं बाह्यमसिधत्तेकथमध्यात्ममिति ॥
रग्निरित्यत्र भूतवायुरुच्यते ॥ प्राणशब्देन प्रधानवायुः ॥ २ ॥ आत्मतः परमात्मतः ॥ बिष्णोर्वायुः समु-

सन्नोवायोः सर्वाश्चदेवताः ॥ प्राणाद्यास्तान्यन्प्राणआज्ञापयतिराजवत् ॥ स्वयंचपंचरूपस्सन्दधान्मो
 तस्मैसहोवाचातिप्रश्रान्पृच्छसिब्रह्मिष्ठोसीति ॥ तस्मान्नेहंब्रवीम्यात्मतएषप्राणोजायते ॥ यथै
 षापुरुषेच्छायाएतस्मिन्नेतदाततम् ॥ मनोऋतेनायात्यस्मिच्छरीरे ॥ यथासम्राडिवाधिकृता
 न्विनिर्मुक्तएतान्ग्रामानधितिष्ठस्वैतान्ग्रामानधितिष्ठस्वेत्येवमैषप्राणहराप्राणान्पृथक्पृथगे
 वसन्निधत्ते ॥ पायूपस्येऽपानंचक्षुःश्रोत्रेमुखनासिकाभ्यांप्राणःस्वयंप्रतिष्ठते ॥ मध्येतुसमानः ॥
 एषह्येतद्भुतमञ्जंसमंनयतितस्मादेताःसप्तार्चिषोभवंति ॥ हृदिह्येषआत्मा ॥ अत्रैतेदेकशतं
 नाडीनाम् ॥ तासांशतंशतमेकैकस्यांद्वासप्ततिशाखानाडीसहस्राण्यामुव्यानश्चरत्यैकयो
 र्ध्वमुदानपुण्येनपुण्यंलोकंनयतिपापेनपापमुभाभ्यामेवमनुष्यलोकम् ॥ आदित्योहवैवाश्वःप्राण
 उदयत्येषह्येनंचाक्षुषंप्राणमनुगृह्णानःपृथिव्यायादेवतासैषापुरुषस्यापानमवष्टभ्यांतराघदाका
 शःससमानोवायुर्व्यानस्तेजोहवाउदानः तस्मादुपशान्तेजाःपुनर्भवर्भिर्द्रियैर्मनसिंपद्यमानैः ॥
 यच्चित्तस्तेनैषप्राणमायाति ॥ प्राणस्तेजसायुक्तःसहात्मनायथासंकल्पिपन्लोकंनयति ॥ यए
 वंविद्वान्प्राणवेदनह्रास्यप्रजाहीयतेऽमृतोभवति ॥ तदेषल्लोकः ॥ उत्पत्तिमायर्तिस्थानंविमु
 त्वंचैवंपंचधा ॥ अध्यात्मंचैवप्राणस्यविज्ञायामृतमश्रुतेविज्ञायामृतमश्रुतइति ॥ ३ ॥ अथैह
 नंसौर्यायणीगार्ग्यःपप्रच्छ ॥ भगवन्नेतस्मिन्पुरुषेकानिस्वर्पतिकान्यस्मिन्मायाति ॥ कतरएषदेवः
 स्वमान्पश्यति ॥ कस्यैतत्सुखंभवतिकस्मिन्सर्वंप्रतिष्ठिताभवन्तीति ॥ तस्मैसहोवाच ॥ यथागार्ग्य
 क्षादिकंप्रभुरितिप्रभञ्जने ॥ ३ ॥ रश्मीनामविशेषेषिह्यन्यदृष्टिव्यपेक्षया ॥ सूर्यस्यमंडलंयांतीत्युच्यते

तददर्शनात् ॥ एवंविष्णोस्तुसामीप्याद्देवानां सुमिगस्यतु ॥ व्यवहाराकरत्वाच्च एकीभावदीर्यतइति च ॥
 भगवतः शरीरवत्सादृश्ययुक्ते जीवे सुखं भवति ॥ कस्यैतत्सुखं भवतीति पृष्टत्वात् ॥ न ह्यचेतनस्य शरीरस्य
 मरीचयोर्कस्यास्तंगच्छतः सर्वा एतस्मिंस्तेजोमंडल एकीभावंतिताः पुनरुदयतः प्रचरत्येवं हवैतत्स
 र्वपरदेवमनस्येकी भवति ॥ तेन तर्ह्येष पुरुषो न शृणोति न पश्यति न जिघ्रति न सयते न स्पृशते न भि
 वदते न दत्ते नानंदयते न विसृजते नैयायते स्वपितीत्याचक्षते ॥ प्राणाग्रयैवैतस्मिन्पुरुजाग्रतिगार्ह
 पत्योद्वा एषोऽपानो व्यानो न्वाहार्यपचनो यद्ग्राह्यपस्याप्रणीयते ॥ प्रणयनादाहवनीयः प्राणो य
 दुच्छ्वासनिःश्वासावेतावाहुती समंनयति स समानो मनो हवावयजमान इष्टं फलमेवोदानः ॥ स
 एनं यजमानमहरहर्ब्रह्म गमयति ॥ अत्रैष देवः स्वमेमहिमानमनुभवति यद्दृष्टमनुपश्यति श्रु
 तं श्रुतमेवार्थमनुशृणु भूतं च सच्चासच्च सर्वं पश्यति सर्वः पश्यति स यदा ते जसाभिभूतो भवत्यत्रैष देवः
 श्रुतं चानुभूतं चाननुभूतं च सच्चासच्च सर्वं पश्यति सर्वः पश्यति स यदा ते जसाभिभूतो भवत्यत्रैष देवः
 स्वमात्रपश्यति ॥ अथ यदेतस्मिन् उच्छरीरं सुखं भवति ॥ स यथा सोम्यवयांसि वासो दृक्षं संप्र
 तिष्ठते ॥ एवं हवैतत्सर्वपरे आत्मनि संप्रतिष्ठते ॥ पृथिवी च पृथिवी मात्रा चापश्चापो मात्रा च तेज
 श्च तेजो मात्रा च वायुश्च वायु मात्रा चाकाशश्चाकाश मात्रा च क्षुद्रद्रव्यं च श्रोत्रं च श्रोतव्यं च मा
 णं च घ्रातव्यं च रसनं च रसपि तव्यं च त्वक्कृस्पर्शपि तव्यं च वाक्कवक्कं व्यं च हस्तौ च दातव्यं च पादौ च
 गंतव्यं च पायुश्च विसर्जपि तव्यं चोपस्थश्चानंदयितव्यं च मनश्च मंतव्यं च बुद्धिश्च बोद्धव्यं चाहंका
 सुखं भवति ॥ यस्यात्मा शरीरमिति च श्रुतिः ॥ सादृश्याद्देहवज्जीवो विष्णोस्तस्य सुखं भवेत् ॥ सुप्तौ

तस्य सुखार्थं हि भगवान्सुसिमानयेदिति च ॥ ४ ॥ प्रणवेन हरिं ध्यायन्न ह्यलोकं समेत्य च ॥ ज्ञानं च तु

रश्चाहं कर्तव्यं च चित्तं च चेतयितव्यं च तेजश्च विद्योतयितव्यं च प्राणश्च विधारयितव्यं च ॥ ९
षट्पिन्द्राश्च श्रोता घ्राता रसयिता मंता बोद्धा कर्ता विज्ञानात्मा पुरुषः ॥ स यो ह वै तदच्छायम
शरीरमलोलिप्तं शुभ्रमक्षरं वेदयेत् यस्तु सोम्य स सर्वशः सर्वभवति ॥ तदेष श्लोकः ॥ विज्ञाना
त्मा सह देवैश्च सर्वैः प्राणा भूतानि संप्रतिष्ठंति यत्र ॥ तदेतदक्षरं वेदयेत् यस्तु सोम्य स सर्वज्ञः सर्वमे
वाविवेशेति ॥ ४ ॥ अथ हैनैर्ब्यः सत्यकामः पप्रच्छ ॥ सहो ह वै तद्भगवन्मनुष्येषु प्रायणां
मोकारमभिध्यायीत कतमं वावसेतेन लोकं जयतीति ॥ तस्मै सहोवाच ॥ एतद्देसत्यकामपरं चा
परं च ब्रह्म यदोकारः ॥ तस्माद्दिद्वानेतेनैवायनैकतरमन्वेति ॥ स यद्येकमात्रमभिध्यायीत स
तेनैव संपेदितस्तूष्णमेव जगत्यामभिसंपद्यते ॥ तमृचोमनुष्यलोकमुपनयते ॥ सतत्र तपसा ब्र
ह्म चर्येण श्रद्धया संपन्नो महिमानमनुभवति ॥ अथ यदिद्विमात्रेण मनसि संपद्यत सोतिरिक्षं यजु
भिररुचीयेतोमलोकं स सोमलोको विभूतिमनुभूय पुनरावर्तते ॥ यः पुनरेतं त्रिमात्रेणोमित्येतेनै
वाक्षरेण परंपुरुषमभिध्यायीत स तेजसि सूर्ये संपन्नो यथापादोदरस्त्वचा विनिर्मुच्यते एवं ह वै स पा
प्मना विनिर्मुक्तः ससामभिरुचीयेते ब्रह्मलोकम् ॥ स एतस्माज्जीवधनात् परात्परं पुरिशं यंपुरुष
मीक्षते ॥ तदेतौ श्लोकौ भवतः ॥ तिस्रो मात्रा मृत्युमत्यः प्रयुक्ता अन्योन्यसक्ता अनविप्रयु
क्ताः ॥ क्रिया सुबाह्याभ्यन्तरमध्यमा सुसम्यक्प्रयुक्ता सुनकंपते ज्ञाः ॥ ऋग्भिरेतं यजुर्भिरन्तरिक्षं
भूर्वावाप्यमुच्यते नात्र संशयः ॥ ५ ॥ कर्मेति पृष्करः प्रोक्त उषानामभिमानिनी ॥ लोकाभिमानिनी

पर्जन्यःस्वाहवैभन्नदेवता ॥ तपोभिमानीवह्निश्वरुणोवीथ्यदेवता ॥ अन्नस्यदेवतासोमोमनोनामानि
रुद्रकः ॥ इन्द्रियेशाश्वसूर्याद्याश्वक्षुराद्यभिमानिनः १ रुद्रोर्वीन्द्रःशेषकामौमनसस्त्वेदेवताः ॥ अद्वे
तिवायोःपत्नीस्यात्सर्वेषांप्रभाप्यया ॥ तस्याश्चकारणंप्राणःसर्वेषामुत्तमोत्तमः ॥ तस्यापीशःकार
णंचवासुदेवःपरोऽव्ययः ॥ नतस्यसदृशःकश्चिकुतएवोत्तमोभवेत् ॥ तंज्ञात्वामुच्यतेजंतुर्विदित्वैवंपरा
परमिति तत्त्वविवेके ॥ एतस्माज्जायतेप्राणोमनःसर्वैर्द्रियाणिच ॥ खंवायुज्योतिरापःपृथिवीविश्वस्य
सामभिर्यत्तत्कवयोवेदयन्ते ॥ तमोकारेणैवायनेनान्वेतिविद्वान्यत्तच्छांतमजरममृतमभयंपरं
चेति ॥ ५ ॥ अथहैनमुकेशाभारद्वाजःपप्रच्छ ॥ भगवन्हरिण्यनाभःकौसल्योराजपुत्रोमा
मुपेत्यैनंप्रश्नमपृच्छत ॥ षोडशकलंभारद्वाजपुरुषंवेत्थंतमद्यंब्रवीहीति ॥ तमहंकुमारमब्रुवं
नाहमिमंवेदयद्यहमिममेवेदिष्यंकथंतेनावक्ष्यमिति ॥ समूलोवाएषपरिशुष्यतियोनृतमभि
वदतितस्माच्चाहाम्यनृतंवक्तुम् ॥ सतृष्णीरिथमारुह्यप्रवव्राज ॥ तंत्वापृच्छामिक्वासौपुरुषइ
ति ॥ तस्मैसहोवाच ॥ इहैवांतःशरीरेसोम्यसपुरुषोयस्मिन्नेताःषोडशकलाःप्रभवन्तीति ॥ स
धारिणीतिमंत्रोक्तएवक्रमः ॥ नहीन्द्रियेभ्योमनःपश्चात् ॥ तस्याकृत्युतेश्वेतिभगवद्ब्रूचनम् ॥ विष्णोःप्राण
स्ततःश्रद्धातस्यारुद्रोमनोभिधः ॥ तस्मादिन्द्रस्त्विन्द्रियात्मातस्यसोमोभदेवता ॥ ततश्चवरुणःसृष्टस्तस्मा
दग्निस्ततोवरः ॥ आकाशदेवताविघ्नस्ततोवायोःसुतोमरुत् ॥ तस्मादग्निःपावकाख्यःप्रथमोमेस्सुतस्त
तः ॥ ततःपर्जन्यउद्धृतःस्वाहाऽतोमंचदेवता ॥ उदकात्मकोबुधस्तस्याउषानामात्मिकाततः ॥ ततः
शनिःपृथिव्यात्माकर्मत्मापुष्करस्ततः ॥ क्रमाप्रत्यवराएतेमुक्ताःसर्वगणैरपि ॥ नित्यमुक्तस्ततोवि

ष्णुः प्राणादप्युत्तमोत्तमइति च ॥ समुद्रइत्येवंप्रोच्यते ॥ पुरुषेइत्येवंप्रोच्यते ॥ भिद्येतेतासानामरूपे ॥ भिद्येतेचासांनारूपेइत्युक्तत्वात् ॥ अज्ञैरनवगतान्यपिसमुद्रेस्थितानांनदीनांविष्णौस्थितानांमुक्तानांच भिन्नान्येव नारूपेणिसत्येवेत्यर्थः ॥ नचभेदशब्दोनाशेषयुज्यमानःकापिदृष्टः ॥ घटादावपिबहुभावेव भेदशब्दः प्रयुज्यते ॥ नाशस्त्वर्थतएवावगम्यते ॥ नचात्रार्थतोपिनाशोवगम्यते ॥ नहिनामानिरूपाणि

ईक्षांचैकस्मिन्बहुमुक्तांतउक्तांतोभविष्यामिकस्मिन्वाप्रतिष्ठितेप्रतिष्ठास्यामीति ॥ सप्राणममृजतप्राणाच्छ्रद्धांखंवायुज्योतिरापःपृथिवीद्रियंमनोअमन्नाद्दीर्यंतपोमंत्राःकर्मलोका लोकेकषुनामच ॥ यथेमानद्यःस्यंदमानाःसमुद्रायणाःसमुद्रंप्राप्यास्तंगच्छंतिभिद्येतेतासाना मरूपेसमुद्रइत्येवंप्रोच्यतेएवमेवास्यपरिदृष्टुरिमाःषोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तंगच्छं तिभिद्येतेचासांनारूपेपुरुषइत्येवंप्रोच्यते ॥ सएवोक्तोमृतोभवति ॥ तदेवश्लोकः ॥ अ राइवरथनाभौकलायस्मिन्प्रतिष्ठिताः ॥ तंवेद्यंपुरुषंवेदयथामावोमृत्युःपरिव्यथाइति ॥

चकपालवद्धुधाभूतानितिष्ठंति ॥ अतोभिद्येतेइतिपृथक्त्वमेवोच्यते॥अराइवरथनाभौकलायस्मिन्प्रति स्थिताइतिवाक्यशेषाच्च ॥ अतःपुरुषेभिन्नानिनामरूपाणिप्रतिष्ठितानीत्येवार्थः ॥ अस्तगमनंत्वा दित्यवदज्ञानामविज्ञेयत्वमेव ॥ प्राणादयःकलायस्मिन्मुक्तानित्यंप्रतिष्ठिताः ॥ पृथक्पृथङ्नामरूपैर्नम

स्तस्यैपरायतइतिसत्तत्वे ॥ नामरूपाद्विमुक्तइत्यनेनापिनामरूपामुक्तत्वमुच्यते ॥ विप्रियइत्यादिवत् ॥
नामरूपेअविहायेतिचपूर्वत्र ॥ अतंतवैनामानंताविश्वेदेवाइतिनामरूपयोरनंतत्वंहिश्रुतिर्वक्ति ॥ यत्रपूर्वे
साध्याःसंतिदेवाः ॥ सतत्रपर्येतिजक्षन्कीडन्नममाणः ॥ सोश्रुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणाविपश्चिता ॥ ॠ

तान्होवाच ॥ एतावदेवाहमेतत्परंब्रह्मवेदनातःपरमस्मीति ॥ तेहितमर्चयंतस्त्वंहि नःपिनायो
स्माकमविद्यायाःपरंपारं तारयसीति ॥ नमःपरमऋषिभ्योनमःपरमऋषिभ्यः ॥ ६ ॥ इतिष
ट्प्रश्नोपनिषत्समाप्ता ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥

चांतवःशोषमास्तेषुपुष्वाङ्गायत्रंत्वोगायतिशक्करीष्वित्यादेश्च ॥ अतःसर्वमुक्तेभ्योप्युत्तमोत्तमःपरिपूर्णोना
रायणइतिसिद्धम् ॥ नमोनमोस्तुहरयेष्वेष्वेष्टतमायमे ॥ परमानंदसंदोहसांदांनंदवपुष्मते ॥ ६ ॥ इति
श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितंषट्प्रश्नोपनिषद्भाष्यसंपूर्णम् ॥ ७३ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु

क्षणं संकल्प्य इति मनसो विशेषणम् ॥ संकल्पकमित्यर्थः ॥ सप्रतिष्ठासायतनामुपनिषद्वृहीत्युक्ते सम्यगेवम
योपनिषत्स्वरूपमुक्तम् ॥ तद्यथा कर्मच विद्यायाः प्रतिष्ठा ॥ तद्वत्सु विद्याप्रतिनिष्ठ
तीत्यर्थः ॥ सत्यमिति भीमासा ॥ निर्णीयते यतः सम्यगिदं सत्यमिति स्फुटम् ॥ श्रुतिस्मृत्युदितं सर्वव्यक्तं भी

थाध्यात्मम् ॥ यदेतद्गच्छतीव च मनो नैवैतदुपस्मरति ॥ अभीक्ष्णं संकल्पस्तद्भूतद्वन्द्वनामत
द्वनमित्युपासितव्यम् ॥ सय एतदेवं वेदामिहैनं सर्वाणि भूतानि संवाञ्छति ॥ उपनिषदं भो भूही
ति ॥ उक्ता उपनिषत् ॥ ब्राह्मी वावत उपनिषदमब्रूमेति ॥ तस्यैतपोदमः कर्मेति प्रतिष्ठा ॥
वेदाः सर्वा गानि सत्यमायतनम् ॥ यो ह वा एतामुपनिषदं वेदोपादत्तव्यपात्मानमनं ते स्वर्गलोकेऽप्ये
वे भ्रति निष्ठति ज्ये प्रतिनिष्ठति ॥ ४ ॥ इति तल्लवकारोपनिषत्समाप्ता ॥

मांसयैतया ॥ सत्यमित्युच्यते तस्मान्भीमांसा ब्रह्मनिश्चय इति शब्दनिर्णये ॥ अग्न्यजुः सामाथर्वरिष्यामं
चरात्रं च आरतम् ॥ मूलरामायणं चैव पुराणं भगवत्परम् ॥ वेदा इत्युच्यते सद्भिः शिक्षाद्युच्यते स्तथा ॥ अं
गानि सत्यं भीमांसा तद्विद्यायतनं त्रयमिति विद्यानिर्णये ॥ यश्चिदानंदसच्छक्तिसंपूर्णो भगवान्परः ॥ नमो
स्तु विष्णवे तस्मै प्रेष्टव्यं यत्रेयसांच मे ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पाविरचितं तल्लवकारोपनिषद्भाष्यं संपूर्णम् ॥

॥ सभाष्या आथर्वणोपनिषत् २२ भाण्डूकोपनिषत् २३
षट्प्रश्नोपनिषत् २४ तलवकारोपनिषच्च २५ संपूर्णाः ॥

॥अथ श्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णयः॥२६॥

श्रीमद्भारतीरमणमुख्यप्राणांतर्गतमाजानयेनमः ॥ हरिःॐ ॥ समस्तगुणसंपूर्णसर्वदोषविवर्जितम् ॥ नारायणं नमस्कृत्य गीतातात्पर्यमुच्यते ॥ शास्त्रेषु भारतं सारं तत्र नाम स ह स्वरूपम् ॥ वैष्णवं कृष्णगीताचतुर्ज्ज्ञानान्मुच्यते जसा ॥ न भारतसंमंशाखंकुतलुवानयोः समम् ॥ भारतं सर्ववेदाश्च तुलाभारोपिताः पुरा ॥ देवैर्ब्रह्मादिभिः सर्वैर्ऋषिभिरसमन्वितैः ॥ व्यासस्यैवाज्ञाया तत्र त्वस्य रिरच्यत भारतम् ॥ महस्वाङ्गारवस्वाच्च महाभारतमुच्यते ॥ निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ स्वयं नारायणो देवैर्ब्रह्मरुद्रैर्द्रुपर्वकैः ॥ अर्थितो व्यासतां प्राप्य केवलं तत्त्वनिर्णयम् ॥ चकार पंचमं वेदं महाभारतं संक्षिप्तमिति ब्रह्मादि ॥ तत्र साक्षादिद्रावतारभुक्तमाधिकारिणमात्मनः प्रियतममर्जुनं दक्षत्रियाणां विशेषतोऽपि परमधर्मनारायणद्विदुतदनुबन्धिनिग्रहं बहुस्रोहादधर्मत्वेनाशंकयततो निवृत्तप्रायं स्वविहितं तदस्याभक्त्या भगवदाराधनमेव परमो धर्मस्तद्विरुद्धः सर्वोऽप्यधर्मो भगवदधीनत्वात् सर्वस्यैव निबोधयति भगवाच्चारायणः ॥ सर्वचैतदत्रैवावगम्यते ॥ अथ चेत्स्वधर्म्यमिमं संग्रामं न करिष्यसि ॥ ततः स्वधर्मकीर्तिं चाह्निवापापमवाप्स्यसीत्यादिना युद्धस्य स्वधर्मत्वम् ॥ यतः प्रवृत्तिर्भूतानां ये न सर्वमिदंततम् ॥ स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः ॥ श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ॥ सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः ॥ इष्टो सिमे दृढमिति तो वक्ष्यामि ते हितम् ॥ मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मानं मस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि सत्यं ते प्र निजाने प्रियो सिमे ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ॥ अहं त्वासर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुच इत्यादिना स्वधर्मणीव भगवदाराधनस्यैव कर्तव्यत्वं तदन्यस्य त्याज्यत्वं च ॥ नाहं वै देवैर्न तप

सानदानेननचेज्यया ॥ शक्यएवंविधोद्रुंष्टृष्टुवनसिमांयथा ॥ भक्त्यात्वनन्ययाशक्यअहमेवंवि
 धोर्जुन ॥ ज्ञातुंद्रुंष्टुचतत्वेनप्रवेष्टुंचपरंतपेत्यादिनाविष्णुभक्तेरवसर्धसाधनोत्तमत्वंपरोक्षापरोक्षज्ञा
 नयोज्ञानिनोपिमोक्षस्यतदधीनत्वंच ॥ मात्कर्मकृन्मत्परमोमद्भक्तःसंगवर्जितः ॥ निर्वैरःसर्वभूते
 पुत्रुःसमामेतिपांडवेत्यादिनाभक्तस्यापितत्कर्मविकर्मत्यागश्च ॥ कुरुकर्मैवतस्मात्त्वंपूर्वैःपूर्वतैरैःकृ
 तमित्यादिनाज्ञानिनोपिभगवत्कर्म ॥ सुदुर्दर्शमिदंरूपंष्टृष्टुवनसियन्मम ॥ देवाअप्यस्यरूपस्य
 नित्यंदर्शनकांक्षिणः ॥ इष्टोसिमेष्टमिति ततोवक्ष्यामितिहितम् ॥ दैवीसंपत्तिमोक्षायनिबंधायासु
 रीमता ॥ माधुचःसंपदंदैवीमभिजातोसिपांडव ॥ महात्मानस्तुमांपाथैर्वोप्रकृतिमांश्रिताः ॥
 भजंत्यनन्यभनसोज्ञात्वाभूतादिमन्ययम् ॥ दर्शयात्मानमन्ययम् ॥ दर्शयामासपार्थीयपरमंरूपमेष्ट
 रमित्यादिनार्जुनस्योत्तमाधिकारित्वमपरोक्षज्ञानित्वंच ॥ नमेविदुःसुरगणाःप्रभवंनमहर्षयः ॥ अ
 हमादिहिंदेवानांमहर्षीणांचसर्वशः ॥ योमामजमनादिंचवेत्तिलोकमहेश्वरम् ॥ असंभूढःसमर्थ
 पुसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ बुद्धिज्ञानिमसंमोहःक्षमासत्यंदमःशमः ॥ महर्षयःसप्तपूर्व ॥ एतांविभूतिं
 योगंच ॥ अहंसर्वस्यप्रभवोमत्तःसर्वप्रवर्तते ॥ इतिमत्वाभजतेमांबुधाभावसमन्विताः ॥ तेषामे
 वानुकंपार्थमहमज्ञानजंतमः ॥ नाशयाम्यात्मभावस्थः ॥ तेषामहंसमुद्धर्तामृत्युसंसारसागरात् ॥
 भोत्कारंयज्ञतपसांसर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सुहृदंसर्वभूतानांज्ञात्वामांशांतिमुच्छति ॥ ज्ञानंतेहंस
 विज्ञानमिदंवक्ष्याम्यशेषतः ॥ यज्ज्ञात्वा नैहभूयोन्यज्ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ अहंकृत्स्नस्यजग
 तःप्रभवःप्रलयस्तथा ॥ मत्तःपरतरंनान्यत्किंचिदस्तिधनंजय ॥ मयिसर्वमिदंभोतंसूत्रेमणिगणा

इव ॥ इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ॥ ज्ञानं विज्ञानसहितं यज्ज्ञात्वा मोक्षयसेऽशुभात् ॥ राज
विधाराजगुह्यम् ॥ मया ततमिदं सर्वजगदव्यक्तमूर्तिना ॥ मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्वबस्थि
तः ॥ भूतमृन्मनुजस्य ॥ न त्वत्समोऽस्म्यधिकः कुतोऽन्यः ॥ परंभूयः प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां ज्ञा
नमुत्तमम् ॥ मम योनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन् गर्भं दधाम्यहम् ॥ संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत ॥ ब्र
ह्मणो हि प्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्य च ॥ शाश्वतस्य च धर्मस्य सुखस्यैकान्तिकस्य च ॥ ह्याविमौ पु
रुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मे
त्युदाहृतः ॥ यो लोकत्रयमाविश्य विभर्त्य व्यय ईश्वरः ॥ यस्मात्क्षमतीतो ह्यमक्षरादपि चोत्तमः ॥
अतोऽस्मिन् लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमम् ॥ स सर्वविद्भज
ति मां सर्वभावेन भारत ॥ इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मया नव ॥ एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमान् स्यात्कृतकृत्य
श्च भारत ॥ न मे पार्था स्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ नानवाप्तमवाप्तव्यं मित्यादिना सर्वस्माद्भगव
तो भेदः सर्वस्य तदधीनत्वं तस्यानन्याधीनत्वं सर्वोत्तमत्वं सर्वगुणपूर्णत्वं सर्वशास्त्राणां तत्परत्वं तथा त
ज्ज्ञानादेव मोक्ष इत्यादि ॥ अथा ते विष्णो विदुषा चिदर्घ्यः स्तोमो यज्ञश्चराध्यो ह्यविष्मता ॥ पश्यन्
पि ममात्मानं कुर्यात्कर्माविचारयन् ॥ यदात्मनः सुनियतमानं दोषं कर्षमाप्नुयात् ॥ भक्त्या प्रसन्नः
परमो दद्याज्ज्ञानमनाकुलम् ॥ भक्तिं च भूयसीताभ्यां प्रसन्नो दर्शनं व्रजेत् ॥ ततोऽपि भूयसी भक्तिं
दद्यात्ताभ्यां विमोचयेत् ॥ मुक्तोऽपि तद्दृशो नित्यं भूयो भक्तिसमन्वितः ॥ साध्या नंदस्वरूपैव भ
क्तिर्नैवात्र साधनम् ॥ ब्रह्मरुद्रमादिभ्योऽप्युत्तमत्वं स्वतंत्रताम् ॥ सर्वस्य तदधीनत्वं सर्वसद्गुणपूर्णं

ताम् ॥ निर्दोषत्वं च विज्ञाय विष्णोस्तत्राखिलाधिकः ॥ स्नेहो भक्तिरिति प्रोक्तः सर्वोपायोत्तमो
 त्तमः ॥ तेनैव मोक्षो नान्येन दृष्ट्या दिस्तस्य साधनम् ॥ अधमाधिकारिणो मर्त्या मुक्ता दृष्ट्या
 दिकाः समाः ॥ अधिकार्युत्तमा देवाः प्राणस्तत्रोत्तमोत्तमः ॥ नैवेदपदं प्रासा ब्रह्मदर्शनव
 र्जिताः ॥ तिरोहितं तथाप्येते शृण्वन्ति क्रीडया यवा ॥ बहुवारतदभ्यासात्तिरोभावोपिनोभवे
 त् ॥ यथा व्यासानुशिष्टानां देवानां क्षत्रजन्मनाम् ॥ पार्थानामतिरोधानं ज्ञानं मुत्थिरतंगतम् ॥ अ
 स्य देवस्य मीढुषो वया विष्णोरेषस्य प्रभृथेह विभिः ॥ विदेहि रुद्रो रुद्रियं महित्वं यासिष्टं वतिरश्वि
 ना विरावत् ॥ एकोनारायण आसीन्न ब्रह्मान च शंकरः ॥ समुनिर्भूत्वासमचिंतयत्तन एते व्यजायंत
 विश्वो हिरण्यगर्भो ध्रियर्भो वरुण रुद्रेन्द्रा इति ॥ एकोनारायण आसीन्न ब्रह्मानेशानः ॥ वासुदेवो वा
 इदमप्र आसीन्न ब्रह्मान च शंकरः ॥ ययं कामयते विष्णुस्तं ब्रह्माणं च शंकरम् ॥ शंकरं सूर्यं यमं स्कंदं
 कुर्यात्कर्ता स्य न क्वचित् ॥ सर्वोत्कर्षे देवदेवस्य विष्णोर्महातात्पर्यं नैव चान्यत्र सत्यम् ॥ अवांतरंत
 त्परस्वं तदन्त्यत्सर्वा गमानां पुरुषार्थस्तनोत इति पैंगि श्रुतिः ॥ परोमात्रया तन्वा दृष्टाननने महित्वम
 न्व श्रुवन्ति ॥ अनंतगुणमाहात्म्यो निर्दोषो भगवान्हरिः ॥ न समो वाधको वापि विद्यते तस्य कश्चन ॥
 नासीन्न च भविष्यो वा परतः स्वत एव चेत्यादि श्रुतेश्च ॥ यस्त्वात्मरतिरेव स्यादित्यादितुमुक्तविषय
 म् ॥ यस्त्वेवात्मरतो मुक्तः कार्यतस्यैव नास्ति हि ॥ तस्मात्कुर्वीत कर्माणीत्याह कृष्णोर्जनं स्मयन्नि
 ति च स्कंदे ॥ ज्ञानयोगेन सांख्यानामित्यादितु बाह्यकर्मसंकोचोपेक्षया ॥ न हि कश्चित्क्षणमपि जा
 नुतिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ शरीरयात्रापि च तेन प्रसिद्ध्येदकर्मणः ॥ एतान्यपि तु कर्माणि संगंत्य कत्वा फला

निच ॥ कर्तव्यानीतिमेषार्थनिश्चितं मनमुत्तमम् ॥ ज्ञानी च कर्मणि स द्रोदि तानि कुर्यादकामः स ततं भ
 वेत् ॥ न सर्वकर्मणां त्यागः कस्यचिद्भवति क्वचित् ॥ त्यागिनो यतयोपि स्युः संकोचाद्वा हा कर्मणा
 मित्यादि ॥ उपदेश्यंति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिन इत्यादि चोत्थञ्जानानि रोभावनिरुद्धस्य र्थम् ॥ प्र
 कर्षणं जानंतीति प्रज्ञाः तदवाद्ः प्रज्ञावादः ॥ प्रज्ञा मतविरुद्धवादं वदसि ॥ कथं ॥ गतासून् ॥
 बंधुघ्नेहाद्विषयास्वधर्मनिवृत्तिः क्रियते ॥ तत्र देहनाशमया त्किंवाचेतननाशमयात् ॥ देहस्य सर्व
 थाविनाशित्वाच्च तत्र भये प्रयोजनम् ॥ न च चेतननाशमयात् ॥ तस्याविनाशित्वादेव ॥ न ताव
 त्परमचेतनस्य मगनाशोऽस्ति ॥ एवमेव तवान्येषां च ॥ नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानामेको बहू
 नां यो विदधाति कामानित्यादि श्रुतेः ॥ स्वदेहयोगविगमौ नाम जन्ममृतीपुरा ॥ इष्टयेते स्वेव जीव
 वस्य मुक्तेर्न नुहरेः क्वचिदिति स्कंदे ॥ ईश्वरस्यापि युद्धगतत्वान्मोहात्तस्याप्युभयविधानित्यत्व
 शंका प्राप्सौ तदपि निवार्यते ॥ न त्वेवाहमिति ॥ यद्यप्येषां शंकार्जुनस्य नास्ति तथापि प्राप्तो को
 पकारार्थं भगवता निवार्यते ॥ एकांते कथयन्नपि व्यासरूपेण तदेव लोके प्रकाशयिष्यति हि ॥ भ
 मस्वकीयदेहांतरप्राप्तिरपि नास्तीति दर्शयितुं देहिन इति विशेषणम् ॥ भवदादीनां साभविष्यती
 त्यपिशोको न कर्तव्यः ॥ देहस्येदानीमप्यन्यथा त्वदर्शनात् ॥ तददर्शनादि निमित्तं सोढव्य
 मित्याह ॥ मात्रास्पर्शादिति ॥ विषयसंबंधाः ॥ फलमाह ॥ यंहीति ॥ न केवलमव्य
 थाभात्रेणामृतत्वं किंतु पुरुषम् ॥ पुरुब्रह्मगुणाधिकयान्तज्ज्ञानात्पुरुषः स्मृत इति प्रवृत्ते ॥ पुरु
 सरणात्पुरुष इत्यर्थः ॥ न च युद्धात्परलोकादुःखमिति शोकः ॥ असत्कर्मणः सकाशाद्भावो नास्ति

सत्कर्मणः सकाशादभावो नास्तीति नियतत्वात् ॥ सद्भाववाचिनः शब्दाः सर्वे ते सुखावाचकाः ॥ अ
भाववाचिनः शब्दाः सर्वे ते दुःखावाचका इति शब्दनिर्णये ॥ सद्भावे साधुभावे च सदिद्ये तत्प्रयुज्यते ॥
प्रशस्ते कर्मणि तत्प्रयुज्यते इति विवक्ष्यमाणत्वात् ॥ असन्नेव स भवति असद्ब्रह्मोति वेद
चेदित्यादेः ॥ अंतो निर्णयः ॥ न चाविद्यमानविद्यमानयो रूपात्तिना शानि वेधकोऽयं श्लोकः ॥ प्र
त्यक्षविरोधात् ॥ सन्निति व्यवहियमाणमेव पदार्थस्वरूपमुत्पत्तेः प्राङ्गशोत्तरंचनास्तीति सर्वलो
को व्यवहरति ॥ न च विपर्यये किंचिन्मानम् ॥ इदं तु वाक्यमन्यथा सिद्धम् ॥ आद्यंतयोः सर्वकार्य
मसदेवेति निश्चितम् ॥ यद्यसन्नविशेषोऽत्र जायते कोऽत्र जायते ॥ व्यवक्तावपि समं ह्येतद न वस्थान्य
था भवेत् ॥ एवं नाशेऽपि बोद्धव्यमतो सन्नेव जायते ॥ तथाप्यभेदानुभवात् कार्यकारणयोः सदा ॥
भेदस्य चाविशेषेण देहो गतिक्षितिमिति ॥ व्यवहारो भवेद्यस्माद्वल्येवानुभवः सदेति ब्रह्म तर्कैः ॥
न च सदा द्विलक्षणं किंचिदस्तीत्यत्र किंचिन्मानम् ॥ न चासतः ख्यात्ययो गात्सतो बाधायो गादुभ
यविलक्षणं भ्रान्तिविषयम् ॥ असतः ख्यात्ययो गादिति वदतो सतः ख्यातिरभून्नवा ॥ यदि नाभू
न्नतत्ख्यातिनिराकरणम् ॥ यद्यभूत्तथापि ॥ न चासतो सत्त्वेन भ्रान्तौ सत्त्वेन च ख्यातिर्नास्तीत्यत्र
किंचिन्मानम् ॥ असद्वावहारलोपप्रसंगाच्च ॥ यदविद्यमानं रूपं तस्य सत्त्वेन प्रतीतेरेव भ्रान्तिरित्याच्च ॥
अनिर्वचनीयत्वपक्षेऽपि सदिदं जतमित्यविद्यमानसत्त्वप्रतीतिं विना न हि भ्रान्तिरित्यम् ॥ भ्रान्तिसत्त्वां
गीकारेऽप्यभ्रान्तं सदिदं जतमित्यविद्यमानसत्त्वप्रतीतौ हि प्रवर्तते ॥ तस्मादुभयविलक्षणं न किंचित् ॥
विश्वं सत्यम् ॥ यच्चिकेत सत्यमिति तन्मोघं ॥ कविर्मनीषी परिभूः स्वयंभूर्याथानथ्यतोर्थान् व्य

दधाच्छाश्वतीभ्यःसमाभ्यइत्यादिश्रुतेश्च ॥ यद्यपिनित्यत्वंजीवस्याप्यस्ति तथापिसर्वप्रका
रेणाविनाशित्वंविष्णोरेवेतिनुशब्दः ॥ अनित्यत्वंदेहहानिदुःखप्राप्तिरपूर्णता ॥ नाशश्चतु
र्विधःप्रोक्तस्तदभावादेरेःसदा ॥ तदन्येषांनुसर्वाणांशाःकचिद्धवंतिहीतिमहावाराहे ॥ दे
शतःकालतश्चैवगुणतश्चन्निधाततिः ॥ सासमस्ताहरेरेवन्त्यन्येषूपूर्णमदुणाइतिपरमश्रुतिः ॥ श
रीरिणांतुदेहहान्यादिनाशोविद्यतएव ॥ येनसर्वमिदंततमितितस्यैवलक्षणकथनात् ॥ नजीवा
नांदेशतोणुगतश्रपूर्णता ॥ अनिच्छयादेहहान्यादेरेवदुःखावासिःसिद्धा ॥ तस्मादनाशिनोप्रमे
यस्यविष्णोःपूजार्थमुद्धास्त्र ॥ तत्पसादाधीनत्वादुःखनिवृत्तेःसुखस्यच ॥ येतुसर्वाणिकर्माणिम
यिसंन्यस्यमत्पराः ॥ तेषामहंसमुद्धर्तयादेः ॥ जीवपक्षेनित्यस्योक्ताःज्ञरीरिणइत्युक्तत्वादनाशि
नइतिपुनरुक्तिः ॥ अविनाशियेनसर्वमिदंततमित्युक्तस्यैवानाशिनोप्रमेयस्येतिप्रत्यभिज्ञानाच्च ॥
इमेदेहाइतिविशेषणान्चित्यश्चिदानंदात्मकःस्वरूपभूतोदेहोमुक्तानामपिविद्यतइतिज्ञायते ॥ नव
र्तयेत्तत्रजस्तमस्तयोःसर्वंचमिश्रंचकालविक्रमः ॥ नतत्रमायाकिमुतापरेहरेरनुव्रतायत्रसुरा
सुरार्चिताः ॥ श्यामावदाताःशतपत्रलोचनाःपिशंगवस्त्राःसुरुचःसुपेशसः ॥ सर्वंचतुर्बाह्वउन्मि
षन्मणिप्रवेकनिष्काभरणाःसुवर्चसः ॥ भवालवैदूर्यमृणालवर्चसांपरिस्फुरत्कुंडलमौलिमालिना
म् ॥ आजिष्णुभिर्धःपरितोविराजतेलसद्दिमानावल्लिभिर्महात्मनाम् ॥ विद्योतमानप्रमदोत्तमा
भिःसविद्युदभ्रावल्लिभिर्यथानभइतिहिभागवते ॥ चिदानंदशरीरेणसर्वमुक्तायथाहरिः ॥ भुंज
तेकामनोभोगांस्तदंतर्बहिरेवचेतिपरमश्रुतिः ॥ नचजीवेश्वरैर्वयंमुक्तावपि ॥ इदंज्ञानमपाश्रित्य

ममसाधर्म्यमागताः ॥ सर्गेऽपिनोपजायतेऽप्रलयेनन्यथंति च ॥ योवेदनिहितं गुहायां परमेव्योम
न् ॥ सो श्रुते सर्वान्कामान्सह ब्रह्मणा विपश्चिता ॥ एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्येभौ ह्येका
न्कामाच्चीकामरूप्यनुसंचरन्नेतत्सामगायन्नास्ते ॥ सर्वे नंदं तियशसागतेन सभासाहेन सख्यास
खायः ॥ किलिबपस्पृत्पितुषणिर्ह्येषामरंहितो भवति वाजिनाय ॥ कृचां त्वः पोषमास्ते पुपुष्वान् ग
यन्तं त्वोगायति शक्नीषु ॥ ब्रह्मा त्वो वदति जातविद्यायज्ञस्य मात्रां विमिमीत उत्वः ॥ परं ज्योति
रुपसंपद्यस्वे न रूपेणाभिनिष्पद्यते स तत्र पर्येति जक्षन् क्रीडन्नममाणः ॥ तदा विद्वान्पुण्यपापो विधूय
निरंजनः परमं साम्यमुपैति ॥ मुक्ताः प्राप्य परं विष्णुं तद्देहं संश्रिता अपि ॥ तारतम्येन तिष्ठंति गुणे
रानंदपूर्वकैः ॥ भूपामनुष्यगंधर्वादेवाः पितर एव च ॥ आजानेयाः कर्मदेवास्तत्त्वे देवाः पुरंदरः ॥
शिवो विरिंच इत्येते क्रमाच्छतगुणोत्तराः ॥ मुक्तावपि तदन्ये ये भूपाच्छतगुणावराः ॥ न समो ब्रह्मणः क
श्चिन्मुक्तावपि कथंचन ॥ ततः सहस्रगुणिता श्रीस्ततः परमो हरिः ॥ अनंतगुणितत्वेन तत्समः परमोऽपि न ॥
अक्षण्वंतः कर्णवंतः सखायो मनोजेष्ठाः सखा भूवः ॥ कामस्य यत्रासाः कामास्तत्र माममृतं कृधीत्या
दिमोक्षानंतरमपि भेदवचनेभ्यः ॥ न च यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत् तत्केन कं पश्येत् ॥ यद्वै तत्र पश्यति पश्य
न्वै तत्र पश्यति ॥ न हि द्रष्टुं दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यते ॥ अविनाशि त्वाञ्जतु तद्द्वितीयमस्ति ॥ ततो न्यदि
मर्तं यत्पश्येत् ॥ परमं ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति ॥ तत्त्वमस्य हं ब्रह्मा स्मीत्यादि श्रुतिविरोधः ॥ संज्ञानाशो
यदि भवे किमुक्त्यानः प्रयोजनम् ॥ मोहं मां प्रापयामास भवानत्रेति चोदितः ॥ याज्ञवल्क्यः प्रिया मा
ह नान् मोहं ब्रवीमि ते ॥ भूतजज्ञानलोपः स्यान्निजं ज्ञानं न लुप्यते ॥ न च ज्ञेयविनाशः स्यादात्मना

शःकुतःपुनः ॥ स्वभावतःपराद्विष्णोर्विष्णुर्भित्तमपिस्फुटम् ॥ अस्वातंत्र्याद्विन्नमिवस्थितमेवय
देदृशम् ॥ तदाघ्राणादिभोगःस्यात्स्वरूपज्ञानशक्तिः ॥ तदात्मानुभवोपिस्यादीश्वरज्ञानमेवच ॥
यदान्यंनविजानातिनात्मानेनैश्वरं तथा ॥ पुरुषार्थताकुनस्तुस्यात्तदभावायकोयेतेत् ॥ तस्मात्स्व
भावज्ञानेनभिन्नाविष्णुसमीपगाः ॥ भुंजतेसर्वभोगांश्चमुक्तिरेषानचान्यथा ॥ यन्नपश्येत्परो
विष्णुर्हिनीयत्वेनसस्वतः ॥ तद्वितीयंनभवतिप्रादुर्भावात्मकंवपुः ॥ प्रधानपुरुषादन्यद्यत्तस्मान्नि
न्नमीश्वरः ॥ विभक्तत्वेननियंतयस्मात्पश्यतिसर्वदा ॥ पश्यन्नेवयतोविष्णुस्तदभेदंनपश्यति ॥
चेतनाचेतनस्यास्यनाभेदोस्तिनतोमुना ॥ नहिज्ञानविलोपोस्तिनसर्वज्ञस्यपरेशितुः ॥ ब्रह्माणिजी
वाःसर्वेपिपरब्रह्माणिमुक्तिगाः ॥ प्रकृतिःपरमंब्रह्मपरमंमहदच्युतः ॥ नैवमुक्तानप्रकृतिःक्वापितद्वि
ष्णुवैभवम् ॥ प्रामुवंत्यपितज्ज्ञानानिजंब्रह्मत्वमाप्यते ॥ यद्यस्यपरमेशत्वंतदास्याहुःखितकु
तः ॥ दुःखीचेत्कुतईशत्वमनीशोह्येवदुःखभाक् ॥ कुतःसर्वविदोज्ञत्वंकश्चमोप्यज्ञतांविना ॥ त
स्मान्नैवैश्वरोजीवस्तत्प्रसादात्तुमुच्यते ॥ अहेयत्वादहंनामाभगवान्हरिरव्ययः ॥ ब्रह्मासौगुण
पूर्णत्वादस्यसावसनान्मितेः ॥ अस्नादसिनामासौतेजस्वास्वमितीरितः ॥ सर्वैःक्रियापदैश्चै
वसर्वैर्द्रव्यपदैरपि ॥ सर्वैर्गुणपदैश्चैववाच्यएकोहरिःस्वयम् ॥ युष्मत्पदैःप्रातियोग्यात्तद्युतैश्चकि
यापदैः ॥ अस्मत्पदैरंतरत्वात्क्रियार्थैश्चतदन्वयैः ॥ परोक्षत्वात्तत्पदैश्चमुख्यवाच्यःसएवतु ॥
सर्वान्वेदानधीत्यैवप्रज्ञाधिक्येनहेतुना ॥ श्वेतेकेतुरहंकारात्प्रायशोनास्मिमानुषः ॥ देवोवाकेशवां
शोवानैषाप्रज्ञान्यथाभवेत् ॥ एवंमहत्स्वबुद्धैवदर्पपूर्णोभ्यगात्पितुः ॥ सकाशमकृताचारंतं दृष्ट्वास्त

बधमज्ञवत् ॥ पितोवाचकुतःपुत्रस्तब्धतात्वामुपागता ॥ प्रायोनारायणंदेवैवत्वंपृष्टवानसि ॥
 यस्मिंज्ञानेवविज्ञातज्ञानादीनांफलंभवेत् ॥ प्राधान्यात्सदृशत्वाच्चतदधीनमितिस्फुटम् ॥ तत्सू-
 षुंचेतिविज्ञातंफलवद्विभवेज्जागत् ॥ स्वातंत्र्येणास्यविज्ञानंमिथ्याज्ञानमनर्थकम् ॥ यथादेवैक-
 मृत्पिंडज्ञानादेःसदृशत्वतः ॥ मृन्मयंतदकार्यंचज्ञातंमृदितिवैभवेत् ॥ यथैवमृत्तिकेत्यादितस्य
 नामप्रवेदनात् ॥ वाचारब्धमनित्यंतुज्ञातंतन्मूलमित्यपि ॥ एवंकारणभूतोसौभगवान्पुरुषोत्तमः ॥ प्र-
 धानश्चस्वतंत्रश्चतन्मूलमखिलंजगत् ॥ तदाधारंविमुक्तौचतदधीनंसदास्थितम् ॥ समुद्भयोव्यापकः
 पूर्णस्तदीयमखिलंजगत् ॥ तस्मात्तदीयस्त्वमसिनैवसोसिकथंचन ॥ यथापक्षीचसूत्रंचनानादृश-
 रसाअपि ॥ यथानद्यःसमुदश्चयथादृक्षपरावपि ॥ यथाधानाःपरश्चैवयथैवलवणोदके ॥ यथापुरुष-
 देशौचयथाज्ञानदावपि ॥ यथास्तेनापहार्यौचित्यात्वंचपरस्तथा ॥ भिन्नोस्वभावतो नित्यंनान-
 योरैकनाक्कचित् ॥ एवंभेदोखिलस्यापिस्वतंत्रात्परमेश्वरात् ॥ परतंत्रस्वतंत्रेणकथमैक्यमवामुभ्या-
 न् ॥ सजीवनामाभगवान्प्राणधारणहेतुतः ॥ उपचारेणजीवाख्यासंसारिणिनिगद्यते ॥ तदधीनमिदंरा-
 र्जनान्याधीनःसईश्वरः ॥ जीवेश्वरमिदाचैवजडेस्वरमिदातथा ॥ जीवभेदोभिथश्चैवजडजीवाभिदात-
 था ॥ जडभेदोभिथश्चेतिप्रपञ्चोभेदपंचकः ॥ सनित्यएवनोत्पाद्यउत्पाद्यश्चेन्नशेदपि ॥ तस्मादनादि-
 मानेवप्रपञ्चोभेदपंचकः ॥ विष्णोःप्रज्ञामितंयस्माद्वैतंनञ्चांतिकल्पितम् ॥ अद्वैतःपरमार्थसौभाग्या-
 न्विष्णुरव्ययः ॥ परमत्वंस्वतंत्रत्वंसर्वशक्तित्वमेवच ॥ सर्वज्ञत्वंपरानंदःसर्वस्यतदधीनता ॥ इ-
 त्यादयोगुणाविष्णोर्नैवान्यस्यकथंचन ॥ अभावःपरमद्वैतेसत्येवह्यपराणिनु ॥ विकल्पोविनि-

वर्ततकल्पितोयदिकेनचित् ॥ अद्वैतं ज्ञानिनां पक्षेन तस्माद्विद्यते क्वचिदित्यादि श्रुतिभ्यो र्थांतरस्यै
वागतत्वात् ॥ एकपिह नामधेयेति शब्दानां वैयर्थ्यवान्यथा ॥ नचैकविज्ञानेन सर्वविज्ञानं तत्पक्षे ॥
नहि श्रुक्तिज्ञो रजतज्ञ इति व्यवहारः ॥ न वक्तव्योपि भेदोऽलुवट्टांतोक्तेः ॥ तस्मादतत्त्वमसीत्येवोच्य
ते ॥ एतदात्म्यमित्येतदात्मसंबन्धि ॥ तत्स्वामिकम् ॥ त्वमपि तदैतदात्म्यमेवासिनसोसीति वा ॥ त
दिति लिंगसाम्यं चात्र ॥ अविद्यमानमेवेश्वरं सृष्ट्यादिकं चाप्राप्तमेवात्मनो भिन्नत्वेन प्रापयित्वा त
न्निषेधे कथं श्रुतेरुन्मत्तवाक्यत्वं न स्यात् ॥ अनुवादोपि यदिदं वदंति तन्नयुज्यत इत्यादि वाक्यं परिहा
रे विशेषयुक्तिं च विनानदृष्टः ॥ अतिप्रसंगश्चान्यथा ॥ अभेदानुवादेन भेदोपदेशः किमिति न स्यात् ॥
सर्वशाखांति भेदोक्तेः तदेव युक्तम् ॥ नासंवत्सरवासिने प्रब्रूयात् प्राप्रवक्तु इत्याचार्या आचार्याः ॥ अ
हं विश्वं भुवनमभ्यभवाम् ॥ अनंते स्वर्गलोके ज्येष्ठे प्रतितिष्ठतीति ब्रह्मविदो विदः ॥ नमो
विष्णवे महते करोमि ॥ पश्यंत्यात्मन्यवस्थितमित्यादि ॥ नचेश्वरस्तद्भेदो वा प्रत्यक्षादिसिद्धः ॥ त
त्पक्षे त्वैक्यादेरपि मिथ्यात्वात् स्वरूपस्य चासिद्धत्वाद्यर्थे वश्रुतिः ॥ लक्षितस्वरूपस्यापि न स्वरूपादि
शेषः ॥ निर्विशेषत्वोक्तेः ॥ मिथ्याविशेषोक्तौ चाप्रामाण्यं श्रुतेः ॥ मिथ्यात्वं च मिथ्यैव तेषाम् ॥ अ
तः सत्यत्वं सत्यं स्यात् ॥ उपाधिकृतभेदेऽप्युपाधेर्मिथ्यात्वे त्वप्राप्तमेवोपाधिभेदं प्रापयित्वा पुनर्निषि
ध्यत इति स एव दोषः ॥ सत्योपाधिपक्षेऽपि हस्तपादाद्युपाधिभेदेऽपि भोक्तुरेकत्वदृष्टेरैकैवैश्वरेण सर्वो
पाधित्वं सुखं दुःखं भुज्येतेत्येवमादयो दोषाः समा एव ॥ अचेतनानामनुभवाभावाच्च तत्साम्यम् ॥ अ
तो जीवेश्वरयोर्भेदोऽवेति सिद्धम् ॥ ६ ॥ यत्नं जीवं वेत्ति हं तारं स्वातंत्र्येण ॥ अन्यथा मया हं तांस्त्वं जही

त्यादिविरोधः॥ चेतनं प्रति य एनमिति परमात्मनोपि समम् ॥ जीवेश्वरयोर्नित्यत्वे मंत्रवर्णोप्यस्तीत्या
 ह ॥ न जायते म्रियत इति ॥ अयं नापरमपुरुषो भूत्वा विद्यमान एव देहसंबंधरूपेणापि भावितान ॥ मरणं
 नुबेह वियोग इति प्रसिद्धमेव ॥ न हि घटादीनां मरणव्यवहारः ॥ स्वरूपनाशः कैमुत्येनैव सिद्धः ॥ अयं जी
 वोप्यजो नित्यश्च ॥ अन्यथा पुनरुक्तेः ॥ शाश्वतश्च ॥ न कदाचिदस्वातंत्र्यादिकं जीवस्वरूपं ज
 हाति ॥ अल्पशक्तिरसर्वार्थपारतंत्र्यमपूर्णता ॥ उपजीवकत्वं जीवत्वमीशत्वं तद्विपर्ययः ॥ स्वा
 भाविकं तयोरेतन्नान्यथा स्यात्कथंचन ॥ वदंति शाश्वतावेतावत एव महाजना इति महाविष्णुपुरा
 णे ॥ पुराणयणतिगच्छतीति पुराणः ॥ अविनाशिनं शरीरापायायादिवर्जितम् ॥ नित्यं स्वरूपतः ॥
 एनं परमेश्वरम् ॥ कर्तृत्वं तु स्वतंत्रत्वं तदेकस्य हरेर्भवेत् ॥ तच्चाव्ययं तस्य ज्ञानं कथं कर्ता स्वयं भवे
 दिति परमश्रुतिः ॥ अन्यथा अविनाशिनं नित्यमिति पुनरुक्तिः ॥ जीवस्यापि शरीरसंयोगवियोगा
 वेवर्जनिमृतीयतस्ततो न दुःखकारणमित्याह ॥ वासांसीति ॥ कारणतोपि नेश्वरस्यान्यथात्वमि
 त्याह ॥ नैनं छिंदंतीति ॥ अच्छेद्यत्वादिकं जीवस्यापि तत्सममित्याह ॥ अच्छेद्योयमिति ॥ नि
 त्यं सर्वगतं स्थितः ॥ अणुश्चायमिति सर्वगतस्थानुः ॥ सर्वगतो विष्णुस्तदधीनत्वादिकं तत्स्थत्वम् ॥
 हेतुतोपि तत्स्थत्वाच्च लतीत्यचलः ॥ नादेन शब्देन सह वर्तत इति सनादन एव सनातनः ॥ नि
 त्यं सर्वगतं विष्णावणुर्जीवोव्यवस्थितः ॥ न चास्य तदधीनत्वं हेतुतोपि विचाल्यते ॥ निषेधविधि
 पात्रत्वात्सनातन इति स्मृत इति महाविष्णुपुराणे ॥ अच्छेद्योयमित्यादि पुनरुक्तिश्चान्यथा ॥ य
 स्मिन्नयं स्थितः सोऽव्ययश्चाचित्यादिरूपः ॥ एवं ज्ञातः परमेश्वरः सर्वदुःखनाशं करोतीति नानुशोचि

तुमर्हसि ॥ तेषामहं संपुद्भर्तेत्यादेः ॥ नत्वेवाहं जानुना संनत्वमित्युभयोरपि प्रस्तुतत्वात् ॥ देहि नः
 शरीरिणः देहीति विशेषितत्वाच्च जीवस्य तत्र तत्र ॥ अविनाशितु ॥ येन सर्वमिदं ततम् ॥ अनाशि
 नो प्रमेयस्य ॥ न भ्रियते भूत्वा भवितावान् ॥ अविनाशिनमव्ययम् ॥ अव्यक्तो यमर्चित्यो यमवि
 कार्यो यमित्यादि परमात्मनश्च ॥ नहि जीवेन तत्सर्वम् ॥ न च मुख्यतो प्रमेयो सौ ॥ न च न भ्रियते ॥
 न च अविनाशिनं नित्यमिति नित्यत्वातिरिक्तमविनाशित्वं तस्य ॥ न चाव्यक्तत्वं विकार्यत्वं च मुख्य
 म् ॥ न च भूत्वा भवितावानेति देहस्याप्यनुपत्तिः ॥ परमात्मनस्तु देहवियोगादिकमपि नास्ती
 त्यविनाशित्वित्यादिविशेषणम् ॥ यस्मादेवं भूतस्तस्मात्स एव स्वतंत्रस्तदधीनमन्यत्सर्वमतः स ए
 व सर्वपुरुषार्थदः ॥ अतस्तत्पूजासत्कर्मेव ॥ अतस्तदर्थयुध्यस्व ॥ अन्येषां त्वंतवंत इमे देहाः ॥
 प्राकृतदेहि नश्च ॥ अतो स्वतंत्रत्वाच्च हंतुं तेषां सामर्थ्यम् ॥ तेषां नित्यत्वाच्च हन्यते च ॥ तस्माद्धंता हत
 इति मन्यमानौ न विजानीतः ॥ यस्मादयमेव परमेश्वरः शरीरवियोगरूपेणापि न भ्रियते तत्संयोगरू
 पेणापि न जायते जीववत्कदापि ॥ अतः स एव स्वतंत्रत्वात्सर्वस्य हंता ॥ जीवस्तु ते न शरीरे हन्यमाने
 स्वयं न हन्यत इत्येतावत् ॥ अत एव मविनाशित्वादेः स्वातंत्र्यं ॥ सर्वकर्तारं परमात्मानं यो वेद स क
 थं धातयति हंति वा ॥ वाससो जरावत्स्वशरीरजरादावस्वातंत्र्यं दर्शनात्सर्वत्रास्वातंत्र्यं ज्ञातव्यं जीव
 स्व ॥ ईश्वरस्य तु देहस्यापि च्छेदादेरभावात्स्वातंत्र्यम् ॥ नैनां छिंदंतीति च्छेदनाद्यभावाः साक्षादे
 व दर्शयितुं शक्यन्ते स्वदेहस्येत्येति वर्तमानापदेशः ॥ छेदनादिकं त्वंतीश्वरो मोहाद्यभ्युपैव दर्शयति ॥ सर्व
 गतश्चेत्परमात्मा किमिति नित्यं न दृश्यत इत्यतो वक्ति ॥ अव्यक्तो यमिति ॥ कथमेतद्युज्यते

चिंत्यशक्तित्वात् ॥ न च साशक्तिः कदाचिदन्यथाभवति ॥ अविकार्यत्वात् ॥ यानियान्यस्यरूपा
 णितानि सर्वाण्यप्येवं भूतानीति दर्शयितुमेनमयमित्यादि पृथग्वचनम् ॥ जीवे तु सर्वजीवेष्वनुगमार्थं
 सर्वचैतच्छ्रुतिसिद्धम् ॥ सदेहः सुखगंधश्च ज्ञानमाः सत्पराक्रमः ॥ ज्ञानज्ञानः सुखसुखः सविष्णुः पर
 मोक्षर इति त्रैविंश्रुतिः ॥ अदेहो देहवांश्चैकः प्रोच्यते परमेश्वरः ॥ अप्राकृतशरीरत्वाददेह इति कथ्य
 ते ॥ शिरश्चरणबाह्यादिविग्रहोऽयं स्वयं हरिः ॥ स्वस्मान्मान्यो विग्रहोऽस्य ततश्चादेह उच्यते ॥ स्वयं
 स्वरूपवान्यस्मादेहवांश्चोच्यते ततः ॥ शिरश्चरणबाह्यादिः सुखज्ञानादिरूपकः ॥ स च विष्णोर्नचा
 न्योस्ति यस्मात्सोऽचिंत्यशक्तिमान् ॥ देहयोगविभक्तो नास्य कथंचन ॥ गुणरूपोऽपि भगवा
 न्गुणमुक्तः सदाश्रुतः ॥ अहमित्यात्मभोगोऽयत्सर्वेषामनुभूयते ॥ अभिज्ञेऽपि विशेषोऽयं सदानुभव
 गोचरः ॥ विशेषोऽपि हि नान्योतः स च स्वस्यापि युज्यते ॥ नानवस्थाततः कापि परमैश्वर्यतो हरेः ॥
 युक्तयुक्तत्वमपि हि यदधीनं स देष्यते ॥ प्रमाणावगते तत्र कुत एव ह्ययुक्ततेत्यादि परमश्रुतिः ॥ गु
 णाः श्रुताः सुविरुद्धाश्च देवे संसृत्य श्रुता अपि नैवात्र शंका ॥ चिंत्या अचिंत्याश्च तथैव दोषाः श्रुताश्च ना
 स्तीहितथाप्रतीता इत्यादि च गर्वे देसौ पर्णशाखायाम् ॥ एकमेवाद्वितीयं नेह नानास्ति किंचन ॥ मृ
 त्योः समृत्युमामोति य इह नानेव पश्यति ॥ यथोदकं दुर्गच्छं पर्वतेषु विधावति ॥ एवं धर्मान् पृथ
 क्पश्यंस्तानेवानुविधावति ॥ मत्स्यकूर्मादिरूपाणां गुणानां कर्मणामपि ॥ तथैवावयवानां च
 भेदं पश्यति यः क्वचित् ॥ भेदाभेदौ च यः पश्येत्स याति म एव नु ॥ पश्येदभेदमेवैषां बुभूषुः पुरुष
 स्ततः ॥ अभेदेऽपि विशेषोऽस्ति व्यवहारस्ततो भवेत् ॥ विशेषिणां विशेषस्य तथा भेदविशेष

योः ॥ विशेषस्तु स एवायं नानवस्थाततः क्वचित् ॥ प्रादुर्मावादिहूपेभूमलरूपेषु सर्वशः ॥ न
विशेषोऽस्ति सामर्थ्येणैव पिकदाचन ॥ मत्स्यकूर्मवराहाश्च नृसिंहवटुभार्गवाः ॥ राघवः कृष्ण
बुद्धौ च कल्किव्यसैतरेयकाः ॥ दत्तो धन्वंतरिर्यज्ञः कपिलो हंसतापसौ ॥ शिंशुमारो हयास्य
श्वहरिः कृष्णश्च धर्मजः ॥ नारायणस्तथैत्याद्याः साक्षाच्चारायणः स्वयम् ॥ बह्मरुद्रौ शेषविपौ
शक्राद्या नारदस्तथा ॥ सनत्कुमारः कामभबोऽप्यनिरुद्धो विनायकः ॥ सुदर्शनश्चायुधानि पृथ्वाद्या
श्चक्रवर्तिनः ॥ इत्याद्या विष्णुना विद्याभिन्नाः संसारिणो हरेः ॥ तेष्वेव लक्ष्मणाद्येऽपुत्रिष्वेवं च बला
दिषु ॥ नरार्जुनादिषु तथा पुनरावेशोऽप्युच्यते ॥ स्वल्पस्तु पुनरावेशो धर्मपुत्रादिषु प्रभोः ॥ एतज्ज्ञाना
नियस्तस्मिन्प्रीतिरभ्यधिका हरेः ॥ संकरज्ञानिनस्तत्र पातस्तमसि च भ्रुवमित्यादि महवाराहे ॥ ७ ॥
निष्ठतु तावदयं विस्तारः ॥ यावन्मोक्षं जीवस्य जन्ममरणे स्वयमेव मन्यसे न तु नियमेन ॥ तथापि ताव
न्मात्रेणापि ज्ञानेन शोचि त्वं नार्हसि ॥ नित्यं सनातनं प्रोक्तं नित्यं नियतमेव चेति शब्दनिर्णये ॥ अत्र तु नि
यतम् ॥ जातस्य हि भ्रुवद्वयप्रकाशनात् ॥ तस्मान्मात्राश्च र्थबुद्धिः कर्तव्या ॥ किं तद्यार्थो भगवा
नेवेत्याह ॥ आश्चर्यवदिति ॥ आश्चर्यमेवं संतेन माश्चर्यमेव तपश्च तिन पुनरनाश्चर्यम् ॥ गगनंगनाकारं
सागरः सागरोपम इत्यादिवत् ॥ आश्चर्यो भगवान्विष्णुर्धस्मान्नैतादृशः क्वचित् ॥ तस्मात्तद्गोचरं ज्ञा
नं तद्गोचरवदेव त्विति ब्रह्मतर्कः ॥ अनाश्चर्यवदप्यसुरादयः पश्यंतीति कश्चिदिति विशेषणम् ॥ देही
कुतो बध्यः ॥ यस्मादयमीश्वरः सर्वस्य जीवस्य सूक्ष्मे स्थले च देहे रक्षकत्वेनावस्थितो त एवावध्यः ॥
न स्वसामर्थ्यकस्यापि ॥ इदं च कर्म च कालश्च स्वभावो जीव एव च ॥ यदनुग्रहतः संतिन संति यदुपेक्ष

येतिहिभागवते॥तत्रतत्रस्थितोविष्णुर्निर्धरक्षतिनित्यदा॥अनित्यैदेवानित्यं चनित्यानित्येततस्त
 तः ॥ भावाभावानियंताहितदेकःपुरुषोत्तमइतिपादो॥जित्वास्वर्गमर्हच ॥ येयुध्यंतेप्रधनेपशुरास
 इतिश्रुतेः ॥ सम्यक्ख्यातिज्ञानिंसांख्यम् ॥ युज्यतेनेनेतियोगस्तदुपायः॥सम्यक्तत्त्वदृशिःसांख्यं
 योगस्तत्साधनंस्मृतमितिशब्दनिर्णये ॥ ब्रह्मतर्कस्तर्कशास्त्रंविष्णुनायत्समीरितम् ॥ अक्षपादक
 णादौचसांख्ययोगौचहेतुकाः ॥ बौद्धपाशुपताद्यास्तुपाषंडाइनिकीर्तिताः ॥ मीमांसात्रिविधाप्रो
 क्ताब्राह्मीदैवीचकार्मिकी ॥ ब्रह्मतर्कचमीमांसांसेवेतज्ज्ञानसिद्धये ॥ वैदिकज्ञानैवरूप्यान्नान्य
 त्सेवेतपंडितइत्यन्यसांख्ययोगयोर्निषिद्धत्वान्नारदीये ॥ सांख्यस्यनिरीश्वरत्वादुक्तत्वाच्चेश्वरस्य ॥
 सांख्यैर्योगैश्चविहितहिंसायाअप्यनर्थहेतुत्वांगीकारात् ॥ अत्रतुयुद्धविधानाच्चमोक्षार्थत्वेनैव
 कर्मबंधंमहास्यसीति ॥ परमसांख्ययोगयोश्चोक्तार्थत्वेनैव नविरोधः ॥ प्रारंभमात्रमिच्छावावि
 ष्णुधर्मननिष्फला ॥ नचान्यधर्माकरणादोषवान्विष्णुधर्मकृदित्याग्रेये॥स्वोचितेनैवधर्मेणविष्णुपू
 जामृतेक्वचित्॥नाप्रवृत्तिःप्रवृत्तिर्वायत्रधर्मःसवैष्णवः ॥ एतन्धर्मचदेवाद्यावर्ततेसास्त्विकजानाः ॥
 एषकार्तयुगोधर्मःपांचरात्रश्चैदिकः॥तत्प्रीत्यर्थंविनान्यस्मैनोदबिंदुनंतुलम्॥दद्यान्निराशीश्रस
 दाभवेद्भक्तश्चकेशवे ॥ नैतत्समेधिकेवापिकुर्याच्छंकापिक्वचित्॥जानीयात्तदधीनंचसर्वतत्तत्स्व
 वित्सदा ॥ यथाक्रमंनुदेवानां तारतम्यविदेवच ॥ एषभागवनोमुख्यस्त्रेतादिपुत्रिविशेषतः ॥ एषध
 र्मातिफलदोविशेषेणपुनःकलौ ॥ एवंभागवनोयस्तुसएवहिविमुच्यते ॥ त्रैविद्यास्त्वपरोधर्माना
 नादैवतपूजननम् ॥ तत्रापि विष्णुज्ञानित्यःसर्वेभ्योभ्यधिकोगुणैः ॥ समर्पयतियज्ञाद्याद्यमंततस्त्वे

वविष्णवे ॥ त्रैविद्यधर्मापुरुषः स्वर्गमुक्त्वा निवर्तते ॥ पुनः कुर्यात्पुनः स्वर्गया नियावद्भरेवशे ॥ स
 वन्देवान्प्रविज्ञायतकर्मैव सदा भवेत् ॥ सम्यक्त्वापरिज्ञानादन्यकर्मकृतेरपि ॥ स्वर्गादिप्रार्थना
 चैव रागादेश्चापरिस्वयात् ॥ सदा विष्णोरस्मरणा त्रैविद्यो नाभुयात्परम् ॥ क्रमेण मुच्यते विष्णौ कर्मा
 ण्यन्ते समर्पयन् ॥ यदिसर्वाणि नियमाज्जन्मभिर्बहुभिः शुभैः ॥ परं विष्णुन यो वेत्ति कुर्वणोऽपि त्रयो
 क्रियाः ॥ नासौ त्रैविद्य इत्युक्तो वेदवादी स उच्यते ॥ वादो विवादः संभोक्तो वादो वचनमेव च ॥ वेदो
 क्तं विष्णुमाहात्म्ये विवादात्पठनादपि ॥ अथवा निरर्थकत्वात्पाठाद्देवादी स उच्यते ॥ वेदवादस्तोन
 स्यान्त्रपापं ङी न हेतुकी ॥ तेभ्यो याति तमो धोरमंधं यस्मात्त्रचोत्थितिः ॥ अनारंभमनंतं च नित्यदुः
 खं सुखोऽज्ञितम् ॥ व्रंयद्देवादितं यत्र यांत्यसुरादयः ॥ बुद्धिर्निर्णीतस्त्वानामेका विष्णुपराय
 णा ॥ बहुशाखाद्यानं ताश्च बुद्धयो व्यवसायिनामिति ब्रह्मवैवर्ते ॥ अव्यवसायबुद्धिः केपाम् ॥ यां
 वाचमविपश्चितः प्रवदंति ॥ तथा पृच्छत चेत्तसाम् ॥ बुद्धिर्व्यवसायात्मकत्वेन समाधानेन वर्तते ॥ य
 थावस्तु तथा ज्ञानं तत्साम्यात्सममीरितम् ॥ विषमं त्वन्यथा ज्ञानं समाधानं समस्थितिः ॥ न तद्भव
 त्यसद्वाक्यैर्विषमीकृतं चेत्तसाम् ॥ स्वर्गादिपुष्पवाद्येव वचनं यदचेत्तसम् ॥ न मन्यन्ते फलं मोक्षं विष्णु
 सामीप्यरूपकम् ॥ फलदं च न मन्यन्ते ते विष्णुजगतः पतिम् ॥ भौगैश्वर्यानुगत्यर्थं क्रियाबाहुल्यसंतता
 म् ॥ बहुसंसारफलदा मंते तमसि पातिनीम् ॥ यां वदंति दुरात्मानो वेदवाक्यविवादिनः ॥ तथा संमोहित
 धियां कथं तत्त्वज्ञता भवेदिति च ॥ इष्टापूर्तं मन्यमाना वरिष्ठं नान्यच्छ्रेयो वेदयन्ते प्रमूढाः ॥ नाकस्य पृष्ठे सु
 कृते ते नु भूत्वा इमं लोकां कंहीनतरं वा विशंतीति चार्थवर्णीयश्रुतिः ॥ वेदवादस्तोन स्यान्त्रपापं ङी न हेतुकी

निहिभागवते॥येनजानंतितंविष्णुयाथातथ्येनसंशयात्॥जिज्ञासवश्चनितरांश्रद्धावंतःसुसाधवः॥
 निर्णैतृणामभावेनकेवलंज्ञानवर्जिताः॥तेयाज्ञिकाःस्वर्गभोगक्षयेयांतिमनुष्यताम् ॥ यैर्निश्चितं पर
 त्वंतुविष्णोःप्रायोनयातनाम्॥ब्रह्महत्यादिभिरपियांत्याधिक्येचिरंतु॥विशेषएवतेषांतुतदन्येषां
 विपर्ययः॥येतुभागवताचार्यैःसम्यग्यज्ञादिकुर्वते ॥ बहिर्मुखाभगवतोनिवृत्ताश्चविकर्मणः॥दक्षि
 णातर्पितानांतुह्याचार्याणांतुतेजसा॥यांतिस्वर्गततःक्षिप्रंतमोंधंयांत्यसंशयम् ॥ तदन्येनैवचस्वर्ग
 यांतिविष्णुबहिर्मुखाइतिनारदीये॥त्रैगुण्याख्यंविषयापयंतिअपगमयंतीतित्रैगुण्यविषयाः॥आ
 श्रित्यवेदास्तुपुमांश्चैगुण्यविषहारिणः ॥ निश्चैगुण्योभवेच्चित्यंवासुदेवैकसंश्रयइतिच॥सत्त्वंसाधु
 गुणाद्विष्णुरात्मासंततिहेतुतइतिच॥ संततविष्णुस्मरणंनित्यसत्त्वस्थत्वम्॥परमात्माभमस्वामीति
 ज्ञानमात्मवत्त्वंतैक्यज्ञानंनिवारयति ॥ विरुद्धयोगक्षेमेच्छावर्जितः ॥ अन्यथोत्थानादेरप्ययो
 गात् ॥ उद्रेकात्पानूराहित्यादनत्वाच्चाखिलस्यच ॥ प्रलयेऽप्युदपानोसौभगवान्हरिरीश्वरः ॥ प्र
 कृतिर्द्युदरूपेणसर्वमादृत्यतिष्ठति ॥ प्रलयेऽतोऽल्यं प्राहुःसर्वतःसंस्तुतोदकमितिच ॥ यावत्प्रयोज
 नंविष्णोःसकाशात्साधकस्यच ॥ धर्ममोक्षादिकंनावत्सर्ववेदविदोभवेत् ॥ वेदार्थनिर्णयोयस्माद्वि
 ष्णोर्ज्ञानंप्रकीर्तितम् ॥ ज्ञानात्प्रसन्नश्चहरिर्यतोखिलफलप्रदइतिच ॥ सर्वतःसंस्तुतोदकेऽप्युद्रिक्तः
 पालकवर्जितः॥ कालाद्यनश्चयोविष्णुस्तस्माद्यावत्फलंनावत्सर्ववेदेषुविशेषज्ञस्यैवभवतीत्यर्थः॥
 सर्वैहिविष्णोरन्येप्रलयकालेनोद्रिक्ताः ॥ येचोद्रिक्तामुक्तारमाचतेपिनपालकवर्जिताः ॥ विष्णुपा
 ल्यत्वान् ॥ नचमुक्ताःकालादिचेष्टकाः ॥ नचोद्रिक्तत्वंतेषांतद्वत् ॥ अतउदपानोविष्णुरेव ॥

प्रत्येविशेषतोपि ॥ आनीदवान्तस्वधयातदेकतस्माद्धान्यत्रपरः किंचनास ॥ तमआसीत्तमसाङ्गु
मप्रेप्रेकेतंसल्लिंसर्वमाइदम् ॥ अपोवाइदमयेसल्लिआसीत्सल्लिएकोद्रद्याऽद्वैतोभवनीत्या
दिश्रुतिभ्यः ॥ कर्माधिकारिणएवत्वदादयोजीवाः ॥ फलंनुमदायत्तमितिभावः ॥ माकर्मफलहे
तुर्भूतेश्वरोहमितिभावंकुरु ॥ एषउएवशुभाशुभैः कर्मफलैरेनंसंयोजयतिनस्वयंसंयुक्तोभवतियदे
नकर्मफलैः संयोजयतिनस्वयंसंयुक्तोभवतितस्मादन्यएवासौभगवान्वेदितव्यइतिपैगिश्रुतिः ॥ सं
गफलस्नेहम् ॥ बुद्धौजातायामपिविष्णुमेवशरणमन्विच्छ ॥ अज्ञानांज्ञानिनांचैवमुक्तानांशरणं
हरिः ॥ तंयेस्वैक्येनमन्यंतेसर्वभिन्वंगुणोच्छ्रयात् ॥ कृपणास्तेतमस्यंधेनिपतंतितनसंशयः ॥ नते
षामुत्थितिःक्वापिनित्यातिशयदुःखिनाम् ॥ गुणभेदविदांविष्णोर्भेदाभेदविदामपि ॥ देहकर्मा
दिषुतथाप्रादुर्भावादिकेपिवा ॥ स्त्रोद्विक्तानांतदीयानांनिदांकुर्वतियेपिच ॥ सर्वेषामपिचैतेषांग
तिरेषानसंशयइतिनारदीये ॥ यथावद्विष्णुंज्ञात्वातदर्थत्वेनकर्मकरणमित्येतत्कर्मकौशलमवयो
गः ॥ भगवज्ज्ञानमेवबुद्धिः ॥ निर्वेदंनितरांलाभम् ॥ बुद्धिमोहोयदानस्यादन्यथाज्ञानलक्षणः ॥
श्रोतव्यश्रुतसाफल्यंतदाप्राप्तोतिमानवः ॥ श्रुतिमार्गंप्रपञ्चातुतदर्थज्ञाननिश्चला ॥ समाधानेनतु
पुनरापरोक्ष्याच्चनिश्चला ॥ विष्णौप्राप्स्यतितद्योगंमुक्तोभूत्वातदश्रुतइतिच ॥ श्रुतौविशेषेणप्रति
पन्ना॥ काभाषा॥ कथंभाष्यते॥ कैर्गुणैः॥ समाधिस्यस्यविषयबुद्धिर्बलितस्या ॥ सर्वकामनिवृत्तिस्तु
ज्ञानतो न कथंचन॥ अनिषिद्धकामितैवातोद्यकाभित्वमितीर्यते ॥ अपरोक्षदृशोपि स्याद्यदानास्य
परोक्षदृक् ॥ क्वचिद्विरुद्धकामोपियथायुध्यद्गरोहरिम् ॥ अतो न भिभवो यावद्भुक्तावन्निगद्यते ॥

स्थितप्रस्तथाप्यस्यकादाचित्कयपियाहशिः॥नियमेनैवमोक्षायभवेद्योग्याभवेद्यदि॥अयोग्याभ
 क्तिजाताचेत्कमान्मुक्तैयमवेत्तथेतिच॥आत्मनिविष्णौतत्प्रसादादेवतुष्टः॥रसोरागः॥संमोहा
 न्मिथ्याज्ञानात्॥ज्ञातमप्यन्यथास्मर्यते॥वाक्यार्थानामन्यथास्मरणात्त्रिणीतंज्ञानमपिनश्य
 ति॥शांतिर्भगवन्निष्ठा॥शमोमन्निष्ठतेनिहिभागवते॥देवेभ्योऽप्येयदाब्रह्मपश्यन्त्यन्नदृश्य
 ते॥निशायामिवसुव्यक्तंयथान्यैर्ब्रह्मनेयते॥आश्चर्यवस्तुदृग्दृक्कमन्यन्नपश्यति॥ऐका
 द्यादासुखोद्रेकोद्देवाःसूर्यवदेवच॥प्रायशःसर्ववैतारस्तत्रापिद्युत्तरोत्तरमितिब्रह्मत्वकै॥भुंजा
 नोपिहियःकामान्मर्यादानंतरेत्कचित्॥समुद्रवद्धर्ममयीनासौकामीसउच्यते॥केतिकुत्सितवाची
 स्यात्कुत्सितमानमेवतु॥कामोमोक्षविरोधीस्यान्नसर्वेच्छाविरोधिनीतिच॥नचसर्वेच्छाभावेजी
 वनंभवति॥शांतिर्मोक्षोयतोह्यत्रविष्णुनिष्ठाभवद्धुवेतिच॥निषिद्धस्पृहाभावमात्रेणसर्वविषया
 न्विहाय॥अस्वरूपेस्वरूपत्वमतिरेकश्चहंकृतिः॥त्याज्यासर्वत्रममताज्ञात्वासर्वहरेर्वशइतिच॥
 ब्राह्मीब्रह्मविषया॥ज्ञानिनामप्यंतकालेन्यमनसांप्राग्बध्यकर्मभावाज्ज्ञान्मांतरम्॥प्राग्बध्यकर्मना
 शकालेनियमेनभगवत्सृष्टिर्भवति॥ततोमोक्षश्च॥यंयवापिस्मरन्भावमितिहिवक्ष्यति॥वा
 गंशरीरम्॥असावाज्जडदेहस्यविष्णुनिर्वाणउच्यते॥भिन्नदेहाभावतोवाससहस्रशिराअपीति
 च॥इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णयेद्वितीयोऽ
 ध्यायः॥२॥ ॥३॥

हरिःॐ ॥ ज्ञानयोगश्चोक्तौ ॥ तत्र कर्मयोगं विशेषतः प्रपंचयत्यनेनाध्यायेन ॥ दूरेण ह्यवरकर्मति
 प्रश्नवीजम् ॥ ज्ञानप्रचुरो योगो ज्ञानयोगः ॥ कर्मप्रचुरो न्यः ॥ सांख्याज्ञानप्रधानत्वाद्देवाश्च यतय
 स्तथा ॥ मुख्यं सांख्यास्तत्र देवा ज्ञानमेषां महद्यतः ॥ बहुकर्मकृतोप्येते ततोऽपि बहुदेवतात् ॥ मु
 ख्यं सांख्या इति ज्ञेयास्तदन्ये कर्मयोगिनः ॥ ज्ञानिनोऽप्यतिबाहुल्यात्कर्मणः कर्मयोगिनः ॥ नो भ
 यंत द्विनाकश्चित्पुमान्हि पुरुषार्थभाक् ॥ न हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ न च ज्ञानं विना
 कर्मपुरुषार्थं करं स वेदिति ब्रह्मवैवर्ते ॥ निष्ठापर्यवसिति मुक्तिः ॥ ज्ञानिनो मोक्षनियमस्तथापि शुभक
 र्मणा ॥ आनंदद्वन्द्विरेन ह्यासो ज्ञानं तु कर्मणेति परमश्रुतेः ॥ न कर्मणान्न प्रजयाधनेनेत्यादि विरोधो ना ॥
 अन्यथा कर्मणामनारंभादित्याद्युसयसमवाक्यशेषविरोधश्च ॥ समत्वं च न हि कश्चिदित्यादेः ॥ नान्यः
 पंथा इत्यपि ज्ञानमृतेन मोक्ष इत्येवाह ॥ कर्तृत्वं हि विधंप्रोक्तं विकारश्च स्वतंत्रता ॥ विकारः प्रकृतेरेव वि
 ष्णोरेव स्वतंत्रतेति त्रैपैगिश्रुतेः ॥ कार्यते ह्यवश इत्यत्रावशो विष्णुवशः ॥ अहंनिबद्धेत्यादि श्रुतेः ॥ कर्म
 णा बध्यते जंतुरित्यादिकमप्यवैष्णवकर्मविषयमित्याह ॥ यज्ञार्थादिति ॥ ज्ञो नाम भगवान्विष्णुस्तं
 यात्युद्देश एषयः ॥ स यज्ञ इति संप्रोक्तो विहिते कर्मणि स्थित इति बर्कश्रुतिः ॥ जननात्परमस्यादेः पञ्च
 न्यो भेदसंततिः ॥ स यज्ञात्कर्मणः सोऽपि समस्तं कर्म केशवात् ॥ स नित्योऽप्यक्षरत्निरूपाद्वाक्याद्विग
 म्यते ॥ वाक्यमुच्चार्यते भूतैस्तान्यन्यान् आत्तच्छमेव ततः ॥ तस्मात्सर्वगतो विष्णुर्नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितः ॥
 एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः ॥ स पापो विधिश्च हंतृत्वाचरे के मज्जति ध्रुवम् ॥ वाचिको मानसो
 यज्ञोऽन्यासिनां तु विशेषतः ॥ वनस्थस्याक्तनुर्गज्ञः कत्वादिर्गृहिणोऽखिलः ॥ शुश्रूषाधात्मको यज्ञो

विहितीब्रह्मचारिणः ॥ विद्याभयादिदानंचसर्वेषामपिसंमतम् ॥ गृहिणोवित्तदानंतुवनस्थस्यान्न
पूर्वकम् ॥ सर्वैःकार्यतपोघोरमितिसर्वैत्रिकभिणइतिनारदीये ॥ ब्रह्माक्षशब्दार्थयोर्व्यत्यासेन
स्मात्सर्वगतंब्रह्मोतिप्रत्यभिज्ञाविरोधश्चक्रकाप्रवेशश्च ॥ तुसिसंतोषशब्दयोःपर्यायत्वेपिपरमात्म
नातृसःपरमात्मनिवृत्तइतिविशेषः ॥ विष्णुप्रसादाद्रितांस्तृप्तोविष्णुप्रसादनः ॥ विष्णवेवानितृ
प्तश्चमुक्तोसौविध्यगोचरइत्याश्रये ॥ रतिगानंदउद्दिष्टस्तृप्तिसुतुक्तकृत्यता ॥ प्रीतिस्तुद्विविधःश्रे
हःकर्मजोनिजएवचेतिशब्दनिर्णये ॥ संतोषस्तृप्तिरापूर्तिःप्रीतिःपर्यायवाचकाइत्यभिधानम् ॥
यस्मादमुक्तस्यकार्यमस्त्येवतस्मादसक्तः ॥ असक्तआचरन्नेवयस्मात्परमामोति॥मुक्तस्यैवकार्यं
नास्तीत्येवकारार्थोपियस्त्वितितुशब्देनावगतः ॥ तस्मात्कर्मसमाचरेत्पुपसंहारविरोधश्चान्यथा ॥
ब्रह्मनिष्ठाब्रह्मरताब्रह्मज्ञानसुनर्पिताः ॥ पांडवानांचमुक्तानामंतरंकिंचिदेवहीतिमविष्यत्पर्ववच
नाच्चानार्जुनस्यामुल्याधिकारिता ॥ आत्सरतिरेवस्यादित्येवशाब्देनमुक्तानामेभ्योविशेषोदर्श
तः ॥ एषांकदाचिदुःखाभासस्यापिभावात् ॥ सहैवकर्मणासिद्धिमास्थिताजनकादयः ॥ ज्ञा
ननिष्ठाअपितःकार्यवर्णाश्रमोचितमितिच ॥ अज्ञानांज्ञानदंकर्मज्ञानिनांलोकसंग्रहात् ॥ अ
द्वैवतुष्टिदंमह्यंसांमुक्तानंदपूर्तिदा ॥ ममैवकेवलंनास्तिकेनाप्यर्थस्तथाप्यहम् ॥ कर्मकृद्भोक्त
रक्षायैतस्मात्कुर्वीतमत्परइतिरुणसंहितायाम् ॥ रक्षयावाथसृष्ट्यावासद्वत्यादेर्नतुक्चित् ॥
अर्थोविष्णोस्तथाप्येषस्वभावात्सर्वकर्मकृत् ॥ मत्तोन्तुत्तादिकंयद्वत्कुर्यात्सुखविशेषतः ॥ पर
मानंदरुदत्वात्कुर्याद्विष्णुस्तथैवत्वतिवर्कश्रुतिः ॥ नाहंकर्ताहिरिःकर्तातत्पूजाकर्मचाखिलम्॥

तथापिमरुतपूजातत्प्रसादेनान्यथा ॥ तद्भक्तिस्तत्फलंमह्यंतत्प्रसादःपुनःपुनः ॥ कर्मन्या
 मोद्हरावेवंविष्णोस्तृप्तिकरःसदा ॥ यस्मात्स्वतंत्रकर्तृत्वंविष्णोरेव नचान्यगम् ॥ तदधीनंस्वतंत्र
 त्वंस्वावरोपेक्षयैवतु ॥ जीवस्याविकृतिर्नामकर्तृत्वंजडसंश्रयम् ॥ पुमान्दोग्धाचगौर्दोग्ध्रीस्तनोदोग्धे
 तिवत्कमादितिब्रह्मतर्कवचनादीश्वरजीवप्रकृत्यादीनांकर्तृत्वमकर्तृत्वंचविभागेनज्ञातव्यंसर्वत्र ॥
 क्वचित्स्वभावःप्रकृतिःक्वचिच्चत्रिगुणात्मिका ॥ क्वचित्प्रकृदृकर्तृत्वाद्भगवान्प्रकृतिर्हिरिरितिशब्दनि
 र्णये ॥ स्वभावतस्त्रिधाजीवाउत्तमाधममध्यमाः ॥ उत्तमस्तत्रदेवाद्यामर्त्यमध्यास्तुमध्यमाः ॥
 अधमाअमुराद्याश्चनैषामस्त्यन्यथाभवः ॥ शरीरमात्रान्यथात्वेस्वजातिपुनरेष्यति ॥ उत्तमामु
 क्तियोग्यास्तुसुनियोग्यास्तुमध्यमाः ॥ अपरं धतमोयोग्याप्राप्तिःसाधनपूर्वितः ॥ पूर्यभावेनसर्वे
 षामनादिःसंसृतिःस्मृता ॥ नैवपूर्तिश्चसर्वेषांनित्यकालहरीच्छया ॥ अतोनुवर्ततेनित्यंसंसारोयम
 नादिमान् ॥ अतोयमानांजीवानांमिथ्याज्ञानादयोखिलाः ॥ स्वाभाविकागुणाज्ञेयामध्यमर्त्य
 षुमिश्रिताः ॥ तत्त्वज्ञानंविष्णुभक्तिरित्याद्यादेवतादिषु ॥ कार्यतेक्ष्वशःकर्मसर्वैस्तेःप्राकृतैर्गुणैः ॥
 स्वाभाविकगुणानेताहेतुं कृत्वैवविष्णुना ॥ कर्मसुक्रियमाणेषुकर्ताहमितिमूढधीः ॥ मन्यतेतत्त्व
 विद्विष्णोर्गुणाइच्छादयस्तये ॥ स्वाभाविकेषुजीवस्यकामाद्येषुसदैवतु ॥ प्रेरकत्वेनवर्ततेस्वातं
 त्र्यममनक्वचित् ॥ इतिमत्त्वानसक्तःस्यात्सीतोस्यमवतिप्रभुः ॥ स्वभावगुणसंमूढाज्ञानादिगुणव
 तारम् ॥ स्वातंत्र्येणैवकर्तारंचात्मानंप्रतिजानते ॥ तान्गुणान्कर्मतच्चैवविष्णवधीनंनतेविदुः ॥ ते
 व्ययोग्येषुतत्त्वज्ञस्तत्त्वातिप्रकाशयेत् ॥ वदेद्दिवादरूपेणनोपदेशात्मनाक्वचित् ॥ सभ्यरूपेणवा

ब्रूयात्पृच्छेऽव्यक्तिरुद्देववा ॥ बुद्ध्याप्यसौयतो नित्यं स्वसावानुगच्छितः ॥ स्वभावं यांति भूतानि नि
 ग्रहः किंकरिण्यतीत्यादिप्रकाशसंहितायाम् ॥ परमेश्वराद्देवभ्यश्चावाक्त्तनप्रेरकं पृच्छति ॥ अथ के
 नेति ॥ अखिलप्रेरको विष्णुर्ब्रह्माद्यास्तदवांतराः ॥ असुरा अशुभेष्वेव कामादेरभिमानिनः ॥ तत्र
 कामः कालनेमिः सर्वधूममलोल्ववत् ॥ शुभमध्याधमजनं क्रमादाद्यत्यनिष्ठति ॥ महाशनस्य तस्ये
 दं नालं तेनानलोल्ववत् ॥ भुञ्जानं द्वियाविद्यो ज्ञानाख्येणैव दह्यत इति ब्रह्मतर्कः ॥ ज्ञानावरणरू
 पेण दमावृणोतीत्यावृतं ज्ञानमिति पुनराह ॥ न केवलं दुष्पूरोनालमिति मन्यते चेत्यनलः ॥ अग्रे
 प्यनलः कामो यच्चालमिति मन्यत इति च ॥ सर्वभ्यः प्रवरादेवा इन्द्राद्या इन्द्रियात्मकाः ॥ तेभ्यो भ
 नो भिमानी तु रुद्रस्तस्मात्सरस्वती ॥ बुद्ध्यात्मिका ततो ब्रह्मा महानात्मा परः स्मृतः ॥ अव्यक्तरूपा
 लक्ष्मीश्च वरातो हरिः स्वयम् ॥ न तत्समो धि को वेति ह्यानुपूर्वी प्रकीर्तिता ॥ यथाक्रमप्रबोधेन ना
 श्याः कामादिशत्रवः ॥ प्राप्य ते च परं स्थानं विष्णो रतुलमं जसेति च ॥ न चेंद्रियेभ्यः परा ह्यर्थारुद्रो
 हुं कृतिरूपक इत्यादिविरोधः ॥ सर्वा भिमानी नो देवाः सर्वं पिह्युत्तरोत्तरम् ॥ आधिक्यं वक्तुं भवैषां
 पृथक्स्थानमुदीर्यते ॥ आधिक्यक्रम एवात्र शास्त्रतात्पर्यमिष्यते ॥ स्थानेषु त्ववरेषां च परे स
 तिनचेतरे ॥ तथापि पितुरर्थीयः पुत्रस्याप्युपचर्यते ॥ अव्यक्तादिपदार्थानां सर्वतदभिमानिन इति च ॥
 यत्र ह कचपुत्रस्य तपितु र्यत्र वापितुस्तद्वापुत्रस्येतदुक्तं भवतीत्यादि श्रुतेश्च ॥ बहुवाचिनां शब्दा
 नां लिंगप्रकरणादिभिः ॥ प्रवृत्तिहेतोश्चाधिक्यान्निर्णयोर्थेषु गम्यत इति शब्दनिर्णये ॥ लिंगादि
 सामर्थ्यत्रस्यात्ययो गाधिक्यमेव तु ॥ निर्णयिकं भवेत्तत्र तेन स्यात्सु बहुश्रुत इति ब्रह्मतर्कः ॥ ५॥ इ
 ति श्रीमदानंदतीर्थसगवत्पादाचार्यविरचिते गीतातात्पर्यनिर्णये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

हरिःॐ ॥ उक्तयोज्ञानकर्मणोरुभयोर्विशेषविस्तारस्मात्कोयमध्यायः ॥ ब्रह्मरुद्धेन्द्रसूर्याणांयद्दत्तं
विष्णुनापुरा ॥ पंचरात्रात्मकंज्ञानंव्यासोदात्पांडवेषुतत् ॥ तेषामेवावतरेषुसेनामध्येर्जुनायच ॥
प्रादाद्गीतेतिनिर्दिष्टंक्षेपेणायुयुत्सवे ॥ यथाकुर्वतिकर्माणियथाजानंतिदेवताः ॥ सर्वकार्तयुगा
श्चैवचृपाश्चमनुपूर्वकाः ॥ ज्ञातव्यंचैवकर्तव्यंयथासर्वैर्मुमुक्षुभिः ॥ त्रेतादित्रिषुजातैश्चगीतायांत
दुदाहृतम् ॥ पांडवाद्याक्षेमकांताःकरिण्यंतिचजानते ॥ तथैवनेगीतायानास्तिशास्त्रंममंक्वचि
त् ॥ वेदार्थपूर्वकज्ञेयंपंचरात्रयतोखिलम् ॥ तत्क्षेपश्चगीतेयंतस्माच्चास्याःसुमंक्वचिदितिब्रह्म
वैवर्ते ॥ जानतोपिविशेषार्थज्ञानायस्थापनायवा ॥ पृच्छंतिसाधवोयस्मात्तेनपृच्छसिपार्थिवेत्या
ग्नेयवचनाच्चार्जुनोभगवंतंनजानानि ॥ आत्ममाययाआत्मेच्छया ॥ प्रकृतिंस्वामधिष्ठायस्वभा
वम् ॥ देवस्यैषस्वभावोयमित्यादिश्रुतेश्च ॥ अतएवस्वशब्देनविशेषणंप्रकृतिंस्वामवष्टभ्येत्या
दिषु ॥ मयाध्यक्षेणप्रकृतिरित्यादिषुतुनस्वशब्दः॥प्रकृतिंविद्धिमेपरामित्यादिषुसंबंधित्वेनप्रतीते
रन्या ॥ अत्रतुस्वशब्दःस्वरूपवाची ॥ स्वभावइत्यत्रापिस्वाव्योभावःस्वभावः ॥ भावशब्दस्तु
संबंध्याशंकानिवृत्तये ॥ स्वस्वभावइतितुस्वस्वरूपमितिवदुपचारत्वाशंकांनिवर्तयति ॥ ख
पृत्वादिस्वभावत्वात्स्वेच्छयाविष्णुरव्ययः ॥ सृष्ट्यादिकंकरोत्यद्वास्वयंचबहुधाभवेदितिनारा
यणश्रुतिः॥येषांगुणानांज्ञानेनमुक्तिरुक्तापूथक्यथा॥वेदेषुचेतिहामेषुसातुतेषांसमुच्चयात्॥एवमे
वशमादीनानान्यथानुकर्यंचनेतिब्रह्मवैवर्तवचनाज्जन्मकर्मचेत्यादिषुनतावन्मात्रेणमोक्षः॥मयंप्र
धानमुद्दिष्टंप्राधान्यंयैर्हरिर्मनम् ॥ भगवन्मयास्तेविज्ञेयास्तेमुच्यंतेनचापरइतिच ॥ मयिभावोम

ब्राह्मणः ॥ तथैवमजामि ॥ तदनुसारिफलदानरूपेण ॥ अन्यदेवतायाजिनामपिमतसमर्पणेनैव
 वमार्गानुवर्तनेनैवसम्यक्फलंभवति ॥ अन्यदेवतपूजापियस्मिन्नन्तेसमर्पिता ॥ स्वर्गादिफलहे
 तुःस्याचान्यथातंभजेद्धरिमित्याग्नेये ॥ सत्त्वसत्त्वाधिकरजोभिरस्तमसतथा ॥ वर्णाविभक्ता
 श्रुत्वारःसात्त्विकाएववैष्णवाइतिच॥कर्मविभागंशमोदमइत्यादिनावक्ष्यति ॥वैष्णवाःसात्त्विकालु
 वतामसाएवचापरे॥दौर्लभ्यमुलसत्त्वेनेपांवर्णादिभिन्नतेतिच॥स्वाभाविब्राह्मणादिःशमाद्यैरे
 वभिद्यते॥घोनिभेदकृतोभेदोज्ञेयऔपाधिकस्त्वयम्॥विष्णुभक्तिश्चानुगतासर्ववर्णेषुविश्वपतिम् ॥
 आरभ्यहीयतेथापिभेदःस्वाभाविकस्ततइतिनारदीये॥कर्तापिभगवान्विष्णुरकर्तेतिचकथ्यते॥त
 स्यकर्तायतोनान्यःस्वतंत्रत्वात्परात्मनइतिच॥अपिशब्दोगुणसमुच्चयार्थः॥कर्तामेनास्तीत्यपिपि
 ङ्क्षीति ॥ जीवाभेदनिवृत्त्यर्थमाभिमतिविशेषणम् ॥ कर्मापिनोमत्तइतिबोद्धव्यमित्यादि ॥ कर्मणि
 जीवेअस्वातंत्र्यादकर्म ॥ कर्मविधिफलयोरभावात् ॥ अकर्मणिविष्णौ ॥ स्वातंत्र्यात्सर्वकर्तृ
 त्वम् ॥ करोस्मिन्मीयतइतिकर्मजीवउदाहृतः ॥ विधिशब्देनाभितत्वादकर्मभगवान्हरिरितिना
 रदीये ॥ करइतिसकारांतोऽट्टहवाची॥ क्रियावाचीवा ॥ तदधीनत्वात्॥ प्रसिद्धश्चजीवेकर्मशब्दः
 पंचरात्रे ॥ कृत्स्नफलत्वात्कृत्स्नकर्मकृत् ॥ अनिराश्रयोभगवदाश्रयत्वात् ॥ मुक्तस्यस्वातंत्र्याभि
 मानात् ॥ कथमभिमानत्यागः ॥ ब्रह्मार्पणमित्यादि ॥ ब्रह्मण्यर्पणंब्रह्मार्पणम् ॥ ब्रह्मणोहविः ॥
 ब्रह्मणोमौ ॥ ब्रह्मणःकर्म समाधिनासह ॥ समाधिरपितदधीनइत्यर्थः ॥ एकःस्वतंत्रोभगवांस्त्व
 दीयंत्वन्यतुच्यतइतिभारते ॥ देवंविष्णुमेवयज्ञइत्युपासते ॥ स्वभोग्यत्वात्स्वयमेवयज्ञः ॥ ब्र

ह्याख्यभौक्रियायज्ञतैवयज्ञाख्येनविष्णुनासमर्पयति ॥ तत्पूजात्वेनश्रोत्रादिसंयमंकुर्वति ॥
 तत्पूजात्वेनविषयान्भुंजते ॥ तत्पूजात्वेनैन्द्रियादिसंयमंकुर्वति ॥ यज्ञेनैतिसर्वत्राप्यन्वीयते ॥
 तैवैवत्पूजयेद्वाविहितैर्वान्यसाधनैः ॥ स एवविष्णोर्यज्ञाः स्यान्मानसोवासावाह्यकइतिब्रह्मवैवर्ते ॥
 श्रोत्रादीनित्यादिष्विज्यानुक्तेरिज्योन्यइतिशंकांनिवारयति ॥ वितताब्रह्मणोमुखइति ॥ सर्वय
 ज्ञैः परब्रह्मयज्यंविष्णवाख्यमव्ययमिति च ॥ सर्वकर्माखिलमासमंतादल्पंज्ञानेपरिसमाप्यतेज्ञा
 नेजातेपूर्यते ॥ समासविद्यान्धनुषिश्रेष्ठान्यान्समन्यसइतिवत्समासिशब्दोत्रपूर्तिवाची ॥ ज्ञा
 नासिनाऽत्मनश्छिन्नैवसंशययोगमतिष्ठोतिष्ठेतिपुनर्योगकथनात् ॥ ज्ञानेनेहंसविज्ञानमितिबुद्ध्य
 माणत्वात्स्वयमेवोपदेश्यति ॥ आत्मनिर्व्यासेमयि ॥ अथोतस्माद्यासत्वादेव ॥ आत्मवतंपरमा
 त्मसक्तम् ॥ ७ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णये
 चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥
 हरिः ॐ ॥ योगसंन्यासयोर्लक्षणं स्पष्टयत्यनेनाध्यायेन ॥ योगसंन्यस्तकर्माणमित्यादौन्यासशब्दः
 सर्वकर्मत्यागविषयइत्याशंक्ययोगसंन्यासयोर्भिन्नपुंस्त्रित्वाभिप्रायेणपृच्छति ॥ संन्यासमिति ॥
 एकपुंयोग्योवेतौतयोर्मध्येयोगएवविशिष्टइतिपरिहाराभिप्रायः ॥ उभौसमुच्चितौ ॥ संन्यासस्तुमहा
 बाहोदुःखमासुमयोगतइतिबुद्ध्यमाणत्वात् ॥ द्वेषादिवर्जनमेवसंन्यासशब्दार्थोनयत्याश्रमोत्राभिप्रे
 तइत्याह ॥ ज्ञेयइति ॥ न चकाम्यानांकर्मणांन्यासमित्यनेनविरोधः ॥ तेनापिसहितस्यन्यासत्वात् ॥ न
 चत्यागस्यपृथग्वचनाद्विरोधः ॥ कुरुपांडववन्न्यासावांतरमेदत्वात्यागस्य ॥ बाळास्तुन्यासशब्देनय

त्याश्रममेवस्वीकृत्यतत्स्थानामेवसांख्यशब्दोदितज्ञानाधिकारोगृहस्थानामेवयोगशब्दोदितकर्मा
 धिकारइतिमन्यंते ॥ तन्त्रपंडितामन्यंते ॥ कुतः यस्माज्ज्ञानमार्गकर्ममार्गचसम्यगास्थितउभयोर
 पिफलंप्राप्तोतितस्माज्ज्ञानिमांकर्माप्यनुष्ठेयम् ॥ कर्मिणामपिगृहस्थानांज्ञानव्योभगवान् ॥ न
 हिज्ञानंविनाकर्मणःसम्यगनुष्ठानंभवति ॥ निष्कामंज्ञानपूर्वचनिवृत्तमिहवोच्यते ॥ निवृत्तंसेव
 मानस्तुब्रह्माभ्येतिसनातनम् ॥ बुद्ध्याऽविहिंसन्पुण्यैर्वाप्रणवेनसमर्चयेत् ॥ वामुदेवात्मकंब्रह्ममूलं
 त्रेणवायतिः ॥ मुक्तिरस्तीतिनियमोब्रह्मदृश्यस्यविद्यते ॥ तस्याप्यानंदवृद्धिःस्यौद्विग्लवक
 र्मकुर्वतः ॥ कर्मब्रह्मदृशाहीनंमुख्यभितिकीर्तितम् ॥ तस्मात्कर्मोतितप्राहुर्यत्कृतंब्रह्मदर्शना ॥
 एतस्मादयसिनांलोकंसंयांतिगृहिणोपिहि ॥ ज्ञानमार्गःकर्ममार्गइतिमेदस्ततो नहि ॥ तस्मादा
 श्रममेदोयंकर्मसंकोचसंभवइतिन्यासस्मृतेः ॥ मोक्षोपायोयोगइतितद्रूपोन्यासएवतु ॥ विष्णव
 र्षिततथाभद्रोनान्योन्यासःकथंचनेत्याग्रेयो ॥ विष्णवर्षितत्वादियोगरूपत्वंविनाकेवलकर्मत्यागोनर
 कफलएव ॥ यंसंन्यासमितिप्राहुर्योगंतंविद्विपांडवेतिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ योगविशेषत्वाच्च्यासस्यपृथ
 गुक्तिः ॥ सर्वभूतात्मभूतात्मेतिमुख्ययोगः ॥ आदानात्सर्वभूतानांविष्णुरात्माप्रकीर्तितः ॥ सर्वभूता
 त्मभूतात्मानत्रभूतमनाःपुमानितिच ॥ यथान्यासस्ययोगरूपत्वंतथाह नैवकिंचिदित्यादिना ॥ वि
 ण्णुनार्थेऽप्यीरितानिमनआदीनिसर्वशः ॥ वर्ततेन्योनस्वतंत्रइतिजानन्हृतत्त्वविदितिच ॥ तत्पूजात्म
 कानितत्कृतानिममशुभार्थमितिब्रह्मण्याधानम् ॥ स्वातंत्र्याभावापेक्षैवजीवस्याकर्तृत्वम् ॥ स्ववं
 दनंयथापित्राकारितंशिशुकर्तृकम् ॥ एवंपूजाविष्णवधीनामवेज्जीवकृतेत्यपीतिप्रवृत्ते ॥ अतोमन

सैवकर्मन्यासोस्वातंत्र्यापेक्षया ॥ यथापितृदत्तंपालकत्वं राजपुत्राणां एवं परमात्मदत्तं क्रियास्वातंत्र्यलक्षणं कर्तृत्वम् ॥ क्रियानिष्पन्नधर्मादिरूपकर्मणि स्वातंत्र्यं च जीवानामप्यस्तीत्याशंकां परिहृति ॥ न कर्तृत्वमित्यादिना ॥ क्रियायामदृष्टोत्पादने फले च स्वातंत्र्यं लोकास्य न ह्यजती श्वर इत्यर्थः ॥ अन्यथा लोकास्येति विशेषणं व्यर्थम् ॥ जनपदे निवसतां तद्वित्तभोजिनामप्याधिपत्यादानाञ्च दत्ताजनपदाराज्ञास्वपुत्राणामितिवत्कर्मफलादिसंयोगिनामपि तत्स्वातंत्र्यादानाञ्च मृजतीति युज्यते ॥ स्वयमेव भवति भावयति चेति स्वभावो भगवान् ॥ स्वभावत्वात् स्वयमेव कर्तृत्वादिषु प्रवर्तते ॥ स्वातंत्र्याद्भगवान्विष्णुः स्वभावइति कीर्तितः ॥ तत्स्वातंत्र्यं कदाप्येषानन्यस्य मृजति कचिच्छत् ॥ स्वातंत्र्यादेव पापादिसंबन्धः कुर्वतोऽपि न ॥ अज्ञानाद्यत्तबुद्धित्वादीदृशं तं न जानत इति महावाराहे ॥ अहं सर्वस्य प्रभवः ॥ तपाम्यहमहं वर्षं निगूहामि ॥ परास्म्यशक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च ॥ न कृते त्वत्क्रियते किंच नारे ॥ देवस्यैष स्वभावोऽयम् ॥ लोकवत्तुलीलैकैवल्यमित्यादिना स्यात्स्वाभाविकं कर्तृत्वमकर्तृत्वं च ॥ विपरीतप्रमाणाभावाच्च ॥ अनिर्वाच्यनिरासादेव च निस्तोयं पक्षः ॥ न च सर्वविशेषराहित्यवादिनां शून्यत्वात् कश्चिद्विशेषः ॥ न हि सर्वविशेषराहितमिच्छते तदस्तीति सिध्यति ॥ वाच्यत्वलक्ष्यत्वास्ति त्वादीनामपि विशेषत्वात् ॥ अन्यथा स्ति ब्रह्मेत्यादीनां शब्दानामपि पर्यायत्वादयोषाः ॥ व्यावर्त्यविशेषश्च न्यावृत्तविशेषनिर्बन्धन एव ॥ अन्यथा वैयर्थ्यमेव स्यात् ॥ न च सर्वशब्दावाच्यस्य लक्ष्यत्वम् ॥ न च सर्वप्रमाणगोचरमस्तीत्यत्र किंचिन्मानम् ॥ नास्ति त्वंतुंसममरसादिवददर्शनमिति सिध्यति ॥ स्वप्रकाशत्वं च नऽमानं सिध्यति ॥ स्वयंप्रकाशत्वं च ततो

तिरिक्तं चेद्विशेषाङ्गीकारः ॥ न चेत्तदेव प्रमाणगोचरम् ॥ तत्प्रमाणभावे परप्रकाशत्वमात्रनिरासे
 स्वप्रकाशत्वमात्रनिरासे स्वप्रकाशत्वे प्रमाणाभावादप्रकाशत्वमेव स्यात् ॥ अर्थतः सिद्धिरित्यर्थाप-
 त्तितः सिद्धिस्तत्प्रमाणतः सिद्धिर्वा ॥ उभयथापि प्रमेयत्वमेव स्यात् ॥ स्वप्रकाशशब्देन स्वमित-
 त्वानङ्गीकारात्परमितत्त्वानङ्गीकाराच्चासिद्धिरेव ॥ प्रकाशशब्दपुक्तेऽपि स्वमन्यं वा किञ्चित्प्रकाशं विना
 न दृष्टएव भोजनादिवत् ॥ कर्तृकर्मविरोधश्चानुभवविरुद्धः ॥ ज्ञानं च ज्ञेयं ज्ञातारं च विनान दृष्टम् ॥
 अतः शून्यवादाच्च द्विशेषः ॥ अतो न तदोषदृष्टत्वादुपरम्यते ॥ हरिः स्वभावतः कर्ता सर्वमन्य-
 तदीरितम् ॥ अतः साकर्तृता तस्य न कदाचिद्विनश्यतीति पैगिश्रुतिः ॥ विपमेव विजिबेपुसमो
 विष्णुः सदैव तु ॥ यत्तूणादिगतस्यापि गुणाः पूर्णा हरिः सदेति च ॥ इदानीमपि परमात्मनि स्मृतमा-
 त्रे मुखं विंदतीति यत्तदा स एव सम्प्रगुक्तः ॥ किमु ब्रह्मणि भूतः ॥ अन्यथा पुनर्ब्रह्म गच्छतीति वि-
 रोधाच्च ॥ अतस्सुखादिकं च ब्रह्म दर्शनात् ॥ अमुक्तो मुक्तसादृश्यान्मुक्तएव हितस्त्वदृक् ॥ किमु
 मुक्तिगतस्तस्माज्ज्ञानमेवाधिकं न रद्वितिनारदीये ॥ ७३ ॥ इति श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यवि-
 रचिते श्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णये पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

हरिः ॐ ॥ ध्यानमत्रोच्यते ॥ सब्रह्मनिष्ठस्तु यतिर्महात्मा शारीरमग्निं च मुखे जुहोतीत्यदेन्यतेरप्य-
 नग्नित्वम् ॥ आत्मसमारोपणाच्च ॥ योगविशेषएव संन्यास इत्यर्थः ॥ संपूर्णोपायो योगारूढः ॥ नानाज-
 नस्य शुश्रूषाकर्मव्याकरवन्मतेः ॥ योगार्थिना तु साकार्या योगस्येन हरो स्थितिः ॥ तेनापि स्वोत्तमा-
 नां तु कार्यान्धैरखिलेष्वपि ॥ शक्तिः करणीयेति विशेषो सिद्धयोः ॥ प्राप्तो नायस्नुसिद्धः स्यात्प्रे

पुःसाधकउच्यते॥ तस्यमाण्युपकारेणसंतुष्टोभवतीश्वरः॥ सिद्धोपायेनविष्णोस्तु ध्यानव्याख्या
 नादिकम् ॥ कार्यनान्यत्तस्यतेनतुष्टोभवतिकेशवइतिप्रवृत्तवचनाप्रविरोधः ॥ शमोमन्त्रिष्टुतामु
 द्वेर्दमद्विग्रहइतिभागवते ॥ कथंनानुषज्जतेसर्वसंकल्पसंन्यासी ॥ मयिसर्वाणिकर्माणोन्मु
 क्तत्वात् ॥ मदधीनमिदंज्ञात्वामसंन्यासीतिचोच्यतइतिच ॥ उद्धेतैवसंसाराज्जीवात्मानंपरात्म
 ना ॥ विष्णुर्बुधुःसर्तानित्यंपरात्माह्यसतामरिः ॥ तत्प्रसादजयाभक्त्याजितोयस्यवशेतिव ॥ वर्त
 तेतस्यमित्रंसतदन्यस्यचशत्रुवदितिच ॥ परमात्मासमाहितइतिवाक्यशेषात् ॥ सर्वत्रविष्णोरु
 त्कर्षज्ञानंज्ञानमितीयते ॥ तद्विशेषपरिज्ञानंविज्ञानमितिगीयतइतिच ॥ यस्ययत्रयथावृत्तिर्विहि
 तावर्तनंतथा ॥ ज्ञानंवापिसमत्वंतद्विषमत्वमतोन्यथेतिमहाविष्णुपुराणे ॥ अनिमित्तस्नेहवांस्तु
 सुहृज्ज्ञात्वोपकारकृत् ॥ मित्रंवधादिकृदरिद्वैष्यस्त्वप्रियमात्रकृत् ॥ उदासीनःस्नेहवतोप्यस्नेही
 तकृतानुकृत् ॥ मध्यस्थइतिविज्ञेयःसुहृदेषुविशिष्यतइतिनारदीये ॥ आत्मानंविष्णुम् ॥ आ
 त्मनातत्प्रसादेन ॥ ब्रह्मणिभूतम् ॥ सर्वभूतेषुस्थितंपरमात्मानम् ॥ सर्वत्रविष्णुरेकइतिस्थितः ॥
 अतोविष्णवनुर्वैर्निपुस्त्वत्स्नेहःकर्तव्यः ॥ अयतिरप्रयत्नः ॥ प्रयत्नाद्यतमानस्त्वितिवाक्यशेषा
 त् ॥ योगशब्दस्योपायार्थत्वेप्यत्रोपायविशेषवद्व्यानयोगादिर्विवक्षितइतिनविरोधः ॥ मो
 क्षोपायस्यजिज्ञासुरपिकेवलपाठकात् ॥ विशिष्टःकिमुतद्विद्वान्किंपुनर्यस्तदास्थितइतिपरमयोगे ॥
 तपसश्चैवयज्ञादेर्ध्यानमेवविशिष्यते ॥ अज्ञानिध्यानतोज्ञानंध्यानंसंज्ञानमप्यतः ॥ तत्रापिम
 व्यभक्तस्यनान्यध्यानंप्रयोजकम् ॥ अन्यसामान्यविद्योमेयश्चान्येनेतिपश्यति ॥ अवरत्वहृ

गुदासीनोविद्वेषीचेत्यभक्तयः ॥ मङ्गलतोपिद्विकार्यार्थोऽध्यायेदन्यदेवताम् ॥ परिवारस्मृतं
 स्माक्केवलंमदुपासकः ॥ वरोन्यान्मदधीनांश्चसर्वान्जानन्विशुद्धधीरितिदत्तात्रेयवचनम् ॥ ७॥
 इतिश्रीमद्दानंदनीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णयेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
 हरिःॐ ॥ भगवन्महिमाविशेषतउच्यते ॥ अनंतानांतुजीवानांयतंतैकेविदेवतु ॥ मुक्त्यै
 तेषुचमुच्यंतैकेचिन्मुक्तेषुचस्फुटम् ॥ केचनैवहरिसम्यग्ब्रह्मरुद्रादयोविदुः ॥ अन्येषांयाव
 तामुक्तिस्तावज्ज्ञानंहरोपरमितिपादो ॥ मुक्तानामपिसिद्धानानारायणपरायणः ॥ सुदुर्लभः
 प्रशांतात्माकोटिष्वपिमहामतइतिभागवते ॥ सर्वमुक्ताहरोभक्तास्तेषुब्रह्मैवमुख्यतः ॥ विष्णोः
 परमभक्तस्तुतस्माज्जीवघनोमतइतिसत्तत्त्वे ॥ अचेतनाचेतनेतिद्विविधाप्रकृतिर्भता ॥ त्रिगुणा
 चेतनातत्रचेतनाश्रीर्हरिप्रिया ॥ तेऽमेविष्णुवशेजगतःकारणेमते ॥ पिताविष्णुःसजगत्नोमाना
 श्रीर्यीत्वचेतना ॥ उपादानंतुजगतःसैवविष्णुबलैरितेतिच ॥ मत्तोऽन्यत्परतरंनस्तिपरतस्त्वहरेः ॥
 र्थः ॥ अन्यथान्यदितिर्व्यर्थम् ॥ अवराटुःखसंबंधाज्जीवाएवप्रकीर्तिताः ॥ नित्यनिर्दुःखरूपत्वा
 त्पराश्रिकैलैवतु ॥ दुःखासंपीडितत्वात्तुमध्यमोवायुरुच्यते ॥ अनन्याधीनरूपत्वादसमाधिक
 सौख्यतः ॥ तत्तंत्रत्वाच्चसर्वस्यविष्णुःपरतरोमतः ॥ अभावादंतरान्यस्यत्विहैकार्थौतरसमौ ॥
 यस्याःसंबंधयोग्यत्वाज्जीवाअप्यवरामताः ॥ तस्याजडायाःप्रकृतेरवरत्वेकसंशयः ॥ अथावत
 राधेतुबिमुखान्धेतनाहरेः ॥ नित्यदुःखैकयोग्यत्वान्नक्षेतत्स्यादचेतने ॥ अतःपरतरंविष्णुर्गोवत्ति
 सविमुच्यते ॥ मुक्तस्तुस्यात्पराभासःसुनित्यसुखभोजनात् ॥ तत्रापितारतम्यंस्यात्तेषुब्रह्मा

धिकोमतः ॥ विष्णोराधिक्यसंवित्तिः सर्वस्माज्ज्ञानमुच्यते ॥ एवंविचिच्यतज्ज्ञानं विज्ञानमिति कीर्तितम् ॥ एतच्चतारतम्येनवर्ततेकशवादेषु ॥ मुख्यविज्ञान्यतोविष्णुः किंचिद्विज्ञानिनोपरे ॥ सोऽप्युस्थित्वासरयतिरसनामाततः स्मृतः ॥ सूर्यचंद्रादिषु स्थित्वाप्रमानामाप्रभासनात् ॥ वेदस्थः प्रणवाख्योसावात्मानंयत्प्रणौत्यतः ॥ खेस्थितः शब्दनामासौयच्छब्दयतिकेशवः ॥ पुण्यापुण्यं धयतिस्वयंपुण्योधरास्थितः ॥ तेजयत्यग्निसंस्थः सन्मृतस्थोजीवनप्रदः ॥ तपस्विस्थस्तपयति व्यंजनाद्वीजसंज्ञितः ॥ बोधनाद्बुद्धिनामासौबुद्धिमत्सुव्यवस्थितः ॥ नित्यपूर्णबलत्वात्तुबलं कामविवर्जितम् ॥ अरागजबलश्चैवस्थानेभ्योन्येष्वयोजनात् ॥ एतादृशबलात्मासौबलिनां बलदः स्वयं ॥ वेतिपूर्णत्ववाचीस्यात्तद्रतेर्बलमुच्यते ॥ प्रायोहिकामिताअर्थधर्महन्युर्हरिः पुनः ॥ नधर्महानिहत्किंनुकामितो धर्मवृद्धिः ॥ धर्माविरुद्धकामोतोविष्णुर्भूतेषुसंस्थितः ॥ एवंसर्वतश्चान्यः स्वतंत्रश्चैवसर्वगः ॥ व्यवस्थयैवसर्वेषांसर्वदासर्वदः प्रभुः ॥ यैचेवसात्विकाभावाराजसा स्तामसाश्चये ॥ ततएव न चान्यस्मात्तदायत्तमिदंनसः ॥ अन्यायतोचेतनयातन्मेयत्वात्तुमा यथा ॥ लक्ष्म्यावशगद्यालोकोविष्णुनैवविमोहितः ॥ धेतुविष्णुंप्रपद्यंतेतेमायांतांतरंतिहि ॥ लक्ष्मीः साजडमायायादेवतातेउभेअपि ॥ विष्णोर्वशेतोनन्यभक्त्यातंशरणंवजेत् ॥ यादृशीतत्रभक्तिः स्यात्तादृश्यन्यत्रनैवचेत् ॥ अनन्यभक्तिः साज्ञेयाविष्णवेवतुसाभवेत् ॥ अन्येषुवैष्णवत्वेनलक्ष्मीब्रह्महरादिषु ॥ कुर्याद्भक्तिनान्यथातद्वशाएवतेयतः ॥ एवंजानंस्तमामोतिनान्यथातुकथंचन ॥ पूर्णवस्तुयतोऽहोकोवासुदेवोनचापरः ॥ एवंविदुर्लभोऽलोकेय

त्सर्वमिश्रयाजिनः ॥ विष्णुतत्परमं ज्ञात्वा रामा ब्रह्महरादिकान् ॥ यजत्रापितमोघोरं निव्यदुः
 खं प्रयाति हि ॥ अज्ञानान्तुकुले जातो यावद्विष्णोः समर्चनम् ॥ विष्णुतत्त्वं जानीयात्तावत्सेवा
 पृथक्कृता ॥ विद्याद्यैहिकभोगाय यदिवुद्धापुनर्नतु ॥ परिवारतामते कुर्यादन्यदेवार्चनं क्वचित् ॥
 अजानताकृतं त्यक्तं न दोषाय भविष्यति ॥ जन्मादिप्रदमेव स्यादत्यागे पुनरेव तु ॥ क्षिप्रंच ज्ञापय
 त्वेव भगवान्स्वयमेव तु ॥ यदि जन्मांतरं स्त्रीयोनिमितीकृत्य कंचनेत्यादि च ॥ मत्तएवैतान्वि
 ङ्गीत्युपसंहाराच्च ॥ तत्तत्कारणत्वात्तत्राभेत्यवसीयते ॥ मयि सर्वमिदं प्रोतमिति भेदे नैवोपक्र
 माच्च ॥ आप्रोति विष्णुमित्येवात्मशब्दो ज्ञानिनि ॥ यच्चाप्नोति यदादत्तइत्यादेः ॥ आस्थितः स हि
 मां प्रपद्यते इत्यादिवाक्यशेषाच्च ॥ बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवान्भवति ॥ ततो मां प्रपद्यते ॥ वासुदे
 वः सर्वमिति पूर्णमिति जानन् प्रपद्यते न्यदेवता इति वाक्यशेषे भेददर्शनाच्च ॥ देवान्देवयजोयांति मद्भ
 क्तार्यांति मामपीति च ॥ ज्ञात्वा परत्वं विष्णोस्तु पृथग्देवान्यजन्तरः ॥ याति देवांस्तदज्ञात्वा तमएव प्र
 पद्यते ॥ तथापि यावदन्यैस्तु साम्यं हीनत्वं मेकताम् ॥ न निश्चिन्वंति जायंते संसारे ते पुनः पुनरिति
 च ॥ अव्यक्तः परमात्मा सौव्यक्तो जीव उदाहृतः ॥ मन्यते यस्य तयोरैक्यं स तु यात्यधंतम इति च ॥
 यथात्मानं हरिर्वर्त्तितथान्येनैव तं विदुः ॥ जानंति किंचित्क्रमशोरमाद्यास्वत्प्रसादत इति च ॥ इ
 दमोहो मिथ्याज्ञानम् ॥ तमस्तु शार्वरं विद्यान्मोहश्चैव विपर्यय इति च भारते ॥ जीवेश्वरादिकं द्वंद्वं हि
 षयो मोहो द्वंद्वमोहः ॥ संमोहस्तदाग्रहः ॥ तदाग्रहो महामोहः ॥ कोऽथ स्तामिन्न उच्यत इत्युक्त
 त्वात् ॥ सर्गेऽसर्गकाल एव ॥ जीवधर्मानि श्वरे तु योजीवैवैश्वरानपि ॥ विद्याज्जीवेश्वरैक्यं वा द्वंद्वं

मोहीस उच्यत इत्याग्रेये ॥ तद्ब्रह्मेत्युक्तेन्यत्वंशं कां निवारयति ॥ साधिभूताधिदेवमिति ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णये सप्तमोऽध्यायः ॥७॥ हरिः ॐ ॥ उक्तव्याख्यानपूर्वकं ब्रह्मप्राप्तिरुच्यते ॥ तदिति विशेषणद्वन्द्वेऽप्युक्तमन्यदेव ॥ प्रकृत्या दीनां मध्येय किंचित् ॥ उपरि साधियज्ञं चेति च शब्दादधिभूतादिसहितत्वेन विष्णुज्ञानमन्यदेवे तिसंशयः ॥ किंतु ब्रह्मेति प्रश्नकारणम् ॥ परमाक्षरो विष्णुरेव मुख्यत इति प्रसिद्धत्वात् ॥ तथैव परिहरति ॥ अज्ञानांतदपि ज्ञापयितुं तथैव परिहारः ॥ पुनरहमिति नोक्तमित्याशंकाऽव्यक्तं व्यक्तिमापन्नमिति विष्णोर्वैव प्रयुक्तत्वेनाव्यक्तशब्देनाव्यक्तोक्षर इत्युक्त इति परिह्रियते ॥ ये चाप्यक्षरमव्यक्तमित्यत्र तु पृथक् प्रश्नादुपासकयोः फलतारतम्यकथनात्कूटस्थोक्षर उच्यत इत्युक्ताक्षरादपि चोत्तम इति विष्णोर्मुक्तमत्वकथनाच्चान्यदेवेत्यवसीयते ॥ अधियज्ञो ह्येवेति साधियज्ञमित्युक्त्या प्राप्तभेदनिवृत्त्यर्थं तस्यैव सर्वप्राणिदेहस्थितरूपांतरापेक्षया सहितत्वं युज्यते ॥ प्राणिनां देहगोविष्णुरधियज्ञ इति रितः ॥ सर्वव्यासरूपेण ब्रह्मेति परिकीर्त्यते ॥ तैस्तैरधिकया ज्यत्वाद्बृंहितत्वाच्चेतुतः ॥ अध्यात्मं तत्त्वभावोयदधिकः परमात्मनः ॥ पुंसां सज्जडभावानां सर्गः कर्महरेः स्मृतम् ॥ भूताधिकत्वं तोजीवा अधिभूतमितीरितः ॥ अधिकोदैवं तं विष्णुरेव स्यास्तु सारमा ॥ पुरुषाणां धिदैवाख्या त्विति ज्ञेयमिदं नैरिति तत्त्वविवेके ॥ कथं रूपोऽधियज्ञ इति प्रश्नस्त्वहमेवेत्युक्त्वा तत्तद्वक्षणोक्त्यैव परिहृतः ॥ मद्भावं मयि भावम् ॥ सदा तद्भावं भाविता न मे वरं सरस्य जतीति केवलं तत्कालस्मरणं भवति ॥ न चेत्स्मरतोऽपि साधिस्थस्त्वनवत्पूर्वकमनुसारि स्थित्या तस्यासिरेव भवति ॥ अपरोक्षज्ञा

निनां प्राख्धकर्मावसाने स्मरंस्त्यजतीति भवत्येव ॥ प्रयाणकालेऽपि च मांते विदुरित्युक्तत्वात् ॥ युक्तवे
 तस इति विशेषणाच्चित्यं स्मरतामेवापरोक्षज्ञानं जायते ॥ भक्त्या ज्ञानाच्चिद्विद्वानां त्यागाच्चित्यं ह
 रिस्मृतेः ॥ अरागाद्विहिता त्यागादित्येतेरेव संयुतैः ॥ अपरोक्षदर्शनं विष्णोर्जायते नान्यथा क्वचि
 दिति सत्तत्त्वे ॥ तमसः परस्तादप्राकृतं देहः ॥ मन आदीनां ब्रह्मणि चरणब्रह्मचर्यम् ॥ एकाक्षर
 वाच्यत्वादेकाक्षरं परंब्रह्म ॥ नियमाज्जन्मनोभावो मुक्तस्यैव तथापि तु ॥ महर्लोकमतीतानां न ज
 न्मांशलशौविना ॥ तत्राप्यवश्यं तत्स्थानैः क्षिप्रं पुनराप्यत इति पाद्ये ॥ सहस्रमिति बह्वेव ॥ ब्रह्म
 णः परंब्रह्मणः ॥ अव्यक्ताद्व्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहुरागमे ॥ रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञिक
 इति वाक्यशेषात् ॥ न हि विरिंचाह न्येव सर्वव्यक्तिलयः ॥ नित्यस्यापि हरेः कालो हि परार्धात्मक
 स्त्वयम् ॥ अहश्चासौ निमेषश्चैव प्रवृत्त्योपचर्यत इति च ॥ यत्र कालाभिमानि देवतासु मृत्युर्न तं प्र
 याताः ॥ अग्नियोतिर्धूमानामकालाभिमानित्वेऽपि कालप्राचुर्याकाल इत्युच्यते ॥ अग्नियोति
 रिति द्वेधा बह्वेः पुत्रोऽव्यवस्थितः ॥ तं प्राप्य याति ब्रह्मिष्ठो दिवसाद्यभिमानिन इति सत्तत्त्वे ॥ तत्काल
 मरणविवक्षायां अग्नियोतिर्धूमानामयोगः ॥ अथ यो दक्षिणे प्रभीयते पितृणां मेव महिमानं गत्वा च
 द्रमसः सायुज्यं सलोकतामाप्नोत्येतैर्वैसूर्याचंद्रमसोर्महिमानौ ब्राह्मणो विद्वानभिजयति तस्माद्ब्रह्म
 णो महिमानमाप्नोतीति विदुषो दक्षिणायनमरणेऽप्यपुनरावृत्त्या ब्रह्म प्राप्सि श्रुतेः ॥ विद्वान्ब्रह्मसमाप्नो
 तियत्र तत्र मृतोऽपि सन्निति पाद्ये ॥ मार्गो ब्रह्मचर्यः पश्येत्साक्षादेवापरोक्षतः ॥ सर्वपुण्यातिगोऽमु
 क्षान्यात्यसौ ब्रह्म तत्परमिति च ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थ ० गीतातात्पर्येऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

हरिःॐ ॥ सप्तमोक्तं प्रपंचयति ॥ विष्णुगान्धर्व्यतत्स्थानि भूतान्येषस्त्रसंगत इति च ॥ ममात्मा मदेह एव ॥ तदनन्यत्वात् ॥ देहस्याचेतनत्वशंका निवृत्तये ममास्मेत्याह ॥ अध्यक्षो धिपतिः प्रोक्तो यदक्षाण्यस्य चोपरीति शब्दनिर्णये ॥ भानुर्षीमनुष्यसदृशीम् ॥ तन्वा विष्णुरनन्योपि स्वाधीनत्वात्तदाश्रित इति च ॥ ब्रह्मरुद्ररमादीनां साम्यदृष्टिरनन्यता ॥ प्रादुर्भावगतस्यापि दोषदृष्टिरपूर्णता ॥ धर्मदेहावतारादेर्भेददृष्टिश्च संकरः ॥ अवतारेष्विति ज्ञेयमवज्ञानं जनार्दने ॥ सर्वभोगशुभं नस्य यो वजानातिकेशवम् ॥ अधर्याति च तमः प्रादुर्भावगतोऽप्यतः ॥ ज्ञेयः केवलचिदेहो निर्दोषः पूर्णसद्गुण इति भविष्यत्पर्वणि ॥ एकमूर्तिश्चतुर्भुवि रथवापंचमूर्तिकः ॥ द्वादशादिप्रभेदो वा पूज्यते स ज्ञैर्हरिरिति च ॥ अर्च्यत्वादृक्समत्वाच्च निजरूपेणु सामसः ॥ याज्यत्वात्स यजुर्गङ्गाः सार्वभ्यापुरुरुषोत्तमः ॥ क्रतुः कृतिस्वरूपत्वात्स्वधानन्यधृतो यतः ॥ मानात्रातीति मंत्रो यमुद्यानां निधि रौषधम् ॥ आज्यायस्त्वादाज्यनामादभौदरधरो यतः ॥ आहूतत्वाद्भुतं वायमभिनैताऽगतेर्यत इत्यादि च ॥ तत्तत्पदार्थभिन्नोऽपि तत्तन्नामैवमच्युतः ॥ स्वातंत्र्यात्सर्वकर्तृत्वादुणानंत्याच्चेकेवलमिति च ॥ ओमित्याक्रियते यस्मादौकारो भगवान्हरिरिति च ॥ पातीति सपिता मानान्माता यत्सपितुर्महान् ॥ पिता महो निधातृत्वाच्चिधानं भीतरक्षणात् ॥ शरणं वंजनञ्चैव बीजमित्युच्यते प्रभुरिति च ॥ प्रलयकाले संहर्तृत्वात्प्रलयः ॥ अन्यदापीति मृत्युः ॥ प्राणगः प्राणधर्ता यदमृतं प्रविलापयन् ॥ विश्वं प्रलय इत्युक्तो मृत्युरन्यत्र मारणादिति च ॥ सत्साधुगुणपूर्णात्वादस्मान्मान्योगाधिकः ॥ यतो तो सदितीपोक्तं विष्णवाख्यं परमं पदमिति शब्दनिर्णये ॥ अनन्यदेवतायागाङ्गत्तयुदेका

दकामनात् ॥ सदायोगाच्चैवैशिष्ट्यत्रैविद्याद्वैष्णवादपि ॥ स्याद्विभागवतस्यैवतेनब्रह्मादयोऽस्मि
 लाः ॥ अश्वमेधादिभिर्यज्ञैरपिकेशवयाजिनः ॥ वैष्णवाहनिबुद्धैवमानयंत्यन्यदेवताइत्याश्रे
 ये ॥ सम्यग्गुणगणज्ञानादुपासार्थुपासनेतिच ॥ मामिद्व्याप्रार्थयंतइत्युक्तत्वाज्ज्ञानंनोपिना
 भिनोजानंतितत्वेन ॥ सर्वदेववत्त्वेनयोनजानातिकेशवम् ॥ तस्यपुण्यानिमोघानियातिचांधं
 तमोध्रुवमितिच ॥ मोघाशामोधकर्मणइत्युक्तत्वाच्चनकेवलज्ञाविषयमिथ्याज्ञानिविषयंवाच्य
 वंतितइत्यादि ॥ अतःसर्वाधिक्यंविष्णोर्ज्ञात्वापिब्रह्मादीनांतत्परिवारत्वादिकमजानतामिदंफ
 लम् ॥ नास्यभक्तोपियोद्विष्योनचाभक्तोपियःप्रियः ॥ किंतुभक्त्यनुसारेणफलदोतःसमोहरिरि
 तिपाद्रे ॥ प्रीत्यामयिते ॥ पापादिकारिताश्चैवपुंसांस्वाभाविकाअपि ॥ विप्रत्वाद्यास्तत्रपुण्याः
 स्वाभाव्याएवमुक्तिगाः ॥ यांतिस्त्रीत्वंपुंसांसोपिपापतःकामतोपिवा ॥ नस्त्रियोयांतिपुंस्त्वंतुस्व
 भावादेवयाःस्त्रियः ॥ पुंसांसैहैवपुंदेहेस्थितिःस्याद्दरदानतः ॥ तज्जन्मनिवराःपापजाताभ्योनज
 सस्त्रियः ॥ सर्वेषामपिजीवानामेत्यदेहोयथानिजः ॥ मुक्तौतुनिजभावःस्यात्कर्ममोगांस्ततोपि
 चेतिभविष्यत्पर्वचनत्पापयोनयःपुण्याइतिविशेषणम् ॥७॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादा
 चार्थविरचितेश्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

हरिःॐ॥उपलक्षणार्थंमुरगणाइत्यादि॥अनस्याप्यादिरनादिः॥ बुद्धिर्बोधनिधित्वात्तदंतःकरण
 मुच्यतइतिशब्दनिर्णये॥मरीचिरयंगिरसौपुलस्त्यःपुलहःऋतुः॥ वसिष्ठश्चमहानेजाःपूर्वसप्तर्षयः
 स्मृताइतिब्राह्मे॥मनवोबोधैशेष्योद्देवाब्रह्मादयःस्मृताः॥विप्रादिवर्णमेदेनचत्वारोबहवोपिते॥दी

नत्वादेवनामानस्त्वन्ये ब्रह्मादिनामकाः ॥ अवैष्णवकृतो यज्ञो दीनैर्देवैस्तु भुज्यते ॥ वैष्णवैस्तु कृतो
यज्ञो देवैर्हि भुनक्तैः ॥ मरीच्याद्यास्तु तत्पुत्रा मानवानामतः स्मृताः ॥ तत्पुत्रपौत्रा मुनयस्त
थामानवमानवाः ॥ तेभ्यो मनुष्या इत्येषा सृष्टिर्विष्णोः समुत्थितेति महविष्णुपुराणे ॥ युज्यते
धेनयोगो सावुपायः शक्तिरेव चेति च ॥ विशिष्टभवनं विभूतिः ॥ महत्त्वं विविधभवनं वा ॥ योगः
सामर्थ्यम् ॥ भजनेनामित्यनेन जीवेश्वरैक्यशंकां निवर्तयति ॥ मद्रतप्राणामद्विषयचेष्टाः ॥ ये
षां विष्णुस्वरूपाणां सन्निधेरन्यवस्तुषु ॥ विशिष्टत्वं स्वजातेः स्याद्विभूत्याख्यानिता नितु ॥ ब्रह्म
नामा ब्रह्मगतः सर्वदेवतसंचयात् ॥ अधिक्यहेतुर्भगवान्सामस्थः सामनामकः ॥ अधिक्यहेतु
र्वैदेभ्यस्तथा श्वत्स्थितो हरिः ॥ उत्कर्षहेतुर्वृक्षेभ्यो य एवाश्वत्थनामक इत्यादिविभूतितत्त्वे ॥ के
पुकेषु च भावेष्वित्युक्तत्वाच्च ब्रह्मादिजीवेश्वेभ्योन्यदेवविभूतिरूपम् ॥ द्विविधैर्भवं रूपं प्रत्यक्षं चति
रोहितम् ॥ कपिलव्यासकृष्णाद्यं प्रत्यक्षं वैभवं स्मृतम् ॥ भिन्नं ब्रह्मादिजीवेश्वेभ्योजेदेभ्यश्चापि त
द्गतम् ॥ स्वजात्याधिक्यदंतेषां तत्तिरोहितं वैभवमित्यादि च ॥ आत्मा ततगुणत्वेन रवज्ञेयो यतोर
विः ॥ उदवन्मेघचलनान्मरीचिः सामसाम्यतः ॥ सुखारसुखत्वात्तु शशीवेदेवेद नतो हरिः ॥ वा
सवती वासवोऽसौ चेतोनेतानुचेतना ॥ पालकैर्वननीयत्वात्पवनो बोधनामनः ॥ पावकः शोधनाम्ने
रुरीरो यन्मास्यसागरः ॥ सारस्यगरणात्स्कंदो जगतः स्कंदनाद्भृगुः ॥ भर्जनाज्जपयज्ञश्च जातपो
याज्य एव च ॥ अश्वाकारस्थितो श्वत्थ एरं श्रीश्च तदाश्रयः ॥ ऐरावतो नराणां यद्दद्यात्सर्वसनादः ॥
ह्री श्रीसमाश्रयत्वाच्च हिमालय इतीरितः ॥ वर्ज्यत्वादरिभिर्विज्यते यो न तस्मात्स्पदः ॥ वासुकिर्वा

ससुखदःकंदर्पःसुखभेदपः ॥ अर्थमाज्ञेयमातृत्वात्कालआकलनादपि ॥ वरुणोवरणाद्बोद्धिरूपो
तर्बहिर्नितः ॥ मकरोमानकर्तृत्वाद्यमःसंयमनाद्विभुः ॥ प्रह्लादःसमहानंदोमृगेंद्रोमृगयत्पतिः ॥
जाह्नवीजहतांस्थानमध्यात्मंचात्मनांपतिः ॥ विद्याज्ञसिखरूपत्वादोवाच्यत्वतोहरिः ॥ क्री
त्योवक्ताश्रयःकीर्तिर्वाक्श्रीरितिचनामकः ॥ स्मरणीयःस्मृतिर्मेधाक्षमारूपस्तथेयते ॥ द्यूतं
क्रीडापरत्वाच्चगायत्रीत्रातिगायकाच् ॥ सत्वंसाधुगुणत्वाच्चदंडनाइंडउच्यते ॥ बृहत्सारोप्यमे
यश्चबृहत्सामोशनोशतेः ॥ शुभाशुभज्ञानकरःकुसुमाकरैरितः ॥ ज्ञानंज्ञानात्मतोमौनंमुनीडयो
नीतिरानयन् ॥ मार्गणामंतगत्वानुमार्गशीर्षःप्रकीर्तितः ॥ सुखंपिबल्लीलैवकपिलोव्यासएव
च ॥ विशिष्टत्वाद्विष्णुनामाविशिष्टप्राणसौरैरुच्यतः ॥ एवंनानागुणोविष्णुर्नानानामभिरितः ॥
नानाप्राण्यादिसंस्थश्चविभूतिरितिशब्दितः ॥ शश्यादिषुविजातीयस्वाम्यदःसारदःकचित् ॥ श
र्वादेषुसजानीयश्चैष्ठ्यदत्त्वेनसंस्थितः ॥ शक्रोशनार्जुनाद्येषुसजानीयैकदेशतः ॥ देवेष्वप्य
धिकोब्रह्मायनोविष्णोरनंतरः ॥ कवित्वादिगुणेष्वेवयत्समोनास्तिकश्चन ॥ तथाभीमश्चपार्थेषु
ज्ञानंचज्ञेषुचोत्तमम् ॥ सुदर्शनंचायुधेषुवेदेष्वेदुच्यतइत्यादिविभूतितत्त्वे ॥ क्वचित्साम्रा
आधिक्यमसिमान्यपेक्षया ॥ ऋचःश्रीगीरुमाद्याश्चसाम्राःप्राणशिवादयइत्याद्याभिमानिभेदा
त् ॥ तत्रापियथायोग्यम् ॥ ममतेजोर्भेनसंयुक्तंभवति ॥ किंज्ञानेनेतिवक्ष्यमाणस्याधिकफल
त्वज्ञापकमेव ॥ अन्यथोक्तेरैवैयर्थ्यात् ॥ अन्याधिक्यज्ञापनार्थंशुभंचाक्षिप्यतेकचित् ॥ नता
वतास्यनिंद्यत्वंज्ञैवान्यवरिष्ठता ॥ उभयंभिलितंचैवततोप्यधिकशोभनमितिच ॥ ॐ ॥ इति

श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णयदेशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
हरिः ॐ ॥ आत्मानमव्ययम् ॥ परमरूपमैश्वरम् ॥ सर्वार्थमर्थदेवमनंतं विश्वतोमुखमित्यादिरूपवि
शेषणाच्चरूपस्येश्वरसाक्षात्स्वरूपत्वं नित्यत्वं त एव चिदानंदाद्यात्मकत्वं च सिद्धम् ॥ मम देहहृत्युक्त
त्वाच्चादित्यादीनां भेदः सिद्धः ॥ मेरूपाणि सर्वतो नंतरूपं द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमित्यादेशैकस्यैवाभि
ज्ञानं नरूपत्वं च ॥ एकं रूपं हरेर्नित्यमवित्तैश्वर्ययोगतः ॥ बहुसंख्यागोचरं च विशेषादेव केवलम् ॥
अभावो यत्र भेदस्य प्रभाणावसितो भवेत् ॥ विशेषो नाम तत्रैव विशेषणव्यवहारवान् ॥ विशेषोऽपि स्व
रूपं सस्वनिर्वाहक एव च ॥ द्रव्यात्मना स नित्योऽपि विशेषात्मैव जायते ॥ नित्य एव विशेषश्चकश्चिदेवं
द्विधैव सः ॥ वस्तुस्वरूपमस्त्येवेत्येवमादिष्वभेदः ॥ विशेषोऽनुभवादेव ज्ञायते सर्ववस्तुषु ॥ न चा
विशेषितं किंचिद्वाच्यं लक्ष्यं तथा भिन्नम् ॥ विशिष्टस्य स्वतोऽन्यत्वे स्वस्याभेदस्य हेतुः ॥ नैव ज्ञेयं
विशिष्टं च मानाभावाच्च नो भवेत् ॥ स्वयमित्यपि हि स्वत्वविशेषेण विवर्जितम् ॥ न ज्ञेयं तद्विशेष्यं च त
थैवेत्यनवस्थितिः ॥ अभेदे न तिरोऽपि स्ति ज्ञाता ज्ञातं यतोऽस्ति ॥ तदेव ज्ञात रूपेण ज्ञातमज्ञात
मन्यथा ॥ अभिन्नस्य विशिष्टत्वाच्च दोषद्वयमप्युत ॥ एकत्वानुभवाच्चैव विशेषाऽनुभवादापि ॥ त
ज्ज्ञानानुभवाच्चैव न दोषद्वयसंभवः ॥ भेदाभेदौ च तौ नैव कर्तुं भोक्तुं विशेषणे ॥ मदन्यद्व्यनुभवो
यतो नैवास्ति कस्यचित् ॥ भेदो विशेषणस्यापि नांतरस्य क्वचिद्भवेत् ॥ शुद्धस्वरूप इत्यादावभेद
स्यैव दर्शनात् ॥ अपृथग्दृष्टिनियमाद्वलज्ञानादिकस्य च ॥ ऐक्यं बाह्यविशेषाणां पृथग्दृष्ट्यै
व तन्नतु ॥ विशेषहेत्वभावेऽपि द्वैविध्यं कल्प्यते यदि ॥ कल्पनागौरवाद्यास्तु दोषास्तत्राति संग

दाः ॥ नैकत्वं नापि नानात्वं नियमादस्य चेत्तने ॥ भेदाभेदावनुभवादतस्तत्रान्यथागतेः ॥
 एकोहमन्यतोऽन्यश्चेत्येवमेव व्यवस्थितौ ॥ भेदाभेदौ चेत्तनेषु तस्माच्चैकप्रकारता ॥ एकमित्येव य
 ज्ञातं बहुत्वेनैव तत्पुनः ॥ पटाद्यं ज्ञायते यस्माद्भेदाभेदौ कुतो न तत् ॥ तंतुभ्योन्यः पटः साक्षा
 त्कस्य दृष्टिपथगतः ॥ अनन्यश्चेत्तंतुभाविपटाभावः कुतो भवेत् ॥ न चात्मनि विशेषोऽत्र दृष्टान्त
 त्वंगमिष्यति ॥ शुद्धोऽहं प्रत्ययो यस्मात्तत्राभेदप्रदर्शकः ॥ अत्रावयवभेदेन स्योदेव ह्यवनस्थि
 तिः ॥ न चानवयववंस्तु क्वचित्स्यान्मानगोचरम् ॥ पूर्वापरादिभेदेन यतोऽशो स्यावगम्यते ॥
 उपाधिरप्येकदेशसंबद्धः संतमेव हि ॥ ज्ञापयेद्भेदमखिलं ग्रसन्सविभजेत्कथम् ॥ तस्माद्गुणादिक
 मपि नास्त्यनंशतया क्वचित् ॥ भावाभावव्यवहृतेर्विद्यमानेऽपि वस्तुनि ॥ भेदाभेदौ गुणादेश्च जडेव
 स्तु निःसंस्थितौ ॥ चेत्तने शाक्तिरूपेण गुणादेश्चाविहस्यते ॥ सुप्तोऽयं बलवान्विद्वानित्यादिव्यवहार
 तः ॥ न चैवं शाक्तिरूपेण जडेव्यवहृतिः क्वचित् ॥ एकमेवाद्वितीयं नेहनानास्ति किंचन ॥ मृत्योः
 समृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति ॥ यथोदकं दुर्गहृष्टं पर्वतेषु विधावति ॥ एवं धर्मान्पृथक्पश्यंस्त
 नेवानुविधावति ॥ इत्यादि श्रुतिमानाच्च परमैश्वर्यतस्तथा ॥ सर्वं तु घटते विष्णौ यत्कल्याणगुणा
 त्मकमित्यादि ब्रह्मार्तकं ॥ कमलासने ब्रह्मणि स्थितं रुद्रम् ॥ विष्णुसमाश्रितो ब्रह्मा ब्रह्मणोऽङ्गतो
 हरः ॥ हरस्याङ्गविशेषेषु देवाः सर्वेऽपि संस्थिता इति पाद्रे ॥ द्यावापृथिव्यो रंतेऽकै नैवरूपेण व्याप्त
 म् ॥ नांतं न मध्यमित्युक्तत्वात् ॥ पुनरनादि मध्यान्तमिति गुणानंत्यापेक्षया ॥ त्वया ततं विश्वमनं
 तरूपेति कालापेक्षया ॥ स्वयमंतं विद्यमानमपि न पश्यतीत्यांशं क्यद्वया ततं विश्वमनंतमित्याह ॥

अन्यत्तार्थज्ञापनायाभ्यासरूपम् ॥ सर्वसमोषिततोसिसर्वइतिसर्ववल्बद्वन्द्वेय्यादिषुसर्व
 शब्दद्वयाल्यानरूपम् ॥ त्रिलोकेषुस्थितैर्मैकैर्जुनायमदर्शितम् ॥ दृष्टविष्णोर्विश्वरूपंस्वयो
 ग्यत्वानुरूपतः ॥ प्रायःसहैवपार्थेनप्रायोमीताश्चेतेखिलाः ॥ दर्शनाभ्यामतोदृष्टिरानंदोद्वेकदा
 भवेत् ॥ तस्मिन्कालेनुभूमेश्मरहारार्थमुद्यमात् ॥ उपत्वमिवसर्वत्रनभीतिर्ब्रह्मदर्शनाम् ॥ अ
 र्जुनादधिकायेतुेषांभीतिर्नचाभवत् ॥ श्रीब्रह्मरुद्रपूर्वाणारूपायाभीमरामयोरित्याग्रेयवचना
 दृष्टान्धुतरूपमित्यादियुज्यते ॥ मुक्ताःसुरसंघाविंशति ॥ प्रवेशोनिर्गमश्चैवमुक्तानांस्वेच्छयाभवे
 दितिब्रह्मादे ॥ अन्यचेष्टांकुर्वतामपिभगवच्चेष्टयैवप्रत्योदकेप्रजानांप्रवेशवत्प्रवेशोयुज्यते ॥
 सेनामध्यतोभगवन्मुखानामुभयाभिमुखत्वाच्चोभेसेनेतन्नप्रविशतः ॥ येतुतस्मिन्मुहूर्तेमरिष्यन्ति
 तेषांदशानंतरेचूर्णितमपिशिरःसूक्ष्मदृष्टिगोचरत्वान्मानुषदृष्ट्यातथानदृश्यते ॥ यथाभिन्नमपि
 घटादिकंयावत्पृथक्पृथक्पततितावन्मंददृष्टीनानंजायते ॥ यथापुरुषसोजराऽश्विभ्यामेवदृष्टा ॥
 विशेषगुणकर्मविषयएवप्रश्नः ॥ विष्णवितिसंबोधनात् ॥ कालःकलितसंपूर्णसदुणत्वाज्जानाद
 नः ॥ संहारासर्वविस्वादासर्वद्रावणेनवेतिमहावाराहे ॥ अपिशब्देनआत्रादीनप्युते ॥
 जयद्रथस्यपितुर्वरादेवविशेषः ॥ निहतानिहतप्रायाः ॥ पश्चादर्जुनेपिस्थित्वासएवहनिरिष्यति ॥
 वायुर्बलज्ञानयोगाच्छशांकोनिसुखांकितः ॥ इंद्रःसपरमैश्वर्यादितिनानाभिधोहरिरितिच ॥
 एकःसर्वोत्तमोप्यसक्तः ॥ एकःसर्वाधिकोज्ञेयएकएककरोनियदितिच ॥ तेनैवरूपेणभवत्य
 नंनरूपगोपेनेनतेवप्रकाशयेत्यर्थः ॥ पंचाननंचित्यमचिंत्यरूपंपद्मासनंगोपितविश्वरूपमितिवै

हायससंहितायाम् ॥ विश्वनामासभगवान्यतःपूर्णगुणःप्रभुरितिपादो ॥ त्वदन्येननदृष्टपूर्वं
 मित्यनेननैवेन्द्रशरीरेणदृष्टमितिज्ञायते ॥ त्वदन्येनेतित्वदवरापेक्षया ॥ तैरपितद्वनदृष्टमित्येव ॥
 विश्वरूपंप्रथमतोब्रह्मापश्यच्चतुर्मुखः ॥ तच्छतंशेनरुद्रस्तुतच्छतंशेनवासवः ॥ यथेद्रेणपुराह
 षमपश्यत्सोर्जुनोपिसन् ॥ तदन्येकमयोगेनतच्छतंशादिदर्शिनइतिब्रह्मांडे ॥ वेदादिभिरपित्व
 दवरेणैवंद्रष्टुमशक्यम् ॥ अन्यथादृष्टुमशक्यमितिस्वरूपमिदंविरोधः ॥ स्ववक्तियतइतिस्वकंरूपम् ॥
 विश्वरूपमज्ञानांस्वरूपवन्नदर्शयति ॥ एतदज्ञानामपितथैवदर्शयतीतिविशेषः ॥ अन्यथाद्रष्टु
 मिच्छामितेरूपमिति विरुद्धं स्यात् ॥ परावरविभेदस्तुमुग्धदृष्टिमपेक्ष्यतु ॥ प्रादुर्भावस्वरूपाणां
 विश्वरूपस्यचप्रसोः ॥ अन्यथानविशेषोस्तिव्यक्तिर्ह्यज्ञव्यपेक्षयेतिच ॥ किञ्चिन्मनुष्यवहृश्यमा
 नत्वान्मानुषम् ॥ येदर्शनकांक्षिणस्तैरपीदानींहृष्टं प्रायः ॥ ४ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादा
 चार्थविरचितेश्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णयेऽष्टकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

हरिःॐ ॥ साधननिर्णयोत्र ॥ श्रियेजातःश्रयआनिरियायश्रयंवयोजरितुभ्योदधानि ॥ श्रि
 यंवसानाअमृतत्वमायन्सर्वतिसत्यासमिथामितद्रौ ॥ उपासितामुक्तिदासद्याएवह्यस्येशानाजग
 तोविष्णुपत्नी ॥ याश्रीलक्ष्मीरौपलाचांविकेतिह्रीश्चेत्युक्तासंविदभ्यामुविद्येत्यादिश्रुतिभ्यः ॥
 श्रीःसुतुष्टाहरेस्तोषंजनयेत्क्षिप्रमेवतु ॥ अतुष्टातदनुर्धिचतस्माद्धेयैवसासदा ॥ अव्यक्तंप्रकृतिं
 प्राहुःकूटस्थंचाक्षरंचताम् ॥ प्रधानमितिचप्राहुर्महापुरुषइत्यपि ॥ तांब्रह्ममहदित्याहुःपरंजीवं
 परांचितिम् ॥ तस्यास्तुपरमोविष्णुर्योब्रह्मपरमंहदितिब्रह्मांडवचनाच्चाव्यक्तोपासनान्मोक्षाशंक

यापृच्छति ॥ कूटस्थाक्षरउच्यतइत्युत्तरवचनात्कूटस्थमचलमित्यत्राप्युक्तेरव्यक्तशब्दश्चित्प्रकृति
 वाची ॥ अन्यथायेत्वांपर्युपासनेयेचाप्यक्षरंतेषांकेयोगवित्तमाइतिभेदेनप्रश्नानुपपत्तिः ॥ परं
 ब्रह्मपरंरामपवित्रंपरमंभवानितितेनैवोक्तत्वात् ॥ येतुतेमेयुक्ततमामताः मध्येवमनआयत्स्वेत्या
 दौभगवतोक्तेष्वव्यक्तोपासकानामाधिक्यंवदंतितेत्वपलापकत्वादतीवसाहसिकाइतिसुशोच्या
 एव ॥ नचलेत्स्वात्पदाद्यस्मादचलाश्रीस्ततोमेतेत्याग्रेये ॥ सूक्ष्मत्वादप्रसिद्धत्वाणदुबाहुल्यत
 स्तथा ॥ अनिर्देशयौतथाव्यक्तावचिंत्यौश्रीश्रमाधवइतिनारदीये ॥ अविष्णुज्ञैरतद्भक्तैस्तदु
 पासाविवर्जितैः ॥ शपेदुपासिताप्येषाश्रीस्तांस्तद्भरितस्त्ववित् ॥ तद्भक्तस्तमुपास्यैवश्रियंध्य
 यीतनित्यदा ॥ तेनतुष्टानुसाऽच्छिद्रंद्रदद्याद्विष्णोरुपासनम् ॥ ततस्तद्दर्शनान्मुक्तिंयात्यसौ
 नात्रसंशयः ॥ तथापिसर्वपरमांसर्वदोषविवर्जिताम् ॥ ज्ञात्वाश्रयंतत्परमंतत्पतिंपुरुषोत्तमम् ॥
 विज्ञायोपासनेनित्यंतेनियुक्ततमामताः ॥ यतःक्लेशोधिकस्तेषांपृथक्श्रियमुपासताम् ॥ विष्णु
 नासहिताध्यातासाहितुर्द्विंपरांजयेत् ॥ अन्यथानुपुनर्विष्णोःश्रीपतित्वेनचिंतनम् ॥ अच्छि
 द्रमेवकर्तव्यमितिमुक्तिश्चिराद्भवेत् ॥ तस्मादक्लेशतोमुक्तिःक्षिप्रंविष्णुमुपासनामितिपरमश्रुतिः ॥
 युक्ततमाःसाधकतमाः ॥ विष्णोरन्यंनस्मरेद्योविनातत्परिवारताम् ॥ तदधीनतांवानन्ययो
 गीसपरिकीर्तितइतिच ॥ अंतवतुफलंतेषामित्यादिनान्यदेवतोपासनायाःपूर्वंनिर्दिष्टत्वात् ॥
 लक्ष्म्यास्त्वतिसामीप्याद्विशेषमाशंक्यतदुपासनाविषयएवप्रश्नः ॥ वैष्णवान्येवकर्माणि
 यःकरोतिसदानरः ॥ जपार्चामार्जनादीनिस्वाश्रमोक्तानियानिच ॥ सतत्कर्मैतिविज्ञेयो

योन्यदेवादिपूजनम् ॥ कृत्वाहरावर्पयति सतु तद्योगमात्रवान् ॥ तत्र पूर्वो विशिष्टः स्यादादिमध्यां
 ततः स्मृतैः ॥ अवांते च नियमाद्विष्णोस्तद्दासतास्ययत् ॥ मनसावर्तते न्योपियथाशक्ति हरिस्मृ
 तेः ॥ पूर्वोक्तयोग्यो भवति यदि नित्यं तदिच्छति ॥ असम्यग्ज्ञानिना ज्ञानाज्ज्ञानमेव विशिष्यते ॥
 ज्ञात्वा ध्यानं ततस्तस्मात्तत्फलेच्छा विवर्जितम् ॥ तस्माज्ज्ञानाद्धेवमुक्तिस्त्यागाद्ध्यानयुतास्फु
 टमिति च ॥ शांतिमुक्तिः ॥ अवैष्णवसर्वारंभपरित्यागी ॥ सर्वारंभाभिमानत्यागेन फलत्यागेन भग
 वत्समर्पणरूपेण च त्यागी ॥ सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः ॥ मयि सर्वाणि कर्माणि संन्य
 स्याध्यात्मचेतसेत्यादेः ॥ भक्तिज्ञानं च वैराग्यमृतयोनेच्छति क्वचित् ॥ शुभाशुभपरित्यागी विद्व
 द्भिः कीर्तितो हि स इति च ॥ प्रायः सुखादिषु समः प्रायो हर्षादिवर्जितः ॥ तथोच्यते यथा ल्यस्वो निः
 स्व इत्युच्यते जनैः ॥ न हि मुख्यतया साम्यं कस्यचित्सुखदुःखयोः ॥ न च हर्षादिसंत्यागो यावन्मु
 क्तिः कुतश्चेति च ॥ हृतिर्मदादधर्माय हर्षो ना म प्रकीर्तित इति शब्दनिर्णयः ॥ व्यस्तेन प्रियाः समस्ते
 नातीव प्रियाः ॥ भक्तिस्तु व्यस्तेष्वप्युक्तैव ॥ यस्मान्नोद्विजत इत्यत्रापि सचेत्यनेन भक्तिरनुष
 ज्यते ॥ धर्मसाधनं धर्म्यं तदेवामृतसाधनममृतं धर्म्यामृतम् ॥६३॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पा
 दाचार्यविरचिते श्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णये द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

हरिः ॐ ॥ सर्वार्थसंक्षेपोयम् ॥ हिंसाहेतुश्च जीवस्य परेण प्रेयेते च यत् ॥ अव्यक्तादिशरीरेतु तत्क्षेत्रं क्षीय
 ते त्रयत् ॥ इच्छाद्वेषः सुखदुःखदेहो न्यासिश्च चेतसः ॥ तद्विकारा इति ज्ञेयाश्चिद्रूपेच्छाद्विमिश्रिताः ॥
 विकारेच्छादिनिर्मुक्तश्चिन्मात्रेच्छादिसंयुतः ॥ मुक्त इत्युच्यते जीवो मुक्तिश्च द्विविधमता ॥

चिन्मात्रद्वेषदुःखेचदेहोमिथ्यादृगात्मकः ॥ निषिद्धेच्छाचयत्रस्युर्नित्यासामुक्तिरासुरी ॥ चि
 न्मात्रावैष्णवीभक्तिर्देहःसम्यग्दृगात्मकः ॥ सुखमिच्छानुकूलाचधृतिर्देवीतिसामतेतिनारायण
 श्रुतिः ॥ क्षेत्रज्ञोभगवान्विष्णुर्नद्यान्यःक्षेत्रमंजसा ॥ वेत्त्यसौभगवानुज्ञेयोव्यक्ताव्यक्तविलक्षणः ॥
 सतुजीविषुसर्वेषुबुद्धिश्चैवव्यवस्थितः ॥ विलक्षणश्चजीवेभ्यःसर्वेभ्योपिसदैवच ॥ सर्वतःपाणिपा
 दादिर्यतःपाण्यादिशक्तिमान् ॥ केशादिष्वपिसर्वत्रकृष्णकेशोहिद्यादवः ॥ अणोरणुतरैरूपैःपा
 णिपादादिसंयुतैः ॥ सर्वत्रसंस्थितत्वाद्दासर्वतःपाणिपादवान् ॥ सर्वेन्द्रियाणांविषयान्वेत्तिसोप्रा
 कृतेन्द्रियः ॥ यतोतोनिन्द्रियःप्रोक्तोयत्रभिन्नोन्द्रियोथवा ॥ गुणैःसत्त्वादिभिर्हीनःसर्वकल्याणमू
 र्तिमान् ॥ अन्यथाभावराहित्यादचरश्चरएवच ॥ चरणात्सर्वदेशेषुव्याप्तोणुर्मध्यमस्तथा ॥ सर्व
 गत्वात्समीपेचदूरेचैवांतरचसः ॥ अनन्ताव्ययशक्तित्वात्तदन्यत्रविरोधिनः ॥ संतिसर्वैगुणास्त
 त्रनचतत्रविरोधिनइतिच ॥ नजीवस्यक्षेत्रज्ञानाम ॥ क्षेत्रज्ञएतानामनसोविभूतीजीवस्यमायार
 चिताअनित्याः ॥ आविर्हिताश्चापितिरोगिहिताश्चशुद्धोविचष्टेत्यविशुद्धकर्तुरितिभागवते ॥ अ
 वएतद्योवेतीत्युक्तेजीवस्यापिकिंचिज्ज्ञानात्तत्तासेस्तन्निराकरणार्थक्षेत्रज्ञंचापिमांविद्धीत्याह ॥
 अन्यथैतद्योवेतीत्युक्तेनैवसिद्धत्वात्क्षेत्रज्ञंचापीतिव्यर्थम् ॥ भेदपक्षेतुनामनिरुक्त्यर्थमेतद्योवे
 तीति ॥ सर्वाभेदमपिकेचिद्वदंतीतिक्षेत्रज्ञश्चेतिव्युत्पत्तिनिवारयति ॥ क्षेत्रज्ञमांसर्वक्षेत्रेषु
 स्थितत्वेनविद्धीत्यर्थः ॥ तस्यक्षेतुयोवेतीत्युक्तईश्वरस्यापिक्षेत्रज्ञत्वंसिद्धमेव ॥ सर्वाभेदविव
 क्षायांचसर्वक्षेत्रमिति वक्तव्यंक्षेत्रेष्विति व्यर्थम् ॥ नचतत्पक्षेमामित्यस्यकश्चिद्विशेषः ॥ किंत्वे

कएवक्षेत्रइतिवक्तव्यम् ॥ यतश्चयत् ॥ यतःपरमेश्वरानुमतेरिदंयातिप्रवर्ततेसचानुमंतायः ॥
 अनुसारिणीमतिरनुमतिःप्रेरणारूपा ॥ प्रेरणानुमतिःप्रोक्ताक्वचित्संवादउच्यते ॥ प्रेरकत्वात्तुभ
 गवाननुमंताप्रकीर्तितइतिच ॥ उपद्रष्टानुमंताचेत्यनेनैवानुमतिरनुमंताचोक्तः ॥ ज्ञेयंयत्तदि
 त्यादिनायत्प्रभावइत्यपि ॥ चेतनाचित्तव्याप्तिः ॥ संवातोदेहउद्दिष्टश्चित्तव्याप्तिस्तुचेतनेतिच ॥
 तत्त्वज्ञानविषयस्यविष्णोरपरोक्षदर्शनं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ ज्ञायतेनेनेतिज्ञानम् ॥ ज्ञप्तिज्ञानमि
 तिब्युत्पत्त्याएतज्ज्ञानमितिप्रोक्तमितिज्ञानसाधनंज्ञानंचोक्तम् ॥ अनादीत्युक्तेस्वयंकारणंनभव
 तीत्याशंकास्थादितितन्निवृत्त्यर्थमनादिमदित्याह ॥ मुख्यतोऽगुणपूर्णत्वात्परंब्रह्मजनार्दनः ॥ मू
 र्तामूर्तव्यतीतत्वाच्चसन्नैवासदुच्यतइतिच ॥ मूर्तसदवगम्यत्वादज्ञेयत्वादसत्परम् ॥ पुंसामर्थ्यादग
 म्यत्वात्सर्ववदप्रसिद्धितः ॥ विलक्षणःसदसतोर्भगवान्विष्णुरव्ययइतिच ॥ ज्ञानेनमुक्तौप्राप्यत्वा
 ज्ञानगम्यम् ॥ स्वयमेवात्मनात्मानंवेत्थेतिस्वज्ञेयत्वाज्ज्ञेयम् ॥ अन्यज्ञेयत्वस्यज्ञेयंयत्तदितिपूर्वमेव
 सिद्धत्वात् ॥ कर्तृकर्मविरोधवादिमतंनिराकरोत्युत्तरज्ञेयशब्देन ॥ स्वत्तावेदनंचस्वस्वेनवेद्यश्चकेश
 वः ॥ परस्यवेत्तावित्तिश्चवेद्यश्चस्यात्परैःकचित् ॥ तत्प्रसादंविनाकश्चिन्नैववेत्तुं हिशक्नुयात् ॥ स्ववेदने
 न्यवित्तौवानासावन्यदपेक्षते ॥ स्वप्रकाशइतिप्रोक्तस्तेनैकःपुरुषोत्तमः ॥ जीवानांस्वप्रकाशत्वंत
 त्प्रसादात्स्ववेदनमितिच ॥ मद्भावायमग्निभावाय ॥ प्रकृतिपुरुषंचेत्यत्रपुरुषशब्देनजीवपरयोः
 प्रकृतिशब्देनचेतनाचेतनप्रकृत्योःस्वीकारायोभावपीति ॥ विकाराणांस्वादीनांचोपादानत्वविवक्ष
 याप्रकृतिसंभवत्वम् ॥ स्वातंत्र्यंतुपरमेश्वरस्यैव ॥ उपद्रष्टानुमंताचेत्यादिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ गुणानांच

विकारत्वेऽप्यधिकारविकारस्त्वविवक्षयान्येवाविकारांश्च गुणां श्रेतिपृथगुक्तिः ॥ स्वदेहेन्द्रियहेतुत्वं यज्जी-
वस्य स्वकर्मभिः ॥ आद्यत्वं विष्णुतत्त्वं तद्देतुश्चित्प्रकृतिर्मता ॥ जीवस्य सुखदुःखानां भोगशक्तिप्र-
दः सदा ॥ परमः पुरुषो विष्णुः सर्वकर्ता पिसन्सदा ॥ विशेषकर्ता किं वा चिदुक्तो यद्विद्वंकुठपः ॥
उच्यते सर्वपादोऽपि विशेषेण स्वकर्मणेति च ॥ परमेश्वरस्यैव सर्वकर्तृत्वेऽपि मोक्तृत्वदानेदेव्या अ-
ल्पप्रवृत्तिरिदं दर्शयितुमुच्यत इति स्थानद्वयेऽप्युक्तम् ॥ कर्तृत्वेऽपि स एव मुख्यहेतुः ॥ तथापि मो-
क्तृत्वापेक्षया तस्या अधिकप्रवृत्तिरितिकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यत इति सर्वहेतुत्वेऽपि विष्णोः प्रकृतेर्जी-
वं प्रति मोक्तृत्वदानेऽल्पप्रवृत्तिरिति पुरुषो मोक्तृत्वे हेतुरुच्यत इति विशेषहेतोरिव मुच्यते ॥ मुख्यत-
स्तु सर्वहेतुत्वं विष्णोरेवेति भावः ॥ पुरुषः प्रकृतिस्थ इत्यत्र पुरुषशब्दो जीवे ॥ उभयोरपि पुरुषश-
ब्देन पूर्वप्रस्तुतत्वात् ॥ यथा योग्यमुपपत्तेः ॥ कार्यकारणसंबन्धं भोगं च मिथ्येति वदतां निराकर-
णायाह ॥ पुरुषः प्रकृतिस्थो हीति ॥ हीत्यनुभवविरोधं दर्शयति तेषाम् ॥ न हि ज्ञानाज्ञानसु-
खदुःखादिविषयस्यांतरानुभवस्य भ्रांतित्वं कचिद्दृष्टम् ॥ न चास्य मिथ्यात्वे किंचिन्मानम् ॥ शरी-
रमारभ्यैव ह्यपरोक्षभ्रमो दृष्टः ॥ तत्रापि बलवत्प्रमाणविरोधादेव भ्रांतित्वं कल्प्यम् ॥ साक्षि-
द्धस्यापि भ्रांतित्वांगीकारेऽप्येन सर्वस्य भ्रांतित्वमभ्रांतित्वं चात्मनो वगन्तदपि प्रमाणमात्रैव ॥ व्य-
वहारतोऽप्यस्तीत्यत्र प्रमाणाभावात् ॥ भ्रांतिरभ्रांतिर्वीन किंचित्सिद्ध्यति ॥ अनुभवो भ्रांत-
त्युक्ते भ्रांतत्वे प्रमाणान्तत्वाभाषणं च कुतः सिद्ध्यति ॥ व्यवहारतः सर्वमंगीकुर्मदस्युक्तेऽप्यवहारोऽप्यवह-
तां च कुतः सिद्धः ॥ प्रतीतिवत् इत्युक्तेऽप्युक्तैव कुतः ॥ स्वत इत्युक्तेऽप्युक्तैव कुतः ॥ विनैव प्रती-

निरस्तीति आंतिः स्यात् ॥ स्वाभावोपि स्यात् ॥ स्वयमस्तीति च अमः स्यात् ॥ निरालंबनो अमो
नोपपद्यत इत्यस्यापि अमत्वोपपत्तेः ॥ तत्प्रमाणमप्यप्रमाणमेव ॥ प्रमाणत्वमम इति न किंचि
त्सिध्यति ॥ अम इत्यस्यैव अमत्वेन्यस्या अमत्वमेव भवति ॥ सुखदुःखादिविषयं ज्ञानमात्म
स्वरूपमेवेति तस्य अमत्वेच्छन्नानां विनैव शून्यवादो भवति ॥ न हि दृष्टिज्ञानविषयमज्ञानादिकं ते
षामपि ॥ अमस्य चाविद्याकार्यवांगीकारात् ॥ आत्मस्वरूपस्याप्यविद्याकार्यत्वं स्या
त् ॥ दुर्घटत्वं भूषणमित्युक्ते दुर्घटत्वं सुघटत्वं चोभयं भूषणमस्माकमित्युत्तरम् ॥ न हि प्रमाण
सिद्धस्य दुर्घटत्वे सुघटत्वे वा पवादो दृष्टः ॥ दुर्घटत्वं भूषणमिति वदद्भिरात्मनोऽप्यविद्यात्वमंगीकृ
त्य तदयुक्तमित्युक्ते तत्रापि भूषणत्वं किमिति नांगीक्रियते ॥ अति सुकरत्वात् ॥ न चात्मनोऽप्य
विद्यात्ववदनांतिषामुत्तरम् ॥ अतो न तदोषदुष्टत्वाद्धीति प्रसिद्धैव भगवतानिराकृताः ॥ अस्य जी
वस्य सदसद्योनिजन्मसु कारणं सत्त्वादिगुणसंगः ॥ स्वतंत्रं कारणं तु परमेश्वर एवेत्याह ॥ उपद्रष्टानु
मंतेति ॥ सर्वभ्य उपरि द्रष्टा यदुपद्रष्टृनामकः ॥ स्वातंत्र्यास्वानुकूलेन मत्प्रापेरयति स्म यत् ॥
अनुमंतेति कथितः स्वयं प्रभुरजो हरिः ॥ महाशक्तिर्यतो विष्णुर्महेश्वर इतीरितः ॥ परमत्वाच्च तस्य
वद्वानुमंतृत्वमुच्यते ॥ स एव सर्वदेहेषु देहिनोऽन्योऽव्यवस्थित इति च ॥ मां विद्धि सर्वदेवे त्रेष्विति देहे
ष्वुक्तः ॥ तेनाहमेव स इति दर्शयति ॥ द्विविधं पुरुषं चैव प्रकृतिं द्विविधामपि ॥ सह तत्तद्गुणैः सम्य
गज्ञात्वा पश्यथियः पुमान् ॥ सर्वथा वर्तमानोऽपि न स भूयो भिजायते ॥ अनादि योग्यताभेदात्पुंसां द
र्शनसाधनम् ॥ नानैव तत्र विष्णोस्तु प्रसादाद्वैष्णवं वपुः ॥ स्वयं विज्ञायते किंचिच्छ्रूयते किंचिदन्य

तः ॥ तथा ज्ञात्वा हर्षिष्यात्वात्वात्तः पश्यंति केचन ॥ कृषयः केचिदृषयो नारदाद्या बहिस्त्वपि ॥
 देवा विष्णुप्रसादेन लब्धसत्त्वानि भावलात् ॥ सर्वक्रमेण विज्ञाय प्रतिभास्पष्टता क्रमात् ॥ पश्यंति ब
 हिरंतश्च विष्णुं ध्यानमृते पितु ॥ येषां ध्यानमृते दृष्टिस्तेषां ध्यानेऽपि दर्शनम् ॥ स्यादेव सांख्ययोगा
 स्ते देवा ब्रह्माधिकोऽत्र च ॥ केचित्तु क्षत्रियवरा अश्वमेधादिकर्मभिः ॥ यजंतो भक्तिमंतश्च यक्षमा
 गार्थमागतम् ॥ श्रवणप्रतिभाभ्यां च स्मरंतः पुरुषोत्तमम् ॥ पश्यंत्यन्ये तथा न्येभ्यः सर्वश्रुत्वानुम
 त्य च ॥ उपास्यैव तु पश्यंति नान्यथा तु कथंचन ॥ कृषीन्नाज्ञस्तथारभ्य प्रतिभाभ्यधिकक्रमात् ॥
 यावद्ब्रह्मा ब्रह्मणस्तु प्रायोना प्रतिभासितम् ॥ विष्णोः प्रीत्यर्थमेवास्य श्रोतव्यं प्रायशो हरेः ॥ अन्ये
 बां श्रवणाज्ज्ञानं क्रमशो भानुषोत्तरम् ॥ अत्यल्पप्रतिभा न त्वान्मानुषाः श्रुतवेदिनः ॥ सर्वे ते दर्शनात्त
 स्मात्स्वयोग्यान्मुक्तिगामिन इति च ॥ अन्ये वामपिकिंचिच्छ्रवणे विद्यमानेऽपि मनुष्याणामत्यल्प
 प्रतिभा न त्वाच्छ्रुत्वान्येभ्य इति विशेषणम् ॥ मनुष्याणां प्रतिभामूलप्रभाणापेक्षा प्रायोनसम्यगु
 त्पद्यते लपाचेति श्रुतिपरायणा इति ॥ अश्रुतप्रतिभा यस्य श्रुतिस्मृत्यविरोधिनि ॥ विश्रुतानृषजा
 नंतं च तं विद्याद्वैव सत्तमम् ॥ यश्च स्वमुखमानेन न बाधो देहवान्नुमान् ॥ अष्टमानवती स्त्री च षण्णवत्यं
 गुलौ पुनः ॥ दशतालौ सप्तपदौ विद्यातौ च सुरोत्तमौ ॥ यावत्संचांगुलोनंतं देवमानं क्रमात्परम् ॥ पादे त्वं
 गुलुमात्रो नंतं दूतं च तुरंगुलम् ॥ यावदेवोपदेवानां पादे चोना गुलुपुनः ॥ तावन्मनुष्यमानं स्यात्ततो ध
 स्वासुरं स्मृतम् ॥ द्विचत्वार्यधिकंतस्मात् षण्णवत्यंगुलादधः ॥ ज्ञेयमंगुलमानंतदुपदेवादिषु स्फु
 टम् ॥ देवेष्ववरजज्ञेयमृषीणां च कवर्तिनां ॥ यावद्यावत्प्रियो विष्णोस्तावत्स्त्रीपुंस्वरूपिणः ॥ हरेः

सादृश्यमस्यस्यादनादिकमसुस्थिरमिति च ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगादित्यत्रक्षेत्रंश्रीः ॥ ममयोनिर्म
 हृद्ब्रह्मतस्मिन्मर्भदधाम्यहमितिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ अव्यक्तंचमहद्ब्रह्मप्रधानंक्षेत्रमित्यपि ॥ उच्य
 तेश्रीःसदाविष्णोःप्रियानिर्दोषचिह्ना ॥ साहिनव्यज्यतेविष्णुरत्रक्षेत्रमहागुणा ॥ जीवोत्तमा
 चतैर्नैतैःशब्दैरेकाभिधीयते ॥ महान्ब्रह्माजीवमहान्परात्ममेरिताःक्रियाः ॥ अहंकर्तेतियेनायंजी
 वोमंस्यत्यसौशिवः ॥ अहंकारइतिप्रोक्तोजीवाहंमतिक्रयतः ॥ उमाबुद्धिरितिज्ञेयाशब्दादि
 ज्ञानदायतः ॥ मतिदोमनउद्दिष्टइंद्रःस्कंदोपितसुतः ॥ श्रोत्रंतुश्रावयंश्चंद्रःस्पर्शोवायुमुतोभरुत ॥
 चक्षुःसूर्यश्चक्षयतिजिह्वावारिपतिहृतेः ॥ अश्विनौघ्राणमाघ्रातेर्वागग्निर्वचनादपि ॥ हस्तौवायुसु
 तौज्ञेयौभरुतौहानिलाभयोः ॥ पादौतुविष्णुनाविद्यौयज्ञशंभूचीसुतौ ॥ पदनादेववायुश्चभुक्तस्यैवा
 प्ययाद्यमः ॥ संतनुपुपस्थितिकृतेरुपस्थःसशिवोमनुः ॥ विनायकस्तथाकाशोनिराहृत्याप्रकाश
 नात् ॥ प्रधानवायुजोभूतवायुर्नाम्नामरीचिकः ॥ अग्निश्चपृथिवीचैवप्रसिद्धौवरुणोजलम् ॥ अ
 दनात्मथनाज्जन्मल्यहेतोस्तथाभिधाः ॥ शब्दाद्याःपंचशिवजाःशब्दनात्स्पर्शनादपि ॥ रूपणाद्र
 सनाच्चैवगंधनाच्चतथाभिधाः ॥ सुखंधूतिश्चेतनाचमुखनाद्विधूतेरपि ॥ चेतोनेतृत्वतश्चैवमुख्यवा
 युःसरस्वती ॥ श्रीश्चेच्छाचैवसावायोःपत्नीत्वेवंधूतिर्मता ॥ इच्छादानात्सैवेच्छास्थानभेदात्तु
 देवताः ॥ पृथक्पृथक्कथ्यंतेतलक्ष्म्याद्याउदिताअपि ॥ दुःखहेतौकल्लिश्चैवद्वापरौब्रह्मणःसुतौ ॥
 प्रवरावसुराणांतौसंघातश्चेतनाःपरे ॥ एतैरभिमतंयच्चतत्तन्नाम्नाभिधीयते ॥ चेतनाचेतनंत्वेतत्स
 र्वक्षेत्रमितीरितम् ॥ क्षितिरतद्भगवतोयदतःक्षेत्रमीर्यते ॥ क्षिणोतित्रातिचैवैतदतोवाक्षेत्रमुच्यते ॥

क्षिर्निष्कत्वात्रातिचैतदतोवाक्षेत्रमीरितम् ॥ एतस्मात्क्षीणेमेतेनत्रातमित्यथवापुनः ॥ इच्छाद्यानांक्षे
त्रनाम्नामपिनामांतरंस्मृतम् ॥ विकारादितियस्मात्तेविशेषविरुक्तिस्थिताः ॥ विशेषाक्तियतेयस्माद्वि
कारः कार्यमंतिमम् ॥ विगतं कारणंचात्रपुनर्नाशमृतेयतः तत्संबंधाद्विकाराख्याइच्छाद्याअभिमानी
नः ॥ एतत्सर्वसर्वैवनिर्दोषैवचक्षुषा ॥ प्रेरयन्नेवजानातित्क्षेत्रज्ञोहरिस्ततइतिच ॥ यस्यात्माशरी
रमित्यादिश्रुतेश्चेतनस्यापीदंशरीरकौतयेतिशरीरत्वोक्तिर्युज्यते ॥ सत्त्वजीवः क्वचित्प्रोक्तः क्वचित्सत्त्वं
जनार्दनः ॥ सत्त्वंनामगुणः कापिक्वचित्साधुत्वमुच्यतइतिशब्दनिर्णये ॥ तयोरन्यः पिप्पलं स्वाहृतीति
सत्त्वमित्तिचैपैगिश्रुतिः ॥ जनीप्राहुर्भावइतिधातोर्जीवस्यापिशरीरेव्यक्त्यपेक्षयाजनिर्युज्यते ॥
जीवेषुदुःखयोगादिरूपेणविनश्यत्स्वप्यतथाभूतम् ॥ दुःखयोगादिरूपेणजीवेषुविनशत्स्वपि ॥
दुःखयोगादिरहितः सर्वजीवेष्ववस्थितः ॥ गुणैः सर्वैः समो नित्यं नहीनोहीनगोपिसन् ॥ इतिपश्य
तियोविष्णुं स एव न तमोजेदिति पाद्ये ॥ प्रकृत्यस्वयमेवप्रारभ्यविष्णुनाक्रियमाणानि ॥ विष्णो
र्नान्यः पूर्वप्रेरकइति ॥ पूर्वतुवादराधणोहेतुव्यपदेशादितिभगवद्वचनात् ॥ द्रव्यं कर्मचकालश्चेति
च ॥ स्वयंप्रकृत्याभगवान्करेतिनिखिलंजगत् ॥ नैवकर्तारहेः कश्चिदकर्तृतेनकेशवइतिचस्कां
दे ॥ तेनेतिप्रस्तुनत्वादेवसिद्धम् ॥ अहंसर्वस्यप्रभवः ॥ सहिकर्ता ॥ कर्तारमीशंपुरुषं ब्रह्मयो
निम् ॥ जन्माद्यस्ययतः ॥ सत्तएवेतितान्विद्धीत्यादिसकलप्रमाणविरोधश्चान्यथा ॥ प्रकृत्यै
वचेतिचशब्दात्तेनैवेतिमिद्वयति ॥ प्रकृतेनक्रियायोगंचशब्दः क्वचिदीरयेत् ॥ क्वचित्समुच्चयंबूया
याक्वचिद्वौर्लभ्यवाचकइतिशब्दनिर्णये ॥ प्रकृतेः कर्तृत्वं रचनानुपपत्तेश्चनानुमानमित्यादिभगव

द्वचनेननिरस्तम् ॥ नक्तृतेत्वत्क्रियतेकिंचनारइतिच ॥ केवलप्रकृतेःकर्तृत्वांगीकारेचशब्दोव्यर्थः ॥
 ततएवचविस्तारमितिवाक्यशेषविरोधश्च ॥ अहंबीजप्रदःपितेतिवक्ष्यमाणमन्त्रापिक्षेत्रक्षेत्रज्ञ
 संयोगादितिप्रकृतमितिनेनापिविरोधः ॥ अचेतनंकरोतीतिस्वोक्तिविरोधश्च ॥ इच्छापूर्वक्रिया
 दानंकर्तृत्वंमुख्यमीरितमितिपैगिश्रुतिः ॥ विकारलक्षणंकर्तृत्वंतुप्रकृतेरंगीकृतमेव ॥ तथापिल
 क्ष्मीपरमेश्वरमुक्तचेष्टासुतदभावात्सर्वशइत्यस्यसंकोचप्राप्तिः ॥ अचेतनाश्रितंकर्मविकारात्म
 कमीरितम् ॥ यत्तुकेवलचित्संस्थप्रत्यभिज्ञाप्रमाणतः ॥ अविकारात्मकंज्ञेयंतत्तत्प्रकृतंभवे
 दितिच ॥ एकविष्णवाश्रितानांतुजीवानांभेदमेवयः ॥ ततःपरस्परंचैवतारतम्येनपश्यति ॥ वि
 ष्णोरेवचविस्तारंजगतःसविमुच्यतइतिच ॥ शरीरस्थोजीवः ॥ स्वमेनशरीरमभिप्रहृत्यासुप्तःसु
 मानमिचाकशीतीतिश्रुतेः ॥ शरीरस्थस्तुसंसारशरीराभिमतेर्मतः ॥ विष्णुःशरीरगोप्येषनशरी
 रस्थउच्यते ॥ शरीराभिमतिर्यस्मान्नैवास्यास्तिकदाचन ॥ तद्गतानांतुदुःखानांभोगोभिमतिरु
 च्यते ॥ तदभावाच्चाभिमानीभगवान्पुरुषोत्तमइतिच ॥ अनादित्वाच्चिर्गुणत्वात्परमात्माजी
 वोपिनकिमुतजडंनभवतीति ॥ शरीरोत्पत्तिलक्षणमप्यादिमत्त्वंपरस्यनास्तीतिविशेषः ॥ जीव
 स्यहितदस्तीति ॥ सत्त्वादिगुणसंबंधश्च ॥ सर्वकरोतिपरमात्मातथापिनल्लिप्यते ॥ वादिप्रसिद्ध
 त्वादेवेष्टापूर्वमन्यमानावरिष्ठमित्यादिवन्निषेधः ॥ कुर्वाणोपियतःसर्वपुण्यपापैर्नलिप्यते ॥ ज
 न्ममृत्यादिरहितःसत्त्वादिगुणवर्जितः ॥ विष्णुस्तद्विपरीतस्तुजीवोतस्तौपृथक्वसदेतिच ॥ सएष

नेतिनेतीत्यादिच ॥ जीवानामचेतनप्रकृतेर्मोक्षभूतप्रकृतिमोक्षम् ॥ इति श्रीमद्भानंदती
र्थसंगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमच्छगवद्गीतातात्पर्यनिर्णये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
हरिः ॐ ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगस्पर्ष्टीकरणपूर्वकं त्रैगुण्यं विविच्य दर्शयति ॥ योनिभार्या तथास्थानं
योनिः कारणमेव चेति शब्दनिर्णये ॥ अत्र योनिभार्या ॥ तस्मिन् गर्भदधाम्यहमिति वाक्यशेषा
त् ॥ एतेभ्यः सत्त्वादिगुणैर्भ्योन्यं कर्तारमीशं यदा पश्यति तदैवायं नापुरुषः ॥ अन्यथा पशुसमः ॥
न केवलमन्यत्वेन पश्यन्ना ॥ तं कतरिं विष्णुं किं तु गणेभ्य उत तमेव न च ॥ कथं स एव ना ॥ य
स्मान्मद्भावं सोधिगच्छति ॥ महालक्ष्मीरिति पराभार्या नारायणस्य या ॥ प्रकृतिर्न भिन्ना ज्ञेया
प्रकर्षेण करोति यत् ॥ तस्यास्तु त्रीणि रूपानि सत्त्वं नाम रजस्तमः ॥ सृष्टिकाले विभज्यंते सत्त्वं
श्रीः सद्गुणप्रभा ॥ रजो रजनकर्तृत्वाद्भूः सा सृष्टिकरी यतः ॥ यदावेशादियं पृथ्वीभूमिरित्येव क
थ्यते ॥ जीवानां ग्लपनाद्गुर्गतमइत्येव कीर्तिता ॥ एताभिस्तिमूभिर्जीवाः सर्वे बद्धा अमुक्ति
गाः ॥ सर्वान्ब्रह्मं निसर्वाश्रयतथापि तु विशेषतः ॥ श्रीदेवबधिकानूणभूदेत्यानां तथापरा ॥ ए
ताभ्योन्यं परंचैव विष्णुं ज्ञात्वा विमुच्यते ॥ सामर्थ्यातिशया दासानैताभ्यो विद्यते परः ॥ इति
यावद्भिज्जानातितावत्तं नृपशुं विदुः ॥ तस्मादाभ्योधिकगुणो विष्णुर्ज्ञेयः सदैव चेति महाविष्णुपु
रणे ॥ रजस्तु फलेदुःखमित्यत्र दुःखमिति दुःखमिश्रं सुखम् ॥ दुःखंदुरितिसंभोक्तं खं नाम सु
खमुच्यत इति शब्दनिर्णये ॥ कर्मणो रजस्तस्योक्तं दुःखमिश्रं सुखं फलम् ॥ अज्ञानजं तामसस्य
नित्यदुःखं फलं विदुरिति स्कंदे ॥ लोकस्थितान्प्रकाशादीन्प्रायोनेद्वेष्टिनेच्छति ॥ स्वयंप्रकाशी

मोहोज्झस्तथापिपुनरिच्छति ॥ विष्णोःप्रकाशं तंचापिनित्यमस्तथाभिसेवते ॥ सुखदुःखादिभा
 वेपिविष्णुभक्तौसमःसदा । अर्थार्थवाप्रियार्थवानिंदादीनांभयादपि ॥ नविष्णुभक्तिसाहास्यस्यकिं
 तुसाम्यमथोन्नतिः ॥ अवैष्णवारंभवर्जीविष्णुयातिनसंशयइतिच ॥ उदासीनवदित्युक्तेअनके
 वलोदासीनत्वम् ॥ नैगतइत्युदासीनवृत्तिनिषेधः ॥ सर्वारंभपरित्यागीतिविशेषप्रयोजनोपेक्षया
 पिनावैष्णवारंभइति ॥ इंगनंक्षणिककर्मदीर्घमारंभउच्यतइतिशब्दनिर्णये ॥ लक्ष्म्यादिभिःकृतो
 बंधोयोऽनादिःपुरुषस्यतु ॥ तमत्येतीहयोविद्वान्सविज्ञेयोगुणात्ययीतिचप्रवृत्ते ॥ तत्कृतबंधा
 त्ययात्तदधिकविष्णुभासेश्वतदत्ययीत्युच्यते ॥ यथाद्वारपालमतीत्यराजानंगच्छतीति ॥ ब्रह्म
 णिभूयंब्रह्मभूयम् ॥ ब्रह्मेतिप्रकृतामहालक्ष्मीः ॥ अतीत्यत्रीणिणिरूपाणिमहालक्ष्मींप्रपद्यते ॥ त
 यात्वनुगृहीतोसौवैष्णवोविष्णुगोभवेदितिच ॥ ब्रह्मप्राप्तोभत्यासएवभवतीत्याह ॥ ब्रह्मणोहीति॥
 मदविद्योगात्तस्याअपिमत्स्थएवभवतीत्यर्थः ॥ तथापिमत्प्राप्तिकमविवक्षयातदुक्तिः ॥ एकां
 निकस्यसुखस्यमोक्षस्य ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्भगवद्गीतातात्प
 र्यनिर्णयेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

हरिःॐ ॥ त्रयोदशोक्तंविचित्रदर्शयति ॥ पृथङ्मूलंहरिस्तस्यजगद्दृक्षस्यभूमिवत् ॥ सत्त्वादि
 युक्तेचिदचित्पृथक्कीमूलभागवत् ॥ अत्रापिचिदचिद्योगोवृक्षवत्संप्रकीर्तितः ॥ पृथिवीदेवतावत्त
 द्दरिर्मृद्वदचेतना ॥ उत्तमत्वात्तुमूलानामूर्ध्वमूलस्त्वयंसमृतः ॥ नीचास्ततोमहदहंबुद्धयोभूतसं
 युताः ॥ शाखाशृङ्गांसिपर्णानिकाममोक्षफलेक्षतः ॥ कारणेषुस्थितंकार्यंव्यासंकार्येषुकारणम् ॥

णे ॥ तत्त्ववेदिषुकोपाच्चतमस्तेषां न दुर्लभम् ॥ अक्षागमानुमानां च खोक्तेरपि विरोधिनः ॥ यस्मात्ततो सुराज्ञेया एव मन्येयता दृशाः ॥ ये तु विष्णुं परं ज्ञात्वा यजन्ते नान्य देवताः ॥ प्रत्यक्षाद्यधिसंवादिज्ञानादेव विमुक्तिगा इति ब्रह्मवैवर्ते ॥ निबन्धाय नीचस्थाने धत्तमसि बन्धाय ॥ सर्गाणां सुबहुत्वेषि शुभाशुभफलाधिकौ ॥ देवासुराख्यौ द्वावेव गन्धर्वाद्यास्तदन्तराः ॥ मुक्तिगा एव विज्ञेया देवा एव विमुक्तिगा इति च ॥ विमोक्षायैत्यत्र वीत्युपसर्गो देवमोक्षनानां वृद्धायते ॥ देवासुरनरत्वाद्या जीवानां तु निसर्गतः ॥ निसर्गो नान्यथैतेषां केनचित्कचिदेव वा ॥ देवाः शापबलादेव प्रह्लादादित्वमागताः ॥ अतः पुनश्च देवत्वं ते यांति निजमेव तु ॥ हेतुतः सोऽन्यथा भावो रक्ततास्फटिके यथा ॥ अतो नित्यश्च नाप्येष स्वभावविनिवर्तकः ॥ किंत्वाकर्म्यैव तं तिष्ठेद्देवसर्गस्ततो हि सः ॥ अशोच्य एव विज्ञेयो मोक्षयोग्यो हरेः प्रिय इति च ॥ ७३ ॥ इति श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णये षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

हरिः ॐ ॥ सदसत्कर्मविवेकः ॥ संत्वनुरूपजीवानुरूपा ॥ अतो ये सात्त्विकश्चन्द्रास्ते सात्त्विका इति ज्ञेया अन्ये न्य इति ॥ श्रद्धामयः श्रद्धारूपः ॥ श्रद्धा स्वरूपं जीवस्य तस्माच्छ्रद्धा विभेदतः ॥ उत्तमा धर्ममध्यास्तु जीवाज्ञेयाः पृथक् पृथक् ॥ स्वरूपभूता श्रद्धैव तमोगानां विमोक्षिणाम् ॥ शिष्यते संसृतिस्थानां श्रद्धारूपं मनो परम् ॥ तत्र स्वरूपश्रद्धैव व्यज्यते प्रायशः क्वचित् ॥ सात्त्विकस्य तमोरूपा श्रद्धांतः करणात्मिका ॥ सात्त्विकीतामसस्यापि भूयस्त्वात्तद्विविच्यते ॥ श्रद्धेत्यास्ति क्वचिन्निष्ठोक्तो साधेयादिवतोत्तमे ॥ विष्णौ तद्भक्तबुद्धीवरमा ब्रह्मादिकेषु च ॥ ते सात्त्विका इति ज्ञेया

अन्योन्यसंयुताः शाखामूला नितु सदैवतु ॥ विषयादर्शनीयत्वात्प्रवालसदृशमताः ॥ जगद्दृक्षोय
मश्वरथोद्देश्ववच्चंचलात्मकः ॥ अव्ययोर्घंप्रवाहेण स्वसक्तज्ञानहेतिना ॥ विष्णोः सम्यक्पृथग्दृ
ष्टिना भच्छेदनभाक्सदा ॥ अव्यक्तादिसमस्तंतुनेति नित्यादिवाक्यतः ॥ बोधैनेव पृथग्विष्णोः कृ
त्वा मृग्यः सकेशवः ॥ तमेवाद्यंप्रपद्येत यदंशाभासकोद्भवम् ॥ जीवराशिः समस्तोऽपि ब्रह्मरुद्धं द्रुपू
कः ॥ किंचित्सादृश्यमात्रेण भिन्नोऽप्यंश इवोच्यते ॥ ईश्वरस्तु यदा त्वस्य शरीरं विशति प्रभुः ॥ मनः
षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥ शब्दादीन्पत्यथ यदा जीवमादाय यात्यतः ॥ गृहीत्वैतानि
संयानि वायुर्गंधानि वा शयात् ॥ भुंक्ते हरिः शुभाद्रभोगानिन्द्रियेषु व्यवस्थितः ॥ पूर्णानंदोऽपि भगवा
न्क्रीडया भुंक्त एवतु ॥ सौम्यत्वात्सोभनाभासौ सोममंडलगः सदा ॥ स एवाग्निस्थितो विष्णुर्नाम्ना
वैश्वानरः सदा ॥ सर्वपांसनराणां यदुपजीव्यः सदैव च ॥ स एव व्यासरूपेण वेदान्तकृदा हतः ॥ ब्रह्म
रुद्रादयः सर्वशरीरक्षरणाक्षराः ॥ श्रीरक्षरात्मेत्युदितानित्यचिद्देहकायतः ॥ चेतनाचेतनस्यास्य
राशेः संस्थापकत्वतः ॥ कूटस्थ आत्मा साज्ञेया परमात्मा हरिः स्वयम् ॥ क्षराक्षरात्मनोर्यस्मादुत्तमः
स सदानयोः ॥ पुरुषोत्तमनाभातः प्रसिद्धोऽलोके देवयोरिति नारायणश्रुतिः ॥ ४ ॥ इति श्रीमदानं
दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

हरिः ॐ ॥ देवासुरलक्षणम् ॥ येऽतिमानेन मन्यन्ते परमेशो ह मित्यपि ॥ मिथ्याजगदिदं सर्वं भ्रम
जत्वा न्नतिष्ठति ॥ मिथ्यात्वान्नेश्वरोऽस्यास्ति परेभ्योऽपि न जायते ॥ त्वस्मिन्नपि तथा न्यस्मिन्न
यंतान्य इतीरिते ॥ प्रद्विषंत्यसुरास्ते तु सर्वपांत्यधरंतमः ॥ अयोग्येशत्वकामाच्च लोभाच्चात्मसमर्प

स्तेरिष्टं विष्णुरेव तु ॥ श्रीश्रसाध्यक्षविद्याख्याब्रह्मद्राद्याश्रदेवताः ॥ विबुधत्वात्तुमन्वाख्याभुंज
ते प्रीतिपूर्वकम् ॥ व्यामिश्रयाजिनोयेतु विष्णवाधिक्ये संशयाः ॥ स्वरूपमात्रेदेवानां श्रद्धा यु
क्ताश्च सर्वदा ॥ राजसास्ते तु विज्ञेयास्तेरिष्टं यक्षराक्षसाः ॥ दीनत्वाद्देवनामानो ब्रह्मद्रादिसनाम
काः ॥ गृह्णन्ति ये हरित्वन्यदेवादिसममेव तु ॥ नीचं ब्रह्माद्यनन्यं वामन्यं तेनेति चाखिलम् ॥ तत्त
च्छ्रद्धायुतास्ते तु नामसाः परिकीर्तिताः ॥ भूतप्रेतास्तु तेरिष्टं शिवस्कंददादिनामकाः ॥ साक्षाच्छि
वपरीवाराभुंजते ह्यतितामसाः ॥ मोक्षसांकल्यिकः स्वर्गाभूतादित्वं फलं कमात् ॥ त्यक्त्वा पिशा
स्त्रविहितं मिथ्याज्ञानविजिताः ॥ भक्त्या विष्णुं यजते ये निषिद्धाचरणो जिज्ञताः ॥ तेऽपि यांति ह
रिं शास्त्रविधानस्थाः कुतः पुनः ॥ अशास्त्रविहितं घोरं तप्यंते ये तपोजनाः ॥ दंभाहंकारसंयुक्ताः
कामरागाबलान्विताः ॥ अकृशानपितृक्षम्यादीन्देवान् विष्णुपरायणाश्च ॥ विष्णुचसर्वदेहस्थं कृ
शत्वेन विजानते ॥ तेषामल्पगुणत्वेन कल्पनात्ते मोधुवम् ॥ यांति ज्ञेयाश्च ते दैन्याः पिशाचा वा
थराक्षसाः ॥ अचैश्वर्ये वाथ ज्ञाद्यैः प्रायो ज्ञेया इमे नराः ॥ सात्विकाः सात्विकाः कुर्युर्यस्मादन्येन ये
तराश्च ॥ उन्मत्सदितियद्विष्णोर्नामत्रयमुदाहृतम् ॥ प्रसिद्धं वै दिक्कनस्मात्कर्म तद्विषयं हि सत् ॥
तत्राश्रद्धाकृतं न स्मादसदित्येव कीर्त्यते ॥ विप्रवेदाश्च यज्ञाश्च यस्मादोताः परस्परम् ॥ विहिता वि
ष्णुना तेन विष्णुरोमि नि कीर्तिताः ॥ ओतमस्मिच्चिदं सर्वमिति चोक्तः स ओमिति ॥ तस्मादोमिति
यज्ञादीन्यवर्तते हि वैदिकाः ॥ अनोक्तं ह्यसुरस्याद्यत्तस्मादोक्तं त्वपि ॥ उक्त्वा गार्थहरेः सम्यगज्ञा
नादासुरं भवेत् ॥ फलं त्वनभिसंधाय न ह्यसुरस्यान्ममास्पदम् ॥ इति यत्क्रियते कर्म तच्चा मातो जनार्द

नः ॥ अभिसंधितंहितत्प्रोक्तं तत्वास्वगुणैः सदेत्यादि च ॥ मयंप्रधानमुद्दिष्टं स्वरूपं कार्यमेव चेति श
ब्दनिर्णये ॥ शास्त्रविहितमपि भगवच्छ्रद्धाविहीनमसदेवेति वक्ष्यति ॥ अश्रद्धया द्रुतमिति ॥ भ
गवच्छ्रद्धाविरहितत्वादेव चाशास्त्रविहितं भवति ॥ विष्णुभक्तिविधानार्थं सर्वशास्त्रं प्रवर्तत इति पेंगि
श्रुतिः ॥ स्थिराः स्थिरगुणवृत्तादयः ॥ कदादीनामप्यारोग्यसार्थत्वेन सात्विकत्वमेव ॥ रस्यादी
नामपिराजसत्वमनारोग्यादिहेतुत्वे ॥ दुःखशोकाभयप्रदा इत्युक्तेः ॥ सत्त्वं साधुभावः ॥ भवति हि
सोपिशुच्यन्नात् ॥ त्वद्यं पश्चान्नोहारिप्रियं तत्कालसौख्यदम् ॥ सुखं तु दीर्घसुखदं रस्यमभ्यास
सौख्यदमिति शब्दनिर्णये ॥ रूक्षं नीरसं तीक्ष्णं सर्षपादि ॥ यामां तरितपाकं तु यातयाम इतीर्यते ॥
क्वचिच्च गतसारं स्यान्त्रियम्यं यातमस्य यदिति च ॥ पूर्वं स्वाहुपश्चादन्यथा जानं गतरसम् ॥ शुद्धमा
गवतानां तु स्वभावापेक्षयैव तु ॥ स्वाहुत्वादिविजानीयात्पदार्थानां न चान्यथेति सूदृशास्त्रे ॥ यागा
त्तुराजसात्स्वर्गः सां कल्पिक उदाहृतः ॥ लोकः स दीनदेवानां सनाम्नां वासवादिभिः ॥ विष्णावश्र
द्धयाऽद्योग्यकामाच्चैषां पुनर्भवेत् ॥ नरकं च विनायज्ञं राजसं नरलोकगाः ॥ निषिद्धं कर्म कुर्युश्चेदीयु
स्ते नरकं श्रुवम् ॥ कदाचित्सात्विकाः कुर्युः कर्म राजसतामसम् ॥ अन्येन्यच्च तथाप्येषां स्थितिः स्वा
भावि कीपुनः ॥ स्वं स्वं कर्म तु सर्वेषां सदैव स्यान्महत्फलम् ॥ अन्यदल्पफलं चैव बाहुल्येनैषु लक्ष
णभितिपादो ॥ मौनं मननम् ॥ युक्तैर्भगवदर्पणादियोगयुक्तैः ॥ युक्तैरिति दानादिषु सर्वत्र समम् ॥
सत्संबन्धित्वादेव कर्मादि सत् ॥ ॐ तत्सदिति नाम्नां विष्णौ प्रसिद्धत्वात् ॥ स्रवत्यनोक्तं ब्रह्म परस्ता
च्च विशीर्यते ॥ अनोक्तमासुरमिति श्रुतेरनोक्तस्यासुरत्वप्रसिद्धेः ॥ अनर्थज्ञोदितो भत्रो निरर्थ

स्वातिमानतः ॥ धनमंत्रस्तेन कथितो मंत्रार्थो ज्ञेय एव न दिनिर्पेयि श्रुतेः ॥ तदर्थत्वेन फलानभि-
धिपूर्वककर्मण एव सात्विकत्वाच्च ॥ तद्भक्त्या तस्मिन् पूर्णपूर्वकमेव कर्मसद्व्यवसृज्यते इति भावः ॥
राजसस्याप्यसद्व्यवसृज्यते ॥ विष्णुश्रद्धां रहितत्वात् ॥ सात्त्विकं मोक्षदं कर्म राजसं सृज्यते ॥ तद्वदम् ॥
तामसं पातदं ज्ञेयं तत्कुर्यात्कर्मैष विष्णवमित्याग्नेये ॥ ७ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थसगवत्पादाचार्यविर-
चिते श्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिः ॐ ॥ सर्वाध्यायोक्तधर्मस्य समासतो निर्णयार्थं को नुक्तैरुपपत्तिषु वादीचायम् ॥ मनीषिण इत्यु-
क्तत्वात्तेऽप्यनिर्दिष्टाः ॥ अतस्त्याज्यं दोषवदित्यस्यार्थः संगत्य क्त्वा फलं वेति ॥ द्रव्ययज्ञादीनां मध्ये
स्वोचितो यज्ञो विद्यादानादिषु स्वोचितं दानं स्वोचितं तपश्च सर्वैर्वर्णाश्रमिभिरन्यैश्च कार्यमेवेत्यर्थः ॥
विष्णुनामस्वाध्यायौ त्यानां सत्योपवासौ दानतपश्च ॥ संगफलत्वात् गमृते स्वरूपत्यागः कार्य इति मि-
थ्याज्ञानाख्यमोहात् ॥ स्वयज्ञादीन्यस्त्यज्यनिरयं यां त्यसं शयमिति पादो ॥ मोहं विना दृष्टदुःख-
मित्येव ॥ दुःखशब्देन केवलं मानसम् ॥ कायक्लेशस्य पृथगुक्तेः ॥ दुःखं नुमानं संज्ञेयमाया सोबाह्य-
उच्यते ॥ विशेषस्य विशेषक्षायामन्यथा सर्वमेव विविचि शब्दनिर्णये ॥ न ह्येष्ट्य कुशलं कर्म केवलं दृष्टदुः-
खदम् ॥ जन्मान्तरकृते पुण्येन सज्जेतात्त्विकश्चले ॥ यः सम्यक्तत्त्वविद्विष्णोस्तदुपनिधिं विवतु ॥ फ-
लेच्छावर्जितस्तस्य कर्मबंधाय नो भवेत् ॥ बहुलं चेदल्पदोषं यावेदोषं परोक्षदृष्टिगतिच ॥ अन्येषा-
मिष्टम् ॥ अस्य तु त्यागित्वादेव नेष्टम् ॥ ज्ञानादेर्मोक्षभोग्याच्च नान्यस्यात्कर्मणः फलम् ॥ त्यागि-
नस्तत्त्वसंवेत्तुरन्येषां न दृते फलमिति च ॥ केवलकाम्यकर्मणां परापेक्षयाप्यकरणमित्येतावांस्त्या-

गातंसंन्यासस्यविशेषइत्यस्यागिनांप्रतियोगित्वेनन्यासिनउक्ताः ॥ त्यागित्वंतेषामपिह्यस्ति ॥ परे
 च्छयापियेकाम्यंकर्मकुर्युर्नतुक्कचित् ॥ न्यासिमोनामतेन्येभ्यःफलत्त्यागिभ्यउत्तमाइतिच ॥
 कथितंपरमंसांख्यंकपिल्लाख्येनविष्णुना ॥ सेश्वरदैविकंसाक्षाज्ज्ञेयमन्यदैवैदिकमितिच ॥ अ
 धिष्ठानंशरीरादि ॥ स्वातंत्र्यमीश्वरेत्तिनैवात्मनिकदाचन ॥ ईश्वराधीनमेवात्मन्स्वातंत्र्यंतु
 जडान्प्रति ॥ तारतम्येनलक्ष्म्यादेर्जीवान्प्रतिचसर्वशः ॥ यस्तदर्थसमुत्पन्नोयथारुद्रोयथाय
 मः ॥ हत्वापिसइमौल्लोकाञ्चहंतिननिबध्यते ॥ अज्ञास्तदर्थजातोपिबध्यतेदैत्यवद्भुवम् ॥
 अपरोक्षदृङ्मातोयस्तदर्थमुक्तिर्गसुखम् ॥ ह्रसेत्तस्यपरोक्षज्ञःकिंचिद्दोषेणालिप्यतइतिच ॥
 अस्वानंत्र्यज्ञानाद्वन्मीतिभावोप्यस्यनास्तीतिनहंति ॥ अन्यस्यभावोस्तीतिविशेषः ॥ बुद्धिय
 स्यनलिप्यतइति ॥ रागान्नहंतिकिंतुधर्मबुद्ध्या ॥ स्वातंत्र्यमन्यमानस्यरागाद्धर्मचकुर्वतः ॥
 तन्निमित्तस्तुदोषःस्याहुणस्तुस्यात्स्वकर्मजइतिच ॥ संप्रेरयतुरीशस्यकर्मस्वखिलचेतना ॥
 ज्ञातृज्ञेयज्ञानरूपप्रेरणामासएवयत् ॥ स्वरूपैवैवित्यासाविशेषात्मतयाभवेत् ॥ विशेषोपि
 स्वरूपेणनित्यश्चस्याद्विशेषतः ॥ स्वनिर्वाहकनायस्मानवस्थाविशिष्टवत् ॥ विशेष्यस्य
 विशिष्टस्याप्यभेदेप्यविवादिनि ॥ विशेषोस्त्वेवनात्रास्तिह्यनवस्थाकदाचन ॥ ज्ञातुरन्योहमि
 तितुक्कस्याप्यनुभवोनहि ॥ अस्मिन्ज्ञानैवाहमितिमेदस्तस्मात्तयोःकुनः ॥ पश्यामीतिविशेषोयमि
 दानमीसमुत्थितः ॥ इत्याद्यनुभवान्नेदोनविशेष्यविशिष्टयोः ॥ विशेषणंतुद्विविधंविशेषाख्यंतथेत
 त् ॥ विशेषमणयेनप्रोक्तंतेनविशेषणम् ॥ विशेषोपिविशेषस्वस्यैवगमकोभवेदित्यादितत्त्ववि

वेके।संग्रहःपंचकरणानांसंक्षेपः॥ अधिष्ठानस्यकरणेतर्भावात् ॥ दैवशब्दोदितेश्वरस्यैवमुख्यकर्तृत्वात्स्वतंत्रास्वतंत्रकर्त्रोःकर्तृशब्देनैवोक्तेस्त्रैविध्यम्॥ कर्मचेष्टा॥एवंगुणसंख्यानेपरमसांख्यशास्त्रे॥ अस्तित्वाद्भूतनामभ्यःसर्वजीवेभ्यएवच ॥ मुक्तेभ्योपिपृथक्त्वेनविष्णोःसर्वत्रगम्यच ॥ ऐक्येनच स्वरूपाणांप्रादुर्भावादिकात्मनाम् ॥ तारतम्येनजीवानांमेदेनैवपरस्परम् ॥ जडेभ्यश्चैवजीवानां जडानांचपरस्परम् ॥ तेभ्योविष्णोश्चसम्यक्तलक्षणज्ञानपूर्वकम् ॥ ज्ञानंसात्विकमुद्दिष्टंयत्साक्षा न्मोक्षकारणम् ॥ विष्णोरन्यस्ययाथार्थ्यज्ञानंराजसमुच्यते ॥ यदिविष्णुंनजानातिपदिवाभिश्च तत्त्ववित् ॥ अन्यथाकरणीयत्वात्कार्यार्व्यंजीवमेवयः ॥ अकार्यब्रह्मज्ञानातिसएवाखिलमित्यपि ॥ एकजीवपरिज्ञानात्कृत्स्नज्ञोस्मीतिमन्यते ॥ युक्तिविज्ञानराहित्यात्स्वपक्षस्याप्ययुक्ततः॥ अयुक्ततामेवगुणंमन्यतेचाल्पदर्शनः ॥ अतत्त्वार्थजगद्भुतेतत्त्वार्थज्ञानवर्जनात् ॥ समुख्यतामसज्ञानीत्यैकैकेनापिकिंपुनः ॥ सर्वैरैतैर्विशेषैश्चयुक्तःपापतमाधिकइतिपादो ॥ पृथक्त्वेनतुयज्ज्ञानमित्यस्यव्याख्यानानाभावानित्यादि ॥ सर्वगतमेकमीश्वरंनजानातीत्येतावैतवराजसत्वम् ॥ एकस्यकृत्स्नवज्ज्ञानमेवतामसम् ॥ मुक्तत्वादिरूपेणान्यथाकरणीयत्वात्पराधीनत्वेनाल्पस्यजीवस्यस्वातंत्र्यादिगुणपूर्णत्वात्कृत्स्नेनब्रह्मणैक्यज्ञानंचमहातामसम् ॥ किंपुनस्तावन्मात्रंसर्वमिति ज्ञानम् ॥ किंपुनस्तत्राप्येकजीवादन्यत्किमपिनास्तीत्यहैतुकंज्ञानंसर्वमपितामसम् ॥ किमुतदेवोक्तलक्षणम् ॥ अतत्त्वार्थवत्सदसद्वैलक्षणयाद्यन्यथार्थकल्पनायुक्तमेवतामसम् ॥ किमुतदेवोक्तविशेषणैर्युक्तम् ॥ प्रायोल्पज्ञानमपितामसम् ॥ अज्ञानबहुलत्वात्किमुतदेवोक्तमित्याज्ञानबहुल

मित्यपुनरुक्तिः ॥ एकस्मिन्सर्वज्ञानंकार्यजीविपूर्णबह्मेतिसक्तज्ञानंनिर्युक्तिकंच ॥ अतत्त्वार्थक
 ल्पनायुक्तमल्पज्ञानंचपृथक्पृथक्तामसानीतिवा ॥ मायावादेवेतानिसमस्तानि ॥ अन्यत्रा
 पित्वहैतुकत्वादिकंविरुद्धवादेषुसमंसेषु ॥ मयिसर्वाणिकर्मणिंसंन्यस्याध्यात्मचेतसोयुक्तत्वा
 त् ॥ येमेतम् ॥ येत्वेतदितिच ॥ तस्यभोक्षसाधनस्याकरणेप्रत्यवायस्याचोक्तेर्भगवदपितत्वेन
 सर्वकर्मकरणंतस्यविष्णोःसर्वपरमत्वज्ञानंचनियतेभेवेतिज्ञायते ॥ अध्यात्मचेतसेत्युक्तत्वात्तत्त्व
 रूपयाथार्थ्यज्ञानादि ॥ येतुसर्वाणिकर्मणीत्येतस्मिञ्छ्लोकेऽध्यात्मचेतस्त्वस्य मत्पराअनन्ये
 नैवयोगेनध्यायंतइतिव्याख्यातत्वात् ॥ एवंसर्वमपिभगवद्भक्तियुक्तमेवसात्विकम् ॥ सर्वस्य
 भगवदधीनत्वज्ञानादेवानहंवादी ॥ भगवद्भक्तिसामर्थ्यात्पित्क्वष्टोनकृतोद्दिष्टः ॥ सप्राकृतोदीर्घ
 सूत्रीकुर्यापश्चादितिस्मरन्निशब्दतत्त्वे ॥ प्राप्तकालस्यकर्मणोदीर्घकालेनैवकृतिंसूचयन्दीर्घ
 सूत्रीत्यर्थः ॥ अलसोदीर्घसूत्रीचसत्वयुक्तामसोमतः ॥ अयुक्तोराजसःस्तब्धःप्राकृतोऽनैकृतिः
 शठः ॥ एकैकैर्नैवदोषेणप्रोक्तस्तामसतामसः ॥ दुर्नरत्वंचतिर्यक्त्वंतमश्चैतत्फलंक्रमदि
 तिच ॥ किंचिद्यथावद्भर्मादीनयथावच्चपश्यति ॥ ययाबुद्ध्याराजसीसामिथ्यादृक्स्वेवतामसी
 तिच ॥ वैष्णवोभक्तियोगोयस्तद्युक्तासात्विकीधृतिरितिच ॥ विहितविषयैवेत्यव्यभिचारि
 णी ॥ स्वभंसयमित्यादिसर्वनिषिद्धोपलक्षणम् ॥ तत्तत्सात्विकमेवस्याद्यद्बुद्धाःप्रचक्षते ॥ निं
 दंतितामसंतत्तद्राजसंतदुपेक्षितमितिभागवते ॥ महात्मानस्तुमांपार्थ ॥ अमयंसत्वसंशुद्धिरि
 त्यादिनाट्टद्वाश्रोक्ताः ॥ विष्णोःप्रसादात्स्वमनःप्रसादात्सात्विकंमुखमितिपाद्ये ॥ सत्वंजीवजा

तम् ॥ मुक्तानां गुणतीतत्वात्पृथिव्यां दिवि देवेषु चेति विशेषः ॥ यथेष्टं संचरंतोऽपि मुक्ताभूम्यादि
 गानतु ॥ ग्रामस्था अपि न ग्राम्या वैलक्षण्याद्विद्विज्जनाः ॥ न राधमास्तामसेषु सात्विकास्तत्र राजसाः ॥
 दैत्यमृत्यामहदैत्यामुख्यतामसतामसाः ॥ राजसास्तु न रास्तत्र विप्रा राजससात्विकाः ॥ तत्र स्थ
 शुद्धसत्त्वास्तु परहंसाः प्रकीर्तिताः ॥ हंसो बहूदः कुटिजो वनस्थो नैष्ठिको गृही ॥ क्रमाद्रजोऽधिका
 बाह्यं कर्मैषामधिकं यतः ॥ धर्माः परमहंसानां ब्राह्मण एव शमादिकाः ॥ देवादेः कर्म बाहुल्यं न लिंगं
 रजसः क्वचित् ॥ न हि विष्णोश्चलेत्तेषां मनः कर्मकृतामपि ॥ अन्येषां च लज्जितत्वात्प्रायः स्यात्क
 र्म राजसम् ॥ यदितत्समारकं विष्णोर्विद्यात्सात्विकमेव तु ॥ धर्मार्थी हिंसनाग्निश्च विशेषो ब्रह्मचा
 रिणः ॥ पैतृकं चापि यतिनो दारास्तु गृहिणस्ततः ॥ असंगो ग्राम्यसंत्यागः पश्चाद् हिंसा गृहस्थतः ॥
 वनस्थस्य विशेषो यं सर्वेषां मितरत्सममिति च ॥ सात्विकाः खलपरजसः क्षत्रियाः सत्वरजसाः ॥ वै
 श्याः शूद्रा अतिखल्पसत्त्वाधिक्ये नतामसाः ॥ ये तु भागवतावर्णास्तेषां भेदो धर्मीरितः ॥ सत्त्वाधि
 कपुल्कसोऽपि यस्तु भागवतः सदा ॥ त्रैविद्यमात्राविष्णोर्ये सर्वाधिक्ये संशयाः ॥ अन्याधिक्यं न
 मन्यन्ते श्रीशार्ङ्गा राजसतामसाः ॥ अज्ञाविष्णौ द्वेषहीनाः सर्वैराजसतामसाः ॥ पितृगंधर्वपूर्वाश्च मुनयो दे
 वता इति ॥ सात्विकास्त्रिविधास्तत्र श्रेष्ठा एवोत्तरोत्तराः ॥ देवा इन्द्रो विर्रिचाद्या इति त्रैवेदेवताः ॥
 क्रमोत्तराः शिवो वाणी ब्रह्मा चैवोत्तरोत्तराः ॥ सत्त्वसत्त्वमहासत्त्वसूक्ष्मसत्त्वश्चतुर्मुखः ॥ यस्माद्यावद्वि
 मुक्तिः स्यान्मुक्तावंगुखकम इति च ॥ विष्णौ किंचित्प्रीतियुक्तास्तामसमध्ये सात्विकानराधमा इत्य
 र्थः ॥ राजसानां मध्ये सात्विका एव भागवता विप्रादयः ॥ राजसस्थसात्विकेष्वेव शुद्धसात्विकाः किं

चिद्रजोयुक्तसात्विकाःसमरजोयुक्तसात्विकाःसत्वात्किंचिदूनतमोयुक्तसात्विकाडतिवर्णभेदः॥स
 त्वप्रधानत्वादेतानारभ्योत्तरोत्तरं सर्वेपिमोक्षयोग्याः॥सत्वात्संजायतेज्ञानमित्यादेः ॥ सत्वाधिको
 मोक्षयोग्योयोग्योधतमसस्तथा॥तमउत्तरोजोभूयान्समोवास्तृतिपात्रकडति॥शमोदमस्तपःशौ
 चंक्षांतिरार्जवमेवच॥ज्ञानंविज्ञानमास्तिव्यंविप्रकर्मस्वभावजम्॥एतेगुणाःकिंचिदूनाविप्राक्षत्रि
 यलुवच ॥ अधिकावाबाह्मणेभ्यःकेषुचिच्चक्रवर्तिषु॥ऋषयस्त्वेवविज्ञेयाःकार्तवीर्यादयोनृपाः॥
 शौर्यतेजोधृतिर्दाक्ष्यंयुद्धेचाप्यपलायनम् ॥ दानमीश्वरभावश्चक्षत्रियेन्येगुणाअपि ॥ क्षत्रियो
 नब्रह्मगुणोवैश्यःऋष्यादिजीवनः॥ततऊनःशमाद्यैर्यःशुश्रूषुःशूद्रउच्यते ॥अधिकाश्चेद्गुणाःशूदेबा
 ह्मणादिःसउच्यते॥ब्राह्मणोऽप्यल्पगुणकःशूद्रएवेतिकीर्तितः॥नरोपियोदेवगुणोदेवोज्ञेयोनृतांगतइ
 तिच॥स्वकर्मणातमभ्यर्च्यतिवचनात्क्षत्रियादिष्वपिशमाद्यनुवृत्तिज्ञायते॥नहिशमादिकंविनात
 स्यामितोर्चनंभवति॥सम्यक्शमादिभिरर्चनं ह्यभ्यर्चनम्॥नचशमादीन्विनासिद्धिर्विंदति॥यज्ञादा
 नतपःकर्मनत्याज्यमित्युक्तत्वाच्च॥शमोमान्निष्ठताबुद्धेर्दमइंद्रियनिग्रहइतिभागवते ॥नचक्षत्रिया
 दिभिरपिशौचतपःशमादिभिर्हीनैर्भूवितव्यमितितत्तद्धर्मेषूच्यते॥युक्तास्यैतैःसर्वगुणैर्जनकनुलाधा
 रादयः ॥ अतोयुद्धेऽपलायनमैश्वर्यचक्षत्रियस्यविशेषगुणौ ॥ तौचरुष्यादयोजीवनार्थशुश्रूषा
 याजनंजीवनार्थप्रतिग्रहश्चेत्येतल्वान्येषांपरधर्माः ॥ शौर्यतेजोधृतिर्दाक्ष्यंदानंचक्षत्रियेधिकाः॥
 तद्धीनाब्राह्मणेतस्माद्दैश्वेयशूद्रेततोल्पकाः ॥ अध्यापनंचशुश्रूषाजीवनार्थमृतेसताम् ॥ विप्रादि
 पुक्त्रमाज्ज्ञेयाःशूद्रस्याध्यापनंविना ॥ तस्माच्छूद्रोल्पशुश्रूषुःस्वभावाज्जीवनंविना ॥ एतेनैसर्गि

काभावाः स्याद्भावोन्योपिकुत्रचित् ॥ बलादिरुद्धभावस्तुहेयः स्वाभावि कोपियः ॥ अनिसर्गो
 पिहिशुभोवर्धनीयः प्रयत्नतः ॥ याजनैश्वर्यपूर्वास्तुनान्यैः कार्यशुभा अपि ॥ अपलायनं च शुद्धा
 णां ब्रह्मक्षत्रार्थमिष्यत इति च ॥ प्रसह्य वित्ताहरणशरीरोदं दु एव च ॥ अशिष्याणां शासनं च तथै
 वार्थविनाशनम् ॥ एष ईश्वरभावः स्यान्नकार्यः क्षत्रियेतैः ॥ सर्वविधर्मिणः शास्याः क्षत्रियैर्यत्नतः
 सदा ॥ अंगाद्यहानिकुण्डः शिष्येषु ब्राह्मणादिभिः ॥ कार्यैर्देहेपिशिष्यश्च स्वामिनास्तेन वार्पितः ॥
 पुत्रानुजादयः सर्वशिष्या एव निसर्गतः ॥ गुरुश्चैव मित्राणि सखि स ब्रह्मचारिणः ॥ संबंधिनश्च सर्वे
 पितृत्तद्योग्यतया खिलैः ॥ शिक्षणीयेषु भावेषु शिक्षणीयाः प्रयत्नतः ॥ उन्मादे बंधनाद्यैर्वा ताडनं न गुरोः
 क्वचित् ॥ पापं चरंतस्त्वन्येपि सर्वदृष्टिपथंगताः ॥ शक्तितो वारणीयाः स्युर्दशकालानुसारतः ॥ तदुत्तम
 विरोद्धारः संत्याज्या गुरवोपितु ॥ यथाशक्त्यनुशास्यैव कालतोपिनचेच्छुभाः ॥ विष्णौ परमभक्तस्तु न
 त्याज्यः शास्य एव च ॥ शिक्षयंश्च गुरुः छिद्यो गुरुवन्नैव शिक्षयेत् ॥ महान्तो नानुशास्याश्च रुरुद्धाचरि
 ता अपि ॥ यदि च स्वाधिकानां निविरोधं नैव कुर्वत इत्यादि च ॥ आपत्सु विप्रः क्षात्रं तु विशां वा धर्ममाचरे
 त् ॥ क्षात्रासिद्धौ न शूद्रस्तु विप्रक्षत्रिययोः क्वचित् ॥ क्षत्रियो ब्राह्ममापं सुतदापत्सु विशामपि ॥ क्षत्रि
 यो विप्रधर्मोपि नैव भैक्ष्यप्रतिग्रही ॥ वैश्यः आपसु शौद्रं तु धर्ममेकं न चापरम् ॥ शूद्रः आपत्सु विद्धर्मात्तदा
 पत्सु च कारुकः ॥ शूद्रस्तु वैश्यधर्मापि नैव वेदाक्षरो भवेत् ॥ अत्यापदि क्षत्रियोपि पादशुश्रूषणं वि
 ना ॥ शौद्रधर्मचरन् विप्रक्षत्रियेषु न दुष्यति ॥ येषु कर्मसु याच्यः स्यात्स्वामिनापि न याचिता ॥ शौ
 द्राण्यपि स्वधर्मत्वे क्षत्रियस्यापदो यदि ॥ आत्मनश्चेद्बलाधिक्यं सानुबन्धादिप्रभोः । धर्मोऽथैव

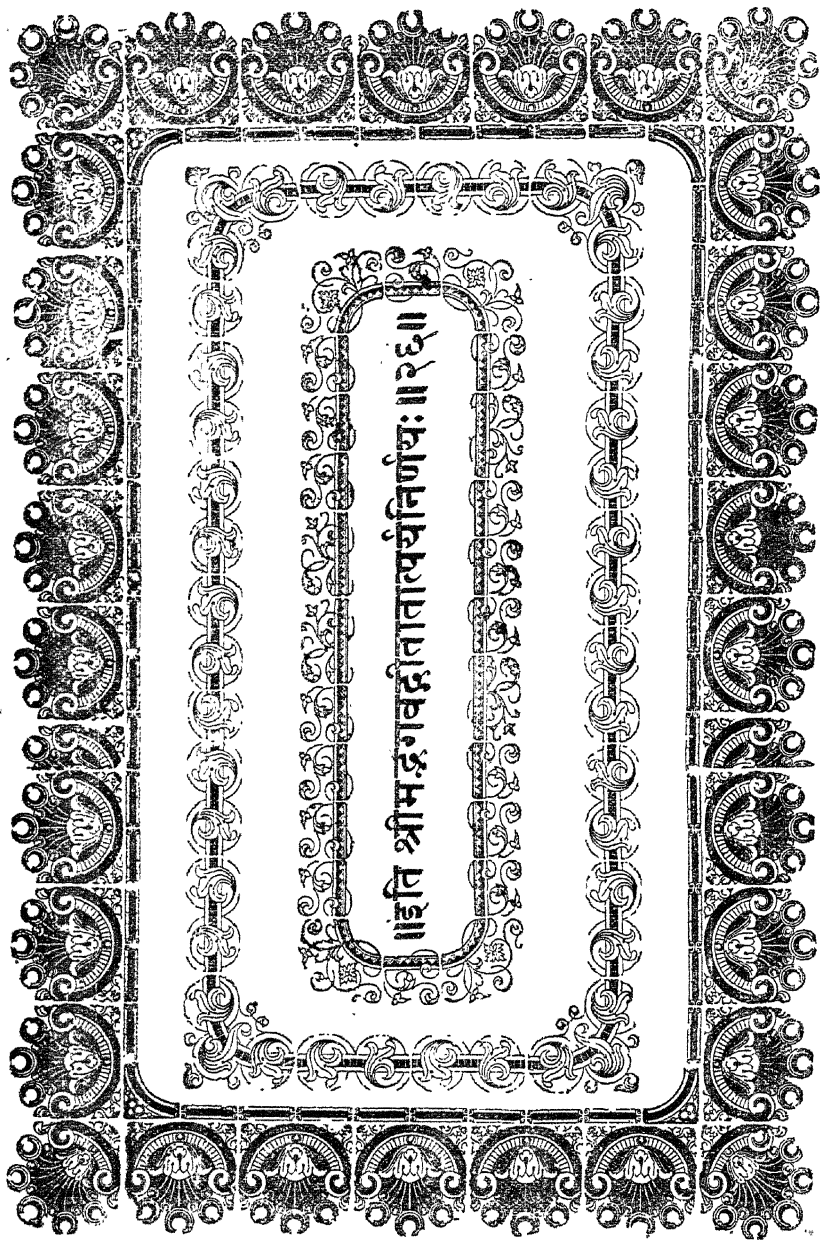
तोर्थार्थविप्रथमादिकाद्वरः ॥ प्रभुणायाच्यवृत्तिस्तुविशेषेणापिधर्मभाक् ॥ बाह्योर्बलाधिकोयः
 स्यात्क्षत्रियोविद्ययाधिकः ॥ विप्रोभागवतीचैतीसेशालोकास्तथोरिभइत्यादिव्यासस्मृतौ ॥ ने
 ष्कर्म्यसिद्धिर्भनिष्ठसर्वकर्मनाशाख्यासिद्धिम् ॥ वक्ष्यमाणप्रकारेणवर्तमानस्तदन्तरैष्कर्म्यसिद्धि
 प्राप्तोभूत्वाब्रह्माख्यायामहालक्ष्म्याः सकाशंयथाऽऽप्तोतितानिबोध ॥ ममयोनिर्महद्ब्रह्म ॥ ब्र
 ह्मणोहिप्रतिष्ठाहमित्युक्तत्वात् ॥ ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मेत्युक्त्वाभङ्गकिल्भतेपराभितिवक्ष्यमाण
 त्वाच्च ॥ सर्वपापक्षयाहेतयत्कादेवान्कमाद्ब्रजन् ॥ प्राप्यलक्ष्मीतत्प्रसादात्पुनःस्वद्धाहरोयदा ॥
 सक्तिस्तयापुनर्ज्ञानिस्वद्धेविष्णुं प्रपद्यते ॥ अपरोक्षदृशोविष्णोः शरीरेपिसतःपुरा ॥ त्यक्तदेहादि
 कस्यापियावद्दिष्णुं प्रपद्यते ॥ तावद्गुणाविवर्धतेस्थिताः स्युः प्राप्यकेशवमिति महावाराहे ॥ विमु
 च्यनिर्ममः शान्तौ नैष्कर्म्यसिद्धिं प्राप्तो भूत्वा ब्रह्मणि भूयाय भवतीत्यर्थः ॥ विहितानि सर्वकर्मण्य
 पिमद्वयापाश्रयोभूत्वासदाकुर्वाणः ॥ न हि यथेष्टचरणेनात्पर्यभन् ॥ तथासति विहितकरणेपिसम
 त्वात् ॥ मामनुस्मर्युध्यच ॥ ततः स्वधर्मकीर्तिचेत्यादिप्रस्तुतविरोधः ॥ अपिशब्दस्त्वेकमपि
 कर्मतदाश्रयेणनकार्यमित्यर्थः ॥ भगवत्संश्रितस्यत्रैविध्यस्यचमनसैवविशेषइत्याह ॥ चेतसास
 र्वकर्मणीति ॥ स एव सर्वस्मात्परमइतिभावोस्येतिमत्परः ॥ तत्रचित्तवृत्तिनिरोधोपि ॥ बुद्धियोगः प्र
 त्याहारादिः ॥ प्रकृतिरीश्वरेच्छा ॥ प्रकृतिर्वासनेत्येवतवेच्छानंतकथ्यतइतिवचनात् ॥ एषा तु प्रकृत्येव
 चकर्मणीत्यादिष्वपियुज्यते ॥ तस्याएवहिमुरत्यंतो नियोक्तवम् ॥ स्वभावकर्मोदिसिर्बद्धा ॥ तदे
 वाह ॥ ईश्वरः सर्वभूतानां भित्ति ॥ निश्चितार्थः स तु ज्ञेयो यथात्मैव परोक्षतः ॥ उच्यते विष्णुना पद्मसद्वह्ने

त्यादिकथ्यत इति शब्दनिर्णये । मन्मना इत्युपसंहाराच्च । शाश्वतं स्थानं विंकुंठादि ॥ श्रीरेवलोकरूपेण
 विष्णोस्तिष्ठति सर्वदा ॥ अतो हि विष्णवालोका नित्यास्ते चेत्तना अपीत्याश्रेये । न वर्तते यत्र जस्तमस्त
 योः सत्त्वं चेत्याद्युक्तम् । तत्त्वसारकथं ह्यविभौ पुरुषावित्यत्रैवोपसंहृतम् । तत्त्वप्रशंसार्थमेव तद्बुद्धिप्र
 शंसाकृता ॥ अत्र तु साधनसारेपसंहारः सर्वगुह्यतममिति । मन्मना इत्यादेः पूर्वमेवोक्तत्वात् ॥ भूय इत्य
 र्थतस्त्वत्रापि विष्णवाधिक्यमेवोक्तं भवति ॥ अन्यसर्वधर्मान्परित्यज्येत्युक्तशेषत्वेन सर्वधर्मान्निव
 चनम् । मामेकं शरणं ब्रजेत्यपि । मन्मना इत्याद्युक्तनिगमनात्मना तद्व्याख्यानम् । सर्वोत्तमत्वविज्ञान
 पूर्वतन्मनःसदा ॥ सर्वाधिकप्रेमयुक्तं सर्वस्यात्र समर्पणम् ॥ अखंडात्रिविधा पूजा तद्रूपैव स्वभावतः ॥
 रक्षतीत्येव विश्वासस्तदीयो ह्यमिति स्मृतिः ॥ शरणागतिरेषा स्याद्विष्णोर्भोक्षफलप्रदेति मह्यं विष्णु
 पुराणे ॥ अनादि जन्मकृतसर्वपापेभ्यः ॥ अत्र प्राप्त्यभावात् ॥ धर्मपरित्यागे पापपरित्यागस्यैकै
 मुत्येनैव सिद्धत्वात् ॥ अतपस्कार्यैव न वाच्यम् ॥ अशुश्रूषवे पुनश्चेति दोषाधिक्यमशुश्रूषोर्दर्शय
 तुं च शब्दः ॥ एवमभक्ताय कदापि न वाच्यम् ॥ कदाचिदल्पतपसो लपशुश्रूषोरपि भक्त्याधिक्ये
 वाच्यं भवतीति कदाचनेति शेषः ॥ अभक्ताच्च न वाच्यमसूयोरिति तत्रापि च शब्दः ॥ समुच्चये
 तथाधिक्ये न्यूनत्वे च प्रयुज्यत इति शब्दनिर्णये ॥ अभक्तादपि पापः स्यादसूयोर्दोषदृग्यत इति च पा
 द्यो ॥ सोऽपि मुक्तः ॥ न च तस्मान्मनुष्येष्वाधिक्यमुक्तानां महत्तारतम्यं ज्ञायते ॥ मनुष्येष्विति वि
 शेषणान्नत्रापि देवानामाधिक्यं च ॥ मुक्तिर्ज्ञात्वापि विष्णुं स्याच्छास्त्रं श्रुत्वा ततोधिकम् ॥ मुक्तौ सु
 खं तत्पठतस्ततोऽप्यधिकमिष्यते ॥ व्याख्यानुस्तु संभुक्तौ सुखं नान्यस्य कस्यचित् ॥ ततोऽधिकं नुदे

वानांमुख्यव्याख्याकृतोयतइतिच ॥ यथेच्छसितथाकुर्वित्याक्षेपपरिहारायकरिष्येवचनंतवेत्य
 नुसरतिभगवंतम् ॥ ७ ॥ नमस्तेवासुदेवायप्रेयसांभेप्रियोत्तम ॥ समस्तगुणसंपूर्णनिर्दोषानंददा
 धिने ॥ यस्यत्रीण्युदितानिवेदवचनेरूपाणिदिव्यान्यलंबदत्तदर्शनमित्यमेवनिहितदेवस्यभर्गो
 महत् ॥ वायोरामवचोनयंप्रथमकंपृक्षोद्वितीयंवपुर्मध्वोयत्तुतीयमेतदमुनाग्रंथःकृतःकेशवे ॥
 निःशेषदोषरहितकल्याणाशेषसद्गुण ॥ भूतिस्वयंभुशर्वादिवंद्यंत्वांनौमिमेप्रियम् ॥ ॥ इतिश्री
 मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णयेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

श्रीमद्भगवद्गीतातात्पर्यनिर्णयःसमाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमन्सायविवरणम् ॥२७॥

श्रीमन्मध्वहृदंतवर्तिश्रीलक्ष्मीनारायणायनमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ चेतनाचेतनजगन्त्रियंत्रेशेषसंवि
दे ॥ नमोनारायणायाजशर्वशक्तादिवंदित ॥ कृत्वाभाष्यानुभाष्येहमपिवेदार्थसत्पतेः ॥ कृष्ण
स्यसूत्रानुव्याख्यासञ्चयायविदित्सुफुटम् ॥ करोमिमदबुद्धीनांबुधानांचोपकारिकाम् ॥ प्रीत्यै
तस्यैवदेवस्यतत्प्रसादपुरःसरः ॥ जीवव्यतिरिक्तेश्वराभावात्तस्यचस्वप्रकाशत्वाच्चजिज्ञास्यतेति
प्राप्ते ॥ अथातोब्रह्मजिज्ञासेत्याह ॥ तद्विजिज्ञासस्वतद्ब्रह्मेतिब्रह्मशब्देनपूर्णगुणत्वोक्तेर्नानुभव
सिद्धात्पूर्णगुणजीवभेदः ॥ अथकस्मादुच्यतेब्रह्मेतिब्रहंतोह्यस्मिन्गुणादितिश्रुतेः ॥ १ ॥ नजी
वएवार्थब्रह्मशब्दः ॥ यतोवाइमानिभूतानिजायंतइत्यादिनाजन्मादिकारणत्वस्यैवब्रह्मलक्षण
त्वोक्तेः ॥ २ ॥ नचरुद्रादौसममेतल्लक्षणम् ॥ शास्त्रैकसमधिगम्यत्वात्कारणस्य ॥ ३ ॥ नचपा
शुपनशास्त्रोदितत्वादिशास्त्रप्रतिपाद्यत्वेकारणम् ॥ किंतूपक्रमादिलक्षणः समन्वयएव ॥ ४ ॥
नचतस्यावाच्यत्वंश्रुत्यसिप्रायः ॥ सर्ववेदायत्पदमामनंतीत्यादिश्रुतिसहितानुभवस्यबलवत्त्वा
त् ॥ नचावयवत्वविरोधः ॥ नेहानानास्तिकिंचनेतिश्रुतेरवयवाद्यभेदात् ॥ ६ ॥ नचब्रह्मेन्द्रमग्निं
जगतःप्रतिष्ठांदिवात्मानंसवितारंबृहस्पतिम् ॥ चतुर्होतारंप्रदिशोनुक्नुमंवाचोवीर्यतपसान्वर्विद
दित्यादिशब्दानामन्यविषयत्वम् ॥ श्रुतिसंदेहेऽनन्यथासिद्धलिंगेननिर्णयोपपत्तेः ॥ ७ ॥ अधि
भूताध्यात्माधिदेवगतानामपिशब्दानामचेतनत्वजीवान्वयव्यतिरेकित्वनित्यत्वेषुविद्यमानेष्वपि
भगवद्विषयत्वमेवानन्यथासिद्धलिंगैः ॥ तावानस्यमहिमाततोऽज्यायांश्वरुषइत्यादिशब्दसहित
लिंगैश्च ॥ संदिग्धश्रुतिलिंगाभ्यामुक्ताभ्यामप्यसंदिग्धयोः केवलयोरेवबलवत्त्वात् ॥ ११ ॥

नचानन्यथासिद्धत्वमन्यत्रश्रुतिर्लिङ्गादेः ॥ अन्यगतलिङ्गादीनामपितद्वतभगवदपेक्षयायुक्तेः
॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यान्यायवि
वरणेप्रथमाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥ १ ॥

॥
हरिःॐ ॥ बहुलिङ्गसहितश्रुतेरपिसावकाशायानिरवकाशश्रुत्यादीनामेवबलवत्वम् ॥ बहुबोध्यत्रा
दित्यशब्दाः ॥ क्षित्यादिषूक्त्वाआदित्येनुक्तिरित्यादिलिङ्गं च ॥ तथापिनिरवकाशाएतमेवेत्यवधार
णादयः ॥ १ ॥ संदिग्धश्रुतिर्लिङ्गाभ्यांनिश्चितलिङ्गप्रकरणयोरेवबलवत्वम् ॥ संदिग्धश्रुतिर्लिङ्गंचादि
निशब्दोऽदितित्वं च ॥ २ ॥ द्विवचनश्रुतेरपिबलानिरवकाशत्वं नास्ति ॥ विष्णोरेवहिंरूपत्वात् ॥ ३ ॥ सो
हमस्मि स एवाहमस्मीत्याद्याभ्यामासार्थवादसहितबहुश्रुतिभ्योपिनिरवकाशोपपत्तेरेवप्राबल्यम् ॥ ४
यथिव्यादिशरीरेत्वंचननिरवकाशम् ॥ यौगिकशरीरत्वोपपत्तेर्विष्णोरपि ॥ ५ ॥ अक्षरात्परतः पर
इतिश्रुतेरपिनाक्षरात्संभवतीत्यस्यानिरवकाशत्वम् ॥ अक्षरात्परतः परस्याप्यक्षरांतत्ववचनात् ॥
श्रुतिसाधारण्येविशेषश्रुत्यार्देर्निश्चयः ॥ उभयत्रविशेषश्रुत्यादौपुनः ॥ सावकाशत्वनिरवकाश
त्वबलान्निश्चयः ॥ ७ ॥ इतिश्रीमन्यायविवरणेप्रथमाध्यायस्यद्वितीयःपादः ॥ १ ॥ २ ॥

हरिःॐ ॥ प्राणानां ग्रंथिरसि ॥ रुद्रवैलोकिकायतनम् ॥ वायुनावैगीतमसूत्रेणायंचलोकः परश्चलो
कः सर्वाणि भूतानि सदृब्धानि भवंति ॥ सर्वे वा एते प्राणाश्च प्राणिनश्चेवाश्च दिव्यानि चलोकाश्च लो
किनश्चालोकाश्चालोकिनश्च विष्णवे वोताश्च प्रोताश्च भवंतीत्यादेर्दुर्भावाद्यायतनत्वमज्ञानां साधार
णं लिङ्गम् ॥ १ ॥ प्राणे वा आशयाभूयान्विष्णुर्वैदेभ्योभूयांस्तस्माद्भूयाच्चाभेत्यादेर्भू

मशब्दोऽज्ञानांसाधारणः ॥ २ ॥ विष्णोश्चेतनप्रकृतेश्चाविनाशित्वसाम्यादक्षरशब्दः साधारणः ॥ ३ ॥ कारणत्वसाम्याद्विष्णोरेचेतनप्रकृतेश्चसेवसोम्येदमग्रआसीदित्यादिसृष्टिस्थानंसाधारणम् ॥ ४ ॥ लिंगद्वयस्थितत्वंसाधारणम् ॥ ५ ॥ कथंनुतद्विजानीयमित्यानुकूल्येनग्रहणं कस्येति विचार्यमनुग्रहः ॥ ६ ॥ पुनःशब्दाईशानोवज्रोज्योतिराकाशइति ॥ ७ १० ११ १२ ॥ लिंगंस्वमादिदर्शनं कस्येति ॥ १३ ॥ शब्दोबाह्यणइति ॥ १४ ॥ यस्मिन्द्यौःपृथिवीचांतरिक्षमोतंमनओतं प्राणाओताइत्यत्रोक्तानांलिंगानामन्यत्ररुद्रादिविषयवेशाब्दबाहुल्यम् ॥ प्राणानांप्रथिरसिरुद्रोमाविशांतकः ॥ प्राणेश्वरःकृत्तिवासाःपिनाकीमनोवैरुद्रओतंचप्रोतंचरुद्रोवावलोकधारइत्यादिकंशब्दबाहुल्यम् ॥ १ ॥ प्राणोवाआशायाभूयानित्युक्त्वाप्राणाद्भूयसोनुक्तिः ॥ २ ॥ अनेत्युक्त्वानतदभ्रातिकिंचनेतिविरुद्धता ॥ ३ ॥ बहुस्यांप्रजायेत्यन्यस्यान्यभावादृष्टिः ॥ ४ ॥ दहरोस्मिभ्रंतरआकाशस्तस्मिन्यदंतस्तदन्वेष्टव्यमित्यनेनयावान्वाअयमाकाशस्तावानेषोतर्हदयआकाशइत्यस्यान्वाभावः ॥ ५ ॥ तदेतदितिभन्यंतेकथंनुतद्विजानीयमितितेषांमुखंशाश्वतमित्युक्तज्ञानिसुखग्रहणमिति विपरीतश्रुतिभ्रमः ॥ ६ ॥ ऊर्ध्वप्राणमुन्नयतीत्यादिलिंगानांप्राणादन्यत्रावकाशराहित्यमितिभ्रमः ॥ एवमैवैषप्राणइतराप्राणान्पृथक्पृथगेवसन्निधत्तइत्यादिवाक्याद्भ्रमः ॥ ७ ॥ वज्रशब्दउद्यतत्वलिंगंचतादृग्द्वयम् ॥ १० ॥ आदित्यादिज्योतिष्टृमुभयलोकसंचरणमादित्येनैवायंज्योतिषास्तइत्यवधारणमित्यादीनांपरमात्मन्यवकाशाभावावहुतादृक्त्वम् ॥ ११ ॥ वैनामेतिप्रसिद्धिद्योतकनिपातद्वयंरुदित्येनोक्तयौगिकार्थस्वीकारेविरोध

॥ १ ॥ जीविश्वराभेदे ईश्वरोक्तावप्यर्थाज्जीवलुच्यत इत्यर्थात्तथागतिः ॥ १३ ॥ ब्राह्मणशब्दस्य
 पापलपेपलिंगस्य च चतुर्मुखेन सह परमात्मनो भेदं विना वकाशराहित्यादर्थदभेदप्राप्तिरिति स मन्तमे
 तत् ॥ १४ ॥ तेषां मेवाल्लिंगशब्दानां प्राणानां प्रथिरसीत्यादीनां विष्णौ मुख्यवृत्तिरिति बलवत्त्वम् ॥
 तस्य हि रूद्रावणादिकर्तृत्वं मुख्यम् ॥ १ ॥ प्राणस्य विष्णोः सकाशाद्भूयस्त्वानुक्तिश्च शब्देन एव तु
 वा अनिवदित्यः सत्येनानिवदतीति प्राणाद्विष्णोर्भूयस्त्वोक्तिश्च ॥ २ ॥ सर्वाधारप्रकृत्याधारत्वं वि
 ष्णोरेव न्यस्य विरुद्धम् ॥ पतिं विश्वस्यात्मे श्वरम् ॥ विश्वात्मानं परायणमित्यादि श्रुतेः ॥ अ
 नशनोक्तिस्त्वनुपजीवनार्थत्वेनैव सावकाशा ॥ ३ ॥ अचेतनस्येक्षणादृष्टिः ॥ बहुभावश्रुति
 स्त्वन्यभावं विना तत्तन्नियामकतया स्वरूपबहुत्वार्थत्वेनैव युज्यते ॥ ४ ॥ आकाशपक्ष एवान्वया
 भावः ॥ विष्णुपक्षे तु यो न्वेष्टव्यो भगवांस्तस्यां तर्ह्येयावान्वा अयमाकाशस्तावानाकाशस्तस्मि
 न्धावापृथिवी अंतरेव समाहिते स भगवानपहतपाप्मेत्यन्वयः ॥ ५ ॥ यज्ज्ञानाच्छाश्वतं सुखं स भ
 गवान्यद्ब्रह्मानिर्देशं सुखमिति वदंतितदेतत्स्वरूपमिति मन्यते ॥ अतः पूर्ववादविपरितैव श्रुतिः ॥
 पूर्ववादोक्तयोजनानुश्रम एव ॥ ६ ॥ लिंगानां परमात्मन्यवकाशो विद्यत एवेति तद्वाहित्यं भ्रम ए
 व ॥ वामनश्रुतेरेवानवकाश इति ईशानशब्दोक्तो विष्णुरेव ॥ ७ ॥ वज्रशब्दस्योद्यतत्वस्य च विष्णा
 वेवावकाशः ॥ उद्यमित्वमेवोद्यतत्वमिति ॥ १० ॥ अयं पुरुष इति संसारी ॥ आत्मशब्दोदित ए
 व विष्णुः ॥ अत आदित्यादिज्योतिर्द्वंसंसारिण एव ॥ आदित्येनैवेत्यवधारणं बाह्यज्योतिषु प्रा
 धान्यापेक्षयेत्यादि ॥ लोकसं चरणं तु जीवमादाय तस्यैवाहुः खेन स्वातंत्र्यात् ॥ ११ ॥ वैनोभेति

निर्वहितृत्वे श्रुत्यादिप्रसिद्धिबाहुल्यं प्रसिद्धाकाशस्योक्तमनामरूपत्वं विरुद्धम् ॥ मृषुमृत्युत्कांत्यो जीविश्वरयोर्भेदोक्तेरसंगत्वादिवेश्वरस्यैवेत्यर्थाद्वेदुल्लभमवति ॥ जीवस्य तदुक्त्येरीशे सावकाशत्वाच्च ॥ १३ ॥ ब्रह्मणा वेदेन गम्यत इति बाह्यणशब्दो विष्णोर्वेद्युज्यत इत्यर्थादजशब्दोऽपि तस्मिन्नेव ॥ चतुर्भुवस्य कर्मफलाभावायुक्तेस्तयोर्भेदोर्थादापद्यते ॥ उक्तविरोधश्च न त्रैव ॥ भेदश्रुतिबाहुल्यात् ॥ तद्विगंसशब्दश्च चतुर्भुवेऽनवकाश इति समस्तमेतत् ॥ इति श्रीमन्मयायिवरणे प्रथमाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ १ ॥ ३ ॥ ॥ ५ ॥

हरिः ॐ ॥ अवरत्वादिधर्मनिर्यंतृत्वं तत्तादात्म्यवस्त्वं चेति द्विविधं ह्यवरत्वादि ॥ निरनिष्ठो निरवद्य इत्यादि श्रुतेस्तत्तद्दोषतादात्म्यात्यस्य स्थितिं नियमाद्विष्णोर्नानि सवीणियमाविशंतीति श्रुतिबलाच्च निर्यंतृत्वमवरत्वादिकमित्यापतति ॥ श्रुतिद्वयस्यापि निरवकाशत्वात् ॥ मृत्युशब्दादिषु प्रसिद्धेभ्यः ॥ प्रसिद्धत्वात्कर्तृव्युत्पत्तेः ॥ तमेव मृत्युममृतं तातदैवं सर्वात्मनावैहि परंपरायणमिति मत्यादेशश्च ॥ उपचारकल्पनायाश्च क्लृप्तत्वात् ॥ प्रमाणाभावाच्च ॥ नाव्यक्तादिशब्दानां परमात्मविषयत्वांगीकारे सर्वमाननिरोधः ॥ १ ॥ रूढोरूढियोगो महायोगो महारूढियोगो रूढोपचारो रूढलक्षणोपचारो लक्षणेति शब्दवृत्तिभेदाद्भूढिपूर्वकत्वेन महायोगे गृह्य परमेश्वरेऽखिलशब्दव्युत्पत्त्युपपत्तेः ॥ बहुरूपत्वादधिकरणार्थे यत्वादितस्यैव व्युज्यते ॥ व्यक्त्यपेक्षया कार्यत्वं च ॥ इति श्रीमन्मयायिवरणे प्रथमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ १ ॥ ४ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥

हरिः ॐ ॥ रुद्रादीनां सकाशाद्विष्णवादीनामेवासत्वम् ॥ श्रुत्यनुसारित्वात् ॥ १ ॥ न श्रुतेरुद्रादि

स्मृतिसाम्यम् ॥ किंतु साक्षिप्रत्यक्षसाम्यमेव ॥ निरपेक्षत्वात् ॥ २ ॥ नमूदादीनां वचनाद्यदृष्टिः
 श्रुत्यप्रामाण्यकारणम् ॥ अपितु वचनादिशक्ताया देवतायामुदादिशब्दवाच्यत्वद्योतिकेव ॥ ३ ॥
 ईश्वरस्य स्रष्टृत्ववदसतोपि स्रष्टृत्वं श्रूयत इति नास्ति ॥ सोऽसच्छब्दो ब्रह्मशब्दवदेव ब्रह्मवाचक इति श्रु-
 तेः साम्यम् ॥ ४ ॥ कर्माणि विज्ञातमयश्च आत्मा परे व्यये सर्व एकी भवतीति श्रुतिबलाच्चैक्यम् ॥
 किंतु मेदापादकमेवैतत् ॥ निरंजनः परमं साम्यमुपैति ॥ परात्परं पुरिशयं पुरुषमुपैति दिव्यमितिस-
 न्निहितवाक्यबलात् ॥ एकीभावशब्दस्तु सान्निध्येऽपि भवति ॥ एकीभूतानुसासेनापांडवानभ्यव-
 र्त्ततेति वत् ॥ यथोदकं शब्दे शुद्धमासिक्तं तादृगेव भवति ॥ एवं मुनेर्विजानत आत्मा भवति गौतमे-
 ति वाक्यांतराच्च ॥ ५ ॥ नलौकिकसर्वकार्यानुसारेणाकर्तृतंत्रत्वं सर्वानुसारः ॥ किंतर्हितैर्लक्षणे-
 न सर्वकर्तृविलक्षणसर्वशक्तित्वमेवाशेषयुक्तिः श्रुत्यनुसारि ॥ एष सर्वेश्वर इत्यादि श्रुतेः ॥ युक्तिर्मा-
 त्राच्छ्रुतिर्युक्ता हि युक्तिर्बलवती ॥ ६ ॥ न चेश्वरस्य गेन जीवस्यैव कर्तृत्वांगीकारे कल्पनालाघवम् ॥
 श्रुतिसिद्धत्वेनाकल्पनात् ॥ अश्रुतजीवकर्तृत्वांगीकारे गौरवमेव ॥ तदभावे सिद्धांते लघुता ॥
 नान्यः कर्ता सिद्धितंत्रः ॥ परमात्परमो हरिरित्यादेश्च ॥ अमेदपक्षस्तु निराकृतः ॥ श्रुत्यनुभवविरो-
 धाच्च ॥ ७ ॥ शब्दैकसमधिगम्यत्वसर्वशक्तित्वादीनां विशेषणमदर्शनं जीवे ॥ न जीवादिशेषा-
 दर्शनं परमेश्वरे ॥ विशेषश्रुतेरेव ॥ ८ ॥ न च प्रयोजनाभावो कर्तृत्वे कारणम् ॥ अशेषकर्तृत्वापवा-
 दकश्च ॥ फलपेक्षिणस्त्वपूर्णत्वादेवन सर्वकर्तृत्वादिशक्तिः ॥ इतरस्य पूर्णत्वादेवानंतशक्तित्वाद्भी-
 ल्यैव कर्तृत्वम् ॥ ९ ॥ नेशस्य पूर्णत्वासिद्धिः ॥ कर्मसापेक्षत्वेऽनीशत्वमनपेक्षत्वे श्रुतेरप्रामाण्य

मिति ॥ कर्मणोऽपि तदधीनत्वम् ॥ तथापि तदनुसरणफलदानमित्यङ्गीकार एव ह्यश्रुतिप्रामाण्या
 सिद्धिः ॥ १० ॥ सर्वचेतना अपूर्णगुणा इति नियमो न ॥ स्वतंत्रस्य च पूर्णगुणत्वमनियमात् ॥ अपू
 र्णोऽयं जीवसंघोऽस्वतंत्रः पूर्णो हरिर्यः स्वतंत्रः सदैव ॥ न हि स्वतंत्रोऽपूर्णतां कामयीत पूर्णोऽयं हि स्या
 दस्वतंत्रः कुतः स इति श्रुतेः ॥ ११ ॥ इति श्रीमन्मयाय विवरणे हि द्वितीयाध्यायस्य प्रथमः पादः ॥ २ ॥ १ ॥
 हरिः ॐ ॥ उक्तविरोधिनस्तत्तत्समयसिद्धाः पूर्वपक्षन्यायास्तद्दिरोधिनोऽन्य इति प्रसिद्धा एव ॥ ॥
 इति श्रीमन्मयाय विवरणे हि द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ २ ॥ २ ॥
 हरिः ॐ ॥ न च विद्यत उत्पत्तिमत्त्वे नु भूति युक्ति बहुवाग्विरोधोऽस्ति ॥ व्यवस्था यो गात् ॥ अव
 काशमात्रस्याव्याकृतात्मकत्वादनृत्यत्तिवचनानां तद्विषयत्वम् ॥ उत्पत्तिवचनानामसितवर्णभू
 तनदभिमानिशरीरविषयत्वम् ॥ पराधीनविशेषवत्त्वमात्रविषयत्वं चेति व्यवस्था ॥ आकाशोऽनी
 लिमोदेति न प्रदेशः कथंचन ॥ अभावो हि प्रदेशस्य न ह्यत्राभाव इत्यपीति पिंगिश्रुतिः ॥ १ ॥ ततो
 धिकमेतत्सर्वमनुभूत्यादिविरुद्धत्वं वायूत्पत्ताविति न वायोरेवमुख्यानुत्पत्त्यनुपपत्तेः ॥ पराधीनवि
 शेषमात्रं ह्युत्पत्तिः ॥ तदभावेऽभयोः स्वातंत्र्यं विरुद्धमेव ॥ सर्वोत्तमत्वानुपपत्तेः ॥ उभयोरपि परा
 धीनत्वप्राप्तेः श्रान्योन्यानुरोधे ॥ अननुरोधे तु न सर्वैश्वर्यम् ॥ ज्ञानाविस्मृत्या वायावपि व्यवस्थेत्य
 निदेशः ॥ अनुपपत्तिस्तु तत्प्रापिका ॥ पराधीनविशेषवत्त्वमात्रं त्वव्याकृताकाशस्य तदभिमानि
 प्रकृतेः स्वसममेव ॥ २ ॥ न च सतः पराधीनविशेषवत्त्वं स्वातंत्र्यं व्यात् ॥ ३ ॥ न च विष्णोरेव तेजस उत्प
 त्तौ द्वारकारणवैयर्थ्यम् ॥ द्वारमनुसृत्यैव विष्णोः प्रवृत्तेः ॥ ४ ॥ न च तेजस एवापामुत्पत्त्यङ्गीकारे च

मात्स्वेदादिदृष्ट्यनुसारित्वमितिगुणाधिक्यम् ॥ मुख्यार्थपरित्यागप्राप्तेः ॥ ५ ॥ नचाद्भ्योवाचन
 मुत्पद्यतइत्याद्युक्तप्रसिद्धान्तरान्यान्यार्थविरोधेनप्रसिद्धान्तरनामस्वीकारेबहुवाक्यानुवर्तितेतिगु
 णः ॥ अन्तशब्दस्यप्रयोगबाहुल्यात्पृथिव्यामपिशक्तिमत्त्वात् ॥ अधिकारादीनांनिरवकाशत्वा
 च्च ॥ बहुवाक्यानुरोधोप्यत्रैवेति ॥ ६ ॥ नचरुद्रादीनांलयकारित्वांगीकारेपिनुरन्यस्यैवमारकत्वदृष्टे
 र्लोकदृष्ट्यनुसारित्वमितिगुणः ॥ लोकपितृवैरूप्याद्विणोर्यथावाक्यमंगीकारोपपत्तेः ॥ अन्यथा
 नविष्णोरन्योविलयकृन्नविष्णोरन्योविमुक्तिदइत्यादिश्रुतिविरोधात् ॥ रुद्रस्यतुक्चित्संहारद्वा
 रत्वेनैवतद्वाक्यानांसावकाशत्वात् ॥ ७ ॥ नचलोकानुसारित्वंकमादुत्पद्यतेकमादिलीयतेक्रमेणौ
 वोत्पत्तिर्विलयश्चक्रमेणैवस्यस्योत्पत्तिर्विलयावित्यादिलोकानुसारिबहुवाक्यानुरोधश्चयथोत्पत्ति
 विलये ॥ द्विविधःक्रमउद्दिष्टोव्युत्क्रमोनुक्रमस्तथा ॥ मृष्टावन्योलयेचान्यइतिवेदविदोविदुरिति
 श्रुतेः ॥ क्रमवाक्यस्यसावकाशत्वाद्वैरूप्यंबहुप्रकारत्वंक्रमस्य ॥ ८ ॥ नचकेषांचित्कमाह्वयः
 केषांचिद्भूतकमाह्वयइत्यंगीकारेलोकदृष्ट्यनुसारादंतराविज्ञानमनसीव्युत्क्रमः ॥ सर्ववाएतत्क
 मादुत्पद्यतेव्युत्क्रमाह्वीयतइतिश्रुतौसर्वस्यापिव्युत्क्रमाह्वयसंग्रहात् ॥ तर्हिगस्यनुचराचरव्य
 पाश्रयविज्ञानादिविषयत्वेनैवसावकाशत्वात् ॥ ९ ॥ नचचेतनत्वेनसाम्याद्विष्णोरपिदे
 हलयः ॥ सर्ववाएतेचिदात्मानोब्रह्मह्वयमनुभाष्यविष्णोरुदरेसंविशंतीतितस्योदरेसर्वसंग्रहणा
 दिश्रुतिभ्योनित्यत्वावमातदेहस्य ॥ अश्रुतत्वाच्चान्यथा ॥ १० ॥ नचानादित्वाज्जी
 वस्यपराधीनविशेषाप्राप्तिः ॥ इदंसर्वममृजतेतिसर्वस्मिन्गृहीतत्वात् ॥ पराधीनविशेषत्वेप्यनादि

त्वस्याविरोधात् ॥ ११ ॥ नचसर्वदेहस्पर्शज्ञानाद्रसादीनांचतत्रतत्रपरिज्ञानाज्जीवस्यानणुत्वम् ॥
 उत्क्रान्तिगत्यादेः ॥ आदिशब्देनसूक्ष्मतेजोरूपेणव्यासास्पर्शादिज्ञानोपपत्तिः ॥ अतोणुत्वमन
 णुत्वंचेतिभावः ॥ १२ ॥ नचजीवस्यबहुरूपत्वशक्तवीशेनगुणसाम्यम् ॥ ईशशक्त्यैवबहुरूप
 त्वादेः ॥ १३ ॥ नचश्रुत्याजीवेश्वरैक्यम् ॥ सर्वमानतिरोधात् ॥ श्रुतेःसादृश्यैक्यादिनासावका
 शत्वात् ॥ बहुमानविरोधैकस्यदौर्बल्याच्च ॥ धर्मिग्राहकविरोधाच्च ॥ १४ ॥ नचोत्पत्तिमत्त्वा
 द्विनाशित्वंजीवस्य ॥ अनित्यत्वेतदभीष्टमोक्षाद्यसिद्धेः ॥ नहिपराधीनविशेषत्वमात्रेणविनाशि
 त्वम् ॥ तादृशानामेवनित्यत्वश्रुतिविरोधात् ॥ १५ ॥ नचस्वगुणाननुभूत्यनुपपत्तेःपूर्वज्ञानादी
 नांसामस्त्येनाभावाः ॥ पूर्वमव्यक्तानांपश्चात्सुव्यक्त्युपपत्तेः ॥ १६ ॥ नचेश्वरस्यैवकर्तृत्वेकल्प
 नालाघवम् ॥ जीवस्याकर्तृत्वेशास्त्रैवैयर्थ्यात् ॥ तस्यापिकर्तृत्वेशास्त्रार्थासिद्धेश्च ॥ १७ ॥ नच
 नानाश्रुतेरप्रामाण्यम् ॥ दृष्टमेदानुसारेणतासामर्थ्योपपत्तेः ॥ अप्रामाण्यकल्पनस्यविपरीतज्ञान
 मूलत्वात् ॥ १८ ॥ नचवैचित्र्यमनाभासत्वेकारणम् ॥ जीवानांसामान्यतआभासत्वेपिविशेषा
 दृष्टाद्वैचित्र्योपपत्तेः ॥ १९ ॥ इतिश्रीमद्भ्यायविवरणेद्वितीयाध्यायस्यतृतीयःपादः ॥ २ ॥ ३ ॥
 हरिः ॐ ॥ नचप्राणानामुत्पत्त्यंगीकोरेप्राणाएवानादयइत्यादिस्पष्टार्थवद्दिशेषश्रुतिविरोधः ॥
 आत्मैवेदमग्रआसीत्सप्राणमसृजतसप्राणानित्यादिवचनादनादित्वएवस्पष्टार्थविशेषश्रुतिविरो
 धात् ॥ इदंसर्वमसृजतेतिसामान्यवचनस्याधिक्यंसिद्धांतिविशेषमात्रश्रुतेःसावकाशायाउभयश्रु
 तेःप्राबल्यात् ॥ १ ॥ नचनित्यंमनोनादित्वादितिविशेषश्रुतिविरोधः ॥ एतस्माज्जायतेप्राणोम

नःसर्वद्रियाणिचेतिविशेषश्रुतेः ॥ नचवाग्वावन्त्येतिविशेषश्रुतिविरोधः ॥ मनसोवाववागुत्प
 द्यतेवाचोव्याहरणमितिविशेषश्रुतेः ॥ ३ ॥ नचदशेमेपुरुषेप्राणाआत्मैकादशःसप्तप्राणाःप्रभवन्ति
 तस्मादितिसंख्याविशेषश्रुत्योरेवपरस्परंविरोधः ॥ गुहाशयांनिहिताःसप्तसमेतिसप्तभावस्यबुद्धीं
 द्वियविषयत्वेनविशेषितत्वात्संख्याश्रुत्योर्विषयवैलक्षणयात् ॥ ४ ॥ नचदिवीवचक्षुराततमितिव्या
 स्याख्यविशेषवाचकश्रुतिविरोधः ॥ अणूनिवाइंद्रियाणितेषांप्रकाशोव्याततइतिततोध्यणुत्ववाच
 कविशेषश्रुतिविरोधात् ॥ ५ ॥ नचयत्प्राप्तिर्यत्पित्यागउत्पत्तिर्मरणंथा ॥ तस्योत्पत्तिर्मृत्तिश्चैवक
 थंप्राणस्ययुज्यतइत्यादिमाहात्म्यवचनान्मुख्यप्राणस्यनोत्पत्तिरितिवाच्यम् ॥ महत्त्वान्महतां
 विष्णुःकर्ताप्राणस्यचैकराट् ॥ किंनामनसूजेदेषेनशक्त्येदमावृतमितिश्रुतेस्ततोपिमाहात्म्या
 द्विष्णोः ॥ ६ ॥ नचप्राणादिपंचकस्यव्यक्तसद्गुणत्वान्मुख्यप्राणवृत्तित्वमेव ॥ अशेषगुणपूर्णानि
 मुख्यरूपाणिपंचच ॥ तद्वासाःपंचचान्येपिप्राणाद्याःसद्गुणैर्युताइतिश्रुतेर्मुख्यप्राणस्यततोपिव्य
 क्तसद्गुणत्वात् ॥ ७ ॥ नचाणुत्वेप्राणस्यमहान्वैमुख्यप्राणोयेनव्यासंचराचरमितिदृष्टायुक्तिः ॥
 अणुर्वैमुख्यप्राणोयउक्कामतिनाडीभिरितिदृष्टायुक्तिरनणुत्वेप्राणस्य ॥ ८ ॥ नचैद्रियाणांजीवाकर
 णत्वेदृष्टायुक्तिः ॥ कचिदतद्वशत्वस्यापिदृष्टत्वात् ॥ यश्चक्षुषिनिष्ठन्नित्यादिदृष्टायुक्तेरीशाधीन
 त्वानंगीकारे ॥ लौकिकदृष्टेस्त्वैशेनैवजीवानुसारित्वकूपोपपत्तेः ॥ ९ ॥ नचेशवशत्वसाम्यान्मु
 ख्यप्राणस्याप्यन्यसाम्यम् ॥ यदस्मिन्निदंसर्वमध्याह्नौ ॥ प्राणस्यैतद्वशेसर्वीन्द्रिवैद्यप्रतिष्ठि
 तमित्यादिश्रुतेरीशसाम्यस्यापिभावात् ॥ प्राणस्यैतद्वशेसर्वप्राणःपरवशेस्थितइतिश्रुतेर्मध्यमत्वो

पपत्तेः ॥ १० ॥ नचविरिचस्यापिकर्तृत्वशक्तेः ॥ सलुवशरीरादिस्रष्टा ॥ त्रिवृत्क्रियायतोविष्णो
रूपंचतदपेक्षया ॥ रूपापेक्षं तथा नामव्यवहारस्तदात्मकः ॥ अतोरूपस्य नामाश्रयव्यवहारस्य चै
कराट् ॥ हरिवयतः कर्तापितातो भगवान्प्रभुरित्यादेस्तस्यैव कर्तृत्वशक्तेः ॥ विरिचस्य तु द्वास्तयोपप
त्तेः ॥ ११ ॥ नचमिश्रत्वाद्भूतानां विमिश्रतायामविशेषः ॥ अत्रमशितं त्रेधा विधीयत इत्यादिना
मिश्रतायामपि विशेषोक्तेः ॥ सर्वचभौतिकं मिश्रं मिश्रत्वे च विशेषिता ॥ औमं मांसं मसृग्वारितेजो
मज्जाविशेषत इत्यादेश्च ॥ १२ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्ब्रह्मसूत्रानु
व्याख्यान्यायविवरणे द्वितीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ २ ॥ ४ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
हरिः ॐ ॥ भूतबंधस्तु संसारो मुक्तिस्तेभ्यो विमोचनमिति वचनात्स्वाभाविकमरणमेव मुक्तिरिति न
मंतव्यम् ॥ मुक्तिसाधनत्वेन ज्ञानादिगुणाधिक्योपदेशात् ॥ मरणे भूतवियोगस्यैवाभावात् ॥ भू
तयुक्तः परंलोकमिमं लोकां च गच्छतीत्यादिवचनाच्च ॥ १ ॥ इति तु पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवच
सो भवंतीत्यत्र भूतानां तिसामान्यनामानुक्त्वाऽऽपइति विशेषणमकथनादपामेव सहगतिरिति न वा
च्यम् ॥ व्यात्मकत्वादपामर्थतः सर्वभूतानां गतिप्राप्तेः ॥ २ ॥ नच भूतानि गच्छंतीति सहैवा
नुक्तेस्तदभावः ॥ प्राणगतेरुपपत्तिवत्तत्त्वात् ॥ ३ ॥ नचाभिवागप्येतीत्याद्यन्यथोक्तेः
प्राणानां च न सहगतिः ॥ हिरूपत्वात्प्राणानाम् ॥ ४ ॥ नच प्रथमतो भूतानि जुह्वतीति विशेषानु
क्तेर्भूतानामसहगतिः ॥ भूतानि जुह्वतीत्युपक्रमादपि इति तु पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भ
वंतीत्युपसंहारस्याधिक्यात्तदनुसारेणोपक्रमोक्तश्रद्धाशब्दस्यापि तादर्थ्य इत्यापत्तेः ॥ उपक्रम

विरोधेनोपसंहारानुपपत्तेः ॥ उपक्रमप्रामाण्यार्थमेवोपसंहारानुसारित्वमंगीकर्तव्यम् ॥ व्याख्या
नस्यपश्चात्तत्त्वानियमात् ॥ उपक्रमानुसारित्वनियमेप्युपसंहारस्योपसंहारेणैवोपक्रमार्थोद्घात
ते ॥ ५ ॥ नचविशेषाश्रवणनियमएवबलवान् ॥ स्थानान्तरश्रवणस्याप्येतदनुरूपत्वात् ॥ आ
र्थिकश्रवणमप्यनुक्तिबाधतएवकिमुत्थानान्तरगतस्पष्टश्रवणमितिकैमुत्थार्थमेवनेष्टादिकारिणां
प्रतीतेरितिपरिहारांतरमुक्तम् ॥ ६ ॥ नचापामसोमममृताअभूमेतिविशेषतएवमोक्षफलस्या
प्युक्तेःकर्मवमोक्षसाधनमितिमंतव्यम् ॥ नान्यःपंथाअयनाधविद्यते ॥ सयआत्मानमेवलोकमुपा
स्ते ॥ यावदिंद्रोयावन्मनुरित्यादिश्रुतिबलादमृतशब्दस्ययथायोग्यमेवार्थकल्पनोपपत्तेः ॥ ७ ॥
नचानुशयस्यसहभावात्स्वर्गएवफलदत्तंभुक्तशेषानुशयवानित्यादिवचनाद्यर्थयोग्यमेवफलदा
नोपपत्तेः ॥ ८ ॥ नचमार्गस्यापिसहभावाद्यथागतमेवागमनमितिनियमः ॥ वचनबलाद्यथायोग्य
मेवागमनोपपत्तेः ॥ ९ ॥ नचेष्टापूर्तदत्तमित्युपासतइत्युपशब्देनेष्टादिभिराचारस्यसहपाठाच्चरण
फलंपुनरावृत्तिकरणफलत्वेवअमाद्वंदंतीतिवाच्यम् ॥ नान्यःपंथाइत्यादिवचनादेवोभयोरपिच
रणशब्देनैवोक्तैर्योग्यत्वात् ॥ १० ॥ नचभयफलकामादिमिश्रबुद्धित्वाद्विष्टाद्विष्टादिकारिणांसंसारः ॥
अनिष्टादिकारिणांतद्भावान्मुक्तिरितिवाच्यम् ॥ तेषांप्रबलदोषश्रुतेः ॥ ११ ॥ नचनरकभोग
स्यानित्यत्वकथनान्नित्यनरकोक्तिर्विरुद्धा ॥ गैरवोथमहंश्रेयवर्ह्वितरणीतथा ॥ कुंभीपाकइ
तिप्रोक्तान्यनित्यनरकाणिनु ॥ तामिखश्नांधतामिखोहौनित्यौसंप्रकीर्तितावितिविभागात् ॥ १२ ॥
नचसहस्थानादीशस्यापिनरकदुःखप्राप्तिः ॥ स्वातंत्र्यात्कारणाभावात् ॥ १३ ॥ नचसाधनेन

सहश्रुतेस्तद्वत्फलेपिजीवस्यस्वातंत्र्यम् ॥ अविहितत्वेनकारणभावात् ॥ अथैतयोःपथोरित्य
 स्यचसाधनार्थत्वात् ॥ १४ ॥ नचदुःखसहस्यार्थित्वादेतमस्यपिमुखम् ॥ ईशस्याप्रियत्वेनैव
 कारणभावात् ॥ १५ ॥ नचधूमादिदेवतासहावस्थानात्कार्मिणोपितत्पदप्राप्तिः ॥ तन्निमित्तवि
 द्यारव्यकारणभावात् ॥ १६ ॥ नचनैस्तेःसहावस्थानादतिचिरत्वम् ॥ वत्सरात्पूर्वमेवत्वितिकृम
 कालादधिकारवस्थानेकारणभावात् ॥ १७ ॥ नचम्रीह्यादिजीवैःसहानवस्थानादुःखप्राप्तिः ॥ श
 ब्दविहितत्वेनपापाख्यकारणभावात् ॥ १८ ॥ नचवैयर्थ्यपितृशरीरागमनेईशकृत्स्नैवपितरंप्रविश्या
 यातिमातरमितीशकृत्सत्वचनात् ॥ १९ ॥ नचपितुःसकाशादन्यतोवौदर्यगर्भस्थशरीरेमेवप्रवेष्टु
 मुपपत्तेर्योनिप्रवेशाभावइतिवाच्यम् ॥ योनिद्वारेणदेहं चप्राप्तोतिप्रायशोनरइतिवचनात्सामान्यतो
 गत्यंतराभावात् ॥ विशेषकारणादेवविशेषाज्जनिरिष्यते ॥ सामान्यजननंचैवनृणांसामान्यहेतु
 तइतिवचनाच्च ॥ २० ॥ इतिश्रीमन्मयायविवरणेतृतीयाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ ३ ॥ १ ॥
 हरिःॐ ॥ पश्चाददृष्टेःस्वमविषयस्यासत्त्वंवाच्यम् ॥ अशक्त्यकारणशक्तिमत्त्वादीश्वरस्यसंस्का
 रेणसृष्ट्वापुनःसंस्कारमात्रतामापाद्यतस्यापितिरोधानोपपत्तेः ॥ जाग्रत्त्वप्रतीतिमात्रस्यभ्रांतित्वा
 त् ॥ १ ॥ नचाविज्ञानमात्रेणस्वमप्रतीत्याज्ञानशक्त्यैवस्वमतिरोधानेतिनिवाच्यम् ॥ बोधेजी
 वस्यास्वातंत्र्यात् ॥ ज्ञानाज्ञानयोस्तदन्यत्वेजडत्वात्कैमुत्येनास्वातंत्र्यात् ॥ तत्स्वरूपत्वेनैवव्या
 ख्यतत्वात् ॥ उभयात्मकत्वेदोषद्वयापातात् ॥ अनुभयात्मकत्वेस्त्वव्याहतेः ॥ तावन्मात्रनिमि
 त्तत्वेमानाभावात् ॥ सर्वस्येशवशत्वेमानाच्च ॥ २ ॥ नचकालापेक्षैवजागरितम् ॥ अचेतनत्वादेव

कालस्य ॥ चेतनान्तरस्याप्यस्वातंत्र्यात् ॥ ३ ॥ नचपरमात्मनोऽन्यत्रावस्थानेदुःखित्वप्राप्ते
 नाडीषु सुप्तिर्भवति ॥ उभयस्वीकारोपपत्तौ मानस्य क्लृप्त्यकारणमित्यनवस्थितिदोषादतिप्रसंगा
 त् ॥ ४ ॥ नचप्रबोधस्य पृथगपिकारणदृष्टेः क्वचित्तदेव ॥ नक्तने त्वत्क्रियत इति श्रुतेस्तत्रापीशकृतत्वे
 सम्यङ्मानात् ॥ नचराजादीनां पृथग्दर्शनादीनां शान्तरकल्पना ॥ देशकालाविशेषेऽपि स्वमादीनां
 स एव हि ॥ तिरस्कृतीचकर्ताचनखड्गेशः सराजवदिति श्रुतिमानात् ॥ ६ ॥ नचमोहे ब्रह्मा
 सिरेव पृथगवस्थानत्वादिति वाच्यम् ॥ परिशेषमानादर्थप्राप्तिवागमात् ॥ ७ ॥ नचस्थानमे
 दाद्विष्णोरपि भेदः ॥ अयमेव सः ॥ नेहनानास्ति किंचनेत्यादि श्रुतिबलात्स्थानानां भेदस्तस्या
 भेद इति व्यवस्थोपपत्तेः ॥ ८ ॥ नचरूपवत्स्वरूपवत्स्वचनयोर्विरोधादप्रामाण्यम् ॥ अप्रा
 कृतरूपवत्त्वमितिव्यवस्थोपपत्तेः ॥ ९ ॥ नचपरमात्मनोऽचेतनत्वन्यायसाम्येन जीवस्याप्यभे
 दः ॥ अल्पगुणत्वादिविरोधात् ॥ १० ॥ नचसादृश्यसत्त्वात्साधनं विनैव जीवस्य तादृक्त्वव्यक्तिः ॥
 अनादितः संसारस्यानिवृत्तत्वेन भावात् ॥ ११ ॥ नचमुक्तात्वादिगुणसाम्याद्ब्रह्मादीनां भक्त्यादि
 गुणसाम्यम् ॥ यथायथाधिकारो विशिष्यते एव ज्ञानं मक्तिर्बलं च विशिष्यते ॥ मुक्तावानंद एते
 च गुणा विशिष्यन्ते अत आहुर्ब्रह्मणे मुक्ता बलिहंतीत्यादिविशेषदृष्टेः ॥ १२ ॥ नचसंहारकर्तुं सं
 हारादन्यरक्षाययायोगः ॥ समूजतिसपालयतिसविनाशयतीत्यादिविशेषवाक्यात् ॥ अत्र
 दान्नाद्युपपत्तेश्च ॥ १३ ॥ नचाव्यक्तस्वभावस्य दर्शनेन तर्कबाधः ॥ अनंतशक्तित्वाद्विष्णो
 स्तच्छक्त्या अव्यक्तस्यापि दर्शनोपपत्तेः ॥ १४ ॥ नचगुणानां गुणिस्वरूपत्वं विरुद्धम् ॥ कालादि

दृष्टान्तात् ॥ १५ ॥ नचब्रह्मानंदादीनामन्यथात्वात्तदतच्छब्दत्वंतच्छब्दत्वेलोकोपपत्तत्वेतिवि
लोमता ॥ अलौकिकास्तस्यशब्दास्तथार्थाअलौकिकोद्येषविष्णुःपरत्वात् ॥ तथापिशब्दालौ
किकाअप्यमुष्मिन्पर्वतस्यानाधिकार्थान्वदंतीत्यादिश्रुतिभ्योऽलौकिकत्वावगमात् ॥ १६ ॥
नचब्रह्माद्यानंदैर्विचित्रैर्विबभूतविष्णवानंदैर्विचित्रम् ॥ आदित्यादिवदाधिक्यात् ॥ नहिस्वर्य
कांतप्रतिबिंबस्याग्निजनकत्वशक्तिर्नजलगतस्येत्येतावतासूर्यैर्विचित्रम् ॥ आधिक्यंहितत्रनिमि
त्तम् ॥ सूर्यचंद्रादिप्रतिबिंबविनान्यत्रतथाविशेषादृष्टेः ॥ १७ ॥ नचनानाभावाद्विष्णोर्विचित्रप्र
तिबिंबरूपता ॥ आधिक्यादेव ॥ प्रतिबिंबोद्दिदोषाश्चप्रतीयंते ॥ अतोहिश्रुतिःप्रतिषेधति ॥ ने
दंयदिदमुपासतइति ॥ १८ ॥ नचनानावतारकौतुकदर्शनाद्विष्णोःक्वचिदेशकालांतरेकौतुकादेव
सृष्ट्यादिकुर्वन्नन्यमेवसामस्यैननियोजयति ॥ सर्वत्रसर्वमेतस्मादित्यादिश्रुत्याक्रीडायामपि
स्वातंत्र्यात् ॥ स्वातंत्र्यात्क्रीडतेविष्णुर्नचस्वातंत्र्यमन्यगम् ॥ करोतिक्वापिनियताक्रीडामृष्ट्या
दिकास्यच ॥ नियतक्रीडनादेवकर्तानान्योस्तिकस्यचित् ॥ अस्वतंत्रोहिचलतिचलचित्तादश
क्तिः ॥ स्वतंत्रःपूर्णशक्तिःसन्कुतोसौनियतित्यजेदिति श्रुतेश्च ॥ १९ ॥ नचकर्मान्वयव्यतिरे
कात्फलस्येश्वरःफलदातेतिप्रलोभमात्रम् ॥ तस्यैवस्वातंत्र्यात् ॥ कर्मण्यनंतानियथेष्टमीशःसं
पाद्यतेषांफलमिच्छयैव ॥ क्वचिद्ददातिक्वचनोददानिश्चानंत्यात्कर्मणांभोगनाशः ॥ स्वानंत्यंचे
त्कर्मणांसर्वभोगस्यान्त्रहोवक्वापितत्केनचित्स्यात् ॥ अतोहिंसःस्वैरेच्छयाकिंचिदेवफलं कुर्याद्वि
फलंप्रापयश्च ॥ क्वचिदज्ञानंजनयन्मस्मकुर्यात्स्वेच्छाबुद्धिस्वस्यविष्णोःसदैवेतिब्रह्मांडि ॥ स्वनं

त्रईशैवैकस्तद्वशंकर्मसर्वदा ॥ अतर्इशत्वमीशस्यनहीशोन्यः कथंचनेति श्रुतेः ॥ अतः प्रलोभ
कल्पने श्रुतहानिरश्रुतकल्पनाचेति हरिवफल्प्रदः ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमद्रघ्यायविवरणे दृती
याध्यायस्यद्वितीयः पादः ॥ ३ ॥ २ ॥

हरिः ॐ ॥ नचप्रतिशाखमुच्यमानानामर्थानां पृथक्त्वात्तत्तच्छाखिविश्वतत्रतत्रोक्तं ह्येयमि
ति नियमः ॥ नानावैदैरिति हासैः पुराणैः सुज्ञेय एको भगवान्युक्तिभिश्चेति श्रुते सुषुज्ञेयत्वाद्दिष्णोः
॥ १ ॥ नचाशक्यतया कस्यापि सर्वगुणोपसंहारो नास्ति ॥ सर्वगुणाः सर्वदैवद्युपास्यास्ते नैव विद्वा
न्विधिरुन्नान्यथास्यादिति श्रुतेर्विहितक्रियालोपप्रसंगात् ॥ केषांचित्सर्वगुणोपसंहारस्य कर्तव्य
त्वे सर्वेषामपि तथा स्यात् ॥ २ ॥ अनेनोपसंहर्तव्यादिति अनेनोपसंहर्तव्यादिति अनिर्णीतेरि
ति नमंतव्यम् ॥ यस्य यावद्गुणाः स्पष्टं प्रतिभासंत्युपासने ॥ युगपत्स्वभुजौ यद्वद्वायेत्तावत् एव
सः ॥ युगपद्ब्रह्मणः सर्वे भासन्ते हि गुणादरेः ॥ तदन्येषां यथा योग्यं स्वमाहात्म्यानुसारत इति श्रु
तेर्भुगपद्गुणप्रतीत्यादिमाहात्म्याच्चिर्णयोपपत्तेः ॥ ३ ॥ नच फलानिर्णीतिः ॥ माहात्म्ये नैवान्य
त्फलं महतामिति निर्णयोपपत्तेः ॥ ४ ॥ आनंदादीनां केषांचित्समुच्चये प्राप्ते सर्वगुणसमुच्चयः सर्वेषां
स्यादिति नमंतव्यम् ॥ अल्पशक्तित्वात्तेषां पुंसाम् ॥ ५ ॥ प्रियशिरस्त्वादीनामानंदादि विशेषत्वे
नैव दर्शनात्तेषामपि सर्वोपसंहार्यत्वमिति नमंतव्यम् ॥ यथा योग्यानुगुणपूगानुपास्य फलं भवेन्मुक्ति
र्गानान्यथा स्यात् ॥ नित्यैकाग्र्यव्यंग्यनाहेतुतश्च साक्षाद्दिशिर्नोति द्विशेषैः स्मृतैश्चेति श्रुतेः ॥ स्वयो
ग्यगुणैरेव भावात् ॥ ६ ॥ तर्हि ब्रह्मणो न्येषां देवादीनामपि बहुगुणोपासनया कार्यनास्ति ॥ मध्ये

नियमात्सिद्धेरिति नमंतव्यम् ॥ तेषां भाव्युत्कर्षज्ञात्वात्तदभिज्ञस्य ब्रह्मण एव गुणनियमोपदेशोपपत्तेः ॥ यो यो भावो देवतानां विमुक्तैतत्तत्प्राप्तौ सुगुणानी शितुश्च ॥ ब्रह्मादिशत्यथ तांस्ते विचिंत्य तत्तद्भावं प्राप्तुं वंत्वात्मशक्तयेति श्रुतेः ॥ ७ ॥ न च नानास्थानेषूक्तगुणानामनुपासनार्थत्वम् ॥ विप्रकीर्णानुगुणान्पि ढीकृत्योपासितुस्तत्सदृशफलप्राप्तेस्तथाध्यानार्थमेव गुणानामुक्त्युपपत्तेः ॥ ८ ॥ न च आत्मा परोक्ष्याद्यानंदादीनामपि लोपेनात्मेत्येतावता पूर्णते ॥ आत्मशब्दार्थविशेषत्वादानंदादीनाम् ॥ ९ ॥ न चात्मशब्दो विभ्रमकरः ॥ गुणाधिकानामधिकारिणां भगवद्गुणानधिकान्प्रकाशयतीत्यवधारणत्वोपपत्तेः ॥ १० ॥ अलौकिकगुणानामप्रतीतेर्लौकिकगुणाध्याने तदपाकृतिरेव भवतीति नमंतव्यम् ॥ लौकिकविलक्षणा अत्युत्तमा इति ध्यानस्यैव प्राधान्यात् ॥ ११ ॥ ब्रह्मणश्च ब्रह्माण्याश्च स्थानैक्यं गुणतारतम्यं च यथा गुणोपासनं मुक्तावाधिर्यं न भवतीत्यत्रा लिंगम् ॥ समविषमोपासनायुक्तेरिति नमंतव्यम् ॥ यथाशक्ति स्मृतान्धात्रा गुणां निष्पन्नोऽसंख्योऽस्मिन् ॥ स्मरेन्नैविक्रमाद्यांस्तु नित्यविकांतिपूर्वकैः ॥ कदाचिच्छोषयेद्देवीस्थानैक्यं न गुणैस्ततः ॥ साम्यं तयो र्यथा विष्णोर्गुणोपासाफलं स वेदित्यध्यात्मवचनाद्यथाशक्ति क्रियादेव्याः ॥ १२ ॥ न चात्मशब्देनास्य पुरुषस्यैतावं तो गुणा उच्यंत इति व्यवस्थित्यभावः ॥ यस्य यावं तो र्थायुगपद्व्यातुं शक्यं ते तस्य तावं त इति संशेः ॥ १३ ॥ न च मुमुक्षु ब्रह्मवद्व्यतिशेषविशेषाद्भरणस्य द्युतेश्च सर्वेषामपेक्षितत्वाच्च संभृतिद्युव्याप्ती अपि सामान्ये ॥ सत्यो ज्ञानं परमानंदरूप आत्मेत्येवं नित्यदोपासनं स्यात् ॥ नान्यत्किंचित्समुपासीत धीरः सर्वैर्गुणैर्देवगुणा उपपासते ॥ गुण्याकारस्मृतेरेव द्युतिमात्रं प्रतीयते ॥ नव्यासिर्जगद

स्मृत्या नानाशक्तिर्यतो मता ॥ देवानां युगपज्ज्ञानं मनुष्याणां तथानतु ॥ पर्यायेणैव सत्याः स्युः
 नैवान्येषां कथंचनेत्यादिप्रमाणबलात् ॥ १४ ॥ कचिद्वहुगुणाः कचिदल्पगुणाः श्रुतिष्वेवोच्यन्त इ
 त्युपसंहारस्य प्रयोजनतेति न वाच्यम् ॥ गुणाः सर्वे ब्रह्मणैव ह्युपास्या नान्यैर्देवैः किमु सर्वैर्मनुष्यैरित्या
 दिश्रुतेः ॥ सर्वगुणोपासकस्याप्यधिकारिणो भावादेकत्रापृथक् सर्वगुणानुक्तेः श्वबलादुपसंहारानुपप
 तेः ॥ १५ ॥ न च मुक्तावुपासनाभावे फलादिकमपि स्यादित्यतिप्रसंगः ॥ उपासनायाः संस्काराख्यका
 रणस्य सत्त्वात् ॥ न हीयते यत्र गत्वा यत्र गत्वानवर्धत इत्यहं द्विप्रमाणभावाच्च ॥ १६ ॥ न च कर्मक
 रणशक्तेरप्यदूरत्वात्तत्संश्रयनियमः ॥ उपासनाख्ये कार्ये नित्यकृत्ति संस्कारो न तथा कर्मणी निका
 र्यवैशेष्यात् ॥ १७ ॥ न चायोग्यताख्यविशिष्टकारणाज्ज्ञानिष्वपि केषां चिन्मोक्षो न भवतीति नि
 यमः ॥ ज्ञानिनां मोक्षं ददात्येवैश्वरः स्वभावात् ॥ अयोग्यानां ज्ञानस्यैवोत्पत्त्यनुपपत्तेः ॥ १८ ॥
 न च प्रयत्नानुसारिणो मुक्तावाधिकारिकानंदादयः ॥ अधिकारानुसारित्वात्प्रयत्नस्य ॥ कथंचिद
 धिकेयत्वे तत्साधनादिवस्तूनां दूषणप्राप्तेः ॥ स्वाधिकाराधिको यत्नः प्रायशोनोपपद्यते ॥ कथं
 चिदधिकेयत्वे दोषः कश्चित्समापत्तेर्दिनिवचनाच्च ॥ १९ ॥ न चैकस्मादेको विशिष्टो दृष्ट एवेति
 प्राणाद्विशिष्टजीवाभावे दृष्टवैरूप्यमिति दोषः ॥ यः सर्वमवजानीयादृते देवं नारायणं देवीं च परमां
 श्रियम् ॥ स प्राणानवरुद्धो मंत्रमावर्तयतीत ॥ आत्मा देवानां भुवनस्य गर्भोऽयथावशं चरति देवेषु ॥
 घोषा इदस्य शृण्वरे न रूपं तस्मै वाताय हविषा विधेम इति ॥ सद्येषां भूतानां वरिष्ठो न ह्येतस्मात्कश्चनो
 परिविना देवं नारायणं देवीं च परमां श्रियमिति प्रतिक्रियाविधानादिविरोधात् ॥ २० ॥ अस्ति भगवः

प्राणाद्भूय इति प्रश्नाद्यभावात्प्राणस्यैवोन्नतिप्रतीने निष्णोरपिततः परत्वमिति मन्तव्यम् ॥ एष तु
वा अतिवदनीति विशेषणात्प्रश्नप्रतिबचनप्रतिबंधानोपपत्तेः ॥ २१ ॥ न च सत्यादीनामभेदानुक्तेरन्य
त्वम् ॥ सत्यं पूर्णविज्ञानं पूर्णवृत्तिः पूर्णा निष्ठा पूर्णा श्रद्धा पूर्णा मतिः पूर्णा सुखं पूर्णसमापूर्णा ऽहं पूर्ण
आत्मा पूर्णो नात्र किंचिदहं पूर्णमेवाधस्तात्पूर्णमुपरिष्ठात्पूर्णमध्यमः पूर्णसर्वतः ॥ तदेष श्लोको भ
वति ॥ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते इति श्रुतेः
सर्वेषामनूतत्वात् ॥ सत्याद्या अहमात्मा ताद्यद्गुणाः समुदीरिताः ॥ तस्मै नमो भगवनेयस्मादेव विमु
च्यत इति वचनाच्च ॥ २२ ॥ न च श्रियो ऽप्रयत्नत्वादनुपासनं संसारोवा ॥ नित्यं भगवदुपस्थिते रति
प्रियत्वात् संस्कारापाटवान्नित्योपासोपपत्तेश्च ॥ २३ ॥ न च बंधदाढ्यैश्च वणादीनामफलता ॥ अन्य
थोपासां विनैव श्रवणादिज्ञानभात्रेण मुक्तिरिति दोषः ॥ श्रवणादित्रयोत्पन्नदृष्टैव स्वेच्छया हरिः ॥
प्रसन्नो मुक्तिदो नित्यमन्यथानकथंचनेतीश्वरेच्छानियति श्रुतेः ॥ २४ ॥ न च गुर्वधीनत्वे ज्ञानमोक्षयो
ज्ञानिनोपिकदाचिद्गुरुकोपाज्ज्ञानपराभावेनामुक्तिप्रसंगाच्च गुर्वधीनत्वमिति ॥ ज्ञानिनो गुरुशोपि
नामुक्तिः संभूतेः क्वचित् ॥ आनंददात्मदोषेण सैव मुक्तिर्विदुष्यतीति वचनान्मुक्तिदूषणैर्नैव गुरुकोपा
देः कृतार्थत्वात् ॥ ज्ञानिनो ब्रह्मवस्तुवैभवेन मुक्तिः स्यादिति गुरोर्वेणवासुक्त्युपपत्तेः ॥ २५ ॥ शिष्य
स्यापि पुरुषत्वसाम्याद्धारणादेस्तत्प्रयत्नस्य नदौर्बल्यमिति मन्तव्यम् ॥ गुरुप्रसादो बलवानित्या
दि विशेषोक्तेः ॥ २६ ॥ न चोत्तमगुरुस्वीकारार्थत्वेन प्राप्त्यसंत्यागनिमित्तदोषः ॥ तत्र दोषे मानाभावा
त् ॥ २७ ॥ न च विद्याकर्मवासंसारनिवृत्तिकारणमितिकारणानिर्णयः ॥ नान्यः पंथा अधनाय वि

द्यतइत्यवधारणाद्विद्यावचनस्यप्राधान्यात् ॥ २८ ॥ नचविद्यावचनस्यप्राधान्यं श्रमः ॥ प्रियोहिज्ञा-
 निनित्यर्थमहंसचममप्रियइतिभगवतस्तस्मिन्नेवाभ्यधिकप्रीतिवचनात् ॥ यमेवैषष्टुतेनेनलभ्यइ-
 तितत्पतीतेरेवमोक्षवचनाच्चा ॥ २९ ॥ नचकस्यचिद्विशेषज्ञानोपपत्तेर्भक्त्यादिकंविनामुक्तिः ॥ भक्त्यै-
 वै न जानाति भक्त्यैवै न पश्यति भक्त्यैव बंधाद्विमुच्यते ॥ भक्त्यैवानंदीभवति ॥ यमेवैषष्टुतेनेनल-
 भ्यः ॥ भिनत्तिकर्मसंवातं प्रसन्नो भगवान्हरिरित्याद्यागमात् ॥ ३० ॥ नचदृष्टवैवर्तमुच्यतेनापरेण ॥
 यावान्यश्चास्मिन्तत्त्वतः ॥ ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वेत्यादिसामान्यालापमात्रेण दर्शनस्याविशेषः ॥ यथा
 योग्यमेवैष आत्मानंदर्शयति यथाधिकारं देवेभ्यो तो ब्रह्मैवैनमभिपश्यत्यथात्मैवात्मानमभिपश्य-
 तिसुस्थिरो ह्येष नियम इति दर्शनविशेषनियमस्य सुस्थिरत्ववचनात् ॥ यावान्यश्चास्मीति ब्रह्मण ए-
 वज्ञानोपपत्तेः ॥ यावानित्यत्रापिसामान्यविशेषज्ञानोपपत्तेश्च ॥ ३१ ॥ नचभगवतः सर्वत्रगु-
 साम्याद्यस्य कस्यापिरूपस्य दर्शनात्सर्वेषां मुक्तिः ॥ समोपि भगवान्स्वविंबदर्शन एवैनं मोचयति ॥
 यथासमेष्वपि कर्मसु खलु तमेवैनं भोजयतीति श्रुत्युक्तस्वरूपसिद्धांतात् ॥ ३२ ॥ भक्तिरेवैन-
 मिभिभक्तेरेवपृथङ्मोचकत्वदर्शनाच्चेति कृत्यमिति नमंतव्यम् ॥ अनादितोगुणाः संतो भक्त्याद्यान-
 ह्यममुचन् ॥ जीवंतहुणसु द्युक्तिं कृत्स्नं मोचयेद्भरिः ॥ कंचिन्नमोचयेद्द्वामौ स्वातंत्र्येतेन तस्य हि ॥
 भक्तिवाक्करणत्वेन सावकाशेशवागथ ॥ भक्त्यै नं मोचयेद्विष्णुरिति मानत्वमेष्यतीति ब्रह्मतर्कवच-
 नादनादिगुणविस्तरे सत्यप्यव्यक्त्यादिना तदिच्छां विना मोक्षाप्राप्तेः ॥ ३३ ॥ नचांशि मार्गस्यांशे
 नागम्यत्वात्तयोर्भेदः ॥ साधनोत्तमस्यादृष्टस्यांशिकृतस्य शोभेन मुज्यमानत्वात् ॥ अन्यथादृष्ट-

विनाशरीरानुपपत्तेः ॥ ३४ ॥ नचगुणांतरसंधानस्य क्वापि दर्शनमात्रेण सभाधिकांगदेवतांतरगुणा
 अप्यंगदेवतांतरउपसंहृतव्याः ॥ नानागुणत्वेन तेषां श्रुतिदृष्टेः ॥ अनिषिद्धगुणानां वाक्यान्वय
 न्यायेनोपसंहाराच्च शाखास्वित्यादिविशेषः ॥ उत्तमेष्वधमगुणापेक्षया मंत्रादिवहेति ॥ ३५ ॥
 नचभूमगुणस्योपासकं प्रति विशेषाभावेपितत्तदिष्टगुणानुसारेण फलोपत्तिरित्यविशेषः ॥ भूमौ
 वदेवः परमो ह्युपास्यनैवाभूमाफलमेषां विदत्तइत्यादिशिष्टेः ॥ ३६ ॥ नचभूमगुणउपासका
 नामेकप्रकारेणैव प्रतीयत इत्यंगीकार्यम् ॥ विशेषस्य कल्पनोपपत्तेरिति न मंतव्यम् ॥ यावानेवा
 धिकारेषु विशेषो नूतन एव हि ॥ ततो भूमत्वदृष्टौ च ब्रह्मादीनां पृथक्पृथगिति विशेषस्यानूतनत्वचनात्
 ॥ ३७ ॥ नचशुद्धमोक्षसाधनैरूप्यान्मोक्षसाधनत्वेनोपदिष्टं विनाविष्णवेवोपासनानंतरस्याकर्त
 व्यता ॥ अविघ्नतासाधनत्वात् ॥ ३८ ॥ नचकाम्यसाधनानामपि गुणानामंगत्वादोषोपसं
 हृतव्यतानियमः ॥ अनुपसंहारे विरोधाभावात् ॥ काम्यानामनियतांगत्वाच्च ॥ अर्थादिधर्मसि
 द्धौ हि न नियत्यांगमिष्यत इति ब्रह्मवर्तकं ॥ ३९ ॥ नचदेवादीनामितितत्रैव विशेषवचनाभावाद्ब्रह्मा
 शिरसिललाटे रुद्रइत्यादीनां नावश्योपास्यतादेवादीनामेव ॥ ध्यायेदंगेष्वंगदेवताः परस्य विशिष्टा
 हि गुणमुक्तौ देवानां भवंति ते हि तादृशास्ते हि हेरुनिरूपा इति श्रुतेर्गुणवैशेष्यात् ॥ ४० ॥ नचक्रिया
 त्वादुपासनाया अग्निष्टोमादिवत्प्रतिशाखं वक्तव्यता ॥ उपासनाय जनचेतिसाम्यं तत्तद्विशेषानसं
 हरेत्सर्वतश्च ॥ तथा कर्तृणां तत्फलानां विशेषाद्यर्थहिंशाखा अन्यथैवं च सार्था इत्युपासनाविशेषा
 नां त्वाधिकारिविशेषाणां चांगमेऽवगमात् ॥ ४१ ॥ इति श्रीमन्मयायिविवरणे तृतीयाध्यायस्य तृती
 यः पादः ॥ ३ ॥ ३ ॥

हरिःॐ ॥ न च ज्ञानिन औदार्यान्मोक्षदन्यफलेच्छाया एवांसं वा तदुक्तिः प्रशंसामात्रमिति
वाच्यम् ॥ प्रायशोनसंभवत्येव ॥ कस्यचित्सौभर्या दिवद्भवति चेज्ज्ञानैर्न वै शेषमीप्सितं भवती
निव्यवस्थोपपत्तेः ॥ ३ ॥ २ ॥ न चाधिकारसमेपितेषामेवोच्चावचशक्तियोगात्फलभे
दोपपत्तेरधिकारविशेषकल्पनं व्यर्थम् ॥ भक्त्याद्याधिकारानुसारेण शास्त्रात्फलप्राप्तेः सर्वेषामविशेषा
त् ॥ दृश्यमानत्वाच्च भक्त्याद्याधिकारतारतम्यस्य ॥ उच्चावचशक्तेरपितन्निबन्धनत्वात् ॥ ३ ॥ न
च ज्ञानिनामात्मस्वरूपदाढ्यात्सत्प्रवृत्तिविपरीतप्रवृत्त्योरविशेषः ॥ एतावतो धिकानास्तिस्रामिर
त्यंततः स्थिता ॥ यास्थितिस्तांसमाम्नो नित्यथाशक्तिप्रयत्नतः ॥ विपरीतप्रवृत्तेस्तु तस्य ह्यासौधि
कं भवेदिति वचनात्स्थिति विशेषोपपत्तेः ॥ ४ ॥ न च सर्वजीवानामेकप्रकार एव निजस्वभावश्चेत
न्यमिति फलैष्य विशेषः ॥ निषेधसामान्यविधिक्रियाणां विभक्तत्वात् ॥ नादेवो देवपदमन्विच्छेद
न्विच्छन्न्यात्यधरंतमः ॥ न देवः स्वीयंपदमन्विच्छन् विद्रुष्यति ॥ तदेव ह्यस्य स्वमिति निषेधविभागः ॥
स्थिरं ज्ञानं स्थिरो हर वा मिषंगः स्थिरमोजो बलं विराग एतद्धि सामान्यं देवानाम् ॥ अन्येषामस्थिराण्ये
तानि सर्वाण्यथापि यथायोगं विनेयानीति सामान्यविभागः ॥ ज्ञानदानमेव देवानां विहितम् ॥ तप एव
बीणा माचार एव मनुष्याणां तद्विरोधेनान्यानिकरणीयानीति विधिविभागः ॥ चरंति देवा विहितं स म
स्तमर्थमेव मुनयो दशांशतो मनुष्या इति क्रियाविभागः ॥ ५ ॥ ६ ॥ न च स्वातंत्र्याद्देवानामेव ज्ञाना
दिफलं किंचिदन्येषामिति वाच्यम् ॥ त्वरथैव मनुष्याणां सिद्धिर त्वरथैव तु ॥ देवानां तत्प्रसादेन
मुक्तिरेव सत्तानृणां मिति मानुषमुत्तयर्थमेव देवानाम् त्वरथा सिद्धिश्च्युतेः ॥ ७ ॥ न च गूढस्थानामशे

पकर्मविशेषयोग्यत्वादाधिक्यमुक्तौ ॥ त्वर्यैवगृहिणः साधयंति मुक्तिमत्वर्यैवयययस्तेभ्यश्चात्वर्यादेवास्तेषु च ब्रह्मा ॥ तदेव श्लोकः ॥ शतंपरानभिपश्यैव देवं ब्रह्मा चरद्गुश्ररं यत्तपोऽयम् ॥ विहारारंगमनसश्चोपरिष्ठंततो भवत्परमेष्ठीसमुक्ताविति ॥ यो हित्वरयासाधयेत्समदंतुल्यमा मुधात् ॥ यो ह्यत्वरया समहृदिति श्रुतेर्गृहिभ्यो यतीनां तेभ्यो देवानामत्वरया सिद्धेः ॥ बहुकालसाधनाद्बहुकर्माधिकारमात्रस्य दुर्बलत्वात् ॥ ८ ॥ न चाविष्करणकथनादशेषतोऽप्ययोग्याज्ञानिनो भवंतीत्यास्थानचत्वरदिषु स्थित्वैव प्रकथनीयम् ॥ न ह्येवं त्वरमाणे सिद्धिर्भवति ॥ अयोग्यानामपि श्रवणप्रसंगात् ॥ तस्माद्विचार्य योग्यानामेवात्वर्यैव कथयित्वा सिद्धिर्भवति ॥ त्यक्त्वा त्वरं ब्रह्मविद्यां वदेत्तज्जनाय योग्याय सदैव विद्वानिति श्रुतेः ॥ मानस्तेनेभ्य इत्यादेश्च ॥ ९ ॥ न च विरोधाभावात्साधनानुष्ठानजन्मन्येवापरोक्षज्ञानं मुक्तिश्चेति नियमः ॥ प्रतिबंधे सति तन्निरोसेनात्वर्यैव सिद्धयुपपत्तेः ॥ यद्यारब्धकर्मनिबंधं कंस्यात्प्रेत्यैव पश्येद्योगमेवान्ववेक्ष्येत्यादि श्रुतेः ॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परांगतिमिति भगवद्वचनम् ॥ १० ॥ ११ ॥ इति न्यायविवरणे तु ० च ॥ ३ ॥ ४ ॥ हरिः ॐ ॥ न च श्रवणाद्यानाहृत्याऽपरोक्षज्ञानोदये सर्वेषां सुशक्यत्वमिति गुणः ॥ महाफलत्वात्सर्वेषामशक्यताया एवोपपन्नत्वात् ॥ अन्यथा सर्वसुशक्यस्यैव साधनतया सर्वेषां मोक्षपत्तेः ॥ १ ॥ न च शब्दप्रतिप्रसिद्धत्वादात्मशब्दोदितं स्वामित्वं न नित्यशउपास्यम् ॥ अन्येभ्यो अधिकफलेन विशेषत्वादात्मत्वस्य ॥ २ ॥ तर्हि विशेषवत्त्वादेव प्रतीकमपीश्वर इत्युपास्यमिति ॥ यत्र संधिरूपपत्तिर्विद्यते तस्यैव ग्राह्यत्वात् ॥ अन्यस्येशत्वग्रहणस्य मिथ्याज्ञानत्वादेवानुपपत्तेः ॥ ३ ॥

नचप्रदिनंविविधगुणन्यासेनभगवत्प्रीत्युपपत्तेर्नब्रह्मतादृष्टिनियमहतिवाच्यम् ॥ अशेषगुणांत
 भवेनतस्यैवाधिकसाधनत्वात् ॥ ४ ॥ नचविविधस्थानेष्ववादित्यादीनांचरणाद्विष्णवंगेष्वदि
 त्यादिमतिनियमोनास्तीतिवाच्यम् ॥ तत्कृतावेवकृत्यस्यासत्त्वादित्यादीनाम् ॥ ५ ॥ नचज्ञा
 नस्यसम्यक्तद्विषयत्वमात्रेणपूर्तेरासनादिनानकार्यमितिवाच्यम् ॥ आसनादिनानिश्चलत्वादि
 विशेषकार्योपपत्तेः ॥ ६ ॥ नचान्यस्यापिसाधनस्यकर्तुंशक्यत्वाच्चयावन्मुक्तिध्यानंकार्यमिति
 वाच्यम् ॥ ध्यानंविनाऽपरोक्षज्ञानारूप्यविशेषकार्यानुपपत्तेः ॥ ७ ॥ नचज्ञानोदयेऽशेषकर्मक्षये
 कृतकृत्यत्वात्तदेवमुक्तिः नचेत्कर्मक्षयइतिवाच्यम् ॥ प्रारब्धस्यैवकृतस्ययावद्भोगंसंस्थितेः ॥
 कर्माणिक्षपयेद्विष्णुरप्रारब्धानिविद्यया॥प्रारब्धानितुभोगेनक्षयन्यस्वंपदंनयेदितिबचनाच्च ॥ ८ ॥
 इतिश्रीन्यायविवरणेचतुर्थाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ ४ ॥ १ ॥

हरिःॐ ॥ नचवाक्पूर्वरूपंमनउत्तररूपंमनःपूर्वरूपंवागुत्तररूपमित्युक्तेर्व्यामिश्रत्वादनिर्णीतिरेव॥
 वाक्पूर्वरूपंमनउत्तररूपमितिवाचःपूर्ववर्णदेवतात्वनिर्देशमात्रेणमनःपूर्वमित्येनेनसाम्यम् ॥ मन
 सावाअग्नेसंकल्पयत्यथाचान्वाहरीतीत्युक्तिनोविशेषोमनःपूर्वकत्वस्यैवश्रुतइतिप्राधान्यंमनस
 एवेतिज्ञायते ॥ सूक्ष्मोचविलयेचैवसदापूर्वप्रवर्तने ॥ नियंतृत्वेवचसोभनोभीशंशिवोहितदिति
 श्रुतेश्च ॥ १ ॥ नचमनःपूर्वकत्वनियमादेशेषदृष्टादृष्टव्यापाराणांतस्यप्राणादनूनता ॥ इन्द्रिय
 स्थैःस्वरूपैस्तुज्ञानानिजनयत्यसौ ॥ मनःस्थेनविशेषेणकामैःकर्मवेदेवच ॥ पृथक्स्थितेनरूपेण
 जीवंधारयतिप्रभुः ॥ जीवस्थितेनरूपेणवेदयत्यहमित्यपि ॥ प्राणएकोवशीनित्यंवाह्यांतःकर

णेश्वरः ॥ तान्येतान्यवशान्येव तथापि कृपयैवसः ॥ पृथक्शक्तोपितैर्द्वैस्तुस्वरूपैस्तद्गकार्यकृतं ॥
 तस्येशोभगवान्विष्णुरेवमेषयथान्यगइत्यादिश्रुतेः प्राणस्यैवाढ्यतावगमात् ॥ २ ॥ सोध्यक्षेइत्य
 स्याप्येवमेवांशकापरिहारश्च ॥ श्रुतिबाहुल्यमेवशंकायांपरिहारेचविशेषहेतुः ॥ ३ ॥ ४ ॥ न
 चभूतानामुत्पत्तिक्रमवैपरीत्येनलयोक्तेर्मुक्तिलययोर्विशेषाभावाच्चैकस्मिन्नेवभूतेसर्वपांलयोर्थतः
 क्लृप्तइतिवाच्यम् ॥ तत्तद्भूतोद्भवत्वात्तत्तद्देवानां तत्समानानांचविशेषवचनाभावेस्वसमानलय
 स्थानलुक्लयोपपत्तेः ॥ विशेषश्रुतेश्च ॥ ५ ॥ नचप्रकृतेः संसाराभावादिनेशेनाप्यन्यथाकर्तुमश
 क्यत्वेनमुदृढत्वात्सर्वसाम्यमेवेश्वरेण ॥ नचेत्संसारित्वमित्युक्तम् ॥ ईश्वरस्यमहामहिमत्वात् ॥
 नित्यमसंसारित्वस्यनित्यतदनुग्रहेणैवोपपत्तेः ॥ सदाऽनित्यतयाऽनित्यंनित्यंनित्यात्मनायतः ॥
 नित्ययैवस्वशक्त्येशोनिधामयतिनित्यदा ॥ इव्यंकर्मचकालश्चस्वभावश्चेतनाधृतिः ॥ प्रकृतिःपु
 रुषश्चैव नसंतियदुपेक्षयेत्यादिश्रुतेश्च ॥ ६ ॥ नचान्यदेवादीनांप्राणाधीनत्वात्तत्प्राप्तिनियमात्पर
 प्राप्तिर्नास्त्येव ॥ प्राणंप्राप्यापरं देवास्तदन्येचैवतद्गताः ॥ प्राप्नुवन्तिपरं देवं सन्तिचयथासुखमि
 त्तिविशेषश्रुतेः ॥ ७ ॥ नचसत्यसंकल्पत्वादेरीश्वरसंकल्पाद्यनुसारिविनियमेसंसारसमानधर्मत्वं
 मुक्तेरितिवाच्यम् ॥ कृतार्थत्वेनैवविशेषोपपत्तेः ॥ अपूर्णतादिभावोवाहुःखवानास्तिर्किंचन ॥
 मुक्तस्यपारतंत्र्येपितारतम्येप्यतःसुखीतिचश्रुतिः ॥ ८ ॥ नचप्राग्बन्धकर्मशेषवत्त्वादुत्क्रांताववि
 शेषोज्ञानिनः ॥ ज्ञानोदयानंतरं सर्वज्ञानफलस्यानुवृत्तेः ॥ प्राग्बन्धकर्मशेषस्तुविरजातरणाव
 धिः ॥ स्वोदयात्फलदंज्ञानमादेहंकर्मवारवेः ॥ तथापिप्रकृतेर्बोधब्रह्मणासाहचर्यतइतिश्रुतिः ॥

शरिरिपाप्मनोहित्वा सर्वान्कामान्समश्रुते ॥ सतेजसि सूर्यसंपन्नो यथापादोदरस्त्वचाविनिर्मुच्य
तएव ह वैवपाप्मनाविनिर्मुक्तः स प्रामोति विरजानदीम् ॥ तत्सुकृतदुष्कृते विधूनेते ॥ ते ब्रह्मलो
के नु परांतकाले परा मृतात्परिमुच्यन्ति सर्व इति च ॥ १ ॥ न च कृष्णादिलौकिकसाधनस्य फलस्मरणानपेक्षत्वात् स्वर्गमोक्षयोरपि तत्तात्कार्यकारण इति
च्यम् ॥ क्रियानुवृत्तिलौकिकसाधने तु मनोनुवृत्तिर्वैदिकसाधने स्यात् ॥ फलं भवेत्सर्वथेऽप्ये
व तस्मात्स्मरेत्सदानि श्विनत्वेन विद्वानिति श्रुतेस्तदनुसार्यनुवृत्ते लौकिकैर्वैदिकयोः साम्यात् ॥ अतो
त्र फलानुस्मरणं लवनादिकृष्ण्यनुवृत्तिवद्ब्रह्मव्यम् ॥ वचनप्रामाण्यात् ॥ १० ॥ इति श्रीमद्भ्याय

विवरणे चतुर्थाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ ४ ॥ २ ॥

हरिः ॐ ॥ न च तत्र तत्र मार्गस्यान्यथोक्तेरधिकारिभेदेन पृथङ्मार्गसु क्रमोपपत्तिरिति वाच्यम् ॥ स
र्ववा एते उत्क्रामन्ति ते चिषमेवाभिसंयन्ति ततो वायुंततो हः पूर्वपक्षमित्येष उल्लेखब्रह्मपथः ॥ द्वे सुतीअ
श्रणवंपितृणामहं देवानामुत मर्त्यानाम् ॥ ताभ्यामिदं विश्वमेजत्समेति यदंतरापितरं मातरं चेति वि
शेषश्रुतिर्ज्ञानिनामेकमार्गस्यैव प्राप्तेः ॥ एष एव ब्रह्मपथ इत्येवधारणविरोधादन्यथा ॥ एजदिति
वैदिकानुष्ठानवतउक्तेर्नाधोगतिविरोधः ॥ पुनरावर्तिनो ये नृपां धूमपथोद्भुवः ॥ अन्येषामर्चि रा
दिश्वदग्नेदोमध्यसंस्थितिः ॥ धूमार्चिरादिदेवेभ्यः प्राप्यानुज्ञानुमध्यगाः ॥ विहृत्यस्वेष्टदेशेषु
तदूर्ध्वयातिचाधरम् ॥ अत्यल्पनामविज्ञाताप्यनुज्ञावर्तिनां भवेत् ॥ पुंक्षरेण स्वष्टृष्ट्यावायथा यो
ग्यं विमुच्यताम् ॥ अतो न मार्गभेदोऽस्ति न हि मार्गोऽत्र संभवः ॥ प्रेतत्वं चाधरो मार्गः पापजत्वात्तयोः

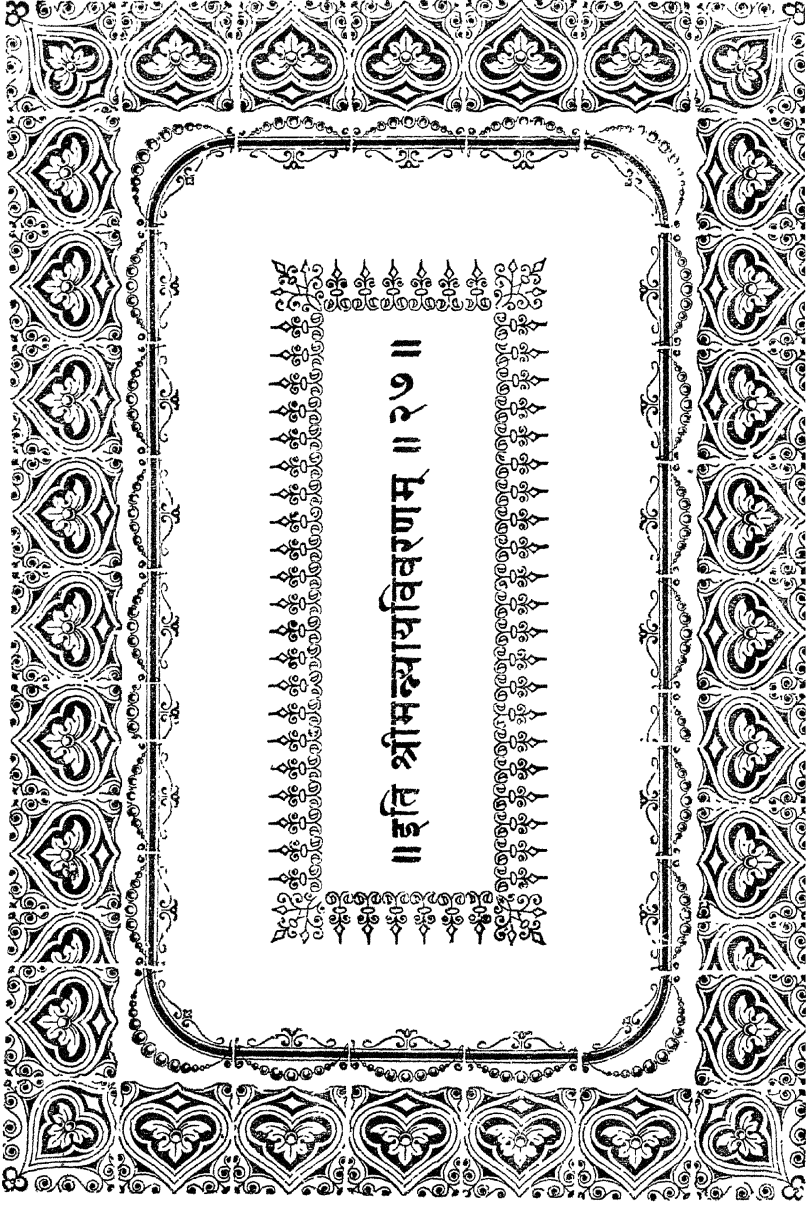
पृथगिति स्मृतेश्च ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ नचसोमादग्निमग्नोर्ऋमिति सोमादग्नेरेवमस्या
 पिप्रासेः प्रधानवायोरप्यवरोन्यः प्राप्योस्त्विति वाच्यम् ॥ उत्तमत्वात्तस्यैव ब्रह्मप्रापयितृत्वशक्तेः ॥
 बाधुरेव ब्रह्मगमयतितस्य ह्येषाशक्तिः ॥ न ह्यन्यो ब्रह्मगमयति प्रियो ह्येन ह्रमयति ॥ न ह्यन्यः प्रि
 यो ब्रह्मण इति श्रुतेः ॥ मार्गे त्ववस्यापि यथा मार्गपश्चात्प्राप्तिर्भवति लोकावत् ॥ न हिराजानंयः
 कश्चित्प्रापयति क्लृप्तमतिप्रियं चापहाय ॥ नचचतुर्मुखमुक्तिर्पथं संततत्वानियमाद्वैधस्य तावद्भ
 गवत्प्राप्तिर्नास्तीति नियमः ॥ यांति देवंपरं केचित्पूर्वैके विहृये विभुम् ॥ योग्यता तारतम्येन विशेषो
 यमपीष्यत इति श्रुतेस्तथाप्राप्तत्वात् ॥ नचपरब्रह्मण एव ब्रह्मशब्दमुख्यार्थत्वेन प्रथमप्राप्तत्वादपो
 हायुक्तेस्तस्यैव प्राप्तिनियमः ॥ यांति देवंपरं केचिदिति प्रमाणप्राप्तत्वादेव ॥ नचपरप्राप्तिर्यस्याभी
 छातस्य तत्प्राप्तिरिति नियमः ॥ क्रमानुरागी भगवान् क्रमात्पुंसि रवाप्यते ॥ अतः क्रमात्समृद्धेतु
 ज्ञाने ब्रह्मलये नरैः ॥ प्राप्यते नियमेनैव केचिद्देवाप्यते मृताविति भगवतः क्रमानुरागित्वश्रुतेः ॥ न
 च बहुधा श्रुतेर्यथा सौकर्यं चतुर्मुखस्य परस्य वाप्राप्तिरिति वाच्यम् ॥ श्रुत्युक्तानुवृत्तेरेव न्याय्यत्वा
 त् ॥ सप्रतीकाश्चतुर्मुखमप्रतीकाः परममुद्देतगच्छं त्यागच्छंति चतुर्मुखात्परमंपराच्चतुर्मुखावहि
 लयमथ सहचतुर्मुखेन विमुच्यंते आनंदिनो भवंतीति हि श्रुतिः ॥ अंतर्भेदाधिकरणत्वात्समुदायो
 क्तिः ॥ ५ ॥ ६ ॥ इति श्रीमध्यायविवरणे चतुर्थाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ ४ ॥ ३ ॥
 हरिः ॐ ॥ नचैवं सेतुं नीत्वेत्यत्राति क्रमोक्तेर्युक्तो ब्रह्मतीर्त्वा गच्छति ॥ तस्तीति सामान्यप्रतीतेर्ब्र
 ह्मतीर्त्वा इदं गच्छतीति विशेषानुक्तेः ॥ इमां घोरा मशिवां नदीं त्वा ब्रह्मसंपद्यत इति विशेषोक्तेश्चै

तंसेतुंप्रत्यन्यतीर्त्वेत्यन्यथोपपत्तेः ॥ १ ॥ नचकृत्रिभत्वादमुक्तएवोच्यते ॥ सतत्रपर्येती
त्यादौस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यतइतिमुक्तस्यस्पष्टंप्रतिभातत्वाच्छ्रुतौ ॥ सतत्रपर्येतीतिश्रुत्यैक्य
प्रतीतिश्चैवंभूतस्यापिप्रकरणत्वंप्रकल्प्यश्रुतिबाधांगीकारेसाश्रुतिरप्येवंविभज्यकिंयोजयितुंन
शक्यतइतिश्रुतेरेवाभावप्रसंगः ॥ सत्यंज्ञानमित्यादावपिसत्यमित्यस्यान्यमित्यनेनान्वयइत्या
दिप्रसंगात् ॥ २ ॥ नचपरंज्योतिःशब्देनादित्यज्योतिरंगीकारेसेतेजसिसूर्यसंपन्नोयथापादोदर
स्त्वचाविनिर्मुच्यतएवंहैवसपाप्मनाविनिर्मुक्तइत्यादितैकार्थतेतिप्रयोजनम् ॥ अथकिमुच्यते
परंज्योतिरित्यात्मेवपरंज्योतिःसहिपरमोद्योततेजीवाच्चाजीवाच्चतस्मादाहुःपरंज्योतिरिति तमेव
षजीवोभिसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यतइतिस्यैवपरंज्योतिर्द्वयोक्तेः ॥ सावकाशालिंगान्निरवका
शश्रुतेरेवबलवत्त्वात् ॥ ३ ॥ नचपरमगतित्वादीश्वराभुक्ताअपिभोगामुक्तौभवन्ति ॥ ईश्वर
स्यस्वतएवपूर्णानंदत्वादभोगस्यापिसंभवादितिवाच्यम् ॥ पूर्णानंदःपूर्णभुक्पूर्णकर्तापूर्णज्ञानः
पूर्णभाःपूर्णशक्तिः ॥ पूर्णैश्वर्याद्भगवान्वासुदेवोविरुद्धशक्तिर्नचदोषस्पृगीशइत्याश्रयतयैव
ब्रह्मणउभयोक्तेः ॥ सावकाशोपपत्तिमात्रान्निरवकाशश्रुतियुक्तोपपत्तेरेवबलवत्त्वात् ॥ ४ ॥ न
चपारंगतत्वान्मुक्तस्यचिन्मात्रदेहोपिनास्तीतिवाच्यम् ॥ अहंनिभत्वात्तेदेहस्यानपगभात् ॥
अथविमुक्तस्यचिन्मात्रएवदेहोभवतिचिन्मात्राणिकरणानितैरीशानुगृहीतैर्भोगान्भुङ्क्तेइतिश्रु
तेः ॥ ५ ॥ नचभगवदोकसिस्थितत्वान्मुक्तस्यतस्याप्योकस्त्वसाम्भ्येतत्तदुपायसाध्यभोगसा
धनत्वंवाच्यम् ॥ निर्दोषत्वात्तदोकसोमुक्तस्यचसंकल्पादेवेतिश्रुत्यनुसारेणोपपत्तेः ॥ ६ ॥ नच

परगृहगतत्वादस्य राजगृहगतस्येव स्वाध्यामा अपि कदाचिदीशते ॥ निर्दोषत्वादेव मुक्तस्यैश्वरस्य तत्र स्थानां मुक्तानां च प्रजापतिः ॥ तस्य विष्णुर्न चैवंदं पारावर्धं विनश्यतीति श्रुतिः ॥ ७ ॥ न च देहभावे तत्का यदुःखादिस्तदभावे भोगासंभव इति दोषः ॥ देहाभावाच्च भावाच्च निर्भोगिवंचदुःखिताम् ॥ यांत्यमुक्तानोभयंच मुक्तानां वशिताय तदिति श्रुत्यैव विशेषकृते ॥ ८ ॥ न च संकल्पदेवसमस्तसंभवात्सृष्ट्या दिसमस्तकार्यसंभवः ॥ व्यापारो जगतो विष्णोर्मुक्तानां तु स्वभोगगः ॥ न हि स्वर्णशुद्धमपि बह्विधं कायं करं भवेत् ॥ अयोग्यशक्तितत्त्वे वनाधिकानंदसंभवः ॥ न हि कश्चित्सुशक्तोऽपि चकाराचेतनं चितिम् ॥ न च कामस्तथाभूयात्ततः स्यात्सत्यकामिति तेषु श्रुत्या विशेषकृतेऽपि ॥ मुक्तानां न जगद्यत्नस्तथापि विबुधाः सदा ॥ मुक्तानां नुनियं तारस्तेषां ब्रह्मास्यैव हरिरिति च विशेषकृतिः ॥ ९ ॥ न च वशिष्ठा न्मुक्तस्यापि द्विद्धिः ॥ कृतकृत्यत्वेन निःश्रमत्वा दुपासनादावभ्यासपाठवाच्चिर्दोषत्वात् स्नेहाधिक्या च तस्यैव परमसुखरूपत्वेन फलरूपत्वात् ॥ अभ्यासपाठवात् स्नेहादश्रमत्वा दुपासना ॥ भक्तिश्च सुखरूपैव मुक्तानां नुनसाधनमिति श्रुतिः ॥ १० ॥ न चानंतत्वात्कालस्य त्रयोदशीपंचदशीवत्कदाचित्समस्तस्यापि संभवात् ॥ मुक्तस्यापि पुनरावृत्त्या शक्तिर्वाच्यम् ॥ सत्यकामत्वादिमाहात्म्यात् ॥ अशेषकामसत्यत्वा न्मुक्तानां पुनर्भवः ॥ यस्मात्सकामये देव नित्यमात्मा पुनर्भवमिति च श्रुतिः ॥ ११ ॥ इत्यनंतमहान्यायमीमांसापारवार्धिः ॥ उत्तारणात्यशक्त्यैव व्याकुलीकृतचेतसाम् ॥ मंदानामुपकाराय महतां चोच्छ्रितात्मनाम् ॥ तद्विशेषपरिज्ञानप्रदीप्तार्कभावेतसाम् ॥ वि

शेषगण्डेभनसिनितरामुपकारकः ॥ न्यायप्रवोमयाऽकारिसंक्षेपात्प्रमिताक्षरैः ॥ विस्तारोप्ययमेव
 स्यात्तद्विशेषातिवेदिनाम् ॥ व्याख्यानुव्याख्ययोरेवविस्तारोयदुदीरितः ॥ अनल्पचेतसांपुंसाम
 लंविज्ञानसिद्धये ॥ तज्यायोद्धरणेशक्ताअपिद्येतेनमुस्तिरम् ॥ न्यायानुगमनःकुर्युरिति संग्रहः
 लसाः ॥ कोनामाशेषविद्योरुसागरोन्मथनोद्धृतम् ॥ साक्षाद्विद्याधिराजेनन्यायामृतमनुत्तमम् ॥
 अशेषतोधिगच्छेतवंद्योबुंदारकोपिसन् ॥ एवंमुदुल्लेभेप्यद्वाभहान्यायपरामृते ॥ केचनाधिक्यं
 तेनतत्प्रसादानुरंजिताः ॥ ब्रह्माद्याअमृतेयद्वत्सागरोन्मथनोद्धृते ॥ अहंतुतत्प्रसादैकमहास्पदव
 लोद्धतः ॥ न्यायामृतार्णवमिममवगाह्यविभज्यच ॥ संक्षेपविस्ताराभ्यांचचकारव्याकृतिक्रितिम् ॥
 तत्प्रसादमृतेकस्यशक्तिःसंसारसागरे ॥ मग्नस्यचेतनस्यस्यात्तत्कृतानुक्ततौक्चित् ॥ नित्यानंदा
 मृतस्यंदितत्कटाक्षैधितस्यतु ॥ कानुशक्तिर्भवेन्नैवततःकोत्रानिविस्मयः ॥ विद्याविद्येमुखंदुः
 खमशक्तिःशक्तिरेवच ॥ उत्पत्तिस्थितिनाशाश्रयविशेषाश्रयपरेखिलाः ॥ चेतनाचेतनस्यास्यसम
 स्तस्ययदिच्छया ॥ सममस्वकृतैर्नैवप्रीयतांपुरुषोत्तमः ॥ यस्यत्रीण्युदितानिवेदवचनेरूपाणि
 दिव्यान्यलंबदृढदर्शनमिस्थमेवनिहितंदेवस्यसर्गोमहत् ॥ वाद्योगमवचोनयंप्रथमकंपृक्षोद्वितीयं
 वपुर्मध्वोयत्तुतृतीयेमेतदमुनाग्रंथःकृतःकेशवे ॥ नमोजभवभूर्यक्षपुरःसरसुराश्रय ॥ नारायणार
 णंमह्यंमापतेप्रेयसांप्रिय ॥ इति श्रीमद्ब्रह्मसूत्रानुव्याख्यान्यायविवरणेचतुर्थाध्यायस्यचतुर्थःपा
 दः ॥ ४ ॥ ४ ॥ चतुर्थीध्यायः ॥ न्यायविवरणंसंपूर्णम् ॥

॥ इति श्रीमन्मयायिवरणम् ॥ २७ ॥

॥ नरसिंहनखस्तोत्रं २८ यमकभारतं २९ हादशस्तोत्रं
३० कृष्णामृतमहाणुश्च ॥ ३१ ॥

श्रीमन्मध्वद्वन्द्ववैति श्रीलक्ष्मीनारायणायनमः ॥ पांत्वस्मान्पुरुहूतवैरिबलवन्मातंगमाद्यद्वा
कुंमोच्चाद्रिविपाटनाधिकपटुप्रत्येकवज्रायिताः ॥ श्रीमत्कंठीरवास्यप्रततसुनखरादारितारानि
दूरप्रध्वस्तध्वांशान्प्रविततमनसाभावितानाकिहृदैः ॥ १ ॥ लक्ष्मीकांतसमंततोविकलयन्त्रैवे
शितुस्तेसमंपश्यान्युत्तमवस्तुदूरतरतोऽपास्तंरसोयोष्ठमः ॥ यद्रोषोत्करदक्षनेत्रकुटिलप्रांतोत्थि
ताग्निस्फुरत्खद्योतोपमविष्णुलिंगभसिताब्रह्मेशशक्रोत्कराः ॥ २ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पा
दाचार्यविरचितंनरसिंहनखस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥ ॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ ध्यायेत्तं परमानंदं यन्मातापतिमयदपरमानंदम् ॥ उज्झितपरमानंदं पत्न्या
द्याद्याश्रमैः सदैव परमानंदम् ॥ १ ॥ यस्य करालोलं चक्रं कालः परः सहिकरालोलम् ॥ यस्य गदाप
वमानः सन्नयोऽव्यासो भवत्सदापवमानः ॥ २ ॥ यस्य रमानमनो गंजगृहे विश्वं भरापि न मनोगम् ॥
यस्य पुमानांदं भुंक्ते यद्दामकपतिमानांदम् ॥ ३ ॥ परमेषु यदा तेजः परमेषु चकारवासुदेवो जः ॥
मानधिविभ्रस्तु मनोमानधिमसीञ्जवासुदेवो जः ॥ ४ ॥ सोऽजनिदेवक्यं ते यस्मादनुकंपनावदेव
क्यं ते ॥ अवदन्देवक्यं ते भुवनं हि सुराः सदैव देवक्यं ते ॥ ५ ॥ नीतो वसुदेवेन स्वततेन सगोकुलं मुव
सुदेवेन ॥ तत्र यशोदा तनयं मेने कृष्णं स्वकीयमवदातनयम् ॥ ६ ॥ वहधेगोकुलमध्याद्योदेवो वि
श्वमद्भुताकुलमध्यात् ॥ तत्र च पूतनिकायावधमकरोद्यञ्जिजामवंति स पूतनिकायाः ॥ ७ ॥ अ
धुनो च्छकटं लोलीपादांगुष्ठेन वा तपेशकटं लोली ॥ अतनो द्रक्षामस्य स्वाज्ञानाद्गोपिकासेदं रक्षा
मस्य ॥ ८ ॥ मुखला लनलोला तन्मुखं गंजगदचष्टसालनलोला तत् ॥ नाध्वेन्मायामस्य जगत्प्र

भोःस्वधिकततमायामस्य ॥ ९ ॥ तस्यसुशर्माण्यकरोदरिणोर्गःसदुक्तिकर्माण्यकरोत् ॥ अ
 वदन्नामानमर्जंगदादिवासुदेवनामानमयम् ॥ १० ॥ तस्यसखाबलनामाज्येष्ठोऽप्राताथयन्नि
 जाबलनामा ॥ यस्यचपर्य्यकोयंपूर्वतनोविष्णुमजस्रपर्य्यकोयम् ॥ ११ ॥ तेनहतोवातरयस्तृ
 णचकोनामदितिसुतोवातरयः ॥ हरमाणोबालतमंस्वात्मानंकंठरोधिनाबालतमम् ॥ १२ ॥
 सोवनिमध्येरंगरिदरयुग्वालरूपमध्येरगन् ॥ अमुषन्नवनीतमदःस्वगोकुलेगोपिकासुनवनी
 तमदः ॥ १३ ॥ तन्माताकोपमितातमनुसारात्मवादवाकोपमिता ॥ जगृहेसानमनंतंदेवंत
 च्छित्तयैवसानमनंतम् ॥ १४ ॥ अथसांतरितामानंविष्णुविश्वोद्भवंसदांतरितामानम् ॥ अ
 नयद्दामोदरतांयोऽरमयस्सुंदरीनिजामोदरताम् ॥ १५ ॥ चक्रेसोर्जुननाशंप्रामोतियत्स्मृतिः
 सदार्जुननाशम् ॥ तौचगतौनिजमोकस्तेनैवतुतेनयन्निजानिजमोकः ॥ १६ ॥ अथहं
 दावनवांसंगोपाथ्यकुर्जगत्क्षितावनवासम् ॥ तन्नवकासुरमारःशौरिरभून्चित्यसंश्रितासुरमारः
 ॥ १७ ॥ अहनहस्ततनुकंयोपाह्लोऽस्वयन्नवस्ततनुकम् ॥ सोपाहस्तानमरःसहोव्यजोगोपव
 त्सुवत्सानमरः ॥ १८ ॥ सविभुःश्रीमानहिकेननर्तयस्यश्रमानमानमानहिके ॥ अकरोन्नद्युदकां
 तंकांतनीत्वोरंगसनाद्युदकांतम् ॥ १९ ॥ हत्वाधेनुकमुडंबलात्पल्लवंचखेटसधेनुकमुडम् ॥ ब्रजमा
 वीदमृताशःपीत्वावाह्निचरस्थिरादमृताशः ॥ २० ॥ गिरिणारक्षापिकताब्रजस्यतेनस्वरक्षरक्षपि
 कृता ॥ शकायव्यंजयनास्वांशार्किंविश्वमात्मनाव्यंजयता ॥ २१ ॥ रेमेगोपीष्वरिहासमन्मथा
 कांसुंदरीपीष्वरिहा ॥ पूर्णानंदैकतनुःसविश्वरूपपावनोप्यानंदैकतनुः ॥ २२ ॥ अथहतयोगे

लिकेश्योः श्वफल्कजप्रापितः पुरीगलिकेश्योः ॥ अङ्क्थाधनुराजवरंजधानेनैवचस्वर्गजवरम् ॥ २३ ॥ मृद्वनजमुग्रबलंसबलोर्गंविशसृतिमुग्रबलम् ॥ हत्वामल्लौबलिनौकंसंचविमोक्षितौत
 तोरौबलिनौ ॥ २४ ॥ प्रादात्सां दीपनयेमृतपुत्रं ज्ञानदीपसां दीपनये ॥ गुर्वर्थे ज्ञानतमः प्रमेदिता
 नित्यसंभृता ज्ञानतमः ॥ २५ ॥ जित्वा मागधराजं तोषितमकरोत्सदात्मयोगधराजम् ॥ अनुकुर्व
 त्त्रिजसदं चक्रैर्म्यं पुरं मुबोधनिजसदनम् ॥ २६ ॥ प्रसभं सगजबलस्य क्षत्रस्योच्चैः समगधराज
 बलस्य ॥ मानं शिशुपालवरं हत्वा भैष्मीमवाप शिशुपालवरम् ॥ २७ ॥ हंसोऽभिक्थपलावमुना
 संसृदितौ यवनकश्चपला ॥ कीर्तिर्विमला विरता प्रतता विश्वाधिपावनीला विरता ॥ २८ ॥ सत्या
 जांबवतीर्याभार्या विंदाद्यामानुसांबवतीर्याः ॥ प्रद्युम्नं मोदरतः प्राप ज्येष्ठं हरिः सुतं स्वमोदरतः
 ॥ २९ ॥ यत्परिवारतये शजाता देवानुपात्मनारतये शाः ॥ यद्धरितं विषसर्पप्रभृतिध्वानं नमारु
 र्तिविषसर्प ॥ ३० ॥ येन हिडिंबवकाद्यारक्षोधीशानि पातिता बकाद्याः ॥ भीमे प्रीतिमेयां व्यं
 जयताते नैव शेषपातिमेया ॥ ३१ ॥ अथ कृष्णावरेणेतान्प्रासात्राज्ञोऽशूणोत्सदावरेणेतान् ॥
 द्रष्टुं यातः सबलस्तांश्च नैषीत्पृथामुतांस्ततः सबलः ॥ ३२ ॥ तानिं द्रस्थलवासांश्च क्रेकृष्णः परोनि
 जस्थलवासान् ॥ स्वबलोद्रेचितमानैर्जुगोपधर्मचतैः परां चितमानैः ॥ ३३ ॥ बालिवधानुनयाय प्रणयी
 सार्वभ्यसुसं दधे नुनयाय ॥ वासवजेन विशेषात्तेनैव पुनर्दृजन्मजेन विशेषात् ॥ ३४ ॥ मानुः परिभवहान्यै
 राज्ञाद्युसदाभितश्च परिभवहान्यै ॥ अभवन्नरकमुरारि र्योवासीदत्समस्तनरकमुरारिः ॥ ३५ ॥ नी
 तोदि विदेववैरे मे सत्यासमन्वितो देववैरैः ॥ सर्वनुवने शशिना निशित्यां वासरेवने शशिना ॥ ३६ ॥

सुरतरुमापालिमतात्मकाशयच्छक्तिमात्मनःपालिमतात् ॥ सुरस्ववीरेषुदरीप्रधानजीवेश्वरःपरेषुद
री ॥ ३७ ॥ पुरमभिधायारिदरीदत्त्वाभद्रांपूथासुतायारिदरी ॥ शक्रपुरीमभिधायतःप्रादाद्वह्ने
र्वनसतामभिधायतः ॥ ३८ ॥ शिवभक्तप्रवराद्यंपुमान्नसेहेगिरीशविप्रवराद्यम् ॥ तंस्वात्मै
द्रवरेण्यधुनोद्गीमेनधूतरुद्रवरेण ॥ ३९ ॥ यस्याज्ञांबलसरोःपार्थैर्दिग्भ्योद्धनंधनंबलसा
रेः ॥ जित्वाक्षमामविशेषांप्रसह्यभूयान्समस्तकामविशेषाम् ॥ ४० ॥ अथपार्थान्कतुराजंप्राप
यदमेरुस्रुद्रशकनुराजम् ॥ पूजातेनावापिच्छिन्नश्चैद्यःसृतिंगतेनावपि ॥ ४१ ॥ निहतौसौ
भक्तकृशौशीतोभातश्चयेनतौभक्तकृशौ ॥ अजयद्रुद्रंचरणेवाणार्थैर्वनिपतितकवंद्रंचरणे ॥ ४२ ॥
असूजज्ज्वरमुग्रतमःक्षयप्रदोलीलयाधिवरमुग्रतमः ॥ क्रीडामात्रंविश्वंप्रकाशयन्नात्मनःसविहरक
मात्रंविश्वम् ॥ ४३ ॥ यस्यावेशोरुबलाच्यहन्त्पार्थोसुगन्प्रजेशोरुबलान् ॥ वरदानादस्यैवज
गत्प्रभोरीरणात्समनुगतनादस्यैव ॥ ४४ ॥ यस्यावेशात्सबलःप्रचकर्षपुंरप्रसह्यचेशात्सबलः ॥
कुरुपतिनामनुयमुनाकृद्यायेनाहुर्यमननुयमुना ॥ ४५ ॥ यद्वलवान्कोधवशाच्चिनायनाशंधको
दरःक्रोधवशान् ॥ लेभेचान्यागम्यंस्थानंपुष्पाणिधामचान्यागम्यम् ॥ ४६ ॥ यद्वलभारवहत्वा
व्याचलदुरगादिभिःसुभारवहत्वात् ॥ धर्मादरिहापिपदंभीमोयेनैवसाहसंरिहापिपदम् ॥ ४७ ॥
नहिनंदुषोलंनहिनंधुर्मद्रीणिस्तथेतरोलंनहितुम् ॥ नोराट्पूर्वोब्रह्मवरीयेनध्वस्तोस्त्रभग्रहीताब्रह्म
वरीमा ॥ ४८ ॥ क्षात्रधर्मस्त्ववतागुरुदृष्ट्यैकशवाज्ञायाचरंमंस्वैवता ॥ सर्वसेहेमनसामीमेनैशैकमानिनाहे
मनसा ॥ ४९ ॥ यद्वक्तप्रवरेणप्रोतंस्वस्मिन्सकीचकःप्रवरेणापतितास्तस्यसहाय्याःकृष्णार्थैर्मानि

नःसमस्यसहायाः ॥ ५० ॥ यद्भक्त्यानुगृहीतौपार्थोमीमश्रगोन्पौनिगृहीतौ ॥ कृणुमुत्तयैमुव्य
 त्यस्तैकमशोवीरामुंचतामुव्यत्यस्तै ॥ ५१ ॥ यद्भक्त्यामितयालं कृणाकार्यैविवेशकृणाका
 र्यै ॥ यामीरार्धतनुत्वाच्चापाद्धीमादृतेपिनापाद्धीमात् ॥ ५२ ॥ यांस्पृष्टुमिच्छंतमजातशत्रुन्य
 वारयत्स्वस्थमजातशत्रुम् ॥ शंरूपानेनित्यरतेरियंश्रीरितिस्मदेवेदधदितेरियंश्रीः ॥ ५३ ॥ मन
 सामनसामनसामनसाधमनंतमजस्त्रमवेदनुया ॥ विलयंविलयंविलयंविलयन्निविलंतवशुभंप्रच
 कारचयः ॥ ५४ ॥ सोगाहूतमुखेनप्रभुणेदंवर्तनेयदूतमुखेन ॥ पार्थार्थैबहुतनुतांचत्रप्रकाशयत्स्व
 धंसबहुतनुताम् ॥ ५५ ॥ गुरुकर्णनदीजादीनवधीच्चक्षुर्वलेनजनदीजादीन् ॥ शक्त्यानिजया
 परवान्स्वजनामुद्रेचयन्नंततयापरवान् ॥ ५६ ॥ यस्यमुनीतिसहायान्नरिपून्मेनेर्जुनःसमेतसहा
 यान् ॥ अकरोच्चासुपरासुप्रतर्तिसेनामुधावतामुपरासु ॥ ५७ ॥ येनजयद्रथमारःपार्थःशत्रूनवाप
 तद्रथमारः ॥ यद्विरहादपिदेहेसरथःशश्वत्स्थितेःसदादपिदेहे ॥ ५८ ॥ यद्भरितोभरताभःप्रभुरं
 माभाविनोभिभरताभः ॥ भीमोरमसाभिभवीप्रसभंभाभाभिभूसांसाभिभवी ॥ ५९ ॥ यदनुग्रहिपू
 र्णत्वाद्धीमःसर्वानरीननहिपूर्णत्वात् ॥ अदहद्वाहुबलेनकोधाग्रावाहितान्निजाहुबलेन ॥ ६० ॥
 कृष्णामीमासतमःशीर्णयेनस्वकीयहृदयमासतमः ॥ धृतराष्ट्रसुतानवधीद्धीमेनस्थापितोमनसि
 सुसुतानवधीत् ॥ ६१ ॥ भीमविपाटितदेहानदर्शयत्स्वानरीन्विपाटितदेहान् ॥ कृष्णायाहितका
 रीसम्यगीरप्रियःसदाहितकारी ॥ ६२ ॥ अथहरिणापीतबलद्रौणेरखंमहारिणापीतबलम् ॥ दध
 तावासोभरणंनितंचकेभिमन्युजंसोभरणम् ॥ ६३ ॥ तस्यचरक्षामुकृताजानर्दनेनैवशेषकेक्षामुकृ

ता ॥ पार्थप्रेमवतानित्यंभत्रासुतासुविप्रेमवता ॥ ६४ ॥ ज्ञानंपरमंप्रादाद्भीष्मगतःसृतिविभो
क्षचरमंप्रादात् ॥ पांडुसुतानामधिकंकवेदंगुणोत्तरस्त्वनामधिकम् ॥ ६५ ॥ तेनावपिसुजातै
र्हयमेधस्तुरगवर्तनोपसुजातैः ॥ पांडुसुतैःसवसूकैःप्रामैव्यासात्मनासुसवसूकैः ॥ ६६ ॥ तदनुरु
पांडुतनूजैरेमेक्ष्मापालयन्मुपांडुतनूजैः ॥ अनुपममुखरूपोजःपरमःश्रीवह्नभःसतिमुखरूपोजः
॥ ६७ ॥ सुगतिंचरमामददान्निजयोग्यांज्ञानिसुततिंपरमामददात् ॥ पार्थानांसयदूनांसपितृप्रेष्या
दिनामिनांसयदूनाम् ॥ ६८ ॥ रमेतत्रापिसुखीपरमोनंतोनंदतत्रापिसुखी ॥ प्राणेनेंदिरयाचप्रयु
तो नित्यंमहागुणेंदिरयाच ॥ ६९ ॥ एवंसर्वाणिहरेरूपानिश्रीपतेःसुपर्वाणिहरेः ॥ पूर्णमुखानिम
ग्मानिप्रतवानिनिरंतराणिमुक्तांति ॥ ७० ॥ रामराममहाबाहोमायातेमुदुरासदा ॥ वादसाददको
ल्लोकैपादावेवतवासजेत् ॥ ७१ ॥ जेत्सवातवेदापाकेल्लोकोदसाद्व ॥ दासरादुसुतेयामाहो
बाहामरामरागाः ॥ ७२ ॥ देवानांपतयोनित्यंमतयस्यनजानते ॥ तस्मैदेवनमस्येहभवतेऽपुर
मारये ॥ ७३ ॥ समस्तदेवजनकवासुदेवपरामृत ॥ वासुदेवपरामृतज्ञानमूर्तेनमोस्तुते ॥ ७४ ॥
देवाददेवल्लोकपपूर्णानंदमहोदधे ॥ सर्वज्ञेशरमानाथदेवाददेवल्लोकप ॥ ७५ ॥ योनिर्ममेशेषपुरा
णाविद्यांयोनिर्ममेशेषपुराणाविद्याम् ॥ योनिर्ममेशेषपुराणाविद्यांयोनिर्ममेशेषपुराणाविद्याम् ॥ ७६ ॥
अनंतपारामिताविक्रमेशप्रभोरमापागरमनंतपार ॥ महागुणाढ्यापरिमेयसत्त्वमालयाशेषमहागुणा
ढ्य ॥ ७७ ॥ आभाआभाआभाआभाआभाआभाआभा ॥ आभाआभाआभाआभाआभा
आभाआभाआभाआभा ॥ ७८ ॥ नैवपरःकेशवतःपरमादस्तात्मस्थमुक्तेशवतः ॥ सोयंशपथवरोनः

शश्वत्संधारितः सुशपथवरोनः ॥ कृष्णकथेयं यमिता सुखतीर्थं नोदितो नेयं यमिता ॥ अक्तिमताप
 रमेशे सर्वो द्रेकात्सदानुतापरमेशे ॥ ८० ॥ इति नारायणनामा सुखतीर्थपूजितः सुरायणनामा ॥
 पूर्णगुणैरधिकज्ञानेच्छा अक्तिभिः स्वधिकपूर्णः ॥ ८१ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यवि
 रचितं यमकभारतं संपूर्णम् ॥ ॥७३॥

श्रीमन्मध्वहृदंतवर्तिश्रीलक्ष्मीनारायणायनमः॥ ॥ हरिःॐ॥ वेदेवंद्यंसदानंदवासुदेवंनिरजंनम्॥
 इंद्रिरापतिमाद्यादिवरदेशवरप्रदम् ॥ १ ॥ नमामिनिखिलाधीशकिरीटाघृष्टपीठवत् ॥ हृत्तम
 श्शमनेर्काभंश्रीपतेःपादपंकजम् ॥ २ ॥ जांबूनदांबराधारंनितंबांचित्यमीशितुः ॥ स्वर्णमंजीरसं
 वीतमारूढंजगदंबया ॥ ३ ॥ उदरंचित्यमीशस्यतनुत्वेप्यखिलंभक्तम् ॥ बलित्रयांकितंनित्यमुप
 गूढंश्रियैकया ॥ ४ ॥ स्मरणीयमुरोविष्णोरिंद्रिरावासमीशितुः ॥ अनंतमंतवदिवभुजयोरंतरग
 तम् ॥ ५ ॥ शंखचक्रगदापद्मधराश्रित्याहरेर्भुजाः ॥ पीनवृत्ताजगद्रक्षाकेवलद्योगिनोनिशम्
 ॥ ६ ॥ सततंचितंयेत्कंठंभास्वत्कौस्तुभभासकम् ॥ वैकुण्ठस्याखिलावेदाउद्गीर्यतेऽनिशंयतः॥७॥
 स्मरेतयामिनीनाथसहस्रामितकांतिमत् ॥ भवतापापनोदीड्यंश्रीपतेर्मुखपंकजम् ॥ ८ ॥ पूर्णा
 नन्यमुखोद्भासिमंदस्मितमधीशितुः ॥ गोविंदस्यसदांचित्यंनित्यानंदपदप्रदम् ॥ ९ ॥ स्मराभि
 भवसंतापहानिदामृतसागरम् ॥ पूर्णानंदस्यरामस्यसानुरागावलोकनम् ॥ १० ॥ ध्यायेदजस्र
 मीशस्यपद्मजादिप्रतीक्षितम् ॥ भ्रूभंगपारमेष्ठ्यादिपददायिविमुक्तिदम् ॥ ११ ॥ संतनंचिनयेऽ
 नंतमंतकालेविशेषतः ॥ नैवोदापुण्णतोतंयद्गुणानामजादयः ॥ १२ ॥ इतिश्रीभदानंदती
 र्थभगवत्पाचार्यविरचितेद्वादशस्तोत्रेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥
 सुजनोदधिंसंघद्विपूर्णचंद्रोगुणार्णवः ॥ अमंदानंदसांद्रोनःप्रीयतामिंद्रिरापतिः ॥ १ ॥ रमा
 चकोरीविधवेदुष्टदपौदवल्लये ॥ सत्पांथजनगेहायनमोनारायणायते ॥ २ ॥ चिदचिद्भेदमखि
 लंविधायाथायभुजंते ॥ अव्याकृतगृहस्थायरमाप्रणयिनेनमः ॥ ३ ॥ अमंदगुणसारोपिमंदहा

सेनवीक्षितः ॥ नित्यमिन्दिरयानंदसांद्रोयोनौमिंतंहरिम् ॥ १ ॥ वशीवेशेनकस्यापियोऽजितो
 विजिताखिलः ॥ सर्वकर्तानिक्रियतेतनमामिरमापतिम् ॥ ५ ॥ अगुणायुगुणोद्रेकस्वरूपायादिका
 रिणे ॥ विदारितारिसंघायवामुदेवायतेनमः ॥ ६ ॥ आदिदेवायदेवानांपतयेसादितारये ॥ अना
 यज्ञानपारायनमोवरवरायते ॥ ७ ॥ अजायजनयित्रेस्यविजिताखिलदानव ॥ अजादिपूज्य
 पादायनमस्तेगरुडध्वजा ॥ ८ ॥ इंदिरामंदसांद्राभ्यकटाक्षप्रेक्षितात्मने ॥ अस्मदिष्टैककार्यायपूर्णा
 यहरयेनमः ॥ ९ ॥ इतिश्रीम० श्रीमद्भाद्रशस्तोत्रेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ १३ ॥
 कुरुभुंक्ष्वचकर्मनिजंनित्यंतंहरिपादविनम्रधियासततम् ॥ हरिरेवपरोहरिरेवगुरुर्हरिरेवजगत्पितृमा
 नृत्यतिः ॥ १३ ॥ नततोस्त्यपरंजगतीड्यतमंपरमात्परतःपुरुषोत्तमतः ॥ तदलंबंहुलोकविचिंतनया
 प्रवणंकुरुमानसमीशपदे ॥ २ ॥ यततोपिहरेःपदसंस्मरणेसकलंक्षयमाशुल्यंभवति ॥ स्मरतस्तु
 विमुक्तिपदंपरमंस्फुटमेध्यतितत्किमपाक्रियते ॥ ३ ॥ शृणुतामलसत्यवचःपरमंशपथेरितमुच्छ्रित
 बाहुयुगम् ॥ नहरेःपरमोनहरेःसदृशःपरमःसतुसर्वचिदात्मगणात् ॥ ४ ॥ यदिनामपरोनभवेत्सहरिः
 कथमस्यवशेजगदेतदभूत् ॥ यदिनामनतस्यवशेसकलंकथमेवतुनित्यसुरानंभवत् ॥ ५ ॥ नचकर्म
 विमामलकालगुणप्रभृतीशमचित्तनुतद्विद्यतः ॥ चिदचित्तनुसर्वमसौतुहारिर्यमयेदितिवैदिकम
 स्तिवचः ॥ ६ ॥ व्यवहारमिदापिगुरोर्जगतांनतुचित्तगतासिहोद्यपरम् ॥ बहवःपुरुषाःपुरुष
 प्रवरोहरिरित्यवदत्स्वयमेवहरिः ॥ ७ ॥ चतुराननपूर्वविमुक्तगणाहरिमेत्यतुपूर्ववदेवसदा ॥ नित्य
 तोच्चविनीचतयैवनिजांस्थितिमापुनितिस्मरंपरंवचनम् ॥ ८ ॥ आनंदतीर्थसन्नाम्नापूर्णप्रज्ञाभि

धायुजा ॥ कृतं ह्यर्घ्यकं भक्त्या पठतः प्रीयते हरिः ॥ ९ ॥ इति श्रीमद्वाद्वादशस्तोत्रे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 निजपूर्णसुखामितबोधतनुः परशक्तिरनंतगुणः परमः ॥ अजरामरणः सकलाविहरः कमलापतिरी
 ड्यतमो वतुनः ॥ १ ॥ यदसुमिगतोपि हरिः सुखवान्सुखरूपिणमाहुरतो निगमाः ॥ स्वमतिप्रभ
 वं जगदस्य यतः परबोधतनुं च ततः खपतिम् ॥ २ ॥ बहुचित्रजगद्बहुधाकरणात्परशक्तिरनंतगुणः
 परमः ॥ सुखरूपममुष्यपदं परमं स्मरतस्तु भविष्यति तत्सततम् ॥ ३ ॥ स्मरणे हि परेशितुरस्य वि
 भोर्मलिनानि मनसि कुतः करणम् ॥ विमलं हि पदं परमं स्वतंत्रं रुणार्कसवर्णमजस्यहरेः ॥ ४ ॥ वि
 मलैः श्रुतिशाणनिशाततमैः सुमनोसिभिराशुनिहत्य दृढम् ॥ बलिनं निजवैरिणमात्मतमो भिदमीश
 मनंतमुपास्वहरिम् ॥ ५ ॥ सहि विश्वमृजो विभुशं भुपुरंदरसूर्यमुखानपरानपराद् ॥ सृजती ड्यत
 मोवति हंति निजं पदमापयति प्रणतान्सुधिया ॥ ६ ॥ परमोपि रमेशितुरस्य समो न हि कश्चिदभून्न
 भविष्यति च ॥ क्वचिदद्यात नोपि न पूर्णसदागणि ते ड्यनुणागुभैवैकतनोः ॥ ७ ॥ इति देववरस्यह
 रेः स्तवनं कृतवानमृनिरुत्तममादृतः ॥ सुखतीर्थपदाभिहितः पठतस्तदिदं भवति श्रुत्वमुच्चसुखम्
 ॥ ८ ॥ ॥ इति श्रीमदानन्द १ श्रीमद्वादशस्तोत्रे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
 वासुदेवापरिमेयसुधामन्शुद्धसदोदितसुंदरीकांत ॥ धराधरधारणवेधुरधर्तस्सौधृतिदीधितिबेधू
 विधातः ॥ १ ॥ अधिकवं धरं धयबोधाच्छिधिपिधानं बंधुरमन्दा ॥ केशवकेशवशासकवंदपाशध
 रार्चितशूरवरेण ॥ २ ॥ नारायणामलकारणवंदेकारणपूर्णवरेण्य ॥ माधवमाधवसाधक
 वंदे बाधकबोधकशुद्धसमाधे ॥ ३ ॥ गोविंदगोविंदपुरंदरवंदेस्कंदसुनंदनवंदितपाद ॥ विष्णोसु

जिष्णोयसिष्णोविंवदेकृष्णसदुष्णविधिष्णोसुधृष्णो ॥ ४ ॥ मधुसूदनदानवसादनवदैवतमोदित
 वेदितपाद ॥ त्रिविक्रमनिष्क्रमविक्रमवैदुक्रमसंक्रममंडुकतवक्र ॥ २ ॥ वामनवामनभामनवं
 देसामनसीमनशामनसानो ॥ श्रीधरश्रीधरशंधरवंदेभूधरवार्धरकंधरधारिन् ॥ ६ ॥ हृषीकेशसु
 केशपरेशविंदेशरणेशकलेशवलेशसुखेश ॥ पद्मनाभशुभोद्भववंदेसंभूतलोकभराभरभूरे ॥ ७ ॥
 दामोदरदूरतरांतरवंदेदारितपागपापरस्मात् ॥ ८ ॥ आनंदतीर्थमुनींद्रकृताहरिगीतिरियंपरमा
 दारतः ॥ परलोकविलोकनसूर्यनिभाहारिभक्तिविवर्धनशौडनमा ॥ ९ ॥ इतिद्वा० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
 मत्स्यकरूपलयोदविहारिन्वेदविनेतृचतुर्मुखबंध ॥ कूर्मस्वरूपकमंदरधारिन्लोकविधारकदेववरे
 ण्य ॥ १ ॥ सूकररूपकदानवशत्रोभूमिविधारकयज्ञवरांग ॥ देवनृसिंहहिरण्यकशत्रोसर्वभयांत
 कदैवतबंधो ॥ २ ॥ वामनवामनमाणवेषदैत्यवरांतककारणरूप ॥ रामभूदृहभूजितदीप्तैस्तत्र
 कुलांतकशंभुवरेण्य ॥ ३ ॥ राघवराघवराक्षसशत्रोमारुतिवल्लभजानकीकांत ॥ देवकिनंदनसु
 दररूपशक्तिमणीवल्लभपांडवबंधो ॥ ४ ॥ देवकिनंदनंदकुमारहृदावनांचनगोकुलचंद्र ॥ कंदफ
 लाशप्तसुंदररूपनंदितगोकुलवंदितपाद ॥ ५ ॥ इंद्रसुतावकनंदकहस्तचंदनचर्चितसुंदरीनाथ ॥
 इंदीवरोदरदलनयनमंदरधारिन्गोविंदवंदे ॥ ६ ॥ चंद्रशताननकुंदसुहासनंदितदैवतानंदसुपूर्ण ॥
 दैत्यविमोहकनित्यसुखादेवसुबोधकबुद्धस्वरूप ॥ ७ ॥ दुष्टकुलांतककल्किस्वरूपधर्मविव
 र्धनमूलयुगादे ॥ नारायणामलकारणमूर्तेपूर्णगुणार्णववित्त्यविबोध ॥ ८ ॥ आनंदतीर्थमुनींद्रकृ
 ताहरिगाथापापहराशुभनित्यसुखार्थो ॥ ९ ॥ इतिश्रीमदानन्दश्रीमद्वादशस्तोत्रेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

विश्वस्थितिप्रलयसर्गमहाविभूतिवृत्तिप्रकाशनियमावृतिर्बन्धमाक्षाः ॥ यस्याअपांगलवमात्रत
 ऊर्जितासा श्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥ १ ॥ ब्रह्मेशशकरविधर्मशांकपूर्वगीर्वाणसंततिरियं
 यदपांगलेशम् ॥ आश्रित्यविश्वविजयंविमृजत्यचिंत्याश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥ २ ॥ ध
 मार्थकाममुमितिप्रचयाद्यशेषसन्मं विदधतेतदपांगलेशम् ॥ आश्रित्यतत्प्रणतसत्प्रणताअपी
 ड्यश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥ ३ ॥ षड्वर्गनिग्रहनिस्तसमस्तदोषाध्यायंतिविष्णुमृ
 षयोयदपांगलेशम् ॥ आश्रित्ययानपिसमेत्यनयातिदुःखंश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥
 ॥ ४ ॥ शेषाहिवैरिशिवशक्तमनुप्रधानचित्रोरुकर्मचनयदपांगलेशम् ॥ आश्रित्यविश्वभस्वि
 तंविदधातिधाताश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥ ५ ॥ शक्रोग्रदीधितिहिमाकरसूर्यमृनुपूर्वं
 निहत्यनिखिलंयदपांगलेशम् ॥ आश्रित्यनृत्यतिशिवःप्रकटोरुशक्तिःश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजि
 तंनमामि ॥ ६ ॥ तत्पादपंकजमहासनतामवापशर्वादिवंद्यचरणोयदपांगलेशम् ॥ आश्रित्यना
 गपतिरन्यसुरैर्दुर्गपांश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमामि ॥ ७ ॥ नागारिरुग्रबलपौरुषआपविष्णो
 र्वाहत्वमुत्तमजवोयदपांगलेशम् ॥ आश्रित्यशक्रमुखदेवगणैरचिंत्यंश्रीर्यत्कटाक्षबलवत्यजितंनमा
 मि ॥ ८ ॥ आनंदतीर्थमुनिसन्मुखपंकजोत्थंसाक्षाद्राहुरिमनःप्रियमुत्तमार्थम् ॥ भक्त्यापठ्य
 जितमात्मनि सन्निधाययःस्तोत्रमेतदभियातितयोरभीष्टम् ॥ ९ ॥ इतिश्रीमदानन्दतीर्थश्रीमद्वाद
 शस्तोत्रेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

वंदिताशेषवंधोरुवृंदारकंवंदनार्चिचिंतोदारपी^{धृष्णो} ॥ १ ॥ इंदिराचंचलापागनीराजितंमंदरोद्गा
 रिवृत्तोद्भुजाभोगिनम् ॥ प्रीणयामोवासुदेवदेवतामंडलाखंडमंडनम् ॥ १ ॥ सृष्टिसंहारलीलावि
 लासाततपुष्टपाद्गुण्यसद्दिग्रहोच्छासिनम् ॥ दुष्टनिःशेषसंहारकर्माद्यतंदुष्टपुष्टानुशिष्टप्रजासंश्र
 यम् ॥ प्रीणयामोवासुदेवदेवतामंडलाखंडमंडनम् ॥ २ ॥ उन्नतप्रार्थिताशेषसंसाधकंसन्नतालौ
 किकानंददश्रीपदम् ॥ भिन्नकर्माशयप्राणिसंप्रेरकंतन्त्रकिनेतिविद्वत्सुभीमांसितम् ॥ प्रीणया
 मोवासुदेवदेवतामंडलाखंडमंडनम् ॥ ३ ॥ विप्रमुख्यैःसदावेदवादनमुखैःसुप्रतापैःक्षितीशेश्वरैश्चा
 र्वितम् ॥ अप्रतर्क्यैरुसंविद्गणनिर्मलसंप्रकाशाजरानंदरूपं परम् ॥ प्रीणयामोवासुदेवदेवतामंडला
 खंडमंडनम् ॥ ४ ॥ अत्ययोयस्यकेनापिनक्वापिहिप्रत्ययोयदुणेषूत्तमानांपरः ॥ सत्यसंकल्पए
 कोवरेणयोवशीमत्यनूःसदावेदवादोदितः ॥ प्रीणयामोवासुदेवदेवतामंडलाखंडमंडनम् ॥ ५ ॥ प
 श्यतांदुःखसंताननिर्मूलनं दृश्यतां दृश्यतामित्यजे शार्चितम् ॥ नश्यतांदूरगंसर्वदाप्यात्मगंवश्यतांस्वे
 च्छयासज्जनेष्वागतम् ॥ प्रीणयामोवासुदेवदेवतामंडलाखंडमंडनम् ॥ ६ ॥ अग्रजंयःससर्जाजिमय्या
 कृतिंविग्रहोयस्यसर्वगुणाएवहि ॥ उग्रआद्योपियस्यात्मजाय्यात्मजःसद्गृहीतःसदायःपरदैवतम् ॥
 प्रीणयामोवासुदेवदेवतामंडलाखंडमंडनम् ॥ ७ ॥ अच्युतोयोगुणैर्नित्यमेवाखिलैःप्रच्युतोशेष
 दोषैःसदापूर्वितः ॥ उच्यतेसर्वदेवदोरुवदैरजःस्वार्चितोब्रह्मरुद्रैर्द्रव्यैःसदा ॥ प्रीणयामोवासुदेवदे
 वतामंडलाखंडमंडनम् ॥ ८ ॥ धार्यतेयेनविश्वंसदाजादिकंवार्यतिशेषदुःखंनिजध्यायिनां ॥ पार्य
 तेसर्वमन्यैर्नयत्पार्यतेकार्यतेचाखिलंसर्वभूतेःसदा ॥ प्रीणयामोवासुदेवदेवतामंडलाखंडमंडनम् ॥ ९

सर्वपापानियत्संस्मृतेः संक्षयं सर्वदा याति भक्त्या विशुद्धात्मना ॥ शर्वगुर्वादिगीर्वाणसंस्थानदः कुर्व
 ते कर्मयत्प्रीतये सज्जनाः ॥ ग्रीणयाभोवासुदेवदेवतामंडलाखंडमंडनम् ॥ १० ॥ अक्षयंकमय
 स्मिन्परेस्त्रीर्षितं प्रक्षयं याति दुःखानियन्नामतः ॥ अक्षरो योऽजरः सर्वदेवामृतः कुक्षिगंयस्य विश्वं
 सदा जादिकम् ॥ ग्रीणयाभोवासुदेवदेवतामंडलाखंडमंडनम् ॥ ११ ॥ नंदतीर्थैरुसन्नामिनो नं
 दिनः संदधातनाः सदानंददेवमतिं ॥ मंदहासारुपांगदत्तोऽतिनंदिताशेषदेवादिबृंदसदा ॥ ग्री
 णयाभोवासुदेवदेवतामंडलाखंडमंडनम् ॥ १२ ॥ इति श्रीमद्वाद्वादशस्तोत्रे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
 अतिमतमोगिरिसमिति विभेदनपितामहभूतिदुगुणगणनिलय ॥ शुभतमकथाशयपरमसदोदि
 तजगदेककारणरामरामरण ॥ १ ॥ विधिभवमुखसुरसतनुवंदितरमामनोवल्लभभवममशरणम्
 शुभतमकथाशयपरमसदोदितजगदेककारणरामरामरण ॥ २ ॥ अगणितगुणगणमयशरीरेहे
 विगतगुणैतरभवममशरणम् ॥ शुभतमकथाशयपरमसदोदितजगदेककारणरामरामरण ॥ ३ ॥
 अपरिमितमुखनिधिविमलसुदेहे विगतमुखैतरभवममशरणम् ॥ शुभतमकथाशयपरमसदोदित
 जगदेककारणरामरण ॥ ४ ॥ प्रचलितलघजलविहरणशश्वतसुखमयमीनेहेभवममशरणम् ॥
 शुभतमकथाशयपरमसदोदितजगदेककारणरामरामरण ॥ ५ ॥ मुरदिति जमुवल्लितुल्लितमंद
 रधरपरकूर्मेहेभवममशरणम् ॥ शुभतमकथाशयपरमसदोदितजगदेककारणरामरामरण ॥ ६ ॥
 समगिरिवरधरातलवहसुसूकरपरमविबोधेहेभवममशरणम् ॥ शुभतमकथाशयपरमसदोदितजगदे
 ककारणरामरामरण ॥ ७ ॥ अतिवलदिति सुतल्लघविभेदनजयचतुरेऽमलभवमयशरणम् ॥ ८ ॥

शुभ्रतमकथाशयपरमसदोदितजगदेककारणरामरमण ॥ ८ ॥ बल्लिमुखदितिसुतविजय
 नाशनजगद्वनाजितभवममशरणम् ॥ शुभ्रतमकथाशयपरमसदोदितजगदेककारणरामरमण
 ण ॥ ९ ॥ अविजितकुनृपतिसमितिखिखंडनमावरीपभवममशरणम् ॥ शुभ्रतमकथा
 शयपरमसदोदितजगदेककारणरामरमण ॥ १० ॥ खरतरनिशिचरदहनपरामृतयुवरमान
 दभवममशरणम् ॥ शुभ्रतमकथाशयपरमसदोदितजगदेककारणरामरमण ॥ ११ ॥ सुल
 लिततनुवरवरदमहाबल्यदुवरपार्थपभवममशरणम् ॥ शुभ्रतमकथाशयपरमसदोदितजगदेकका
 रणरामरमण ॥ १२ ॥ दितिसुतमोहनविमलविबोधनपरगुणबुद्धेभवममशरणम् ॥ शुभ्रत
 मकथाशयपरमसदोदितजगदेककारणरामरमण ॥ १३ ॥ कल्लिमलद्रुतवहसुभगमहोत्सव
 शरणदकल्कीशहेभवममशरणम् ॥ शुभ्रतमकथाशयपरमसदोदितजगदेककारणरामरमण
 ॥ १४ ॥ अखिलजनिविलयपरमुखकारणपरपुरुषोत्तमभवममशरणम् ॥ शुभ्रतमकथाशयप
 रमसदोदितजगदेककारणरामरमण ॥ १५ ॥ इतितवनृतिवरसततरतेर्भवसुशरणमुरुख
 तीर्थमुनेर्भगवन् ॥ शुभ्र ० ॥ १६ ॥ इति श्रीमदानन्दतीर्थ० श्रीमद्वादशस्तोत्रेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥
 अवनश्रीपतिरधिकेशादिभवादे ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितं ज्ञापयमेते ॥ १ ॥ सुखं द्याधि
 पसद्वरभारितशेषगुणालम् ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितं ज्ञापयमेते ॥ २ ॥ सकलध्वान्तविनाशकपर
 मानंदसुधाहो ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितं ज्ञापयमेते ॥ ३ ॥ त्रिजगत्प्योतसदार्थितचरणाशापति
 धातो ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितं ज्ञापयमेते ॥ ४ ॥ त्रिगुणानीतविधारकपरितोदेहिमुभाक्तिम् ॥

करुणापूर्णवरप्रदचरितंज्ञापयमेते ॥ ५ ॥ शरणंकारणभावनभवमेतातसदात्म ॥ करुणापूर्ण
 वरप्रदचरितंज्ञापयमेते ॥ ६ ॥ मरणप्राणदपात्कजगदीशावसुभुक्तिम् ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरि
 तंज्ञापयमेते ॥ ७ ॥ तरुणादित्यसवर्णकचरणान्नाभक्तकीर्ते ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितंज्ञापयमेते
 ॥ ८ ॥ सलिलप्रोत्थसरागकमणिवर्णोच्चनखादे ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितंज्ञापयमेते ॥ ९ ॥ क
 जतूणीनिभपावनवरजंघामितशक्ते ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितंज्ञापयमेते ॥ १० ॥ इभहस्तप्र
 भशोभनपरमोरःस्थलमाले ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितंज्ञापयमेते ॥ ११ ॥ असनोत्फुल्लमुष्पक
 समवर्णावरणांति ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितंज्ञापयमेते ॥ १२ ॥ शतमोदोद्भवमुंदरवरपद्मोरिथत
 नासे ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितंज्ञापयमेते ॥ १३ ॥ जगदागूहकपल्लवसमकुक्षेशरणादे ॥ करु
 णापूर्णवरप्रदचरितंज्ञापयमेते ॥ १४ ॥ जगदंबामलमुंदरगृहवक्षोवरयोगिन् ॥ करुणापूर्णवरप्रद
 चरितंज्ञापयमेते ॥ १५ ॥ दितिजांतप्रदचक्रदरगदायुगवरबाहो ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितंज्ञाप
 यमेते ॥ १६ ॥ परमज्ञानमहानिधिवदनश्रीरमणेंदो ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितंज्ञापयमेते ॥ १७ ॥
 निखिल्लावौघविनाशकपरमौख्यप्रददृष्टे ॥ करुणापूर्णवरप्रदचरितंज्ञापयमेते ॥ १८ ॥ परमानं
 दमुतीर्थमुमुनिराजोहरिगाथाम् ॥ कृतवाञ्छित्यमुपूर्णकपरमानंदपदैषी ॥ १९ ॥ इतिश्रीमदान
 न्दनीर्थविरचितेश्रीमद्वादशस्तोत्रेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

उदीर्णमजरंदिव्यममृतस्यंघधीशितुः ॥ आनंदस्यपदवंदेब्रह्मैन्द्राद्यभिवंदितम् ॥ १ ॥ सर्ववेदप
 दोद्गीतर्भिदिगावासमुत्तमम् ॥ आनंदस्यपदवंदेब्रह्मैन्द्राद्यभिवंदितम् ॥ २ ॥ सर्वदेवादिदेवस्य

विदारितमहत्तमः ॥ आनंदस्यपदंवंदेब्रह्मोद्वाद्यभिवंदितम् ॥ ३ ॥ उदारमादरात्रित्यमनिर्व
 सुंदरीपतेः ॥ आनंदस्यपदंवंदेब्रह्मोद्वाद्यभिवंदितम् ॥ ४ ॥ इंद्रीवरोदरनिभंसुपूर्णवादिमोहदम् ॥
 आनंदस्यपदंवंदेब्रह्मोद्वाद्यभिवंदितम् ॥ ५ ॥ दातृसर्वामैश्वर्यविस्तृयादेरहोवरम् ॥ आनंदस्य
 पदंवंदेब्रह्मोद्वाद्यभिवंदितम् ॥ ६ ॥ दूराद्दूरतरंयत्तुतदेवांतिकमंतिकात् ॥ आनंदस्यपदं
 वंदेब्रह्मोद्वाद्यभिवंदितम् ॥ ७ ॥ पूर्णसर्वगुणैकार्णमनाद्यंतं सुरेशितुः ॥ आनंदस्यपदंवंदेब्रह्मो
 द्वाद्यभिवंदितम् ॥ ८ ॥ आनंदतीर्थमुनिनाहरेरानंदरूपिणः ॥ कृतंस्तोत्रमिदंपुण्यपठनानं
 दतामिधात् ॥ ९ ॥ इति श्रीमदा० श्रीमद्वाद्वास्तोत्रे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥
 आनंदमुकुंदअरविदनयन ॥ आनंदतीर्थपरानंदवरद ॥ १ ॥ सुंदरीमंदिरगोविंदवंदे ॥ आनंदती
 र्थपरानंदवरद ॥ २ ॥ चंद्रसुरेंद्रसुवंदितवंदे ॥ आनंदतीर्थपरानंदवरद ॥ ३ ॥ चंद्रकमंदिरनंदक
 वंदे ॥ आनंदतीर्थपरानंदवरद ॥ ४ ॥ छंदारकहृदसुवंदितवंदे ॥ आनंदतीर्थपरानंदवरद ॥ ५ ॥
 मंदारसूनुसुचचितवंदे ॥ आनंदतीर्थपरानंदवरद ॥ ६ ॥ इंदिरानंदकण्ठुदरवंदे ॥ आनंदतीर्थप
 रानंदवरद ॥ ७ ॥ मंदिरस्यंदनस्यंदकवंदे ॥ आनंदतीर्थपरानंदवरद ॥ ८ ॥ आनंदचंद्रिकास्यं
 दकवंदे आनंदतीर्थपरानंदवरद ॥ ९ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेद्वादशस्तो
 त्रेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ इति श्रीमद्वाद्वास्तोत्रम् ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीमन्मध्वद्वन्द्वतीर्तिश्रीलक्ष्मीनारायणायनमः ॥ ॐ ॥ अर्चितः संस्मृतोऽध्यातः कीर्तितः कथितः
 श्रुतः ॥ यो ददात्यमृतत्वं हिंसमांश्च नुक्ते शवः ॥ १ ॥ तापत्रयेण संतस्य देतदखिलं जगत् ॥ वक्ष्या
 मिशांतये ह्यस्य कृष्णामृतमहार्णवम् ॥ २ ॥ तेन राः पशवो लोके किंते पांजीवने फलम् ॥ येन लब्धा
 हरेर्दीक्षानां चितोवाजनाद नः ॥ ३ ॥ संसारेऽस्मिन् महाघोरे जन्मरोगभयाकुले ॥ अयमेको म
 हाभागः पूज्यते यदधोक्षजः ॥ ४ ॥ सनाममुक्त्वा नीलैककुले तेनाभ्यलंकृतम् ॥ आधारः सर्वभूता
 नां येन विष्णुः प्रसादितः ॥ ५ ॥ यज्ञानां तपासां चैव शुभानां चैव कर्मणाम् ॥ तद्विशिष्टफलं नृणां स
 दैवाराधनं हरेः ॥ ६ ॥ कलौ कलिमलध्वंसि सर्वपापहरं हरिम् ॥ ये च यंति नरानित्यंते पिवं ध्यायथाह
 रिः ॥ ७ ॥ नास्ति श्रेयस्तमं नृणां विष्णोरा राधनाम्नुने ॥ युगेऽस्मिंस्तामसे लोके सततं पूज्यते नृभिः ॥ ८ ॥
 अर्चिते सर्वदेवेश शंखचक्रगदाधरे ॥ अर्चिताः सर्वदेवाः स्युर्यतः सर्वगतो हरिः ॥ ९ ॥ स्वर्चिने सर्व
 लोके शेषे सुरासुरनमस्कृते ॥ केशवे कंसे केशिघ्ने नयाति नरकं नरः ॥ १० ॥ सकृदभ्यर्च्य गोविंदं बिल्वपत्रे
 ण मानवः ॥ मुक्तिभागी निरातं कीविष्णुलोके चिरं वसेत् ॥ ११ ॥ शंकरः ॥ सकृदभ्यर्च्य चितोयेन देव
 देवो जनार्दनः ॥ यत्कृतं तत्कृतं तेन संप्राप्तं परमं पदम् ॥ १२ ॥ सकृदभ्यर्च्य चितोयेन हे लयापि नमस्कृतः ॥
 स याति परमं स्थानं यत्पुरैरपि दुर्लभम् ॥ १३ ॥ नारदः ॥ समस्तलोकेनाथस्य देवदेवस्य शार्ङ्गिणः ॥
 साक्षाद्भगवतो विष्णोः पूजनं जन्मनः फलम् ॥ १४ ॥ पुलस्त्यः ॥ भक्त्या दूर्वाकुरैः पुंभिः पूजितः पु
 रुषोत्तमः ॥ हरिर्ददाति हि फलं सर्वयज्ञैश्च दुर्लभम् ॥ १५ ॥ विधिना देवदेवेशः शंखचक्रधरो हरिः ॥
 फलं ददाति सुलभं सलिलेनापि पूजितः ॥ १६ ॥ नरके पच्यमानस्तु येन परिभाषितः ॥ किं त

यानार्चितो देवः केशवः क्लेशनाशनः ॥ १७ ॥ धर्मः ॥ द्रव्याणामप्यभावे तु मल्लिनेनापि पूजितः ॥ नित्यं
यो ददाति स्वकं स्थानं स त्वया किं न पूजितः ॥ १८ ॥ नारसिंहो हृषीकेशः पुंडरीकनिभेक्षणः ॥ स्मर
णान्मुक्तिदो नृणां स त्वया किं न पूजितः ॥ १९ ॥ ब्रह्मा ॥ गर्भस्थिता मृता वा हि मुषितास्ते सुदूषि
ताः ॥ न प्राप्ता ये हरिर्दीक्षा सर्वदुःखविमोचनी ॥ २० ॥ मार्कण्डेयः ॥ सकृदभ्यर्च्यो तोयेन देवदेवो ज
नार्दनः ॥ यत्कृत्यं तत्कृतं तेन संप्राप्तं परमं पदम् ॥ २१ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां नान्योपायस्तु विद्यते ॥
सत्यं ब्रवीमि देव शहूषी केशार्चनादृते ॥ २२ ॥ तस्य यज्ञवराहस्य विष्णो रमिते जसः ॥ प्रणामे येऽ
पि कुर्वन्ति तेषामपि न मोनमः ॥ २३ ॥ मरीचिः ॥ अनाराधितगोविन्दैरैतैः स्थानं नृपात्मज ॥ न हि
संप्राप्यते श्रेष्ठं तस्मादाराधयाच्युतम् ॥ २४ ॥ अत्रिः ॥ परः पराणां पुरुषस्तु द्योयस्य जनार्दनः ॥
स चाभोत्पश्यं स्थानमेतत्सत्यं मयोदितम् ॥ २५ ॥ अंगिराः ॥ यस्यांतः सर्वमेवेदमच्युतस्यान्यया
त्मनः ॥ तमाराधय गोविंदं स्थानमन्यं यदीच्छसि ॥ २६ ॥ पुलस्त्यः ॥ परं ब्रह्म परं धाम यो सौ ब्रह्म
सनातनम् ॥ तमाराध्य हरिं याति मुक्तिमप्यतिदुर्लभाम् ॥ २७ ॥ पुलहः ॥ ऐंद्रमिंद्रः परं स्थानं यमा
राध्य जगत्पतिम् ॥ प्राप यज्ञपतिं विष्णुं न माराधय सुव्रत ॥ २८ ॥ प्रामोत्याराधिते विष्णौ मीनसाय
द्यदिच्छति ॥ त्रैलोक्यान्तर्गतं स्थानं किमु लोकोत्तरोत्तरम् ॥ २९ ॥ ये स्मरन्ति सदा विष्णुं शंखच
क्रगदाधरम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ताः परं ब्रह्म विशन्ति ॥ ३० ॥ ततोऽनिरुद्धे देवेशं प्रद्युम्नं च ततः परम् ॥
ततः संकर्षणं देवं वासुदेवं परात्परम् ॥ ३१ ॥ वासुदेवात्परं नास्ति इति वेदांस्तु न श्रयः ॥ वासुदेवं प्रवि
ष्टानां पुनरावर्तनं कुतः ॥ ३२ ॥ आत्रेयः ॥ यो यानिच्छेन्नरः कामान् नारीवावर्षणिनी ॥ तान्स

मामोतिविपुलान्समाराध्यजनार्दनम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मा ॥ बाहुभ्यां सागरं तर्कुहच्छेति पुमान्भुवि ॥ वासु
 देवमनाराध्यकोमोक्षं तु मिति ॥ ३४ ॥ कौशिकः ॥ अनाराधितगोविंदायेन रादुःखभागिनः ॥
 आराध्यवासुदेवं स्युर्नित्यानंदैकभागिनः ॥ ३५ ॥ शंकरः ॥ कृते पापेऽनुतापो वैयस्यपुंसः प्रजाय
 ते ॥ प्रायश्चित्तं तु तस्योक्तं हरिं स्मरणं परम् ॥ ३६ ॥ ब्रह्मा ॥ न ह्यपुण्यवतां लोके मूढानां कुटिलात्मना
 म् ॥ भक्तिर्भवति गोविंदस्मरणं कीर्तनं तथा ॥ ३७ ॥ तदैव पुरुषो मुक्तो जन्मदुःखजरादिभिः ॥ जिते
 द्वियो विशुद्धात्मा यदैव स्मरते हरिम् ॥ ३८ ॥ प्राप्ते कलियुगे धर्मज्ञानं विवर्जिते ॥ न कश्चिस्मरते
 देवं कृष्णं कलिमलापहम् ॥ ३९ ॥ न कलौ देवदेवस्य जन्मदुःखापहारिणः ॥ करोति मर्त्यो मूढात्मा स्म
 रणं कीर्तनं हरेः ॥ ४० ॥ ये स्मरंति सदा विष्णुं विशुद्धेनांतरात्मना ॥ ते प्रधांति भयं त्यक्त्वा विष्णुलोकमना
 मयम् ॥ ४१ ॥ गर्भजन्मजरारोगदुःखसंसारबंधनैः ॥ न बाध्यते नरो नित्यं वासुदेवमनुस्मरन् ॥ ४२ ॥
 यममार्गमहाधोरं नरकाणियमं तथा ॥ स्वप्नेऽपि नैव पश्येत्तयः स्मरेद्गुरुद्वजम् ॥ ४३ ॥ हृदि रूपं भुवे
 नाम नैव धमुदरे हरेः ॥ पादोदकं च निर्माल्यं मस्तके यस्य सोऽच्युतः ॥ ४४ ॥ गोविंदस्मरणं पुंसां पापरा
 शिमहाचलम् ॥ असंशयं दहत्याशुतूला शिमिवानलः ॥ ४५ ॥ अगस्त्यः ॥ स्मरणादेव कृष्णस्य पाप
 संघातं पंजरः ॥ शतधा भेदभायातिगिरिर्वज्रहतो यथा ॥ ४६ ॥ कृष्णे रत्नाः कृष्णमनुस्मरंति तद्भा
 वितास्तद्रतमानसाश्च ॥ भिन्नेऽपि देहेऽपि विशंति कृष्णं हविषं त्रहुतं हुताशे ॥ ४७ ॥ साहानिस्त
 न्महच्छिद्रं साचांधजडमूकता ॥ यन्मुहूर्तक्षणं वापि वासुदेवो न चिंत्यते ॥ ४८ ॥ नारायणो नाम

नरोनराणांप्रासिद्धचोरः कथितः पृथिव्याम् ॥ अनेकजन्मान्जितपापसंचयहरशेषं स्मृतमात्र एव ॥ ४१ ॥ यस्य संस्मरणादेव वासुदेवस्य च क्रिणः ॥ कोटिजन्मान्जितं पापं तक्षणादेव नश्यति ॥ ५० ॥ किंतु स्य बह्वुभिस्तीर्थैः किंतु यो भिः किमध्वैः ॥ योनित्यध्यायते देवं नारायणमनन्यधीः ॥ ५१ ॥ ये मानवा विगत राग परावर्जाना रायणं सुगुरुं सततं स्मरन्ति ॥ ध्यानेनेन हत किल्बिषचेतनास्ते मातुः पयोधरसंनपुनः पिबन्ति ॥ ५२ ॥ हे चित्तचित्तयस्वेह वासुदेवमहर्निशम् ॥ नूनं यश्चित्तिवः पुंसां हंति संसारबंधनम् ॥ ५३ ॥ आलोडय सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः ॥ इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणः सदा ॥ ५४ ॥ स्मृते सकल कल्याणभाजनं यत्र जायते ॥ पुरुषस्तमजं नित्यं ब्रजामिश्रणं हरिम् ॥ ५५ ॥ वेदेषु यज्ञेषु तपस्सु चैव दानेषु तीर्थेषु ब्रतेषु यच्च ॥ इष्टेषु पूर्तैषु च यत्प्रदिष्टं पुण्यं स्मृते तत्त्वत्तु वासुदेवे ॥ ५६ ॥ आराध्यै वनरोविष्णुं मनसा यद्यदिच्छति ॥ फलं प्राप्नोति विपुलं भूरि स्वल्पमथापि वा ॥ ५७ ॥ यन्नाम कीर्तनं भक्त्या विलापनमनुत्तमम् ॥ भैत्रेयाशेषपापानां धातूनामिव पावकः ॥ ५८ ॥ कलिकल्मषमत्युग्रं नरकार्तिप्रदं नृणाम् ॥ प्रयाति विलयं सद्यः सकृत्संकीर्ति ते च्युते ॥ ५९ ॥ अनायासेन चायांति मुक्तिकेशवसंश्रिताः ॥ तद्दिघाताय जायते शकाद्याः परिपंथिनः ॥ ६० ॥ चतुःसागरमासाद्य जंबूद्वीपोत्तमे क्वचित् ॥ न पुमान्केशवादन्यः सर्वपापचिकित्सकः ॥ ६१ ॥ यदभ्यर्च्य हरिं भक्त्या कृते वर्षशतैरपि ॥ फलं प्राप्नोति विपुलं कलौ संकीर्त्य केशवम् ॥ ६२ ॥ क्षीयते तु यदा धर्मः प्रासेधोरेकलौ युगे ॥ तदानकीर्तयेत्कश्चिन्मुक्तिर्देवमच्युतम् ॥ ६३ ॥ अवशेनापि यन्नाम्नि कीर्ति ते सर्वपातकैः ॥ पुमान्विमुच्यते सद्यः सिंहत्रस्तैर्मृगैरिव ॥ ६४ ॥ नाराय

नेतिमंत्रोस्तिवागस्तिवशवर्तिनी ॥ तथापिनरेधोरेपततीत्येतदद्भुतम् ॥ ६५ ॥ आर्त्ता
 विषण्णाशिथिलाश्चभीताघोरेषु चव्याधिषु वर्तमानाः ॥ संकीर्त्यनारायणशब्दमात्रं विमुक्तदुःखाः
 मुखिनो भवन्ति ॥ ६६ ॥ कौशिकः ॥ सक्कदुच्चरितं यैस्तु कृष्णेति न विशन्ति ॥ गर्भागर्गहं मानु
 र्यमलोकं च दुःसहम् ॥ ६७ ॥ कनाकपृष्ठगमनं पुनरावृत्तिलक्षणम् ॥ कजपोवाभुमेवेति मुक्तिबीज
 मनुत्तमम् ॥ ६८ ॥ बुद्ध्या बुद्ध्याभ्यसेदेतद्हरित्यक्षरद्वयम् ॥ स्मरणात्कीर्तनाद्यस्य न पुनर्जाय
 ते भुवि ॥ ६९ ॥ हेजिह्वेममनिःश्रेते हरिं किं नु भाषसे ॥ हरिवदस्व कल्याणि संसारोदधि नौ हरिः
 ॥ ७० ॥ असारे खलु संसारे सारात्सारतरो हरिः ॥ पुण्यहीनान विदंति सारंगश्रव्यथा जलम् ॥ ७१ ॥
 कुरुक्षेत्रेण किं तस्य किं काश्यापुष्करेण किम् ॥ जिह्वाग्रे वर्तते यस्य हरिरित्यक्षरद्वयम् ॥ ७२ ॥ ब्र
 ह्मा ॥ असारे खलु संसारे सारमेकं निरूपितम् ॥ समस्तलोकनाथस्य सारमारामाधनं हरेः ॥ ७३ ॥
 साजिह्वाया हरिस्तौ तितच्चित्तं यत्तदर्थं ॥ तावेकवैलौ श्लाघ्यौ यौ तत्पूजाकरौ केशौ ॥ ७४ ॥
 यस्तु विष्णुपरो नित्यं दृढमक्तिर्जितेन्द्रियः ॥ खगहे पिव सन्यातितद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ७५ ॥
 शंकरः ॥ साधुसाधु महाभागसाधुदानवनाशन ॥ यन्मां पृच्छन्निधर्मज्ञे केशवाराधनं प्रति ॥ ७६ ॥
 निमिषं निमिषार्धं वा मुहूर्तमपि भार्गव ॥ नादग्धाशेषपापानां भक्तिर्भवति केशवे ॥ ७७ ॥ किं ते
 नमनसा कार्थं यच्च तित्तु तिकेशवे ॥ मनोमुक्तिफलावाप्तौ कारणं मुप्रयोजितम् ॥ ७८ ॥ रोगो नाम
 न साजिह्वाययानस्तूयते हरिः ॥ गर्तो नाम न तौ कर्णौ याभ्यां तत्कर्म न श्रुतम् ॥ ७९ ॥ नूनं तत्कंठशा
 लूकमथ वाप्युपजिह्विका ॥ रोगो नाम न साजिह्वायानवक्तिरेर्गुणान् ॥ ८० ॥ भारभूतैः करैः का

धीर्कितस्य नृपशोर्हिज ॥ धौहिर्नक्रियते विष्णोर्गृहसंमार्जनानादिकम् ॥ ८१ ॥ चरणौतौ तु सफलो
 केशवालयगामिनौ ॥ ते च नेत्रे महाभागाभ्याभ्यासं दृश्यते हरिः ॥ ८२ ॥ कितस्य चरणैः कार्यदृ
 थासंचरणौर्हिज ॥ धौहिर्नव्रजतेजुः केशवालयदर्शने ॥ ८३ ॥ वेदवेदांगविदुषामुनीनां भावि
 तात्मनाम् ॥ ऋषित्वमपि धर्मज्ञविद्वेयं तत्पसादजम् ॥ ८४ ॥ विविचित्रत्वर्यैकमहाभोगे च भो
 गिनः ॥ रमंते नाकिरामाभिः केशवस्मरणात्फलम् ॥ ८५ ॥ अश्वमेधसहस्राणां यः सहस्रं स भा
 चरेत् ॥ नासौ तत्फलमाप्नोति तद्भक्तैर्यदवाप्यते ॥ ८६ ॥ रेरेमनुष्याः पुरुषोत्तमस्य करौ न क
 स्मान्मुकुलीकुरुष्वम् ॥ क्रियाजुषां को भवतां प्रयासः फलं हि यत्तत्पदमच्युतस्य ॥ ८७ ॥
 विष्णोर्विमानं यः कुर्यात्स कृद्भक्त्या प्रदक्षिणम् ॥ अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ८८ ॥
 प्रदक्षिणं तु यः कुर्याद्भरिभक्तिमन्वितः ॥ हंसयुक्तविमानेन विष्णोर्लोकं गच्छति ॥ ८९ ॥
 तीर्थकोटिसहस्राणि ब्रतकोटिशतानि च ॥ नारायणप्रणामस्य कलानाहंति षोडशीम् ॥ ९० ॥ उर
 सा शिरसा दृष्ट्या मनसा वचसा तथा ॥ पद्भ्यां कराभ्यां जानुभ्यां प्रणामोष्टांग ईरितः ॥ ९१ ॥ शा
 ठ्येनापि नमस्कारं कुर्वतः शार्ङ्गपाणये ॥ शतजन्मार्जितं पापं नश्यत्येव न संशयः ॥ ९२ ॥ संसारा
 र्णवमश्रानां नाराणां पापकर्मणः ॥ नान्योद्धर्ता जगन्नाथं भुक्त्वा नारायणं प्रभुम् ॥ ९३ ॥ रेणकुंठि
 तगात्रस्य कणायामिति भारत ॥ तावद्दुर्षसहस्राणि विष्णुलोके महीयते ॥ ९४ ॥ पावनं विष्णुनैवे
 द्यं सुभोज्यमृषिभिः स्मृतम् ॥ अन्यदेवस्य नैवेद्यं भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् ॥ ९५ ॥ कोट्यैव दसहस्रै
 स्तु मासोपोषणकोटिभिः ॥ तत्फलं लभते पुंभिर्विष्णोर्नैवेद्यमक्षणात् ॥ ९६ ॥ विष्णोर्नैवेद्यशेषे

णयोमुनक्तिदिनेदिने ॥ सिक्थेसिक्थेलमेत्पुण्यं चांदायणशताधिकम् ॥ ९७ ॥ नैवेद्यशेषंतुल
 सीविमिश्रितं विशेषतः पादजलेन सिक्तम् ॥ योश्चातिनित्यं पुरतो मुरारेः प्रामोति यज्ञायुतकोटिपु
 ण्यम् ॥ ९८ ॥ त्रिरात्रफलदानद्योयाः काश्चिदसमुद्रगाः ॥ समुद्रगास्तु पक्षस्य मासस्य सरितां प
 त्तिः ॥ ९९ ॥ षण्मासफलदागोदावत्सरस्य तु जाह्नवी ॥ विष्णुपादोदकस्यैताः कलां नार्हति षोड
 शीम् ॥ १०० ॥ गंगाप्रयागगयपुष्करनैमिषाणि संसेविता निबहुशः कुरुजांगलानि ॥ कालेन तीर्थ
 सलिलानि पुनर्न तिपापपादोदकं भगवतः प्रपुनाति सद्यः ॥ १ ॥ यानि कानि च तीर्थानि ब्रह्मांडांतर्ग
 तानि च ॥ विष्णुपादोदकस्यैताः कलां नार्हति षोडशीम् ॥ २ ॥ स्नात्वा पादोदकं विष्णोः पिबन् शिर
 सिधारयेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तौ वैष्णवीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ३ ॥ यथापादोदकं पुण्यं निर्माल्यं चानु
 लेपनम् ॥ नैवेद्यं धूपशेषश्च आरार्तिश्च तथाहरेः ॥ ४ ॥ तुलस्यास्तुरजो जुष्टं नैवेद्यस्य च भक्षणम् ॥
 निर्माल्यं शिरसा धार्यं महापातकनाशनम् ॥ ५ ॥ सक्त्या वा यदिव भक्त्या च कां कित शिलां प्रति ॥
 दर्शनं स्पर्शनं वापि सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ६ ॥ शालग्रामशिला यत्र तत्र सन्निहितो हरिः ॥ तत्र स्नानं
 च दानं च वाराणस्याः शताधिकम् ॥ ७ ॥ मलेच्छदेशे शुचौ वापि च कांको यत्र तिष्ठति ॥ योजना
 नितथा त्रीणि मम क्षेत्रं वसुंधरे ॥ ८ ॥ शालग्रामोद्भवो देवः शैलं च कां कमंडलम् ॥ यत्रापि नीयते त
 त्र वाराणस्याः शताधिकम् ॥ ९ ॥ शालग्रामोद्भवो देवो देवोद्धारवती भवः ॥ उभयोः संगमो यत्र मु
 क्तिस्तत्र न संशयः ॥ ११० ॥ हरिणा मुक्तिदानी निमुक्तिस्थानानि सर्वशः ॥ स यस्य सर्वभावेषु तस्य
 तैः किंप्रयोजनम् ॥ १११ ॥ हरिर्याति हरिर्याति दस्युन्याजेन यो वेदेत् ॥ सोऽपि सद्गतिमाप्नोति गर्तिसु

कतिनोयथा ॥ १२ ॥ वासुदेवंपरित्यज्ययोन्यं देवमुपासते ॥ त्यक्त्वामृतं समूढात्मा भुंक्ते हलाहलं
विषम् ॥ १३ ॥ त्यक्त्वामृतं यथा कश्चिदन्यपानं पिबेन्नरः ॥ तथा हरिं परित्यज्य योन्यं देवमुपासते ॥ १४
स्वधर्मं तु परित्यज्य परधर्मं चरेद्यथा ॥ तथा हरिं परित्यज्य योन्यं देवमुपासते ॥ १५ ॥ यथा गंगोदकं त्य
क्त्वा पिवेत्कूपोदकं नरः ॥ तथा हरिं परित्यज्य योन्यं देवमुपासते ॥ १६ ॥ गां च त्यक्त्वा समूढात्मा गर्दभो
वंदते यथा ॥ तथा हरिं परित्यज्य योन्यं देवमुपासते ॥ १७ ॥ स्वमातरं परित्यज्य श्वपाकं विंदते यथा ॥
तथा हरिं परित्यज्य योन्यं देवमुपासते ॥ १८ ॥ वासुदेवं परित्यज्य योन्यं देवमुपासते ॥ नृषितो जाह्नवी
तीरे कूपं खनति दुर्मतिः ॥ १९ ॥ यावत्स्वस्थमिदं पिडं निरुजं करणान्वितम् ॥ तावत्कुरुष्व आत्महि
तं पश्चात्तापेन तप्यसे ॥ २० ॥ यावत्स्वास्थ्यं शरीरेषु करणेषु च पाटवम् ॥ तावदर्चय गोविंदमायु
ष्यं सार्थं कंकुरु ॥ २१ ॥ स्मर्यतां तु हृषीकेशो हृषीकेषु दृढेषु च ॥ अदृढेषु हृषीकेषु हृषीकेशं स्म
रंतिके ॥ २२ ॥ यावच्चित्तयेतं तुर्विषया निषसन्निभान् ॥ तावच्चेत्स्मरते विष्णुं को न मुच्येत बंधनात्
॥ २३ ॥ यावत्प्रलपते जंतुर्लोकवार्तादिभिः सदा ॥ तावच्चेददते विष्णुं को न मुच्येत बंधनात्
॥ २४ ॥ श्रीसूतः ॥ ज्ञात्वा विप्रैस्तिथिं सम्यगैव ज्ञैः समुदीरिताम् ॥ कर्तव्य उपवासस्तु अन्य
थानरकं व्रजेत् ॥ २५ ॥ क्षये वाप्यथ वा दृष्टौ संप्राप्ते वा दिनक्षये ॥ उपोष्याद्वादशीं पुण्यापूर्ववि
द्धां परित्यजेत् ॥ २६ ॥ पूर्वविद्धां प्रकुर्वाणो न रोधर्मान् चिंक्तंति ॥ संतते स्तुविनाशाय संपदो हर
णाय च ॥ २७ ॥ कलावेधे तु विप्रैर्द्रुशम्यैकादशीं त्यजेत् ॥ सुराया बिंदुना स्पृष्टं गंगां भद्रवसंत्य
जेत् ॥ २८ ॥ श्वदृतौ पंचगव्यं च दशम्या दूषितां त्यजेत् ॥ एकादशीं हि जश्रेष्ठाः पक्षयो रभयो

रपि ॥ २१ ॥ तस्माद्विमानविद्वाहिकर्तव्यैकादशीक्वचित् ॥ विद्वाहंतिपुरापुण्यंश्राद्धं च वृषली
 पतिः ॥ १३० ॥ जसंदत्तं हुतं स्नातं थापूजाकृताहरेः ॥ तत्सर्वविलयं याति तमः सूर्यो देये यथा
 ॥ ३१ ॥ एकादश्यां यदा ब्रह्मन् दिनक्षयति तिथिर्भवेत् ॥ उपोष्याद्वादशी तत्र यो दश्यां तु पारणम्
 ॥ ३२ ॥ प्रतिपत्पञ्चमृतयः सर्वा उदयादुदयादुदयाद्रवेः ॥ संपूर्णा इति विज्ञेया हरिवासरवर्जिताः
 ॥ ३३ ॥ अरुणोदयकाले तु दशमी यदि दृश्यते ॥ पापमूर्छं तदा ज्ञेयमेकादशमुपवासनम् ॥ ३४ ॥ अरुणो
 दयवेलायां दशमी यदि दृश्यते ॥ न तत्रैकादशी कार्यार्थं नानाशनी ॥ ३५ ॥ चतस्रो घटिका
 प्रातररुणोदय उच्यते ॥ यतीनां स्नानकालो यंगंमः सदृशः स्मृतः ॥ ३६ ॥ उदयात्प्राग्यदा विप्रामुहूर्त
 द्वयसंयुता ॥ संपूर्णैकादशीनामतत्रैवोपवसेद्गृही ॥ ३७ ॥ उदयात्प्राक्त्रिघटिका व्यापिन्येकादशी
 यदा ॥ संदिग्धैकादशीनामवज्यार्थमार्थनाशनी ॥ ३८ ॥ पुत्रपौत्रप्रवृद्धार्थद्वादश्यामुपवासयेत् ॥
 तत्र क्रतुशतं पुण्यं त्रयोदश्यां तु पारणम् ॥ ३९ ॥ उदयात्प्राग्द्विघटिका व्यापिन्येकादशी यदा ॥
 संकीर्णैकादशीनामवज्यार्थमार्थकांक्षिभिः ॥ १४० ॥ पुत्रराज्यप्रवृद्धार्थद्वादश्यामुपवासनम् ॥
 तत्र क्रतुशतं पुण्यं त्रयोदश्यां तु पारणम् ॥ ४१ ॥ दशमी शेषसंयुक्ता गंधार्यासमुपोषिता ॥ तस्याः
 पुत्रशतं नष्टं तस्मात्तां पस्विर्जयेत् ॥ ४२ ॥ अपीषद्दशमी विद्वांसदातां पस्विर्जयेत् ॥ मुराबिंदु
 समायुक्तं प्रवर्द्धं तिमनीषिणः ॥ ४३ ॥ बह्मगमविरोधेषु ब्राह्मणेषु विवादिषु ॥ उपोष्याद्वादशी
 तत्र त्रयोदश्यां तु पारणम् ॥ ४४ ॥ एकादश्यां तु विद्वायां संप्राप्ते श्रवणेतथा ॥ उपोष्याद्वादशी पु
 ण्यापक्षयोरुभयोरपि ॥ ४५ ॥ उपरागसहस्राणि व्यतीपातायुतानि च ॥ अमालक्षंतुद्वादश्याः

कलां नार्हति षोडशीम् ॥ ४६ ॥ शुद्धापि द्वादशीयाद्यापरतो द्वादशीयदि ॥ विषंतु दशमीज्ञेया
मृताचैकादशीतिथिः ॥ ४७ ॥ विषप्रधानावर्ज्यासामृतायाद्याप्रयत्नतः ॥ द्वादश्यां भोजनं चैव
विद्धायां हर्षपोषणम् ॥ ४८ ॥ यः कुर्यान्मंदबुद्धित्वाच्चिरयं सोऽधिगच्छति ॥ यानि कानि च वा
क्यानि विद्वोपोषणमिच्छति ॥ ४९ ॥ धनदाचार्यपराणि स्युर्वैष्णवीन दशायुता ॥ अथवा मोहना
र्थाय मोहिन्या भगवान्हरिः ॥ ५० ॥ अर्थितः कारयामास व्यासरूपी जनार्दनः ॥ धनदाचार्यविष्ट
द्यर्थमहो विस्तलयस्य च ॥ असुराणां मोहनार्थं पाषंडानां विष्टद्वये ॥ ५१ ॥ आत्मस्वरूपा वि
ज्ञानैस्त्र्यल्लोकाप्राप्तये तथा ॥ एवं विद्धां परित्यज्य द्वादश्यामुपवासयेत् ॥ ५२ ॥ कोटिजन्मार्जि
तं पापमेकधैव विनश्यति ॥ ततः कोटिगुणं चापि निषिद्धस्यैतैर्जनेः ॥ ५३ ॥ यदनादिकृतं पापं
यदूर्ध्वं यत्करिष्यति ॥ तत्सर्वं विलयं याति परेषामुपवासनात् ॥ ५४ ॥ न च तस्मात्प्रियतमः केश
वस्य ममापि च ॥ एकादश्यां ह्यवेधे तु द्वादशीं न परित्यजेत् ॥ ५५ ॥ पारणे मरणे चैव विविथिस्ता
त्कालिकी स्मृता ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वा न प्रस्थो यतिस्तथा ॥ ५६ ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियौ वैश्यः
शूद्रो भर्तृमती तथा ॥ अमर्तृका तथा न्ये च सूतैर्वैदेहि कादयः ॥ ५७ ॥ एकादश्यां न भुंजीत प
क्षयोरुभयोरपि ॥ एकादश्यां तु यो भुंक्ते मोहेनाद्यतचेतसा ॥ ५८ ॥ शुक्लायामथ कृष्णायां
निरयं याति स्रुवम् ॥ विवेचयति यो मोहाच्छुक्लाकृष्णेति पापकृत् ॥ ५९ ॥ एकादशीं सवैया
ति निरयं नात्र संशयः ॥ यथा गौर्नैव हंत व्याशुक्लाकृष्णेति मामिति ॥ ६० ॥ एकादश्यां न भुं
जीत पक्षयोरुभयोरपि ॥ यानि कानि च वाक्यानि कृष्णैकादशिवर्जने ॥ ६१ ॥ मरणयादिनि

वेधेचतानिकाम्यफलार्थिनाम् ॥ कामिनोपिहिसिद्ध्यर्थकुर्वेवोपवासनम् ॥ ६२ ॥ प्रीणनार्थं
 हरेर्नित्यंनतुकाम्यव्यपेक्षया ॥ तस्माच्छुक्लामथोक्कणाभरणयादियुतामपि ॥ ६३ ॥ प्रत्यवायनिषे
 धार्थमुपवासीतनित्यशः ॥ प्रीणनार्थहरेश्चापिविष्णुलोकस्यचासये ॥ ६४ ॥ कलावार्धकलावा
 पिपरतोद्वादशीयदि ॥ द्वादशद्वादशीर्हतिपूर्वद्युःपारणेकते ॥ ६५ ॥ अतिरिक्ताद्वादशीचेद्य
 स्तानोपोषयेद्यदि ॥ द्वादशद्वादशीर्हतिद्वादशीचातिलंघिता ॥ ६६ ॥ द्वादश्यामतिरिक्तायां
 योभुंक्तेपूर्ववासरे ॥ द्वादशद्वादशीर्हतिद्वादशीवापरित्यजेत् ॥ ६७ ॥ द्वादशीश्रवणोपेतांयो नो
 पोष्यात्सुभंदधीः ॥ पंचसंवत्सरकृतं पुण्यंतस्यविनश्यति ॥ ६८ ॥ एकादशीमुपोष्याथद्वादशी
 मप्युपोषयेत् ॥ नतत्रविधिलोपः स्यादुभयोर्देवताहरिः ॥ ६९ ॥ अल्पायामपिविषेद्रपारणं
 तुकर्यंभवेत् ॥ पारयित्वोदकेनापिभूंजानोनैवदुष्यति ॥ अशितानशितायस्मादापोविद्वद्धिरी
 रिताः ॥ ७० ॥ अंभसाकेवलैनैवकरिष्येवतपारणम् ॥ तद्विशिष्टंमुनिप्रोक्तमशितानशितंच
 यत् ॥ ७१ ॥ नकाशीनगयांगंगानरेवानचपुष्करम् ॥ नचापिकौरवंक्षेत्रंतुल्यंभूपहरेर्दिनान्
 ॥ ७२ ॥ अश्वमेधसहस्राणिवाजपेयशतानिच ॥ एकादशुपवासस्यकलानार्हतिषोडशीम्
 ॥ ७३ ॥ एकादशीसमृत्येनवह्निनापातकेंधनम् ॥ भस्मीभवतिराजेन्द्रमपिजन्मशतोद्धवम् ॥ ७४ ॥
 नेदृशंपावर्नंकिञ्चनराणांभुविविद्यते ॥ यादृशंपद्मनाभस्यदिनंपातकहानिदम् ॥ ७५ ॥ ताव
 त्पापानिदेहेस्मिस्तिष्ठंतिमनुजाधिप ॥ यावन्नोपोषयेज्जंतुःपद्मनाभदिनंशुभम् ॥ ७६ ॥ एका
 दशेर्द्विधैःपापंयत्कृतंभवतिप्रभो ॥ एकादशुपवासेनतत्सर्वविलयंत्रजेत् ॥ ७७ ॥ एकादशीस

मंकिचित्पवित्रं न हि विद्यते ॥ व्याजेनापि कृताराजान्न दशयति भास्करिम् ॥ ७८ ॥ श्रीव्यासः ॥
 अर्च्यं निवेदयेन्मह्यं प्राप्ते महासरे शुभे ॥ तस्यापि नरकप्राप्तिः किंपुनर्भोजने कृते ॥ ७९ ॥ सब्रह्म
 हासगोघ्नश्च सस्तेनो गुरुतल्पगः ॥ एकादश्यां तु भुञ्जानः पक्षयो रूभयोरपि ॥ १८० ॥ वरं स्वमातु
 गमनं वंरगो मांसमक्षणम् ॥ वरं हत्यासुरापानमेकादश्यन्नभोजनात् ॥ ८१ ॥ एकादशी दिने पु
 ण्ये भुञ्जते ये न राधमाः ॥ अवलोक्य मुखं तेषा मादित्यमवलोकयेत् ॥ ८२ ॥ पृथिव्यां या निपा
 पा निब्रह्महत्यादिकानि च ॥ अन्नमाश्रित्य तिष्ठंति संप्राप्ते हरिवासरे ॥ ८३ ॥ रुग्मांगदः ॥ अ
 ध्ववर्षाधिको यस्तु ह्यशीतिर्न हि पूर्यते ॥ यो भुंक्ते मानवः पापो विष्णोरह निचागते ॥ ८४ ॥ पिता
 वाय दिवा पुत्रो भार्या वापि मुहूर्जनः ॥ पद्मनाभ दिने भुंक्ते निग्राह्यो दस्यु वद्भवेत् ॥ ८५ ॥ ब्रह्मा ॥
 उपोष्य द्वादशीं, ण्यं सर्वपापक्षयप्रदाम् ॥ न पश्यंति यमं वापि न रकाणि न यातनाम् ॥ ८६ ॥ शं
 करः ॥ रंती ह्यपुराणा निभूयो भूयो वरानने ॥ न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं संप्राप्ते हरिवासरे ॥ ८७ ॥
 द्वादशी न प्रभोक्तव्या यावदायुः प्रवर्तते ॥ अर्वनीयो ह्येषो विशुद्धेनांतरात्मना ॥ ८८ ॥
 भक्त्या ग्राह्यो ह्येषो न धनैर्धरणीसुराः ॥ भक्त्या संपूजितो विष्णुः फलं धत्ते समीहितम् ॥ ८९ ॥
 जलेनापि जगन्नाथः पूजितः क्लेशनाशनः ॥ परितोषं प्रयात्याशु तृषार्नस्तु याजलैः ॥ ९० ॥
 आसीनस्य शयानस्य तिष्ठतो व्रजतोपि वा ॥ रमस्वपुंडरीकाक्षनृसिंहद्वये मम ॥ ९१ ॥ कराव
 लंबं नंदे हि श्रीकृष्णकमलेक्षण ॥ भवपंकर्णविधोरमज्जतो मम सर्वदा ॥ ९२ ॥ सर्वगश्चैव सर्वा
 त्मा सर्वा विस्थामुवाच्युत ॥ रमस्वपुंडरीकाक्षनृसिंहद्वये मम ॥ ९३ ॥ एकादश्यां न भुञ्जति

नसुरांवापिबेक्कचित् ॥ बाह्यणोर्नैवहंतव्यइत्येषावैदिकीस्मृतिः ॥ १४ ॥ त्राहित्राहिजग
आथवासुदेवाच्युताव्यय ॥ मांसमुद्धरगोविंददुःखसंसारसारात् ॥ १५ ॥ एतत्पुण्यमिदं गु
ह्यंपवित्रंपापनाशनम् ॥ आयुष्यंचयशस्यंचधन्यंदुःखमनाशनम् ॥ १६ ॥ कलौपापंक्रियन्मा
त्रंहत्यास्तेयादिसंभवम् ॥ स्मृतेमनसिगोविंदेदह्यतेतूत्तराशिवत् ॥ १७ ॥ कलौकेशवभक्तानां
नभयंविद्यतेक्वचित् ॥ स्मृतेसंकीर्तिनेध्यातेसंक्षययातिपातकम् ॥ १८ ॥ अध्येतव्यमिदंशा
खंश्रोतव्यमनसूयया ॥ भक्तेभ्यश्चप्रदातव्यंधार्मिकेभ्यःपुनःपुनः ॥ १९ ॥ अधीयानाद्दंशा
खंविष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ताःप्राप्नुवंतिपरंपदम् ॥ २० ॥ श्रुत्वाधर्मविजा
नानिश्रुत्वात्यजतिदुर्मतिम् ॥ श्रुत्वाज्ञानमवामोतिश्रुत्वामोक्षंचगच्छति ॥ १ ॥ तस्मादि
दंसदासेव्यंश्रोतव्यंचसदैवहि ॥ कुतर्कदावदग्धेभ्योनदानव्यंकथंचन ॥ २ ॥ संसारविषपा
नेनयेमृताःप्राणिनोभुवि ॥ अमृतायस्मृतस्तेषां कृष्णामृतमहार्णवः ॥ ३ ॥ क्लिन्नंपादोदकेनै
वयस्यनित्यंकलेवरम् ॥ तीर्थकोटिसहस्रैस्तुस्नानोभवतिप्रत्यहम् ॥ ४ ॥ तीर्थकोटिसहस्रै
स्तुसेवितैःकिंप्रयोजनम् ॥ तोयंयदिपिबेच्चित्यंशालग्रामशिलाच्युतम् ॥ ५ ॥ शालग्राम
शिलास्पर्शयेकुर्वतिदिनेदिने ॥ वांछितिकरसंस्पर्शतिषां देवाःसवासवाः ॥ ६ ॥ दुःसहो नारकोव
ह्निर्दुःसहायमंकिकराः ॥ विषमश्चांतकपथःप्रेतत्वंचातिदारुणम् ॥ ७ ॥ संचित्यमनमाप्ये
वंपातकाद्विनिवर्तयेत् ॥ स्मरणंकीर्तनंविष्णोःसदैवनपरित्यजेत् ॥ ८ ॥ अच्युतानंतगोविंद
नामोच्चारणमेवजात ॥ नश्यंतिसकलरोगाःसत्यंसत्यंचश्राव्यहम् ॥ ९ ॥ सकृदुच्चारितंयेनह

रिरित्यक्षरद्वयम् ॥ बद्धः परिकरस्तेन मोक्षाय गमनं प्रति ॥ २१० ॥ एवं ब्रह्मादयो देवाः कृषयश्च त
 पोधनाः ॥ कीर्तयंति परं श्रेष्ठं देव नारायणं प्रभुम् ॥ ११ ॥ किं तस्य दानैः किं तीर्थैः किं तपोभिः किम
 ध्वैः ॥ यो नित्यं ध्यायते देवं नारायणमनन्यधीः ॥ १२ ॥ नित्योत्सवो भवेत्तेषां नित्यश्रीर्नित्यमंगलम् ॥
 येषां हृदि स्थो भगवान्मंगलाय तनं हरिः ॥ १३ ॥ जीवंश्च तनुं शार्ध्वं पुरुषो नियमेन नु ॥ १४ ॥ दशावरा
 णां दिहानां कारणानि करोत्ययम् ॥ स्त्रीवाप्यनूतन दशकं देहं मानुषमाजयेत् ॥ १५ ॥ चतुर्दशोर्ध्वजीवी
 नि संसारश्चादिवर्जितः ॥ अविदित्वा परं देवं मोक्षशका महामुने ॥ १६ ॥ आचतुर्दशमाहर्षात्पुरु
 षो नियमेन नु ॥ दशावराणां दिहानां कारणानि करोत्ययम् ॥ १७ ॥ अतः कर्मक्षयान्मुक्तिः कुत एव
 भविष्यति ॥ समानां विषमापूजाविषमाणां समा तथा ॥ १८ ॥ क्रियते येन देवोपि स्वपदाद्भ्यते
 हिंसः ॥ वित्तं बंधुर्वयः कर्मविद्या चैव तु पंचमी ॥ एतानि मान्यस्थानानि गरीयो ह्युत्तरोत्तरम् ॥ १९ ॥
 गुणानुसारिणीं पूजां समां दृष्टिं च यो नरः ॥ सर्वभूतेषु कुरुते तस्य विष्णुः प्रसीदति ॥ २० ॥ यथा सुहृत्सु
 कर्तव्यं पितृभ्रातृसु तेषु च ॥ तथा करोति पूजां हिंसमबुद्धिः स उच्यते ॥ २१ ॥ तिर्यक्पुंड्रं न कुर्वीत स
 प्राप्ते मरणे तथा ॥ २२ ॥ न चान्यं नाम विब्रूयात्पराच्चा रायणादृते ॥ नैवेद्यशेषं देवस्य यो भुनक्ति दि
 नेदिने ॥ २३ ॥ सिक्थे सिक्थे भवेत्पुण्यं चांद्रायणशताधिकम् ॥ ऊर्ध्वपुंड्रमुज्जुं सौम्यं ललाटे यस्य
 दृश्यते ॥ २४ ॥ स चंढालोऽपि शुद्धात्मा पूज्य एव न संशयः ॥ २५ ॥ अशुचिर्वाप्य नाचारो मनसा
 पापमाचरन् ॥ २६ ॥ शुचिरेव भवेन्नित्यमूर्ध्वपुंड्रां कितो नरः ॥ ऊर्ध्वपुंड्रविहीनस्य श्मशानसदृशं
 मुखम् ॥ २७ ॥ अवलोक्य मुखं तस्य आदित्यमवलोकयेत् ॥ यज्ञोदानं तपश्चैव स्वाध्यायः पितृ

तर्पणम् ॥ २८ ॥ व्यर्थमवतितत्सर्वमूर्ध्वपुङ्खेविनाकृतम् ॥ गोपीचंदनलिसांगयंघंशयतिचक्षुषा
 ॥ २९ ॥ तंसंशुद्धंविजानीयात्रात्रकार्थविचारणा ॥ आस्फोटयंतिपितरःप्रनृत्यंतिपितामहाः
 ॥ ३० ॥ वैष्णवोस्मत्कुलेजातःसनःसंतारयिष्यति ॥ जीवितंविष्णुभक्तस्यवरंपंचदिनान्यपि
 ॥ ३१ ॥ ननुकल्पसहस्रैस्तुभक्तिहीनस्यकेशवे ॥ किंतेनजातमात्रेणभूभारेणाञ्जशत्रुणा ॥ ३२ ॥
 योजातोनार्चयेद्विष्णुनस्मरेन्नापिकीर्तयेत् ॥ योददातिहिजातिभ्यश्चंदनगोपिमर्दितम् ॥ ३३ ॥
 अपिसर्षपमात्रेणपुनात्याससमंकुलम् ॥ ज्ञानीचकर्माणिसदोदितानिकुर्यादकामःसततंभवेत्
 ॥ ३४ ॥ अतीतानागतज्ञानीत्रिलोक्युद्धरणक्षमः ॥ एतादृशोपिनाचारंश्रौतंस्मार्तंपरित्यजेत्
 ॥ ३५ ॥ यदेवविद्ययाकरोतिश्रद्धयोपनिषदातदेववीर्यवतरंभवति ॥ कुर्वन्नेवेहकर्माणिजिजी-
 विषेच्छतंसमाः ॥ ३६ ॥ एवंत्वयिनान्यथेतोस्तिनकर्म्मलिप्यतेनरे ॥ आचारश्चैवसाधूनामात्मन-
 स्तुष्टिरेवच ॥ ३७ ॥ वेदप्रणिहितोधर्मोह्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ निष्कामंज्ञानपूर्वतुनिवृत्तमिहवो-
 च्यते ॥ ३८ ॥ निवृत्तंसेवमानस्तुब्रह्माभ्येतिसनातनम् ॥ ३९ ॥ श्रीमदानंदतीर्थार्यसहस्रकि-
 रणोत्थिता ॥ गेततिःसततंसेव्यागीर्वाणैःसिद्धिदाभवेत् ॥ ४० ॥ यस्यत्रीण्युद्वितानिवेदवच-
 नेरूपाणिदिव्यान्यलंबदत्तदर्शनमित्थमेवनिहितदेवस्यभर्गोमहत् ॥ वायोराभवचोन्नयंप्रथमकंपृ-
 क्षोद्वितीयंवपुर्मध्वोयत्तुतृतीयमेतदमुनाग्रंथःकृतःकेशवे ॥ ४१ ॥ यःसर्वगुणसंपूर्णःसर्वगुदोषविव-
 र्जितः ॥ प्रीयतांप्रीतएवालंविष्णुर्मेपरमःसुहृत् ॥ ४२ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविव-
 रचितःकृष्णामृतमहार्णवःसंपूर्णः ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

॥ इति नरसिंहनखस्तोत्रं २८ यमकभारतं २९ द्वादश-
स्तोत्रं ३० कृष्णामृतमहाहर्णवश्च ॥ ३१ ॥

॥ अथ तन्त्रसारसंग्रहः । ३२ । सदाचारस्मृतिः ३३ ॥

श्रीमन्मन्त्रवृद्धदंतवर्तिश्रीमहृक्ष्मीनारायणायनमः॥ ॥ हरिःॐ ॥ जयत्यज्जमवेशेद्वंदितः कमला
 पतिः ॥ अनंतविभवानंदशक्तिज्ञानादिसद्गुणः ॥ १ ॥ विधिविधायसर्गादौ तेन पृष्टो ब्रज्ये च नः ॥
 आह्वेद्वोरसोत्संगविलसत्पादपद्मवः ॥ २ ॥ अहमेको विलगुणो वाचकः प्रणवो भूष ॥ अकारा
 द्यतिशान्तातः सोयमष्टाक्षरो मतः ॥ ३ ॥ सविश्वतैजसमाज्ञातुरीयात्मांतरात्मनाम् ॥ परमात्मज्ञा
 नात्मयुजांमद्रूपाणां च वाचकः ॥ ४ ॥ तद्रूपमेदाः पंचाशन्मूर्तयो मचापराः ॥ पंचाशद्वर्णवा
 च्यास्तावर्णास्तारार्णभेदिताः ॥ ५ ॥ द्विरष्टपंचकचतुःपंचेत्येवाष्टवर्गगाः ॥ अजआनंदइंद्रेशा
 वृग्रऊर्जं कर्तुं मरः ॥ ६ ॥ ऋधलृशौ लृजिरेकै रओजो भृदौ रसः ॥ अंतोर्धगर्मः कपिलः खपति
 गर्गुडासनः ॥ ७ ॥ धर्मोऽङ्गसारश्चार्वाङ्गशृङ्गो गम्यो जनार्दनः ॥ झाटितारिर्जमधुंकी ठलको डलको ढरी
 ॥ ८ ॥ णात्मा तारस्थपोदंडी धन्वी नम्यः परः फली ॥ बली भगो मनुर्धजो रामो लक्ष्मीपतिर्वरः ॥ ९ ॥
 शान्तसंवि तृषड्गुणश्च सारात्मा हंसल्लुको ॥ पंचाशन्मूर्तयस्त्वेता ममाकारा दिलक्षकाः ॥ १० ॥
 नारायणाष्टाक्षरश्च ताराष्टाक्षरमेदवान् ॥ आद्यैस्तारचतुर्वर्णीभिर्भ्रान्त्या हतयः क्रमात् ॥ ११ ॥
 अनिरुद्धादिकास्तासां देवताव्युक्तमेणवा ॥ ताश्च तन्मूर्तयस्त्वेव द्वादशार्णपदोदिताः ॥ १२ ॥
 नारायणाष्टाक्षराच्च व्याहृतिभ्यस्तैव च ॥ विभेदोद्वादशार्णानां केशवाद्याश्च देवताः ॥ १३ ॥
 नारायणाष्टाक्षराच्च व्याहृतित्रिगुणात्पुनः ॥ वेदमाता तु गायत्री हि गुणाद्वादशाक्षरात् ॥ १४ ॥ च
 तुर्विशन्मूर्तयो स्याः कथितावर्णदेवताः ॥ तद्भेदः पौरुषं सूक्तं वेदाः पुरुषसूक्तगाः ॥ १५ ॥ वैदिकाः
 सर्वशब्दाश्च तस्मात्सर्वभिर्भ्रान्त्या सर्वशब्दा अतोपि च ॥ १६ ॥ ऋषि

श्रदेवैतैकोहंतारादीनांविशेषतः ॥ छंदोमदीयागायत्रीताराष्टाक्षरयोमता ॥ १७ ॥ उद्यद्भास्व
 त्समाभासाश्रिदानैदैकदेहवान् ॥ चक्रशंखगदापद्मधरोध्येयोहमीश्वरः ॥ १८ ॥ लक्ष्मीधराभ्या
 माश्लिष्टःस्वमूर्तिगणमध्यगः ॥ १९ ॥ ब्रह्मवायुशिवाहीशविषैःशक्रादिकैरपि ॥ सेव्यमानोधि
 कंभक्तयानित्यनिःशेषशक्तिमान् ॥ २० ॥ मूर्तयोष्टावपिष्येयाश्चक्रशंखवराभयैः ॥ युक्ताःप्रदीप
 वर्णाश्चसर्वाभिरणमूषिताः ॥ २१ ॥ तादृग्प्राश्रपंचाशज्ज्ञानमुद्राभयोद्यताः ॥ टंकीदंडीचधन्वी
 चतत्तद्युक्तास्तुवाभतः ॥ २२ ॥ वासुदेवादिकाःशुक्लरक्तपीतासितोज्ज्वलाः ॥ चक्रशंखगदाब्जेतः
 प्रथमोमुसलीहल्ली ॥ २३ ॥ सशंखचक्रस्त्वपरस्तृतीयःशार्ङ्गबाणवान् ॥ सचक्रशंखस्तुर्यस्तुशं
 खचक्रासिचर्मवान् ॥ २४ ॥ केशवोमधुसूदनःसंकर्षणदामोदरौ ॥ सवासुदेवःप्रद्युम्नोदक्षोच्चकरशंखि
 नः ॥ २५ ॥ विष्णुमाधवानिरुद्धपुरुषोत्तमाधोक्षजाः ॥ जनार्दनश्चवामोच्चरस्थिनदरामताः ॥ २६ ॥
 गोविंदश्चत्रिविक्रमःसश्रीधरहृषीकपः ॥ नृसिंहश्चाच्युतश्चैववामाधःकरशंखिनः ॥ २७ ॥ वामनःसना
 रायणःपद्मनाभउपेन्द्रकः ॥ हरिःकृष्णश्चदक्षधःकरेशंखधराभताः ॥ २८ ॥ शंखचक्रगदापद्मधराश्चैते
 हिसर्वशः ॥ क्रमव्युत्क्रमपद्मादिगदादिव्युत्क्रमस्तथा ॥ २९ ॥ अर्धक्रमःसांतरश्चषट्सुषट्स्वरिपूर्विणा
 म् ॥ वर्णानां देवतानांचनित्यत्वाच्चक्रमःस्वतः ॥ ३० ॥ व्यक्तिक्रमंब्रह्मबुद्धावपेक्ष्यक्रमउच्यते ॥ समा
 सव्यासयोगेनव्याहृतीनांचनुष्टयम् ॥ ३१ ॥ सत्यंचांगानितारस्यप्रोच्यनेष्टाक्षरस्यच ॥ कृद्धमहावी
 रद्युसहस्रसहितोल्ककाः ॥ ३२ ॥ चतुर्थ्येताहृदादीनिपृथगूपाणितानिच ॥ विष्णोरेवात्यभेदेपितदै
 श्वर्यानिदन्यवत् ॥ ३३ ॥ चक्रशंखवराभीतिहस्तान्येतानिसर्वशः ॥ मूलरूपसवर्णानिरुक्णवर्णाशिखो

च्यते ॥ ३४ ॥ चतुर्विंशन्मूर्तयश्चमूलरूपसवर्णकाः ॥ आदिवर्णत्रयं नाभिहृच्छिरस्सुयथाक्रम
 म् ॥ ३५ ॥ न्यसनीयं चतुर्दण्डदेवताध्यानपूर्वकम् ॥ पञ्जानुनाभिहृदयवाङ्मनासानेत्रकेषु च ॥ ३६ ॥
 अष्टाक्षराणां न्यासः स्याद्वाह्वतीनांप्रजापतिः ॥ मुनिश्छंदस्तुगायत्रीभिश्चज्ञेयान्यंगानिपंच च ॥ ३७ ॥
 उद्यदादित्यवर्णश्चज्ञानमुद्राभयोद्यतः ॥ तारेणव्याह्वतीभिश्चज्ञेयान्यंगानिपंच च ॥ ३८ ॥ नाभिहृ
 त्केषु सर्वेषु चतस्रोव्याह्वतीन्यसेत् ॥ द्वादशाक्षरस्य जगतीच्छंदोन्यत्तारवस्मृतम् ॥ ३९ ॥ अच्छवर्णो
 भयवरकरोध्येयोभितद्युतिः ॥ पदैर्वर्षस्तैः समस्तैश्चज्ञेयान्यंगानिपंच च ॥ ४० ॥ अष्टाक्षराणांस्था
 नेषु बाह्वोरूर्वाश्चिविन्यसेत् ॥ विश्वामित्रस्तुसंध्यार्थतदन्यत्रप्रजापतिः ॥ मुनिदेवस्तुसवितृनामा
 सघृततोहरिः ॥ ४१ ॥ प्रोद्यदादित्यवर्णश्चसूर्यमंडलमध्यगः ॥ चक्रशंखधरोकस्थदोर्द्वयोध्येय
 एव च ॥ ४२ ॥ सताराश्चव्याह्वतयोगायच्यंगानिपंच च ॥ दोःपत्संधिषु साप्रेषु नाभिहृन्मुखकेषु
 च ॥ ४३ ॥ वर्णन्यासश्चकर्तव्यस्तारवन्निखिलं स्मृतम् ॥ पंचाशदक्षराणांचपुंसूक्तस्यापिस
 र्वशः ॥ ४४ ॥ अनुष्टुभश्चत्रिष्टुप्चच्छंदोस्यत्रिष्टुभोपि वा ॥ विष्णुशब्दश्चतुर्थ्यतोहृदयेतः षडः
 क्षरः ॥ ४५ ॥ तारवत्सर्वमस्यापिश्यामोध्येयोहरिः स्वयम् ॥ वर्णाएव षडंगानिषणयोर्भेदयोगत
 ॥ ४६ ॥ पञ्जानुनाभिहृत्चासाकेषु न्यासश्चवर्णशः ॥ एनेतुसर्वमंत्राणां मूलमंत्राविशेषतः ॥ ४७ ॥
 एतज्ज्ञानात्समस्तंचज्ञानं स्याच्छब्दगोचरम् ॥ एतज्जपात्समस्तानां मंत्राणां जापकोभवेत् ॥ ४८ ॥
 पूज्यश्च भगवान्चित्यंचकाजादिकमंडले ॥ हृदये वा चले वा पिजले वा केवलस्थले ॥ ४९ ॥ अष्टाक्षरे
 ण संपूज्यप्रथमं देवतांपराम् ॥ मध्ये सव्ये गुरुंश्चैव दक्षिणे सर्वदेवताः ॥ ५० ॥ पुनः सव्ये सर्वगुरुनाम्ने

यादिपुंचक्रमात् ॥ गरुडं व्यासेदेवं च दुर्गा चैव सरस्वतीम् ॥ ५१ ॥ धर्मज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं चैव को
णगान् ॥ तदंतःपूर्वदिकपूर्वमधर्मादींश्च पूजयेत् ॥ ५२ ॥ अपूजिता अधर्मादिदातारस्ते तथा
मिथाः ॥ निर्ऋतिश्चैव दुर्गा च कामोरुद्रश्च देवताः ॥ ५३ ॥ यमवायुशिवेन्द्राश्च ज्ञेया धर्मादिदेवताः ॥
परमः पुरुषो मध्ये शक्तिराधाररूपिणी ॥ ५४ ॥ कूर्मो नंतश्च पृथिवीक्षीरसागर एव च ॥ श्वेतद्वीपो मं
टपश्च दिव्यरत्नमयो महान् ॥ ५५ ॥ पद्ममेतन्नयं देवीरमैव बहु रूपिणी ॥ सूर्यसोमहनुताशाश्च पद्मे
श्रीस्त्रिगुणात्मिका ॥ ५६ ॥ आत्मांतरात्मपरमज्ञानात्मानश्च मूर्तयः ॥ विमलोत्कर्षणी ज्ञानाकि
या यो गातथैव च ॥ ५७ ॥ मही सत्यातथे शानानुग्रहाचेति शक्तयः ॥ अष्टदिक्षु च मध्ये च स्वरूपा
ण्येव ताहरेः ॥ ५८ ॥ ततो नंतं योगपीठस्वरूपं पूजयेद्देवेः ॥ तत्रावाह्यहरिं चार्घ्यपाद्याचमनीयकम्
॥ ५९ ॥ मधुपर्कं पुनश्चार्चं स्नानं वा सोविभूषणम् ॥ उपवीतासने दत्त्वा गंधपुष्पैस्तथैव च ॥ ६० ॥ लक्ष्मी
धरे यजेत्तत्र पार्श्वयो रूमयोर्हरेः ॥ हृदयादींस्तथैन्द्रादिदिक्ष्वस्त्रं कोणकेषु च ॥ ६१ ॥ वासुदेवादिका
न्दिक्षु के शवादींस्ततः परम् ॥ मत्स्यकूर्मवराहंश्च नारसिंहं च वामनम् ॥ ६२ ॥ भार्गवं राघवं कृष्णं
द्वंद्वं कल्किनमेव च ॥ अनंतं विश्वरूपं च तद्गहिः पूजयेत्क्रमात् ॥ ६३ ॥ अनंतब्रह्माद्यवीशान्वीशं चाग्नेम
पूजयेत् ॥ वारुणीं चैव गायत्रीं भारतीं गिरिजामपि ॥ ६४ ॥ कोणेषु बीड्रवामे च सौपणीं पूजयेदपि ॥ इ
न्द्रादीं ज्येष्ठेषु विध्यंतान्सभार्यान्सपरिग्रहान् ॥ ६५ ॥ धूपदीपौ ततो दत्त्वा नैवेद्यं मूलमंत्रतः ॥ अनेन क्रम
योगेन जुहुयात्संस्कृतेऽनले ॥ ६६ ॥ पुष्पांजलिश्च होमश्च मूलेनाष्टोत्तरं शतम् ॥ सकृत्सकृत्पुष्पमन्यैर्हो
मस्तस्य चतुर्गुणः ॥ ६७ ॥ विसर्जयित्वा नैवेद्यं मूलेन त्रिःसमर्च्य च ॥ धूपदीपौ पुनर्दत्त्वा पुनर्दर्म

लेनपूर्ववत् ॥ ६८ ॥ अर्चयित्वा हरिं ध्यात्वा जपेद्द्व्योत्तरं शतम् ॥ पुनर्ध्यायेद्द्विस्त्रिंशद्देवदेवेश्वरं प्र
 भुम् ॥ ६९ ॥ जपध्यानहुतार्चादीनेव यः कुरुते सदा ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां भाजनं स्यात्स एव
 हि ॥ ७० ॥ सर्वोत्तमं हरिं ज्ञात्वा यत्पूर्वमस्ति पूर्वकम् ॥ जपध्यानादिभिर्नित्यं पूजयेन्नास्य दुर्लभ
 म् ॥ ७१ ॥ भक्तिं कृत्वा न्यदेवेषु ब्रह्मरुद्रादिकेष्वपि ॥ सर्वोत्कर्षमविज्ञाय विष्णो र्यतितमो ध्रुवम्
 ॥ ७२ ॥ नय ज्ञानचतीर्थानि नोपवासव्रतानि च ॥ देवतानि च सर्वाणि त्रानुं तं शक्रुः क्वचित् ॥ ७३ ॥
 हरिर्हि सर्वदेवानां परमः पूर्णशक्तिमान् ॥ स्वतंत्रो न्येतद्दशाहिसर्वतः स जगद्गुरुः ॥ ७४ ॥ ब्रह्माद
 यश्च तद्भक्त्या भागिनो भोगमोक्षयोः ॥ तस्माज्ज्ञेयश्च पूज्यश्च वंद्यो ध्येयः सदा हरिः ॥ ७५ ॥ इति
 श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमत्तंत्रसारसंग्रहे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७६ ॥
 हरिः ॐ ॥ यस्य कस्यापि मंत्रस्य न्यासः पंचाशदक्षरैः ॥ वीर्यदः के भितो वक्रमक्षिकर्णेषु नासयोः
 ॥ १ ॥ गंडयोरुष्ठयोर्दंतपट्टस्योर्मधूनि वाचि च ॥ दोः पत्संधिषु साग्रेषु पाश्वर्ययोः पृष्ठगुह्ययोः ॥ २ ॥ तुं
 दे च हृदि धातूनां सके प्राणजीवयोः ॥ सक्षकारान्न्यसे हृणां नृसिंहः क्षस्य देवता ॥ ३ ॥ जपे
 न्यासे च विहितः क्षोक्षराणां सदांततः ॥ प्राणायामो रेचयित्वा पूरयित्वा च कुंभके ॥ ४ ॥ तौरेस्त्रि
 द्वां दशाष्टतैर्द्व्यैकद्वादशकेन वा ॥ तत्तन्मंत्रेण वा कार्यो गायत्र्या दशतारकैः ॥ ५ ॥ आदावेव जपे
 कुर्याच्छोषणं दहनं पुंतिम् ॥ वाय्वभिवारुणैर्बीजैर्ध्यात्वा तन्मंडले हरिम् ॥ ६ ॥ एकपंचाशद्
 र्णानां चतुर्विंशतिमूर्तयः ॥ आत्माद्यावासुदेवाद्या विश्वाद्यामस्य कच्छयौ ॥ ७ ॥ कोटो नृसिंहः स
 बटुर्जामदभ्यर्घ्यद्वहौ ॥ वासिष्ठ्याद्वौ कृष्णवात्रेयो बुद्धकल्किनौ ॥ ८ ॥ शिशुमारश्चेति शतं

कलाःकलशानामकाः ॥ एताभिःसहितांमूलमूर्तैकुंभोदकेषुधीः ॥ १ ॥ पूर्वोक्तविधिनाभ्यर्च्य
 प्रतिमांशिष्यमेववा ॥ स्नापयेत्पूर्वमर्चायांजपोनूनःसहस्रतः ॥ १० ॥ मूलमंत्रस्यचांगानान्या
 सःस्थानादन्तरम् ॥ प्रनिमायांसन्निधिकच्छिष्येमाहात्म्यकृद्धेवत् ॥ ११ ॥ कलशःकीर्तिमा
 युष्यंप्रज्ञांमेधांश्रियंबलम् ॥ योग्यतांपापहानिंचपुण्यदृद्धिंचसाधयेत् ॥ १२ ॥ उपसर्गेषुजाते
 पुदैवभूतात्महेतुषु ॥ आयुषेवाथशांत्येवाश्रयेवापुण्यदृद्धये ॥ १३ ॥ योग्यतायैमंत्रसिद्धौ
 विष्णोःप्रीत्यर्थमेववा ॥ जुहुयात्सहस्रमयुतंलक्षंकोटिमथापिवा ॥ १४ ॥ पूर्ववत्संस्कृतेवह्नौ
 ध्यात्वादेवंजनार्दनम् ॥ कृत्वात्रिमेखलंकुंडंचतुर्विंशांगुलोच्छ्रितम् ॥ १५ ॥ तावत्वातं
 चतुष्कोणमुच्छ्रितंद्वादशैववा ॥ छांगुलंत्र्यंगुलंवापिचतुरंगुलमेववा ॥ १६ ॥ विस्तरोगे
 खलानांस्यादंत्यावाचतुरंगुला ॥ चतुर्विंशांगुलंवातद्विस्तारोद्वादशैववा ॥ १७ ॥ अश्वत्थप
 त्राकृतिःस्यान्मूलतोद्वादशांगुला ॥ योनिःखातेचविनताप्रविष्टाछांगुलंतथा ॥ १८ ॥ तदात्मनि
 हरिध्यात्वाकुण्डेदेवींश्रियंतथा ॥ विष्णुवीर्यात्मकंवाह्निनिक्षिपेत्प्रणवेनतु ॥ १९ ॥ ॥ कुर्यात्क्रियाः
 षोडशत्रय्याहतीभिःपृथक्पृथक् ॥ वह्नेस्तद्गह्वरेःप्रीतिकुर्वन्द्ध्यैर्यजेत्ततः ॥ २० ॥ आज्येनवापाय
 सेनसमिद्धिःक्षीरिणामथ ॥ तिलैर्वीतंडुलैर्वीपिमधुरैस्त्रिभिरेववा ॥ २१ ॥ ब्रह्मदक्षसमिद्धिर्वास
 मिद्धिर्वामृतोद्भवैः ॥ अमृताःसमिधोज्ञेयाःसर्वत्रचतुरंगुलाः ॥ २२ ॥ एवमेवचदीक्षायामाज्येनै
 वाहुतिक्रिया ॥ पूजाचकार्याविधित्पूर्वसर्वदुतेष्वपि ॥ २३ ॥ गुरवेदक्षिणांदद्याल्लक्षेक्षेक्षतं

मुधीः ॥ आत्मनैव कृते होमेशाक्तितो गुरुदक्षिणाम् ॥ २४ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थसगवत्पादाचार्य
 विरचिते श्रीमत्तंत्रसारसंग्रहे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
 हरिः ॐ ॥ प्रतिष्ठांकारयन् विष्णोः कुर्यात्सुप्रतिभां बुधः ॥ लौहैर्वाशिलयादावा मृदावापियथा क
 मम् ॥ १ ॥ षण्णवत्यंगुलांयोग आसीनामथवा स्थिताम् ॥ शयानां वा मुभूषणां न्याचक्षाणां निजां
 स्थितिम् ॥ २ ॥ मुखादूर्ध्वद्व्यंगुलोच्चां नवांगुललसन्मुखात् ॥ सुतृत्त्र्यंगुलप्रीवा मास्तनाच्च षडंगु
 लम् ॥ ३ ॥ पंचादशांगुलां नाभेरसार्धदशकंगुलम् ॥ वृषणादामूलतश्च सार्धद्व्यंगुलमायताम् ॥ ४ ॥
 तावदागुदतो दीर्घा चैत्यादद्यादशांगुलम् ॥ तथा द्व्यंगुलचैत्यां च द्वाविंशजं यथायुताम् ॥ ५ ॥ आर
 भ्यगुलकमध्यं च सहार्धचतुरंगुलम् ॥ षडंगुलोच्चप्रपदां सार्धद्व्यंगुलमेव च ॥ ६ ॥ प्रपदोच्चयुता मंतद्वयं
 गुलप्रपदोच्छ्रयात् ॥ त्र्यंगुलद्व्यंगुलामर्धहीनमध्यांगुलामपि ॥ ७ ॥ त्रिपदांगुलहीनान्यस्ततस्ता
 दशतत्पराम् ॥ पादोनोच्चांगुलान्वातदर्थतदन्तराम् ॥ ८ ॥ क्रमशः पादहीनान्यां रक्तपादनखां
 शुभाम् ॥ विस्तारः प्रपदस्यापि षडंगुल उदाहृतः ॥ ९ ॥ अंगुष्ठपरिणाहस्तु चतुरंगुल ईरितः ॥ त्र्यं
 गुलस्तु तदन्यस्य व्रीह्यर्धो नाः क्रमात्पराः ॥ १० ॥ दशांगुलं जं वमूलं मध्यं च त्र्यंगुलाधिकम् ॥
 सप्तादशांगुलं तूर्ध्वजानुरष्टादशांगुलः ॥ ११ ॥ ऊर्वतो पितथाज्ञेयो मध्यं द्विद्वादशांगुलम् ॥ चतुरं
 गुलाधिकं मूलं गुह्यं सार्धचतुष्टयम् ॥ १२ ॥ सार्धत्रयं परीणाहाहृषणं चतुरंगुलम् ॥ सप्तांगुलं परी
 णाहाहृतं प्रोक्तं समस्तशः ॥ १३ ॥ अर्धत्रिंशांगुलः कट्याः परीणाह उदाहृतः ॥ सुवृत्तत्वं
 तथा श्रोणयोः पीनत्वं च समस्तशः ॥ १४ ॥ विस्तारश्च तथा कट्याः सुप्रतिष्ठिता पदोः ॥ कट्याश्चैवां

गुलाधिक्यं नाभिरध उदाहृतः ॥ १५ ॥ नाभिः सार्धांगुलश्चैव गंगभीरोर्धांगुलोन्नतः ॥ बृत्तः प्रदक्षिणश्चैव द्वि-
 चत्वारिंशदंगुलम् ॥ १६ ॥ मध्यं स्तने परीणाहः षडंगुलमतोधिकः ॥ एकोनविंशंगुलं तदुरो वि-
 स्तारस्तक्षणम् ॥ १७ ॥ पादोनमंगुलं चैव भुजाभ्यां सह सार्धकम् ॥ अंसयोर्विस्तृतिश्चैव पृथग-
 द्धांगुलामता ॥ १८ ॥ सप्तांगुलोच्छ्रयः कक्षादुरिस्कंधयोर्मतः ॥ अष्टविंशंगुलं चैव हस्तयोर्मा-
 नमुच्यते ॥ १९ ॥ अष्टादशांगुलोवाहोः परीणाह उदाहृतः ॥ क्रमादूनंतदंते तु सार्धाष्टांगुलमीरि-
 तम् ॥ २० ॥ सांगुलस्तु तलः सार्धनवांगुल उदाहृतः ॥ समंतदुभयं ज्ञेयं तैव तलविस्तृतिः ॥ २१ ॥
 अर्धांगुलोन्नता मध्यादयोः सार्धांगुलोन्नता ॥ कनिष्ठिकायास्तस्यास्तु त्रीहिमात्राधिकः परः ॥ २२ ॥
 सार्धत्रय परीणाहो मध्यज्येष्ठावुदाहृतौ ॥ अन्यौ त्रीहि तदूर्ध्वानावन्या सार्धद्वयांगुला ॥ २३ ॥ पा-
 दो नात परीणाहाः सर्वाज्येष्ठां विना स्मृताः ॥ वक्षो विस्तारसदृशः परीणाहो गलस्य च ॥ २४ ॥ ल-
 लाटकुक्षिकंठास्तु दीर्घरेखात्रयान्विताः ॥ बृत्तो गलो बाहवश्च स्तनवांगुलस्य स्तथा ॥ २५ ॥ रक्ता-
 स्तलनखाश्चैव नेत्रांतो धर एव च ॥ उत्तरोष्ठश्च जिह्वा च नखौ पादोनकांगुलौ ॥ २६ ॥ अर्धांगुलौ
 तथा मध्यावन्येऽष्टांशक्रमोनकाः ॥ नासिकाया अधस्ताच्च नासिका च रराटिका ॥ २७ ॥ समा-
 मानेन नासाया उच्चत्वेनैव मापने ॥ अर्धांगुलाधिकं सर्वमुखस्य तु भविष्यति ॥ २८ ॥ चतुरंगुलं
 तथैवास्यं सार्धत्रीद्वयधरं स्मृतम् ॥ उत्तरं त्रीहिमात्रं तु तदूर्ध्वं चाधरोपमम् ॥ २९ ॥ सार्धांगुल-
 मथ प्रोक्तमधरादध एव च ॥ आस्यपार्श्वद्वयं प्रोक्तमाकर्णा तु षडंगुलम् ॥ ३० ॥ सप्तांगुलं नासि-
 कायाः पार्श्वमाकर्णतः स्मृतम् ॥ सप्तादांगुलमुच्चाच नासिकापरि कीर्तिता ॥ ३१ ॥ अर्धांगुले पृटे

नस्यामध्यंचसमुदाहृतम् ॥ नासिकात्रीहिविस्ताराचक्षुषीचांगुलत्रये ॥ ३२ ॥ अंगुलंचैववि
 स्तीर्णफुल्लेऽर्धंचतदन्यथा ॥ चतुंगुलीश्रुबौचैवतथार्थांगुलविस्तृतौ ॥ ३३ ॥ असंहनौचनिबि
 ह्रुतथापक्ष्मसुनीलकम् ॥ कर्णौचत्र्यंगुलीसार्धद्वयविस्तारसंयुतौ ॥ ३४ ॥ सकुण्डलंतावदेवविब
 रंसंपकीर्तितम् ॥ तथाद्व्यंगुलविस्तारंलताभ्यांसहकथ्यते ॥ ३५ ॥ कर्णपूर्युतौकर्णावृत्पलाभ्यांच
 संयुतौ ॥ नीलाटकसहस्रेणयुक्तंतन्मुखपंकजम् ॥ ३६ ॥ ललाटसुविशालंचतथासाधनवांगुलम् ॥
 विस्तारोर्मूर्ध्निवृत्तंचशिरश्छत्राकृतिस्मृतम् ॥ ३७ ॥ दीर्घाश्चकुंचिताग्राश्चनीलाःकेशाहरेर्मताः ॥
 मुखमानेनचैवोच्चकिरीटकेशवस्यहि ॥ ३८ ॥ कुण्डलेमकराकोरवक्षश्चैवसकौस्तुभम् ॥ सश्रीव
 त्संदक्षिणतःपीनंतुंगमुदाहृतम् ॥ ३९ ॥ हारयैवेयसहितमुपवीतयुतंतथा ॥ बाहवश्चमकेयू
 रकंकणांगदमुद्रिकाः ॥ ४० ॥ समध्यबंधमध्यंचनितंबेपीतमंबरम् ॥ कांचीगुणश्चपदयोर्नू
 पुरेचातिमुखने ॥ ४१ ॥ अंगुलीथानिचपदोःकृतिभिःसाधुकारयेत् ॥ सोत्तरीयंचचकाद्यैरायुधै
 श्वसमन्वितम् ॥ ४२ ॥ अनुन्नतैरविरलैर्दत्तैर्युक्तंचसुस्मितम् ॥ समदृष्टियुतंकार्यंश्लक्ष्णंचैवम
 नोहरम् ॥ ४३ ॥ प्रतिमार्थंवजन्यंचध्वनिभिर्मंगलैर्युतः ॥ गत्वाशुचिस्थलंचैवशिलांतत्रपरीक्षये
 त् ॥ ४४ ॥ ध्वनिभेदेनविज्ञायाशिलांगंभवतीत्यजेत् ॥ मूलमंत्रंजपन्विष्णुध्यायंस्तिष्ठेदुपोषि
 तः ॥ ४५ ॥ वार्क्षीचिद्यज्ञवृक्षस्यसारौणवतुकारयेत् ॥ बलिदानंचसंक्षेपविधानेनैवकथ्यते
 ॥ ४६ ॥ अस्यसंक्षेपशास्त्रत्वाच्चविस्तरविरोधिता ॥ दत्त्वोपहारंहरयेतद्भूतेभ्योबालिहरत् ॥ ४७ ॥
 प्राच्येभ्योविष्णुभूतेभ्यइत्याद्याखिलदिक्षुच ॥ आदायविष्णुभूतेभ्योलोकपेभ्यस्तथाहरेः ॥ ४८ ॥

अनुज्ञामुद्धरेद्वृक्षं शिलां च प्रतिमाकृते ॥ प्रतिमां पिंडिकां पीठं शिलाभिस्तु त्रिजातिभिः ॥ ४९ ॥
 स्वरे स्थूलत्वभेदेन पुंस्त्रयाद्या जातितः शिलाः ॥ पुंशिला प्रतिमार्थं तु स्त्रीशिला पीठकृत्प्रये ॥ ५० ॥
 वेदमंगलघोषेण वाद्यैश्च प्रतिमां हरेत् ॥ प्रागुदकप्रवणे देशे कुर्वाद्दिवालं यं सुधीः ॥ ५१ ॥ रामावृते
 दक्षिणतः पश्चाद्विपर्यय एव वा ॥ मध्ये वा ग्रामपुरयोर्विशाले सुशुचीतथा ॥ ५२ ॥ ऐशानीं दिशमे
 कां तु विनोदकविवर्जिते ॥ जलाशयस्य मध्ये वा शिला वृक्षादिवर्जिते ॥ ५३ ॥ श्मशानादिकदे
 शानां विदूरे सुमनोहरे ॥ किष्कुद्धादशतो नूनं कुर्वाद्दिवाल्यस्य स्थलम् ॥ ५४ ॥ द्विगुणं चतुर्गुणं वापि
 शतकिष्कुप्रमाणकम् ॥ कृत्वा भूशोधनं सम्यक् सार्धं पुंमानतस्त्वधः ॥ ५५ ॥ केशागारास्थिवल्मी
 कलोष्ठाश्मादिविवर्जिते ॥ हरितत्रापि संपूज्य बलिदत्त्वापि पूर्ववत् ॥ ५६ ॥ मृद्धारुशैलैर्लोहिवाकु
 र्याद्दिवालं यंदृढम् ॥ दीर्घस्थकलमास्ति स्त्रियर्गष्टयवोदराः ॥ ५७ ॥ अंगुल्या मध्यरेखायाः
 समा लक्षणतः स्मृताः ॥ स्वांगुल्या मध्यरेखा तु प्रतिमादिषु लक्षणम् ॥ ५८ ॥ हस्तमध्योच्चभेदेन
 तत्तन्मानं समस्तशः ॥ प्रादेशहस्तपुरुषमानं सांमान्यलक्षणम् ॥ ५९ ॥ प्रतिमाध्यर्धकंद्वारमध्व
 मर्धचविस्तृतिः ॥ प्रतिमार्धप्रमाणेन पीठस्योच्चत्वमिष्यते ॥ ६० ॥ उन्नतिः पिंडिकायास्तु चतुर्गु
 लमानतः ॥ त्र्यंगुलं द्वांगुलं वापि ग्रहांतः प्रतिमासमम् ॥ ६१ ॥ उच्चपर्यक्कमशउच्चत्वं मध्यतः स्मृ
 तम् ॥ तावदुच्चं बहिर्ध्वैव यदेकं शिखरं भवेत् ॥ ६२ ॥ अर्धोच्चमथवापि स्यादधस्तात्प्रतिमोन्न
 तम् ॥ ततो द्विगुणमानं वासांधं प्रतिममेव वा ॥ ६३ ॥ शिखरांतरे तु प्रतिमामानं न द्रल उच्यते ॥ त
 त्रिपादं तदर्धवातदध्यर्धमथवापि वा ॥ ६४ ॥ वर्तुलं यद्यसदृशं हस्तिपृष्ठमनं तथा ॥ चतुरस्रं चाष्टकोणं

विमानं परिकीर्तितम् ॥ ६५ ॥ प्रतिमायादशगुणं विशदुणमथापिवा । वर्तुलं शिखरं स्वेकं किरीटाकृति
 मद्भवेत् ॥ ६६ ॥ सभयापि सभेतं वा दृश्य सभमथापिवा । द्विसभं त्रिसभं वापि सगोपुरमथापिवा ॥ ६७ ॥
 प्राकारवृत्तयुक्तं वा सप्रकारमेववा । समष्टत्तं किष्कुमात्रं बहिर्वाचतुरस्रकम् ॥ ६८ ॥ ततः परं किष्कु
 मात्रं सभाया अंतरं यदि ॥ ततस्तावत्तृतीयायाः सार्धमेव ह्युदाहृतम् ॥ ६९ ॥ किष्कुत्रयं च शकादेः स्या
 नंतद्वत्ततः स्मृतम् ॥ ततस्तु मंडपं कुर्यात्प्रतिष्ठायाः सुलक्षणम् ॥ ७० ॥ पूजयेद्वास्तु पुरुषस्योपरि
 ष्ठांस्तु सर्वदा ॥ देवान्ब्रह्मादिकान्वास्तुर्वराहस्यहरेः सुतः ॥ ७१ ॥ पातितो दैवतैर्भूमौ चतुरस्रा
 कृतिः स्थितः ॥ कृत्वाष्टकाष्टकोष्ठा निमध्ये ब्रह्माचतुष्टये ॥ ७२ ॥ पूज्यो ह्येह ये शक्रो यमो वरुण
 एव च ॥ सोमश्च पूज्यः कोणेषु ब्रह्मचाद्याः कोणदेवताः ॥ ७३ ॥ पुनस्त्रयस्त्रयेकामंधातारं सविधा
 तृकम् ॥ स्कंदं च पूजयेत्कोणसूर्यं चैव विनायकम् ॥ ७४ ॥ कालं कुबेरं च बहिः प्रत्येकं दिक्षु पूजये
 त् ॥ हारं हरिं गभीरं च गार्हपत्यं पूजयेत् ॥ ७५ ॥ भातमंगारं कंचैव पूजयेत् दिशि पूजयेत् ॥ दारुणं
 विदरिदूतं प्रद्योतं द्योतनं दक्षिणं ॥ ७६ ॥ मृत्युं शनैश्चैव दक्षिणस्यां प्रपूजयेत् ॥ पुष्करं क्षरणं क्षारं विक्ष
 णं क्षोभणं क्षरम् ॥ ७७ ॥ चार्वंगं भागवतं चैव पश्चिमायां प्रपूजयेत् ॥ चारं विचारं प्रचरं संचारं चरणं
 चरम् ॥ ७८ ॥ बृहस्पतिं बुधं चैवाप्युत्तरस्यां प्रपूजयेत् ॥ एवमेव विमानस्य कृतेः प्रागपि पूजये
 त् ॥ ७९ ॥ सप्तपर्णमयं साधुकारयेन्मंडपं ततः ॥ सप्तहस्तं द्विषड्दहस्तमथवा द्विगुणं ततः ॥ ८० ॥
 चतुर्गुणं वा साम्यं च चतुरस्रं सहाजिरम् ॥ अन्यं च मंडपं दीर्घं पंचहस्तं तु कारयेत् ॥ ८१ ॥ त्रिचतु
 ष्कोष्ठकं तत्र मध्ये प्रागायतं शुभम् ॥ कारयेन्मंडलं साधुहस्तमात्रं तु विस्तृतम् ॥ ८२ ॥ तत्र द्वादश

पात्राणिस्थापयेत्पालिकादिकम् ॥ पालिकास्तुचतुर्विंशत्यंगुलोच्छ्रयसंयुताः ॥ ८३ ॥ अष्टाद
 शंगुलाश्चैव तथापंचमुखा इति ॥ द्वादशांगुलकाश्चैव शरावाः पश्चिमानुगाः ॥ ८४ ॥ तत्र विष्णुचतु
 र्भूतिपूजयेद्भक्तिनिश्चिः ॥ सप्तधान्यानि तेष्वेव पूजयेदं कुरार्थतः ॥ ८५ ॥ तत्र नित्यं बलिदद्या
 द्विष्णवे दशरात्रकम् ॥ ब्रह्मशंकरगीर्वाणपितृगंधर्वयक्षकैः ॥ ८६ ॥ भूतैश्च पायसैर्नैव तथा पद्मा
 क्षतेन वा ॥ अत्रापूपेन पुष्पाञ्चैरञ्जलाजाक्षतैरपि ॥ ८७ ॥ सक्तुभिश्च क्रमेणैव वेदांतं पायसेन
 वा ॥ तदैव प्रतिमायाश्च कारयेदधिवासनम् ॥ ८८ ॥ पंचगव्ये स सरात्रं क्षिप्त्वा पुरुषसूक्ततः ॥ वे
 दांश्च चतुरः सम्यक्पारयेद्युद्धिजोत्तमाः ॥ ८९ ॥ प्राच्यादिद्वारगौद्वौ द्वावैकैकं कंतुदशावराः ॥ यथा
 लब्धं यथावित्तमथवा विष्णुतत्पराः ॥ ९० ॥ त्रयोदशात्रकुण्डानि परितः कारयेद्बुधः ॥ उक्तलक्ष
 णयुक्तानि प्रधानं त्वग्निकोणके ॥ ९१ ॥ साक्षात्तुकोणगाद्धस्तमात्रमंतरतः सुधीः ॥ आज्याहु
 तिते पुकुर्यात्प्रत्येकं लक्षसंख्यकम् ॥ ९२ ॥ प्रत्येकमयुतं वापि प्रधाने लक्षसंख्यकम् ॥ अर्धतदर्ध
 मथवा मूलमंत्रेण मंत्रवित् ॥ ९३ ॥ पंचविंशतितत्त्वार्थे प्रधाने जुहुयात्पुनः ॥ प्रत्येकं नुसहस्रं वा प्र
 त्येकं शतमेव वा ॥ ९४ ॥ शतं पुरुषसूक्तेन गायत्र्या च सहस्रकम् ॥ कृत्वा जलाधिवासं च पूर्व
 वापंचगव्यतः ॥ ९५ ॥ चक्राब्जं भद्रकं वापि मंदपेमंडलं शुभम् ॥ पद्मं वृत्तत्रयं चंकराशयो वीथिकाल
 ताः ॥ ९६ ॥ शोभोपशोभिकाश्चापि चक्राब्जस्य तु लक्षणम् ॥ चतुरस्रं विनाचक्रं विशेषो भद्रके स्मृतः ॥ ९७
 सहस्रमर्धपादं वा कलशांस्तत्र पूजयेत् ॥ शतं तदर्धपादं वा वित्ताभावे निगद्यते ॥ ९८ ॥ क्वायेन क्षी
 रदृक्षाणां तथापंचामृतैरपि ॥ पंचगव्येन शुद्धेन जलेन च पृथक् पृथक् ॥ ९९ ॥ पूरयेत्कलशान्मन्धं

शुद्धोदेनैव पूरयेत् ॥ ब्राह्मस्यैव चतुर्दिक्षु गंधोदानां चतुष्टयम् ॥ १०० ॥ चतुर्दले सिते पद्मचतुष्के
 मंडले स्थिते ॥ पूर्वादिक्रमयोगेन रसक्वाथशुभोदकान् ॥ १ ॥ गंधांश्च स्थापयेत्पंचगव्यं शुद्धांतरे
 न्यसेत् ॥ पृथक् चतुर्दलं पद्मं रक्तं त्वाल्पकं सुधीः ॥ २ ॥ पंचाशत्चेतुर्गंधोदं सर्वमध्यो निधापयेत् ॥
 ब्राह्मस्य पुरतस्त्वेकं शर्वसंस्थापयेद्बृहत् ॥ ३ ॥ अष्टदिक्ष्वष्टपद्मेषु पंचकं पंचकं न्यसेत् ॥ अने
 न क्रमयोगेन कलशाः अखिला अपि ॥ ४ ॥ तत्तद्द्रव्यमयास्तत्र तत्र स्थाप्यास्तु बाह्यतः ॥ तदैवां
 कुर्यात्त्राणि परितस्तत्र विन्यसेत् ॥ ५ ॥ कुशोदकं च कार्पूरं कौंकुमं चादंनं तथा ॥ तुहि नोदं
 हरिद्रोदं मौशीरं कोष्ठसार्पणम् ॥ ६ ॥ नदीसंगमजं चैव ताटाकं कौप्यमेव च ॥ निक्षीरोदमि
 ति प्रोक्ता विशेषकलशा इमे ॥ ७ ॥ शुद्धोदद्वयमप्येतन्महातीर्थं समुद्भवम् ॥ चतुर्विंशतिमूर्तीनां
 वर्णमूर्तीस्तथापराः ॥ ८ ॥ आवाहयेच्छतत्वेतुक्कमव्युक्कमतस्तुताः ॥ वर्णमूर्तीः पुनश्चैव द्विचतुर्वा
 रमेव वा ॥ ९ ॥ सहस्रकलशादित्वे जपे न्मंत्रांश्च शक्तिः ॥ ततस्तु पंचघोषैश्च वेदघोषैस्तथा दरात्
 ॥ ११० ॥ आनीय प्रतिमां स्नानं कारयेत्प्रणवेन तु ॥ मंत्रैः पुरुषसूक्तं तैर्विश्वतश्च क्षुषा तथा ॥ ११ ॥
 पुनश्चाष्टाक्षरेणैव नैव भक्तिः ॥ स्त्रापयित्वा गंजलैर्गंधपुष्पादिभिः पुनः ॥ १२ ॥ अलं क
 त्य स्थापयेत्तु प्रतिमां प्रणवेन तु ॥ जपेदष्टाक्षरं मंत्रं तन्मूर्तिमनुं तथा ॥ १३ ॥ अष्टोत्तरशतं मंत्री
 ध्यायेत्तेजोमयीं पुनः ॥ प्रतिमां प्रतिमां तस्यांतं न्मध्यपरमं वपुः ॥ १४ ॥ चिदानंदं सर्वगुणसंपू
 र्णमुत्तमम् ॥ पंचविंशतितत्त्वानां देवतास्तदन्तरम् ॥ १५ ॥ स्थापयेत्प्रतिमामध्ये परितः केशव
 स्य तु ॥ तत्र त्वाहार्षसूक्तं च धर्मसूक्तं च वैष्णवम् ॥ १६ ॥ सूक्तं च विश्वकर्मायं पौरुषं सूक्तमेव च ॥

जम्बाचैवनिजमंत्रंपुनरष्टाक्षरं सुधीः ॥ १ ७ ॥ प्रणवं च जपेद्विष्णुं ध्यायन्नुत्तमरूपिणम् ॥ ततस्तु कलशे
बीह्यक्रमेणैव जनार्दनम् ॥ १ ८ ॥ स्थापयेदुक्तमंत्रैस्तु मध्यमं प्रणवेन तु ॥ अष्टार्णेन निजेनापितथा पुरुष
सूक्ततः ॥ १ ९ ॥ आवाहनं च स्थापनं पंचगव्येन मध्यवत् ॥ पूर्वाद्युत्तरपर्यंतः कलशक्रम उच्यते ॥ १ २ ॥
जम्बापुनश्च तन्मंत्रान्पूजयेच्च विधानतः ॥ द्वारलोकापतिभ्यश्च बलिं दत्त्वा यथाक्रमम् ॥ १ ३ ॥ वस्त्ररत्नहि
रण्याद्यैरलंङ्कृत्य विभूतितः ॥ गुरवे दक्षिणां दद्यात्कोटिलक्षं सहस्रकम् ॥ १ ४ ॥ शतमर्धतदर्धवानिःस्वो
भक्त्या क्षमापयेत् ॥ तदर्धमृत्विजां चैव तदर्धपारणाकृतम् ॥ १ ५ ॥ आश्वभ्य आश्वपाकेभ्यो दद्यादन्नं
समस्तशः ॥ पुरस्तात्परतश्चैव सप्त रात्रिं नंतरम् ॥ १ ६ ॥ सुवर्णवस्त्ररत्नाद्यैरागताभ्या गतानपि ॥ पूजये
च्छक्तितो भक्त्या प्रीयतां भगवानिति ॥ १ ७ ॥ गीतनृत्यैश्च वाद्यैश्च पुराणैरिति हासकैः ॥ सूक्तैर्मंगलयो
गैश्च वैदिकैर्दिनसप्तकम् ॥ १ ८ ॥ नयेत्ततो महाराजविभूत्या वभूथं सुधीः ॥ कारयेद्देवदेवस्य स्वाध्याये
गीतनृत्यकैः ॥ १ ९ ॥ महानदीसंगमे तु तीर्थं चातिप्रशस्तके ॥ स्थापयेत्पूर्ववन्मंत्रैः पुंसूक्तानिः स्मरन्हरिम्
॥ १ २ ॥ ततः पूर्ववदागत्य प्रवेश्य पुरुषोत्तमम् ॥ पूजयित्वा विधानेन दत्त्वा दामानि शक्तितः ॥ १ ३ ॥ गुरुं
च भक्त्या संपूज्य स्त्रीकुर्यादाशिषस्ततः ॥ शतप्रस्थादनुनृत्यैवेद्यं पायसोत्तरम् ॥ १ ४ ॥ दिनेष्वेतेषु दा
तव्यं सघृतं ससितादिकम् ॥ पश्चादपि यथाशक्ति पूजाकार्या हरैः सदा ॥ १ ५ ॥ जीर्णालयोद्धृतौ चैव तत्त्व
मंत्रान्स्वकंतथा ॥ प्रानिलोम्येन जस्वैव मूर्तौ संकोचयेद्धरिम् ॥ १ ६ ॥ उक्तेनैव विधानेन तदर्धैर्विभ
वैः सुधीः ॥ पादमात्रैरपि हरिं स्थापयित्वा यथोदितम् ॥ १ ७ ॥ एतेनैव विधानेन कृत्वा देवालयं पुनः ॥
स्थापयेत्पुंडरीकाक्षं दिगुणेन प्रवाहणात् ॥ १ ८ ॥ विभवेनानुलोम्येन जपमंत्रान् पुनस्तथा ॥ आ

राधयेज्जगन्नाथं ध्यायन्भक्तया यथोदितम् ॥ ३५ ॥ यात्रापि पूर्ववत्तत्राप्युत्सवेषु च सर्वशः ॥ क
 लशोक्तविधानेन पूजाबलिरतिस्तथा ॥ ३६ ॥ उत्सवेषु सदा कार्याकलशश्चोत्सवादनु ॥ यात्रा
 स्नानं च कर्तव्यं सम्यगुक्तविधानतः ॥ ३७ ॥ चोरचांडालपतितश्चोदक्यादिप्रवेशने ॥ शवाद्युप
 हृतौ चैव पूजाविच्छेदने तथा ॥ ३८ ॥ स्नापनोक्तेन मार्गेण प्रायश्चित्तकृतिः स्मृता ॥ सर्वत्र विष्णु
 गायत्र्या होमः स्यादयुतावरः ॥ ३९ ॥ नावाव्याद्याभिधानानुविद्यहेधीमहे तथा ॥ प्रचोदयात्प्रनीया
 धस्तन्नो गायत्रिनामिका ॥ ४० ॥ दुर्गाशिवस्कंदसूर्यविनायकमुखानपि ॥ स्थापयेदुक्तमार्गे
 ण तत्तन्मंत्रैः स्मरन्हरिम् ॥ ४१ ॥ गोलकद्वितयं विष्णोत्रितयं वा प्रकीर्तितम् ॥ अन्यदेवप्रतिष्ठासु त
 दंतश्चितयेद्धरिम् ॥ ४२ ॥ विष्णुस्मृतिविहीना तु पूजा स्यादासुरी सदा ॥ गृह्णाति देवता नैतांततः स्या
 देशविप्लवः ॥ ४३ ॥ व्याधिचोरादिभिस्तस्मादंतर्ध्येयो हरिः सदा ॥ विष्णुभक्तिविहीनस्य गतिः
 स्यान्नशुभाक्कचित् ॥ ४४ ॥ भक्तस्याप्यन्यदेवेषु तस्माद्वेयो हरिः सदा ॥ संसृतो भगवान्विष्णुः सर्व
 मंगलमंगलः ॥ ४५ ॥ समस्ताभीष्टदायी स्यात्तेन ध्येयो खिलैर्जनैः ॥ पुरुषोऽव्यक्तं च महानहंकारो मनस्त
 था ॥ ४६ ॥ देशेन्द्रियाणि शब्दाद्याभूतेताः पञ्चविंशतिः ॥ तत्त्वाव्याकालमाये चानियतिर्भीतिरेव च
 ॥ ४७ ॥ विद्याकलाप्रवृत्तिश्च द्वात्रिंशत्तत्त्वसंग्रहः ॥ स्फूर्तिः संवित्प्रतिष्ठा च शक्तिरित्यपराणि तु
 ॥ ४८ ॥ महालक्ष्मीस्वरूपाणि ह्येकादशविदो विदुः ॥ विष्णोरपि स्वरूपाणि तन्नाम्नैकादशैव तु
 ॥ ४९ ॥ प्रधानोपमवर्णानि द्विभुजान्यप्यशेषतः ॥ कृतांजलिपुटान्येव प्रधानंतं हरिं प्रति ॥ ५० ॥
 सर्वाण्येतानि तत्त्वानि ब्रह्मा तु पुरुषः स्मृतः ॥ महंश्चाव्यक्तनाम्नी ब्रह्माणी संप्रकीर्तिता ॥ ५१ ॥ ९

वंवायुरपिज्ञेयोभातिचैवतुतत्रयम् ॥ रुद्रोहंकारउद्दिष्टःस्कंदेद्रौमनउच्यते ॥ ५२ ॥ अहंकारःशो
 षवीद्रावपिविद्वद्भिरिती ॥ दिग्वायुसुनुसुधार्श्ववरुणश्चाश्विनावपि ॥ ५३ ॥ वह्निदक्षाविद्वसू
 नुर्भिन्नश्चैवमनुस्तथा ॥ इंद्रियाख्याःशब्दनामाबहस्पतिरुदाहृतः ॥ ५४ ॥ अन्येतुसूनवोवायोरुद्र
 स्यापिप्रकीर्तिताः ॥ एतेषुभगवान्विष्णुःप्रधानतनुरेवतु ॥ ५५ ॥ ध्येयःपरात्मनोर्मध्येतत्त्वनामा
 तदर्थयोः ॥ जपेन्यासेनमोतश्चस्वाहंतोहोमकर्मणि ॥ ५६ ॥ त्रिवतुष्पट्टदशाष्टतिरेतेषांतुहुता
 दिक्के ॥ न्यासोगुल्लोषुरूबाहुमध्येषुव्युत्क्रमेस्मृतः ॥ ५७ ॥ क्रमोविपर्ययेणात्रशक्त्यादित्वंप्रकीर्ति
 तम् ॥ ऋषिच्छंदोदेवतांगध्यानानुक्तौप्रधानवत् ॥ ५८ ॥ ज्ञेयामंत्राःसमस्तान्स्नेष्टुथड्योक्षादिदा
 यकाः ॥ तंत्रमार्गास्तुहरिणाह्यसंख्याःकीर्तिताअपि ॥ ५९ ॥ तेष्वयंमुगमोमार्गःसफलश्चानुति
 ष्टताम् ॥ यावतोह्यननुष्ठानेकर्मपूर्तिर्नविद्यते ॥ ६० ॥ तावत्समस्तंकथितमस्मिंस्तंत्रेयथाविधि ॥
 प्रीयतेनेनमार्गेणपूजितोभुक्तिदोभवेत् ॥ ६१ ॥ कामदश्चस्वभक्तानांभगवान्पुरुषोत्तमः ॥ ६२ ॥
 इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमतंत्रसारसंग्रहेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 ॥ ॐ ॥ अथविष्णुदितेतंत्रसारेमंत्रगणोद्दिष्टः ॥ उदितःसंग्रहेणासावुच्यतेखिलसाधकः ॥ १ ॥
 योह्रमस्तूयुतेतिनसमेतश्चैवभूभूतः ॥ बीजंनमश्चभगवान्सोद्देशोरूपसंयुतः ॥ २ ॥ सएवतादृ
 शोलोकत्रयपालोभुवःपतेः ॥ भावंभेदेहिदांतेतुदापयस्वाहयायुतः ॥ ३ ॥ मनुस्तस्यापरस्त्वारबी
 जोद्देशनमोयुतः ॥ नमःसोद्देशभगवान्महाशब्दयुतश्चसः ॥ तादृशःस्वाहयायुक्तोवराहस्यापरोम
 नुः ॥ ४ ॥ श्यामःसुदर्शनदराभयसहरेतोभूम्यायुतोखिलनिजोक्तपरिग्रहैश्च ॥ ध्येयोनैजैश्चत

नुभिः सकलैरुपेतः को लो हरिः सकलवांछितसिद्धयेजः ॥ ५ ॥ वैष्णवानां मुनिर्ब्रह्मामंत्राणां वर्णमे
 दतः ॥ क्षेयं छंदो देवतैकं तत्तद्गुणो हरिः परः ॥ ६ ॥ प्रणवेन स्वनाम्ना च भूषेण परात्मना ॥ सर्वज्ञ सर्वशक्ति
 भ्यां षण्डगानि विदो विदुः ॥ ७ ॥ ज्ञानैश्वर्यं भगवन् दत्तेजः शक्तिभिरेव वा ॥ पूर्णमिन्द्रियैः सर्ववैष्णवां
 न्यथो विदुः ॥ ८ ॥ तिष्ठो दादिस्वजायायाः कारणं स्वाहया युतः ॥ ९ ॥ श्रीकरो द्वाक्षरो मंत्रो गुरु ऋद्धं
 स्मृतिः ॥ द्विर्भीषयत्रासयच प्रमर्दयतैव च ॥ १० ॥ प्रध्वंसयाथोरक्षेति पंचांगश्चेदुदाहृतः ॥ कुरं वीरं
 हृदि णुं दीप्यं तं विश्वतो मुखम् ॥ ११ ॥ पुं मुग्धं द्रमय करं शुभं मृत्योश्च मारकम् ॥ नमामि स्वयमित्ये
 षद्वा त्रिंशानि मनूहेः ॥ १२ ॥ द्विर्जयस्योपरि निजं सोद्देशं सर्ववित्तथा ॥ महानेजो बलवीर्यनाट्ट
 शं स्वाहया युतम् ॥ १३ ॥ चतुर्विंशो मंत्रो निखिलेष्टप्रदायकः ॥ विद्महे धीमहे पूर्वस्वयं चैव महाब
 लः ॥ १४ ॥ प्रेरयेत्तत्र इत्येतन्मध्येनंतः प्रकीर्तितः ॥ पादैर्व्यस्तैः समस्तैश्च पदैश्चांगं प्रकीर्तितम्
 ॥ १५ ॥ पूर्वयोस्तत्र पूर्वतु सर्वज्ञेन षण्डं गमम् ॥ तृतीयं तु द्विरावृत्तैः पादैरंगसमन्वितम् ॥ १६ ॥
 ध्यायेच्च सिंहं रुक्मवृत्तरवित्रिनेत्रं जानुप्रसक्तकरयुग्ममथा पराभ्याम् ॥ चक्रं दं च दधंतं प्रियया समे
 तं तिग्मांशुकोट्यधिकतेजसमग्यशक्तिम् ॥ १७ ॥ सर्वेष्वपि हिमंत्रेषु द्वाद्यनंतं तं बाहुकः ॥ चेतनां
 तस्य मारभ्य सर्वगां तस्थ रूपवाच् ॥ १८ ॥ अनंतं रूपो ध्येयो त्रस्वगुरुक्तानुसारतः ॥ यथा
 योग्यं यथा शक्तिस्तदा युग्मभूषणः ॥ १९ ॥ शंखचक्रगदापद्मखट्वावेटाः सशार्ङ्गकाः ॥ शरो मुस
 लवज्जीवहलः पाशांकुशौ तथा ॥ २० ॥ शूलं च भिडिपालश्च पट्टिशोऽग्निर्वराभये ॥ तर्कमुद्राक्षमा
 लाचपुस्तकं च विदारणम् ॥ २१ ॥ इत्यादीन्निखिलान्येव विष्णोश्चित्यानि बाहुषु ॥ वियत्स इति

युग्माणो विपरीतश्च संस्मृतः ॥ २२ ॥ समगर्ही नो वेतश्च बिंदुही नोत्तरस्तथा ॥ त्रय एते महामंत्राः
 पुरुषार्थचतुष्टये ॥ २३ ॥ कल्पवृक्षाः प्रिया विष्णोर्विशेषज्ञानदायकाः ॥ तैरेव तु हिरावृतैरंगमेवां
 प्रकीर्तितम् ॥ २४ ॥ श्वासरूपोजपो नित्यमुभयोर्विद्वदज्ञयोः ॥ एकविंशत्सहस्रात्मा स पट्टशतमह
 र्निशम् ॥ २५ ॥ अपर्णीयो हरौ नित्यं प्रातर्योगो महानयम् ॥ अशेषदोषदहनस्तत्त्वज्ञानप्रदाय
 कः ॥ २६ ॥ अष्टैश्वर्यप्रदश्चैव कृतादौ स मुपासताम् ॥ तारयोगोऽप्येवमेव ब्रह्मादावेव वर्तते ॥ २७ ॥
 ध्यायेद्ब्रवीदुक्तरं बिंदुसहस्रलक्षकांतिं प्रिया सहितमास्थितां बिंदुर्विंबे ॥ शंखारिदोर्द्वयमुदकर्महेंदु
 र्बिवात्सं सिच्यमानममृते नरमाधिनाथम् ॥ २८ ॥ अंत्यस्थरक्तवर्णो वाध्ये यो विष्णुः सनातनः ॥
 विद्युद्गर्जोऽथ वाध्ये यः शक्त्येतः पंचमंत्रयुक् ॥ २९ ॥ अष्टाक्षरो महामंत्रस्तैरेवांगैः समन्वितः ॥ अंत्य
 ध्यानयुतश्चैव निःशेषपुरुषार्थदः ॥ ३० ॥ मूलं नः प्रतिषेधश्च सोद्देशो भगवानपि ॥ विष्णुर्भोज्याधि
 पः स्वाहायुक्तो ह्यष्टादशवर्णकः ॥ ३१ ॥ अंगानितत्पदैरेवमंत्रचिंतामणिस्त्वयम् ॥ यथेष्टभक्षभोज्या
 दिदाता मुक्तिप्रदायकः ॥ ३२ ॥ ध्यायेत्सुशुक्लमरविंददलायताक्षं सौवर्णपात्रादधिभोज्यमथामृतं
 च ॥ दोर्भ्यां प्रधानमखिलैश्च सुरैः समेतं शीतां शुभं डलगतं रंभया समेतम् ॥ ३३ ॥ अमृतं स्वयमुद्देशयुक्तः
 स हृदयो मनुः ॥ स तारो ह्यष्टाक्षरोगानिपदैर्व्यस्तैः समस्तकैः ॥ ३४ ॥ उद्यद्द्रविप्रभमरींद्रदरौ गदां च ज्ञानं
 च विभ्रतमजं प्रियया समेतम् ॥ विश्वावकाशमभितः प्रतिभासयंतं भासा स्वयास्मरत विष्णुमजा दिवं
 द्यम् ॥ ३५ ॥ त्रिविक्रमस्तु सोद्देशो विश्वरूपश्च तत्परः ॥ धीविदौ च महै विष्णुस्तत्रः प्रेरणमध्यगः ॥ ३६ ॥
 स्वयमुद्देशसंयुक्तस्तद्वाद्यर्णपुरःसरः ॥ स नतिः षडक्षरो मंत्रो वै रंगैर्गंगक्रियामता ॥ ३७ ॥ अंगारवर्णम

भित्तौडबहिःप्रसाभिव्यसिंपरश्वधधनुर्धरमेकवीरम् ॥ ध्यायेदजशपुरुहूतमुखैःस्तुवद्विरावीतमा
 त्मपदवीप्रतिपादयंतम् ॥ ३८ ॥ श्यामंरवीद्वमितदीधितिकांतिधुक्तंज्ञानंशंरुचदधतंप्रिययासमे
 तम् ॥ स्वात्मस्वरूपममितंहनुमन्मुखेषुसंदर्शयंतमजितंस्मरतोरुगीभिः ॥ ३९ ॥ निजगोत्रंतुसो
 द्देशंपूर्वाक्षपुरःसरम् ॥ नत्यंतंनारपूर्वचमनुरष्टाक्षरोमतः ॥ ४० ॥ तेचबीजेबीजभूतेधर्मादीनाम
 शेषतः॥एतेविजयदामंत्राज्ञानमोक्षप्रदायकाः ॥ ४१ ॥ हिरण्यरत्नराज्यादिसमभीष्टसुखद्रुमाः॥
 कृष्णोगोविच्चक्रामेतःसौदेशोबह्वीजनः ॥ ४२ ॥ प्रियश्चतादृशःखाहायुगद्यादशवर्णकः ॥ पदै
 रंगानिसंप्रीतिकाममोक्षप्रदोमनुः ॥ ४३ ॥ ध्यायेद्भरिन्मणिनिर्मजगेदेकबंध्यंसौंदर्यसारभरिशंखव
 रासयानि ॥ दोर्भिर्दधानमजितंसरसं चभैष्मीसत्यासमेतमखिलप्रदमिदिरेशम् ॥ ४४ ॥ सकामः
 स्वयमुद्देशीनत्यंतोयंषडक्षरः ॥ तदादिरपि सर्वेष्टचिंतामारिहरदाहृतः ॥ ४५ ॥ दृष्टार्थएवमंत्राणां
 कलौवीर्यतिरस्कृतम् ॥ तत्राप्युद्दीप्तवीर्याहिमंत्राअत्रप्रकीर्तिताः ॥ ४६ ॥ वासिष्ठदृष्टिप्रवरमं
 त्रास्तत्रापिवीर्यदाः ॥ स्वयंदेवपदारूढःपूर्ववर्णपुरःसरः ॥ ४७ ॥ नत्यंतोष्टाक्षरोमंत्रःप्रियोविज्ञा
 नगोपतेः ॥ व्याख्याश्रीसर्वविज्ञानकवितादिगुणप्रदः ॥ ४८ ॥ वादेविजयदोनित्यंयथायुद्धेनृ
 केसरी ॥ ४९ ॥ विज्ञानरोचिःपरिपूरितांतर्वाद्यांढांकोशंहरितोपलभम् ॥ तर्काभयेतंविधिर्वि
 पूर्वगीर्वाणविज्ञानदमानतोस्मि ॥ ५० ॥ ज्ञानानंदपुरःपूर्णविद्वद्देधीमहेतथा ॥ तत्रःप्रेरणमध्यै
 तुव्यासोमंत्राधिपाधिपः ॥ ५१ ॥ आदिबीजंस्थिरादोषज्ञानबीजंविमुक्तिदम् ॥ सर्वपापक्षयकरंस
 र्वव्याधिविनाशनम् ॥ ५२ ॥ ध्यायेच्छांक्षतकोटयतिसौख्यकांतिंसिच्यमानममृतोरुधैःधुरे

शैः ॥ वर्णाभिमानिभिरजेशमुखैः सैहवपंचाशताप्रतिगिरंतमशेषविद्याः ॥ ५३ ॥ सोद्देशस्तु स्वयंदी
 र्घपूर्वाणाद्योनमोयुतः ॥ सर्वविद्याप्रदो घ्राणः प्रतिवादिजयप्रदः ॥ विमुक्तिसाधनः कीर्तिबुद्धिस्थै
 र्यप्रदः सदा ॥ ५४ ॥ वंदेतुरंगवदनं शशिर्विबसंस्थंचंद्रावदातममृतात्मकरैः समंतात् ॥ अंडांतरं बहि
 रपि प्रतिभासयंतं शंखाक्षपुस्तकसुबोधयुताब्जबाहुम् ॥ ५५ ॥ नस्तो मुखदादपि निरंतरमुद्गिरंतं विद्या
 अशेषत उताब्जमेव शमुखैः ॥ संसेव्यमानमतिभक्तिभरावनम्रैर्लक्ष्म्यामृतेन सततं परिषिच्यमा
 नम् ॥ ५६ ॥ स्वयमुद्देशवान्पूर्ववर्णपूर्वो नमोयुतः ॥ सतारोष्ठाक्षरैश्चैव न वार्णश्रमनूयताम् ॥
 ॥ ५७ ॥ प्रोद्यद्दिवाकरसमानतनुं सहस्रसूर्यैरुदीधितिभिरासमस्तलोकम् ॥ ज्ञानाभयाकितक
 रं कपिलंचदत्तं ध्यायेदजादिसमिति प्रतिबोधयंतम् ॥ ५८ ॥ अधृष्यता ज्ञानमोक्षप्रदौ भक्तेष्वभौ
 सदा ॥ सूक्तं दीर्घतमो दृष्टं विष्णो नु क मिति प्रभोः ॥ ५९ ॥ सर्वार्थदंवात्सर्मदं योजात इति चापरम् ॥
 वासिष्ठं च परोमात्रयेति ज्ञानविमुक्तिदम् ॥ ६० ॥ मौवनीयं सर्वकाममोक्षदं यद्भक्त्यपि ॥ एवमेवा
 खिलवेदाज्ञानव्याविष्णुतत्पराः ॥ ६१ ॥ स्वदृष्टं सूक्तमखिलकामदं हरितुष्टिदम् ॥ वार्चोऽत्रि
 ण्याः श्रियो गानि श्रीर्लक्ष्मीर्भक्तिरारमा ॥ ६२ ॥ कौशेयपीतवसनामरविंदे त्रांपद्मद्वयाभयवरोद्यत
 पद्महस्ताम् ॥ उद्यच्छतार्कसदृशीं परमांकं संस्थां ध्यायेद्विधीशनुतपादयुगांजनित्रीम् ॥ ६३ ॥
 लज्जाबीजं च तद्बीजं तस्या एवाभिधायकम् ॥ पाशांकुशैरुक्तवस्त्रं लज्जाबीजे विशिष्यते ॥ ६४ ॥
 अमध्ययुग्मस्वरतेनैवांगमुदाहृतम् ॥ सत्ताबीजं च दुर्बीजं तद्देवप्रकीर्तितम् ॥ ६५ ॥ वर्णः श्या
 मो विशेषो त्रतांबूलं नीलमुत्पलम् ॥ चक्रं शंखौ तर्जनं च शूलमित्यपरत्र च ॥ ६६ ॥ नमो तैः स्वेन स

हितस्तदेवाच्योमनुःस्मृतः ॥ दुर्गात्रिष्टुप्कश्यपोक्तातत्रवर्णोऽग्नितस्मृतः ॥ ६७ ॥ त्रिनेत्रत्वं च
 दुर्गायाः प्रायः सर्वत्र कथ्यते ॥ पादैः समस्तेन तथा षड्वर्णो नांगमुच्यते ॥ ६८ ॥ रमाया एव रूपपा
 णित्वेता निहि विदो विदुः ॥ मुख्यतो जामदग्न्यस्तु देवतास्य मनोः स्मृतः ॥ ६९ ॥ हिरण्यगर्भसूक्तं
 च भृगुदृष्टं प्रकीर्तितम् ॥ ब्रह्मधातुर्विराजपाद्भैरंगमुदाहृतम् ॥ ७० ॥ द्यायेन्निषण्णमजम
 च्युतनाभिपद्मे प्रोद्याद्दिवाकरसमूहं निकाशमग्र्यम् ॥ मातृप्रकारकरमुत्तमकांतिमद्भिर्वैः सृजंतम
 खिलैः परमार्थविद्या ॥ ७१ ॥ स्वयमुद्देशनतिमांस्तस्य पंचाक्षरो मनुः ॥ स्वयमेवापरो द्वाणस्तादृ
 शः संप्रकीर्तितः ॥ ७२ ॥ बळाद्यं भृगुणा दृष्टं प्राणाग्नेः सूक्तमुच्यते ॥ प्राणाद्यैः पंचभिस्तस्याप्यंगान्यु
 क्तानि सूरिभिः ॥ ७३ ॥ उद्यद्रविप्रकरसन्निभमच्युतं किं स्वासीनमस्य नुति नित्यवचः प्रवृत्तिम् ॥
 ध्यायेद्ब्रह्मभयकरं सुकृतां जालितं प्राणं यथेष्टतनुमुन्नतकर्मशक्तिम् ॥ ७४ ॥ प्राणाद्याः पंच भंत्राश्च
 तस्य देवस्य वाचकाः ॥ उच्यते हरिरप्येतैः साक्षान्ना रायणादिकः ॥ ७५ ॥ ब्रह्माणया अपि भारत्या
 गौरीर्यस्त इति श्रुतौ ॥ भंत्रौ दीर्घतमौ दृष्टौ सर्वाभीष्टप्रदायकौ ॥ ७६ ॥ उद्यद्दिवाकरसमूहं निमांस्वभ
 तुरेकं स्थितामभयसद्वराहुयुग्माम् ॥ मुद्रां च तत्त्वदृशये वरपुस्तकं च दोर्युग्मकेन दधतीं स्मरतात्मवि
 द्याम् ॥ ७७ ॥ पादैर्व्यस्तैः समस्ते श्वतदंगानि विदो विदुः ॥ स्वयमुद्देशनत्यंतौ भंत्रौ द्वावपरीतयोः ॥ ७८ ॥
 भंत्रा एते हरेः प्रीतिदायकाः सर्वकामदाः ॥ इष्टं देवं हरिः साक्षाच्छमीर्भाग्यस्य देवताः ॥ ७९ ॥ गुरुर्ब्रह्मा
 थवायुर्वा विद्यादेव्यौ प्रकीर्तिते ॥ तस्मादंते प्रिया विष्णो रंतरंगतया सदा ॥ ८० ॥ ज्ञेयाश्चैव प्रपूज्याश्च
 विष्णोः प्रीतिमभीप्सता ॥ उद्देशननियुक्ताः स्वयमेव शिवस्य नु ॥ ८१ ॥ वर्णैस्तैस्तदंगानि वामदेवो

मुनिःस्मृतः॥पङ्क्तिशब्दार्थविज्ञानेनहिच्छन्दसिसंशयः ॥८२॥ ध्येयःपंचमुखोरुद्रःस्फटिकामलकां
 निमान् ॥ विद्युच्छुभ्रासितरजःश्यामान्यस्यमुखानिच ॥ ८३ ॥ जटावबद्धकुलःप्रियायुङ्नाग
 भूषणः॥मंत्रेष्वेतेषुसर्वेषुवाच्यस्तारेणकेशवः ॥ ८४ ॥ अंतर्यामितयाध्येयःसर्वदेवेषुसर्वदा ॥ स
 एववनितालिङ्गःपार्वत्याभनुरुच्यते ॥ ८५ ॥ गौरीवराभयकराध्येयापीतांबराचसा ॥ स्वयमुद्देशन
 त्यंतःपूर्वपूर्वःषडक्षरः ॥ ८६ ॥ सनत्कुमारदृष्टोयमंत्रःशेषस्यकामदः ॥ दधानोहलसौनंदश्चेतव
 णःकृतांजलिः ॥ ८७ ॥ सहस्रमूर्धाऽद्वितीयकर्णभूषःप्रियायुतः ॥ वनमालीनीलवासाध्येयोवि
 ण्णोस्तुपृष्ठतः ॥ ८८ ॥ व्यत्यस्तपक्षितारौचखाहांतोगारुडोभनुः ॥ काश्यपोस्यमुनिर्ध्येयःसु
 धापूर्णहिरण्यमयम् ॥ ८९ ॥ दधानःकुंभमभयंपीतःशुक्लोरुणोहरिः ॥ कृष्णश्चाजानुनोनाभेःकंठा
 त्कादंतएवच ॥ ९० ॥ प्रियायुक्पुत्रतोविष्णोःपक्षतुंडसमन्वितः ॥ जंगमस्थावरविषट्कदयंसर्वका
 मदः ॥ ९१ ॥ मंत्राश्चलोकपालानांनमोताःसर्वकामदाः ॥ पीतरक्तासितश्चेतशुक्लरक्ताश्ववर्णतः
 ॥ ९२ ॥ सप्रियाःसाभयावज्रशशिदंडासिपाशिनः ॥ गदाकुमुदशूलध्वजिनोभूषणोज्ज्वलाः ॥
 ॥ ९३ ॥ अग्निश्चस्वयमुद्देशीसनमस्कंदवाचकः ॥ कौशिकोस्यमुनिर्वह्निवर्णःपण्मुखउज्ज्वलः
 ॥ ९४ ॥ धनुःशक्तिधरोध्येयःकामदोभयनाशनः ॥ ह्रस्वःकपालुःसेतश्चस्वयमन्यःस्वयंतथा
 ॥ ९५ ॥ सतारोद्याक्षरःसौरःकमव्युत्कमतःपदैः ॥ अंगानिपद्मयुगलधरोध्येयोरुणोरविः ॥ ९६ ॥
 सर्वव्याधिहरःश्रीदोवृष्टिदोयमनुःस्मृतः ॥ मोनयदासाप्रप्रक्षिव्यत्यस्तोविघ्नराणमनुः ॥ ९७ ॥
 रक्तांबररक्तनूरक्तमालयानुलेपनः ॥ महोदरोगजमुखःपाशदंतांकुशाभये ॥ ९८ ॥ बिभ्रद्योयो

विघ्नहरः कामदस्त्वरथाश्च यम् ॥ तत्र तत्र स्थितो विष्णुस्तत्तच्छक्तीः प्रबोधयन् ॥ १९ ॥ एक एव
महाशक्तिः कुरुते सर्वमंजसा ॥ स्वयमुद्देशवान्पूर्वपूर्वाद्ददय संयुतः ॥ १०० ॥ धान्वन्तरोम
हामंत्रः संसृतिव्याधिनाशनः ॥ अत्रोक्तसर्वमंत्राणां नायको पलसच्चिभः ॥ १ ॥ चंद्रौषकांतिम
मृतात्मकरैर्जगति संजीवयंतममितात्मसुखं परेशम् ॥ ज्ञानं सुधाकलशमेव च संदधानं शीतां शुभं डल
गंतं स्मरतात्मसंस्थम् ॥ २ ॥ मूर्ध्नि स्थिता दमुत एव सुधां खवंतं भूमध्यगाच्च तत एव च तालुसंस्थात् ॥ हा
दीं चानाभिसदनादधरस्थिताच्च ध्यात्वाभिपूरिततनुदुरितं निहन्यात् ॥ ३ ॥ अज्ञानदुःखभय रोगमहा
विषाणि योग्यमाशु विनिहंति सुखं च दद्यात् ॥ उन्मादविश्रमहरः परतश्च सांद्रं स्वानंदमेव पदमापय
ति स्म नित्यम् ॥ ४ ॥ ध्यात्वैव हस्ततलंगं स्वमृतं खवंतं देवं स्य शिरसि स्वकरं निधाय ॥ आवर्तय
न्मनुमिं संचवीत रोगः पापादपैति मनसा यदि भक्तिनम्रः ॥ ५ ॥ शतं सहस्रमयुतं लक्षं वारोगसंक्ष
यात् ॥ इममेव जपेन्मंत्रं साधूनां दुःखशांतये ॥ ६ ॥ ज्वरदाहादिशांत्यर्थं तपयेन्मनुनामुना ॥ ध्यात्वा ह
रिं जले स सरां त्रिजुतिं विनश्यति ॥ ७ ॥ अयुतामृतसमिद्धो माद्गोघृतक्षीरसंयुतात् ॥ सर्वरोगाविनश्यंति
विमुखो न हरेर्यदि ॥ ८ ॥ भूताभिचारशांत्यर्थं पमामार्गाद्भुति क्रिया ॥ द्विगुणमृतयापश्चात्केवले
न घृतेन वा ॥ ९ ॥ आयुर्विघ्नद्वये नित्यं जन्मनक्षत्र एव वा ॥ चतुश्चतुर्भिर्दूर्वाभिः क्षीराज्याक्ताभि
रिष्यते ॥ १० ॥ सर्वाः क्रिया हरौ भक्तेर्हरिभक्तैः स्वनुष्ठिताः ॥ गुरुभक्तैः सदाचारैः फलं त्यद्वा न वा
न्यथा ॥ ११ ॥ ब्रह्मांता गुरवश्चैवं संप्रदायप्रवर्तकाः ॥ तत्तद्गुणानुसारेण पूज्यामान्याश्च कृत्स्नशः
॥ १२ ॥ सर्वभ्योभ्यधिकमक्तिर्विष्णोः स्यादतिनिश्चला ॥ लक्ष्मीब्रह्मादिषु ततः क्रमेण स्यात्सुभा

विता ॥ १३ ॥ एवंविद्याःफलिष्यंतिनान्यथातुकथंचन ॥ शुभान्ध्यायंतियेकामानुगुरुदेव
 प्रसादजात् ॥ १४ ॥ इतरानात्मपापोथास्तेषांविद्याफलिष्यति ॥ मुक्तावपिचसंसारेनात्मनोवि
 ष्णुतांकांचित् ॥ १५ ॥ ब्रह्मरुद्रादिभावंवासाभ्यंवाधिक्यमेववा ॥ अतद्वशत्वमथवायःस्मरेत्सतु
 सिद्धिभाक् ॥ १६ ॥ नान्यथासिद्धिमाभोतिकल्पकोटिशतैरपि ॥ स्मृत्वागुरुंपूर्वगुरुमादिमूलगु
 रूंस्तथा ॥ १७ ॥ देवतांवासुदेवंचविद्याभ्यासीतुसिद्धिभाक् ॥ अवज्ञातागुरूणांबदेवतानां
 सिध्यति ॥ १८ ॥ प्रयातिचतमोघोरंमंत्रावज्ञाकृदेवच ॥ यस्तारतम्यवेत्तास्यादुरूपादेव
 तास्वपि ॥ १९ ॥ भक्तिमानुगुरुदेवेषुतद्धकेषुचसिध्यति ॥ गुरुदेवप्रतीपानांविमुखस्तत्प्रियेरतः
 ॥ २० ॥ अकामकोधलोभश्चनचिरात्सिद्धिमाभुयात् ॥ सकामेभ्योभितगुणाह्यकामैस्तुक्ताःक्रि
 याः ॥ २१ ॥ तस्मादकामएवालंभजेद्विष्णुमनातनम् ॥ अयमेहस्तद्विचमंत्रःपूर्वोक्तवत्स्मृतः
 ॥ २२ ॥ अत्रोक्तास्तुक्रियाःसर्वमंत्रेष्वप्युपलक्षणम् ॥ विजयस्तंभनादीनिनारसिंहैर्विशेषतः
 ॥ २३ ॥ जामदग्न्यैश्चकार्यणिगरावैर्यादैरपि ॥ वाराहैस्तंभनक्षिप्रंश्रीकराःकथिताःपुरा ॥ २४ ॥
 बहुबाहुंमहाकायमुद्युक्तंचोद्यतायुधम् ॥ स्मरन्विजयमभोतिस्तंभनार्दींश्चकारयेत् ॥ २५ ॥
 वसुपूणकरंनपर्वतस्थंविभावयन् ॥ वसुसिद्धिमवाभोतिसेव्यमानमजादिभिः ॥ २६ ॥ श्री
 याविभूतिभिर्युक्तंभावयन्भूतिमाभुयात् ॥ यद्यन्मनोगतंतस्यतत्तदभोत्यसंशयम् ॥ २७ ॥ तथातथा
 हरिंध्यायन्क्रियास्तास्ताश्वासोधयन् ॥ श्रियेपद्मानिजुहुयात्संप्रीत्याउपलानिच ॥ २८ ॥ शरान्ज
 यायजुहुयादभिमंत्र्यप्रयोजयेत् ॥ विद्यायैमंत्रितवारिचवांतुलसीमपि ॥ २९ ॥ ब्राह्मीधृतंसुवर्ण

वाशतादृत्यातुनित्यशः॥अकुर्व्वथाभक्त्यानिरपेक्षोभजन्हरिम्॥३०॥सर्वमेतदवाप्तोतिविशेषे
 णनसंशयः॥सुष्टिस्थितिलयन्यासाःप्रातिलोम्यानुलोमतः॥३१॥स्थित्यंताएववर्णानांश्रेष्ठाए
 वंचतुर्दशासंहृत्यतामोक्षिणांचकविंशतिरेववा॥३२॥पादहत्केषुनाभ्यास्ययुक्तंचसल्लाटकम्॥
 सनासिकासदृजान्वासश्रोत्रंसोरुकंतथा॥३३॥सोरस्कंचसंकंचसभुजद्वयमेवच॥सगंडयु
 ग्मंसालीकंसंतुंडकोढकंतथा॥३४॥समूलंचसगुहंचसपार्श्वद्वयमेवच॥सदोर्दयंव्यापकंचग
 लपार्श्वद्वयेनच॥३५॥ककुत्स्तनद्वयेनापिपृष्ठमूलेनसर्वशः॥न्यासोयथाक्रमंमोक्तोमंत्रेणैवे
 षुक्तस्त्रशः॥३६॥प्रतिमायामात्मनिचन्यासोयं सचिधानकृत्॥बीजांतःसाध्यमध्यंचवि
 भक्तदलमंत्रयुक्॥३७॥वर्णानुप्रातिलोम्येनवृत्तंभूपुरसंयुतम्॥बीजसंदृब्धकोणंचयंत्रंरक्षो
 द्दिसाधकम्॥३८॥समंतत्सर्वमंत्रेषुजसंधार्थानुवाभुवि॥विलिख्यमंडलेवातत्पूजयेद्धरिमंजसा
 ॥३९॥प्रतिमालक्षणैर्यावद्युक्तआचार्यउत्तमः॥सर्ववित्तपसायुक्तआज्ञाशक्तियुतोहरेः
 ॥१४०॥यावद्भक्तोयथातद्व्येर्गैर्युक्तोयैषणवः॥गुरुःसत्संप्रदायज्ञस्तारतम्येनसिद्धिदः
 ॥४१॥उत्तमादुत्तमासिद्धिर्धर्मगोक्षादिषुस्फुटम्॥तस्मादुत्तमआचार्यैलब्धेनातोवरंज
 त्॥४२॥एकस्यशिष्यतांप्राप्यतदाज्ञानविनासम्॥अवरंवात्रजेदुच्चगुणश्चैत्रैवदुष्यति
 ॥४३॥विशेषतोगुणश्चस्याहेवैष्वप्येवमेवहि॥तस्मादुत्तमभाचार्यैर्देवेशंचाश्रयेद्धरिम्
 ॥४४॥अपरोक्षदृशेरेवयस्मान्मोक्षोचान्यथा॥अपरोक्षदृशिश्चैवश्रवणात्मननादनु
 ॥४५॥सम्यङ्निश्चिततत्त्वस्यनिदिध्यासनयाभवेत्॥द्विविधासाचसंमोक्ताविष्णुशास्त्रावमश

नम् ॥ ४६ ॥ एकं ध्यानं हरेरन्यच्च त्वार्यगानितस्य च ॥ यमश्च नियमश्चासौ प्राणायाम इतीरितः ॥ ४७ ॥
 अहिंसासत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यपरिग्रहौ ॥ यमाः शौचं तपस्तुष्टिः स्वाध्यायो हिरिपूजनम् ॥ ४८ ॥
 नियमावीरपद्मे च स्वस्तिकाद्यानि चासनम् ॥ रेचकः पूरकश्चैवं कुंभकश्च त्रिधा स्मृतः ॥ ४९ ॥ प्राणा
 ग्रामः स्मृतिविष्णोर्विधाना नियम उच्यते ॥ अधीति स्मृतियुक्तो हि निदिध्यासनमेव हि ॥ ५० ॥ प्रा
 णायामे च विष्णोर्नित्यं स्मरणं ध्यानमेव तत् ॥ आसां शौचं प्राणयमो निष्परिग्रहपूर्वकाः ॥ ५१ ॥ तप
 आद्याः क्रमात्सर्वे उत्तरोत्तरतो धिकाः ॥ सर्वतः श्ववणाद्यास्तु मुख्या मुक्तिप्रसाधने ॥ ५२ ॥ अज्ञ
 स्य श्रवणं श्रेष्ठमयुक्तेर्मनंतथा ॥ ध्याननिश्चिततत्त्वस्य तस्माच्छाखावमर्शनम् ॥ ५३ ॥ स्वयंदशगु
 णंतस्माद्द्वयाख्यैकस्य शतौत्तरा ॥ अपरोक्षदशाप्येषा कर्तव्या विष्णुतुष्टिदा ॥ ५४ ॥ यद्दमंपरमं
 गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥ भक्तिमयि परां कृत्वामाभैष्वप्यन्यसंशयः ॥ ५५ ॥ न च तस्मान्मनु
 ष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृत्तमः ॥ भवितान च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि ॥ ५६ ॥ शौचासने त्वंगमा
 त्रं न पृथग्धर्मकारणम् ॥ प्राणायामादयस्तुष्टिपर्यन्ता हि गुणाधिकाः ॥ ५७ ॥ स्वाध्यायातः कोटिगुण
 स्ततो नंत गुणाहरेः ॥ पूजातन्निगुणं ध्यानमिति धर्मक्रमः स्मृतः ॥ ५८ ॥ ऊर्वो रधः पदो हृद्बुध्विभागे
 नेति च त्रिधा ॥ आसनत्रयमुद्दिष्टं मंत्रस्मरणपूर्वकम् ॥ ५९ ॥ द्विगुणोत्तरं रेचकादिषोडशादिक्रमे
 ण तु ॥ मात्राणां ऋस्ववर्णस्य कोलो मात्रेति शब्दयते ॥ ६० ॥ क्रमेणैवाभ्यसेन्मात्रां हृद्दिमेका
 ग्रधीपुनः ॥ रेचयित्वा दक्षिणतः पूरयित्वा च वामतः ॥ ६१ ॥ कुंभकश्च सुषुम्नायां विष्णुवायुंच सं
 स्मरेत् ॥ मूलाधारं समारभ्य त्वामूर्धानमृजुस्थिता ॥ ६२ ॥ मध्ये सुषुम्नाविज्ञेया वज्रीकार्यप्रका

शिका ॥ वैद्युताब्रह्मनाडीति सैव पंचप्रभेदिनी ॥ ६३ ॥ पृष्ठमेवाग्रदक्षांतर्भेदास्तेषु क्रमेण तु ॥
 हरिनीलः सितः पिंगो लोहितश्चात्र केशवः ॥ प्रद्युम्नादिस्वरूपेण ध्येयः सिद्धिभीप्सता ॥ ६४ ॥
 मूलेचनामौहृदयंद्रयोनिभूमध्यमूर्धादिषडंतकेषु ॥ चतुःषडष्टद्विचतुर्द्विषट्कदलेषु पद्मेषु सितारु
 णेषु ॥ ६५ ॥ पंचात्मकोसौ भगवान्सदैव ध्येयो हृदंतान्यरुणानितानि ॥ त्रिकोणवह्नीचषडस्रवा
 यौ द्विस्तावदस्रविष्टतशशि त्रिवह्नी ॥ ६६ ॥ वृत्ते विधावपि विचिंत्य मिदं दशार्थरूपं सितं तदखि
 लंहृदयात्परस्थम् ॥ इडाचापिंगलाचैव वज्रिकाधारिणी तथा ॥ ६७ ॥ सुषुम्नायाश्चतुर्दिक्षु वज्रि
 काद्यासु तत्र च ॥ चतुर्भूतैः स भगवान्हृदये संव्यवस्थितः ॥ ६८ ॥ द्वासप्ततिसहस्राणि नाड्योन्या
 स्तु प्रधानतः ॥ बृहती सहस्रस्पर्शानामृचां वाच्यो त्रिकेशवः ॥ ६९ ॥ रूपाणां लक्षणं तेषां रहस्य
 त्वात्र कथ्यते ॥ १७० ॥ विष्णुना ब्रह्मणे प्रोक्तं ग्रंथसंकोचतस्तथा ॥ खंडस्मृतिर्धारणा स्यादखं
 डाध्यानमुच्यते ॥ १७१ ॥ अप्रयत्नात्समाधिश्च दर्शनं चिरानया ॥ अथ वा सततं शास्त्रविमर्शनं
 भविष्यति ॥ १७२ ॥ परमस्नेहसंयुक्तयथार्थज्ञानतो भवेत् ॥ सामक्तिरिति विज्ञेया साधनं भोग
 मोक्षयोः ॥ १७३ ॥ मुख्यमैषैव नान्यस्यात्सर्वव्यर्थतया विना ॥ सैकाप्यभीष्टफलदामोक्षो दर्शनयु
 क्तया ॥ १७४ ॥ दर्शनं च तया हीनं व्यर्थमन्यत्किमुच्यते ॥ योग्यंतु दर्शनं नैव तया हीनं भविष्यति ॥
 ॥ १७५ ॥ आनंदचित्सदिति पूर्वगुणैः समस्तैर्मत्यादिभिर्विधिपरैर्भगवान् क्रमेण ॥ ध्यातो धिक्कैर
 धिगुणो धिक्कमेव सौख्यं मुक्तौ ददाति सततं परमस्वरूपः ॥ १७६ ॥ निर्दोषा खिलसंपूर्णगुणेन हरिणा
 स्वयम् ॥ ब्रह्मणे कथिता तं त्रसागदुहृत्य सादरम् ॥ १७७ ॥ आनंदतीर्थमुनिना कृतो ग्रंथो यमंज

सा ॥ ग्रंथोयंपाठमात्रेणसकलाभीष्टसिद्धिदः ॥ ७८ ॥ किमुज्ञानादनुष्ठानादुभयस्मात्पुनःकि
 मु ॥ ७९ ॥ यस्यत्रीण्युदितानिवेदवचनेरूपाणिदिव्यान्यलंबदत्तदर्शनमित्थमेवनिहितंदेवस्यभ
 गीमहत् ॥ वायोरामवचोनयंप्रथमकंपृक्षोद्वितीयंवपुर्मवोयत्तुतृतीयमेतदमुनाग्रंथःकृतःकेशवे
 ॥ १८० ॥ अशेषदोषोऽज्ञतपूर्णसद्गुणसदाविशेषापगतोरूपम् ॥ नमामिनारायणमप्रतीपंसदा
 प्रियेभ्यःप्रियमादरेण ॥ ८१ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमत्तंत्रसारसंग्रहे
 चतुर्थोऽध्यायःसंपूर्णः ॥ ४ ॥ समाप्तोयंग्रंथः ॥ ४३ ॥

श्रीमद्भुतमद्भ्रीमध्वांतगतारामकृष्णवेदव्यासान्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ हरिःॐ ॥ यस्मिन्
 न्सर्वाणिकर्माणि संन्यस्याध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्भिमोयानि परं जयति सोऽच्युतः ॥ १ ॥ स्मृ
 त्वाविष्णुं स मुत्थाय कृतशौचो यथाविधि ॥ धौतदंतःसमाचम्य स्नानं कुर्याद्विधानतः ॥ २ ॥ उद्धृते
 ति मृदालिप्य द्विषडष्टषडक्षरैः ॥ त्रिर्निमज्ज्याऽप्यसूक्तेन प्रोक्षयित्वा पुनस्ततः ॥ ३ ॥ मृदालिप्य
 निमज्ज्य त्रिखिज्जिपेदधमर्पणम् ॥ स्रष्टारं सर्वलोकानां स्मृतवानारायणं परम् ॥ ४ ॥ यतः श्वासो नि
 मधोऽप्युप्रणवेनोत्थितस्ततः ॥ सिंचेत्पुरुषसूक्तेन स्वदेहस्थं हारिं स्मरन् ॥ ५ ॥ वसित्वा वास आच
 म्य प्रोक्ष्या चम्य च मंत्रतः ॥ गायत्र्या चांजलिं दत्त्वा ध्यात्वा सूर्यगतं हरिम् ॥ ६ ॥ मंत्रतः परित्यज्या
 थ समाचम्य सुरादिकान् ॥ तर्पयित्वा निषीड्याथ वासो विस्तृत्य चांजसा ॥ ७ ॥ अर्कमंडलगंवि
 ष्णुं ध्यात्वैव त्रिपदीं जपेत् ॥ सहस्रपरमां देवीं शतमध्यां दशावरां ॥ ८ ॥ आसूर्यदर्शनान्तिष्ठेत्तत
 स्तूपविशेत वा ॥ पूर्वासंध्यां सनक्षत्रामुत्तरां सदिवाकराम् ॥ ९ ॥ उत्तरामुपविश्यैव वा गयतः सर्व
 दाजपेत् ॥ ध्येयः सदा सवितुर्मंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जासन सन्निविष्टः ॥ केयूरवान्मकर
 कुंडलवान्किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः ॥ १० ॥ गायत्र्या त्रिगुणं विष्णुं ध्यायन्नष्टाक्षरं ज
 पेत् ॥ प्रणम्य देवान्निष्प्रश्रुं श्रुं हरिपार्षदान् ॥ ११ ॥ एवं सर्वोत्तमं विष्णुं ध्यायन्नेवाचरेत्वेद
 रिम् ॥ ध्यानप्रवचनाभ्यां च यथायोग्यमुपासनम् ॥ १२ ॥ धर्मेण ज्यासाधनानि साधयित्वा वि
 धानतः ॥ स्नात्वासंजये हि ष्णुं वेदतंत्रोक्तमार्गतः ॥ १३ ॥ वैश्वदेवं बलिचैव कुर्यान्नित्यं तदपण
 णम् ॥ इष्टदंतं हुंतं जसं पूर्य च्चात्मनः प्रियम् ॥ १४ ॥ दारान्मुतान् प्रियाण्यप्राणान्परस्मै सन्निवेद

येत् ॥ भुक्तशेषं भगवतो भृत्यातिथिपुरस्सरः ॥ १५ ॥ भुंजीतद्धर्तं विष्णुस्मरंस्तद्रतमानसः ॥
 आचम्य मूलमंत्रेण कोष्ठं समभिमंत्रयेत् ॥ १६ ॥ वेदशास्त्रविनोदेन प्रीणयन् पुरुषोत्तमम् ॥ अ
 हः शेषं न घेत्संध्यामुपासीताथ पूर्ववत् ॥ १७ ॥ धामात्परत एवाथ स्वपेद्याय ऊजनार्दनम् ॥ अंत
 रालेतनो बुद्ध्यास्मरेत बहुशो हरिम् ॥ १८ ॥ कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वानुसृतः स्वभावम् ॥
 करोमि यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयेत्तत् ॥ १९ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चक्षर एव
 च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते ॥ २० ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥
 यो लोके त्रयमाविश्य विभर्त्येव य ईश्वरः ॥ २१ ॥ यस्मात्क्षरमतीतो ह्यमक्षरादपि चोत्तमः ॥ अ
 तोस्मि लोके वेदच प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ २२ ॥ यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमम् ॥ स सर्ववि
 द्भजति मां सर्वभावेन भारत ॥ २३ ॥ इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मया नव ॥ एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमा
 न्स्यात्कृतकृत्यश्च भारत ॥ २४ ॥ रुद्रं समाश्रिता देवा रुद्रो ब्रह्माणमाश्रितः ॥ ब्रह्मामामाश्रितो
 नित्यं नाहुं कंचिदुपाश्रितः ॥ २५ ॥ ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठंति मानवाः ॥ श्रद्धावंतो न स्युर्नो मुच्यं
 ते तेऽपि कर्मभिः ॥ २६ ॥ ये त्वेन दभ्यस्यं तो नानुतिष्ठंति मे मतम् ॥ सर्वज्ञानविमूढास्तान्विद्विनष्टा
 न चेतसः ॥ २७ ॥ द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन्दैव आसुर एव च ॥ विष्णुभक्तिपरो देवो विपरीतस्तथा सु
 रः ॥ २८ ॥ स्मर्तव्यः स ततं विष्णुर्विस्मर्तव्यो न जातु चित् ॥ सर्वविधिनिषेधाः स्युरेतयोरेव किंकराः
 ॥ २९ ॥ धर्मो भवत्यधर्मोऽपि कृतो भक्तैस्तवाच्युत ॥ पापं भवति धर्मोऽपि यो न भक्तैः कृतो हरेः ॥ ३० ॥
 मन्मना भवमद्भक्तो मद्याजीमानं मस्कुरु ॥ नित्यं भवेच्च मन्निष्ठो बुभूषुः पुरुषस्तथा ॥ ३१ ॥ एष नि

त्यः सदाचारो गृहिणो विनिनस्तथा ॥ वैश्वदेवं बलिदं तधा वनं चाप्यृतवदोः ॥ ३२ ॥ एवमेव यतेः
स्त्रीयचित्तेन नुविना सदा ॥ मूलमंत्रैः सदा स्नानं विष्णोरेव च तर्पणम् ॥ ३३ ॥ विशेषो निष्क्रिययते
रजलांजलिना तथा ॥ तर्पणं तु हरेरेव तेन न्यस्य चोदितम् ॥ ३४ ॥ समिद्धो मोबदोश्चैव स्मृत्वा
विष्णुं हुताशने ॥ सर्ववर्णाश्च भैर्विष्णुरेक एव ज्यते सदा ॥ ३५ ॥ रमा ब्रह्मादयस्तस्य परिवारत एव
तु ॥ ३६ ॥ कर्षिपुराणमनुशासितारमणोरणीयां समनुस्मरेद्यः ॥ सर्वस्य धातारमर्चित्य रूपमा
दित्यवर्णितमसः परस्तात् ॥ ३७ ॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तामादित्यवर्णितमसस्तु परे ॥ सर्वाणि
रूपाणि विचिंत्य धीरो नामानि कृत्वा ऽभिवदन्यदास्ते ॥ ३८ ॥ धाता पुरस्ताद्यमुदाजहाशक्रः प्र
विद्वान्प्रदिशश्च तस्रः ॥ तमेवं विद्वानमृत इह भवति नान्यः पंथा अयनाय विद्यते ॥ ३९ ॥ आनंद
तीर्थमुनिना न्यासवाक्यसमुद्धृतिः ॥ सदाचारस्य विषये कृता संक्षेपतः शुभा ॥ ४० ॥ अशेषक
ल्याणगुणानित्यानुभवसत्तनुः ॥ अशेषदोषरहितः प्रीयतां पुरुषोत्तमः ॥ ४१ ॥ इति श्रीमदानंद
तीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिता सदाचारस्मृतिः संपूर्णा ॥

॥ इति तन्त्रसारसंग्रहः ॥ सदाचारस्मृतिः ॥